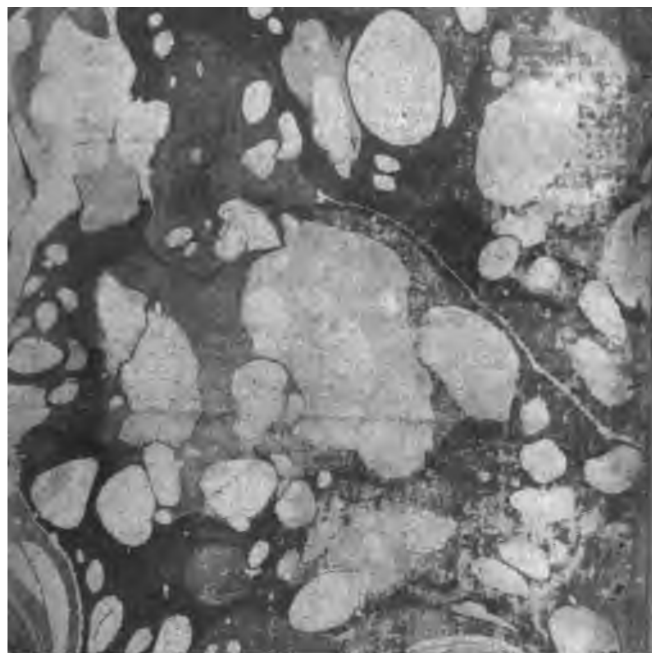

BREVIARIUM VAZATENSE,

Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi in Chriſto Patris
D. D. JOANNIS-BAPTISTÆ-AMEDÆI
DE GREGOIRE DE SAINT-SAUVEUR,
Epiſcopi & Domini Vazatenſis auctoritate,
ac Venerabilis ejuſdem Eccleſiæ Capituli
conſenſu editum.

PARS ÆSTIVA.

TOLOSÆ,
Sumptibus ſuis ediderunt BIBLIOPOLÆ
Uſuum Vazatenſium.

M. DCC. LXX.
CUM PRIVILEGIO REGIS.

TABULA TEMPORARIA.

Anni Domini.	*Aureus numerus.*	*Epactæ.*	*Indictio.*	*Litt. Dominical.*	*Domin. post Epiphan.*	*Septuagesima.*	*Dies Cinerum.*
1771	5	xiv.	4	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1772	6	xxv.	5	e d	5 †	16 Febr.	4 Mart.
1773	7	vi.	6	c	4 †	7 Febr.	24 Febr.
1774	8	xvij.	7	b	3 †	30 Jan.	16 Febr.
1775	9	xxviij.	8	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1776	10	ix.	9	g f	4	4 Febr.	21 Febr.
1777	11	xx.	10	e	2 †	26 Jan.	12 Febr.
1778	12	j.	11	d	5 †	15 Febr.	4 Mart.
1779	13	xij.	12	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1780	14	xxiij.	13	b a	2	23 Jan.	9 Febr.
1781	15	iv.	14	g	5	11 Febr.	28 Febr.
1782	16	xv.	15	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1783	17	xxvj.	1	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1784	18	vij.	2	d c	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1785	19	xviij.	3	b	2 †	23 Jan.	9 Febr.
1786	1	*	4	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1787	2	xj.	5	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1788	3	xxij.	6	f e	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1789	4	iij.	7	d	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1790	5	xiv.	8	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1791	6	xxv.	9	b	6	20 Febr.	9 Mart.
1792	7	vj.	10	a g	4	5 Febr.	22 Febr.
1793	8	xvij.	11	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1794	9	xxviij.	12	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1795	10	ix.	13	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1796	11	xx.	14	c b	2 †	24 Jan.	10 Febr.
1797	12	j.	15	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1798	13	xij.	1	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1799	14	xxiij.	2	f	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1800	15	iv.	3	e	4 †	9 Febr.	26 Febr.
1801	16	xv.	4	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1802	17	xxvj.	5	c	5 †	14 Febr.	3 Mart.

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Domini.	*Pascha.*	*Ascensio Domini.*	*Pentecoste.*	*Fest. Corp. Christi.*	*Domin. post Pentec.*	*Dominica I. Adv.*
1771	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1772	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 Nov.
1773	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Nov.
1774	3 April.	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	26	27 Nov.
1775	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1776	7 April.	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	26	1 Dec.
1777	30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 Nov.
1778	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 Nov.
1779	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov.
1780	26 Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Dec.
1781	15 April.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2 Dec.
1782	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1783	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov.
1784	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Nov.
1785	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
1786	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1787	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1788	23 Mart.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 Nov.
1789	12 April.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	25	29 Nov.
1790	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov.
1791	24 April.	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	23	27 Nov.
1792	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1793	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1794	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov.
1795	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov.
1796	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
1797	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1798	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1799	24 Mart.	2 Maii.	12 Maii.	23 Maii.	28	1 Dec.
1800	13 April.	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	25	30 Dec.
1801	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov.
1802	18 April.	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	24	28 Nov.

In ſequenti Calendario, quantùm licuit, notatum eſt tempus quo quiſque Sanctus obiit : ann. ſignificat anno : c. ann. circa annum : ſ. ſeculo : c. med. ſ. circa medium ſeculi : c. fin. ſ. circa finem ſeculi.

Feſta quæ majuſculis notantur caracteribus, feriantur apud populum.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		JANUARIUS.
*	A	Cal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI, IMPOSITIO NOMINIS JESU, ET OCTAVA NATIVITATIS EJUSDEM, *Solemne-minus.*
xxix	b	iv	2	Baſilii Magni, Cæſarienſis Epiſcopi & Eccleſiæ Doctoris, *Duplex-minus* : obiit 1. Jan. 379.
xxviij	c	iij	3	Genovefæ, Virginis, *Semidup.* ann. 512.
xxvij	d	Prid.	4	Simeonis Stylitæ Anachoretæ, *Simplex* : c. ann. 460.
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ Domini, *ſine jejunio.*
25. xxv	f	viij	6	EPIPHANIA DOMINI, *Solemne-majus.* *Si inciderit in Dominicam, hâc die nihil fiet de Dominica.*
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiph. *Semidup.*
xxiij	A	vj	8	
xxij	b	v	9	
xxj	c	iv	10	De Oct. Epiph. *Semid.* cum *commemor.* S. Pauli primi Eremitæ : c. ann. 341.
xx	d	iij	11	De Oct. Epiph. *Semid.*
xix	e	Prid.	12	
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiph. & Baptiſmus Domini, *Dupl. maj.*
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictavienſis Epiſcopi & Eccleſ. Doct. (è 13.) *Duplex-minus* : c. ann. 368. cum *commem.*

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
				S. Felicis, Presbyt. Nolani: c. ann. 265.
xvj	A	xviij	15	Mauri, Glannofoliensis Abbatis, *Semid.* c. fin. VI. s.
xv	b	xvij	16	Fulgentii, Episcopi & Doctor. *Semid.* ann. 533. (è 1.)
xiv	c	xvj	17	Antonii, Ægyptii Abbatis, *Semiduplex*: an. 356.
xiij	d	xv	18	Pontificatus, seu Cathedr. S. Petri Apost. quâ Antiochiæ primùm sedit deindè Romæ, *Semiduplex.* *Prima sedes Septuagesimæ.*
xij	e	xiv	19	
xj	f	xiij	20	Sebastiani, Martyris, *Dupl. min.* circa ann. 288.
x	g	xij	21	Agnetis, Virginis & Martyris, *Semid.* ann. 303. vel 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Diaconi & Martyris, *Semid.* ann. 303. vel 304.
viij	b	x	23	Fabiani, Papæ & Mart. *Semid.* ann. 250.
vij	c	ix	24	Timothei, Ephesini Episcopi & Martyr. *Semid.* ann. 97. cum *commem.* S. Titi, Cretensis Episc. I. s.
vj	d	viij	25	Conversio Sancti Pauli, Apostoli, *Dupl. maj.* ann. 34. vel 35.
v	e	vij	26	Paulæ, Viduæ Romanæ, *Simpl.* ann. 404.
iv	f	vj	27	Martyrum qui pro libris sacris interierunt, *Semid.* ann. 303.
iij	g	v	28	Cyrilli, Alexandrini Episcopi & Doctoris, *Semid.* ann. 445.
ij	A	iv	29	Francisci Salesii, Genev. Episc. *Semid.* (è 28 Dec.) ann. 1622.
j	b	iij	30	Bathildis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Semid.* ann. 680.
*	c	Prid.	31	Petri Nolasci, San-Papulensis, instit. Ordin. B. Mariæ de Mercede, *Semiduplex*: ann. 1256.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		MARTIUS.
				thaginensium Martyrum, *Semiduplex*: c. ann. 204.
xxiij	d	viij	8	*Prima sedes Novilunii Pasch.*
xxij	e	vij	9	SS. Quadraginta Martyrum, *Semidup.* c. ann. 320.
xxj	f	vj	10	*Ultima sedes diei Cinerum.*
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	Patricii, Hybernorum Apostoli, *commem.* ann. 460.
xiij	g	xv	18	Alexandri, Hierosolym. Episcopi & Mart. *commem.* ann. 250.
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	*Prima sedes Paschæ.*
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	*ANNUNTIATIO INCARNATIONIS DOMINI AD B. MARIAM VIRG. Solemne - majus.*
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
*	f	Prid.	31	

Feriâ sextâ post Dominicam Passionis fit Officium de Compassione B. Mariæ Virginis, Dupl. maj.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		APRILIS.
xxix	g	Cal.	1	
xxviij	A	iv	2	Francisci de Paula, Instit. Ordin. Minimorum, *Semidupl.* ann. 1507.
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	Ambrosii, Mediolanensis Episc. & Eccl. Doct. *Duplex-minus*: ann. 397. (Si occurrat in Quadrag. transfertur post Pascha.)
xxv. xxiv	d	Non.	5	*Ultima sedes Novilunii Pasch.*
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	Justini, Religionis Apologistæ & Martyris, *Semiduplex*: ann. 167.
xv	f	xviij	14	
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	Joseph, Sponsi B. Mariæ Virginis, (è 19. Mart.) *Duplex-majus*: 1. C.
viij	f	xj	21	
vij	g	x	22	
vj	A	ix	23	Georgii, Mart. *Semid.* c. ann. 303.
v	b	viij	24	
iv	c	vij	25	Marci, Evang. *Dupl. maj.* ann. 68. *Ultima sedes Paschæ.*
iij	d	vj	26	Cleti (seu Anacleti,) Papæ & Martyris, *Semiduplex*: c. ann. 91.
ij	e	v	27	Polycarpi, Smyrn. Episc. &

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		APRILIS.
				Mart. (è 26. Mart.) *Semid.* ann. 169.
j	f	iv.	28	Martyrum pro Solemnitate Paschali occisorum in Africa, *Semid.* ann. 459. (è 5.)
*	g	iij	29	Mariæ Ægyptiæ, Pœnit. *Semiduplex* : c. ann. 421.
xxix	A	Prid.	30	Eutropii, Santonensis Episc. & Mart. *Semid.* 111. f.

MAIUS.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		MAIUS.
xxviij	b	Cal.	1	Philippi & Jacobi (Alphæi,) Apostolorum, *Dupl. maj.* 1. f.
xxvij	c	vj	2	Athanasii, Episc. & Eccles. Doct. *Duplex-min.* ann. 373.
xxvj	d	v	3	Inventio sanctæ Crucis, *Duplex-maj.* ann. 326.
25. xxv	e	iv	4	Monicæ, Viduæ Tagastensis, *Simplex* : ann. 387.
xxiv	f	iij	5	
xxiij	g	Prid.	6	Joannis, Apostoli & Evangelistæ, ante Portam Latinam, *Semid.* c. ann. 95.
xxij	A	Non.	7	
xxj	b	viij	8	Orientii, Auscitani Episc. *Semid.* IV. f. (è 1.)
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Constantinop. Episc. & Ecclesiæ Doctoris, *Dupl. min.* ann. 391.
xix	d	vj	10	*Prima sedes Pentecostes.*
xviij	e	v	11	Mamerti, Viennensis Episcopi, *Semid.* ann. 475.
xvij	f	iv	12	Pachomii, Tabennæ in Thebaïde Abbatis, (è 9.) *Semid.* circ. ann. 350.
xvj	g	iij	13	
xv	A	Prid.	14	
xiv	b	Idib.	15	
xiij	c	xvij	16	
xij	d	xvj	17	
xj	e	xv	18	

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		MAIUS.
x	f	xiv	19	Petri Cœlestini, Papæ, Congregat. Cœlestin. Instit. *Semid.* ann. 1296.
ix	g	xiij	20	
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	Quitteriæ, Virginis & Mart. *Semid.*
vj	c	x	23	
v	d	ix	24	Francisci Regis, Presbyt. *Simpl.* ann. 1642.
iv	e	viij	25	
iij	f	vij	26	
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	Guillelmi, Aquitaniæ Ducis, Comitis Tolos. demùm Monachi, *Semid.* ann. 812. cum *commem.* S. Germani, Parisiensis Episcopi: ann. 576.
*	b	iv	29	
xxix	c	iij	30	
xxviij	d	Prid.	31	

Dominicâ post Pentecosten fit pro Octava hujus festi Festum SANCTISSIMÆ TRINITATIS, *Solemne-majus.*

Feriâ quintâ sequenti fit Officium SACRATISSIMI CORPORIS CHRISTI, *Annuale, cum Octava.*

Dominicâ tertiâ post Pentecosten fit Offic. SACRATISSIMI CORDIS *Domini nostri* JESU CHRISTI, *Solemne-min.*

				JUNIUS.
xxvij	e	Cal.	1	
25. xxvj	f	iv	2	SS. Martyrum, Pothini, primi Lugdunensis Episc. Blandinæ & quadraginta sex aliorum

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JUNIUS.
				Martyrum, *Semid.* ann. 177. cum *commem.* SS. Marcellini & Petri, Mart. ann. 304.
xxv. xxiv	g	iij	3	Clotildis, Francorum Reginæ, Viduæ, *Semid.* antè med. VI. f.
xxiij	A	Prid.	4	
xxij	b	Non.	5	
xxj	c	viij	6	Norberti, Magdeburgensis Episcopi, Institut. Ordin. Præmonstratensis, *Semiduplex*: ann. 1134.
xx	d	vij	7	
xix	e	vj	8	
xviij	f	v	9	
xvij	g	iv	10	
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apostoli, *Duplex-maj.* I. f.
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idid.	13	*Ultima sedes Pentecostes.*
xiij	d	xviij	14	
xij	e	xvij	15	
xj	f	xvj	16	SS. Cyrici & Julittæ matris ejus, Martyrum, *Semid.* init. IV. f.
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	
viij	b	xiij	19	SS. Gervasii & Protasii, Mediolanensium Mart. *Semid.* I. vel II. f.
vij	c	xij	20	Romualdi, Abbatis, Institut. Ord. Camaldulensis, *Semid.* c. ann. 1027.
vj	d	xj	21	
v	e	x	22	Paulini, Nolani Episc. *Semid.* ann. 431.
iv	f	ix	23	Vigilia, *cum jejunio.*
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS-BAPTISTÆ, Vazati totiusque Diœceseos Patroni, *Annuale.*
ij	A	vij	25	De Octava, *Semid.*
j	b	vj	26	De Octava, *Semid.* cum *commem.* SS. Joannis & Pauli Martyr. c. ann. 362.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JUNIUS.
*	c	v	27	Irenæi, Lugdunensis Episc. & Doctoris, & Sociorum ejus, Martyrum, *Dupl. min.* c. ann. 202. cum *commem.* Octav.
xxix	d	iv	28	De Octava, *Semid.* cum *commem.* *Vigil.* cum *Jejunio.*
xxviij	e	iij	29	PETRI & PAULI, APOST. *Solemn. maj.* c. ann. *66.*
xxvij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli, Apostoli, *Dup. maj.* cum *commem.* S. Petri, Apost. & Octav. S. Joannis-Bap.

JULIUS.

xxvj	g	Cal.	1	Octava S. Joannis-Bapistæ, *Duplex-maj.* cum *commem.* Octav. SS. Apost.
25. xxv	A	vj	2	Visitatio B. Mariæ Virginis, *Dup. maj.* cum *commem.* Oct. SS. Apost.
xxiv	b	v	3	Martialis, Lemovicensis Episc. (è 30. Junii) *Semid.* III. f. cum *commem.* Octavæ SS. Apost.
xxiij	c	iv	4	De Octava SS. Apostolorum, *Semid.*
xxij	d	iij	5	
xxj	e	Prid.	6	Octava Petri & Pauli, Apostolorum, *Duplex-minus.*
xx	f	Non.	7	Prosperi, Aquitani Doct. *Semid.* v. f.
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum, filiorum S. Felicitatis, Mart. *Semiduplex:* c. ann. 150. (è 29. Dec.)
xvj	c	v	11	Benedicti, Cassinensis Abbatis, (è 21. Mart.) *Semid.* ann. 543. [*Translatio hâc die:* c. ann. 653.]
xv	d	iv	12	

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		AUGUSTUS.
j	e	ix	24	Bartholomæi, Apostoli, *Dupl. maj.* I. f.
*	f	viij	25	Ludovici IX. Regis Franciæ, *Duplex-maj.* ann. 1270.
xxix	g	vij	26	
xxviij	A	vj	27	Cæsarii, Arelatensis Episc. & Doct. *Duplex - minus* : ann. 542.
xxvij	b	v	28	Augustini, Hipponensis Episc. & Eccles. Doct. *Dupl. min.* ann. 430.
xxvj	c	iv	29	DECOLLATIO S. JOANNIS-BAPTISTÆ, *Solemne-majus* : ann. 32.
25. xxv	d	iij	30	
xxiv	e	Prid.	31	

SEPTEMBER.

xxiij	f	Cal.	1	Ægidii, Abbatis in Occitania, *Semiduplex* : ann. 547. vel 558.
xxij	g	iv	2	Antonini, Martyris, Apamiensium Patroni, *Semiduplex* : III. f.
xxj	A	iij	3	Gregorii Magni, Papæ & Ecclesiæ Doctoris, *Duplex-minus* : ann. 604. (è 12. Martii.) *Ordinatio hac die* : ann. 590.
xx	b	Prid.	4	Lazari, à Christo suscitati, & SS. Mariæ & Marthæ, Sororum, Christi hospitum, *Dupl. min.*
xix	c	Non.	5	
xviij	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	Clodoaldi, Presbyt. *Simplex* : ann. 568.
xvj	f	vj	8	*NATIVITAS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS*, *Solemne-majus.*
xv	g	v	9	De Octava, *Semiduplex.*

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		SEPTEMBER.
xiv	A	iv	10	Salvii, Albigensis Episcopi: ann. 584. *Semiduplex*, cum *commem.* Octav.
xiij	b	iij	11	De Octava, *Semidup.*
xij	c	Prid.	12	De Octava, *Semidup.*
xj	d	Idib.	13	De Octava, *Semidup.*
x	e	xviij	14	Exaltatio sanctæ Crucis, (imperante Constantino, ann. 326. vel 327. imperante Heraclio, ann. 629.) *Duplex-majus*, cum *commem.* Octavæ.
ix	f	xvij	15	Octava Nativit. B. M. V. *Duplex-minus.*
viij	g	xvj	16	Joannis Chrysostomi, Constant. Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, *Duplex-min.* ann. 407. (è 14.)
vij	A	xv	17	Cornelii, Papæ & Mart. *Semid.* ann. 252. (è 14.)
vj	b	xiv	18	
v	c	xiij	19	Cypriani, Carthaginensis Episcopi, Ecclesiæ Doctoris & Mart. *Semiduplex:* ann. 258. (è 14.)
iv	d	xij	20	
iij	e	xj	21	Matthæi, Apostoli & Evangelistæ, *Dupl. maj.* I. f.
ij	f	x	22	Mauricii & Soc. Mart. *Semidup.* ann. 286.
j	g	ix	23	Theclæ, Virginis & Protomart. *Semid.* c. fin. I. f.
*	A	viij	24	
xxix	b	vij	25	
xxviij	c	vj	26	
xxvij	d	v	27	Cosmæ & Damiani, Fratrum Martyrum, *Semidup.* c. init. IV. f.
25. xxvj	e	iv	28	
xxv. xxiv	f	iij	29	Michaelis Archangeli, & Omnium Angelorum, *Duplex-majus.* Hoc festum in Apulia sumpsit initium: ann. 493. vel 536.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		NOVEMBER
x	A	Prid.	12	Martini, Papæ & Mart. *Se* ann. 655. (è 16. Sept.)
ix	b	Idib.	13	
viij	c	xviij	14	
vij	d	xvij	15	
vj	e	xvj	16	
v	f	xv	17	
iv	g	xiv	18	
iij	A	xiij	19	
ij	b	xij	20	
j	c	xj	21	Præsentatio B. Mariæ Virg *Duplex-majus.*
*	d	x	22	Ceciliæ, Virginis & Mart *Semid.* II. vel III. f.
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ & Mart *Semid.* ann. 100.
xxviij	f	viij	24	Chrysogoni, Mart. *Semid.* 304.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, Alexandrinæ nis & Martyris, *Semid.*
25. xxvj	A	vj	26	Lini, Papæ & Mart. *Sem* c. ann. 78.
xxv. xxiv	b	v	27	*Prima sedes Adventû*
xxiij	c	iv	28	
xxij	d	iij	29	Saturnini, Martyris, T norum Apost. & Protop lis, *Semid.* III. f.
xxj	e	Prid.	30	Andreæ, Apost. *Dupl. maj.*

				DECEMBER
xx	f	Cal.	1	
xix	g	iv	2	Francisci Xaverii, Presb. rum Apost. *Semid.* ann.
xviij	A	iij	3	*Ultima sedes Adventûs*
xvij	b	Prid.	4	Barbaræ, Virginis & *commem.* III. f.
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	Nicolai, Myrensis Episc. S ann. 320. (è 6. Nov.)
xiv	e	vij	7	

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		DECEMBER.
xiij	f	vj	8	*CONCEPTIO B. MARIÆ VIRGINIS, Solemne-minus.*
xij	g	v	9	
xj	A	iv	10	
x	b	iij	11	Damasi, Papæ, *Semid.* ann. 384.
ix	c	Prid	12	
viij	d	Idib.	13	Luciæ, Syracusanæ Virg. & Mart. *Semid.* init. IV. s.
vij	e	xix	14	
vj	f	xviij	15	
v	g	xvij	16	
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	
*	e	xij	21	Thomæ, Apost. *Dupl. maj.* I. s.
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	Vigilia, *cum jejunio.* *Si dies 25. 26. 27. aut 28. incidant in Dominicam, illis diebus, nihil fit de Dominica, sed tunc de Dominica intra Octavam Nativitatis Domini, fit Offic. ritu semiduplici die 30. sine commem. Octavæ, ut notatur in Proprio.*
xxvj	b	viij	25	*NATALE DOMINI, Annuale.*
25. xxv	c	vij	26	STEPHANI, DIACONI, PROTOMARTYRIS, *Solemne-minus*, ann. 33. cum *comm.* Octav. Natal. Dom.
xxiv	d	vj	27	Joannis, Apostoli & Evangelistæ, *Dupl. maj.* initio II. s. cum *commem.* Octav. Natal. Dom.
xxiij	e	v	28	Innocentium Martyrum, *Dupl. min.* I. s. cum *commemorat.* Octav. Natal. Domini.
xxij	f	iv	29	De Octav. Natal. Domini, *Semiduplex*, cum *commemorat.* S. Thomæ, Cantuariensis Episcopi & Mart. ann. 1170,

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		DECEMBER.
xxj	g	iij	30	De Octava Natal. Dom. *Semduplex.*
* 19. xx	A	Prid.	31	De Octava Natal. Dom. *Semduplex*, cum *commemoratione* S. Silvestri, Papæ: an 335.

* Hæc Epacta 19. numquàm est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum aureo numero xix.

É Typis JOSEPHI DALLES.

PSALTERIUM

PSALTERIUM
DISPOSITUM
PER HEBDOMADAM.
PARS ÆSTIVA.

DOMINICA,
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Ante Officium Nocturnum dicitur secretò :

PAter noster, qui es in cœlis; sanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat voluntas tua sicut in cœlo & in terra : panem nostrum quotidiánum da nobis hódie : & dimitte nobis débita nostra, sicut & nos dimittimus debitóribus nostris : & ne nos indúcas in tentatiónem; sed líbera nos à malo. Amen.

AVe, María grátiâ plena; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui Jesus.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, & in hora mortis nostræ. Amen.

CRedo in Deum, Patrem omnipotentem, creatórem cœli & terræ : Et in Jesum Christum Filium ejus únicum, Dóminum nostrum : qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine : passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, & sepultus : descéndit ad ínferos : tértiâ die resurrexit à mórtuis : ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis : inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam æternam. Amen.

Deinde altâ voce dicitur, pollice signando sibi os signo crucis.

DOmine, † lábia mea apéries; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Ps.* 50.

Deinde signando se à fronte ad pectus, & à sinistro humero ad dextrum :

℣. Deus, † in adjutórium meum intende : ℟.

Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

Glória Patri, & Filio, & Spiritui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Allelúia.

Sic dicitur Allelúia. *etiam ad alias Horas.*

Invitatorium. Deum, qui nos creávit & in Christo conresuscitávit, * Venite, adorémus. *Gen.* 1. *Eph.* 2.

PSALMUS 94.

Christus Rex: ipsi parendum.

VEnite, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro; præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Deum qui nos creávit & in Christo conresuscitávit, * Venite, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & rex magnus super omnes deos: quóniam non repellet Dóminus plebem suam; quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit.

* Venite, adorémus.

Quóniam ipsius est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: venite, adorémus, & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster; nos autem pópulus ejus & oves páscuæ ejus.

Deum qui nos creávit & in Christo conresuscitávit * Venite, adorémus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolite obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne, secundùm diem tentatiónis in deserto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt & vidérunt ópera mea.

* Venite, adorémus.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic & dixi: Semper hi errant corde; ipsi verò non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea, si introibunt in réquiem meam.

Deum qui nos creávit & in Christo conresuscitávit, * Venite, adorémus.

Glória Patri, & Filio & Spiritui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc & semper, & in sécula seculórum. Amen.

* Venite, adorémus.

Repetitur, Deum, qui nos creávit & in Christo conresuscitávit, * Venite, adorémus.

HYMNUS.

DIe diérum principe
Lux è tenébris éruta
Christus sepulchri cárcere
Lux vera mundi, pródiit
Et mors, & horrendum cahos
Vocem jubentis áudiunt:
Nos surdióres, ô pudor!
Deo pigébit óbsequi!

Umbris sepulta dum stupet
Natúra, lucis filii
Surgámus, & noctem piis
Exerceámus cánticis.

Legem, Prophétas, & sacro
Psalmos calentes lúmine,
Profána dum silent loca,
Divína templa pérsonent.

Cœlestis hæc vincat tuba
Cordis sopórem lánguidi,
Novique mores éxprimant
Vitam resurgentis novam.

Hoc consequémur, te duce;
Fons caritátis, ô Deus,
Qui legis addis litteræ
Vitæ datórem Spíritum.

Sit laus Patri, laus Filio;
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes sacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Beátus vir.

*Asteriscus hic * notat mediationem & pausam.*

PSALMUS 1.

Christi & omnium in Christo justorum encomium.

BEátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit;

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secùs decursus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et folium ejus non défluet; * & ómnia quæcumque fáciet, prosperabuntur.

Non sic ímpii, non sic; * sed tanquam pulvis quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resurgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum;

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Filio, * & Spirítui sancto:

Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, * & in sécula seculórum. Amen.

Hi versus Glória Patri. *&* Sicut erat. *dicuntur in fine Psalmorum, Divisionum & Canticorum, nisi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, sed in lege Dómini meditábitur die ac nocte.

Ant. 4. *E.* Servíte Dómino.

PSALMUS 2.

Christus Filius Dei, Rex in Sion & in omnes gentes.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsùs Dóminum, & advérsùs Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus à

nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos, * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Filius meus es tu; ego hódie génui te.

Póstula à me; & dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intelligite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre:

Apprehéndite disciplinam, nequando irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Servíte Dómino, & exultáte ei: apprehéndite disciplínam.

Ant. 8. *G.* Dicunt.

PSALMUS 3.

Christi resurrectio, spes membrorum ejus.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, & soporátus sum; * & exurrexi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo millia pópuli circumdantis me: * exurge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa, * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus; * & super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Dicunt ánimæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus; tu autem, Dómine, suscéptor meus es.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; ℟. Et custodivi legem tuam. *Ps.* 118.

Post Versiculum cujuslibet Nocturni dicitur secretò : Pater noster. *Altâ voce :* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed libera nos à malo.

Absolutiones & Benedictiones habentur post Psalterium.

Lectiones cum Responsoriis ut in Proprio.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Diligam te.

PSALMUS 17.

Christi resurgentis, & Ecclesiæ à persecutoribus liberatæ, gratiarum actio.

DIligam te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmamentum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, & sperábo in eum: * protector meus & cornu salútis meæ, & suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torrentes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inferni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi;

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam; * & clamor meus in conspectu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est & contrémuit terra: fundamenta móntium conturbáta sunt, & commóta sunt; * quóniam irátus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus: & ignis à fácie ejus exarsit: * carbónes succensi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & descendit: * & caligo sub pédibus ejus.

Et ascendit super Chérubim, & volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum: in circuitu ejus tabernáculum ejus; * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspectu ejus nubes transiérunt: * grando & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam: * grando & carbónes ignis.

Et misit sagittas suas, & dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, & reveláta sunt fundamenta orbis terrárum: * ab increpatióne tua, Dómine, ab inspiratióne spiritûs iræ tuæ.

Ant. Diligam te, Dómine, fortitudo mea: firmamentum meum, & refúgium meum.

Ant. 4. *D.* Ero immaculátus.

Divisio Psalmi 17.

MIsit de summo [Dóminus,] & accépit me, * & assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimícis meis fortíssimis; * & ab his qui odérunt me: quóniam confortáti sunt super me.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus; * déstrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus, * quóniam exaudivit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protéctor meus : * in ipso sperávit cor meum, & adjútus sum.

Et reflóruit caro mea; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ, * & protéctor salvatiónum christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ; * & rege eos, & extolle illos usque in æternum.

Ant. In Deo sperávit cor meum, & adjútus sum; & ex voluntáte mea confitébor ei.

Ant. 1. D. Psállite.

PSALMUS 29.

Resurrectionis Psalmus.

EXaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me, * nec delectasti inimicos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & sanasti me.

Dómine, eduxisti ab inferno ánimam meam : * salvasti me à descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus, * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus;

Quóniam ira in indignatióne ejus, * & voluntáte ejus.

Ad vésperum de tur fletus, * & ad num lætitia.

Ego autem dixi dántia mea : * No bor in æternum.

Dómine, in v tua * præstitisti de virtútem :

Avertisti fácien me; * & factus s turbátus.

Ad te, Dómi mábo; * & ac meum deprecábor

Quæ utílitas in meo, * dum de corruptiónem?

Numquid cor tibi pulvis, * au tiábit veritátem t

Audivit Dóminu sertus est meî : * factus est adjútor

Convertisti meum in gáudium conscidisti saccum & circumdedisti m

Ut cantet tib mea, & non com * Dómine Deus m æternum confitéb

Ant. Psállite D sancti ejus, & co memóriæ sanctitá

Ant. 5. a. Veni

PSALMUS

Canticum Resurr

JUbilate Deo, o ra; psalmum mini ejus : * date laudi ejus.

Dicite Deo : Quám terríbilia sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentientur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convertit mare in áridam ; in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum ; óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum ; * & audítam fácite vocem laudis ejus :

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probasti nos, Deus : * igne nos examinasti, sicut examinátur argentum.

Induxisti nos in láqueum, posuisti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuisti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem & aquam ; * & eduxisti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocaustis : * reddam tibi vota mea,

Quæ distinxérunt lábia mea, & locútum est os meum * in tribulatióne mea.

Holocausta medulláta ófferam tibi cum incenso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * & exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspexi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * & attendit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & misericórdiam suam à me.

Ant. Veníte, audíte, & narrábo quanta fecit ánimæ meæ.

℣. Deum exquisívi mánibus meis nocte, ℟. Et non sum decéptus. *Ps.* 76.

Pater noster.

Post ultimum Responsorium dícitur :

TE Deum laudámus, * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli ; * tibi cœli, & univérsæ potestátes ;

Tibi Chérubim & Séraphim * incessábili voce proclámant :

Sanctus,
Sanctus,
Sanctus,
Dóminus Deus sábaoth.
Pleni sunt cœli & terra * majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus * Apostolórum chorus,
Te Prophetárum * laudábilis númerus,
Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.
Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia.
Patrem * immensæ majestátis:
Venerandum tuum verum, * & únicum Fílium,
Sanctum quoque * paraclétum Spíritum.
Tu Rex * glóriæ, Christe,
Tu Patris * sempiternus es Fílius:
Tu, ad liberandum susceptúrus hóminem, * non horruisti Vírginis úterum:
Tu, devicto mortis acúleo, * aperuisti credéntibus regna cœlórum:
Tu, ad déxteram Dei sedes * in glória Patris.
Judex créderis * esse ventúrus.
Te ergo quæsumus, fámulis tuis súbveni, * quos pretióso sánguine redemisti.
Ætérnâ fac * cum Sanctis tuis glóriâ munerári.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hæreditáti tuæ;
Et rege eos, * & extolle illos usque in ætérnum.
Per síngulos dies * benedícimus te;
Et laudámus nomen tuum in séculum, * & in séculum séculi.
Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.
Miserére nostrî, Dómine; * miserére nostrî.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemadmodùm sperávimus in te.
In te, Dómine, sperávi; * non confundar in ætérnum.

℣. *Sacerd.* Anima mea exultábit in Dómino, ℟. Et delectábitur super salutári suo. *Ps.* 34.

Si non continuò sequantur Laudes, hîc dicitur ℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus. *Deinde Oratio propria, cum integra conclusione. Et tunc ante Laudes dicitur secretò*, Pater & Ave.

AD LAUDES.

DEus, † in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.
Glória Patri, &c.

Ant. 8. *G.* Deus.

PSALMUS 62.

Æternorum bonorum desiderium.

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, quàm multipliciter tibi caro mea * in terra deserta, & invia, & inaquósa.

Sic in sancto appárui tibi: * ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuî super stratum meum, * in matutinis meditábor in te.

Quia fuisti adjútor meus, * & in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæsit ánima mea post te; * me suscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam, * introibunt in inferióra terræ:

Tradentur in manus gládii, * partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obstructum est os loquéntium iniqua.

Ant. Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo: sitívit in te ánima mea.

Ant. 1. a. Testimónia tua.

PSALMUS 92.

Christi regnum & eloquia extolluntur.

DOminus regnávit; decórem indutus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcinxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * à século tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. Testimónia tua, Dómine, credibília facta sunt nimis.

Ant. 5. C. Servíte Dómino.

PSALMUS 99.

Ad Dei cultum & laudes exhortatio.

JUbiláte Deo, omnis terra; servíte Dómino in lætitia: * introite in conspectu ejus in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus, introïte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis: * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam ſuávis eſt Dóminus.

In æternum miſericórdia ejus, * & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Ant. Servite Dómino in lætitia: ſcitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus.

Ant. 4. E. Benedictus es.

CANT. TRIUM. PUEROR. Dan. 3.

Cunctæ creaturæ ad benedicendum Domino invitantur.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, ſol & luna, Dómino: * benedícite, ſtellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino: * benedícite, omnes ſpíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æſtus, Dómino: * benedícite, frigus & æſtus, Dómino.

Benedícite, rores & pruina, Dómino: * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino: * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Benedicat terra Dóminum, * laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino: * benedícite, univerſa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, maria & flúmina, Dómino.

Benedícite, cete & ómnia quæ moventur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béſtiæ & pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedicat Iſrael Dóminum: * laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite, ſacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, ſervi Dómini, Dómino.

Benedícite, ſpíritus & ánimæ juſtórum, Dómino: * benedícite, ſancti & húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Anania, Aza-

tia, Misael, Dómino: * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Hîc, loco Glória Patri. *dicitur*:

Benedicámus Patrem, & Filium, cum sancto Spiritu; * laudémus & superexaltémus eum in sécula.

Benedictus es, Dómine, in firmamento cœli; * & laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula.

Ant. Benedictus es, Dómine, in throno regni tui; & superlaudábilis, & superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

Ant. 7. *d.* Hymnus.

PSALMUS 148.

Omnium creaturarum ad Deum laudandum invitatio.

LAudáte Dóminum, de cœlis: * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol & luna: * laudáte eum, omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum: * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini;

Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in ætêrnum, & in séculum séculi: * præceptum pósuit, & non præteribit.

Laudáte Dóminum, de terra; * dracónes, & omnes abyssi;

Ignis, grando, nix, glácies, spiritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, & omnes colles; * ligna fructifera, & omnes cedri;

Béstiæ, & universa pécora; * serpentes, & vólucres pennátæ.

Reges terræ, & omnes pópuli; * príncipes, & omnes júdices terræ;

Júvenes & virgines, senes cum junióribus, laudent nomen Dómini, * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * filiis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

Ant. Hymnus ómnibus sanctis ejus, filiis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

CAPITULUM. Deut. 6.

AUdi, Israel: Dóminus Deus noster, Dóminus unus est. Diliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua; eruntque verba hæc in corde tuo: & meditáberis in eis sedens in domo tua, & ámbulans in itinere, dórmiens atque consurgens.

Bonum eſt confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum eſt ſperáre in Dómino, * quàm ſperáre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.

Circumdedérunt me ſicut apes, & exarſérunt ſicut ignis in ſpinis; * & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.

Impulſus, everſus ſum ut cáderem; * & Dóminus ſuſcépit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Vox exultatiónis & ſalútis * in tabernáculis juſtórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, ſed vivam, * & narrábo ópera Dómini.

Caſtígans caſtigávit me Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas juſtítiæ: * ingreſſus in eas, confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini; * juſti intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudíſti me, * & factus es mihi in ſalú

Lápidem quem repr vérunt ædificantes: * factus eſt in caput ánḡ

A Dómino factum iſtud, * & eſt miráb óculis noſtris.

Hæc eſt dies quam Dóminus: * exultém lætémur in ea.

O Dómine, ſalvum fac; ô Dómine, benè peráre: * benedictus venit in nómine Dóm

Benedíximus vobis domo Dómini: * Dóminus, & illuxit n

Conſtitúite diem ſo nem in condenſis, * u ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & fitébor tibi: * Deus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi, niam exaudíſti me, factus es mihi in ſalú

Confitémini Dómi quóniam bonus, * niam in ſéculum mi córdia ejus.

PSALMUS II

Divinæ legis laus & a

BEáti immaculáti in * qui ámbulant lege Dómini.

Beáti qui ſcrutantur ſtimónia ejus, * in corde exquírunt eum.

Non enim qui oper tur iniquitátem, * in ejus ambulavérunt.

Tu mandaſti * man tua cuſtodíri nimis.

Utinam dirigantur

meæ * ad custodiendas justificatiónes tuas!

Tunc non confundar, * cùm perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis; * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam; * non me derelinquas usquequáquè.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiendo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * & considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Divisio Psalmi 118.

REtribue servo tuo, vivífica me; * & custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra; * non abscondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpasti supérbos: * maledícti qui declinant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contemptum; * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, & adversùm me loquebantur; * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam & testimónia tua meditátio mea est, * & consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me; * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miserére meî.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cùm dilatasti cor meum.

In festo SS. Trinitatis, & in omnibus Dominicis, nisi aliter notètur, dicitur Symbolum sequens.

SYMBOLUM.

QUicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem:

Quam nisi quisque íntegram inviolatamque serváverit, * absque dúbio in æternum peribit.

Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte venerémur;

Neque confundentes persónas, * neque substántiam separantes.

Alia est enim persóna Patris, ália Filii, * ália Spiritûs sancti.

Sed Patris, & Filii, & Spíritûs sancti una est divinitas, * æquális glória, coæterna majestas.

Qualis Pater, talis Filius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Filius, * increátus Spíritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Filius, * immensus Spiritus sanctus.

Æternus Pater, æternus Filius, * æternus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres æterni, * sed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres immensi, * sed unus increátus, & unus immensus.

Similiter omnipotens Pater, omnipotens Filius, * omnipotens Spiritus sanctus;

Et tamen non tres omnipotentes, * sed unus omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius, * Deus Spiritus sanctus;

Et tamen non tres dii; * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Filius, * Dóminus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquamque persónam, Deum ac Dóminum confitéri christiánâ veritáte compéllimur; * ita tres deos aut dóminos dicere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo est factus; * nec creátus, nec génitus.

Filius à Patre solo est; * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spiritus sanctus à Patre & Filio, * non factus, nec creátus, nec génitus; sed procedens.

Unus ergo Pater, non tres patres: unus Filius, non tres filii: * unus Spiritus sanctus, non tres spiritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; *

ſed totæ tres perſónæ coætérnæ ſibi ſunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, ſicut jam ſuprà dictum eſt, * & Unitas in Trinitáte, & Trínitas in Unitáte veneranda ſit.

Qui vult ergo ſalvus eſſe, * ita de Trinitáte ſéntiat.

Sed neceſſárium eſt ad æternam ſalútem, * ut incarnatiónem quoque Dómini noſtri Jeſu Chriſti fidéliter credat.

Eſt ergo fides recta, ut credámus & confiteámur * quia Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Dei Filius, Deus & homo eſt.

Deus eſt ex ſubſtántia Patris ante ſécula génitus, * & homo eſt ex ſubſtántia matris in ſéculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo; * ex ánima rationáli, & humána carne ſubſiſtens.

Æquális Patri ſecúndùm divinitátem, * minor Patre ſecundùm humanitátem.

Qui licèt Deus ſit & homo, * non duo tamen, ſed unus eſt Chriſtus.

Unus autem non converſióne divinitátis in carnem, * ſed aſſumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confuſióne ſubſtántiæ, * ſed unitáte perſónæ.

Nam ſicut ánima rationális & caro unus eſt homo; * ita Deus & homo unus eſt Chriſtus.

Qui paſſus eſt pro ſalúte noſtra, deſcendit ad ínferos, * tértiâ die reſurrexit à mórtuis:

Aſcendit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis, * inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos:

Ad cujus adventum omnes hómines reſurgere habent cum corpóribus ſuis, * & redditúri ſunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam æternam; * qui verò mala, in ignem æternum.

Hæc eſt fides cathólica; * quam niſi quiſque fidéliter firmiterque credíderit, ſalvus eſſe non póterit.

Ant. In toto corde meo exquisívi te, Dómine: doce me juſtificatiónes tuas. *Pſ.* 118.

CAPITULUM. Epheſ. 5.

ERátis aliquando ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte; fructus enim lucis eſt in omni bonitáte, & juſtítia, & veritáte: probantes quid ſit beneplácitum Deo.

℟. *breve.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Repet.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. ℣. Qui ſurrexiſti à mórtuis, (*Hic verſus*

quandoquè mutandus est, ut notatur in Proprio.) * Miserére nobis. Glória Patri, & Filio, & Spiritui sancto. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Matt.* 16. *Tob.* 8. *Rom.* 6.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecisti, tuâ nos hódie salva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Ad Officium Capituli.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil respondetur; sed statim Hebdomadarius dicit quæ sequuntur. Si verò non legatur Martyrologium, O[ffi]cium capituli incipitur a[b]solutè sic.

℣. Pretiósa in conspe[ctu] Dómini, ℟. Mors Sanc[to]rum ejus. *Ps.* 115.

SAncta Maria, & o[m]nes Sancti ádjuvent n[os] in oratiónibus suis pro n[o]bis ad Deum; ut secund[ùm] eum qui vocávit nos, Sa[n]ctum, & ipsi in omni co[n]versatióne sancti simus. Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.*

Deinde ubi legitur Nec[ro]logium, post ejus lecti[o]nem dicitur Psalmus [De] profundis. *& in fine*, R[e]quiem. *cum* ℣℣. Requi[es]cant in pace. Dómin[e] exaudi. Dóminus vob[is]cum. *& Orat.* Absolv[e] quæsumus. *ut habetur [in] fine III. Nocturni Offi[cii] Defunctorum.*

Posteà dicitur: ℣. Deu[s] in adjutórium meum i[n]tende: ℟. Dómine, [ad] adjuvandum me festin[a]. *Ps.* 69.

℣. Deus, in adjutóriu[m] meum intende: ℟. Dóm[i]ne, ad adjuvandum m[e] festína.

℣. Deus, in adjutóriu[m] meum intende: ℟. Dóm[i]ne, ad adjuvandum m[e] festína. Glória Patri, [&] Filio, & Spirítui sanct[o]. Sicut erat in princípio, nunc, & semper, & [in] sécula seculórum. Ame[n]. Kyrie, eléison. Christ[e] eléison. Kyrie, eléison

Secretò, Pater noster.

Altâ voce, ℣. Et ne nos inducas in tentatiónem; ℟. Sed libera nos à malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, & in ópera tua; & dirige filios eórum: ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos; & opera mánuum nostrárum dirige super nos, & opus mánuum nostrárum dirige. *Ps.* 89.

Glória Patri, &c.

Orémus.

DIrigere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora nostra, sensus, sermónes & actus nostros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hîc, & in æternum, te auxiliante, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.

Lector, Jube, domne, benedicere. [*Lectrix dicit*, domna.] *Solus vel sola recitans dicit absolutè Benedictionem.*

Bened. Det Dóminus leges suas in mentem nostram, & in corde nostro superscribat eas. ℟. Amen. *Hebr.* 8.

Tum fit lectio Canonis, qui pro singulis diebus habetur suo loco : in cujus fine dicitur : Tu autem, Dómine, miserére nostrî. ℟. Deo grátias.

Post lectionem, Hebdomadarius dicit : Adjutórium nostrum in nómine Dómini: ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit : Benedícite. *Lector versus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se; per Jesum Christum: cui est glória in sécula seculórum. *Hebr.* 13.

Lector, Amen.

Posteà si aliud Officium non sequatur dicitur secretò : Fidélium, &c.

AD TERTIAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórum parens,
Tuas refúsus intimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Filium,
Et nos amóris mutui
Arctis coapta néxibus.

Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Filio,
Qui caritate nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.

Ant. 6. Da mihi.

Ex Psalmo 118.

LEgem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum; * & exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, & scrutábor legem tuam ; * & custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua, * & non in avarítiam.

Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem : * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum, * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua : * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine, * salutáre tuum secundùm elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum, * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáquè ; * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper, * in séculum, & in séculum séculi.

Et ambulábam in latitúdine, * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de testimóniis tuis in conspectu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi, * & exercébar in justificatiónibus tuis.

Divisio Psalmi 118.

MEmor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea, * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iniquè agébant usquequáquè : * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à século, Dómine ; * & consolátus sum.

Deféctio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine ; * & custodivi legem tuam.

Hæc facta est mihi, * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, dixi, * custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo : * miserére meî secundùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & converti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, & non-

ɔátus, * ut custó-
andáta tua.
peccatórum cir-
:i sunt me; * &
iam non sum obli-

ɔocte surgébam ad
dum tibi * super
justificatiónis tuæ.
eps ego sum óm-
méntium te, *
liéntium mandáta

córdiâ tuâ, Dó-
ena est terra: * ju-
nes tuas doce me.
:o *Psalmi* 118.
átem fecisti cum
o tuo, Dómine, *
n verbum tuum.
ítem, & disciplí-
c sciéntiam doce
quia mandátis tuis

uàm humiliárer,
qui: * proptéreà
ı tuum custodívi.
es tu; * & in bo-
ia doce me justi-
s tuas.
icáta est super me
: superbórum: *
em in toto corde
rutábor mandáta

látum est sicut lac
m: * ego verò le-
m meditátus sum.
n mihi quia humi-
; * ut discam ju-
nes tuas.
n mihi lex oris
ıper míllia auri &

Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, & discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabuntur; * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliasti me.

Fiat misericórdia tua, ut consolétur me, * secundùm elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea est.

Confundantur superbi, quia injustè inquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confundar.

Ant. Da mihi intelléctum, & scrutábor legem tuam, Dómine.

CAPITULUM. 1. Joan. 2.

IN hoc scimus quóniam cognóvimus Deum, si mandata ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, & mandáta ejus non custódit, mendax est, & in hoc véritas non est; qui autem servat verbum ejus, verè

in hoc cáritas Dei perfecta est.

℟. *br.* Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem : * in via tua vivífica me, * In testimónia tua. Glória Patri. Inclína.

℣. Deduc me in sémitam mandatórum tuórum; ℟. Quia ipsam vólui. *Ps.* 118.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

JAm solis excélsum jubar
Toto coruscat lumine;
Sic, Christe, tu mundum novâ
Sol verus accendis face.

Fac plena nostris fulgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac nostra plenam cáritas
Crescendo surgat ad diem.

Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 1. D. Inclinávi.

Ex Psalmo 118.

DEfécit in salutáre tuum ánima mea, * & in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, dicentes: * Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína; * justificatiónes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes; * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua, véritas: * iníquè persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulò minùs consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secundùm misericórdiam tuam vivífica me, * & custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundásti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tuâ persevérat dies; * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditátio mea est, * tunc fortè periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas; * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac; * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis

Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Divisio Psalmi 118.

QUómodò dilexi legem tuam, Dómine! * totâ die meditátio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandáto tuo; * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi: * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intellexi, * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos; * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi; * quia tu legem posuisti mihi.

Quàm dúlcia faúcibus meis elóquia tua! * super mel ori meo.

A mandátis tuis intellexi: * proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.

Lucerna pédibus meis verbum tuum, * & lumen sémitis meis.

Jurávi & státui * custodíre judícia justíciæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivífica me secundùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine, * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper; * & legem tuam non sum oblitus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi; * & de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum; * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Divisio Psalmi 118.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam dilexi.

Adjútor & suscéptor meus es tu; * & in verbum tuum supersperávi.

Declináte à me, maligni; * & scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secundùm elóquium tuum, & vivam; * & non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & salvus ero; * & meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à judíciis tuis, * quia injusta cogitátio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeò dilexi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas: * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & justitiam: * non tradas me calumniántibus me.

Suscipe servum tuum in bonum: * non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecérunt in

ſalutáre tuum, * & in elóquium juſtítiæ tuæ.

Fac cum ſervo tuo ſecundùm miſericórdiam tuam, * & juſtificatiónes tuas doce me.

Servus tuus ſum ego : * da mihi intellectum, ut ſciam teſtimónia tua.

Tempus faciendi, Dómine : * diſſipavérunt legem tuam.

Ideò dilexi mandáta tua * ſuper aurum & topázion.

Proptéreà ad omnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

Ant. Inclinávi cor meum ad faciendas juſtificatiónes tuas in æternum.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 5.

HÆc eſt cáritas Dei, ut mandáta ejus cuſtodiámus ; & mandáta ejus grávia non ſunt.

℟. *br.* Teſtimónia tua intellexi, Dómine : * Latum mandátum tuum nimis. Teſtimónia. ℣. Omnis conſummatiónis * vidi finem : * Latum. Glória Patri. Teſtimónia tua.

℣. Dilexi mandáta tua ſuper aurum : ℟. Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar. *Pſ.* 118.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

LAbente jam ſolis rotâ,
Inclinat in noctem dies ;
Sic vita ſuprémam citò
Feſtinat ad metam gradu.

O Chriſte, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem ; tuo
Da nos in amplexu mori.

Qui nos creávit, laus Patri ;
Laus, qui redémit Fílio ;
Qui caritáte nos foves,
Par ſit tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 4. E. Omnia.

Ex Pſalmo 118.

MIrabília teſtimónia tua ; * ideò ſcrutáta eſt ea ánima mea.

Declarátio ſermónum tuórum illúminat, * & intellectum dat párvulis.

Os meum apérui, & attraxi ſpíritum ; * quia mandáta tua deſiderábam.

Aſpice in me, & miſerére meî, * ſecundùm judícium diligéntium nomen tuum.

Greſſus meos dírige ſecundùm elóquium tuum ; * & non dominétur meî omnis injuſtítia.

Rédime me à calúmniis hóminum, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina ſuper ſervum tuum, * & doce me juſtificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei ; * quia non cuſtodiérunt legem tuam.

Juſtus es, Dómine, * & rectum judícium tuum.

Mandâsti justitiam testimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus; * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignitum elóquium tuum vehementer; * & servus tuus dilexit illud.

Adolescéntulus sum ego, & contemptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, & vivam.

Divisio Psalmi 118.

CLamávi in toto corde meo, exaudi me, Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac; * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamávi; * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò; * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secundùm misericórdiam tuam, Dómine; * & secundùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequentes me iniquitáti: * à lege autem tua longè facti sunt.

Propè es tu, Dómine; * & omnes viæ tuæ véritas.

Initio cognóvi de testimóniis tuis; * quia in ætérnum fundâsti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me; * quia legem tuam non sum oblitus.

Júdica judícium meum, & rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus salus; * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secundùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequuntur me, & tribulant me: * à testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, & tabescébam; * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua dilexi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Divisio Psalmi 118.

PRíncipes persecúti sunt me gratis; * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus sum: * legem autem tuam dilexi.

Sépties in die laudem

dixi tibi * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam ; * & non est illis scándalum.

Expectábã salutáre tuum, Dómine ; * & mandáta tua dilexi.

Custodívit ánima mea testimónia tua, * & dilexit ea vehementer.

Servávi mandáta tua & testimónia tua ; * quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conspectu tuo, Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspectu tuo : * secundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum ; * quia ómnia mandáta tua, æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me ; * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine ; * & lex tua meditátio me est.

Vivet ánima mea, & laudábit te ; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit : * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Ant. Omnia mandáta tua æquitas ; pax multa diligéntibus legem tuam, Dómine.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1.

FInis præcepti est cáritas de corde puro, & consciéntiâ bonâ, & fide non fictâ.

℟. *br.* Omnes viæ meæ * In conspectu tuo, Dómine. Omnes. ℣. Servávi mandáta tua * & testimónia tua, * In conspectu tuo. Glória. Omnes.

℣. Custodívit ánima mea testimónia tua, ℟. Et dilexit ea vehementer. *Ps.* 118.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

Ant. 7. *c.* Dixit Dóminus.

PSALMUS 109.

Christi divinitas, regnum & Sacerdotium.

DIxit Dóminus Dómino meo : * Sede à dextris meis ;

Donec ponam inimícos tuos, * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum : * Tu es Sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis ;

* confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus; implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet : * proptéreà exaltábit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede à dextris meis.

Ant. 4. d. Fidélia.

PSALMUS 110.

Laus Deo ob sua per Christum beneficia.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio justórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio & magnificéntia opus ejus : * & justítia ejus manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum * miséricors & miserátor Dóminus.

Escam dedit timéntibus se : * memor erit in séculum testamenti sui.

Virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo; * ut det illis hæreditátem géntium.

Opera mánuum ejus véritas & judícium; * fidélia omnia mandáta ejus :

Confirmáta in séculum séculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in æternum testamentum suum.

Sanctum & terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in séculum séculi.

Ant. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi.

Ant. 1. f. Qui timet Dóminum.

PSALMUS 111.

Christi & omnium in Christo justorum encomium.

BEátus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divitiæ in domo ejus; * & justítia ejus manet in séculum séculi.

Exortum est in ténebris lumen rectis; * miséricors, & miserátor, & justus.

Jucundus homo, qui miserétur & cómmodat, dispónet sermónes suos in judício; * quia in æternum non commovébitur.

In memória æterna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Disperſit, dedit paupéribus; * juſtitia ejus manet in ſéculum ſéculi : cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & iraſcétur; déntibus ſuis fremet, & tabeſcet : * deſidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dóminum in mandátis ejus volet nimis.

Ant. 7. c. Sit nomen.

PSALMUS 112.

Dei laus ob fidelium per Chriſtum exaltatiônem & multiplicationem.

Laudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

A ſolis ortu uſque ad occáſum, * laudábile nomen Dómini.

Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat, * & humília réſpicit in cœlo & in terra?

Súſcitans à terra inopem : * & de ſtércore érigens páuperem;

Ut cóllocet eum cum principibus, * cum princípibus pópuli ſui.

Qui habitáre facit ſtérilem in domo : * matrem filiórum lætantem.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

Ant. 2. A. Nos qu
mus.

PSALMUS 1
Eccleſiæ per Chriſt
beratio : idolorum v

IN éxitu Iſrael de
to, * domûs Ja
pópulo bárbaro;

Facta eſt Judæa
ficátio ejus, * Iſrael
ſtas ejus.

Mare vidit, & fug
Jordánis convérſus
trorsùm.

Montes exultavér
aríetes, * & colle
agni óvium.

Quid eſt tibi,
quòd fugiſti? * & tu
dánis, quia conver
retrorsùm?

Montes, exultaſti
aríetes? * & colles,
agni óvium?

A fácie Dómini m
terra, * à fácie Dei

Qui convertit petr
ſtagna aquárum, *
pem in fontes aquá

Non nobis, Dó
non nobis, * ſed n
tuo da glóriam ſupe
ricórdia tua & v
tua;

Nequando dicant g
* Ubi eſt Deus eóru

Deus autem noſ
cœlo : * ómnia qu
que vóluit, fecit.

Simulácra géntiu
gentum & aurum : *
mánuum hóminum.

Os habent, & n
quentur : * óculi

bent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient : * nares habent, & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt; pedes habent, & non ambulábunt : * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant, qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino : * adjútor eórum & protector eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino : * adjútor eórum & protector eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino : * adjútor eórum & protector eórum est.

Dóminus memor fuit nostrî, * & benedixit nobis.

Benedixit dómui Israël : * benedixit dómui Aáron.

Benedixit ómnibus qui timent Dóminum, * pusillis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos, * super vos, & super filios vestros.

Benedicti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino : * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino.

CAPITULUM. *Ephes.* 1.

BEnedictus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictióne spirituáli in cœléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti & immaculáti in conspectu ejus in caritáte.

HYMNUS.

O Luce qui mortálibus
Lates inaccessâ, Deus!
Præsente quo sancti tremunt
Nubuntque vultus Angeli:
Hîc, ceu profundâ cónditi
Demérgimur calígine:
Æternus at noctem suo
Fulgóre depellet dies.

Hunc nempè nobis præparas,
Nobis reservas hunc diem,
Quem vix adumbrat spléndida
Flammantis astri cláritas.

Moráris heu! nimìs diù
Moráris, optátus dies:
Ut te fruámur, nóxii
Linquenda moles córporis.

His cùm solúta vínculis
Mens evolârit, ô Deus!
Vidére te, laudáre te,
Amáre te non désinet.

Ad omne nos apta bonum,
Fœcunda donis Trínitas:

Fac lucis usúræ brevi
Æterna succédat dies.
Amen.

℣. In Deo laudábimur totâ die; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in séculum. *Ps.* 43.

Antiph. ut in Proprio.

CANTICUM B. MARIÆ VIRGINIS. *Luc.* 1.

Dei laus ob incarnati Verbi mysterium.

MAgníficat * ánima mea Dóminum,

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo;

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est; * & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispersit supérbos mente cordis sui.

Depósuit potentes de sede, * & exaltávit húmiles.

Esurientes implévit bonis, * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ,

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham & sémini ejus in sécula.

Deindè dicitur Antiphona, & Oratio, ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM.

Lector: Jube, Domne, benedícere. *Bened.* Quicumque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos & misericórdia. *Gal.* 6.

℟. Amen.

Tùm fit lectio novi Testamenti, & reliqua usquè ad Psalmos, ut habetur infrà ad Complet. in Feriis per Annum, paginâ 170.

Ant. 8. G. Scuto.

PSALMUS 4.

In Deo fidelium spes & requies.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatasti mihi.

Miserére meî, * & exaudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, * & speráte in Dómino.

Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona? * signátum est super nos lumen vultûs tui, Dómine.

Dedisti lætítiam in corde

à fructu frumenti,
lei sui multiplicáti

:e in idipsum dór-
: requiescam : *
tu, Dómine,
ter, in spe consti-
:.

LMUS 90.
ei tutela, nihil per
:l noctem timen-

hábitat in adjutó-
Altissimi, * in
tectióne Dei cœli
ábitur.
Dómino : Suscep-
s es tu, & refú-
:um : * Deus meus,
in eum ;
am ipse liberávit
queo venántium,
:rbo áspero.
is suis obumbrá-
& sub pennis ejus
: * scuto circúm-
véritas ejus.
timébis, à timóre
, * à sagitta vo-
die :
ótio perambulante
ris, * ab incursu
nio meridiáno.
t à látere tuo mil-
ecem míllia à dex-
: * ad te autem
ropinquábit.
tamen óculis tuis
ibis, * & retribu-
peccatórum vidé-

im, Tu es, Dómi-
nea, * Altissimum
refúgium tuum ;

Non accédet ad te malum, * & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne fortè offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem & basilíscum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, * & ego exáudiam eum.

Cum ipso sum in tribulatióne : * erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & ostendam illi salutáre meum.

PSALMUS 133.

Deus die & nocte benedicendus.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri ;

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.

Benedicat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Scuto circúmdabit te véritas ejus : non timébis

à timóre noctúrno. *Ps.* 90.

HYMNUS.

GRates, peracto jam die,
Deus, tibi persólvimus;
Pronóque, dum nox incipit,
Prostérnimus vultu preces.
Quod longa peccávit dies,
Amárus éxpiet dolor;
Somno gravátis ne nova
Infligat hostis vúlnera.
Infestus usquè círcuit
Quærens leo quem dévoret:
Umbrâ sub alárum tuos
Defende filios, Pater.
O quando lucescet tuus
Qui nescit occásum dies!
O quando sancta se dabit
Quæ nescit hostem pátria!
Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Filio;
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

CAPITULUM. 1. *Thess.* 5.

OMnes vos filii lucis estis, & filii diéi: non sumus noctis, neque tenebrárum: ígitur non dormiámus sicut & céteri, sed vigilémus & sóbrii simus.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti me, Dómine, * Deus veritátis. * Commendo. Glória Patri. In manus. *Ps.* 30.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Ant. 3. g. Dómine.

CANTICUM SIMEONIS. *Luc.* 2.

De Salvatoris adventu gratiarum actio.

1 NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israel.

Ant. Dómine, dabis pacem nobis; ómnia enim ópera nostra operátus es nobis. *Is.* 26.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

VIsita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem nostram; & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper; Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobíscum. ℣. Benedicámus Dómino.

Finito Completorio, submissâ voce dicitur signando se signo crucis: Grátia Dómini nostri Jesu Christi, ✝ & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13. ℟. Amen. Fidélium, &c.

dicitur Antiphona
ria Virgine, quæ
infrà ad calcem

mpletum Officium
cretò, Pater. Ave.

SECUNDA.
FICIUM NOCT.
, lábia. *suprà*, 1.
)eum, qui prior
ıs * veníte, ado-
Joan. 4.
Venite.
amquamque hujus
'trophen vel divi-
licetur alternatim
um integrum, &
a pars, ut habe-
in Dominicâ. Et
ıentibus Feriis.
' MNUS.
ınámus glóriam,
um secundo qui

, admirábile
ıs spectáculum.
pémus álveo
pénsiles lacus:
re terras fértili
rrórat Pater.
præparas nobis,
,
nágo grátiæ:
stillans úberi
nétrat íntima.
ui fidéli cómbi-

lúbrem péctore,
æternas domos
ltat ímpetu.
ıs, quam prodígâ
n cessas manu!
ec memor tui,

Amóris & reddat vices.
Quæ nos prior sic díligis,
Tibi, beáta Trinitas,
Sit summa laus, summum decus
In sempiterna sécula. Amen.

In Feriis, & aliis Officiis trium Lectionum, dicuntur pro unico Nocturno novem Psalmi ad unamquamque Feriam positi, sub una duntaxat Antiphona post singulos tres Psalmos. In Festis verò novem Lectionum, post quemlibet Psalmum, unaquæque Antiphona dicitur, vel de Proprio, vel de Communi.

Ant. 4. a. Omnia.

PSALMUS 103.

Deus, ob multiplicia naturæ & gratiæ per Dei Verbum miracula, benedicendus.

BEnedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confessiónem & decórem induisti, * amictus lúmine sicut vestimento;

Extendens cœlum sicut pellem, * qui tegis aquis superióra ejus;

Qui ponis nubem ascensum tuum; * qui ámbulas super pennas ventórum;

Qui facis Angelos tuos spíritus, * & ministros tuos ignem urentem;

Qui fundasti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in séculum séculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amictus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient ; * à voce tonitrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes, & descendunt campi, * in locum quem fundasti eis.

Términum posuisti, quem non transgredientur; * neque convertentur operíre terram.

Qui emittis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri : * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam servitúti hóminum,

Ut edúcas panem de terra, * & vinum lætíficet cor hóminis;

Ut exhilaret fáciem in óleo, * & panis cor hóminis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, * & cedri Líbani quas plantávit.

Illîc pásseres nidificábunt : * heródii domus dux est eórum.

Montes excelsi cervis, * petra refúgium herinácijs.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.

Posuisti ténebras, & facta est nox ; * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ sylvæ.

Cátuli leónum rugientes, ut rápiant, * & quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, & congregáti sunt ; * & in cubílibus suis collocabuntur.

Exíbit homo ad opus suum, * & ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Divisio Psalmi 103.

QUàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! * ómnia in sapiéntia fecisti; impléta est terra possessióne tuâ.

Hoc mare magnum, & spatiósum mánibus ; * illic reptília, quorum non est numerus, animália pusilla cum magnis.

Illìc naves pertransíbunt : * draco iste quem formasti ad illudendum ei.

Omnia à te expectant, * ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent : * aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte.

Avertente autem te fáciem, turbabuntur : * aúferes spíritum eórum, & deficient, & in púlverem suum revertentur.

Emittes Spíritum tuum,

& creabuntur; * & renovabis fáciem terræ.

Altera divisio Psalmi 103.

SIt glória Dómini in sæculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis;

Qui réspicit terram, & facit eam trémere; * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Jucundum sit ei elóquium meum: * ego verò delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres à terra, & iniqui, ita ut non sint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Omnia in sapiéntia fecisti, Dómine: impléta est terra possessióne tuâ.

Ant. 7. *d.* Mementóte.

PSALMUS 104.

Beneficia Israëlitico populo collata celebrantur & enumerantur.

COnfitémini Dómino, & invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei: * narráte ómnia mirabilia ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini: * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabilium ejus quæ fecit, * prodigia ejus, & judícia oris ejus,

Semen Abraham servi ejus, * filii Jacob electi ejus.

Ipse Dóminus Deus noster: * in universa terra judicia ejus.

Memor fuit in sæculum testamenti sui, * verbi quod mandávit in mille generatiónes,

Quod dispósuit ad Abraham; * & juramenti sui ad Isaac.

Et státuit illud Jacob in præceptum, * & Israel in testamentum æternum;

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan * funículum hæreditátis vestræ;

Cùm essent número brevi, * paucíssimi, & íncolæ ejus.

Et pertransiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non reliquit hóminem nocére eis, * & corrípuit pro eis reges.

Nolite tángere christos meos, * & in prophétis meis nolite malignári.

Divisio Psalmi 104. Et.

VOcávit [Dóminus] famem super terram, * & omne firmamentum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus: * fer-

Horeb, * & adoravérunt sculptile;

Et mutavérunt glóriam suam * in similitudinem vítuli comedentis fœnum.

Obliti sunt Deum qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabilia in terra Cham, terribília in mari rubro.

Et dixit ut dispérderet eos, si non Móyses electus ejus stetisset in confractióne, in conspectu ejus, * ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos.

Et pro nihilo habuérunt terram desiderábilem: * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos, * ut prostérneret eos in deserto,

Et ut dejiceret semen eórum in natiónibus, * & dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor, * & comedérunt sacrificia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis; * & multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, & placávit; * & cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justitiam, * in generatiónem & generatiónem usque in sempiternum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus est Móyses propter eos,

Quia exacerbavérunt spíritum ejus; * & distinxit in lábiis suis.

Altera divisio Psalmi 105.

NOn dispérdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti sunt inter gentes, * & didicérunt opera eórum.

Et serviérunt sculptílibus eórum; * & factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt filios suos * & filias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocentem, * sánguinem filiórum suórum, & filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infecta est terra in sanguínibus, & contamináta est in opéribus eórum; * & fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum, * & abominátus est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium; * & domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, * & humiliáti sunt sub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos: * ipsi autem exacerbavérunt eum in consilio suo, & hu-

ınt in iniquitáti-

it, cùm tribula-
* & audívit ora-
órum.
ıor fuit testamenti
pœnítuit eum se-
multitúdinem mi-
e suæ.
it eos in miseri-
* in conspectu
qui céperant eos.
nos fac, Dómine
ter, * & cóngrega
atiónibus;
ıfiteámur nómini
o, * & gloriémur
ıua.
ctus Dóminus Deus
éculo, & usque in
; * & dicet omnis
Fiat, fiat.
ısita nos in salutári
ımine, ad viden-
ıonitáte electórum

pandit nubem in
nem eórum, ℟.
m ut lucéret eis
em. *Ps.* 104.
ater noster.
tio & Benedictio-
t ordinantur post
m.
nes cum ℟℟℟. *ha-*
Proprio de Tem-
sic in sequentibus

licitur Te Deum.

cerd. Exultábit cor
ı salutári tuo: ℟.
Dómino qui bona
ıihi. *Ps.* 12.

AD LAUDES.

℣. Deus, † in adjutórium.

Ant. 5. a. Bonum est.

PSALMUS 91.

Laudandus Deus, in opéribus suis magnificus, justus in judiciis.

BOnum est confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo, Altíssime,

Ad annuntiandum manè misericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem,

In decachordo psaltério, * cum cántico in cíthara;

Quia delectasti me, Dómine, in factúra tua, * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profundæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognoscet, * & stultus non intélliget hæc.

Cùm exorti fúerint peccatóres sicut fœnum, & apparúerint omnes qui operantur iniquitátem, * ut intéreant in séculum séculi:

Tu autem Altíssimus * in æternum, Dómine;

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quòniam ecce inimíci tui peribunt, * & dispergentur omnes qui operantur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicornis cornu meum, * & senectus mea in misericórdia úberi.

Et despexit óculus meus inimícos meos, * & in insurgentibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in senecta uberi, * & bene patientes erunt,

Ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noster, * & non est iníquitas in eo.

Ant. Bonum est psállere nómini tuo, Altíssime, ad annuntiandum manè misericórdiam tuam.

Ant. 8. c. Bonus Dóminus.

PSALMUS 135.

Misericordia Creatoris & Redemptoris ob multa in populum suum beneficia celebratur.

CONfitémini Dómino, quoniam bonus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui facit mirabília magna solus, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui fecit cœlos in intellectu, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui firmávit te[r]
per aquas, * quó[niam in]
æternum miseric[ór]di[a]

Qui fecit luminár[ia mag-]
na, * quóniam i[n æter-]
num misericórdia e[jus;]

Solem in potestát[em diei,]
* quóniam in ætern[um mi-]
sericórdia ejus;

Lunam & stellas [in po-]
testátem noctis, [* quó-]
niam in æternum [miseri-]
córdia ejus.

Ant. Bonus Dó[minus, quóniam]
in æternum mise[ricórdia]
ejus.

Ant. 4. a. Dómi[ne.]

Divisio Psalmi

[C]Onfitémini D[ómino]
quóniam bon[us,]
quóniam in ætérn[um mi-]
sericórdia ejus; I[-]

Qui percussit Æg[yptum]
cum primogénitis e[órum,]
* quóniam in æ[ternum]
misericórdia ejus;

Qui edúxit Israel [de me-]
dio eórum, * quón[iam in]
æternum misericórd[ia ejus;]

In manu potent[i, &]
bráchio excelso, * [quó-]
niam in æternum [miseri-]
córdia ejus;

Qui divísit mare r[ubrum]
in divisiónes, * quón[iam in]
æternum misericórdi[a ejus;]

Et eduxit Israël p[er me-]
dium ejus, * quóni[am in]
æternum misericórdi[a ejus;]

Et excussit Phar[aonem]
& virtútem ejus in [mari]
rubro, * quóniam in [æter-]
num misericórdia ej[us;]

Qui traduxit pó[pulum]

desertum, * quó-
æternum miseri-
us ;
ercussit reges mag-
quóniam in æter-
ericórdia ejus ;
idit reges fortes ,
am in æternum
rdia ejus ;
regem Amor-
, * quóniam in
misericórdia ejus;
regem Basan , *
in æternum mi-
a ejus ;
it terram eórum
tem ; * quóniam
num misericórdiâ

itátem Israel servo
quóniam in æter-
ricórdia ejus ;
n humilitáte nos-
or fuit nostrî , *
in æternum mi-
a ejus ;
démit nos ab ini-
ostris , * quóniam
num misericórdia

it escam omni car-
uóniam in æter-
ericórdia ejus.
émini Deo cœli, *
in æternum mi-
a ejus.
émini Dómino do-
, * quóniam in
misericórdia ejus.
Dóminus in humi-
ostra memor fuit
& redémit nos ab
nostris.
o fit Officium de

Feria , dicitur Canticum sequens.

Ant. 7. d. Quis símilis tuî.

CANTICUM MOYSI PRIMUM. *Exod.* 15.

Israel ab inimicis suis liberatus, Deo gratias agit.

Cantémus Dómino ; gloriósè enim magnificátus est : * equum & ascensórem dejécit in mare.

Fortitudo mea & laus mea Dóminus , * & factus est mihi in salutem.

Iste Deus meus , & glorificábo eum : * Deus patris mei , & exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor : * Omnipotens, nomen ejus.

Currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare : * electi príncipes ejus submersi sunt in mari rubro.

Abyssi operuérunt eos : * descendérunt in profundum quasi lapis.

Déxtera tua , Dómine, magnificáta est in fortitúdine : * déxtera tua , Dómine , percussit inimícum.

Et in multitudine glóriæ tuæ deposuisti adversários tuos : * misisti iram tuam quæ devorávit eos sicut stipulam.

Et in spiritu furóris tui congregátæ sunt aquæ : * stetit unda fluens , congregatæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus : Pérsequar, & comprehendam; * dívidam spólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meũ; * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, & opéruit eos mare : * submersi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tuî in fórtibus, Dómine ? * quis símilis tuî, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília ?

Extendísti manum tuam, * & devorávit eos terra.

Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti, * & portásti eum in fortitúdine tua ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, & iráti sunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom; robustos Moab obtínuit tremor; * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído & pavor : * in magnitúdine bráchii tui fiant immóbiles quasi lapis,

Donec pertránseat pópulus tuus, Dómine; * donec pertránseat pópulus tuus iste quem possedísti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine :

Sanctuárium tuum, Dómine, * quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in æternum & ultrà.

Ingressus est enim eques Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare : * & redúxit super eos Dóminus aquas maris.

Filii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Quis símilis tuî, Dómine ? magníficus in sanctitáte, fáciens mirabília.

¶ *In Festis, loco superioris Cantici, dicitur sequens.*

CANTICUM. *Eccli.* 39.

Laudandus & benedicendus Deus in operibus suis.

Collaudáte cánticum, * & benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illi in voce labiórum vestrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis;

* Et sic dicétis in confessióne : * Opera Dómini universa bona valde.

In verbo ejus stetit aqua sicut congéries : * & in sermóne oris illíus sicut exceptória aquárum;

Quóniam in præcepto ipsíus placor fit, * & non est minorátio in salúte ipsíus.

Opera omnis carnis co-

cum illo, * & non est quidquam abscónditum ab óculis ejus.

A seculo usque in séculum réspicit, * & nihil est mirábile in conspectu ejus.]

Ant. 1. g. Laudáte Dóminum.

PSALMUS 134.

Deus, ob universa in populum suum beneficia, laudandus. Idolorum vanitas.

LAudáte nomen Dómini; * laudáte, servi, Dóminum.

Quis statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri,

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini ejus, quóniam suáve;

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.

Quia ego cognovi quòd magnus est Dóminus, * & Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit, * in cœlo, in terra, in mari, & in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit;

Qui prodúcit ventos de thesauris suis; * qui percussit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa & prodígia in médio tuî, Ægypte, * in Pharaónem, & in omnes servos ejus;

Qui percussit gentes multas, * & occidit reges fortes,

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Basan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israel pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in æternum: * Dómine, memoriale tuum in generatiónem & generatiónem;

Quia judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argentum & aurum: * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur: * óculos habent, & non vidébunt:

Aures habent, & non áudient; * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel, benedícite Dómino: * domus Aaron, benedícite Dómino:

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedictus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerusalem.

Ant. Laudáte Dóminum, psállite nómini ejus; quóniam elégit Israel in possessiónem sibi.

CAPITULUM. *Prov.* 8.
EGo diligentes me diligo; & qui manè vigilant ad me, invénient me.

HYMNUS.

NIl láudibus nostris eges,
Sed filios amas, Pater;
Multâque cœlestem prece
Vis provocári grátiam.
Tui profunda consilî
Noctis canat siléntium:
Tuæ jubar cleméntiæ
Splendor diéi prædicat.
Tantis minor miráculis
Mens óbstupet, vox déficit:
Tacére sed totis nequit
Amor medullis æstuans.
Erúmpat ergo: te memor
Clamet paréntem, qui mala
Præséntis ævi mítigas,
Spóndes futúri præmia.
Huc vota tendunt córdium;
Infirma sed tardat caro:
Quæ ducit ad te, da sequi;
Dux ipse Jesu, sémitam.
Amen.

℣. Repléti sumus manè misericórdiâ tuâ, Dómine;
℟. Et exultávimus, & delectáti sumus. *Ps.* 89.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. Benedictus Dóminus Deus Israel; quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ. *Luc.* 1.

Preces, quando dicuntur, & Suffragia, habentur infrà post Completorium Sabbati.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti; & sic in aliis Horis & Feriis.

AD PRIMAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, Jam lucis. *infrà post Completorium Sabbati; & sic in aliis Feriis.*

Ant. 8. G. Quid est homo.

PSALMUS 8.

Mundus Verbo Dei creatus & redemptus.

DOmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.
Ex ore infántium & lacténtium perfecisti laudem propter inimícos tuos; * ut déstruas inimícum & ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & stellas, quæ tu fundasti.
Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, glóriâ & honóre coronasti eum: * & constituisti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves & boves universas, insuper & pécora campi;
Vólucres cœli, * & pis-

, qui perámbu-
:as maris.
: Dóminus nos-
uàm admirábile
n tuum in uni-
'a !
LMUS 76.
tio spiritalis ex
e Dei sumpta.
meâ ad Dómi-
clamávi : * voce
eum, & intendit

ribulatiónis meæ
quisívi, mánibus
e contra eum ; *
n deceptus.
consolári ánima
memor fui Dei,
us sum, & exer-
m ; & defécit
eus.
avérunt vigílias
* turbátus sum,
n locutus.
i dies antíquos ;
æternos in men-

itátus sum nocte
: meo ; * & exer-
& scopébam spí-
m.
id in æternum
Deus ? * aut non
ut complacítior
!
inem misericór-
ı abscindet, * à
ıe in generatió-

dívivscétur mise-
? * aut continé-
sua misericór-
?

Et dixi, Nunc cœpi : * hæc mutátio déxteræ Excelsi.

Divisio Psalmi 76.

MEmor fui operum Dómini, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum :

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua : * quis Deus magnus sicut Deus noster ?

Tu es Deus qui facis mirabília, * notam fecisti in pópulis virtutem tuam :

Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum, * filios Jacob & Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt ; * & turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitûs aquárum ; * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tránseunt ; * vox tonítrui tui in rota.

Iluxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : * commóta est & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis ; * & vestígia tua non cognoscentur.

Deduxisti sicut oves pópulum tuum * in manu Moysi & Aaron.

Ant. Quid est homo, Dómine, quod memor es

ejus? aut filius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

Capitulum, ℟. breve, & Preces, quando dicuntur, habentur infrà post Completorium Sabbati; & sic in aliis Feriis.

AD TERTIAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, O fons amóris. *infrà post Completorium Sabbati.*

Ant. 7. *ç.* Tóllite hostias.

PSALMUS 24.

Pœnitentis oratio veniam & auxilium à Deo poscentis propter ipsius bonitatem & nomen.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confido,

Non erubescam, * neque irrideant me inimíci mei.

Etenim universi qui sústinent te, non confundentur: * confundantur omnes iniqua agentes supervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonstra mihi, * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, & te, sustinui totâ die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * & misericordiárum tuárum quæ à século sunt.

Delicta juventútis meæ & ignorántias meas ne memineris: * secundùm misericórdiam tuam memento meî tu, propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judicio: * docébit mites vias suas.

Universæ viæ Dómini, misericórdia & véritas * requiréntibus testamentum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine: * propitiáberis peccáto meo; multum est enim.

Divisio Psalmi 24.

QUis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & semen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum est Dóminus timéntibus eum; * & testamentum ipsíus, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum; * quóniam ipse evellet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére meî; * quia unicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam & labórem meum, * & dimitte

dimitte universa delicta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam & érue me : * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocentes & recti adhæsérunt mihi ; * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

PSALMUS 95.

Super omnes gentes regnat Christus : judicabit populos in æquitate.

CAntáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus ; * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus ;

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis ; * terríbilis est super omnes deos :

Quóniam omnes dii géntium dæmónia ; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspectu ejus : * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium, afferte Dómino glóriam & honórem ; * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus ; * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus universa terra ; * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli & exultet terra, commoveátur mare & plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna sylvárum à fácie Dómini, quia venit ; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Ant. Tóllite hóstias, & adoráte Dóminum : etenim correxit orbem terræ. *Ps.* 95.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

EStóte imitatóres Dei, sicut fílii caríssimi ; & ambuláte in dilectióne, sicut & Christus diléxit nos, & trádidit semetipsum pro nobis oblatiónem & hóstiam Deo in odórem suavitátis.

℟. *br.* Quid retríbuam Dómino * Pro ómnibus quæ retríbuit mihi ? Quid retríbuam. ℣. Vota mea

Dómino reddam * coram omni pópulo ejus, * Pro ómnibus. Glória Patri. Quid retríbuam ?

℣. Tibi, Dómine, sacrificábo hóstiam laudis, ℟. Et nomen Dómini invocábo. *Ps.* 115.

Preces, si dicendæ sint, habentur infrà post Completorium Sabbati. Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, Jam solis. *infrà post Completorium Sabbati.*

Ant. 6. Elégit.

PSALMUS 46.

Christus Rex magnus super omnem terram : ipsi Psallendum.

OMnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exultatiónis ;

Quóniam Dóminus excelsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascendit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus, * psállite sapienter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet su[per] sedem sanctam suam.

Príncipes populórum c[on]gregáti sunt cum Deo Ab[ra]ham ; * quóniam dii f[or]tes terræ vehementer [ele]váti sunt.

PSALMUS 97.

Deus laudandus ob Chr[isti] salvatoris adventum & m[a]nifestationem.

CAntáte Dómino cán[ti]cum novum : * q[uia] mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ej[us] * & bráchium sancti [ejus].

Notum fecit Dóminus [sa]lutáre suum : * in co[n]spectu géntium revelá[vit] justítiam suam.

Recordátus est mise[ri]córdiæ suæ, * & verit[átis] suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes térm[ini] terræ * salutáre Dei nos[tri].

Jubiláte Deo, om[nis] terra : * cantáte, & ex[sul]táte, & psállite.

Psállite Dómino in [ci]thara, in cíthara & v[oce] psalmi : * in tubis du[cti]libus & voce tubæ córne[æ]. jubiláte in conspectu re[gis] Dómini.

Moveátur mare, & p[le]nitúdo ejus ; * orbis ter[ra]rum, & qui hábitant [in] eo.

Flúmina plaudent man[u] simul montes exultábun[t] conspectu Dómini, * qu[ó]niam venit judicáre t[er]ram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

PSALMUS 98.

Christi regnum super omnes populos : ipse est cui serviebant patres antiqui.

DOminus regnávit, irascantur pópuli ; * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excelsus super omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno, quóniam terríbile & sanctum est ; * & honor regis judícium díligit.

Tu parasti directiónes : * judícium & justítiam in Jacob tu fecisti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabellum pedum ejus ; * quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in sacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos qui invocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuisti eis, & ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus ; * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Elégit nobis hæreditátem suam, quam diléxit Dóminus. *Ps.* 46.

CAPITULUM. *Rom.* 8.

SPíritus testimónium reddit spirítui nostro quòd sumus fílii Dei. Si autem fílii, & hærédes : hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi.

℟. *br.* Confiteantur Dómino * Misericórdiæ ejus. Confiteantur. ℣. Et mirabília ejus * fíliis hóminum : * Misericórdiæ. Glória Patri. Confiteantur. *Ps.* 106.

℣. Quómodò miserétur pater filiórum, ℟. Misértus est Dóminus timéntibus se. *Ps.* 102.

Preces, si dicendæ sint, habentur infrà post Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, Labente. *infrà post Completorium Sabbati.*

Ant. 7. ç. In voluntáte tua.

PSALMUS 52.

Impii frustrà sibi dicunt Deum non esse. Christi adventus postulatur.

DIxit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt & abominábiles facti sunt in iniquitátibus : * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospe-

xit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis ?

Deum non invocavérunt: * illìc trepidavérunt timóre, ubi non èrat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël ? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israël.

PSALMUS 72.

Dùm improbi in hac vita videntur felices, probi, quòd sua quemque maneant præmia, consolatione levantur.

QUàm bonus Israël Deus * his qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes, * penè effúsi sunt gressus mei;

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respectus morti eórum, * & firmamentum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * & cum homínibus non flagellabuntur.

Ideò ténuit eos supérbia; * operti sunt iniquitáte & impietáte suâ.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt & locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excelsó locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum, * & lingua eórum transívit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus hìc; * & dies pleni invenientur in eis.

Et dixérunt: Quómodò scit Deus ? * &, Si est sciéntia in Excelso ?

Ecce ipsi peccatóres; & abundantes in século, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * & lavi inter innocentes manus meas;

Et fui flagellátus totâ die, * & castigátio mea in matutínis.

Si dicébam, Narrábo sic; * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc: * labor est ante me,

Donec intrem in sanctuárium Dei, * & intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos, dum allevarentur.

ɔdò facti sunt in
nem ! * subitò de-
; periérunt prop-
irátem suam.
sómnium surgén-
ómine, * in civi-
imáginem ipsó-
níhilum rédiges.
inflammátum est
ı , & renes mei
ti sunt ; * & ego
m redactus sum ,
.
entum factus sum
* & ego semper

Psalmi 72.

sti [Dómine] ma-
déxteram meam,
ıntáte tua dedu-
* & cum glória
me.
iim mihi est in
& à te quid vólui
am ?
caro mea, & cor
Deus cordis mei,
ıea , Deus , in

cce qui elongant
períbunt : * per-
nnes qui forni-
s te.
em adhærére Deo
t , * pónere in
Deo spem meam;
núntiem omnes
ónes tuas * in
æ Sion.
ı voluntáte tua
me , Dómine , &
a suscepisti me.

CAPITULUM. 2. *Thess.* 1.

DIgnétur vos vocatióne suâ Deus noster, & impleat omnem voluntátem bonitátis, & opus fídei in virtúte ; ut clarificétur nomen Dómini nostri Jesu Christi in vobis, & vos in illo.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam ; * Quia Deus meus es tu. Doce.
℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me ; * Quia. Glória. Doce. *Ps.* 142.

℣. In Deo salutáre meum, & glória mea : ℟. Deus auxílii mei ; & spes mea in Deo est. *Ps.* 61.

Preces, si dicendæ sint, habentur infrà post Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

℣. Deus, † in adjutórium.

Ant. 2. Convértere.

PSALMUS 114.

Anima Deum beneficum diligens, æterna fiducialiter expectat præmia.

DIlexi ; * quóniam exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi , * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis , * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni ; & nomen Dómini invocávi : * O Dómi-

ne, líbera ánimam meam.

Miséricors Dóminus, & justus, * & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefécit tibi;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; quia Dóminus benefécit tibi.

Ant. 8. G. Levávi.

PSALMUS 120.

Dominus custos animæ fidélis & universæ Ecclesiæ suæ.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab ómni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & usque in sǽculum.

Ant. Levávi óculos meos in montes: auxílium meum à Dómino.

Ant. 1. a. Adjutórium nostrum.

PSALMUS 123.

Ecclesiæ à periculis ereptæ gratiarum actio.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël; * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutissent nos.

Cùm irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransivit ánima nostra, * fórsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est; * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 5. a. Magnificávit Dóminus.

PSALMUS 125.

In Deo exultant fideles, quia magnificè cum eis egit.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: * facti sumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos suos.

Ant. Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: facti sumus lætantes.

Ant. 6. Adhæreat.

PSALMUS 136.

Sub hujus mundi Babylone, anima fidelis coram Deo gemit.

SUper flúmina Babylónis, illic sédimus, * & flévimus, cùm recordarémur Sion.

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra;

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodò cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tuî, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tuî;

Si non proposúero Jerúsalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem;

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundamentum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuisti nobis.

Beátus qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non proposúero Jerúsalem in princípio lætítiæ meæ.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 1.

NUnc non videntes, créditis: credentes autem, exultábitis lætítiâ inenarrábili & glorificátâ; reportantes finem fídei vestræ, salútem animárum.

HYMNUS.

JActámur heu quot flúctibus!
Spes una de cœlis nitet:
Illùc & ora tóllimus,
Et míttimus suspíria.
Tu vota præcurris, Pater,
Magnamque protendis manum:
Jam fulta tanto róbore
Surgit potens infírmitas.
Quæ sæva nos premunt mala
Vinces, malis poténtior:
Te nostra duræ séntiet
Mens servitútis víndicem.
Quin vile corpus, Fílii
Fulgóre donábis tui:
At illa venális patet
Multo labóre glória.
Felix labor quem récreas
Tam splêndidâ rerum vice!
Fletu quis æternum brevi
Neget pacisci gáudium?
Quæ nos prior sic díligis,
Tibi, beáta Trínitas,
Sit summa laus, summum decus,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Ad te, Dómine, clamávi totâ die: ℟. Lætífica ánimam servi tui. *Ps.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Magníficat ánima mea Dóminum, & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo. *Luc.* 1.

Preces, si dicendæ sint, & Suffragia, habentur infrà post Completorium Sabbati.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedent

AD COMPLETOR

℣. Converte † no

Ant. 2. Adjut meum.

PSALMUS 6.

Fidélium inter hujus calamitates g & fiducia.

DOmine, ne róre tuo me, * neq ira tua corrípias me.

Miserére meî, Dó quóniam infirmus su sana me, Dómine niam conturbáta su mea.

Et ánima mea t est valde: * sed tu mine, úsquequò?

Convértere, Dó & éripe ánimam me salvum me fac propt sericórdiam tuam;

Quóniam non morte, qui memor * in inferno auten confitébitur tibi?

Laborávi in gémit lavábo per síngulas lectum meum: * lá meis stratum meum r

Turbátus est à óculus meus: * inv inter omnes inimícos

Discédite à me, qui operámini iniqui * quóniam exaudívi minus vocem fletûs

Exaudívit Dómin precatiónem meam: minus oratiónem suscépit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei : * convertantur & erubescant valde velóciter.

PSALMUS 7.

Christi pro nobis patientis oratio. Adjutorium nostrum à Dómino.

DOmine Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me ;

Nequando rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud ; * si est iníquitas in mánibus meis ;

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exurge, Dómine, in ira tua ; * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exurge, Dómine Deus meus, * in præcepto quod mandasti.

Et synagóga populórum circúmdabit te ; * & propter hanc in altum regrédere.

Dóminus júdicat pópulos : * júdica me, Dómine, secundùm justítiam meam, & secundùm innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum : * & díriges justum, scrutans corda & renes, Deus.

Justum adjutórium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Divisio Psalmi 7.

DEus judex justus, fortis & pátiens, * numquid iráscitur per síngulos dies ?

Nisi conversi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum tetendit, & parávit illum ;

Et in eo parávit vasa mortis : * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum ; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus ; * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus descendet.

Confitébor Dómino secundùm justítiam ejus, * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Adjutórium meum à Dómino, qui salvos facit rectos corde. *Ps.* 7.

Hymnus, Capitulum, ℟. *breve, Antiphona ad* Nunc dimittis. *& Preces, quando dicuntur, habentur infrà post Completorium*

Sabbati : & sic in cæteris feriis.

FERIA TERTIA.
AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum pacis & dilectiónis, * Veníte, adorémus. 2. *Cor.* 13.

Psalmus 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

JUbes : & , in præceps aquis
Repentè confluéntibus,
Prodit sub auras húmidis
Exûta velis Arida.

Hanc tu colendam qui tuis,
Pater, dedisti filiis,
Quos orbis unus cóntinet,
Fac una jungat cáritas.

Nunc exulámus; sed tuam
Mox congregábis in domum
Te Patre dignos, qui pio
Amóre fratres víxerint.

At, qui malignis ártibus
Linguísque lædunt próximum,
A te repelles : hoc genus
Cœlestis aula non capit.

En ipsa tellus ímprobos
Dudùm labórans sústinet,
Ardetque non suæ jugo
Corruptiónis éximi.

Adoptiónem nos quoque
Efflagitámus íntegram,
Cui nos sacráto Spíritus
Prædestinávit pígnore.

Ætérna laus & glória
Uni sit & trino Deo,
Diffúsa per quem córdibus
Fraterna regnat cáritas.
Amen.

Ant. 7. d. Quis requiescet.

PSALMUS

Dilectio proxi
salutis aperit.

DOmine, q
tábit in
culo tuo
quis requiescet i
sancto tuo ?

Qui ingréditur si
la, * & operátur j

Qui lóquitur v
in corde suo ; *
egit dolum in lin

Nec fecit pró
malum, * & opp
non accépit adve
ximos suos.

Ad níhilum ded
in conspectu eju
nus : * timente
Dóminum glorífi

Qui jurat próxi
& non décipit; *
niam suam non
usúram, & múne
innocentem non

Qui facit hæc
movébitur in æte

PSALMUS

Natura & lex,
& Evangelium,
nem proximi comi

CŒli enarrant
Dei, * & óp
nuum ejus annún
mamentum.

Dies diéi eruc
bum, * & nox nc
cat sciéntiam.

Non sunt loqué
que sermónes, *
non audiantur v
rum.

In omnem terra

sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit tabernáculum suum.

Et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad currendam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, & occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Divisio Psalmi 18.

LEx Dómini immaculáta, convertens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuérint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Ant. Quis requiescet in monte sancto tuo, Dómine? qui operátur justítiam, nec fecit próximo suo malum. *Ps.* 14.

Ant. 5. a. Non proponébam.

PSALMUS 71.

Regnum Christi, qui tanto nos amore dilexit, prænuntiatur.

DEus, judícium tuum regi da, * & justítiam tuam fílio regis;

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descendet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes ; * & inimíci ejus terram lingent.

Divisio Psalmi 71.

REges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei ;

Quia liberábit páuperem à potente , * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi; * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum ; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet , & dábitur ei de auro Arábiæ , & adorábunt de ipso semper : * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis móntium , superextollétur super Líbanum fructus ejus ; * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sécula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israël , * qui facit mirabília solus.

Et benedictum nomen majestátis ejus in æternum ; * & replébitur majestáte ejus omnis terra Fiat , fiat.

PSALMUS 100.

Regnum Christi , qu cunctos in proximum ini quos disperdet , describitu

MIsericórdiam & judi cium * cantábo tibi Dómine.

Psallam , & intélligai in via immaculáta, * quai do vénies ad me.

Perambulábam in innc céntia cordis mei , * i médio domûs meæ.

Non proponébam an' óculos meos rem injustan * facientes prævaricati nes odívi.

Non adhæsit mihi c pravum : * declinantem me malignum non cogno cébam.

Detrahentem secrétò pr ximo suo , * hunc pers québar.

Superbo óculo, & ins tiábili corde , * cum h non edébam.

Oculi mei ad fidéles te ræ , ut sédeant mecum * ámbulans in via imm culáta , hic mihi ministr bat.

Non habitábit in méd domûs meæ, qui facit s pérbiam : * qui lóquit iníqua, non direxit in co pectu oculórum meóru

In matutíno interfici bam omnes peccatór terræ , * ut dispérderem civitáte Dómini omn operantes iniquitátem.

Ant. Non proponébam ante óculos meos rem injustam : detrahentem secrétò próximo suo, hunc persequébar. *Ps.* 100.

Ant. 6. Adjúvit.

PSALMUS 106.

Misericordia Dei in populum suum celebranda & imitanda, sub diversis emblematibus pingitur.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant qui redempti sunt à Dómino, * quos redémit de manu inimíci ;

Et de regiónibus congregávit eos, * à solis ortu & occásu, ab aquilóne & mari.

Erravérunt in solitúdine, in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esurientes, & sitientes ; * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur ; * & de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum ;

Quia satiávit ánimam inánem, * & ánimam esurientem satiávit bonis.

Sedentes in ténebris & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro ;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altissimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur ; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris & umbrâ mortis, * & víncula eórum disrúpit.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum ;

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Divisio Psalmi 106.

SUscèpit eos [Dóminus] de via iniquitátis eórum : * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum : * & appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur ; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, & sanávit eos ; * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * &

mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacríficent sacrifícium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descendunt mare in návibus, * facientes operatiónem in aquis multis;

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profundo.

Dixit: & stetit spíritus procellæ; * & exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad cœlos, & descendunt usque ad abyssos: * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, & moti sunt sicut ébrius; * & omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum eduxit eos.

Et státuit procellam ejus in auram, * & siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt, quia siluérunt: * & deduxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exaltent eum in ecclésia plebis, * & in cáthedra seniórum laudent eum.

Altera divisio Psalmi 106.

POsuit [Dóminus] flúmina in desertum, * & éxitus aquárum in sitim:

Terram fructíferam in salsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desertum in stagna aquárum, * & terram sine aqua in éxitus aquárum;

Et collocávit illìc esurientes: * & constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, & plantavérunt víneas; * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedixit eis, & multiplicáti sunt nimis; * & jumenta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * & vexáti sunt à tribulatióne malórum, & dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes; * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * & pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabuntur; * & omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, & custódiet hæc? * & intélliget misericórdias Dómini?

Ant. Adjúvit Dóminus páuperem de inópia: vidébunt recti, & lætabuntur.

℣. Exortum est in ténebris lumen rectis: ℟. Miséricors, & miserátor, & justus. *Ps.* 111.

Pater noster.

℣. *Sacerd.* Magnificáte

Dóminum mecum, ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipsum. *Ps.* 33.

AD LAUDES.

Ant. 4. *D.* Qui non accépit.

PSALMUS 23.

Dilectio proximi ad cælos ducit, ubi Christus Rex gloriæ ingressus est.

Dómini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo;

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascendet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras; & elevámini, portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras; & elevámini, portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo, hic accípiet benedictiónem à Dómino.

Ant. 5. a. Audiam.

PSALMUS 84.

Regnum Christi expectatum & promissum, regnum pacis.

Benedixísti, Dómine, terram tuam, * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ, * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam; * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster; * & avérte iram tuam à nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos; * & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam; * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus;

* ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi : * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justítia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem ; * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit ; * & ponet in via gressus suos.

Ant. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus ; quóniam loquétur pacem in plebem suam, & super sanctos suos.

Ant. 3. *a.* Qui diligitis.

PSALMUS 96.

Christus Rex ab Angelis adorandus. Qui diligit eum, odit malum.

DOminus regnávit ; exultet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus : * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus ; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant sculptília, * qui gloriantur in simu cris suis.

Adoráte eum, * omn Angeli ejus.

Audívit, & lætáta Sion ; * & exultavéri fíliæ Judæ propter judí tua, Dómine ;

Quóniam tu Dómi altíssimus super omnem t ram : * nimis exaltátus super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminu odíte malum : * custó Dóminus ánimas sanc rum suórum; de manu p catóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in D mino, * & confitém memóriæ sanctificatió ejus.

Ant. Qui dilígitis D minum, odíte malun custódit Dóminus ánin sanctórum suórum.

Ant. 7. *d.* Vivens.

In Feriis, CANTICU EZECHIÆ. *Is.* 38.

Qui inter homines viv Deo inter eos confiteri de ut omnes eum noscant.

EGo dixi : In dimíc diérum meórum vad ad portas ínferi : * quæs resíduum annórum me rum.

Dixi : Non vidébo D minum Deum in ter vivéntium : * non aspíci hóminem ultrà, & habi tórem quiétis.

Generátio mea abláta eſt, & convolúta eſt à me, * quaſi tabernáculum paſtórum.

Præcíſa eſt velut à texente vita mea; dum adhuc ordírer, ſuccídit me: * de mane uſque ad véſperam fínies me.

Sperábam uſque ad mane; quaſi leo ſic contrívit ómnia oſſa mea: * de mane uſque ad véſperam fínies me.

Sicut pullus hirúndinis ſic clamábo: * meditábor ut columba.

Attenuáti ſunt óculi mei, ſuſpicientes in excelſum: * Dómine, vim pátior, reſponde pro me.

Quid dicam, aut quid reſpondébit mihi, * cùm ipſe fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, ſi ſic vívitur, & in tálibus vita ſpíritûs mei; * corrípies me, & vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríſſima: * tu autem eruiſti ánimam meam, ut non períret.

Projeciſti poſt tergum tuum * ómnia peccáta mea.

Quia non infernus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt, qui deſcendunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipſe confitébitur tibi, ſicut & ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, ſalvum me fac; * & pſalmos noſtros cantábimus cunctis diébus vitæ noſtræ in domo Dómini.

Ant. Vivens, vivens ipſe confitébitur tibi, Dómine: pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

In Feſtis, CANTICUM. *Eccli.* 36.

Patres antiqui pro nobis orabant, nobis caritatis exemplum præbentes.

Miſerére noſtri, Deus ómnium, & réſpice nos, * & oſtende nobis lucem miſeratiónum tuárum.

Et immitte timórem tuum ſuper gentes quæ non exquiſiérunt te; * ut cognoſcant quia non eſt Deus, niſi tu, & enarrent magnália tua.

Alleva manum tuam ſuper gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conſpectu eórum ſanctificatus es in nobis, * ſic in conſpectu noſtro magnificáberis in eis;

Ut cognoſcant te, * ſicut & nos cognóvimus quóniam non eſt Deus præter te, Dómine.

Innova ſigna, & immúta mirabília: * glorífica manum & bráchium dextrum.

Excita furórem, &

effunde iram : * tolle adversárium, & afflíge inimícum.

Festína tempus, & memento finis, * ut enarrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui salvátur ; * & qui péssimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium : Non est álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob ; * ut cognoscant quia non est Deus, nisi tu, & enarrent magnália tua.

Et hæreditábis eos, * sicut ab inítio.

Miserére plebi tuæ super quam invocátum est nomen tuum, * & Israël quem coæquasti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ Jerúsalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * & glóriâ tuâ pópulum tuum.]

Ant. 1. D. Laudáte.

PSALMUS 150.

Mutua ad laudandum Deum invitatio.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro : * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus ; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dóminum in sanctis ejus : laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 2.

MAndátum novum scribo vobis, quod verum est & in Christo, & in vobis ; quia ténebræ transiérunt, & verum lumen jam lucet. Qui dicit se in luce esse, & fratrem suum odit, in ténebris est usque adhuc. Qui díligit fratrem suum, in lúmine manet, & scándalum in eo non est.

HYMNUS.

TE príncipem summo, Deus,
Jubes amóre díligi :
Tibi secundum prótinùs
Jubes amári próximum.

Amóre fundátam tuo
Communiónem réspice,
Quâ corpus unum plúrimi,
Unum cor, una mens sumus.

Illam fides & véritas
Amábili stipant choro :
Oblíquus hinc livor procul
Et litis ardor éxulant.

Tu, pacis auctor, mútuos

;e nexus : da, Pater,
'e fratrum gáudiis,
ıdolére flétibus.
:na laus & glória
& trino Deo,
›ris unius sacrâ
ıcis in domo locat.
nen.
)eus in médio civi-
æ; non commové-
℟. Adjuvábit eam
ilúculo. *Ps.* 45.
d Benedictus.
7. a. Erexit Dómi-
rnu salútis nobis in
David púeri sui.,
ocútus est per os
um. *Luc.* 1.

P R I M A M.

2. Cùm mihi.

A L M U S 34.

hus pro nobis pa-
nobis perfectæ di-
s exemplum præ-

ica, Dómine, no-
ıntes me: * expugna
ıpugnantes me.
'ehende arma & scu-
' & exurge in adju-
mihi.
ıde frámeam, &
le adversùs eos qui
ıuntur me; * dic
meæ: Salus tua
n.
ündantur & reve-
· * quærentes áni-
ıeam.
tantur retrorsùm,
ündantur * cogi-
mihi mala.
t tanquam pulvis
ciem venti, * &

ángelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum, * & ángelus Dómini pérsequens eos;

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui; * supervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat; & cáptio quam abscondit, apprehendat eum; * & in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

Divisio Psalmi 34.

SUrgentes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi molesti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * & orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi

lugens & contristátus, sic humiliábar.

Et adversùm me lætáti sunt, & convenérunt: * congregáta sunt super me flagella, & ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compuncti; tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna: * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníquè, * qui odérunt me gratis, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebantur; * & in iracúndia terræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum; * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidisti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas à me.

Altera divisio Psalmi 34.

EXurge, & intende judício meo, * Deus meus & Dóminus meus, in causam meam.

Júdica me secundùm justítiam tuam, Dómine Deus meus; * & non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ; * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubescant & revereantur simul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confusióne & reveréntiâ, * qui magna loquuntur super me.

Exultent & læténtur qui volunt justítiam meam; * & dicant semper, magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Ant. Cùm mihi molesti essent, quasi próximum & quasi fratrem nostrum, sic complacébam.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Cum impiis non sedébo.

PSALMUS 25.

Anima fidelis inter iniquos innocentiam suam servat.

JUdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingressus sum; * & in Dómino sperans, non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me: * ure renes meos & cor meum;

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est; * & complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis; * & cum iniqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malig-

ſántium ; * & cum ímpiis non ſedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas, * & circúmdabo altáre tuum, Dómine ;

Ut áudiam vocem laudis, * & enarrem univerſa mirabília tua.

Dómine, dilexi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam ; * & cum viris ſánguinum vitam meam,

In quorum mánibus iniquitátes ſunt : * déxtera eórum repléta eſt munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingreſſus ſum : * rédime me, & miſerére mei.

Pes meus ſtetit in directo : * in eccléſiis benedícam te, Dómine.

PSALMUS 49.

Ultimus Chriſti adventus prænuntiatur. Non ex cæſis victimis, ſed ex animi puritáte judicandi homines.

DEus deórum Dóminus locútus eſt ; * & vocávit terram à ſolis ortu uſque ad occáſum.

Ex Sion ſpécies decóris ejus : Deus manifeſtè véniet ; * Deus noſter, & non ſilébit.

Ignis in conſpectu ejus exardeſcet, * & in circúitu ejus tempeſtas válida.

Advocábit cœlum deſurſùm, & terram, * diſcérnere pópulum ſuum.

Congregáte illi ſanctos ejus, * qui órdinant teſtamentum ejus ſuper ſacrifícia.

Et annuntiábunt cœli juſtítiam ejus, * quóniam Deus judex eſt.

Audi, pópulus meus, & loquar ; Iſrael, & teſtificábor tibi : * Deus, Deus tuus ego ſum.

Non in ſacrifíciis tuis árguam te : * holocauſta autem tua in conſpectu meo ſunt ſemper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos ;

Quóniam meæ ſunt omnes feræ ſylvárum, * jumenta in móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli ; * & pulchritúdo agri mecum eſt.

Si eſuríero, non dicam tibi : * meus eſt enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum ? * aut ſánguinem hircórum potábo ?

Immola Deo ſacrifícium laudis, * & redde Altíſſimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis : * éruam te, & honorificábis me.

Diviſio Pſalmi 49.

PEccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enarras juſtítias meas, &

assúmis testamentum meum per os tuum ?

Tu verò odísti disciplínam, * & projecísti sermónes meos retrorsùm.

Si vidébas furem, currébas cum eo, * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ, * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebáris, & adversùs fílium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecísti, & tácui.

Existimásti iníquè, quòd ero tuî símilis : * árguam te, & státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviscímini Deum ; * nequando rápiat, & non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me ; * & illic iter, quo ostendam illi salutáre Dei.

Ant. Cum ímpiis non sedébo : inter innocentes circúmdabo altáre tuum, Dómine. *Ps.* 25.

CAPITULUM. *Eccli.* 35.

SAcrifícium salutáre est atténdere mandátis, & discédere ab omni iniquitáte : & propitiatiónem litáre sacrifícii super injustítias, & deprecátio pro peccátis, recédere ab injustítia.

℟. *br.* Quis ascendet in montem Dómini, * Stabit in loco sancto ejus ? Quis ascendet. ℣. Innocens mánibus * & mundo corde * Stabit in loco sancto ejus. Glória Patri. Quis ascendet. *Ps.* 23.

℣. Congregáte Dómino sanctos ejus, ℟. Qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia. *Ps.* 49.

AD SEXTAM.

Ant. 4. c. Justus.

PSALMUS 36.

Lex Dei perseveranter observanda : bonorum & malorum quàm dispar status & exitus.

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris faciéntes iniquitátem ;

Quóniam tanquam fœnum velóciter arescent, * & quemádmodùm ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem ; * & inhábita terram, & pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & spera in eo ; * & ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, * & judícium tuum tamquam merídiem.

Súbditus esto Dómino, * & ora eum.

Noli æmulári in eo qui prosperátur in via sua, *

nine faciente injuſ-

ine ab ira, & dere-
furórem : * noli
ıri, ut malignéris ;
ɔniam qui malignan-
exterminabuntur : *
ntes autem Dómi-
, ipſi hæreditábunt
ı.
ıdhuc puſillùm, &
rit peccátor ; * &
s locum ejus, & non
es.
ıſuéti autem hæredi-
: terram, * & delec-
ur in multitúdine

ervábit peccátor juſ-
* & ſtridébit ſuper
éntibus ſuis.
ninus autem irridé-
n ; * quóniam próſ-
uòd véniet dies ejus.
lium evaginavérunt
óres, intendérunt ar-
ıum ; * ut dejíciant
rem & ínopem, ut
ent rectos corde.
lius eórum intret in
ipſórum, * & arcus
confringátur.
ıs eſt módicum juſto,
r divítias peccató-
ıultas ;
niam bráchia pec-
m conterentur : *
nat autem juſtos Dó-

viſio Pſalmi 36.
vit Dóminus dies
nmaculatórum ; *
éditas eórum in æter-
rit.

Non confundentur in témpore malo, & in diébus famis ſaturabuntur ; * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dómini, mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficientes, quemádmodùm fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, & non ſolvet : * juſtus autem miſerétur, & tríbuet.

Quia benedicentes ei hæreditábunt terram ; * maledicentes autem ei diſperíbunt.

Apud Dóminum greſſus hóminis dirigentur, * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur ; * quia Dóminus ſuppónit manum ſuam.

Júnior fui, étenim ſénui ; * & non vidi juſtum derelictum, nec ſemen ejus quærens panem.

Totâ die miſerétur, & cómmodat ; * & ſemen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum ; * & inhábita in ſéculum ſéculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelinquet ſanctos ſuos :, * in æternum conſervabuntur.

Injuſti punientur ; * & ſemen impiórum períbit.

Juſti autem hæreditábunt terram, * & inhabitábunt in ſéculum ſéculi ſuper eam.

Altera divisio Psalmi 36.

OS justi meditábitur sapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus; * & non supplantabuntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum, cùm judicábitur illi.

Expecta Dóminum, * & custódi viam ejus.

Et exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * & elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat: * & quæsívi eum, & non est inventus locus ejus.

Custódi innocéntiam, & vide æquitátem; * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injusti autem disperíbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum à Dómino; * & protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos; * & éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos, quia speravérunt in eo.

Ant. Justus totâ die miserétur, & cómmodat; & semen illíus in benedictióne erit.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 3.

QUi habúerit substantiam hujus mundi, & víderit fratrem suum necessitátem habére, & cláuserit víscera sua ab eo, quómodò cáritas Dei manet in eo? Filíoli mei non diligámus verbo, neque linguâ, sed ópere & veritáte.

℞. *br.* Jucundus homo * Qui miserétur, & cómmodat. Jucundus. ℣. In æternum * non commovébitur, * Qui miserétur. Glória Patri. Jucundus.

℣. Dispersit, dedit paupéribus: ℞. Justítia ejus manet in séculum séculi. *Ps.* 111.

AD NONAM.

Ant. 7. b. Pro eo.

PSALMUS 108.

Christus inimicos suos diligens, injustum eorum odium arguit, & immi nentem Dei in ipsos vindictam prænuntiat.

DEus, laudem meam ne tacúeris; * quia os peccatóris & os dolósi super me apertum est.

Locúti sunt adversùm me linguâ dolósâ, & sermónibus ódii circumdedérunt me, * & expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent detrahébant

detrahébant mihi : * ego autem orábam.

Et posuérunt adversùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Divisio Psalmi 108.

Constítue [Dómine] super eum peccatórem ; * & diábolus stet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus ; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci ; * & episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur fílii ejus, & mendícent, * & ejiciantur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus ; * & dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor, * nec sit qui misereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspectu Dómini ; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper : * & dispéreat de terra memória eórum ;

Pro eo quòd non est recordátus fácere misericórdiam, * & persecútus est hóminem ínopem & mendícum, & compunctum corde mortificáre.

Et dilexit maledictiónem, & véniet ei : * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestimentum : * & intrávit sicut aqua in interióra ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum quo operítur, * & sicut zona quâ semper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquuntur mala adversùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum ; * quia suávis est misericórdia tua.

Altera divisio Psalmi 108.

Libera me, quia egénus & pauper ego sum, * & cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra, cùm declínat, ablátus sum ; * & excussus sum sicut locustæ.

Génua mea infirmáta sunt à jejúnio, * & caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, & movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus meus : * salvum me fac secundùm misericórdiam tuam.

Et ſciant quia manus tua hæc : * & tu , Dómine, feciſti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces : * qui inſurgunt in me , confundantur ; ſervus autem tuus lætábitur.

Induantur , qui détrahunt mihi, pudóre ; * & operiantur ſicut diplóide confuſióne ſuâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo , * & in médio multórum laudábo eum ;

Quia áſtitit à dextris páuperis , * ut ſalvam fáceret à perſequéntibus ánimam meam.

Ant. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: ego autem orábam.

CAPITULUM. *Rom.* 12.

NOlíte eſſe prudentes apud voſmetipſos , nulli malum pro malo reddentes , providentes bona non tantùm coram Deo , ſed étiam coram ómnibus homínibus : ſi fíeri poteſt, quod ex vobis eſt, cum ómnibus homínibus pacem habentes.

℟. *br.* Poſuérunt adverſùm me * Mala pro bonis. Poſuérunt. ℣. Et ódium * pro dilectióne mea, * Mala pro bonis. Glória. Poſuérunt. *Pſ.* 108.

℣. Si réddidi retribuéntibus mihi mala , ℟. Décidam méritò ab inimícis meis inánis. *Pſ.* 7.

AD VESPERAS.

Ant. 3. b. Multùm íncola fuit.

PSALMUS 119.

Juſtus , cum his qui odérunt pacem, manet pacíficus.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi ; * & exaudívit me.

Dómine , líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolóſa.

Quid detur tibi , aut quid apponátur tibi * ad linguam dolóſam ?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt ! habitávi cum habitántibus Cedar : * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Multùm íncola fuit ánima mea , Dómine ; cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus.

Ant. 1. f. Propter fratres meos.

PSALMUS 121.

Juſtus, propter fratres & proximos ſuos , pacem quærit.

LÆtátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipsum.

Illùc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini; * testimónium Israël, ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illìc sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Propter fratres meos & próximos meos, loquébar pacem de te, Jerúsalem.

Ant. 4. a. Quàm bonum.

PSALMUS 132.

Fraternæ concordiæ beatitudo.

ECce quàm bonum, & quàm jucundum * habitáre fratres in unum!

Sicut unguentum in cápite, quod descendit in barbam, barbam Aáron; * quod descendit in oram vestimenti ejus.

Sicut ros Hermon, * qui descendit in montem Sion.

Quóniam illìc mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam usque in séculum.

Ant. Quàm bonum, & quàm jucundum habitáre fratres in unum!

Ant. 8. G. In misericórdia.

PSALMUS 140.

Orat justus ut sit patiens in tribulationibus, & tutus ab inimicis.

DOmine, clamávi ad te, exaudi me: * intende voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevátio mánuum meárum, sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo, * & óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusandas excusatiónes in peccátis cum homínibus operántibus iniquitátem:

Et non communicábo * cum electis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, & increpábit me; * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Quóniam adhuc & orátio mea * in beneplácitis eórum.

Absorpti sunt juncti petræ júdices eórum: * áu-

dient verba mea, quóniam potuérunt.

Sicut crassitúdo terræ erupta est super terram, * dissipáta sunt ossa nostra secùs inférnum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi, * & à scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Ant. In misericórdia justus increpábit me: óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Ant. 6. Me expectant justi.

PSALMUS 141.

Justus, humanâ ope destitutus, ad divinum confugit auxilium.

VOce meâ ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effúndo in conspectu ejus oratiónem meam, & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio, * in deficiendo ex me spíritum meum.

Et tu cognovisti sémitas meas: * in via hac quâ ambulábam, abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam; * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me; * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine: * dixi, Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam; * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me; * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam, ad confiténdum nómini tuo: * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Me expectant justi, donec retríbuas mihi, Dómine.

CAPITULUM. 1. Cor. 12.

SI quid pátitur unum membrum, compatiúntur ómnia membra; sive gloriátur unum membrum, congaudent ómnia membra: vos autem estis corpus Christi, & membra de membro.

HYMNUS.

O Quàm juvat fratres, Deus,
Unum quibus Christus caput
Vitále robur súfficit,
Uno movéri spíritu!
Quàm dulce laudes dícere
Unâ tibi cunctos domo,
Precumque ceu factâ manu,
Inferre vim gratam tibi!
Hanc quisque díligat domum;
Hanc pace concors récreet:

Væ dira qui spargit malus
Dissensiónum fémina.
Sed damna cedunt in lucrum
Te, Christe, diligéntibus:
Augent corónas prælia;
Prosúntque, dùm nocent, mali.
Vox blanda sævit tríſtiùs,
Dùm pectus incautum subit,
Lapsúque cæco dúlcibus
Laudum venénis ínficit.
Præsta, beáta Trínitas,
Ut caritáte mútuâ
Prosímus alter álteri,
Regnémus & polo simul.
Amen.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Audiant mansuéti, & læténtur. *Ps.* 33.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Respéxit Deus humilitátem áncillæ suæ: ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. c. Tu remisisti.

PSALMUS 12.

Animæ fidelis in tribulatione ad Deum deprecatio.

USquequò, Dómine, oblivísceris me in finem? * úsquequò avertis fáciem tuam à me?

Quámdiù ponam consília in ánima mea,* dolórem in corde meo per diem?

Usquequò exaltábitur * inimícus meus super me?

Réspice & exaudi me, Dómine Deus meus: * illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte:

Nequandò dicat inimícus meus, Prævalui advérsùs eum: * qui tríbulant me, exultábunt, si motus fúero.

Ego autem in misericórdia tua sperávi: * exultábit cor meum in salutári tuo.

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi, * & psallam nómini Dómini altíssimi.

PSALMUS 31.

Misericordia Dei hominem peccatorem per gratiam suam justificantis commendatur.

BEáti quorum remissæ sunt iniquitates, * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dùm clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte gravata est super me manus tua: * conversus sum in ærumna mea, dùm configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci, * & injustítiam meam non abscondi.

Dixi: Confitébor advérsùm me injustítiam meam Dómino; * & tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, & ínstruam te in via hac quâ gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus & mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo & fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris: * sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, justi; * & gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 78.

Fideles ab Infidelibus vexati opem Dei poscunt.

DEus, venérunt gentes in hæreditátem tuam: polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum escas volatílibus cœli, * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tanquàm aquam in circúitu Jerúsalem; * & non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris, * subsannátio & illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequò, Dómine, irascéris in finem? * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * & in regna quæ nomen tuum non invocavérunt;

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: * citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster; * & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos:

Et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum; * ne fortè dicant in géntibus: Ubi est Deus eórum?

Et innotescat in natiónibus coram óculis nostris, * últio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est.

Intróeat in conspectu tuo gémitus compeditórum: * secundùm magnitúdinem bráchii tui, pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum

Improperium ipsórum, * quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in séculum.

In generatiónem & generatiónem, * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Tu remisísti impietátem peccáti mei : pro hac orábit ad te omnis sanctus. *Ps.* 31.

FERIA QUARTA.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum spei, * Veníte, adorémus. *Rom.* 15.

Psalmus 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

MIrámur, ô Deus, tuæ
Recens opus poténtiæ,
Quæ scripta scintillántibus
Refulget astrórum globis.

Ut sol diéi, cándida
Sic luna nocti præsidet :
Exércitu totum novo
Discríminant stellæ polum.

At ipse, cœlórum decus,
Sol novit occásus suos :
Sunt certa lunæ témpora,
Statique lapsus síderum.

Jugi rotáta túrbine
Furantur & reddunt diem :
Tu semper idem, néscius
Mortálium spem fállere.

Turbáta quid mens fluctuet ?
Curâ paternâ nos regis :
Ætern a si cordi salus,
Ætérna nos salus manet.

Supréma laus & glória
Uni sit & trino Deo,
Suo repóni qui jubet
Curas & angóres sinu.
Amen.

Ant. 3. *a.* Sperent in te.

PSALMUS 9.

Ecclesia de victoriis jam reportatis grates agit & spem sumit, pro reportandis opem poscit.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te ; * psallam nómini tuo, Altíssime :

In convertendo inimícum meum retrorsum ; * infirmabuntur, & períbunt à fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum & causam meam : * sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpasti gentes, & périit ímpius : * nomen eórum delésti in ætérnum, & in séculum séculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * & civitates eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu ; * & Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum : * & ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi : * ad-

jútor in opportunitátibus, in tribulatióne.
Et ſperent in te, qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dereliquiſti quærentes te, Dómine.
Psállite Dómino qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter gentes ſtúdia ejus;
Quóniam requírens sánguinem, eórum recordátus eſt: * non eſt oblítus clamórem páuperum.
Diviſio Pſalmi 9.
MIſerére meî, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis, qui exaltas me de portis mortis:
Ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion; * exultábo in ſalutári tuo.
Infixæ ſunt gentes in intéritu quem fecérunt: * in láqueo iſto quem abſcondérunt, comprehenſus eſt pes eórum.
Cognoſcétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum ſuárum comprehenſus eſt peccátor.
Convertantur peccatóres in infernum, * omnes gentes quæ obliviſcuntur Deum.
Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.
Exurge, Dómine; non confortétur homo: * judicentur gentes in conſpectu tuo.
Conſtítue, Dómine, legiſlatórem ſuper eos; * ut ſciant gentes quóniam hómines ſunt.
Altera diviſio Pſalmi 9.
UT quid, Dómine, receſſiſti longè? * déſpicis in opportunitátibus, in tribulatióne?
Dum ſuperbit ímpius, incénditur pauper: * comprehenduntur in consíliis quibus cógitant.
Quóniam laudátur peccátor in deſidériis ánimæ ſuæ, * & iníquus benedícitur.
Exacerbávit Dóminum peccátor: * ſecundùm multitúdinem iræ ſuæ non quæret.
Non eſt Deus in conſpectu ejus: * inquinátæ ſunt viæ illíus in omni témpore.
Auferuntur judícia tua à fácie ejus: * ómnium inimicórum ſuórum dominábitur.
Dixit enim in corde ſuo: * Non movébor à generatióne in generatiónem ſine malo.
Cujus maledictióne os plenum eſt, & amaritúdine, & dolo: * ſub lingua ejus labor & dolor.
Sedet in insídiis cum divítibus in occultis, * ut interfíciat innocentem.
Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * inſidiátur in abſcóndito quaſi leo in ſpelunca ſua.

Inſidiátur ut rápiat páuperem; * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo ſuo humiliábit eum: * inclinábit ſe, & cadet, cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde ſuo: Oblítus eſt Deus; * avertit fáciem ſuam, ne vídeat in finem.

Exurge, Dómine Deus; exaltétur manus tua: * ne oblivíſcáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde ſuo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem consíderas, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus eſt pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & maligni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in æternum, & in ſéculum ſéculi: * perſbitis, gentes, de terra illíus.

Deſidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua;

Judicáre pupillo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre ſe homo ſuper terram.

Ant. Sperent in te, qui novérunt nomen tuum; quóniam non dereliquiſti quærentes te, Dómine.

Ant. 8. G. Filii.

PSALMUS 77.

Beneficia olim Iſraëlitis à Deo præſtita in parabolis enarrantur, ut indè diſcat Chriſtiana plebs ponere in Deo ſpem ſuam, & mandata ejus ſervare.

ATténdite, pópule meus, legem meam: * inclináte aurem veſtram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum; * loquar propoſitiónes ab inítio:

Quanta audívimus, & cognóvimus ea; * & patres noſtri narravérunt nobis.

Non ſunt occultáta à fíliis eórum * in generatióne áltera.

Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et ſuſcitávit teſtimónium in Jacob, * & legem póſuit in Iſraël:

Quanta mandávit pátribus noſtris, nota fácere ea fíliis ſuis; * ut cognoſcat generátio áltera:

Fílii qui naſcentur, & exurgent, * & narrábunt fíliis ſuis;

Ut ponant in Deo ſpem ſuam, & non obliviſcantur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant:

Ne fiant ſicut patres eórum, * generátio prava & exáſperans,

Generátio quæ non diréxit cor ſuum, * & non

est créditus cum Deo spíritus ejus.

Divisio Psalmi 77.

FIlii Ephrem intendentes & mittentes arcum, * conversi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus quæ ostendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare; & perduxit eos, * & státuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi, * & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abysso multa.

Et eduxit aquam de petra, * & deduxit tanquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excelsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et malè locúti sunt de Deo: * dixérunt, Numquid póterit Deus paráre mensam in deserto?

Quóniam percussit petram, & fluxérunt aquæ, * & torrentes inundavérunt:

Numquid & panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideò audívit Dóminus, & dístulit: * & ignis accensus est in Jacob, & ira ascendit in Israël;

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * & jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * & panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo: * cibária misit eis in abundántia.

Altera divisio Psalmi 77.

TRánstulit [Dóminus] Austrum de cœlo; * & induxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes, * & sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, & saturáti sunt nimis; & desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti à desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * & ira Dei ascendit super eos.

Et occídit pingues eórum, * & electos Israël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, & non cre-

didérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum festinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum; * & revertebantur, & dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum, * & Deus excelsus redemptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * & linguâ suâ mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti sunt in testamento ejus.

Ipse autem est miséricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non disperdet eos.

Ant. Fílii qui nascentur, narrábunt fíliis suis, ut ponant in Deo spem suam.

Ant. 7. *d.* Abstulit.

Ex Psalmo 77. Et.

ABundávit [Dóminus] ut avérteret iram suam, * & non accendit omnem iram suam.

Et recordátus est quia caro sunt, * spíritus vadens, & non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in deserto? * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et conversi sunt, & tentavérunt Deum; * & Sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulantis:

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * & prodígia sua in campo Táneos.

Et convertit in sánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, * & comédit eos; * & ranam, & dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locustæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini jumenta eórum, * & possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ; * indignatiónem, & iram, & tribulatiónem, immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ: non pepercit à morte animábus eórum, * & jumenta eórum in morte conclúsit.

Et percussit omne primogénitum in terra Ægypti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Divisio Psalmi 77. Et.

ABstulit [Dóminus] sicut oves pópulum suum, * & perduxit eos tanquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe,

& non timuérunt : * & inimícos eórum opéruit mare.

Et induxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes; * & sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israël.

Et tentavérunt; & exacerbavérunt Deum excelsum; * & testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, & non servavérunt pactum : * quemádmodùm patres eórum, conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis, * & in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & sprevit; * & ad níhilum redégit valdè Israël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * & pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum, * & hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis, * & vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt, * & víduæ eórum non plorabantur.

Altera divisio Psalmi 77. Et

Excitátus est tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percussit inimícos suos in posterióra : * oppróbrium sempiternum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph, * & tribum Ephraïm non elégit;

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum * in terra quam fundávit in sécula :

Et elégit David servum suum, * & sústulit eum de grégibus óvium.

De post fœtantes accépit eum, * páscere Jacob servum suum, & Israël hæreditátem suam.

Et pavit eos in innocéntia cordis sui, * & in intelléctibus mánuum suárum deduxit eos.

Ant. Abstulit Dóminus sicut oves pópulum suum & deduxit eos in spe.

℣. Ecce non dormitábit neque dórmiet, ℟. Qui custódit Israël. *Ps.* 120.

Pater noster.

℣. *Sacerd.* Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo; ℟. Et laudabuntur omnes recti corde. *Ps.* 63.

AD LAUDES.

Ant. 4. E. Omnes.

PSALMUS 5.

Ecclesia à Deo summè justo adversùs iniquos opem fiducialiter poscit.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, Rex meus & Deus meus: * quóniam ad te orábo.

Dómine, manè exáudies vocem meam; * manè astábo tibi & vidébo, quóniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus, * neque permanébunt injusti ante óculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitátem; perdes omnes qui loquuntur mendácium: * virum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam;

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant; * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis: secundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos; * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui sperant in te; in æternum exultábunt, & habitábis in eis: * & gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum.

Quóniam tu benedíces justo: * Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, coronasti nos.

Ant. Omnes qui sperant in te, Dómine, in æternum exultábunt, & habitábis in eis.

Ant. 5. C. In tégmine.

PSALMUS 35.

Impiorum malitia; justitia Dei; justorum spes & gloria.

DIxit injustus ut delinquat in semetipso: * non est timor Dei ante óculos ejus;

Quóniam dolósè egit in conspectu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus: * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: ástitit omni viæ non bonæ; * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo misericórdia tua, * & véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes

Dei : * judícia tua abyssus multa.

Hómines & jumenta salvábis, Dómine ; * quemadmodùm multiplicasti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum in tégmine alárum tuárum sperábunt : * inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ ; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ, * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * & justítiam tuam his qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ, * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem : * expulsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. In tégmine alárum tuárum sperábunt, Dómine ; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Ant. 3. a. Exaudi nos.

PSALMUS 64.

Inter adversa, Ecclesia in Dei promissis spem suam collocat.

TE decet hymnus, Deus, in Sion ; * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos ; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti, & assumpsisti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè ;

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ : * qui conturbas profundum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos à signis tuis : * éxitus matutini & véspere delectábis.

Visitasti terram, & inebriasti eam : * multiplicasti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis : * parasti cibum illórum, quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pinguescent speciósa deserti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt frumento : * clamábunt,

etenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi nos, Deus salutáris noster, spes ómnium fínium terræ.

Ant. 1. a. Ecce.

In feriis, CANTICUM. *Is.* 12.

Anima fidelis in Christo spem suam ponit, & nihil ab homine timet.

COnfitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, & consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus: * fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris; * & dicétis in die illa: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * meméntóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magníficè fecit: * annuntiáte hoc in universa terra.

Exulta & lauda, habitátio Sion; * quia magnus in médio tuî Sanctus Israël.

Ant. Ecce Deus salvátor meus: fiduciáliter agam, & non timébo.

[*In Festis*, CANTICUM. *Tob.* 13.

Deus justus & misericors flagellat & salvat: in ipso sperandum.

MAgnus es, Dómine, in ætérnum, * & in ómnia sécula regnum tuum.

Quóniam tu flagellas, & salvas; dedúcis ad ínferos, & redúcis; * & non est qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, fílii Israël, * & in conspectu géntium laudáte eum;

Quóniam ídeò dispersit vos inter gentes quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus,

Et faciátis scire eos * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras; * & ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit nobiscum, & cum timóre & tremóre confitémini illi; * Regemque seculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi; * quóniam ostendit majestátem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini ítaque, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, * credentes quòd fáciat vobiscum misericórdiam suam.

Ego autem, & ánima mea, * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum,

omnes electi ejus : * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.]

Ant. 6. Beneplácitum est.

PSALMUS 146.

Laudandus Deus, cui beneplacitum est in eis qui sperant super misericordia ejus.

LAudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucunda decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus; * & sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam servitúti hóminum.

Qui dat jumentis escam ipsórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timentes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Beneplácitum est Dómino super timentes eum, & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

CAPITULUM. *Is.* 26.

IN sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te : nomen tuum & memoriále tuum in desidério ánimæ. Anima mea desiderávit te in nocte; sed & spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

HYMNUS.

PRomittis, & servas datam
Immóbilis fidem, Deus :
Hanc mane primo sédulâ
Repóscimus fidem prece.

Promittit atque décipit
Incertus & fallax homo;
Sic quassa, si incumbas super,
Arundo transfíget manum.

Beátus ergo, qui tuo
Se totus abdit in sinu :
Hâc arce tutum túrbinis
Vis nulla de statu quatit.

Ne cor vacillet, óbligas
Temet sacramento, Deus :
Spes nixa tanto pígnore,
Æterna jam prensat bona.

Jam mente præsúmens polum,
Secúra sublími throno
Assistit, & cœléstium

ndas flúminum.
›erennis grátiæ,
mper Trínitas,
ılútis únicam
totâ quærere.
.
ítam fac mihi
:icórdiam tuam;
in te sperávi.

Benedictus.
g. Jurávit Dó-
úrum se nobis,
óre de manu ini-
nostrórum libe-
ámus illi. *Luc.* 1.
RIMAM.
8. c. Ego.
LMUS 30.
risti in cruce mo-
& spiritum suum
:ialiter commen-

Dómine, sperá-
on confundar in
um : * in jus-
íbera me.
ad me aurem
accélera ut éruas

hi in Deum pro-
, & in domum
* ut salvum me

m fortitúdo mea
m meum es tu:
›ter nomen tuum
ne, & enútries

me de láqueo hoc
condérunt mihi;
ın tu es protec-

ıs tuas commendo

spíritum meum : * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Odísti observantes vanitátes supervácuè : * ego autem in Dómino sperávi.

Exultábo, & lætábor in misericórdia tua ; * quóniam respexísti humilitátem meam, salvasti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Divisio Psalmi 30.

MIserére meî, Dómine, quóniam tríbulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus;

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea, * & ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, & vicínis meis valdè; & timor notis meis: * qui vidébant me foràs, fugérunt à me.

Oblivióni datus sum tanquam mórtuus à corde: * factus sum tanquam vas pérditum;

Quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu : * in eo dum convenírent simul adversùm me, accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi,

Dómine ; * dixi : Deus meus es tu ; in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum , * & à persequéntibus me.

Illustra fáciem tuam super servum tuum : * salvum me fac in misericórdia tua.

Dómine , non confundar, quóniam invocávi te : * erubescant ímpii , & deducantur in infernum.

Muta fiant lábia dolósa , * quæ loquuntur adversùs justum iniquitátem , in supérbia , & in abusióne.

Altera divisio Psalmi 30.

Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ , Dómine , quàm abscondisti timéntibus te , * perfecisti eis qui sperant in te , in conspectu filiórum hóminum !

Abscondes eos in abscóndito faciéi tuæ à conturbatióne hóminum : * próteges eos in tabernáculo tuo à contradictióne linguárum.

Benedictus Dóminus , * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ : * Projectus sum à fácie oculórum tuórum.

Ideò exaudisti vocem oratiónis meæ * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum , om-

nes sancti ej
veritátem re
nus , & retri
ter faciéntib
Viríliter a
fortétur cor
omnes qui sp
mino.

Ant. Ego
sperávi : exu
tábor in mi

AD TE

Ant. 4. A.

PSAL

In Deo sper
in domo Dei
tabit.

Quem a
síder
font
ita
ma mea ad t
Sitívit á
Deum forte
quando vénia
bo ante fác
Fuérunt
meæ panes d
dum dícitur
Ubi est Deus
Hæc reco
& effúdi in
meam , *
síbo in locu
admirábilis ,
mum Dei ,
In voce e
confessiónis ,
lantis.
Quare tris
mea ? * & qu
me ?
Spera in D
adhuc confit

lutáre vultûs mei, & Deus meus.

Divisio Psalmi 41.

AD meipſum ánima mea conturbáta eſt: * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyſſus abyſſum ínvocat * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelſa tua, & fluctus tui * ſuper me tranſiérunt.

In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo: Suſceptor meus es.

Quare oblítus es meî, & quare contriſtátus incédo, * dum afflígit me inimícus?

Dum confringuntur oſſa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me, inimíci mei,

Dum dicunt mihi per ſíngulos dies: * Ubi eſt Deus tuus?

Quare triſtis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

PSALMUS 42.

In Deo ſperandum. Deo duce ad altare ejus introëundum.

JUdica me, Deus, & diſcerne cauſam meam de gente non ſancta: * ab hómine iníquo & dolóſo érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repuliſti? & quare triſtis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam: * ipſa me deduxérunt, & adduxérunt in montem ſanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare triſtis es, ánima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Spera in Deo, ánima mea: ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

QUæcumque ſcripta ſunt, ad noſtram doctrínam ſcripta ſunt; ut per patiéntiam & conſolatiónem Scripturárum, ſpem habeámus.

℟. *br.* Memor eſto verbi tui, Dómine, * In quo mihi ſpem dediſti. Memor eſto. ℣. Hæc me conſoláta eſt, * quia elóquium tuum vivificávit me, * In quo. Glória. Memor.

℣. Reſpondébo exprobrántibus mihi verbum;

℟. Quia ſperávi in ſermónibus tuis. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Qui ſperat in Dómino.

PSALMUS 20.

Chriſtus Rex in Patrem ſperans inimicos ſuos debellat : Eccleſia gratias agit.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex, * & ſuper ſalutáre tuum exultábit vehementer.

Deſidérium cordis ejus tribuiſti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudaſti eum;

Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis, * poſuiſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.

Vitam pétiit à te, & tribuiſti ei : * longitúdinem diérum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo : * glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in ſéculum ſéculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex ſperat in Dómino; * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanu[m] ignis in témpore vult[us] tui : * Dóminus in i[ra] ſua conturbábit eos, devorábit eos ignis.

Fructum eórum de ter[ra] perdes, * & ſemen eóru[m] à fíliis hóminum;

Quóniam declinavéru[nt] in te mala : * cogitave[runt] conſília, quæ n[on] potuérunt ſtabilíre.

Quóniam pones eos d[or]ſum : * in relíquiis tu[is] præparábis vultum eóru[m].

Exaltáre, Dómine, virtúte tua : * cantábim[us] & pſallémus virtútes tua[s].

PSALMUS 102.

Deus ob immenſa in p[o]pulum ſuum beneficia be[ne]dicendus : & inde ſpes co[n]firmanda.

BEnedic, ánima me[a] Dómino; * & ómn[ia] quæ intra me ſunt, n[o]mini ſancto ejus.

Bénedic, ánima mea Dómino; * & noli oblivi[ſci] omnes retributiónes eju[s].

Qui propitiátur óm[ni]bus iniquitátibus tuis; qui ſanat omnes infirmi[ta]tes tuas.

Qui rédimit de intéri[tu] vitam tuam; * qui cor[o]nat te in miſericórdia [&] miſeratiónibus.

Qui replet in bonis de[ſi]dérium tuum : * renovál[bi]tur ut áquilæ juventus tu[a].

Fáciens miſericórdias D[ó]minus, * & judícium ó[m]nibus injúriam patién[ti]bu[s].

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Divisio Psalmi 102.

MIserátor & miséricors Dóminus : * longánimis, & multùm miséricors.

Non in perpétuum irascétur, * neque in ætérnum comminábitur.

Non secundùm peccáta nostra fecit nobis, * neque secundùm iniquitátes nostras retríbuit nobis ;

Quóniam secundùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit misericórdiam suam super timentes se.

Quantùm distat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.

Quómodò miserétur pater filiórum, * misertus est Dóminus timéntibus se ;

Quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum : * recordátus est quóniam pulvis sumus.

Homo, sicut fœnum dies ejus : * tanquam flos agri sic efflorébit ;

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, & non subsistet, * & non cognoscet ámpliùs locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab æterno & usque in æternum, * super timentes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum his qui servant testamentum ejus, * & mémores sunt mandatórum ipsíus ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam ; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illíus, * ad audiendam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus ; * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, in omni loco dominatiónis ejus : * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Qui sperat in Dómino, in misericórdia Altíssimi non commovébitur. *Ps.* 20.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 3.

NUnc fílii Dei sumus, & nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam, cùm apparúerit, símiles ei érimus ; quóniam vidébimus eum sícuti est. Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut & ille sanctus est.

℟. *br.* Beátus vir, * Cujus est nomen Dómini spes ejus. Beátus vir. ℣. Et non respexit in vanitátes * & insánias falsas : * Cujus est. Glória Patri. Beátus vir. *Ps.* 39.

℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli :

℟. Effúndite coram illo corda vestra. *Ps.* 61.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Factus est.

PSALMUS 81.

Diis terræ excelsior Deus, omnium Judex : ad eum fiducialiter confugit humilis.

DEus stetit in synagóga deórum : * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno & pupillo : * húmilem & páuperem justificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant : * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * & filii Excelsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini, * & sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

PSALMUS 93.

Ecclesia, inter hujus mundi procellas, auxilium fiducialiter petit à Deo superborum eversore.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram : * redde retributiónem supérbis.

Usquequò peccatóres, Dómine, * úsquequò peccatóres gloriabuntur?

Effabuntur & loquentur iniquitátem, * loquentur omnes qui operantur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupillos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipientes in pópulo; * & stulti, aliquando sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Divisio Psalmi 93.

BEátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum;

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repellet Dóminus plebem suam, * & hæreditátem suam non derelinquet;

Quoadusque justítia convertátur in judícium, * & qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi advérsùs malignantes ? * aut quis stabit mecum adversùs operantes iniquitátem ?

Nisi quia Dóminus adjúvit me, * paulò minùs habitásset in inferno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus; * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcepto ?

Captábunt in ánimam justi, * & sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum; & in malítia eórum disperdet eos : * disperdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Factus est mihi Dóminus in refúgium, & Deus meus in adjutórium spei meæ. *Ps.* 93.

CAPITULUM. *Hebr.* 10.

NOlíte amíttere confidéntiam vestram, quæ magnam habet remunerátiónem : patiéntia enim vobis necessária est; ut voluntátem Dei faciéntes, reportétis promissiónem.

℟. *br.* Bonum est confídere in Dómino, * Quàm confídere in hómine. Bonum est. ℣. Bonum est * speráre in Dómino, * Quàm. Glória Patri. Bonum est. *Ps.* 117.

℣. Mihi adhærére Deo bonum est, ℟. Pónere in Dómino Deo spem meam. *Ps.* 72.

AD VESPERAS.

Ant. 7. d. Oculi nostri.

PSALMUS 122.

Mens in Deum erigenda tempore tribulationis.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum in mánibus dominórum suórum, * sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ suæ :

Ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, * donec misereátur nostrî.

Miserére nostrî, Dómine, miserére nostrî; * quia multùm repléti sumus despectióne ;

Quia multùm repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus, & despéctio superbis.

Ant. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostrî.

Ant. 5. a. Qui confídunt in Dómino.

tum & ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, & sulphur, & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias dilexit : * æquitátem vidit vultus ejus.

PSALMUS 13.

Impii frustrà sibi dicunt Deum non esse. Christi adventus postulatur.

DIxit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt, & abominábiles facti sunt in stúdiis suis : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospexit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulcrum patens est guttur eórum; linguis suis dolósè agébant : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad effundendum sánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoscent om-

nes qui operantu
tátem, * qui dévc
bem meam sicu
panis ?
Dóminum non
verunt ; illic trepi
timóre, ubi non
mor ; * quóniam l
in generatióne just
Consílium inop
distis, * quónian
nus spes ejus est.
Quis dabit ex S
táre Israël ? * cùn
rit Dóminus cap
plebis suæ, exult
cob, & lætábitu

PSALMUS

Christi pro nobis
oratio cum spe re

COnserva me, l
* quóniam spe
Dixi Dómino
meus es tu ; * quó
norum meórum 1
Sanctis qui sunt
ejus, * mirificáv
voluntátes meas i
Multiplicátæ s
mitátes eórum :
acceleravérunt.
Non congregábo
tícula eórum de
bus ; * nec meme
minum eórum p
mea.
Dóminus pars l
tis meæ & cálicis
tu es qui restítue
tátem meam mihi
Funes cecidérun
præcláris : * éten
ditas mea præclára
Benedícam Dóm

tribuit mihi intellectum : * insuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspectu meo semper ; * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea ; * insuper & caro mea requiéscet in spe ;

Quóniam non derelinques ánimam meam in inferno, * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ ; adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Conserva me, Dómine ; quóniam sperávi in te. *Ps.* 15.

FERIA QUINTA
AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum ex fide justificantem : * Veníte, adorémus. *Rom.* 3.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

IIsdem creáti flúctibus
Pisces natant, volant aves :
Utrumque mortáli genus
Parátur esca córpori.

Menti sed ætérnæ cibus
Debétur alter : hæc Dei
Sermóne vivit : hanc fovet
Cœlestis & nutrit fides.

Quæsíta Christi sánguine
Manávit in terras fides,
Et impiárum péctora
Victrix subégit géntium.

Fax illa puris córdibus
Monstráre cœlos éfficax,
Æterna dignis íncitat
Factis meréri præmia.

Sancti leónum, per fidem,
Mulsére rugítus : truces
Fregére regnantûm minas ;
Risére stridentes rogos.

Hâc luce signátum, Deus,
Calcáre dona trámitem,
Et caritátis úberes
Fructus eundo cárpere.

Incomprehensa Trínitas,
Quam credit & colit fides,
Tibi decus, laus, glória,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Ant. 3. g. Beáta gens.

PSALMUS 19.

Christi sacrificium pro suis acceptari plebs fidelis poscit.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto, * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui ; * & holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundùm cor tuum, * & omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo, * & in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo : * in potentáti-

bus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis; * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt : * nos autem surréximus, & erecti sumus.

Dómine, salvum fac Regem; * & exaudi nos in die quâ invocavérimus te.

PSALMUS 32.

Plebs fidelis ad Dei laudem invitatur, ob mundi creationem & redemptionem.

EXultáte, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * benè psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam & judícium : * misericórdiâ Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt; * & spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris, * ponens in thesauris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra; * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem :

Quóniam ipse dixit, & facta sunt; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in æternum manet, * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem & generatiónem.

Divisio Psalmi 32.

BEáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus; * pópulus quem elégit in hereditátem sibi.

De cœlo respexit Dóminus : * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respexit super omnes qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem; * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuentes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus;

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum; * quóniam adjútor & protector noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum, * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua,

Dómine, super nos, * quemádmodùm sperávimus in te.

Ant. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: pópulus quem elégit in hæreditátem sibi. *Ps.* 32.

Ant. 4. A. Dóminus.

PSALMUS 67.

Carmen fidei de Christi & Ecclesiæ victoriis ab Ascensione Christi usquè ad ultimum ejus adventum.

EXurgat Deus, & dissipentur inimíci ejus; * & fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant: * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi épulentur, & exultent in conspectu Dei, * & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei qui ascendit super occásum.

Dóminus nomen illi: * exultáte in conspectu ejus.

Turbabuntur à fácie ejus, * patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepulcris.

Deus, cùm egrederéris in conspectu pópuli tui, * cùm pertransíres in deserto;

Terra mota est; * étenim cœli distillavérunt à fácie Dei Sínaï, à fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ: * & infirmáta est, tu verò perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Divísio Psalmi 67.

DÓminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multâ.

Rex virtútum, dilecti dilecti: * & speciéi domûs divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ; * & postérióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dùm discernit cœlestis reges super eam, * nive dealbabuntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis: * mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid suspicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina, in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitátem: * accepisti dona in homínibus.

Etenim non credentes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die

quotídiè : * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciendi; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum suórum, * vérticem capilli perambulántium in delictis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris;

Ut intingátur pes tuus in sánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.

Altera divisio Psalmi 67.

VIdérunt ingressus tuos, Deus, * ingressus Dei mei, Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjuncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus in mentis excessu : * príncipes Juda, duces eórum; príncipes Zabúlon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis à templo tuo in Jerúsalem : * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis; congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos qui probáti sunt argento.

Díssipa gent[...] volunt : * vé[...] ex Ægypto ; [...] prævéniet man[...]

Regna terræ [...] Deo ; psállite [...] psállite Deo, q[...] super cœlum cœ[...] tem.

Ecce dabit v[...] cem virtútis : [...] riam Deo.

Super Israël [...] tia ejus, * & vi[...] núbibus.

Mirábilis Deu[...] suis; Deus Israë[...] virtútem & fo[...] plebi suæ : * [...] Deus.

Ant. Dómin[...] verbum evangel[...] Deus Israël ipse [...] titúdinem plebi [...]

Ant. 8. G. I[...]

PSALMU[...]

Misericordia [...] Dei in populum [...] brandæ. Promissi[...] Christo & Ecclesi[...] mutabiles sunt, [...] sis hujus vitæ [...] hinc firmatur fid[...]

MIsericórdias [...] in ætern[um]

In generatióne [...] ratiónem * annu[...] ritátem tuam in [...]

Quóniam dixist[...] num misericórdi[...] bitur in cœlis, * [...] bitur véritas tua [...]

Dispósui [...] tum eléctis m[...]

* jurávi David servo meo : Usque in ætérnum præparábo semen tuum ; * & ædificábo in generatiónem & generatiónem sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine ; * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino ? * símilis erit Deo in fíliis Dei ?

Deus, qui glorificátur in concílio sanctórum ; * magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi ? * potens es, Dómine ; & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris ; * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, & tua est terra : * orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundásti ;

Aquilónem & mare tu creásti : * Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt.

Tuum bráchium cum poténtia : * firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua.

Justítia & judícium præparátio sedis tuæ ; * misericórdia & véritas præcédent fáciem tuam.

Divisio Psalmi 88.

BEátus pópulus qui scit jubilatiónem : * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt ;

Et in nómine tuo exultábunt totâ die, * & in justítia tua exaltabúntur ;

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * & Sancti Israël regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixísti : * Pósui adjutórium in potente, & exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei, * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * & fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus, * & odiéntes eum in fugam convertam.

Et véritas mea & misericórdia mea cum ipso ; * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu, * Deus meus, & suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum

ponam illum, * excelsum præ régibus terræ.

In æternum servábo illi misericórdiam meam, * & testamentum meum fidéle ipsi;

Et ponam in séculum séculi semen ejus, * & thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint filii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint;

Si justítias meas profanáverint, * & mandáta mea non custodíerint;

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispergam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea;

Neque profanábo testamentum meum; * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Altera divisio Psalmi 88.

SEmel jurávi in sancto meo, * si David méntiar:

Semen ejus in æternum manébit; * & thronus ejus sicut sol in conspectu meo,

Et sicut luna perfecta in æternum, * & testis in cœlo fidélis.

Tu verò repulisti & despexisti, * distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui: * profanasti in terra sanctuárium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus: * posuisti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeuntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltasti déxteram deprimentium eum: * lætificasti omnes inimícos ejus.

Avertisti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatióne; * & sedem ejus in terram collisisti.

Minorasti dies témporis ejus: * perfudisti eum confusióne.

Usquequò, Dómine, avertis in finem? * exardescet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vanè constituisti omnes filios hóminum?

Quis est homo qui vivet, & non vidébit mortem; * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurasti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum, * quod contínui in sinu meo, multárum géntium;

Quòd exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quòd exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedictus Dóminus in æternum: * fiat, fiat.

Ant. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt totâ die, & in justítia tua exaltabuntur.

℣. Ténebræ non obscurabuntur à te, Dómine; ℟. Et nox sicut dies illuminábitur. *Ps.* 138.

Pater noster.

℣. *Sacerd.* Cognoscant quia nomen tibi Dóminus: ℟. Tu solus Altíssimus in omni terra. *Ps.* 82.

AD LAUDES.

Ant. 4. *E.* Audi.

PSALMUS 80.

In Deo lætandum, qui fideles suos cibat ex adipe frumenti cœlestis & de petra melle divino saturat.

EXultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, & date tympanum, * psaltérium jucundum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tubâ, * in insigni die solemnitátis vestræ;

Quia præceptum in Israël est, * & judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cùm exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.

Divertit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocasti me, & liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, & contestábor te: * Israël, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorabis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam; * & Israël non intendit mihi.

Et dimísi eos secundùm desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audisset me; * Israël si in viis meis ambulasset;

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliassem, * & super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei; * & erit tempus eórum in sécula.

Et cibávit eos ex ádipe frumenti; * & de petra, melle saturávit eos.

Ant. Audi, pópulus meus, & contestábor te: ego sum Dóminus Deus tuus.

Ant. 1. g. Parátum.

PSALMUS 107.

Christus in Patrem suum fidens, resurrectionem suam & regni sui dilatationem prænuntiat.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo & psallam in glória mea.

Exurge, glória mea; exurge, psaltérium & cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & psallam tibi in natiónibus;

Quia magna est super cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & super omnem terram glória tua.

Ant. Parátum cor meum, Deus; exurgam dilúculo: confitébor tibi, Dómine.

Ant. 6. Dómine.

Divísio Psalmi 107.

UT liberéntur dilecti tui, [Dómine:] * salvum fac déxterâ tuâ, & exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo: * exultábo, & dívidam Síchimam, & convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, & meus est Manasses; * & Ephraïm suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos? * & non exíbis, Deus, in virtu bus nostris?

Da nobis auxílium de t bulatióne, * quia vana lus hóminis.

In Deo faciémus vir tem: * & ipse ad níhil dedúcet inimícos nostros

Ant. Dómine, vana lus hóminis: in Deo fac mus virtútem.

Ant. 8. c. Deus.

In Feriis, CANTICU ANNÆ. 1. *Reg.* 2.

Supremam Dei potest tem laudans de Ecclesia Christo prophetat.

EXultávit cor meum Dómino, * & exal tum est cornu meum Deo meo.

Dilatátum est os meu super inimícos meos; quia lætáta sum in salut tuo.

Non est sanctus, ut Dóminus; neque enim álius extra te: * & non fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loq sublímia, gloriantes: * r cédant vétera de ore ve tro;

Quia Deus scientiáru Dóminus est, * & ip præparantur cogitatióne

Arcus fórtium superát est; * & infirmi accinc sunt róbore.

Repléti prius pro pán bus se locavérunt; * & f mélici saturáti sunt:

Donec stérilis péper plúrimos; * & quæ mu

tos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat, & vivíficat: * dedúcit ad ínferos, & redúcit.

Dóminus páuperem facit, & ditat: * humíliat, & súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * & de stércore élevat páuperem;

Ut sédeat cum princípibus, * & sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * & pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, & ímpii in ténebris conticescent; * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus; * & super ipsos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium regi suo, * & sublimábit cornu christi sui.

Ant. Deus scientiárum Dóminus est, & ipsi præparantur cogitatiónes.

[*In Festis*, CANTICUM. 1. *Paral.* 29.

Canticum fidei de suprema Dei majestate.

BEnedictus es, Dómine, Deus Israël patris nostri, * ab ætemo in ætemum.

Tua est, Dómine, magnificéntia, & poténtia, & glória, atque victória; * & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cœlo sunt & in terra, * tua sunt.

Tuum, Dómine, regnum; * & tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, & tua est glória: * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus & poténtia: * in manu tua magnitúdo, & impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi, * & laudámus nomen tuum ínclytum.]

Ant. 5. a. Annúntiat Dóminus.

PSALMUS 147.

Laudandus Deus ob sua in populum suum beneficia.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te;

Qui pósuit fines tuos pacem, * & ádipe frumenti sátiat te.

Qui emittit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus;

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israël;

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Annúntiat Dóminus verbum suum Jacob, & judícia sua Israël: non fecit táliter omni natióni.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 2.

VOs genus electum, regále sacerdótium, gens sancta, pópulus acquisitiónis; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum.

HYMNUS.

DIgnas, quis, ô Deus, tibi
Laudes rependat, qui tuo
Pellis tenébras lúmine,
Salútis & monstras viam?

Tu, quam jubes, donas fidem;
Hæc cúltui præest tuo;
Hæc mentis erróres fugat;
Hæc corda sursùm dírigit.

Te destitúta spíritu
Nil pompa sacrórum juvat:
Secréta puri blándiùs
Tibi litábunt péctoris.

Vox inde cordi cónsona
Vectígal exolvet suum,
Et ad salútem líbero
Prométur ore véritas.

O, qui superbos réspuis,
Et símplices amas, Deus,
Ut crescat in nobis fides,
Cordis tumórem cómprime.

Sit summa Patri glória;
Sit summa Nato, qui fidem
Cruóre fundávit suo:
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat, ℟. Et intellectum dat párvulis. *Ps.* 118.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis, ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 3. *a.* Illúminet.

PSALMUS 66.

Lumen fidei cunctos populos ad Deum per Christum adducet.

DEus misereátur nostrî, & benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos & misereátur nostrî;

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: * lætentur & exultent gentes.

Quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteantur tibi pópuli Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos, Deus Deus noster, benedícat nos Deus; * & métuant eum omnes fines terræ.

PSALMUS 89.

Inter hujus mundi vicissitudines & adversa, fides Deo æterno adhæret, & inde solatium sumit.

DOmine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priusquàm montes fíerent, aut formarétur terra & orbis; * à século & usque in séculum tu es Deus.

Ne avertas hóminem in humilitátem; * & dixisti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies hesterna quæ prætériit, & custódia in nocte.

Quæ pro níhilo habentur, eórum anni erunt: * mane sicut herba tránseat.

Mane flóreat & tránseat: * véspere décidat, indúret & arescat;

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti sumus.

Posuisti iniquitátes nostras in conspectu tuo, * séculum nostrum in illuminatióne vultûs tui;

Quóniam omnes dies nostri defecérunt, & in ira tua defécimus: * anni nostri sicut aránea meditabuntur.

Dies annórum nostrórum in ipsis septuaginta anni; * si autem in potentátibus, octoginta anni:

Et ámplius eórum labor & dolor: * quóniam supervénit mansuetúdo, & corripiemur.

Divisio Psalmi 89.

QUis novit potestátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac, * & erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequò? * & deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdiâ tuâ; * & exultávimus, & delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, * annis quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, & in ópera tua; * & dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos: * & ópera mánuum nostrárum dírige super nos; * & opus mánuum nostrárum dírige.

Ant. Illúminet Dóminus vultum suum super nos; ut cognoscámus in terra viam tuam, Dómine. *Ps.* 66.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Credo.

PSALMUS 26.

Deus in Christo fidelium lumen & salus. Auxilium ejus adversùs hostes poscitur.

DOminus illuminátio mea, & salus mea; * quem timébo.

Dóminus protector vitæ meæ; * à quo trepidábo?

Dum appròpiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt & cecidérunt.

Si consistant adversùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ;

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protexit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Divisio Psalmi 26.

EXaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te: * miserére meí, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto, derelinquas me, * nec despícias me, Deus sa táris meus;

Quóniam pater meus mater mea dereliquérı me: * Dóminus auτ assúmpsit me.

Legem pone mihi, L mine, in via tua; * dírige me in sémitam r tam propter inimícos me

Ne tradíderis me in á mas tribulántium me; quóniam insurrexérunt me testes iníqui, & m títa est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dón ni * in terra vivéntium.

Exspecta Dóminum, vi liter age; * & confortéı cor tuum, & sústine L minum.

PSALMUS 83.

Æterna Dei tabernacı unicum animæ fidelis de derium.

QUàm dilecta taberı cula tua, Dóm virtútum! * con piscit & déficit ánima n in átria Dómini.

Cor meum & caro me exultavérunt in Deum vum.

Etenim passer invénit 1 domum, * & turtur dum sibi, ubi ponat p los suos.

Altária tua, Dóm virtútum, * Rex meus Deus meus!

Beáti qui hábitant domo tua, Dómine! *

sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus, * & réspice in fáciem christi tui ;

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum ;

Quia misericórdiam & veritátem díligit Deus : * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium. *Ps.* 26.

CAPITULUM. *Hebr.* 11.

Est fides sperandárum substántia rerum, argumentum non apparéntium.

℟. *br.* Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te ! Quàm magna. ℣. Perfecísti eis * qui sperant in te. * Quàm abscondísti. Glória Patri. Quàm magna. *Ps.* 30.

℣. Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes ; ℟. Sed non ut lex tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 8. G. Veníte, fílii.

PSALMUS 22.

Mensam in conspectu fidelium suorum paravit Deus.

Dóminus regit me, & nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convertit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala ; * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * & calix meus inébrians quàm præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ ;

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem dierum.

PSALMUS 33.

Deus semper benedicendus : non est inopia timentibus eum.

BEnedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum ; * & exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisívi Dóminum ; & exaudívit me, * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illumináminí ; * & fácies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamávit ; & Dóminus exaudívit eum, * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immittet ángelus Dómini in circúitu timéntium eum ; * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus ; * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt ; * inquirentes autem Dóminum non minuentur omni bono.

Divisio Psalmi 33.

VEníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo ; * & lábia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, & fac bonum : * inquíre pacem & perséquere eam.

Oculi Dómini super justos, * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super facientes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi ; & Dóminus exaudívit eos ; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde, * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum ; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima, * & qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum ; * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Veníte, fílii, audíte me : timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33.

CAPITULUM. *Jac.* 2.

SIcut corpus sine spíritu mórtuum est, ita & fides sine opéribus mórtua est.

Greſſus meos dí-
ſmine, * Secun-
uium tuum. Greſ-
. ℣. Ut cuſtó-
mandáta tua,
adùm elóquium
lória Patri. Greſ-
.
nitátem, & diſ-
, & ſciéntiam
; ℟. Quia man-
; crédidi. *Pſ.* 118.
NONAM.
a. Adjútor meus.
LMUS. 69.
*dverſa hujus mun-
cilium & ſalutem
ides inſtanter pe-*

ꝰus, in adjutórium
neum intende: *
Dómine, ad adju-
me feſtína.
ndantur & reve-
, * qui quærunt
meam.
antur retrorsùm,
ſcant, * qui vo-
hi mala.
antur ſtatìm eru-
s, * qui dicunt
Euge, euge.
tent & lætentur
omnes qui quæ-
; * & dicant ſem-
agnificétur Dómi-
ui díligunt ſalutáre

rerò egénus & pau-
n; * Deus, ád-
.
or meus & liberá-
us es tu; * Dó-
ne moréris.
rs Æſtiva.

PSALMUS 79.

Cunctarum hujus vitæ ærumnarum finem per Chriſti adventum fides poſcit.

QUi regis Iſraël, intende; * qui dedúcis velut ovem Joſeph.

Qui ſedes ſuper Chérubim, * manifeſtáre coram Ephraïm, Bénjamin, & Manaſſe.

Excita poténtiam tuam, & veni: * ut ſalvos fácias nos.

Deus, converte nos, & oſtende fáciem tuam; * & ſalvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quouſquè iraſcéris ſuper oratiónem ſervi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potum dabis nobis in lácrymis in menſúra?

Poſuiſti nos in contradictiónem vicínis noſtris; * & inimíci noſtri ſubſannavérunt nos.

Deus virtútum, converte nos, & oſtende fáciem tuam; * & ſalvi érimus.

Diviſio Pſalmi 79.

[DOmine,] víneam de Ægypto tranſtuliſti: * ejeciſti gentes, & plantaſti eam.

Dux itíneris fuiſti in conſpectu ejus: * plantaſti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbuſta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites ſuos
*

usquè ad mare, * & usquè ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxisti macériam ejus; * & vindémiant eam omnes qui prætergrediuntur viam?

Exterminávit eam aper de sylva, * & singuláris ferus depastus est eam.

Deus virtútum, convértere: * réspice de cœlo, & vide, & vísita víneam istam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua, * & super fílium hóminis quem confirmasti tibi.

Incensa igni, & suffossa: * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, * & super fílium hóminis quem confirmasti tibi.

Et non discédimus à te: * vivificábis nos, & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, converte nos, & ostende fáciem tuã; * & salvi érimus.

Ant. Adjútor meus & liberátor meus es tu: Dómine, ne moréris.

CAPITULUM. *Rom.* 4.

CRedenti in eum qui justíficat ímpium, reputátur fides ejus ad justítiam, secundùm propósitum grátiæ Dei.

℟. *br.* Salvávit eos Dóminus, * Et credidérunt verbis ejus. Salvávit. ℣. Et laudavérunt * laudem ejus, * Et credidérunt. Glória Patri. Salvávit. *Ps.* 105.

℣. In conspectu géntium revelávit justítiam suam: ℟. Recordátus est misericórdiæ suæ. *Ps.* 97.

AD VESPERAS.

Ant. 1. Crédidi.

PSALMUS 115.

Calix salutaris accipiendus: vota Domino reddenda.

CRédidi, propter quod locútus sum; * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspectu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & fílius ancillæ tuæ.

Dirupisti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspectu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tuî, Jerúsalem.

Ant. Crédidi, propter quod locútus sum; ego autem humiliátus sum nimis.

Ant. 2. g. Confitébor.

ALMUS 137.
misericordia & veri-
populum suum cele-
r.
fitébor tibi, Dó-
ine, in toto corde
* quóniam audísti
oris mei.
onspectu Angelórum
tibi: * adorábo ad
sanctum tuum,
confitébor nómini
per misericórdia tua
itáte tua; * quó-
magnificásti super
, nomen sanctum

quacumque die invo-
te, exáudi me: *
ificábis in ánima mea
em.
fiteantur tibi, Dó-
omnes reges terræ;
ia audiérunt ómnia
oris tui.
antent in viis Dó-
* quóniam magna
ria Dómini;
óniam excelsus Dó-
, & humília réspi-
* & alta à longè cog-

mbulávero in médio
tiónis, vivificábis
* & super iram ini-
um meórum extendi-
manum tuam, &
me fecit déxtera

altius retribuet pro
* Dómine, miseri-
tua in séculum:
mánuum tuárum ne
ias.

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, super misericórdia tua & veritáte tua.

Ant. 7. d. Generátio.

PSALMUS 144.

Dei magnitudo & beneficentia celebrantur.

Exaltábo te, Deus meus rex; * & benedícam nómini tuo in séculum, & in séculum séculi.

Per síngulos dies benedícam tibi; * & laudábo nomen tuum in séculum, & in séculum séculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * & magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur, * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, * & justítiâ tuâ exultábunt.

Ant. Generátio & generátio laudábit ópera tua, & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Ant. 4. *D.* Fidélis.

Divisio Psalmi 144.

Miserátor & miséricors Dóminus; * pátiens, & multùm misé-ricors.

Suávis Dóminus univérsis, * & miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * & sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuam loquentur;

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam, * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium seculórum; * & dominátio tua in omni generatióne & generatióne.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine; * & tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Ant. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Ant. 8. c. Prope est Dóminus.

Altera divisio Psalmi 144.

JUstus Dóminus in ómnibus viis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dó[...] nibus invocánti[...] ómnibus invocá[...] in veritáte.

Voluntátem [...] se fáciet, & [...] nem eórum exá[...] salvos fáciet eos.

Custódit Dóm[...] diligentes se, * [...] peccatóres dispe[...]

Laudatiónem [...] quétur os meum [...] dícat omnis ca[...] sancto ejus in sé[...] in séculum sécul[...]

Ant. Prope [...] nus ómnibus in[...] eum in veritáte.

CAPITULUM.

COrde crédit[...] tiam, ore [...] féssio fit ad salú[...] enim Scriptúra [...] qui credit in il[...] confundétur. N[...] distínctio Judæi [...] nam idem Dó[...] nium, dives in [...] invocant illum.

HYMN[...]

O Fortis, [...]
Deus,
Salútis auctor, [...]
Nostris potente[...]
Germen salútis,
Hinc omne r[...]
mus:
Hæc arma nobis; [...]
Protecta scuto,
Retundet hostis [...]
Hinc fúndin[...]
tibi
Sacri sub umbr[...]

Quo nítitur ſpes ómnium
Uno ſalútis pígnore.
Placátus illo nómine,
Labántibus feres opem;
Dubiſque, ſanctam dégener
Ne vita deturpet fidem.
Sit laus Patri, laus Fílio:
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Infúſa per quem córdibus
Relúcet imis véritas.
Amen.

℣. Os meum annuntiábit juſtítiam tuam, ℟. Totâ die ſalutáre tuum. *Pſ.* 70.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Potens eſt Dóminus, & ſanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. f. Salvum me fac, Dómine.

PSALMUS 11.

Juſtorum paucitas: eloquiorum Domini ſumma fidelitas.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit ſanctus; * quóniam diminútæ ſunt veritátes à fíliis hóminum.

Vana locúti ſunt unuſquiſque ad próximum ſuum: * lábia doloſa, in corde & corde locúti ſunt.

Diſperdat Dóminus univerſa lábia doloſa, * & linguam magníloquam;

Qui dixérunt: Linguam noſtram magnificábimus, lábia noſtra à nobis ſunt: * quis noſter dóminus eſt?

Propter miſériam ínopum, & gémitum páuperum, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in ſalutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia caſta: * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum ſéptuplum.

Tu, Dómine, ſervábis nos; * & cuſtódies nos à generatióne hac in æternum.

In circúitu ímpii ámbulant: * ſecundùm altitúdinem tuam multiplicaſti fílios hóminum.

PSALMUS 38.

Hujus vitæ vanitas & miſeria: Divinum poſtulatur ſubſidium.

DIxi: Cuſtódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea.

Póſui ori meo cuſtódiam, * cùm conſíſteret peccátor adversùm me.

Obmútui, & humiliátus ſum, & sílui à bonis; * & dolor meus renovátus eſt.

Concáluit cor meum intra me, & in meditatióne mea exardeſcet ignis: * locútus ſum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, & númerum diérum meórum, quis eſt; * ut ſciam quid deſit mihi.

Ecce menſurábiles poſuiſti dies meos: * & ſubſtántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúmtamen univerſa vá-

nitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertransit homo; * sed & frustrà conturbátur.

Thesaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * & substántia mea apud te est.

Divisio Psalmi 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipienti dedisti me.

Obmútui, & non apérui os meum; * quóniam tu fecisti.

Amove à me plagas tuas: * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci in increpatiónibus.

Propter iniquitátem corripuisti hóminem, & tabéscere fecisti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, & peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígerer: * priusquàm ábeam, & ámpliùs non ero.

Ant. Salvum me fac, Dómine, quóniam diminútæ sunt veritátes à filiis hóminum. *Ps.* 11.

FERIA SEXTA
AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum adjutórem in tribulatiónibus, * Venite, adorémus. *Ps.* 45.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

JAm sánctius moves opus
Tecum, Deus, deliberans:
Mundo recenti príncipem,
Tibíque præcónem paras.

Homo creátur: hunc facit
Cœlestis oris hálitu
Succendis, & vivam tui
Spiráre das imáginem.

Ergo per omnes æquoris,
Tellúris omnes & sinus
Regnábit: at memor sui
Deo minórem se gerat.

Heu, cæca cordis právitas!
Jugum rebellis éxcutit;
Deo superbus nec timet
Æquáre pulvis vérticem.

Hinc quanta lúctuum cohors
Incumbit orbi pérdito!
O Christe, ni feras opem
Spes tota fontes déferat.

Qui nos creávit, laus Patri
Laus, qui redémit, Filio
Flamen labóres súblevans
Par sit tibi laus & decus.
Amen.

Ant. 7. b. Contristátus sum

PSALMUS 51.

Iniquos manet interitus justos gloria.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Totâ die injustítiam cogitávit lingua tua

* sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem, * iniquitátem magis quàm loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, lingua dolósa: * proptéreà Deus déstruet te in finem.

Evellet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, * & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, & timébunt, & super eum ridébunt; * & dicent: Ecce homo qui non pósuit Deum adjutórem suum;

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, * & præváluit in vanitáte sua.

Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dei: * sperávi in misericórdia Dei in æternum, & in sǽculum sǽculi.

Confitébor tibi in sǽculum, quia fecísti; * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspectu sanctórum tuórum.

PSALMUS 54.

Justus ab iniquis vexatus & ab ipsis familiaribus maledictus, in Deo spem suam ponit.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam: * intende mihi, & exaudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea, * & conturbátus sum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris;

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes, * & in ira moléstí erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me, * & formído mortis cécidit super me.

Timor & tremor venérunt super me, * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? * & volábo, & requiéscam.

Ecce elongávi fúgiens, * & mansi in solitúdine.

Expectábam eum qui salvum me fecit * à pusillanimitáte spíritûs & tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas; * & labor in médio ejus, & injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra & dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixisset mihi, * sustinuíssem útique;

Et si is qui óderat me, super me magna locútus fuisset, * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu verò, homo unánimis, * dux meus & notus meus,

Qui simul mecum dulces

capiébas cibos ; * in domo Dei ambulávimus cum consensu.

Véniat mors super illos ; * & descendant in infernum viventes ;

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi ; * & Dóminus salvábit me.

Divisio Psalmi 54.

VEspere, & mane, & merídie narrábo & annuntiábo ; * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi ; * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humiliábit illos, * qui est ante sécula.

Non enim est illis commutátio, & non timuérunt Deum : * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testamentum ejus, divísi sunt ab ira vultûs ejus ; * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum ; * & ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam ; & ipse te enútriet : * non dabit in æternum fluctuatiónem justo.

Tu verò, Deus, * dedúces eos in púteum intéritûs.

Viri sánguinum & dolósi non dimidiábunt dies [illegible] * ego autem sperábo [illegible] Dómine.

Ant. Contristátus [illegible] exercitatióne mea, & [illegible] turbátus sum ; quóni[illegible] clinavérunt in me [illegible] tátes. *Ps.* 54.

Ant. 2. Ab insur[illegible] bus in me.

PSALMUS [illegible]

Christus morti tra[illegible] Patrem suum orat : [illegible] incredulis dispersione[illegible] nuntians, regnumque[illegible] super gentes.

ERipe me de ini[illegible] meis, Deus meu[illegible] & ab insurgéntibus [illegible] líbera me.

Eripe me de ope[illegible] bus iniquitátem, * [illegible] viris sánguinum salva [illegible]

Quia ecce cepérunt [illegible] mam meam : * irru[illegible] in me fortes.

Neque iníquitas me[illegible] neque peccátum meum [illegible] Dómine ; * sine iniqui[illegible] cucurri, & direxi.

Exurge in occur[illegible] meum, & vide ; * & t[illegible] Dómine Deus virtútum [illegible] Deus Israël.

Intende ad visitan[illegible] omnes gentes : * non mi[illegible] reáris ómnibus qui ope[illegible] tur iniquitátem.

Convertentur ad vés[illegible] ram ; * & famem pati[illegible] tur ut canes, & circuib[illegible] civitátem.

Ecce loquentur in ore suo, & gládius in lábiis eórum ; *

eórum; * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Divisio Psalmi 58.

DEus osténdet mihi super inimícos meos: * ne occídas eos, nequando obliviscantur pópuli mei.

Disperge illos in virtúte tua, * & depóne eos, protector meus, Dómine.

Delictum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum; * & comprehendantur in supérbia sua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabuntur in consummatióne; * in ira consummatiónis, & non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob, * & fínium terræ.

Converténtur ad vésperam; * & famem patiéntur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergentur ad manducandum; * si vero non fúerint saturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, * & exultábo mane misericórdiam tuam;

Quia factus es suscéptor meus & refúgium meum * in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

PSALMUS 60.

Spes nostra Deus, turris fortitudinis a facie inimici.

EXaudi, Deus, deprecatiónem meam; * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum: * in petra exaltásti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǽcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum;

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam, * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies, * annos ejus usque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine; quia irruérunt in me fortes. *Ps.* 58.

Ant. 4. 'a. In conspectu.

PSALMUS 68.

Christi orantis in monte Oliveti agonia, & aliæ passionis ejus circumstantiæ.

SAlvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profundi, * & non est substántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempestas demersit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratìs.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injustè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam; * & delicta mea à te non sunt abscóndita.

Non erubescant in me qui expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur super me, * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium, * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me, * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * & factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestimentum meum cilícium: * & factus sum illis in parábolam.

Adversùm me loquebantur qui sedébant in porta, * & in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine: tempus beneplácit i, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me, in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infígar; * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profundis aquárum.

Non me demergat tempestas aquæ, neque absórbeat me profundum, neque úrgeat super me puteus os suum.

Divisio Psalmi 68.

EXaudi me, Dómine, quóniam benigna est misericórdia tua: * secundùm multitúdinem miserationum tuárum réspice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exaudi me.

Intende ánimæ meæ, & líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, & confusiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me : * impropérium expectávit cor meum, & misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, & non fuit ; * & qui consolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel ; * & in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * & in retributiónes, & in scándalum.

Obscurentur óculi eórum, ne vídeant ; * & dorsum eórum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam ; * & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitátio eórum desérta ; * & in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt ; * & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum ; * & non intrent in justítiam tuam.

Deleantur de libro vivéntium ; * & cum justis non scribantur.

Altera divisio Psalmi 68.

EGo sum pauper & dolens : * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novellum, * córnua producentem & úngulas.

Vídeant páuperes, & læténtur : * quærite Deum, & vivet ánima vestra ;

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, * & vinctos suos non despexit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion, * & ædificabuntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hæreditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam ; * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me : impropérium expectávit cor meum, & misériam.

℣. Die ac nocte graváta est super me manus tua : ℟. Conversus sum in ærumna mea, dum confígitur spina. *Ps.* 31.

Pater noster.

℣. *Sacerd.* Laudans invocábo Dóminum ; ℟. Et ab inimícis meis salvus ero. *Ps.* 17.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Auribus.

PSALMUS 53.

Oratio justi adversùs hostes animæ suæ.

DEus, in nómine tuo salvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam; * áuribus pércipe verba oris mei;

Quóniam alíéni insurrexérunt adversùm me, & fortes quæsiérunt ánimam meam, * & non proposuérunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me; * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis; * & in veritáte tua dísperde illos.

Voluntáriè sacrificábo tibi; * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me; * & super inimícos meos despexit óculus meus.

Ant. Auribus pércipe, Dómine, verba oris mei; quóniam alíéni insurrexérunt adversùm me.

Ant. 7. ç. Deus meus.

PSALMUS 70.

Plebs fidelis in se adimplens ea quæ desunt passionum Christi, auxilium sibi à Deo postulat.

IN te, Dómine, sperávi; non confundar in

æternum : * in j
líbera me, & éri
Inclína ad n
tuam, * & salv
Esto mihi in D
tectórem, & in l
nítum, ut salvu
cias; * quóniam f
tum meum &
meum es tu.
Deus meus, ér
manu peccatóris
manu contra leg
tis, & iníqui;
Quóniam tu es
mea, Dómine. :
mine, spes mea
túte mea.
In te confirm
ex útero : de vent
meæ tu es protect
* in te cantátio
per.
Tanquam prodí
tus sum multis,
adjútor fortis.
Repleátur os n
de, ut cantem
tuam, * totâ die
dinem tuam.
Ne projícias me
pore senectútis :
fécerit virtus mea
linquas me.
Quia dixérun
mei mihi; * &
todiébant ánimar
consílium fecéru
num,
Dicentes : D
quit eum; persequ
comprehéndite
quia non est qui
Deus, ne elong

meus, in auxílium
réspice.
fundantur & defí-
detrahentes ánimæ
* operiantur con-
& pudóre qui quæ-
ala mihi.
autem semper spe-
* & adjíciam super
laudem tuam.
Deus meus, éripe
manu peccatóris;
m tu es patiéntia

. *a.* Lingua mea.
visio Psalmi 70.
meum annuntiábit
ſtítiam tuam, * totâ
táre tuum.
niam non cognóvi
úram, introíbo in
ias Dómini: * Dó-
, memorábor justí-
solíus.
s, docuisti me à ju-
e mea; * & usque
pronuntiábo mirabí-
:
sque in senectam &
, * Deus, ne de-
ias me;
ec annúntiem brá-
tuum * generatióni
quæ ventúra est,
ntiam tuam & jus-
tuam, Deus, usque
ſſima quæ fecisti mag-
* Deus, quis sími-
?
ntas ostendisti mihi
tiónes multas, &
? * & convérsus,
asti me, & de abyssis
terùm reduxisti me.

Multiplicasti magnificén-
tiam tuam; * & convérsus,
consolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam, Deus: * psallam tibi in cíthara, Sanctus Israël.

Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi: * & ánima mea, quam redemisti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur justítiam tuam, * cùm confúsi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. Lingua mea totâ die meditábitur justítiam tuam, cùm confúsi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. 8. G. Cùm irátus fúeris.

In Feriis, CANTICUM HABACUC. *Cap.* 3.

Prophetia de Christi & Ecclesiæ passionibus & victoriis.

DOmine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum: * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies: * cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * & Sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * & laudis ejus plena est terra.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas: pupillum & víduam suscípiet; * & vias peccatórum disperdet.

Regnábit Dóminus in sǽcula: * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

Ant. Laudábo in vita mea Dóminum, qui facit judícium injúriam patiéntibus.

CAPITULUM. *Is.* 33.

DOmine, miserére nostrî; te enim expectávimus: esto bráchium nostrum in mane, & salus nostra in témpore tribulatiónis.

HYMNUS.

ULtrícibus nos úndiquè
Dum sáucias telis, Deus,
Quis ferre, te præter, queat
Mœréntibus solátium?

Mundus facessat: nil opis
Favóre præstat fútili:
Fallácibus quin ásperat
Alitque fomentis malum.

Flagella nos terrent tua;
Non illa spem demunt tamen:
Quæ ferre nos jubes, Pater,
Fiunt medéla vúlnerum.

At ímpetus libídinum
Ferocientes cómprime:
Hæc vera nos vexant mala,
Sanáre quæ solus potes.

Quid ergo cessas? ingruunt
Intùs forìsque prælia;
Hosti-ne præda mens erit
Christi redempta sánguine?

Audis precantes: ánxiæ
Spes blanda jam menti redit:
O Christe, tetros mors tua
Mortis pavóres díscutit.

Sit Trinitáti glória,
Quæ sic flagellis quos amat
Exercet, ut cleméntiæ
Rursùm recordétur suæ.
Amen.

℣. Exultábo manè misericórdiam tuam; ℟. Quia factus es susceptor meus in die tribulatiónis. *Ps.* 58.

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto; illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 3. g. Exurge.

PSALMUS 43.

Ecclesia priora in se Dei beneficia recolens, posterioraque exponens mala, opem sibi à Deo poscit.

DEus, áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis * opus quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, & plantasti eos: * afflixisti pópulos, & expulisti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * & bráchium eórum non salvávit eos.

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminá-

tio vultûs tui, * quóniam complacuiſti in eis.

Tu es ipſe rex meus, & Deus meus, * qui mandas ſalútes Jacob.

In te inimícos noſtros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo ſpernémus inſurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo ſperábo, * & gládius meus non ſalvábit me.

Salvaſti enim nos de affligéntibus nos, * & odientes nos confudiſti.

Diviſio Pſalmi 43.

IN Deo laudábimur totâ die; * & in nómine tuo confitébimur in ſǽculum.

Nunc autem repuliſti, & confudiſti nos; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris.

Avertiſti nos retrorsùm poſt inimícos noſtros; * & qui odérunt nos, diripiébant ſibi.

Dediſti nos tanquam oves eſcarum, * & in géntibus diſperſiſti nos.

Vendidiſti pópulum tuum ſine prétio, * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Poſuiſti nos oppróbrium vicínis noſtris, * ſubſannatiónem & deríſum his qui ſunt in circúitu noſtro.

Poſuiſti nos in ſimilitúdinem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me eſt; * & confuſio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrantis & obloquentis, * à fácie inimíci & perſequentis.

Hæc ómnia venérunt ſuper nos; nec oblíti ſumus te, * & iníquè non égimus in teſtamento tuo.

Et non receſſit retrò cor noſtrum, * & declinaſti ſémitas noſtras à via tua;

Quóniam humiliaſti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Altera diviſio Pſalmi 43.

SI oblíti ſumus nomen Dei noſtri, * & ſi expándimus manus noſtras ad deum aliénum,

Nonne Deus requíret iſta? * ipſe enim novit abſcóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis.

Exurge, quare obdormis, Dómine? * exurge, & ne repellas in finem.

Quare fáciem tuam avertis? * oblivíſceris inópiæ noſtræ & tribulatiónis noſtræ?

Quóniam humiliáta eſt in púlvere ánima noſtra, * conglutinátus eſt in terra venter noſter.

Exurge, Dómine, ádjuva nos; * & rédime nos propter nomen tuum.

Ant. Exurge, quare ob-

dormis, Dómine? exurge, & ne repellas in finem.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Circumdedérunt.

PSALMUS 39.

Christus mortis & inferi victor Deo jam pro se gratias agit, pro membris suis preces offert.

EXpectans expectávi Dóminum, * & inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas, * & eduxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos, * & direxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt; * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus, * & non respexit in vanitátes & insánias falsas.

Multa fecisti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi & locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluisti; * aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum & pro peccáto non postulasti : * tunc dixi, Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem vo-

luntátem tuam
meus, vólui,
tuam in médio

Divisio Psa.

ANnuntiávi
tuam in ec
na; * ecce lábi
prohibébo : D
scisti.

Justítiam tua
condi in corde n
ritátem tuam :
tuum dixi.

Non abscondi
diam tuam &
tuam * à concí

Tu autem, D
longè fácias m
tuas à me : *
dia tua & vérit
per suscepérunt :

Quóniam circu
me mala, quon
númerus; * con
runt me iniquit
& non pótui ut

Multiplicátæ
capillos cápitis
cor meum derelí

Compláceat
mine, ut érua
Dómine, ad a
me réspice.

Confundantur
reantur simul, *
runt ánimam n
áuferant eam.

Convertantur r
& revereantur,
lunt mihi mala.

Ferant confes
siónem suam, *
mihi : Euge, e

Exultent & la

omnes quærentes te ;
cant semper, Mag,
ur Dóminus, qui dí-
salutáre tuum.
autem mendícus sum
ær : * Dóminus sol-
est meî.
itor meus, & pro-
meus tu es : * Deus
ne tardáveris.

ALMUS 57.

*ftus inimicorum suo-
justitiam arguit, &
ndictam in ipsos præ-
t.*

erè útiquè justítiam
químini, * recta ju-
, filii hóminum.
iim in corde iniqui-
perámini ; * in terra
tias manus vestræ
nant.
náti sunt peccatóres
a, erravérunt ab
: * locúti sunt falsa.
illis secundùm simi-
em serpentis : * sicut
surdæ, & obturan-
es suas ;
non exáudiet vo-
icantántium, * &
i incantantis sapien-

; cónteret dentes eó-
ore ipsórum : * mo-
ıum confringet Dó-

níhilum devénient
m aqua decurrens :
ıdit arcum suum,
infirmentur.
cera quæ fluit, aufe-
: * supercécidit ignis,
vidérunt solem.

Priùsquàm intellígerent spinæ vestræ rhamnum ; * sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

Lætábitur justus, cùm víderit vindictam : * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útiquè est fructus justo, * útiquè est Deus júdicans eos in terra.

Ant. Circumdedérunt me mala, quórum non est númerus : compláceat tibi, Dómine, ut éruas me. *Ps.* 39.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

SUpra modum graváti sumus supra virtútem, ita ut tædéret nos étiam vívere. Sed ipsi in nobisímetipsis responsum mortis habúimus, ut non simus fidentes in nobis, sed in Deo qui súscitat mórtuos ; qui de tantis perículis nos erípuit, & éruit ; in quem sperámus quóniam & adhuc erípiet.

℟. *br.* Multiplicáti sunt, * Qui odérunt me gratis. Multiplicáti sunt. ℣. Confortáti sunt * qui persecúti sunt me injustè, * Qui odérunt me gratis. Glória Patri. Multiplicáti sunt. *Ps.* 68.

℣. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me : ℟. Ad defensiónem meam cónspice. *Ps.* 21.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Potum meum.

PSALMUS 101.

Ecclesiæ, inter hujus mundi adversa, spes in Dei Verbo per quod omnia facta sunt.

DOmine, exaudi oratiónem meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia é allisisti me.

Dies mei sicut um clinavérunt; * & eg fœnum árui.

Tu autem, Dómi æternum pérmanes memoriále tuum in g tiónem & generatiór

Divisio Psalmi 1

TU exurgens 1 beris Sion, tempus miserendi quia venit tempus;

Quóniam placuér vis tuis lápides ejus terræ ejus miserebun

Et timébunt gent men tuum, Dómine omnes reges terræ g tuam;

Quia ædificávit nus Sion, * & vid in glória sua.

Respexit in orat humílium, * & non vit precem eórum.

Scribantur hæc in ratióne áltera: * pulus qui creábitur dábit Dóminum;

Quia prospexit de e sancto suo: * Dómi cœlo in terram aspe

Ut audíret gémitu peditórum, * ut so fílios interemptórum

Ut annúntient in nomen Dómini, * dem ejus in Jerúsaler

In conveniendo p in unum, & reges, sérviant Dómino.

Respondit ei in via

tis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Altera divisio Psalmi 101.

INítio tu, Dómine, terram fundasti : * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt ; * tu autem pérmanes :

Et omnes sicut vestimentum veterascent ; * & sicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, * & anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt ; * & semen eórum in séculum dirigétur.

Ant. Potum meum cum fletu miscébam, à fácie iræ & indignatiónis tuæ, Dómine.

CAPITULUM. *Hebr.* 12.

VObis, tanquam fíliis, lóquitur [Deus] dicens : Fili mi, noli neglígere disciplínam Dómini, neque fatigéris dum ab eo argúeris : quem enim díligit Dóminus, castígat ; flagellat autem omnem fílium quem récipit. In disciplína perseveráte.

℟. *br.* Ego, Dómine, * In flagella parátus sum. Ego. ℣. Et dolor meus * in conspectu meo semper : * In flagella. Glória Patri. Ego, Dómine.

℣. Dómine, ante te omne desidérium meum ; ℟. Et gémitus meus à te non est abscónditus. *Ps.* 37.

AD NONAM.

Ant. 6. Deus meus.

PSALMUS 21.

Christus in cruce Patrem obsecrat ut sibi pro nobis adsit.

DEus, Deus meus, réspice in me : quare me dereliquisti ? * longè à salúte meâ verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies ; * & nocte, & non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, & liberasti eos.

Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt : * in te speravérunt, & non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, & non homo ; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes videntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum ; * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxisti me de ventre ; * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projectus sum ex útero : * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Divisio Psalmi 21.

[DEus meus] ne discésseris à me, * quóniam tribulátio próxima est, quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum, * & dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit fáucibus meis; * & in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi; * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt & inspexérunt me: * divisérunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicór-

nium humilitátem

Narrábo nomen tu

tribus meis: * in m

clésiæ laudábo te.

Altera divisio Psa

QUi timétis Dó

laudáte eum;

sum semen Jac

rificáte eum: * tím

omne semen Israël

Quóniam non

neque despéxit dep

nem páuperis; ne

fáciem suam à me

cùm clamárem ad

exaudívit me.

Apud te laus m

cléfia magna: * v

reddam in conspect

tium eum.

Edent páuperes,

rabuntur; & la

Dóminum qui r

eum: * vivent c

rum in séculum sé

Reminiscentur &

tentur ad Dómin

versi fines terræ:

rábunt in conspe

universæ famíliæ g

Quóniam Dómi

num, * & ipse d

tur géntium.

Manducavérunt

ravérunt omnes pir

ræ: * in conspe

cadent omnes qui

dunt in terram.

Et ánima mea i

* & semen meum

ipsi.

Annuntiábitur

generátio ventúra

annuntiábunt cœ

tiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Deus meus, quare me dereliquisti? longè à salúte meâ verba delictórum meórum.

CAPITULUM. *Thren.* 5.

QUare in perpetuum oblivisceris nostri? derelinques nos in longitúdine diérum? Converte nos, Dómine, ad te, & convertémur: ínnova dies nostros, sicut à princípio; sed projíciens repulisti nos, irátus es contra nos vehementer.

℟. *br.* Usquequò, Dómine, Oblivísceris me in finem? Usquequò. ℣. Usquequò exaltábitur * inimícus meus super me? * Oblivisceris. Glória Patri. Usquequò. *Ps.* 12.

℣. Exurge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: ℟. Ne obliviscáris páuperum. *Ps.* 9.

AD VESPERAS.

Ant. 4. A. Supra dorsum.

PSALMUS 128.

Christi & Ecclesiæ prælia & victoriæ.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea: * dicat nunc Israël.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus * concídit cervíces peccatórum.

Confundántur & convertantur retrorsùm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectorum, * quod, priúsquam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam, qui metit; * & sinum suum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: prolongavérunt iniquitatem suam.

Ant. 2. Posuisti.

PSALMUS 138.

Dei ubiquè præsentis & omnia cognoscentis mirabilis sciéntia.

DOmine, probasti me, & cognovisti me: * tu cognovisti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.

Intellexisti cogitatiónes meas de longè: * sémitam meam & funículum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovisti ómnia, novíssima & antíqua: * tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confor-

táta eſt, & non pótero ad eam.

Quò ibo à ſpíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?

Si aſcéndero in cœlum, tu illîc es: * ſi deſcéndero in infernum, ades:

Si ſúmpſero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris;

Etenim illùc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórſitan ténebræ conculcábunt me; * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obſcurabuntur à te; & nox ſicut dies illuminábitur: * ſicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu poſſedíſti renes meos: * ſuſcepiſti me de útero matris meæ.

Ant. Poſuiſti ſuper me manum tuam, Dómine: quò à fácie tua fúgiam?

Ant. 6. Confitébor tibi.

Diviſio Pſalmi 138.

CONfitébor tibi, [Dómine] quia terribíliter magnificátus es; * mirabília ópera tua, & ánima mea cognoſcit nimìs.

Non eſt occultátum os meum à te, quod feciſti in occulto; * & ſubſtántia mea in inferióribus terræ.

Imperfectum meum vidérunt óculi tui; & in libro tuo omnes ſcribentur: * dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nim[...]
rificáti ſunt amí[...]
Deus: * nimìs c[...]
tus eſt principátus [...]

Dinumerábo eo[...]
per arénam multip[...]
tur: * exurrexi, [...]
ſum tecum.

Si occíderis, De[...]
catóres: * viri ſán[...]
declináte à me;

Quia dícitis in c[...]
ne: * Accípient [...]
táte civitátes tuas.

Nonne qui odé[...]
Dómine, óderam [...]
per inimícos tuos [...]
bam?

Perfecto ódio ó[...]
los; * & inimíci [...]
mihi.

Proba me, Deus [...]
cor meum: * i[...]
me, & cognoſc[...]
meas;

Et vide ſi via in[...]
in me eſt, * & d[...]
in via æterna.

Ant. Confitébor t[...]
mine, quia t[...]
magnificátus es [...]
mea cognoſcit nim[...]

Ant. 3. b. Cuſt[...]
Dómine.

PSALMUS [...]

*Se ab improbis de[...]
catur Eccleſia.*

ERipe me, Dó[...]
hómine mal[...]
viro iníquo éripe [...]

Qui cogitavérun[...]
tátes in corde: * [...]
conſtituébant præ[...]

Acuérunt lingu[...]

:is : * venénum
b lábiis eórum.
me, Dómine,
eccatóris ; * &
bus iníquis éripe

avérunt supplan-
s meos : * abs-
superbi láqueum

; extendérunt in
* juxtà iter scán-
uérunt mihi.
nino : Deus meus
:audi, Dómine,
recatiónis meæ.
ıstódi me, Dó-
manu peccatóris.
c. Dómine, Dó-

Psalmi 139.
ıe, Dómine, vir-
alútis meæ, *
:i super caput
lie belli.
as me, Dómine,
meo peccatóri :
runt contra me ;
ıuas me, ne fortè
.
:ircúitûs eórum ;
ıbiórum ipsórum
s.
super eos carbó-
nem deiícies eos ;
is non subsistent.
uósus non dirigé-
a : * virum injus-
cápient in inté-

i quia fáciet Dó-
ícium ínopis, *
am páuperum.
amen justi confi-

tebuntur nómini tuo ; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, Dómine, virtus salútis meæ, ne derelinquas me.

CAPITULUM. *Hebr.* 12.

DEponentes omne pondus & circumstans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen ; aspicientes in auctórem fídei & consummatórem Jesum, qui, propósito sibi gáudio, sustínuit crucem, confusióne contemptâ.

HYMNUS.

LUgéte, pacis Angeli :
Mortális en ultrò Deus,
Culpæ gerens imáginem,
Pœnam nocentûm sústinet.
Amóris ô miráculum !
O cordis humáni stupor !
Insons Deus neci datur ;
Pigébit & sontes pati !
Nos sempiternis crux tua,
O Christe, flammis éruit :
Hîc ure vindex, hîc seca,
Parcas in æternum modò.
Caro reclámat ; sed Patris
Urget voluntas : nos tuâ
Virtúte da fortes sequi,
Jesu, quod exemplo doces.
Livóre sanátos tuo,
Tuóque lotos sánguine,
Peccando ne novam sinas
Paráre nos tibi crucem.
Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque sit laus víctimæ :
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Clamávi ad te, Dó-

mine, totâ die : ℟. Expandi ad te manus meas. *Ps.* 87.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Fecit Dóminus poténtiam in bráchio suo : dispersit supérbos mente cordis sui. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Ne derelinquas me.

PSALMUS 37.

Mala hujus vitæ sustinenda ad obtinendam peccatorum veniam.

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me ;

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, * & confirmasti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meum : * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt & corruptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum & curvátus sum usque in finem : * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus ; * & non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliá-

tus sum nimis :
à gémitu cordis
Dómine, an
desiderium meu
mitus meus à
abscónditus.

Cor meum co
est, derelíquit
mea ; * & lu
rum meórum,
non est mecum.

Divisio Psa

Amíci mei,
mei * ad
appropinquavér
térunt.

Et qui juxta
de longè steteru
faciébant qui
ánimam meam

Et qui inquir
mihi, locúti s
tes, * & dolos
ditabantur.

Ego autem ta
dus non audié
sicut mutus non
suum.

Et factus sum
non áudiens, *
bens in ore suo
nes.

Quóniam in
ne, sperávi : *
me, Dómine I

Quia dixi :
supergáudeant
mei ; * &, d
ventur pedes
me magna locú

Quóniam eg
parátus sum ;
meus in con
semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo ; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me ; * & multiplicáti sunt qui odérunt me iniquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi ; * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine ; Deus meus, ne discésseris à me : * intende in adjutórium meum, Dómine Deus salútis meæ.

PSALMUS 55.

Anima fidelis in Deo sperans, nihil ab homine timet.

MIserére meî, Deus, quóniam conculcávit me homo : * totâ die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die, * quóniam multi bellantes adversùm me.

Ab altitúdine diéi timébo ; * ego verò in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur : * adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, & abscondent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos facies illos : * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuisti lácrymas meas in conspéctu tuo, sicut & in promissióne tua.

Tunc convertentur inimíci mei retrorsùm * in quacumque die invocávero te.

Ecce cognóvi, * quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum : * in Dómino laudábo sermónem.

In Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua ; * quæ reddam laudatiónes tibi ;

Quóniam eripuisti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu ; * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Ne derelinquas me, Dómine ; Deus meus, ne discésseris à me. *Ps.* 37.

SABBATO

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Remuneratórem inquiréntibus se Deum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 11. *Ps.* 94. Veníte. 1.

HYMNUS.

TAndem peractis, ô Deus,
Sexto diérum límite,
Ponis modum labóribus,
Orbíque plaudis cóndito.
At dum perenni séptimam

Lucem quiéti cónſecras,
En te repoſcit dénuò
Alter creatórem labor.

Te cuncta nempe prædicant;
Te terra, pontus, sídera
Cantu celébrant æmulo;
Peccátor unus díſſonat.

Tu pectus aufer sáxeum;
Tu cárneum pectus crea:
Et caritátis úberes
Fructus canent hymnum tibi.

Hæc te juvant præcónia,
Si facta voci cónſonent:
Sic efficáci fléctitur
Divína majeſtas prece.

Æterna laus & glória
Uni ſit & trino Deo,
Qui cuncta nutu cóndidit,
Nutúque ſervat cóndita.
Amen.

Ant. 3. a. Propter innocéntiam.

PSALMUS 40.

Chriſtus propter nos egenus; morti traditus reſurrectionem ſuam petit & impetrat.

BEátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus: * univerſum ſtratum ejus verſaſti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miſerére meî; * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et ſi ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.

Egrediebátur foràs, * & loquebátur in idipſum.

Adversùm me ſuſurrábant omnes inimíci mei: * adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum conſtituérunt adversùm me: * numquid qui dormit, non adjíciet ut reſurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo ſperávi, qui edébat panes meos, * magnificávit ſuper me ſupplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miſerére meî, & reſúſcita me; * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluiſti me, * quóniam non gaudébit inimícus meus ſuper me.

Me autem propter innocéntiam ſuſcepiſti, * & confirmaſti me in conſpectu tuo in ætérnum.

Benedictus Dóminus Deus Iſraël à ſéculo, & uſque in ſéculum: * fiat, fiat.

ꝫ A L M U S 48.
no de priſtino ſuo ſtatu
:ccatum lapſus, divi-
:on redimitur; nil
ι infernum poſſunt

díte hæc, omnes gen-
es : * áuribus percí-
omnes qui habitátis
n,
ique terrígenæ, & fí-
óminum, * ſimul in
ι dives & pauper.
neum loquétur ſapién-
, * & meditátio cor-
ei prudéntiam.
:linábo in parábolam
n meam : * apériam
àltério propoſitiónem
n.
r timébo in die mala?
íquitas calcánei mei
ıidabit me.
i confídunt in virtúte
* & in multitúdine
árum ſuárum glorian-

ıter non rédimit, ré-
: homo : * non dabit
placatiónem ſuam,
:étium redemptiónis
e ſuæ,
aborábit in æternum,
et adhuc in finem : *
idébit intéritum, cùm
r ſapientes morientes.
ıul insípiens & ſtultus
ınt, * & relinquent
s divítias ſuas.
ſepulcra eórum domus
m in æternum; taber-
a eórum in progénie
ogénie : * vocavérunt
na ſua in terris ſuis.

Et homo, cùm in honóre eſſet, non intellexit : * comparátus eſt juméntis insipiéntibus, & símilis factus eſt illis.

Hæc via illórum ſcándalum ipſis; * & póſteà in ore ſuo complacébunt.

Sicut oves in inferno póſiti ſunt : * mors depaſcet eos.

Et dominabuntur eórum juſti in matutíno; * & auxílium eórum veteraſcet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu inferi, * cùm accéperit me.

Diviſio Pſalmi 48.

NE timúeris, cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam, cùm interíerit, non ſumet ómnia; * neque deſcendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur : * confitébitur tibi, cùm benefécèris ei.

Introíbit uſque in progénies patrum ſuórum; * & uſque in æternum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre eſſet, non intellexit : * comparátus eſt juméntis insipiéntibus, & símilis factus eſt illis.

Ant. Propter innocéntiam ſuſcepiſti me, Deus;

& confirmasti me in conspectu tuo in æternum. *Ps.* 40.

Ant. 5. F. Tibi, Deus.

PSALMUS 61.

Frustrà oppugnatur, qui Deo subjectus, in ejus tutela manet.

NOnnè Deo subjecta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutáris meus: * susceptor meus, non movébor ámpliùs.

Quousque irrúitis in hóminem? * interfícitis universi vos tanquàm paríeti inclináto, & macériæ depulsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere; cucurri in siti: * ore suo benedicébant, & corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjecta esto, ánima mea; * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, & Salvátor meus; * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, & glória mea: * Deus auxílii mei; & spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli; effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in æternum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in statéris, * ut

decípiant ipsi de idipsum.

Nolíte speráre
táte, & rapínas n
cupíscere: * div
fluant, nolíte c
nere.

Semel locútus
* duo hæc audív

Quia potestas I
tibi, Dómine,
dia; * quia tu r
cuíque juxta óper

PSALMU

Anima fidelis
tiam contra iniq
catur.

EXaudi, Deus
nem meam,
precor: * à tir
míci éripe ánimar

Protexisti me à
malignántium, *
túdine operántiu
tátem;

Quia exacuérun
dium linguas sua
tendérunt arcum,
ram, ut sagittent
tis immaculátum.

Súbitò sagittáb
& non timébunt
vérunt sibi sermó
quam.

Narravérunt ut
derent láqueos:
runt, Quis vidéb

Scrutáti sunt
tes: * defecérunt
tes scrutínio.

Accédet homo
tum, * & exaltábi

Sagittæ parvulór
sunt plagæ eórum

contra eos lin-

i ſunt omnes
eos ; * & tí-
homo.
iavérunt ópera
ćta ejus intel-

juſtus in Dó-
rábit in eo ; *
ur omnes recti

MUS 74.
tollunt ſe ini-
udex eſt.
mur tibi, Deus,
imur, & invo-
men tuum : *
mirabília tua.
ępero tempus ,
as judicábo.
a eſt terra , &
ábitant in ea :
mávi columnas

us, Nolíte iní-
* & delinquén-
te exaltáre cor-

óllere in altum
um : * nolíte
sùs Deum ini-

ue ab oriente ,
cidente, * ne-
is móntibus.
Deus judex eſt :
iliat, & hunc

x in manu Dó-
eri plenus mix-
clinávit ex hoc

en fæx ejus non

eſt exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in ſéculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam ; * & exaltabuntur córnua juſti.

Ant. Tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum : narrábimus mirabília tua. *Pſ.* 74.

Ant. 6. Tu terríbilis es.

PSALMUS 75.

Terribilis eſt Deus in judiciis ſuis ſuper iniquos.

NOtus in Judæa Deus : * in Iſraël magnum nomen ejus.

Et factus eſt in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * ſcutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus æternis : * turbáti ſunt omnes inſipientes corde.

Dormiérunt ſomnum ſuum ; * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui aſcendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis reſiſtet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum feciſti judícium : * terra trémuit, & quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut ſalvos

fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi ; * & relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera :

Terríbili, & ei qui aufert spíritum príncipum ; * terríbili apud reges terræ.

PSALMUS 82.

Infidelium adversùs Ecclesiam motus, ipsorumque confusio & interitus.

DEus, quis símilis erit tibi ? * ne táceas, neque compescáris, Deus ;

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt : * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt adversùs sanctos tuos.

Dixérunt : Veníte, & disperdámus eos de gente ; * & non memorétur nomen Isráël ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter : * simul adversùm te testamentum dispofuérunt tabernácula Idumæórum & Ismahelítæ,

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec ; * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis ; * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian,

& Sísaræ, *
torrente Ciss
Disperiéru
* facti sunt ut
Pone prínc
cut Oreb, &
Zébee, & Sá
Omnes prí
* qui dixéru
táte possideá
rium Dei.
Divisio P.
DEus meu
ut rotar
stípulam ante
Sicut ignis
sylvam, * &
combúrens m
Ita persequ
tempestáte tu
tua turbábis
Imple fácie
míniâ ; * & qu
tuum, Dóm
Erubescant
tur in sæculum
confundantur
Et cognosc
men tibi, Dó
solus Altíssim
terra.
Ant. Tu t
Deus Jacob,
te tibi ? *Ps.* 7
℣. Confitear
mine, ómni
℟. Et sancti t
tibi. *Ps.* 144.
Pater noste
℣. *Sacerd.*
meum laude
glóriam tuam
die magnitú
Ps. 70.

AUDES.
4. a. Pérfice.
LMUS 16.
ro nobis patientis n spe resurgendi.
ıdi, Dómine, juſ-
am meam: * in-
de deprecatiónem

s pércipe oratió-
m, * non in lá-
ſis.
ltu tuo judícium
ródeat: * óculi
ıt æquitátes.
ti cor meum, &
ıoéte: * igne me
ti; & non eſt in-
me iníquitas.
loquátur os meum
minum, * prop-
labiórum tuórum
ıdívi vias duras.
greſſus meos in
ıis, * ut non mo-
veſtígia mea.
lamávi, quóniam
me, Deus: * in-
em tuam mihi, &
erba mea.
ca miſericórdias
qui ſalvos facis
s in te.
ſténtibus déxteræ
uſtódi me ut pu-
culi.
nbra alárum tuá-
tege me * à fácie
n qui me afflixé-

Pérfice greſſus meos
is tuis, Dómine,
noveantur veſtígia

Ant. 7. b. In juſtítia.

Diviſio Pſalmi 16.

INimíci mei ánimam meam circumdedérunt; ádipem ſuum concluſérunt: * os eórum locútum eſt ſupérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me: * óculos ſuos ſtatuérunt declináre in terram.

Suſcepérunt me ſicut leo parátus ad prædam, * & ſicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, præveni eum, & ſupplanta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abſcónditis tuis adimplétus eſt venter eórum.

Saturáti ſunt fíliis; * & dimiſérunt relíquias ſuas párvulis ſuis.

Ego autem in juſtítia apparébo conſpéctui tuo: * ſatiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. In juſtítia apparébo conſpéctui tuo: ſatiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. 1. *f.* Parátum.

PSALMUS 56.

Chriſti pro nobis patientis oratio; reſurrectio & aſcenſio ejus prænuntiantur.

MIſerére meî, Deus, miſerére meî; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum, * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, & liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcantes me.

Misit Deus misericórdiam suam & veritátem suam ; * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & sagittæ ; * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus ; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis ; * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam ; * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum ; * cantábo & psalmum dicam.

Exurge, glória mea ; exurge, psaltérium & cíthara : * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * & psalmum dicam tibi in géntibus ;

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus ; * & sup terram glória tu

Ant. Parátum
Deus, parátum c
cantábo, & ps
cam.

Ant. 5. a. D
ficéntiam.

In Feriis, A L
MOYSI CAN
Deut. 3

Populi sui in
Deique vindictas
tiones prænunti

AUdíte, cœli
quor : * á
verba oris mei.

Concrescat ut
trína mea : *
elóquium meum

Quasi imber
bam, * & quas
per grámina.

Quia nomen I
vocábo : * da
ficéntiam Deo n

Dei perfecta s
& omnes viæ ej
*. Deus fidélis,
ulla iniquitáte,
rectus.

Peccavérunt e
fílii ejus in sórdi
nerátio prava
versa.

Hæccine reddis
* pópule stulte &

Numquid non
ter tuus, * qui p
& fecit, & creá

Memento dié
quórum : * cógi
tiónes síngulas.

Intérroga patr

: tibi : * ma-
: dicent tibi.
idébat Altíſ-
* quando ſe:
Adam,
términos po-
cta númerum
l.
Dómini pó-
* Jácob funí-
ítis ejus.
1 in terrá de-
co horróris,
idinis.
t eum, &
& cuſtodívit
1 óculi ſui.
a próvocans
ullos ſuos, *
ólitans,
las ſuas, &
n, * atque
meris ſuis.
lus dux ejus
1 erat cum eo

um ſuper ex-
, * ut comé-
igrórum,
mel de pe-
que de ſaxo

e armento,
bus, * cum
n & aríetum
1,
um medulla
nguinem uvæ
ſſimum.
eſt dilectus,
:; * incraſ-
guátus, dila-

Deum factó-

rem ſuum, * & receſſit à Deo ſalutári ſuo.

Provocavérunt eum in diis aliénis; * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, & non Deo; * diis quos ignorábant.

Novi recenteſque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit, dereliquiſti; * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus eſt; * quia provocavérunt eum fílii ſui, & fíliæ.

Et ait: Abſcondam fáciem meam ab eis, * & conſiderábo novíſſima eórum;

Generátio enim perverſa eſt, * & infidéles fílii.

Ipſi me provocavérunt in eo qui non erat deus, * & irritavérunt in vanitátibus ſuis.

Et ego provocábo eos in eo qui non eſt pópulus, * & in gente ſtulta irritábo illos.

Ignis ſuccenſus eſt in furóre meo, * & ardébit uſque ad inferni novíſſima;

Devorabitque terram cum gérmine ſuo, * & móntium fundamenta combúret.

Congregábo ſuper eos mala; * & ſagittas meas complébo in eis.

Conſumentur fame, * & devorábunt eos aves morſu amaríſſimo.

Dentes beſtiárum immittam in eos, * cum furóre trahéntium ſuper terram, atque ſerpéntium.

Foris vaſtábit eos gládius, & intùs pavor, * júvenem ſimul ac vírginem, lactentem cum hómine ſene.

Dixi : Ubinàm ſunt ? * ceſſáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli, * ne fortè ſuperbírent hoſtes eórum ;

Et dícerent : Manus noſtra excelſa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens abſque consílio eſt, & ſine prudéntia : * útinàm ſáperent, & intellígerent, ac noviſſima providérent !

Quómodò perſequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia ?

Nonnè ideò quia Deus ſuus véndidit eos, * & Dóminus conclúſit illos ?

Non enim eſt Deus noſter ut dii eórum ; * & inimíci noſtri ſunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de ſuburbánis Gomorrhæ.

Uva eórum, uva fellis ; * & botri amaríſſimi.

Fel dracónum vinum eórum, * & venénum áſpidum inſanábile.

Nonnè hæc cóndita ſunt

apud me, * & theſauris meis ?

Mea eſt últio, tríbuam in témp labátur pes eóru

Juxtà eſt dies p * & adeſſe feſtí pora.

Judicábit Dó pulum ſuum, * vis ſuis miſerébit

Vidébit quòd ſit manus, * & que defecérunt, conſumpti ſunt.

Et dicet : Ul eórum, * in qui bant fidúciam ;

De quorum v medébant ádipes bant vinum libá

Surgant, & o vobis, * & in vos prótegant.

Vidéte quòd e lus, * & non ſit præter me.

Ego occídam vívere fáciam ; p & ego ſanábo : eſt qui de manu erúere.

Levábo ad c num meam, & Vivo ego in æte

Si acúero ut f dium meum, * rit judícium mar

Reddam ultió bus meis ; * & h runt me, retríb

Inebriábo ſag ſánguine, * meus devorábit

De cruóre occisórum, * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus; * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur:

Et vindictam retríbuet in hostes eórum, * & propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. Date magnificéntiam Deo nostro: Dei perfecta sunt ópera.

(*In Festis*, CANTICUM. *Judith* 16.

Maria Christum pariens inimicum nostrum confodit.

INcípite Dómino in tympanis: cantáte Dómino in cymbalis.

Moduláminí illi psalmum novum: * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella: * Dóminus nomen est illi.

Qui pósuit castra sua in médio pópuli sui, * ut erí peret nos de manu ómnium inimicórum nostrórum.

Venit Assur ex móntibus ab Aquilóne, * in multitúdine fortitúdinis suæ:

Cujus multitúdo obturávit torrentes, * & equi eórum cooperuérunt valles.

Dixit se incensúrum fines meos, * & júvenes meos occisúrum gládio,

Infantes meos dare in prædam, * & vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nócuit eum, & trádidit eum in manus féminæ, * & confódit eum.)

Ant. 2. Laudáte Dóminum.

PSALMUS 116.

Misericordia & veritas Dei in populum suum à gentibus laudanda.

LAudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in æternum.

Ant. Laudáte Dóminum, omnes pópuli; quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus.

CAPITULUM. *Coloss.* 1.

NOn cessámus pro vobis orantes, & postulantes ut impleámini agnitióne voluntátis Dei, in omni sapiéntia & intellectu spirituáli; ut ambulétis dignè Deo, per ómnia placentes, in omni ópere bono fructificantes, & crescentes in sciéntia Dei, in omni virtúte confortáti secundùm poténtiam claritátis ejus.

HYMNUS.

RErum Creátor ómnium,
Nostros labóres ádjuva;
Ut casta Christi nómine
Nos vita dignos árguat.

Tu nempe sanctus & potens,
Placére das solus tibi:
Tu legis auctor das sequi
Quod lege præmonstras iter.

Cingunt iter perícula,
Tu lúbricos firma pedes;
Et certióre férvidi
Pergémus ad metam gradu.

O meta felix, pax ubì
Et vera nos manet quies;
Ubì voluptátis sacro
Torrente potábis tuos!

Te mens, ô alma Trínitas,
Anhélat ardens, te sitit:
Tuâ redemptis grátiâ
Æterna redde præmia.
Amen.

℣. Deduc me, Dómine, in via tuà, & ingrédiar in veritáte tua: ℟. Lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum. *Ps.* 85.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israël. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 7. *d.* Notam.

PSALMUS 87.

Justus ab inimicis vexatus & ab amicis derelictus, se Deo commendat.

DOmine Deus salútis meæ, * in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam;

Quia repléta est malis ánima mea, * & vita mea inferno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber:

Sicut vulneráti (
tes in sepulcris,
non es memor ám
& ipsi de manu tu
sunt.

Posuérunt me ir
terióri, * in ten
& in umbra mortis

Super me confirı
furor tuus, * & om
tus tuos induxisti si

Longè fecisti no
à me: * posuérunt
minatiónem sibi.

Tráditus sum,
egrediébar: * ó
languérunt præ in

Clamávi ad te, I
totâ die: * expar
manus meas.

Numquid mórtı
mirabília? * aut
suscitábunt, &
buntur tibi?

Numquid narr
quis in sepulcro m
diam tuam, * &
tem tuam in perdi

Numquid cogn
in ténebris mirabíl
& justítia tua in te
viónis?

Et ego ad te, I
clamávi; * & m
tio mea prævéniet

Ut quid, Dóm
pellis oratiónem n
avertis fáciem tua

Pauper sum e
in labóribus à j
mea: * exaltátus
humiliátus sum &
bátus.

In me transié

ẹ terróres tui con-
ınt me.
ndedérunt me ſicut
â die ; * circum-
me ſimul.
aſti à me amícum
num , * & notos
ıiſéria.
L M U S. 142.
*Pœnitentis auxi-
ſalutem à Deo*
.
ine , exaudi ora-
ıem meam : * áu-
ercipe obſecratió-
ım in veritáte tua ;
ıe in tua juſtítia.
ın intres in judí-
m ſervo tuo ; *
n juſtificábitur in
u tuo omnis vi-

perſecútus eſt ini-
ıimam meam : *
it in terra vitam

:ávit me in obſcú-
mórtuos ſéculi ; *
:us eſt ſuper me ſpí-
us : in me turbá-
cor meum.
ır fui diérum anti-
: meditátus ſum in
; opéribus tuis ; *
: mánuum tuárum
ar.
ıdi manus meas ad
ánima mea ſicut
e aqua tibi.
iter exaudi me ,
, * defécit ſpíritus

vertas fáciem tuam
* & símilis ero
deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam ; * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem ; * quia ad te levávi ánimam meam.

Diviſio Pſalmi 142.

ERipe me de inimícis meis, Dómine ; ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam , quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum , Dómine , vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam ; * & in miſericórdia tua diſperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam , * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Ant. Notam fac mihi viam in qua ámbulem ; quia ad te levávi ánimam meam , Dómine , *Pſ.* 142.

AD TERTIAM.

Ant. 4. a. Afferte Dómino.

PSALMUS 28.

Vox prædicationis Evangelicæ regnum Chriſti prænuntians.

AFferte Dómino , fílii Dei ; * afferte Dómino fílios aríetum.

Afferte Dómino glóriam & honórem ; afferte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Vox Dómini super aquas; Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani,

Et commínuet eas tanquam vítulum Líbani; * & dilectus quemádmodùm fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis: vox Dómini concutientis desértum; * & commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, & revelábit condensa; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * & sedébit Dóminus rex in æternum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

PSALMUS 44.

Carmen nuptiale de Christi & Ecclesiæ dotibus.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládi
per femur tuum,
tíssime.

Spécie tuâ & p
dine tuâ intende,
però procéde,

Et regna propt
tem, & mansue
& justítiam; *
cet te mirabílite
tua.

Sagittæ tuæ ac
puli sub te cade
corda inimicórum

Sedes tua, Dei
culum séculi: *
rectiónis, virga r

Dilexisti justít
odisti iniquitátem
téreà unxit te, D
tuus, óleo lætítiæ
sórtibus tuis.

Myrrha, & g
cásia à vestiment
dómibus ebúrneis
bus delectavérun
regum in honóre

Astitit regína
tuis in vestítu de
circúmdata variet

Audi, fília, &
inclína aurem tu
obliviscere pópul
& domum patris

Et concupiscet
rem tuum, * quo
est Dóminus D
& adorábunt eu

Et fíliæ Tyri i
bus: * vultum tu
cabuntur omnes
bis.

Omnis glória
regis ab intùs,

briis áureis circumamícta varietátibus.

Adducentur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne ; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in ætérnum, * & in séculum séculi.

PSALMUS 149.

Laudandus Deus qui exaltabit mansuetos in salutem.

CAntáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo qui fecit eum ; * & fílii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano & psaltério psallant ei ;

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, * & exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória : * lætabuntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum ; * & gládii ancípites in mánibus eórum,

Ad faciendam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis :

Ad alligandos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis ;

Ut fáciant in eis judícium conscriptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Ant. Afferte Dómino glóriam & honórem. *Ps.* 28.

CAPITULUM. *Coloss.* 3.

OMne quodcúmque fácitis, in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi ; grátias agentes Deo & Patri per ipsum.

℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus * in ore meo, * In omni témpore. Glória Patri. Benedícam. *Ps.* 33.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea : ℟. Psallam Deo meo, quámdiù fúero. *Ps.* 145.

AD SEXTAM.

Ant. 1. *g.* Adjútor.

PSALMUS 45.

Ecclesia in se habens Deum inhabitantem non commovebitur.

DEus noster refúgium & virtus ; * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætifi-

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos.

PSALMUS 73.

Inter mundi hujus calamitates, refugium nostrum in Deo omnium Creatore.

UT quid, Deus, repulisti in finem? * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedisti ab inítio.

Redemisti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa; & non cognovérunt: * sicut in éxitu super summum.

Quasi in sylva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum: * in secúri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus: jam non est prophéta; * & nos non cognoscet ámpliùs.

Divisio Psalmi 73.

USquequò, Deus, improperábit inimícus? * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam & déxteram tuam * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem, rex noster ante sécula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmasti in virtúte tua mare; * contribulasti cápita dracónum in aquis.

Tu confregisti cápita dracónis: * dedisti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupisti fontes & torrentes: * tu siccasti flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricátus es auróram & solem.

Tu fecisti omnes términos terræ: * æstátem & ver, tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino; * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confitentes tibi; * & ánimas páuperum tuórum ne oblivíscáris in finem.

Réspice in testamentum tuum; * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper

ıdábunt nomen

Deus, júdica
ım : * memor
›periórum tuó-
ım quæ ab insi-
totâ die.
ıscáris voces ini-
ıórum : * supér-
qui te odérunt,
nper.
per & inops lau-
nen tuum, Dó-
73.
ıM. Philipp. 4.
nque sunt vera,
ımque pudíca,
ımque justa, quæ-
ncta, quæcum-
ia, quæcumque
æ, si qua vir-
laus disciplínæ,
te.
andasti justítiam
ınia tua. Man-
Et veritátem
mis. * Testimó-
ória Patri. Man-

udícium & justí-
. Non tradas me
tibus me. Ps. 118.
: SPERAS.
. Beáti omnes.
. MUS 127.
ndus: hinc Chris-
siæ prosperi la-

omnes qui ti-
ıt Dóminum, *
ámbulant in viis

s mánuum tuá-
manducábis : *

beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui sicut novellæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus.

Ant. 1. a. Surge, Dómine.

PSALMUS 131.

Ecclesiam suam elegit Deus, hanc per Christum inhabitaturus in perpetuum.

MEmento, Dómine, David, * & omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, & pálpebris meis dormitatiónem, * & réquiem tempóribus meis,

Donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in

Ephráta : * invénimus eam in campis sylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco ubi steterunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam; * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur justítiam; * & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas fáciem Christi tui.

Ant. Surge, Dómine, in réquiem tuam; & sancti tui exultent.

Ant. 7. ç. Sion réquies mea.

Divisio Psalmi 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint filii tui testamentum meum, * & testimónia mea hæc quæ docébo eos;

Et filii eórum usque in séculum * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi : * hîc habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári; * & sancti ejus

exultatióne ex

Illúc prodúc

David : * paráv

Christo meo.

Inimícos ejus í

fusióne; * supe

tem efflorébit s

mea.

Ant. Sion réq

séculum séculi :

exultatióne exu

Ant. 2. Deu

PSALMU

Christus pro

subdito gratias a

sia sibi opem po

BEnedictus

Deus meus

manus meas ad

& dígitos meos

Misericórdia

fúgium meum;

meus, & liber

Protector meu

sperávi : * qui

pulum meum s

Dómine, qui

quia innotuísti

lius hóminis, c

eum?

Homo vanitáti

tus est : * die

umbra prætére

Dómine, in

tuos, & descen

montes, & fu

Fúlgura coru

& dissipábis eo

sagittas tuas, &

bis eos.

Emitte manu

alto : éripe m

me de aquis m

manu filiórum

ι os locútùm est
; * & déxtera
léxtera iniquitá-

eus meus, mise-
ıea, & susceptor

6. Beátus.

Psalmi 143.

cánticum novum
íbo tibi : * in
decachordo psal-

salútem régibus;
misti David ser-
ı de gládio ma-
ipe me,
me de manu filió-
órum, quorum
n est vanitátem;
ra eórum, déx-
itátis :
ı fílii sicut novel-
iónes * in juven-

ırum compósitæ,
ornátæ ut simili-
ıli.
ıária eórum ple-
ıctántia ex hoc in

ım fœtósæ, abun-
egréssibus suis; *
ım crassæ.
ruína macériæ,
nsitus, * neque
platéis eórum.
dixérunt pópu-
ec sunt : * beátus
cujus Dóminus

átus pópulus, cu-
ıus Deus ejus.

CAPITULUM. *Tit.* 2.

SAlvátor noster Jesus Christus dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret sibi pópulum acceptábilem, sectatórem bonórum óperum.

HYMNUS.

SUpréme motor córdium,
Tu sanctitátis frúgibus
Justos ab orbe cóndito
Tenóre ditas pérpeti.
Hîc spes, fides & cáritas
Dulci cohærent vínculo :
Præséntis ævi post diem,
Manébit una cáritas.
O cáritas! ô véritas!
O lux perennis! en erit,
Post tot labóres, ut tuo
Tandem fruámur Sábbato.
Hîc mille per discrímina
Semen gementes spárgimus;
Illîc ovante spléndidam
Gestábimus messem manu.
Tu trine, tu, potens Deus,
Fructus adauge quos petis :
Mox dona, justus árbiter,
Cœlo coronábis tua. Amen.

℣. Beneplácitum est Dómino in pópulo suo; ℟. Et exaltábit mansuétos in salútem. *Ps.* 149.

Ad Magníficat. *Antiph. & Oratio, ut in Proprio.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Miserére meî.

PSALMUS 50.

Animæ pœnitentis oratio : Ecclesiæ bona desideranda.

MIserére meî, Deus, * secundùm magnam misericórdiã tuam.

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi.

Aspérges me hyssópo, & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus; * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua; * & Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui; * & spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te tentur.

Líbera me de bus, Deus, De meæ; * & exul gua mea justítiam

Dómine, lábia ries; * & os meu tiábit laudem tua

Quóniam si vo crifícium, dedisse * holocaustis no beris.

Sacrifícium De contribulátus: * trítum & humi Deus, non despi

Benignè fac, D bona voluntáte t * ut ædificentur n salem.

Tunc acceptáb cium justítiæ, o & holocausta; * pónent super alt vítulos.

P S A L M U S

Christus in angu tis à Deo Patre fil bis salutem poscit.

INclína, Dóm rem tuam, me; * quóniam pauper sum ego.

Custódi ániman quóniam sanctus salvum fac servu Deus meus, sper te.

Miserére meî, * quóniam ad te totâ die.

Lætífica ánima tui; * quóniam

, ánimam meam

iam tu, Dómine,
: mitis; * & multæ
rdiæ ómnibus in-
ɔus te.
us pércipe, Dómi-
tiónem meam; *
de voci deprecatió-
.
: tribulatiónis meæ
ad te, * quia
i me.
est símilis tuî in
ómine; * & non
ıdùm ópera tua.
: gentes, quascum-
sti, vénient & ado-
coram te, Dómi-
c glorificábunt no-
ım;
iam magnus es tu,
ıs mirabília: * tu
solus.
isio Psalmi 85.
ıc me, Dómine, in
ı tua, & ingrédiar
íte tua: * lætétur
ım, ut tímeat no-
m.
tébor tibi, Dó-
mine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætenum;

Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruísti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam; * & non proposuérunt te in conspectu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor & miséricors, * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.

Réspice in me, & miserére meî: * da impérium tuum púero tuo, & salvum fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundantur; * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, & consolátus es me.

Ant. Miserére meî, Dómine; quóniam ad te clamávi totâ die. *Ps.* 85.

IN FERIIS PER ANNUM.

AD LAUDES.

In Vigiliis simplicibus, dicuntur flexis genibus PRECES *sequentes.*

KYrie, éleison. Christe, eléison. Kyrie, éleison.

Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére meî: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

℣. Convértere, Dómine: úsquequò? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam; ℟. Et sancti tui exultent. *Ps.* 131.

℣. Orémus pro summo Pontífice nostro *N.* ℟. Pascat hæreditátem Dómini in innocéntia cordis sui. *Ps.* 77.

℣. Pro Pastóre nostro *N.* ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro universa Ecclésia, ℟. Memor esto congregatiónis tuæ, Dómine, quam possedísti ab início. *Ps.* 73.

℣. Pro Rege nostro *N.* ℟. Dómine, salvum fac regem, & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro cuncto pópulo. ℟. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ. *Ps.* 27.

℣. Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: ℟. Fiat pax in virtúte tua, & abundántia in túrribus tuis. *Ps.* 121.

℣. Orémus pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Pro infirmis, afflictis, & captívis. ℟. Líbera, Deus, Israël ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7.

Deindè dicitur Psalmus De profundis *qui habetur suprà p.* 96 *& in fine*, Glória Patri.

[*In Vesperis, ejus loco dicitur Ps.* Miserére. *suprà, p.* 159, *cum* Glória Patri.]

Finito Psalmo dicitur:

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos: ℟. Et

ostende fáciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Et dicitur Oratio conveniens. Quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti.

Dicto Benedicámus. *si facienda sit Commemoratio de aliquo Sancto, fit eo loco.*

Deinde fiunt

SUFFRAGIA,

seu Commemorationes communes, (in Officio Feriali tantùm) ut sequitur.

De sancta Cruce.

Ant. Peccáta nostra Christus pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus. 1. *Petr.* 2.

℣. Ipse rédimet Israël, ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

Orémus.

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

[*Si sequatur Officium parvum B. Mariæ, tunc fit integra conclusio :* Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum, &c.

℣. Benedicámus Dóm. &c.

Deindè inchoatur Officium parvum.]

Si verò non dicitur, fit continuò Suffragium sequens.

De omnibus Sanctis.

Ant. Fulgébunt justi sicut sol in regno patris eórum. *Matt.* 13.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sécula seculórum laudábunt te. *Ps.* 83.

Orémus.

[*Ubi dicitur Officium parvum, omittuntur verba quæ includuntur duplici parenthesi.*]

ACunctis nos, quæsumus Dómine, mentis & córporis defende perículis; & intercedéntibus (beátâ & gloriósâ semper Vírgine Dei genitríce Maríâ,) beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beát. N. & ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benignus & pacem: ut destructis adversitátibus & erróribus univérsis, Ecclésia tua secúrâ tibi sérviat libertáte; Per (eumdem) Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, &c.

[*Nomina Angelorum, Sancti Joannis Baptistæ & S. Joseph, (si nominandi*

sint,) *præponuntur Apostolis.*]

℣. Dóminus vobiſcum, &c.

℣. Benedicámus Dómino, &c.

Si aliud Officium non ſequatur, dicitur ſecretò : Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen.

Deindè, Pater. *& ſic ad alias Horas.*

Antè Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, & Veſperas, ubi ſeparantur ab Hora præcedenti, ut & antè Laudes cùm Officium Nocturnum immediatè non ſequuntur, dicitur ſecretò, Pater *&* Ave.

AD PRIMAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

Jam lucis orto ſídere,
Deum precémur ſúpplices,
Noſtras ut ipſe dírigat,
Lux increáta, ſémitas.

Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens ináne cógitet:
In ore ſimplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Chriſte, cuſtos pérvigil,
Quas ſævus hoſtis óbſidet,
Portas tuére ſénſuum.

Præſta diurnus ut tuæ
Subſérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente próſequi.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibíque párcitas.

Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Par ſit tibi laus, Spíritus.
Amen.

[*In Feriali Officio, Pſalmi & Antiph. dicuntur ſecundùm Feriam, ut ſingulis diebus aſſignantur.*

In Feſtis verò, Antiph. ſemper ſumitur de Proprio, vel de Communi, & Pſalmi tantùm dicuntur de Feria, niſi aliter notetur.]

CAPITULUM. *Epheſ.* 5.

Vidéte, fratres, quómodò cautè ambulétis, non quaſi inſipientes, ſed ut ſapientes; redimentes tempus, quóniam dies mali ſunt.

℟. *br.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Repet.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. ℣. Qui ſedes * ad déxteram Patris, [*Hic verſus ſæpè mutandus eſt, ut notatur in Proprio, & in Communi.*] * Miſerére nobis. Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui ſancto. *Repet.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Matth.* 16. *Tob.* 8. *Hebr.* 1.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

In Feſtis Simplicibus, & ſuprà, necnon intrà Octa-

ntinuò dicitur : Dó-
/obiscum. *vel* Dó-
:xaudi. & *Oratio.*
e Deus, *infrà, p.* 167.
:riis verò adduntur
es

R E C E S.

do ad Laudes dictæ
·eces, hæ dicuntur
:nibus.

ie, eléison. Christe,
:ison. Kyrie, eléison.
: noster. *secretò.*
t ne nos indúcas in
ónem; ℟. Sed lí-
ɔs à malo.
t ego ad te, Dó-
clamávi; ℟. Et
orátio mea prævé-
Ps. 87.
.epleátur os meum
℟. Ut cantem gló-
am, totâ die magni-
n tuam. *Ps.* 70.
verte fáciem tuam à
s meis; ℟. Et om-
quitátes meas dele.

:or mundum crea in
'eus; ℟. Et spíritum
ínnova in viscéribus
Ps. 50.
Ne projícias me à fá-
ı; ℟. Et Spíritum
n tuum ne áuferas à
's. 50.
Redde mihi lætítiam
is tui; ℟. Et spíritu
ɔáli confírma me.

uando Preces dicun-
cis genibus, addun-
uentes ℣℣. *antè* Ad-
ɪm.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo: ℟. A viro iníquo éripe me. *Ps.* 139.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus; ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. *Ps.* 58.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem; ℟. Et de viris sánguinum salva me. *Ps.* 58.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi, ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Ps.* 60.

℣. Dírige me, Dómine, in veritáte tua, & doce me; ℟. Quia tu es Deus salvátor meus. *Ps.* 24.

℣. Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, ℟. Et misericordiárum tuárum quæ à século sunt. *Ps.* 24.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino; ℟. Et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. *Ps.* 102.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino; ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. *Ps.* 102.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. *Ps.* 102.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam; ℟. Qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus. *Ps.* 102.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum: ℟. Re-

novábitur ut áquilæ juventus tua. *Ps.* 102.]

Deindè signando se signo crucis :

℣. Adjutórium nostrum ✝ in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Hebdomadarius facit Confessionem , mediocri voce dicens :

CONfíteor Deo omnipotenti , beátæ Maríæ semper vírgini , beáto Michaéli Archángelo , beáto Joanni Baptístæ , sanctis Apóstolis Petro & Paulo , ómnibus Sanctis , [& vobis , fratres :] quia peccávi nimìs cogitatióne , verbo & ópere , [*ad sequentia verba ter percutitur pectus :*] meâ culpâ , meâ culpâ , meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam semper vírginem , beátum Michaélem Archángelum , beátum Joannem Baptístam , sanctos Apóstolos Petrum & Paulum , omnes Sanctos , [& vos , fratres ,] oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus dicit :

Misereátur tuî omnípotens Deus ; & , dimíssis peccátis tuis , perdúcat te ad vitam ætérnam. *Hebdomadarius respondet*, Amen.

Deindè Chorus facit Confessionem ; & ubi dictum est vobis , fratres , *& vos* , fratres , *dicit* tibi , pater , *&* te , pater.

[*Mulieres in ventibus , loco f* pater , *dicunt* , f mater.]

Factâ Confession Hebdomadarius c

MIsereátur ve potens De dimíssis peccátis perdúcat vos ad vi nam. ℟. Amen.

[*Qui solus reci dicit*, Confíteo *vocibus quæ clau renthesi*, *& add culâ* & , *antè vo bus & omnes.*

Deindè. Miser *mèl , ad quod dici* nostris , nos.]

Deindè signanc crucis.

INdulgéntiam , tiónem , & nem peccatórum r tríbuat nobis or & miséricors ℟. Amen.

Elevans vocem

℣. Exaudi nos salutáris noster , ómnium fínium t 64.

℣. Miserére no mine , ℟. Miseré *Ps.* 122.

℣. Fiat mi tua , Dómine , si ℟. Quemádmod vimus in te. *Ps.*

℣. Dómine , ex tiónem meam ; ℟ mor meus ad t *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum, &c.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecisti, tuâ nos hódiè salva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum; sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Si dicenda sit Prima de Officio parvo B. Mariæ, præponitùr Officio Capituli.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil respondetur; sed statim Hebdomadarius dicit quæ sequuntur.

Si verò non legatur Martyrologium, Officium Capituli incipitur absolutè sic:

℣. Pretiósa in conspectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus suis pro nobis ad Deum; ut secundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipsi in omni conversatióne sancti simus. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

℟. Amen.

Deindè legitur Necrologium, si legendum sit: & post ejus lectionem, dicitur Suffragium sequens pro defunctis.

Si verò nullum legendum sit Necrologium, statìm post præcedentem Orationem de Sanctis, fit Suffragium pro defunctis sic:

Dicitur Ps. De profundis. *p.* 96. *& in fine*, Réquiem. *cum* ℣℣. Requiescant in pace. Dómine, exaudi. Dóminus vobiscum. *& Oratio*, Absolve. *ut habetur in fine III. Nocturni Officii Defunctorum.*

In Feriis & Festis à populo non feriatis dicuntur sequentes

P R E C E S

ad opus manuum.

[℣. Deus, in adjutórium meum intende; ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

℣. Sit splendor Dómini Dei nostri super nos; ℟. Et ópera mánuum nostrárum dírige. *Ps.* 89.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Orémus.

DIrígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódiè corda & córpora nos-

novábitur ut áquilæ juventus tua. *Ps.* 102.]

Deindè signando se signo crucis :

℣. Adjutórium nostrum † in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Hebdomadarius facit Confessionem, mediocri voce dicens :

CONfíteor Deo omnipotenti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joanni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, [& vobis, fratres :] quia peccávi nimis cogitatióne, verbo & ópere, [*ad sequentia verba ter percutitur pectus :*] meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joannem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, [& vos, fratres,] oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus dicit :

Misereátur tuî omnípotens Deus ; & , dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam æternam. *Hebdomadarius respondet*, Amen.

Deindè Chorus facit Confessionem ; & ubi dictum est vobis, fratres, *&* vos, fratres, *dicit* tibi, pater, *&* te, pater.

[*Mulieres in suis Conventibus, loco* fratres, *&* pater, *dicunt*, soróres, *&* mater.]

Factâ Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit :

MIsereátur vestrî omnípotens Deus ; & , dimissis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

[*Qui solus recitat, semel dicit*, Confíteor. *omissis vocibus quæ clauduntur parenthesi, & additâ particulâ* &, *antè voces* ómnibus *&* omnes.

Deindè. Misereátur. *semèl, ad quod dicit*, nostrî, nostris, nos.]

Deindè signando se signo crucis.

INdulgéntiam, † absolutiónem, & remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Elevans vocem, dicit :

℣. Exaudi nos, Deus, salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostrî, Dómine, ℟. Miserére nostrî. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, &c.

Orémus.

Domine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire feciſti, tuâ nos hódiè ſalva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Si dicenda ſit Prima de Officio parvo B. Mariæ, præponitùr Officio Capituli.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil reſpondetur; ſed ſtatim Hebdomadarius dicit quæ ſequuntur.

Si verò non legatur Martyrologium, Officium Capituli incipitur abſolutè ſic:

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115.

Sancta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus ſuis pro nobis ad Deum; ut ſecundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

℟. Amen.

Deindè legitur Necrologium, ſi legendum ſit: & poſt ejus lectionem, dicitur Suffragium ſequens pro defunctis.

Si verò nullum legendum ſit Necrologium, ſtatìm poſt præcedentem Orationem de Sanctis, fit Suffragium pro defunctis ſic:

Dicitur Pſ. De profundis. *p.* 96. *& in fine*, Réquiem. *cum* ℣℣. Requieſcant in pace. Dómine, exaudi, Dóminus vobiſcum. *& Oratio*, Abſolve. *ut habetur in fine III. Nocturni Officii Defunctorum.*

In Feriis & Feſtis à populo non feriatis dicuntur ſequentes

PRECES

ad opus manuum.

[℣. Deus, in adjutórium meum intende; ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

℣. Sit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos; ℟. Et ópera mánuum noſtrárum dírige. *Pſ.* 89.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Orémus.

Dirígere & ſanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódiè corda & córpora noſ-

tra, sensus, sermónes & actus nostros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hîc, & in æternum, te auxiliante, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.]

Hìc denique fit lectio Canonis, sic:

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna. *solus vel sola recitans dicit absolutè*] *Bened.* Det Dóminus leges suas in mentem nostram, & in corde nostro superscríbat eas. *Hebr.* 8. ℟. Amen.

Tùm legitur Canon, qui pro singulis diebus habetur suo loco; in cujus fine dicitur: Tu autem, Dómine, miserére nostrî. ℟. Deo grátias.

Post lectionem, Hebdomadarius dicit signando se signo crucis: Adjutórium nostrum † in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit: Benedícite. *Lector versus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se, per Jesum Christum: cui est glória in sécula seculórum. *Hebr.* 13. *Lector*, Amen.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non se-

quatur, di
Fidélium á
ricórdiam D
in pace. Am
ter noster.

AD TE

℣. Deus
rium, &c.

HY

O Fons a
O sanct
rens
Tuas refúsu
Accende fla
Qui carit
Cum Patre
Et nos amó
Arctis coap
Qui nos cre
Laus, qui r
Qui caritáte
Par sit tibi
Amen.

[*In Ferial*
& Antiphon
cundùm Fer
lis diebus as
In Festis v
per sumitur
vel de Comm
tantùm dicu
nisi aliter no
Capit. & ℟
tur ubi sumit
per Psalmos
Horas.

PRE

Quando ad
sunt Preces,
tiam, Sextar
hæ dicuntur

KYrie, elé
éleison.
Pater noster

indúcas in tentatió-
℟. Sed líbera nos à

)ómine Deus virtú-
:onverte nos ; ℟. Et
: fáciem tuam , &
rimus. *Pſ.* 79.
xurge, Dómine, ád-
os , ℟. Et rédime
opter nomen tuum.

)ómine, exaudi ora-
meam ; ℟. Et cla-
ıeus ad te véniat.

)óminus vobiſcum ,
:um ſpíritu tuo.
ıtio conveniens.
)óminus vobiſcum ,
:um ſpíritu tuo.
nedicámus Dómino.
) grátias.

SEXTAM.

eus , † in adjutó-
&c.

YMNUS.

ˀolis excelſum jubar
ɔ coruſcat lúmine ;
hriſte , tu mundum
ıâ
ıs accendis face.
ılena noſtris fúlgeat
itátis méntibus ;
:ra plenam cáritas
do ſurgat ad diem.
ıos creávit , laus
ri ;
ui redémit, Fílio ;
itáte nos foves ,
ibi laus , Spíritus.
en.
Pſalmi , Capit. ℟.
reces , ſi dicendæ
Æſtiva.

ſint , dicuntur ut ſuprà ad Tertiam.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus , † in adjutórium , &c.

HYMNUS.

PRono volútus ímpetu,
Inclínat in noctem dies ;
Sic vita ſuprémam cito
Feſtínat ad metam gradu.
O Chriſte , dùm fixus cruci
Expandis orbi bráchia ,
Amáre da crucem ; tuo
Da nos in ampléxu mori.
Qui nos creávit , laus Patri ,
Laus, qui redémit, Fílio ;
Qui caritáte nos foves ,
Par ſit tibi laus , Spíritus.
Amen.

Ant. Pſalmi , Capit. ℟. *br. & Preces , ſi dicendæ ſint , dicuntur ut ſuprà ad Tertiam.*

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Preces , ſi dicendæ ſint , habentur ſuprà ad Laudes. 162. *In iis , loco Pſ.* De profundis. *dicitur Pſ.* Miſerére. *pag.* 159.

SUFFRAGIA.

in Officio Feriali tantùm.

De Sancta Cruce.

Ant. Mihi abſit gloriári , niſi in cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti. *Galat.* 6.

℣. In Deo ſalutáre meum,
℟. Et glória mea. *Pſ.* 61.

Orémus.

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

[*Si sequantur Vesperæ de B. Maria, tunc fit integra conclusio :* Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen. *& post* Benedicámus. *dicitur*, Deus, † in adjutórium.]

Si verò non dicitur Officium parvum, fit continuò Suffragium sequens

DE OMNIBUS SANCTIS.

Ant. Hi sunt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus, & qui sedet in throno, habitábit super illos. *Apoc.* 7.

℣. In æternum exultábunt; ℟. Et habitábis in eis. *Ps.* 5.

Orémus.

[*Ubi dicitur Officium parvum, omittuntur verba quæ includuntur duplici parenthesi.*]

ACunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis & córporis defende perículis; & intercedéntibus (beátâ & glorióſâ semper Vírgine Dei genitríce Maríâ,) beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beát. *N.* & ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benignus & pacem; ut des-

tructis adversit[...] róribus univers[...] tua secúrâ tib[...] bertáte; Per Dóminum nos[...] Christum Fíliu[...] tecum vivit, [...] unitáte Spíri[...] Deus, per ó[...] seculórum. ℟.

[*Nomina An*[...] *Joann. Bapt. &* *si nominandi* *ponuntur Apost*[...]

℣. Dóminus

℟. Et cum spí[...]

℣. Benedicámu[...]

Secretò : Fid[...] Pater. *si Comp*[...] *mediatè non se*[...]

AD COMPL[...]

Lector : Jub[...] benedícere, [...] cumque hanc [...] cúti fúerint, illos, & miseri[...] 6. ℟. Amen.

Tùm fit lecti[...] *tamenti ut hab*[...] *gulis diebus ad* *viarii : in fin*[...] *dicitur :* Tu a[...] mine, miser[...] ℟. Deo grátia[...]

Signando po[...] *Hebdomadariu*[...] Converte nos, lutáris noster; [...] iram tuam à n[...]

Hic facienda *sio peccatorum* *tur suprà ad Pr*[...] 166. *scilicèt me* Confíteor, &

ılevans vocem ,
, † in adjutórium.
ına & Psalmi con-

Γ M N U S.

, peracto jam die,
, tibi persólvimus;
, dum nox ínci-

ınus vultu preces.
ıga peccávit dies,
xpiet dolor ;
ravátis ne nova
ostis vúlnera.
: usquè circuit
leo quem dévoret:
b alárum tuos
ílios, Pater.
ıdò lucescet tuus
t occásum dies!
ı sancta se dabit
it hostem pátria!
reávit, laus Patri;
i redémit, Fílio;
áte nos foves,
ıi laus, Spíritus.
n.

LUM. 1. Petr. 5.

estóte, & vigi-
quia adversárius
ibolus, tanquàm
ıs, círcuit quæ-
m dévoret : cui
ortes in fide.

In manus tuas,
, * Commendo
meum. In manus.
nisti me, Dómi-
Deus veritátis. *
do. Glória Patri.
s. Ps. 30.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi : ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Ant. 3. g. Dómine.

CANTICUM SIMEONIS.
Luc. 2.

De Salvatoris adventu gratiarum actio.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum, in pace ;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israël.

Ant. Dómine, dabis pacem nobis ; ómnia enim ópera nostra operátus es nobis. *Is.* 26.

In Festis Simplicibus, & suprà, necnon intrà Octavas, continuò dicitur : Dóminus vobiscum. *vel* Dómine exaudi. *& Oratio* Vísita. *infrà.*

In Feriis verò adduntur sequentes

P R E C E S.

Quandò dictæ sunt Preces in Vesperis, hæ dicuntur flexis genibus.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater *secretò.* ℣. Et ne

nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum; ℟. Et laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum; ℟. Et laudábile, & superexaltátum in ómnibus séculis. *Dan.* 3.

℣. Benedíctus es in firmamento cœli; ℟. Et laudábilis, & gloriósus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noster: ℟. Benedícat nos Deus. *Ps.* 66.

℣. Exaudi nos, Deus salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostrî, Dómine; ℟. Miserére nostrî. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Vísita, quæsumus, Dómine, habitatiónem nostram, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper; Per Dómi[num] nostrum Jesum Chri[stum] Fílium tuum, qui te[cum] vivit & regnat in uni[tate] Spíritûs sancti Deus, ómnia sécula seculóru[m].
℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscu[m]
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómi[no]
℟. Deo grátias.

Finito Completorio, [sub]missâ voce dicitur signa[ndo] se signo crucis: Grátia [Dó]mini nostri Jesu Christi & cáritas Dei, & comm[u]nicátio sancti Spíritûs cum ómnibus vobis. *Cor.* 13. ℟. Amen.

Secretò, Fidélium áni[mæ] per misericórdiam Dei [re]quiescant in pace. Ame[n].

Posteà dicitur,

ANTIPHONA DE BEA[TA]

Salve, Regína, ma[ter] misericórdiæ; vita, [dul]cédo & spes nostra, sal[ve]. Ad te clamámus, ex[ules] fílii Evæ; ad te susp[irá]mus, geméntes & flente[s in] hac lacrymárum valle: [Eia] ergo, advocáta nostra, [il]los tuos misericórdes ó[cu]los ad nos convérte; [Et] Jesum benedíctum fruct[um] ventris tui, nobis post exílium osténde; ô [cle]mens, ô pia, ô d[ulcis] virgo María.

℣. Vultum tuum de[precabuntur] ℟. Omnes [di]tes plebis. *Ps.* 44.

Orémus.

OMnípotens, sempiterne Deus, qui gloriósæ vírginis matris Maríæ corpus & ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu sancto coöperante, præparasti: da, ut cujus commemoratióne lætamur, ejus piâ intercessióne, ab instántibus malis & à morte perpétua liberémur. Per eumdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Completum Officium dicitur Secretò, Pater, Ave, Credo.

ABSOLUTION
ET BENEDICTIONI

Dicendæ in Officio Nocturno ante Le

DOMINICA,
Et in Officiis ix. Lectionum, quæ non sunt de Sanctis.
IN I. NOCTURNO.
Et pro II. & V. Feria.
Absolutio. 2. Mach. 1.

ADapériat Deus cor nostrum in lege sua & in præceptis suis.

℟. Amen.

Sic respondetur ad singulas Absolutiones & Benedictiones.

BENEDICTIONES.

1. Deus Dómini nostri Jesu Christi, Pater glóriæ, det nobis spíritum sapiéntiæ. *Ephes.* 1. ℟. Amen.
2. Fílius Dei det nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.
3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16.

IN II. NOCTURNO.
Et pro III. & VI. Feria.
Absolutio. 3. Reg. 8.

DEus noster inclínet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus.

BENEDICTIONES.

4. Pater Dómini nostri Jesu Christi benedícat nos in omni benedictióne spirituáli. *Ephes.* 1.
5. Sciámus supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut im in omnem plen Dei. *Ephes.* 3.
6. Unctio quam ac à Deo, máneat i & dóceat nos c bus. 1. *Joan.* 2.

IN III. NOCTU
Absolutio. 2. M

DEus det nobis nibus, ut eum, & faciámus luntátem corde n ánimo volenti.

BENEDICTI

7. Evangélium vi sit in salútem o denti. *Rom.* 1.
8. Occurrámus o unitátem fídei, tiónis Fílii D non circumferán vento doctrínæ.
9. Deus spei rép omni gáudio & credendo; ut ab in spe & virtúte sancti. *Rom.* 15

Si pro ultima Le gatur aliud Ev Homilia, tunc nedictio erit : lium non sit in tantùm, sed & túte. 1. *Thess.*

Si tria legantur E septima Benedic

Evangélium virtus Dei sit in salútem omni credenti. *Rom.* 1.

8. Evangélium non sit in sermóne tantùm, sed & in virtúte. 1. *Thess.* 1. 5.

9. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à spe Evangélii. *Coloss.* 1.

Si nona Lectio sit de Sancto, Benedictio erit : Digni habeámur regno Dei, cùm vénerit in Sanctis suis admirábilis fíeri. 2. *Thess.* 1.

[*Quando D. Archiepiscopus, vel Episcopus Lectionem lecturus est, postquàm ipse præmisit ex more,* Jube, domne, benedícere. *dignior post ipsum dicit illi :* Ora pro nobis, Pater. *Ipse autem Archiepiscopus, vel Episcopus respondet :* Oro ut cáritas vestra magis ac magis abundet in sciéntia & in omni sensu. *Philipp.* 1.

Chorus, ℟. Amen.

Idem observatur, ubi unicus est Presbyter.]

FERIA IV. ET SABBATO.

Absolutio. 2. Mach. 1.

DEus det nobis cor ómnibus, ut colámus eum, & faciámus ejus voluntátem corde magno & ánimo volenti.

℟. Amen.

BENEDICTIONES.

1. Pater Dómini nostri Jesu Christi det nobis Christum habitáre per fidem in córdibus nostris. *Ephes.* 3.

2. Occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei ; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Ephes.* 4.

3. Deus spei répleat nos omni gáudio & pace in credendo ; ut abundémus in spe & virtúte Spíritûs sancti. *Rom.* 15.

Si tertia Lectio sit de Evangelio, tunc tertia Benedictio erit : Evangélium non sit in sermóne tantùm, sed & in virtúte. 1. *Thess.* 1. 5.

Eadem dicitur in omni Feria, quando pro iij. Lectione legendum erit Evangelium cum Homilia.

IN FESTIS B. MARIÆ V. quæ sunt ix. Lectionum.

Absolut. & Benedict. dicuntur in I. & III. Nocturno, ut suprà : in II. verò Nocturno, ut sequitur.

Absolutio. Judith 13.

NObíscum sit Deus, qui in Ancilla sua adimplévit misericórdiam suam, quam promísit dómui Israël.

BENEDICTIONES.

4. Deus, à quo missus est Angelus Gábriël ad Vírginem Maríam, mittat nobis de cœlis sapiéntiam. *Luc.* 1. *Sap.* 9.

5. Fílius Altíssimi, quem Virgo concépit & péperit, det nobis fílios Dei fíeri. *Luc.* 1. *Joan.* 1.

6. Spíritus sanctus, de quo est, quod in María natum est, sanctíficet nos

Humána mens, hîc alta Dei, pavens
Miráre: lumen nî præeat fides,
Cæcútis; & tunc differendo
Decípitur rátio superba.

Hinc qui fidélis, fit puer ex fide,
Et dogma menti súscipit ínvium:
Persóna triplex, Numen unum;
Hoc rátio stupet; hoc adórat.

Laus summa Patri, qui Génitum dedit;
Qui nos redémit, glória Fílio;
Qui caritátis mittis ignes,
Divus Amor, tibi laus per ævum. Amen.

℣. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; ℟. Et magnitúdinis ejus non est finis. *Ps.* 144.

Ad Magníficat.

Ant. I. *duplicanda.* Dómini Dei tui cœlum est, & cœlum cœli; terra, & ómnia quæ in ea sunt. Ipsi adhærébis: ipse est laus tua, & Deus tuus. *Deut.* 10.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Pro Commemoratione Sabbati ante Dominicam primam post Pentecosten.

Ant. Vocávit Dóminus Sámuel, & ait Sámuel: lóquere, Dómine, quia audit servus tuus. 1. *Reg.* 3.

℣. Beneplácitum est Dómino in pópul[o]
exaltábit man[suetos in sa]lútem. *Ps.* 149

Oratio, De[us spe]rántium. *infrà*

AD COMPL[ETORIUM].

Psalmi de ...

Ant. 7. *d.* ... ego sim solus ... álius Deus præ[ter me] ... ego in æternu[m] ...

Ad Nunc d[imittis].

Ant. 6. Eg[o] ... hoc est nomen ... riam meam ál[teri non da]bo. *Is.* 42.

AD OFFICI[UM].

Invit. Deum [Pa]trem, Fílium ... tum Sanctum, ... adorémus. *M[atth.]* ...

Ps. 94. Ve[nite].

HYM[NUS].

Sublíme N[umen] ... potens ... mum,
Incomprehe[nsæ] ... immensæ ...
Simplex & u[num] ... bus consta[ns] ...
Te res creát[æ] ... cóncinant ...

Tu Trinitátis ... haustus, ...
Filíque nas[ceris] ... æterno sin[u] ...
Ac sancte ma[nans] ... bus Spíritu[s] ...
Nil vos in ... substántia ...

Persóna triple[x] ... git Unitas ...
In Patre sem[per] ... in Nato P[ater] ...

ſacro ſemper eſt
itu ;
ſemper , inque
píritus.
horum quémli-
incit , gradu
or extat , vel
oténtiâ :
egnum , parque
is trium ,
lli dígnius con-
num.
itor , laus tibi ,
Pater :
ıa , mundum
émit , Fílio :
ſupernis ígni-
céndimur ,
n ævum Flámi-
lória. Amen.
e Dominica in

)CTURNO.
. Dómine Rex
, tu feciſti cœ-
ram , & quid-
mbitu continé-
ıus ómnium es.

l. Dignus es ,
us noſter , accí-
ı , & honórem ,
; quia tu creaſti
c. 4.
a. Ex ipſo , &
& in ipſo ſunt
i glória in ſé-
11.
Dómini cœli
, ℟. Et Spíritu
mnis virtus eó-
s.
bſol. & Bened.
ſt Pſalterium.

De Libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 1.

IN princípio creávit Deus cœlum & terram. Terra autem erat inánis & vácua , & ténebræ erant ſuper fáciem abyſſi , & Spíritus Dei ferebátur ſuper aquas. Et ait [Deus] : faciámus hóminem ad imáginem & ſimilitúdinem noſtram ; & præſit píſcibus maris , & volatílibus cœli , & béſtiis , univerſæque terræ , omníque réptili quod movétur in terra. Et creávit Deus hóminem ad imáginem ſuam ; ad imáginem Dei creávit illum. Tu autem , Dómine , miſerére noſtri. ℟. Deo grátias.

℟. In princípio creávit Deus cœlum & terram ; & Spíritus Dei ferebátur ſuper aquas : * Et † Ait Deus : Faciámus hóminem ad imáginem & ſimilitúdinem noſtram. ℣. In princípio erat Verbum , & Verbum erat apud Deum , & Deus erat Verbum. * Et ait. Glória. † Ait. *Geneſ.* 1. *Joan.* 1.

Lectio ij. Cap. 18.

APpáruit [Abrahæ] Dóminus in convalle Mambre ſedenti in óſtio tabernáculi ſui in ipſo fervóre diéi. Cúmque elevaſſet óculos , apparuérunt ei tres viri ſtantes propè eum ; quos cùm vidiſſet , cucurrit in occurſum eórum de óſtio tabernáculi , & ado-

rávit in terram; & dixit: Dómine, si invéni grátiam in óculis tuis, ne tránseas servum tuum; sed afferam pauxillùm aquæ, & laváte pedes vestros, & requiéscite sub árbore. Ponamque buccellam panis, & confortáte cor vestrum, pósteà transíbitis; idcircò enim declinastis ad servum vestrum. Qui dixérunt: Fac ut locútus es.

℟. Appáruit Abrahæ Dóminus: cúmque elevasset óculos, apparuérunt ei tres viri: * Quos cùm vidisset, † Adorávit, & dixit: Dómine, si invéni grátiam in óculis tuis, ne tránseas servum tuum. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo: Pater, Verbum, & Spíritus Sanctus: & hi tres unum sunt. * Quos. Glória. † Adorávit. *Genes.* 18. 1. *Joan.* 5.

De Isaía Prophéta.

Lectio iij. Cap. 6.

Vidi Dóminum sedentem super sólium excelsum & elevátum; & ea quæ sub ipso erant; replébant templum. Séraphim stabant super illud; sex alæ uni, & sex alæ álteri; duábus velábant fáciem ejus, & duábus velábant pedes ejus; & duábus volábant. Et clamábant alter ad álterum, & dicébant: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus exercítuum; plena est omnis terra glóriâ ejus. Et commóta sunt superliminária cárdinum à voce clamantis, & domus repléta est fumo.

℟. Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus exercítuum; plena est omnis terra glóriâ ejus. ℣. In circúitu sedis, quátuor animália plena óculis, réquiem non habébant, dicéntia: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus omnípotens. * Sanctus. Glória Patri. *Repetitur.* ℟. Séraphim, *usque ad* ℣. *Is.* 6 *Apoc.* 4.

IN II. NOCTURNO

Ant. 4. *E.* Unxit Jesum Deus Spíritu sancto, & virtúte. *Act.* 10.

Ant. 1. a. Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Jesus est Fílius Dei? Et Spíritus est qui testificátur quóniam Christus est véritas. 1 *Joan.* 5.

Ant. 2. Per Jesum Christum habémus accessum in uno Spíritu ad Patrem. *Ephes.* 2.

℣. In Deó laudábo Verbum; ℟. In Dómino laudábo Sermónem. *Ps.* 55.

Ex libro sancti Fulgéntii Epíscopi, de Fide, ad Petrum.

Cap. 1. *Lectio iv.*

Fides, quam sancti Patriarchæ atque Prophétæ ante Incar

natiónem Fílii Dei divínitùs accepérunt, quam étiam sancti Apóstoli ab ipso Dómino in carne pósito audiérunt, & Spíritûs sancti magistério instructi, non sólùm sermóne prædicavérunt, verùm étiam ad instructiónem salubérrimam posterórum, scriptis suis inditam reliquérunt, unum Deum prædicat Trinitátem, id est, Patrem, & Fílium, & Spíritum sanctum. Sed Trínitas vera non esset, si una eademque persóna dicerétur Pater & Fílius & Spíritus sanctus.

℟. Jesu baptizáto, & orante, descendit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut columba in ipsum; & * Vox de cœlo facta est: Tu es Fílius meus dilectus; in te complácui mihi. ℣. Vox Dómini super aquas; Deus majestátis intónuit. * Vox. Glória. * Vox. *Luc.* 3. *Ps.* 28.

Lectio v.

SI enim sicut est Patris & Fílii & Spíritûs sancti una substántia, sic esset una persóna; nihil omnínò esset in quo veráciter Trínitas dicerétur. Rursùs Trínitas quidem vera esset, sed unus Deus Trínitas ipsa non esset, si quemádmodùm Pater & Fílius & Spíritus sanctus personárum sunt ab ínvicem proprietáte distincti, sic fuissent naturárum quoque diversitáte discréti. Sed quia in illo uno vero Deo Trinitáte, non solùm quòd unus Deus est, sed étiam quòd Trínitas est, naturáliter verum est; proptéreà ipse verus Deus in persónis Trínitas est, & in una natúra unus est.

℟. Sublevátis óculis in cœlum Jesus, dixit: * Pater, hæc est vita æterna, ut cognoscant te solum Deum verum, & quem misisti Jesum Christum. ℣. Nosse te, Deus, consummáta justítia est; & scire justítiam & virtútem tuam, radix est immortalitátis. * Pater. Glória. * Pater. *Joan.* 17. *Sap.* 15.

Lectio vj.

PEr hanc unitátem naturálem totus Pater in Fílio & Spíritu sancto est, & totus Fílius in Patre & Spíritu sancto est, totusque Spíritus sanctus in Patre & Fílio est. Nullus horum extra quémlibet ipsórum est; quia nemo álium aut præcédit æternitáte, aut excédit magnitúdine, aut súperat potestáte: quia nec Fílio, nec Spíritu sancto, quantùm ad natúræ divínæ unitátem pértinet, aut antérior aut major Pater est: nec Fílii ætérnitas atque imménsitas, velut antérior aut major, Spíritûs sancti æternitátem immensitatemque aut præcédere aut excédere naturáliter potest.

℟. Sanguis Christi qui per Spíritum sanctum semetipsum óbtulit immaculátum Deo, * Emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviendum Deo viventi. ℣. Cùm vénerit quasi flúvius violentus quem Spíritus Dómini cogit, & vénerit Sion Redemptor, * Emundábit. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Sanguis Christi, *usque ad* ℣. *Hebr.* 9. *Is.* 59.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Misit Deus Spíritum Fílii sui in corda vestra clamantem: Abba, Pater. *Galat.* 4.

Ant. 6. In Christo unxit nos Deus, & signávit nos, & dedit pignus Spíritûs in córdibus nostris. 2. *Cor.* 1.

Ant. 8. G. Nemo potest dicere, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto. 1. *Cor.* 12.

℣. Unxit te, Deus, Deus tuus óleo lætítiæ, ℟. Præ consórtibus tuis. *Ps.* 44.

Lectio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 28.

IN illo témpore; Dixit Jesus Discípulis suis: Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra. Euntes ergò, docéte omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti. Et réliqua.

Homília sancti Leónis Papæ.

Serm. 75. *n.* 4.

CUm ad confitendum Patrem, & Fílium, & Spíritum sanctum, áciem mentis inténdimus: procul ab ánimo formas visibílium rerum, & ætátes temporálium naturárum, procul córpora locórum, & loca córporum repellámus. Discédat à corde, quod spátio exténditur, quod fine conclúditur, & quidquid nec semper ubíque, nec totum est. Cogitátio de deitáte Trinitátis concepta, nihil per distántiam intélligat, nihil per gradus quærat. At si quid dignum de Deo sénserit, nulli hoc ibi áudeat negáre persónæ, tamquàm honorificéntius Patri adscríbat, quod Fílio Spiritúique non tríbuat. Non est píetas unigénito præferre genitórem. Fílii contumélia, Patris est injúria: quod uni démitur, utríque detráhitur. Nam cùm illis & sempitérnitas sit commúnis & déitas, nec omnípotens Pater, nec incommutábilis æstimátur, si aut minórem se génuit, aut quem non hábuit, habendo profécit.

℟. Locútus est Jesus úndecim discípulis: Euntes, * Docéte omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíri-

1. ℣. Erit fons pa-
ɔitántibus Jerúsa-
ablutiónem pecca-
Docéte. Glória.
:. Matth. 28. Zach.

Lectio viij.

quidem Dóminus
ıs discípulis suis :
rétis me, gauderé-
è quia ad Patrem
ıia Pater major me
hoc illæ aures quæ
ıudiérunt : Ego &
ùm sumus ; & Qui
, videt & Patrem :
átis accípiunt dif-
; nec de illa hoc
intélligunt, quam
nam cum Patre &
natúræ novérunt
â ratióne. Com-
r ergò etiam sanc-
:olis in incarnatió-
Dóminici humána
) ; & qui denun-
i Dómini turba-
bscessu, ad æterna
onóris sui incitan-
mentó. Gaudéte
ɔ ad Patrem, quia
ıjor me est. Univi
: mihi, & factus
s hóminis, ut vos
esse possítis. Undè
s in utróque sim ;
uo vobis confor-
atre sum minor :
m à Patre non dí-
tiam meipso sum
Natúra ítaque quæ
t Patre, vadit ad
ut ibi sit caro,
er est Verbum ; &
una Ecclésiæ cathólicæ fi-
des, quem secundùm hu-
manitátem non diffitétur
minórem, secundùm deitá-
tem credat æquálem.

℟. Loquente Petro, cé-
cidit Spíritus sanctus super
omnes qui audiébant ver-
bum. * Tunc † Respóndit
Petrus : Numquid aquam
quis prohibére potest, ut
non baptizentur hi qui Spí-
ritum sanctum accepérunt ?
Et jussit eos baptizári in
nómine Jesu. ℣. Cùm re-
quievisset in eis Spíritus,
prophetavérunt. * Tunc.
Glória. † Respondit. Act.
10. *Num.* 11.

Léctio sancti Evangélii
secundùm Lucam.

Lectio ix. Cap. 6.

IN illo témpore : Dixit
Jesus discípulis suis : Es-
tóte misericordes, sicut &
Pater vester miséricors est.
Et réliqua.

Homília sancti Augustíni
Epíscopi.

Serm. 83. *de verb. Evang.*
aliàs 15. *de verb. Domini.*

DUo sunt ópera miseri-
córdiæ, quæ nos lí-
berant, quæ bréviter ipse
Dóminus pósuit in Evan-
gélio : Dimitte, & dimit-
tétur vobis : Date, & dábi-
tur vobis. Dimíttite, &
dimittétur vobis, ad ignós-
cendum pértinet : Date, &
dábitur vobis, ad præs-
tandum benefícium pérti-
net. Quod ait de ignoscen-
do, & tu vis tibi ignosci,

quod peccas, & habes álium cui tu possis ignóscere. Rursùs, quod pértinet ad tribuendum benefícium, petit te mendícus, & tu es Dei mendícus. Omnes enim quandò orámus, mendíci Dei sumus: ante jánuam magni Patrisfamílias stamus, imò étiam prostérnimur, súpplices ingemíscimus, áliquid volentes accípere; & ipsum áliquid, ipse Deus est. Quid à te petit mendícus? panem. Et tu, quid petis à Deo, nisi Christum, qui dicit: Ego sum panis vivus, qui de cœlo descendi? Ignosci vobis vultis? ignóscite: remíttite, & remittétur vobis. Accípere vultis? date, & dábitur vobis.

℟. Benedictus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui (benedixit nos in omni benedictióne spirituáli in cœléstibus in Christo, * sicut) elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti & immaculáti in conspectu ejus in caritáte. ℣. Recordátus est Dóminus pópuli sui; pósuit in médio ejus Spíritum sancti sui. * Sicut. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Benedictus. *usque ad* ℣. *Ephes.* 1. *Is.* 63.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus; ℟. Et métuant eum omnes fines terræ. *Ps.* 66.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. UNus Deus & Pater ómnium, qui est super omnes, & per ómnia, & in ómnibus nobis. *Ephes.* 4.

Ant. 2. Deus erat Verbum: in ipso vita erat, & vita erat lux hóminum & lux in ténebris lucet. *Joan.* 1.

Ant. 3. a. In uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus. 1. *Cor.* 12.

Ant. 4. E. Grátia.

CANTICUM. *Eccli.* 43.
Nemo ad Deum laudandum sufficit.

MUlta dicémus, & deficiémus in verbis * consummátio autem sermónum, ipse est [Dóminus] in ómnibus.

Gloriantes, ad quid valébimus? * Ipse enim Omnípotens super ómnia ópera sua.

Terríbilis Dóminus, & magnus vehementer, * & mirábilis poténtia ipsíus.

Glorificantes Dóminum quantumcumque potuéritis: * supervalébit enim adhuc, & admirábilis magnificéntia ejus.

Benedicentes Dóminum exaltáte illum quantùm potestis: * major enim est omni laude.

Exaltantes eum, replémini virtúte; ne laborétis * non enim comprehendétis

Quis vidébit eum, & enarrábit? * & qui magnificábit eum sicut est ab início?

Glória Patri.

Ant. Grátia, misericórdia & pax à Deo Patre, & Christo Jesu Dómino nostro. 1. *Tim.* 1.

Ant. 5. a. Benedicentes Dóminum, exaltáte illum quantùm potestis; major est enim omni laude. *Eccli.* 43.

CAPITULUM. *Apocal.* 7.

BEnedíctio, & cláritas, & sapiéntia, & gratiárum áctio, honor, & virtus, & fortitúdo Deo nostro in sécula seculórum: Amen. ℞. Deo grátias.

HYMNUS.

O Luce quæ tuâ lates,
Beáta semper Trínitas;
Te confitémur, crédimus,
Pioque corde quærimus.
O sancte sanctórum Pater!
O Nate de Deo Deus!
O caritátis vínculum,
Jungens utrumque Spíritus!
Ut se videt totum Pater,
Coæva Proles náscitur;
Amorque quo se díligunt,
Et ipse procédit Deus.
Est totus in Nato Pater,
In Patre totus Fílius;
Natoque plenus ac Patre
Inest utríque Spíritus.
Quod Natus est, hoc Spíritus;
Hoc est uterque quod Pater:
Tres una summa Véritas,
Tres una summa Cáritas.
Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Quis loquétur poténtias Dómini? ℞. Audítas fáciet omnes laudes ejus? *Ps.* 105.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. *duplicanda.* Benedictum, Dómine, nomen glóriæ tuæ sanctum; & laudábile, & superexaltátum in ómnibus séculis. *Dan.* 3.

Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui dedisti fámulis tuis in confessióne veræ fídei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, & in poténtia majestátis adoráre Unitátem: quæsumus, ut ejusdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis; Per Dóminum.

Pro Commem. Dominicæ.

Ant. Nolíte condemnáre, & non condemnabímini: eâdem quippe mensúrâ quâ mensi fuéritis, remetiétur vobis. *Luc.* 6.

℣. Mane astábo tibi, Dómine, & vidébo; ℞. Quóniam non Deus volens iniquitátem tu es. *Ps.* 5.

Oratio.

DEus, in te sperántium fortitúdo, adesto propítius invocatiónibus nostris: & quia sine te nihil

potest mortális infírmitas, præsta auxílium grátiæ tuæ, ut in exequendis mandátis tuis, & voluntáte tibi & actióne placeámus; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Unus Deus.

Dicitur Symb. Quicumq.

In ℟. *br.* ℣. Qui mittis Spíritum * à Patre procedentem. *Joan.* 15.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Deus.

CAPITULUM. *Hebr.* 1.

FIlium Deus constítuit hærédem universórum, per quem fecit & sécula: qui cùm sit splendor glóriæ, & figúra substántiæ ejus, portansque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram majestátis in excelsis.

℟. *br.* Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu: * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Ego * hódie génui te. * Allelúia. Glória. Dóminus. *Ps.* 2.

℣. Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum; ℟. Ex útero ante lucíferum génui te. *Ps.* 109.

AD SEXTAM.

Ant. 3. *a.* In uno.

CAPITULUM. *Tit.* 3.

NOn ex opéribus justítiæ quæ fécimus nos, sed secundùm suam misericórdiam salvos nos fecit Deus, per lavácrum regeneratiónis & renovatiónis Spíritûs sancti, quem effúdit in nos abundè per Jesum Christum salvatórem nostrum.

℟. *br.* Spíritus tuus bonus dedúcet me: * Allelúia, allelúia. Spíritus. ℣. Propter nomen tuum, Dómine, * vivificábis me. * Allelúia. Glória Patri. Dómine. *Ps.* 142.

℣. Ne projícias me à fácie tua, ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me. *Ps.* 50.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Benedicentes.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

IMpléмini Spíritu sancto, loquentes vobismetipsis in psalmis, & hymnis, & cánticis spirituálibus, cantantes & psallentes in córdibus vestris Dómino, grátias agentes semper pro ómnibus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, Deo & Patri.

℟. *br.* Exaltáte Dóminum Deum nostrum: * Allelúia, allelúia. Exaltáte. ℣. Et adoráte in monte sancto ejus, * quóniam sanctus Dóminus. * Allelúia. Glória Patri. Exaltáte. *Ps.* 98.

℣. Tu Dóminus altíssimus super omnem terram: ℟. Nimis exaltátus es super omnes deos. *Ps.* 96.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. E. SCimus quòd nullus est Deus nisi unus: nam etsi sunt qui dicantur

dii, five in cœlo, five in terra; nobis tamen unus Deus. 1. *Cor.* 8.

Ant. 4. E. Nobis unus Deus, Pater, ex quo ómnia, & nos in illum. 1. *Cor.* 8.

Ant. 6. Unus Dóminus Jesus Christus, per quem ómnia, & nos per ipsum. 1. *Cor.* 8.

Ant. 8. G. Unus Spíritus, unus Dóminus, una fides, unum baptisma. *Ephes.* 4.

Ant. 1. g. Ipse Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quòd sumus hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi. *Rom.* 8.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 13.

GRátia Dómini nostri Jesu Christi, & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis.

Allelúia, allelúia. ℣. Salus, & glória, & virtus, Deo nostro est, quia vera & justa judícia sunt ejus. Allelúia. *Apoc.* 4.

HYMNUS.

TEr sancte, ter potens
Deus,
Incomprehensa Trinitas;
O lux perennis! própriis
O ter beáta gáudiis!
O vera semper Unitas!
O una semper Véritas!
O sancta semper, quæ bonum
Diffundis omne, Caritas!
Te densa circùm núbila,
Te circùm inaccessum jubar,
Quod intùs ardent Angeli
Circùm trementes cérnere.
Te confitétur in tuo
Et plebs renáta nómine;
Firmâque prælíbat fide
Amor quod ambit præmium.
Da posse quod jubes, Pater;
Da scire, Fíli, quod doces;
Fac corde toto, Spíritus,
Nos velle quod probas bonum.
Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Benedictum nomen majestátis ejus in æternum: ℟. Et replébitur majestáte ejus omnis terra. *Ps.* 71.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. *duplicanda.* Electis secundùm præsciéntiam Dei Patris in sanctificatiónem Spíritûs, in obediéntiam, & aspersiónem sánguinis Jesu Christi, grátia & pax. 1. *Petr.* 1.

Oratio, Omnípotens. *suprà ad Laudes*, 185.

Pro Commem. Dominicæ.

Ant. Non est discípulus super magistrum; perfectus autem omnis erit, si sit sicut magister ejus. *Luc.* 6.

℣. In Deo laudábimur totâ die; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in sæculum. *Ps.* 43.

Oratio, Deus, in te sperántium. *ut suprà*, 185.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Dominica. Cætera ut heri, 178.

IN FERIIS PER ANNUM.

Omnia dicuntur ut in Psalterio, præter ea quæ sunt propria unicuique Feriæ.

FERIA SECUNDA.

Incipit liber primus Regum.

Lectio j. Cap. 1.

FUit vir unus de Ramáthaïm-Sophim, de monte Ephraïm, & nomen ejus Elcana, Ephrathæus: & hábuit duas uxóres, nomen uni Anna, & nomen secundæ Phenenna: fueruntque Phenennæ fílii: Annæ autem non erant líberi. Et ascendébat vir ille de civitáte sua statútis diébus, ut adoráret & sacrificáret Dómino exercítuum in Silo. Erant autem ibi duo fílii Heli, Ophni & Phínees, Sacerdótes Dómini. Venit ergò dies, & immolávit Elcana, deditque Phenennæ uxóri suæ, & cunctis fíliis ejus & filiábus, partes: Annæ autem dedit partem unam tristis, quia Annam diligébat: Dóminus autem conclúserat vulvam ejus. Affligébat quoque eam æmula ejus, & vehementer angébat, in tantùm ut exprobráret quòd Dóminus conclusisset vulvam ejus: sicque faciébat per síngulos annos, cùm, redeunte témpore, ascénderent ad templum Dómini; & sic provocábat eam. Porrò illa flebat, & non capiébat cibum. Dixit ergò ei Elcana vir suus: Anna, cur fles? & quarè non cómedis? & quamobrem affligitur cor tuum? numquid non ego mélior tibi sum, quàm decem fílii?

℟. Quis póterit stare in conspectu Dómini Dei sancti hujus? & * Ad quem ascendet à nobis? ℣. Ecce Sponsus venit: exíte óbviam ei. * Ad quem. 1. *Reg.* 6. *Matt.* 25.

Lectio ij.

SUrrexit autem Anna, postquàm coméderat & bíberat in Silo: & Heli sacerdóte sedente super sellam ante postes templi Dómini, cùm esset Anna amáro ánimo, orávit ad Dóminum, flens lárgiter, & votum vovit dicens: Dómine exercítuum, si respíciens víderis afflictiónem fámulæ tuæ, & recordátus meî fúeris, nec oblítus ancillæ tuæ, dederísque servæ tuæ sexum virílem: dabo eum Dómino ómnibus diébus vitæ ejus, & novácula non ascendet super caput ejus.... Et factum est post círculum diérum, concépit Anna, & péperit fílium, vocavitque nomen ejus Sámuel; eò quòd à Dómino postulasset eum.

Ascendit autem vir ejus Elcana, & omnis domus ejus, ut immoláret Dómino hóstiam solemnem & votum suum; & Anna non ascendit. Dixit enim viro suo: Non vadam, donec ablactétur infans, & ducam eum, ut appáreat ante conspectum Dómini, & máneat ibi júgiter..... Et adduxit eum secum, postquàm ablactáverat, in vítulis tribus & tribus módiis farínæ, & ámphora vini, & adduxit eum ad domum Dómini in Silo. Puer autem erat adhuc infántulus: & immolavérunt vítulum, & obtulérunt púerum Heli.

℟. Si in toto corde vestro revertímini ad Dóminum, auferte deos aliénos de médio vestri: & * Præparáte corda vestra Dómino, & servíte ei soli, & éruet vos. ℣. Genus cùm simus Dei, non debémus æstimáre auro aut argento aut lápidi Divínum esse símile. * Præparáte. 1. *Reg.* 7. *Act.* 17.

Lectio iij. Cap. 2.

SAmuel ministrábat ante fáciem Dómini, puer, accinctus ephod líneo. Et túnicam parvam faciébat ei mater sua, quam afferébat statútis diébus, ascendens cum viro suo, ut immoláret hóstiam solemnem. Et benedixit Heli Elcanæ & uxóri ejus, . . . Et magnificátus est puer Sámuel apud Dóminum. Heli autem erat senex valdè, & audívit ómnia quæ faciébant fílii sui universo Israëli; & quómodò dormiébant cum muliéribus quæ observábant ad óstium tabernáculi; & dixit eis: Quare fácitis res hujúscemodi, quas ego áudio, res péssimas, ab omni pópulo? Nolíte, fílii mei: non enim est bona fama quam ego áudio, ut tránsgredi faciátis pópulum Dómini. Si peccáverit vir in virum, placári ei potest Deus: si autem in Dóminum peccáverit vir, quis orábit pro eo? Et non audiérunt vócem patris sui, quia vóluit Dóminus occídere eos. Puer autem Sámuel proficiébat atque crescébat, & placébat tam Dómino quàm homínibus.

℟. Servíte Dómino, & nolíte declináre post vana; * Et non derelinquet Dóminus pópulum suum propter nomen suum magnum; † Quia jurávit Dóminus fácere vos sibi pópulum. ℣. Nolíte dilígere mundum, neque ea quæ in mundo sunt. * Et non. Glória. †Quia. 1. *Reg.* 12. 1. *Joan.* 2.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 3.

PUer Sámuel ministrábat Dómino coram Heli, & sermo Dó-

mini erat pretiósus in diébus illis : non erat vísio manifesta. Factum est ergò in die quadam, Heli jacébat in loco suo, & óculi ejus caligáverant, nec póterat vidére : lucerna Dei ántequàm extinguerétur, Sámuel dormiébat in templo Dómini, ubi erat arca Dei. Et vocávit Dóminus Sámuel. Qui respondens, ait : Ecce ego. Et cucurrit ad Heli, & dixit : Ecce ego; vocasti enim me. Qui dixit : Non vocávi; revértere, & dormi. Et ábiit, & dormívit. Et adjécit Dóminus rursùm vocáre Samuélem. Consurgensque Sámuel ábiit ad Heli, & dixit : Ecce ego; quia vocasti me. Qui respondit : Non vocávi te, fili mi; revértere, & dormi. Porrò Sámuel necdùm sciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei sermo Dómini.

℟. Timéte Dóminum, & * Servíte ei in veritáte, & ex toto corde vestro : vidistis enim magnífica quæ in vobis gésserit. ℣. Máxima & pretiósa nobis promissa donávit, ut per hæc efficiámini divínæ consortes natúræ. * Servíte. 1. *Reg.* 12. 2. *Petr.* 1.

Lectio ij.

ET adjécit Dóminus, & vocávit adhuc Samuélem tértiò. Qui consurgens ábiit ad Heli, & ait : Ecce ego; quia vocasti me. Intellexit ergò Heli quia Dóminus vocáret púerum; & ait ad Samuélem : Vade, & dormi; & si deinceps vocáverit te, dices : Lóquere, Dómine; quia audit servus tuus. Abiit ergò Sámuel, & dormívit in loco suo. Et venit Dóminus, & stétit; & vocávit, sicut vocáverat secundò : Sámuel, Sámuel. Et ait Sámuel : Lóquere, Dómine; quia audit servus tuus. Et dixit Dóminus ad Samuélem : Ecce ego fácio verbum in Israël; quod quicumque audíerit, tínnient ambæ aures ejus. In die illa suscitábo adversùm Heli ómnia quæ locútus sum super domum ejus : incípiam, & complébo. Prædixi enim ei quòd judicatúrus essem domum ejus in æternum, propter iniquitátem, eò quòd nóverat indignè ágere fílios suos, & non corripúerit eos. Idcircò jurávi dómui Heli, quòd non expiétur iníquitas domûs ejus víctimis & munéribus usque in æternum. Dormívit autem Sámuel usque mane, aperuitque óstia domûs Dómini. Et Sámuel timébat indicáre visiónem Heli.

℟. Numquid vult Dóminus holocausta & víctimas, & non pótiùs ut obediátur voci Dómini? * Mélior est enim obediéntia quàm víctimæ. ℣. Qui permánserit in lege factor óperis,

hic beátus in facto suo erit. * Mélior. 1. *Reg.* 15. *Jac.* 1.

Lectio iij.

VOcávit ergo Heli Samuélem, & dixit: Sámuel fili mi. Qui respondens, ait: Præstò sum. Et interrogávit eum: Quis est sermo quem locútus est Dóminus ad te? oro te neceláveris me: hæc fáciat tibi Deus, & hæc addat, si abscónderis à me sermónem ex ómnibus verbis quæ dicta sunt tibi. Indicávit itaque ei Sámuel universos sermónes, & non abscondit ab eo. Et ille respondit: Dóminus est: quod bonum est in óculis suis fáciat. Crevit autem Sámuel, & Dóminus erat cum eo; & non cécidit ex ómnibus verbis ejus in terram. Et cognóvit universus Israël, à Dan usque Bersábee, quòd fidélis Sámuel Prophéta esset Dómini. Et áddidit Dóminus ut apparéret in Silo, quóniam revelátus fúerat Dóminus Samuéli in Silo, juxta verbum Dómini. Et evénit sermo Samuélis universo Israéli.

℟. Magnificátus es, Dómine Deus, * Quia non est símilis tuî, neque est Deus extra te in ómnibus quæ audívimus áuribus nostris: † Quæ est autem, ut pópulus tuus Israël, gens in terra? ℣. Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum? * Quia. Glória. † Quæ est. 2. *Reg.* 7. *Apoc.* 15.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 4.

ET factum est in diébus illis, convenérunt Philísthiim in pugnam: & egressus est Israël óbviam Philísthiim in prælium, & castrametátus est juxtà Lápidem adjutórii. Porrò Philísthiim venérunt in Aphec, & instruxérunt áciem contra Israël. Inito autem certámine, terga vertit Israël Philistæis; & cæsa sunt in illo certámine passim per agros quasi quátuor míllia virórum. Et reversus est pópulus ad castra; dixeruntque majóres natu de Israël: Quare percussit nos Dóminus hódie coram Philísthiim? Afferámus ad nos de Silo Arcam fœderis Dómini; & véniat in médium nostrî, ut salvet nos de manu inimicórum nostrórum. Misit ergo pópulus in Silo, & tulérunt indè Arcam fœderis Dómini exercítuum sedentis super Chérubim; erantque duo fílii Heli cum Arca fœderis Dei, Ophni & Phínees.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

PUgnavérunt ergò Philísthiim, & cæsus est Israël, & fugit unusquisque in tabernáculum suum: & facta est plaga magna ni-

mis ; & cecidérunt de Israël triginta míllia péditum. Et Arca Dei capta est : duo quoque fílii Heli mórtui sunt, Ophni & Phínees. Currens autem vir de Bénjamin ex ácie, venit in Silo in die illa, scissâ veste, & conspersus púlvere caput. Cúmque ille venisset, Heli sedébat super sellam contra viam spectans. Erat enim cor ejus pavens pro Arca Dei. Vir autem ille postquàm ingressus est, nuntiávit urbi ; & ululávit omnis cívitas. Et audívit Heli sónitum clamóris, dixitque : Quis est hic sónitus tumultûs hujus ? At ille festinávit, & venit, & nuntiávit Heli.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij.

HEli autem erat nonaginta & octo annórum, & óculi ejus caligáverant, & vidére non póterat. Et dixit ad Heli : Ego sum qui veni de prælio, & ego qui de ácie fugi hódiè. Cui ille ait : Quid actum est, fili mi ? Respondens autem ille qui nuntiábat : Fugit, inquit, Israël coram Philísthiim, & ruína magna facta est in pópulo : ínsuper & duo fílii tui mórtui sunt, Ophni & Phínees ; & Arca Dei capta est. Cúmque

ille nominasset A[r]
cécidit de sella
juxta óstium, & f
vícibus mórtuus
enim erat vir, &
vus : & ipse judic
quadraginta anni
autem ejus, uxor
prægnans erat,
pártui : & aud[i]
quòd capta esset
& mórtuus esset f
& vir suus, incu
& péperit ; irrúe
in eam dolóres s
ipso autem mom
tis ejus, dixéru
stabant circa ean
meas, quia fílium

℟. Servíte Dó[mino]

¶ *Si crastinâ d*
Festum Solemne-r
supra, transfer
riam sextam se
etiamsi sit Festun
alicujus loci prop
de eo fiet Comme
in II. Vesperis F
ris Christi.

Duplex quodc
tra octavam occur
fertur post octava
De Festo Semi
Simplici nulla fit
in ipso die Fest
Christi, neque t
tur ; sola verò
Commem. quoc
intrà Octavam
rint.

IN FESTO
ORPORIS CHRISTI.
ANNUALE.

I. VESPERIS.
Psalmi de Feria.

REdémit Dóminus Jacob, & liberá-
m: & vénient, &
aunt in monte Sion;
afluent ad bona Dó-
iuper frumento & vi-
rem. 41.
℣. 2. Consolábor eos,
ificábo à dolóre suo:
oriábo ánimam sacer-
i pinguédine, ait Dó-
. *Jerem.* 31.
. 3. a. Tríticum có-
it, & vinum bibent
is sanctis meis. *Is.* 62.
. 4. E. Erit ánima
i quasi hortus irrí-
& ultrà non esúrient:
oulus meus bonis meis
lébitur. *Jerem.* 31.
. 5. C. Audíte audien-
e, & comédite bo-
& fériam vobíscum
n sempiternum. *Is.* 55.
ITULUM. *Eccli.* 24.
Emória mea in generatiónes seculórum.
dunt me, adhuc esú-
& qui bibunt me,
sítient. Qui audit
ion confundétur.
Memóriam fecit mi-
im suórum miséricors
serátor Dóminus:
Æstiva.

* Escam dedit timéntibus se.: † Memor erit in séculum testamenti sui. ℣. Jesus cùm dilexisset suos qui erant in mundo, in finem diléxit eos. * Escam dedit. Glória Patri. † Memor erit. *Repetitur* ℟. Memóriam, *usque ad* ℣. *Ps.* 110. *Joan.* 13.

HYMNUS.

NAte, qui Deo parenti
Par Deus nunc ássides;
Christe, suprémus Sacerdos,
Atque factus hóstia,
Ipse Judex & Patrónus;
Et Deus, nobis homo.

Te tuis offers sub aris
Incruento fúnere;
Nostra, vel te gloriósum
Heu! cruentant crímina,
Júdicem te, te Patrónum,
In dies lacéssimus.

Sacra sicnè tam nocentes
Ambiunt altária?
Quam tremiscunt intuendo
Purióres Spíritus,
Sustinébunt inquináti
Núminis præséntiam?

Morte victâ, qui triumphas,
Cógimus rursùs mori;
Morte placasti Parentem,
Illa mors nil próderit?

Vana sunt an sic amóris
Sempiterna pígnora?
Tolle vela, rumpe nubem,
Ore nudo pródeas,
Temperáto tu benignus
Vis latére Númine.
Nî premas, nos fulguranti
Enecáres lúmine.
Nube densâ delitentem,
Da fide te cérnere,
Sole puro puriórem
Ore puro pángere:
Da simul nos immolári
Immolátæ víctimæ.
Laus supréma sit Parenti,
Qui creávit ómnia,
Filióque, qui redémit
Morte nos volens suâ,
Par & illi cujus almo
Recreámur hálitu. Amen.

℣. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, ℟. Quam abscondisti timéntibus te! *Ps.* 30.

Ad Magníficat.

Ant. 6. *duplicanda.* Omnes sitientes, veníte ad aquas; properáte & comédite: & veníte ad me, & vivet ánima vestra, allelúia. *Is.* 55.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Feriâ. Cætera ut infrà post secundas Vesperas.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Panem vitæ Jesum Christum Dóminum, * Veníte, adorémus. *Joan.* 6.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNU

SAcris solémnii
sint gáudia
Et ex præcórdii
præcónia:
Recédant véter
sint ómnia,
Corda, voces,
Noctis recólitur C
víssima,
Quâ Christus
Agnum & ázy
Dedisse frátribu
legítima
Priscis indulta
Post agnum typicu
plétis épulis,
Corpus Dóminic
tum discípulis
Sic totum óm
Quod totum
Ejus fatémur m
Dedit fragílibus
férculum;
Dedit & trístibus
nis póculum,
Dicens: Accípi
trado vásculun
Omnes ex eo bíb
Sic sacrifícium Ist
tuit,
Cujus offícium C
vóluit
Solis Presbyteris
bus sic cóngru
Ut sumant, &
teris.
Panis angélicus F
hóminum:
Dat panis cœlicu
ris términum:
O res mirábilis!
cat Dóminum

', servus, & húmi-

ı Déitas, Unaque,
imus;
s tu vísita Sicut te
nus:
ıs sémitas Duc nos
téndimus,
em quam inhábi-
Amen.

IOCTURNO.

Conserva me. 98.
*us pars calicis nos-
isto.*
D. Non congre-
ventícula de san-
: Dóminus pars
is meæ & cálicis

. Dóminus regit

mensa: calix ine-

Calix meus iné-
àm præclárus est!
lica me, Dómi-

*corde, puris ma-
ltare Domini cir-
ım.*
. a. Circúmdabo
ım, Dómine; ut
ocem laudis, &
nirabília tua.
ptábis, Dómine,
n justítiæ, ℟.
ıs & holocausta.

libro Exodi.

i. Cap. 12.
it Dóminus ad
óysen & Aaron
terra Ægypti:

Mensis iste, vobis princí-
pium ménsium: primus erit
in ménsibus anni. Loquí-
mini ad universum cœtum
filiórum Israël, & dícite
eis: Décimâ die mensis hu-
jus tollat unusquisque ag-
num per famílias & domos
suas. Sin autem minor est
númerus ut sufficere possit
ad vescendum agnum, as-
súmet vicínum suum qui
junctus est dómui suæ,
juxta númerum animárum
quæ sufficere possunt ad
esum agni. Erit autem ag-
nus absque mácula, más-
culus, anniculus: juxtà
quem ritum tollétis & hæ-
dum. Et servábitis eum
usque ad quartam-decimam
diem mensis hujus: immo-
labitque eum universa mul-
titúdo filiórum Israël ad ves-
peram. Et sument de sán-
guine ejus, ac ponent su-
per utrumque postem, & in
superliminaribus domórum
in quibus cómedent illum.
Et edent carnes nocte illâ
assas igni, & ázymos panes
cum lactúcis agréstibus.

℟. Immolábit agnum multitúdo filiórum Israël ad vésperam Paschæ, & edent carnes & ázymos panes. * Quicumque comédérit fermentátum, períbit. ℣. Pascha nostrum immolátus est Christus: ítaque epulémur in ázymis sinceritátis & veritátis. * Quicumque. Glória. * Quicumque. *Exod.* 12. 1. *Cor.* 5.

Lectio ij. Cap. 16.

LOcútus est autem Dóminus ad Móysen, dicens: Audívi murmuratiónes filiórum Israël; lóquere ad eos: Vésperè comedétis carnes, & manè saturabímini pánibus; scietísque quòd ego sum Dóminus Deus vester. Factum est ergò véspere, & ascendens coturnix coopéruit castra: manè quoque ros jácuit per circúitum castrórum. Cùmque operuísset superfíciem terræ, appáruit in solitúdine minútum, & quasi pilo tusum, in similitúdinem pruínæ super terram. Quod cùm vidíssent fílii Israël, dixérunt ad ínvicem: Manhu? quod signíficat, Quid est hoc? ignorábant enim quid esset. Quibus ait Móyses; Iste est panis quem Dóminus dedit vobis ad vescendum.

℟. Appáruit in solitúdine minútum in similitúdinem pruínæ super terram. Quod cùm vidíssent fílii Israël, ait eis Móyses: * Iste est panis quem Dóminus dedit vobis ad vescendum. ℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo; sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. * Iste est. Glória Patri. * Iste est. *Exod.* 16. *Joan.* 6.

De libro tértio Regum.

Lectio iij. Cap. 19.

VEnit Elías in Bersábee Juda, & dimísit ibi púerum suum, & p in desertum, viam diéi. Cùmque venis sedéret subter unam perum, petívit ánim ut morerétur, & ait cit mihi, Dómine ánimam meam; enim mélior sum patres mei. Projecitc & obdormívit in juníperi: & ecce A Dómini tétigit eu dixit illi: Surge, & de. Respéxit, & e caput suum subcin panis, & vas aquæ dit ergò, & bibit, sùm obdormívit. Re que est Angelus I secundò, & tétigit dixitque illi: Surge, de; grandis enim t tat via. Qui cùm su set, comédit & bi ambulávit in fort cibi illíus quadragin bus & quadraginta bus, usque ad m Dei Horeb.

℟. Respexit Elí ecce ad caput suum cinerícius panis, aquæ: comédit ergò bit, & ambulávit u montem Dei, * In f dine cibi illíus. ℣. manducáverit ex ho vivet in æternum. * titúdine. Glória. * titúdine. *Repetitur* I pexit. *usque ad* ℣. 19. *Joan.* 6.

, NOCTURNO.
'uemádmodum. *cum*
Ps. 90.
s in domo Dei epu-
ultabit.
5. C. Transíbo in
tabernáculi admirá-
usque ad domum
n voce exultatiónis
essiónis sonus epu-

idica me, Deus. 91.
luce, ad altare ejus
dum.
7. *d.* Introíbo ad al-
i, ad Deum qui læ-
iventútem meam.
e decet hymnus. 86.
bus suis Deus cibum

4. *E.* Timébunt qui
t términos, à signis
parasti cibum illó-
uóniam ita est præ-
ejus.
eplébimur in bonis
tuæ : ℟. Sanctum
olum tuum, mirá-
æquitáte. *Ps.* 64.
o sancti Thomæ
Aquinátis.
:. 57. *Lectio iv.*
ensa divínæ largitá-
benefícia exhíbita
ulo Christiáno, in-
ilem ei cónferunt
em. Neque enim est
aliquandò tam gran-
, quæ hábeat deos
nquantes sibi, sicut
obis Deus noster.
tus síquidem Dei
æ divinitátis volens
partícipes, nostram
natúram assumpsit, ut hómines deos fáceret factus homo. Et hoc insuper quod de nostro assumpsit, totum nobis cóntulit ad salútem. Corpus namque suum pro nostra reconciliatióne in ara crucis hóstiam óbtulit Deo Patri : sánguinem suum fudit in prétium simul & lavácrum; ut redempti à miserábili servitúte, à peccátis ómnibus mundarémur. Et ut tanti benefícii jugis in nobis manéret memória, corpus suum in cibum, & sánguinem suum in potum, sub spécie panis & vini sumendum, fidélibus derelíquit.

℟. Dixit Jesus Judæis : Panis quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. * Litigábant ergò, dicentes ad ínvicem : Quómodò potest hic nobis dare carnem suam ad manducandum ? ℣. Oblíti sunt benefactórum ejus, & mirabílium ejus quæ ostendit eis. * Litigábant. Glória. * Litigábant. *Joan.* 6. *Ps.* 77.

Lectio v.

O Pretiósum & admirandum convívium, salutíferum, & omni suavitáte replétum ! Quid enim hoc convívio pretiósius esse potest, in quo non carnes vitulórum & hircórum, ut olim in lege, sed nobis Christus sumendus propónitur verus Deus ? Quid hoc Sacramento mirabí-

lius? In ipso namque panis & vinum in corpus & sánguinem Christi substantiáliter convertuntur. Ideóque Christus Deus & homo perfectus, sub módici panis & vini spécie continétur. Manducátur itaque à fidélibus, sed mínimè lacerátur: quinimmò, divíso Sacramento, sub quálibet divisiónis partícula íntegrer persevérat. Accidéntia étiam sine subjecto in eódem exístunt; ut fides locum hábeat, dum invisíbile visibíliter súmitur sub aliéna spécie occultátum; & sensus à deceptióne immúnes reddantur, qui de accidéntibus júdicant sibi notis.

℟. Cœnántibus discípulis, accépit Jesus panem, & * Benedixit, ac fregit, † Deditque eis, & ait: Accípite, & comédite; hoc est corpus meum. ℣. Panem cœli dedit eis: panem Angelórum manducávit homo. * Benedixit. Glória. † Deditque. *Matth.* 26. *Ps.* 77.

Lectio vj.

NUllum étiam Sacramentum est isto salúbrius, quo purgantur peccáta, virtútes augentur, & mens ómnium spiritálium charísmatum abundántiâ impinguátur. Offertur in Ecclésiâ pro vivis & mórtuis; ut ómnibus prosit, quod est pro salúte ómnium institútum. Suavitátem déniquè hujus Sacramenti nullus dignè exprímere sufficit; per quod spiritális dulcédo in suo fonte gustátur, & recólitur memória illíus, quam in sua passióne Christus monstrávit, excellentíssimæ caritátis. Undè ut árctiùs hujus caritátis imménsitas fidélium córdibus infigerétur, in última cœna, quandò Paschâ cum discípulis celebráto, transitúrus erat de hoc mundo ad Patrem, hoc Sacramentum instítuit tanquàm passiónis suæ memoriále perenne, figurárum véterum impletívum, miraculórum ab ipso factórum máximum, & de sua contristátis abséntia solátium singuláre.

℟. Accípiens Jesus cálicem, grátias egit, & dedit illis, dicens: * Bíbite ex hoc omnes; hic est enim sanguis meus novi testaménti, qui † Pro multis effundétur in remissiónem peccatórum. ℣. Hic est sanguis fœderis, quod pépigit Dóminus vobíscum. * Bíbite. Glória. † Pro. *Repetitur* ℟. Accípiens *usque ad* ℣. *Matth.* 26. *Exod.* 24.

IN III. NOCTURNO.

Ps. Exultáte Deo. 105.

Frumentum cœleste: me divinum.

Ant. 8. G. Cibávit eos ex ádipe fruménti; & de petra, melle saturávit eos.

Ps. Quàm dilecta. 110.

Cor & caro in Deum vivum exultant.

Ant. 6. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum.

Ps. Cantáte . . . . omnis terra. 49.

In atrio sancto suo adorandus Dominus.

Ant. 3. *a.* Afferte Dómino glóriam & honórem: adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

℣. Gustáte & vidéte quóniam suávis est Dóminus: ℟. Beátus vir qui sperat in eo. *Ps.* 33.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 6.

IN illo témpore; Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea verè est cibus, & sanguis meus verè est potus. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

De Trinit. Lib. 8. *n.* 13. *& seq.*

SI verè carnem córporis nostri Christus assumpsit, & verè homo ille qui ex María natus fuit, Christus est, nosque verè sub mystério carnem córporis sui súmimus; (& per hoc unum érimus, quia Pater in eo est, & ille in nobis;) quómodò voluntátis únitas assériturr, cùm naturális per Sacramentum propríetas perfectæ sacramentum sit unitátis? Non est humáno aut séculi sensu in Dei rebus loquendum. Quæ scripta sunt, legámus; & quæ legérimus, intelligámus: & túm perfectæ fídei offício fungémur. De naturáli enim in nobis Christi veritáte quæ dícimus, nisi ab eo didícimus, stultè atque impiè dícimus. Ipse enim ait: Caro mea verè est esca, & sanguis meus verè est potus. Qui edit carnem meam, & bibit sánguinem meum, in me manet, & ego in eo. De veritáte carnis & sánguinis non relictus est ambigendi locus. Nunc enim, & ipsíus Dómini professióne, & fide nostra, verè caro est, & verè sanguis est. Et hæc accepta atque hausta id effíciunt, ut & nos in Christo, & Christus in nobis sit. Annè hoc véritas non est? Contingat planè his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum dénegant.

℟. Caro mea verè est cibus, & sanguis meus verè est potus: * Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, in me manet, & ego in illo. ℣. Comédite, amíci, & bíbite; & inebriámini, caríssimi: * Qui. Glória. * Qui. *Joan.* 6. *Cant.* 5.

Lectio viij.

EST ergò in nobis ipse per carnem, & sumus

in eo, dùm secum hoc quod nos sumus, in Deo est. Quàm autem in eo per Sacramentum communicátæ carnis & sánguinis simus, ipse testátur, dicens: Et hic mundus me jam non videt: vos autem me vidébitis, quóniam ego vivo, & vos vivétis; quóniam ego in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis. Si voluntátis tantùm unitátem intélligi vellet, cur gradum quemdam atque órdinem consummandæ unitátis expósuit; nisi, ut cùm ille in Patre per natúram divinitátis esset, nos contrà in eo per corporálem ejus nativitátem, & ille rursùm in nobis per Sacramentórum inesse mystérium crederétur: ac sic perfecta per Mediatórem únitas docerétur, cùm nobis in se manéntibus ipse manéret in Patre, & in Patre manens manéret in nobis, & ita ad unitátem Patris proficerémus; cùm qui in eo naturáliter secundùm nativitátem inest, nos quóque in eo naturáliter inessémus, ipso in nobis naturáliter permanente.

℟. Sicut misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, & ipse vivet propter me. ℣. Ecce servi mei cómedent, ecce servi mei bibent: & exultábo & gaudébo in pópulo meo. * Et qui. Glória. * Et qui. *Joann. 6. Is. 65.*

Lectio ix.

QUàm autem naturális in nobis hæc únitas sit, ipse ita testátus est; Qui edit carnem meam, & bibit sánguinem meum, in me manet, & ego in eo. Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fúerit; ejus tantùm in se assumptam habens carnem, qui suam súmpserit. Perfectæ autem hujus unitátis sacramentum supériùs jam docúerat, dicens: Sicut misit me vivens Pater, & ego vivo per Patrem; & qui manducáverit meam carnem, & ipse vivet per me. Vivit ergò per Patrem: & quo modo per Patrem vivit, eódem modo nos per carnem ejus vívimus. Omnis enim comparátio ad intelligéntiæ formam præsúmitur; ut id de quo ágitur, secundùm propósitum exemplum assequátur. Hæc ergò vitæ nostræ causa est, quòd in nobis carnálibus manentem per carnem Christum habémus, victúris nobis per eum ea conditióne quâ vivit ille per Patrem. Si ergò nos naturáliter secundùm carnem per eum vívimus, id est, natúram carnis suæ adepti; quómodò non naturáliter secundùm spíritum in se Patrem hábeat, cùm vivat ipse per Patrem?

℟. Unus panis & unum

ulti sumus, * Om-
le uno pane & de
ice participámus.
ti in dulcédine tua
Deus, qui habitá-
iáfimes in domo,
. Glória. * Omnes.
℟. Unus panis.
℣. 1. *Cor.* 10. *Ps.*

Te Deum.
erd. Sicut ádipe &
ie repleátur ánima
Et lábiis exulta-
udábit os meum.

L A U D E S.
i de Dominica.
Ixit Jesus : Panis
Dei est, qui de
:endit, & dat vi-
do. *Joan.* 6.
1. Amen, amen
s : Ego sum panis
de cœlo descendi.

g. Nisi manduca-
rnem Fílii homi-
ibéritis ejus sán-
non habébitis vi-
obis. *Joan.* 6.
d. Qui mandúcat.
: C U M. *Prov.* 9.
r *de mystica mensa.*
tia ædificávit sibi
m, * excídit co-
:ptem.
ávit víctimas suas,
vinum, & propó-
am suam.
ancillas suas, ut
ad arcem, * & ad
vitátis.
est párvulus, vé-

niat ad me ; * & insipiéntibus locúta est :

Veníte, comédite panem meum, * & bíbite vinum quod míscui vobis :

Relínquite infántiam, & vívite, * & ambuláte per vias prudéntiæ.

Princípium sapiéntiæ timor Dómini, * & sciéntia sanctórum prudéntia.

Per me enim multiplicabuntur dies tui, * & adjiciéntur tibi anni vitæ.

Ant. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, habet vitam ætérnam. *Joan.* 6.

Ant. 5. a. Qui mandúcat & bibit indignè, judícium sibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini. 1. *Cor.* 11.

CAPITULUM. *Malac.* 1.

AB ortu solis usque ad occásum magnum est nomen meum in géntibus, & in omni loco sacrificátur, & offertur nómini meo oblátio munda ; quia magnum est nomen meum in géntibus, dicit Dóminus exercítuum.

H Y M N U S.

VErbum supernum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.
In mortem à discípulo
Suis tradendus æmulis,
Priùs in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit & sángui-
nem ;
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.
Se nascens dedit sócium,
Convescens in edúlium:
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præ-
mium.
O salutáris Hóstia,
Quæ cœli pandis óstium:
Bella premunt hostília;
Da robur, fer auxílium.
¶Qui carne nos pascis tuâ,
Sit laus tibi, Pastor bone,
Cum Patre cumque Spí-
ritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Edent páuperes, & laudábunt Dóminum : ℟. Vivent corda eórum in séculum séculi. *Ps.* 21.

Ad Benedictus.

Ant. 1. J. *duplicanda.* Quotiescumquè manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat. 1. *Cor.* 11.

Oratio.

DEus, qui nobis sub Sacramento mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti : tríbue, quæsumus, ita nos córporis & sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus; Qui vivis & regnas, &c.

AD HORAS.

In fine Hymn. Doxologia, Qui carne nos p
&c. *ut suprà ad*
(*Dicitur etian*
occurrentibus.)
Psalmi de Do

AD PRI

Ant. 1. g. Dix
Non dicitur Sy
Quicumque.
Capitulum de L
In ℟. *br.* Qui
de cœlo descend
6.

AD TER

Ant. 2. Amen

CAPITULUM.

FRatres ; Eg
Dómino qu
didi vobis, Quo
minus Jesus, in
tradebátur, ac
nem, & grátias a
git, & dixit :
& manducáte ; h
pus meum quod
tradétur : hoc
meam commemo
℟. *br.* Pane c
turávit eos, *
allelúia. Pane.
petram, & fluxé
* Allelúia. Gló
Pane. *Ps.* 104.
℣. Confiteantu
mirabília ejus ;
ánimam inánen
bonis. *Ps.* 106.

AD SEX

Ant. 3. g.

CAPITULUM. 1

UT prudénti
vos ipsi jud
dico : Calix be
cui benedícimu

nè communicátio sánguinis Christi est? & panis quem frángimus, nonnè participátio córporis Dómini est?

℟. *br.* Parasti, Dómine; * in conspectu meo mensam, * Allelúia, allelúia. Parasti. ℣. Adversùs eos * qui tríbulant me, * Allelúia. Glória Patri. Parasti. *Ps.* 22.

℣. Justi epulentur, & exultent in conspectu Dei, ℟. Et delectentur in lætítia. *Ps.* 67.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Qui mandúcat.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 10.

NOlo vos sócios fíeri dæmoniórum. Non potestis cálicem Dómini bíbere, & cálicem dæmoniórum: non potestis mensæ Dómini partícipes esse, & mensæ dæmoniórum.

℟. *br.* Lavábo inter innocentes * manus meas, * Allelúia, allelúia. Lavábo. ℣. Et circúmdabo * altáre tuum, Dómine, * Allelúia. Glória Patri. Lavábo. *Ps.* 25.

℣. Cum homínibus operántibus iniquitátem: ℟. Non communicábo cum electis eórum. *Ps.* 140.

AD II. VESPERAS.

Ps. Dixit Dóminus. 28.

Æternum Christi Sacerdotium.

Ant. 1.D. EGo sum panis vitæ: qui venit ad me, non esúriet; & qui credit in me, non sítiet unquàm. *Joan.* 6.

Psalm. Confitébor. 29.

Escam dedit Dominus timentibus se.

Ant. 3. E. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in deserto, & mórtui sunt. *Joan.* 6.

Psalm. Crédidi. 114.

Calix salutaris accipiendus: vota Domino reddenda.

Ant. 4. E. Hic est panis de cœlo descendens; ut si quis ex illo manducáverit, non moriátur. *Joan.* 6.

Ps. Beáti omnes. 157.

Christi & Ecclesiæ filii in circuitu mensæ Domini.

Ant. 5. a. Qui mandúcat hunc panem, vivet in ætenum. *Joan.* 6.

Ps. Lauda, Jerúsalem. 107.

Laudandus Deus qui Ecclesiam suam adipe frumenti satiat.

Ant. 6. Beátus qui manducábit panem in regno Dei. *Luc.* 14.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

ECce sto ad óstium, & pulso: si quis audíerit vocem meam, & aperúerit mihi jánuam, intrábo ad illum, & cœnábo cum illo, & ipse mecum.

Allelúia, allelúia. ℣. Non est ália nátio tàm grandis, quæ hábeat Deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. *Deut.* 4. Allelúia.

HYMNUS.

PAnge, lingua, gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium,
Fructus ventris generósi,
Rex effúdit géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intacta Vírgine;
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolâtûs
Miro clausit órdine.

In suprémæ nocte cœnæ
Recumbens cum frátribus,
Obsérvátâ lege plenè
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro panem verum
Verbo carnem éfficit:
Fitque sanguis Christi merum;
Et si sensus déficit,
Ad firmandum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacramentum
Venerémur cérnui;
Et antíquum documentum
Novo cedat rítui:
Præstet fides supplementum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus & jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit & benedíctio:
Procedenti ab utróque
Compar sit laudátio.
Amen.

℣. Fílii tui sicut novellæ olivárum, ℟. I[n circuitu]
mensæ tuæ. *Ps.*

Ad Magnífi[cat]

Ant. 5. C. *d*[...]
Ego dispóno vo[bis sicut]
dispósuit mihi P[ater]
regnum; ut edát[is et bibá-]
tis super mensam [meam in]
regno meo, all[eluia. *Luc.*]
22.

Oratio, ut suprà a[...]

AD COMPLET[ORIUM.]

Psalmi de Do[...]

Ant. 5. *a.* Agn[us]
ad vésperam, i[...]
suavitátis: sacrif[...]
Dómino oblatió[...]
tuâ. *Exod.* 29.

HYMN[US.]

O Quàm stup[...]
duit
Formas amor! Ve[...]
Jugis sub ara víct[...]
Se præbet in cibu[...]

Divínus hospes [...]
Infúsus hæret cór[...]
Hinc facta mortá[...]
Divinitátis pártic[...]

Jesu, vóluptas [...]
Beáta pax amánt[...]
Qui carne nos pa[...]
In nocte nostra si[...]

A quo creámu[r...]
Patri;
Quo páscimur, la[...]
Quo consecrámu[r...]
minor
Laus utriúsque F[...]
Amen.

(*Dicitur etiam* [...]
occurrentibus.)

Capitulum de D[...]

Ad Nunc dim[ittis]

Ant. 6. C. Feci[...]

;acerdótes Deo &
: ipsi glória & im-
allelúia. *Apoc. 1.*
IEBUS
. OCTAVAM
)oris Christi.
:*miduplex.*
VOCT. Invit. &
, ut in die. 194.
de Feria, sub tri-
honis quæ sumun-
suo Versiculo è
cturnis Dominicæ
, alternatim secun-
am.
es & ℟℟℟. ut as-
infrà, in quali-
, omisso ritu an-
)icitur Te Deum.
rd. Sicut ádipe &
ie repleátur áni-
: ℟. Et lábiis
ıis laudábit os
f. 62.
AUDES.
le Feria, Cant. &
Intiph. cum Capit.
:. ut in die. 201.
l Benedictus. *non*
r.
RAS, Psalmi de
eliqua ut in die,
d Primam Capi-
ria, &c.
ESPERAS.
, Antiphonæ, Ca-
Hymnus, &c. ut
3.
ur Allelúia *cum*
Ant. ad Magni-
duplicatur.
MPLETORIUM.
, Antiph. Capitu-
ut in die. 204.

FERIA SEXTA.

Tres Ant. è II. Noct. Dominicæ sequentis.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 5.

PHilísthiim tulérunt arcam Dei, & asportavérunt eam à Lápide adjutórii in Azótum. Tuleruntque Philísthiim arcam Dei, & intulérunt eam in templum Dagon, & statuérunt eam juxtà Dagon. Cùmque surrexissent dilúculo Azótii álterâ die, ecce Dagon jacébat pronus in terra ante arcam Dómini: & tulérunt Dagon, & restituérunt eum in locum suum. Rursùmque manè die álterâ consurgentes, invenérunt Dagon jacentem super fáciem suam in terra coram arca Dómini: caput autem Dagon, & duæ palmæ mánuum ejus abscissæ erant super limen; porrò Dagon solus truncus remánserat in loco suo. Propter hanc causam non calcant sacerdótes Dagon, & omnes qui ingrediuntur templum ejus, super limen Dagon in Azóto, usque in hodiernum diem. Aggraváta est autem manus Dómini super Azótios, & demolítus est eos: & percussit in secretióri parte nátium Azótum, & fines ejus. Et ebulliérunt villæ & agri in médio regiónis illíus; & nati sunt mures; & facta est confúsio mor-

tis magnæ in civitáte. Vidéntes autem viri Azótii hujuscémodi plagam, dixérunt : Non máneat arca Dei Israël apud nos ; quóniam dura est manus ejus super nos, & super Dagon deum nostrum. Et mittentes congregavérunt omnes sátrapas Philisthinórum ad se, & dixérunt : Quid faciémus de arca Dei Israël ? Responderuntque Gethæi : Circumducátur arca Dei Israël. Et circumduxérunt arcam Dei Israël. Illis autem circumducéntibus eam, fiébat manus Dómini per síngulas civitátes interfectiónis magnæ nimis.

℟. Dixit Jesus. 197.

Ex Epístola sancti Ignátii Epíscopi & Mártyris, ad Smyrnenses.

Lectio ij.

COnsideráte eos qui áliam opiniónem tuentur contra grátiam Jesu Christi, quæ ad nos venit, quómodò contrárii sint senténtiæ Dei. De caritáte non est cura ipsis, non de vídua, non de órphano, non de oppresso, non de vincto vel solúto, non de esuriente vel sitiente. Ab Eucharístia & oratióne ábstinent; eò quòd non confiteantur Eucharístiam carnem esse Servatóris nostri Jesu Christi, quæ pro peccátis nostris passa est, quam Pater suâ benignitáte suscitávit. Qui ergò contradícunt huic dono Dei, altercantes moriuntur. Utile autem esset ipsis dilígere, ut & resúrgerent.

℟. Cœnántibus. 198.

Ex libro sancti Irenæi Epíscopi & Mártyris, adversùs hæreses.

L. 4. C. 17. & 18.

Lectio iij.

CHristus eum qui ex creatúra panis est accépit, & grátias egit, dicens : Hoc est meum corpus. Et cálicem simíliter, qui est ex ea creatúra, quæ est secundùm nos, suum sánguinem confessus est, & novi testamenti novam dócuit oblatiónem ; quam Ecclésia ab Apóstolis accípiens, in universo mundo offert Deo, ei qui alimenta nobis præstat. Quómodò autem constábit eis eum panem in quo grátiæ actæ sint, corpus esse Dómini sui, & cálicem sánguinis ejus, si non ipsum fabricatóris mundi Fílium dicant, id est, Verbum ejus ? Quómodò autem rursùs dicunt carnem in corruptiónem devenire, & non percípere vitam, quæ córpore Dómini & sánguine álitur ? Ergò aut senténtiam mutent, aut abstíneant offerendo quæ prædicta sunt. Nostra autem cónsonans est senténtia Eucharístiæ, & Eucharístia rursùs confirmat senténtiam nostram. Quemádmodùm enim qui

terra panis, percí-
invocatiónem Dei,
ion commúnis panis
d Euchariftia ex duá-
ebus conftans, ter-
k cœlefti; fic & cór-
noftra percipiéntia
ríftiam, jam non
corruptibília, fpem
ectiónis habéntia.
Accípiens. 198.

ABBATO.

r *Ant. è III. Nocturno*
ıicæ fequentis.

bro primo Regum.
io j. Cap. 6.

Uit arca Dómini in
regióne Philifthinó-
rum feptem ménfi-
t vocavérunt Philíf-
facerdótes & diví-
dicentes: Quid fa-
; de arca Dómini?
te nobis quómodò
ámus eam in locum
Qui dixérunt: Si re-
s arcam Dei Ifraël:
dimíttere eam vá-
: fed quod debétis,
: ei pro peccáto; &
urabímini, & fcié-
ırè non recédat ma-
ıs à vobis. Qui dixé-
Quid eft quod pro
réddere debeámus
efponderuntque illi:
númerum provinciá-
ıilifthinórum, quin-
ıos áureos faciétis,
ıque mures áureos;
laga una fuit ómni-
bis, & sátrapis vef-
. Quare aggravátis
veftra, ficut aggravá-
vit Ægyptus & Phárao cor
fuum? Nonnè poftquàm
percuffus eft, tunc dimífit
eos, & abiérunt? Nunc
ergò arrípite & fácite plauf-
trum novum unum; & duas
vaccas fœtas, quibus non
eft impófitum jugum, jún-
gite in plauftro, & reclú-
dite vítulos eárum domi.
Tolletifque arcam Dómi-
ni, & ponétis in plauftro;
& vafa áurea quæ exolvif-
tis ei pro delicto, ponétis
in capfellam ad latus ejus:
& dimíttite eam, ut vadat.

℟. Caro mea. 199.

Sermo fancti Cyrilli Jero-
folymitáni Epífcopi.
Catechef. Myftagog. 4. §. 1.
2. 3. edit. Benedict.

Lectio ij.

VEl fola beáti Pauli inf-
titútio abundè fuffí-
ciens eft, ut certam vobis
de divínis myftériis fidem
fáciat: quibus digni há-
biti, concorpórei & con-
fangues Chrifti facti eftis.
Ille enim modò clamábat,
quòd in ea nocte quâ tra-
debátur Dóminus nofter
Jefus Chriftus, fumpto pa-
ne, & grátiis actis, fre-
git & dedit fuis Difcípu-
lis, dicens: Accípite, man-
ducáte; hoc eft corpus
meum. Et fumpto cálice,
& grátiis actis, dixit: Ac-
cípite, bíbite; hic eft fan-
guis meus. Cùm igitur ipfe
pronuntiáverit; & díxerit
de pane: Hoc eft corpus
meum: quis audébit dein-

ceps ambígere? Et cùm ipse asseveráverit, & dixerit: Hic meus est sanguis: quis unquàm dubitáverit, aiens non esse ejus sánguinem?

℟. Sicut misit me. 200.

Lectio iij.

A Quam olìm in vinum, quod sánguini affíne est, in Cana Galilææ transmutárit: & eum parùm dignum existimábimus cui credámus; cùm vinum in sánguinem transmutárit? Ad núptias corporáles vocátus, stupendum hoc miráculum effécit; & non eum multò magìs fíliis thálami nuptiális corpus suum & sánguinem fruenda donasse confitébimur? Quarè cum omni persuasióne tanquàm corpus & sánguinem Christi illa sumámus. Nam in figúra panis datur tibi corpus, & in figúra vini datur tibi sanguis, ut cùm súmpseris corpus & sánguinem Christi, concorpóreus & consanguis ipsi efficiáris. Sic étenim Christíferi effícimur, distribúto in membra nostra córpore ejus & sánguine. Sic juxtà beátum Petrum dívínæ simus consortes natúræ.

℟. Unus panis. 200.

AD VESPERAS.

Psalmi & Antiphonæ ut in die. 203.

CAPITULUM. 2. *Esd.* 9.

PAnem de cœlo dedisti eis in fame eórum, & aquam de petra eduxisti eis sitiéntibus: eis ut egrederen sidérent terram quam levasti ma ut tráderes eis.

Hymnus, Pan *Vesp. Festi.* 204.

℣. Ædificávit sanctifícium suu:

℟. Quam fund cula. *Ps.* 77.

Ad Magn:

Ant. 7. G. I Philísthiim arc ni, & mansit in rim; & requi domus Israël p num. 1. *Reg.* 6

Oratio, *ut infrà*

DOMIN INTRA OC Corporis C *Quæ est II. post*

AD OFFICIU

Invit. & Hym die. 19

Psalmi de Dc

Ant. ℣. *& L frà* ℟℟. *ut in omisso ritu anni.*

IN I. NOC

Ant. 3. a. Dix Ite tollentes áni mílias vestras, 8 Phase. *Exod.* 1

Ant. 1. *D.* P manducavérunt deserto, sicut sc Panem de cœl manducáre. *Jo*

Ant. 2. Fonte dulcáti sunt eis dum, & annón consecúti sunt..

Dívites eguérunt &
ınt : ℟. Inquirentes
Dóminum, non mi-
r omni bono. *Ps.* 33.
ıro primo Regum.
o j. Cap. 6.
cérunt Philísthiim
ıoc modo; & tol-
entes duas vaccas,
tábant vítulos, jun-
ad plaustrum, vitu-
eárum conclusérunt
Et posuérunt arcam
per plaustrum, &
ım quæ habébat mu-
:os & similitúdines
ı. Ibant autem in
n vaccæ per viam
:it Béthsames, &
uno gradiebantur,
es & mugientes: &
:linábant neque ad
m neque ad sinis-
ed & sátrapæ Phi-
sequebantur usque
minos Béthsames.
Bethsamítæ meté-
íticum in valle: &
es óculos suos, vi-
arcam, & gavísi
ùm vidissent. Et
ım venit in agrum
ethsamítæ, & stetit
at autem ibi lapis
: & concidérunt
laustri, vaccasque
:runt super ea ho-
ım Dómino. Leví-
ın deposuérunt ar-
i, & capséllam quæ
cta eam, in qua
ısa áurea, & posué-
per lápidem gran-

℟. Immolábit. 195.

Lectio ij.

Viri autem Bethsamítæ obtulérunt holocausta, & immolavérunt víctimas in die illa Dómino. Et quinque sátrapæ Philisthinórum vidérunt, & reversi sunt in Accaron in die illa.... Percussit autem de viris Bethsamítibus, eò quòd vidissent arcam Dómini: & percussit de pópulo septuaginta viros, & quinquaginta míllia plebis. Luxitque pópulus, eò quòd Dóminus percussisset plebem plagâ magnâ. Et dixérunt viri Bethsamítæ: Quis póterit stare in conspectu Dómini Dei sancti hujus? & ad quem ascendet à nobis? Miseruntque núntios ad habitatóres Cariathíarim, dicentes: Reduxérunt Philísthiim arcam Dómini; descéndite, & redúcite eam ad vos.

℟. Appáruit. 196.

Lectio iij. Cap. 7.

Venérunt ergò viri Cariathíarim, & reduxérunt arcam Dómini, & intulérunt eam in domum Abínadab in Gábaa: Eleázarum autem fílium ejus sanctificavérunt, ut custodíret arcam Dómini. Et factum est, ex qua die mansit arca Dómini in Cariathíarim, multiplicáti sunt dies; (erat quippe jam annus vigésimus;) & requiévit omnis domus Israël post

Dóminum. Ait autem Sámuel ad universam domum Israël, dicens: Si in toto corde vestro revertímini ad Dóminum, auferte deos aliénos de médio vestrî, Báalim & Astaroth; & præparáte corda vestra Dómino, & servíte ei soli, & éruet vos de manu Philísthiim. Abstulérunt ergò fílii Israël Báalim & Astaroth, & serviérunt Dómino soli. Dixit autem Sámuel: Congregáte universum Israël in Masphath, ut orem pro vobis Dóminum. Et convenérunt in Masphat: hauseruntque aquam, & effudérunt in conspectu Dómini, & jejunavérunt in die illa, atque dixérunt ibi: Peccávimus Dómino. Judicavitque Sámuel fílios Israël in Masphath.

℟. Respéxit. 196.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Discúbuit Jesus, & duódecim Apóstoli cum eo; & ait illis: Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobiscum, ántequàm pátiar. *Luc.* 22.

Ant. 7. c. Dico vobis quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. *Luc.* 22.

Ant. 4. E. Accepto cálice, grátias egit, & dixit: Accípite. Dico enim vobis quòd non bibam de generatióne vitis, donec regnum Dei véniat. *Luc.* 22.

℣. Edúcas panem de terra; ℟. Et vin
cor hóminis. *l*
Ex Apológia 1
Mártyris, pro
Apol. 2. *al.* 1.
num pium.

O Ffertur
bus præ
& pócu
vini; quibus ill
laudem & gló
ómnium Patri
Fílii & Spíritú
fert; & grati
nem, pro eo q
nis suis hisce d
prolixè exéqui
ubi ille preces
actiónem absol
omnis qui adest
probatióne acc
cens: Amen. *A*
Hebráicè signí
Præsidens veró
gratiárum actio
cit, & pópulu
apprecatióne læ
probávit, qui a
coni vocantur,
unicuíque præ
partícipet eum
tiæ actæ sunt,
num & aquam
sentes pérferun

℟. Dixit Jesu

Lectio

P Orrò alim
apud nos
Eucharístia: qu
participáre líc
quàm ei qui vera
trínam nostram
que lavácro, pr
siónem peccató

onemque dato, ablútus
, & qui ita vivit, ut
istus trádidit. Neque
n ut usitárum panem &
ítum potum hæc súmi-
: sed quemádmodùm per
oum Dei homo factus
s Christus Salvátor nos-
, & carnem & sángui-
:, salútis nostræ causâ,
uit; ita étiam, eam in
per preces verbi ab ipso
ecti grátiæ sunt actæ,
óniam, undè sanguis
aro nostra per mutatió-
aluntur, incarnáti il-
Jesu carnem & sángui-
esse docti sumus. Após-
enim in Commentáriis
scriptis, quæ Evangé-
ocantur, ita tradidé-
præcepisse sibi Jesum;
, accepto pane, cùm
ias egisset, dixisse: Hoc
e in memóriam meî;
est corpus meum: &
ilo símiliter accepto,
grátias egisset, dixisse:
est sanguis meus.

. Cœnántibus. 198.

Lectio vj.

ómnibus quas offéri-
us oblatiónibus, bene-
ido laudámus factórem
ium per Fílium ejus
m Christum & Spíri-
sanctum. Et die qui
ur Solis, ómnium qui
n óppidis vel in agris
ent, in eumdem locum
entus fit: & commen-
Apostolórum, aut
ta Prophetárum,
adiù fert hora, legun-
tur. Deindè, lectóre quies-
cente, Præsidens oratió-
nem, quâ pópulum ínstruit
& ad imitatiónem tàm pul-
chrárum rerum exhortá-
tur, habet. Tùm consúr-
gimus omnes, & preces
fúndimus: &, ut ánteà
díximus, précibus peractis,
panis offertur, & vinum &
aqua; & Præpósitus íti-
dem, quantùm pro viríli
sua potest, preces & gra-
tiárum actiónes profundit;
populusque acclámat, di-
cens: Amen. Et distribútio
communicatióque fit eó-
rum in quibus grátiæ sunt
actæ, cuíque præsenti;
abséntibus autem per Diá-
conos míttitur. Quibus có-
piæ súppetunt, ii, pro ar-
bítrio quisque suo, contrí-
buunt: & quod ita collígi-
tur, apud Præpósitum de-
pónitur; ílleque indè opi-
tulátur pupíllis, víduis,
vinctis, & ádvenis; & ipse
ómnium indigéntium curá-
tor est. Solis autem die
conventum ágimus, quòd
is primus dies sit in quo
Deus, ténebras & maté-
riam cùm vertisset, mun-
dum effécit; & Jesus Chris-
tus Salvátor noster eo ipso
die à mórtuis resurrexit.

℟. Accípiens. 198.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Habémus altá-
re, de quo édere non ha-
bent potestátem qui taber-
náculo desérviunt. *Heb.* 13.

Ant. 3. g. Vidéte ne fortè

sit in áliquo vestrûm cor malum; partícipes enim Christi effecti sumus. *Heb.* 3.

Ant. 8. *G.* Quanta putátis meréri supplícia, qui Fílium Dei conculcáverit, & sánguinem testamenti pollútum dúxerit? *Heb.* 10.

℣. Emitte lucem tuam & veritátem tuam, ℟. Et introíbo ad altáre Dei. *Ps.* 42.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 14.

IN illo témpore; Dixit Jesus cuídam de simul discumbéntibus cum ipso in domo príncipis Pharisæórum: Homo quidam fecit cœnam magnam, & vocávit multos. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Expos. in Ps. 118. *Serm.* 18.

JAm mensæ cœlestis honóre suscípior: épulis meis non plúvia undátur, non terræ partus labórat, non árborum fructus. Pótui meo non flúmina quærenda; non fontes: Christus mihi potus: caro Dei cibus mihi, & Dei sanguis potus est mihi. O! Non jam ad satietátem meî annuos expecto proventus, Christus mihi quotídie ministrátur. Non verébor, ne qua mihi eum cœli intempéries, aut sterílitas ruris immínuat, si pii cultûs diligéntia persevéret. Non jam coturnicum plú-

vias mihi opto descénd[...] quas antè mirábar: [...] manna quod antè cibis [...]nibus præferébam: [...] qui manna manducavé[...] patres, esuriérunt. Meu[...]bus est, quem si quis [...]ducáverit, non esú[...] Meus cibus est, qui corpus impínguat, sed [...] fírmat cor hóminis.

℟. Homo quidam [...] cœnam magnam, & [...] servum suum horâ c[...] dícere invitátis ut ven[...] * Quia paráta sunt ón[...] ℣. Veníte, comédite [...]nem meum, & bíbit[...]num quod míscui v[...] * Quia. *Luc.* 14. *Prov*[...]

Lectio viij.

DEus panem, quem [...] ómnibus, dat q[...] diè, dat semper. In te[...] est ut accípias hunc [...]nem: accéde ad hunc [...]nem, & accípies eum: [...] hoc pane dictum est: [...]nes qui elongant se ab [...] períbunt. Si te elongá[...] ab eo, períbis: si ap[...]pinquáveris ad eum, vi[...] Hic est panis vitæ; qu[...]gò vitam mandúcat, [...] non potest. Quómodò [...] moriétur, cui cibus [...] est? Quómodò defic[...] qui habúerit vitálem [...]tántiam? Accédite ad e[...] & satiámini; quia p[...] est: Accédite ad eum [...] potáte; quia, fons est: [...]cédite ad eum, & illu[...]náminì; quia lux est:

lite ad eum, & liberámi-
quia ubi spíritus Dómi-
, ibi libértas : Accédite
eum, & absolvímini ;
a remíssio peccatórum
Quis sit iste, quæritis ?
líte ipsum dicentem :
) sum panis vitæ : qui
it ad me, non esúriet :
qui credit in me, non
:t unquàm.
℞. Cœpérunt simul om-
excusáre. * Primus
:t : Villam emi, & ne-
e hábeo vidére illam.
:r dixit : Juga boum
, & eo probáre illa. ℣.
n audiérunt, sed abié-
t in voluntátibus & in
vitáte cordis sui mali ;
íque sunt retrorsùm.
rimus. *Luc.* 14. *Jerem.* 7.
tio ix. libr. 5. *de Sacr.* *c.* 4.
[quotidiánus est panis,
cur post annum illum
iis ? . . . Accipe quotí-
, quod quotídiè tibi pro-
Sic vive, ut quotídiè
reáris accípere. Qui non
rétur quotídiè accípere,
i merétur post annum
ípere. Quómodò Job
ctus pro fíliis suis offe-
at quotídiè sacrifícium,
orte áliquid vel in corde,
in sermóne peccassent ?
gò tu audis quòd, quo-
cumquè offertur sacri-
um, mors Dómini, re-
réctio Dómini, elevátio
mini significétur, & re-
fio peccatórum : & pa-
n istum vitæ non quo-
tidiánum assúmis ? Qui vul-
nus habet, medicínam re-
quírit. Vulnus est, quia
sub peccáto sumus : medi-
cína est cœleste & venerá-
bile Sacraméntum.

℞. Irátus paterfamílias, dixit servo suo : Exi citò in platéas & vicos civitátis ; * Et † Pauperes, ac débiles, & cæcos, & claudos intróduc huc. ℣. Si quis est párvulus, véniat ad me ; * Et páuperes. Glória Patri. † Páuperes. *Luc.* 14. *Prov.* 9.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea : ℞. Et lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Ps.* 62.

AD LAUDES.

Psalmi, Antiph. & Canticum ut in die. 201.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 11.

Quicumque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indignè, reus erit córporis & sánguinis Dómini. Probet autem seipsum homo ; & sic de pane illo edat, & de cálice bibat.

Hymnus, Verbum, 201.

℣. Edent páuperes, & saturabuntur : ℞. Vivent corda eórum in séculum séculi. *Ps.* 21.

Ad Benedictus.

Ant. 1. a. Dómine ; factum est ut imperasti ; & adhuc locus est. Et ait dóminus servo : Exi in vias

& sepes, & compelle intráre, ut impleátur domus mea. *Luc.* 14.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam pretióso córpore & sánguine tuo mirabíliter réficis: infunde in eam Spíritum vivificantem, ut cœléstis participatióne mystérii, de te vivens in terris, tecum vívere mereátur in cœlis: Qui vivis .... in unitáte ejusdem Spíritûs Sancti Deus.

AD HORAS, omnia ut in die.

AD VESPERAS.

Psalmi & Antiphonæ de Festo. 203.

CAPITULUM. *Apoc.* 22.

BEáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni; ut sit potestas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem. Foris canes, & venéfici, & impudíci, & homicídæ, & idólis servientes; & omnis qui amat & facit mendácium.

Hymnus, Pange. 204.

℣. Péreant peccatóres à fácie Dei, ℟. Et justi epulentur & exultent. *Ps.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Dico vobis quòd nemo virórum illórum qui vocáti sunt, gustábit cœnam meam. *Luc.* 14.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

FERIA SECU

Tres Antiph. è L

no Dominicæ præc

De libro primo F

Lectio j. Ca

FActum est,
nuisset Sámu
fuit filios si
ces Israël. Fuitqu
filii ejus primo
Joël; & nomen s
Abía, júdicum in B
Et non ambulavé
illíus in viis ejus;
clinavérunt post av
acceperuntque m
& pervertérunt ju
Congregáti ergò
majóres natu Israë
runt ad Samuélem
matha, dixéruntq
Ecce tu senuisti,
tui non ámbulant
tuis; constítue nc
gem, ut júdicet nc
& universæ habent
nes. Displícuit se
óculis Samuélis, e
dixissent: Da nobis
ut júdicet nos. E
Sámuel ad Dóminu
xit autem Dóminus
muélem: Audi voc
puli in ómnibus e
quuntur tibi; non
abjecérunt, sed n
regnem super eos.
ómnia ópera sua qu
runt à die quâ edux
Ægypto usque ac
hanc, sicut dereli
me, & serviérunt d
nis, sic fáciunt étia
Nunc ergò vocem

verúmtamen contes-
ıs, & prædic eis jus
|ui regnatúrus est su-
ıs. Dixit ítaque Sá-
ımnia verba Dómini
ıulum qui petíerat à
m.
mmolábit. 195.
ı sancti Hierónymi
Presbyteri.
150. *quæ est ad*
Hedibiam.
Lectio ij.
:o vobis : Non bi-
am ámodò de hoc
ne vitis usque in
lum quo bibam il-
vum vobiscum in
Patris mei. Ex hoc
uidam mille annó-
ibulam struunt, in
Christum regnatú-
ırporáliter esse con-
t, & bibitúrum vi-
uod ex illo témpore
d consummatiónem
non bíberit. Nos
audiámus panem,
regit Dóminus, de-
discípulis suis, esse
Dómini salvatóris,
cente ad eos : Accí-
comédite; hoc est
meum : & cálicem
:sse, de quo íterùm
: est : Bíbite ex hoc
; hic est enim san-
:us novi testamenti,
ı multis effundétur.
: calix de quo in
:ta légimus : Cáli-
ıutáris accípiam. Et
Calix tuus inébrians
præclárus est! Si
ergò panis qui de cœlo des-
cendit, corpus est Dómini;
& vinum quod discípulis
dedit, sanguis illíus est no-
vi testamenti, qui pro mul-
tis effúsus est in remissió-
nem peccatórum, Judái-
cas fábulas repellámus.
Non enim est regnum Dei
cibus & potus, sed justí-
tia, & gáudium, & pax in
Spíritu sancto. Nec Móy-
ses dedit nobis panem ve-
rum; sed Dóminus Jesus,
ipse convíva & convívium,
ipse cómedens & qui comé-
ditur.

℞. Appáruit. 196.

Lectio iij.

ILLíus bíbimus sángui-
nem, & sine ipso potáre
non póssumus, & quotídiè
in sacrifíciis ejus de gení-
mine vitis veræ rubéntia
musta calcámus, & novum
ex his vinum bíbimus de
regno Patris, nequáquàm
in vetustáte lítteræ, sed in
novitáte spíritûs; cantan-
tes cánticum novum, quod
nemo potest cantáre nisi in
regno Ecclésiæ, quod regnũ
Patris est. Hunc panem &
Jacob Patriarcha comédere
cupiébat, dicens : Si fúerit
Dóminus Deus mecum, &
déderit mihi panem ad ves-
cendum, & vestimentum
ad operiendum. Quotquot
enim in Christo baptizá-
mur, Christum indúimus,
& panem comédimus Ange-
lórum, & audímus Dómi-
num prædicantem : Meus

cibus est ut fáciam voluntátem ejus qui misit me Patris, ut ímpleam opus ejus. Faciámus ígitur voluntátem ejus qui misit nos Patris, & impleámus opus ejus; & Christus nobiscum bibet in regno Ecclésiæ sánguinem suum.

℟. Respexit Elías. 196.

FERIA TERTIA.

Tres Ant. è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 9.

ERat vir de Bénjamin nómine Cis, fílius Abiël, ... fílii viri Jémini, fortis róbore. Et erat ei fílius vocábulo Saül, electus & bonus; & non erat vir de fíliis Israël mélior illo. Ab húmero & sursùm eminébat super omnem pópulum. Períerant autem ásinæ Cis patris Saül. Et dixit Cis ad Saül fílium suum: Tolle tecum unum de púeris, & consurgens vade, & quære ásinas. Qui cùm transíssent per montem Ephraïm, & per terram Sálisa, & non invenissent, transiérunt étiam per terram Salim, & non erant; sed & per terram Jémini, & mínimè reperérunt. Cùm autem venissent in terram Suph, dixit Saül ad púerum qui erat cum eo: Veni, & revertámur, ne fortè dimíserit pater meus ásinas, & sollícitus sit pro nobis. Qui ait ei: Ecc vir Dei est in civitáte hac vir nóbilis; omne quod l quitur, sine ambiguitá venit: nunc ergò eámu illùc, si fortè índicet nob de via nostra, propt quam venimus.

℟. Dixit Jesus. 197.

Sermo sancti Joannis Chr sóstomi.

Hom. 82. aliàs 83. in Matt

Lectio ij.

CUique fidèli per h mystérium Christus conjungit; & quos génuit per se nutrit, neque al tradit: hocque tibi mo probat se carnem accepi tuam. Ne ítaque segnes mus tantâ dignáti caritá & tanto honóre. Non v détis quanto ímpetu infa tes lábia sua mamillæ a móveant? Cum eódem st dio nos ad hanc accedámu mensam, & ad mamillas spirituális póculi; imò ver majóre cum stúdio ut lac tentes púeri grátiam Spi ritûs attrahámus: unusqu nobis sit dolor, si hoc spi rituáli alimento privému Non sunt humánæ virtúti hæc ópera. Is qui tunc i illa cœna hæc confécit, nunc étiam operátur. No ministrórum habémus ór dinem: qui verò illa sanc tíficat & transmútat, ips est. Nullus ergò Júdas ad sit, nullus avárus: si qui discípulus non est, rece dat: non récipit hæc mens

ec

qui tales non sunt.
discípulis, inquit,
fácio Pascha. Nemo
nánus accédat, nemo
lis & immiséricors,
impúrus. Hæc vobis
communicátis dico,
n vobis qui ministrá-
lam necesse est vos ál-
, ut cum multa dili-
a hæc dona distribuá-
Non parvum vobis sup-
m deputátum est, si
ímprobum vobis no-
ad hujus mensæ par-
tiónem admittátis.
uis ejus exquirétur de
bus vestris. Quamvis
uíspiam sit, quamvis
ctus, sive is ipse qui
mate redimítur, si
nè accédat, cóhibe,
rem tu quàm ille po-
tem habes. Hæc ves-
ignitas est, hæc secú-
, hæc coróna; non ut
splendentéque túnicâ
i circumeátis.

Cœnántibus. 198.
mil. 46. aliàs 45. in
Joan.

Lectio iij.

tiáti dictis obsequan-
r; ut non solùm per
tiónem, sed étiam
â, cum illa carne com-
ámur: id quod effí-
per cibum quem ille
, volens nobis osten-
quanto erga nos fér-
amóre. Proptéreà se
s commíscuit, & in
n corpus totum cons-
, ut unum simus,

quasi corpus junctum cá-
piti; nam ardentis amóris
hoc est indícium. Hoc su-
bíndicans Job, de servis
suis dicébat, à quibus sic
amabátur, ut ejus cárni-
bus admiscéri peroptárent:
ut enim ardentem amórem
osténderent, dicébant:
Quis det nobis de cârni-
bus suis, ut saturémur?
Ab illa ergò mensa rece-
dámus tanquàm leónes
ignem spirantes, diábolo
terríbiles, cogitantes quod
sit caput nostrum, & quan-
tam nobis dilectiónem ex-
hibúerit. Attendámus ígi-
tur nobis ipsis, dilecti,
cùm tantis fruámur bonis:
& cùm turpe quídpiam lo-
qui subit ánimum, vel
quando irâ, vel pravo quó-
piam affectu nos córripi
cérnimus, nobíscum repu-
témus quibus dignáti simus
benefíciis, quem Spíritum
accepérimus. Hæc cogitá-
tio nostros temperábit af-
fectus. Quousquè enim re-
bus præséntibus hærébi-
mus? quousquè non exci-
tábimur? quousquè nul-
lam salútis nostræ curam
habébimus? Cogitémus
quibusnam nos Deus dig-
nátus sit, grátias agámus,
glóriam referámus, non
modò per fidem, sed étiam
per ópera, ut futúra con-
sequámur bona, grátiâ &
benignitáte Dómini nostri
Jesu Christi, quîcum Pa-
tri gloria, unà cum sancto

Spíritu, nunc & semper, & in sécula seculórum. Amen. Tu autem.

℟. Accípiens. 198.

FERIA QUARTA.

Tres Ant. è III. Nocturno Dominicæ præcedentis.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 9.

CUm ascénderent clivum civitátis, invenérunt puellas egredientes ad hauriendam aquam, & dixérunt eis: Num hic est Videns? Quæ respondentes, dixérunt illis: Hic est: ecce ante te, festína nunc; hódiè enim venit in civitátem, quia sacrifícium est hódiè pópuli in excelso. Ingredientes urbem, statim inveniétis eum ántequàm ascendat excelsum ad vescendum. Neque enim comestúrus est pópulus, donec ille véniat; quia ipse benedícit hóstiæ, & deinceps cómedunt qui vocáti sunt. Nunc ergò conscéndite, quia hódiè reperiétis eum. Et ascendérunt in civitátem. Cùmque illi ambulárent in médio urbis, appáruit Sámuel egrédiens óbviàm eis, ut ascénderet in excelsum. Dóminus autem reveláverat aurículam Samuélis ante unam diem quàm veníret Saül, dicens: Hâc ipsâ horâ quæ nunc est, cras mittam vi-

rum ad te de t[...]
min, & unges
super pópulum
raël: & salváb[...]
meum de man[...]
nórum, quia
pulum meum;
clamor eórun[...]
Cùmque aspexi[...]
Saülem, Dór[...]
ei: Ecce vir qu[...]
tibi; iste dom[...]
púlo meo.

℟. Caro me[...]

Ex libro sanc[...]
Epíscopi, de

Cap. 9.

FOrtè dicas
deo; quóm[...]
ásseris quòd Ch[...]
accípiam? Qua[...]
exemplis, ut
nón hoc esse q[...]
formávit, sed
díctio consecrá[...]
remque vim es[...]
tiónis quàm na[...]
benedictióne ét[...]
ipsa mutátur.
nébat Móyses
eam, & facta
Rursùs prehen[...]
serpentis, & i[...]
túram revertit[...]
tur prophéticâ
mutátam esse [...]
serpentis & vi[...]
Elisæo prophé[...]
fíliis Prophetá[...]
sum est ferrum
& statim mersu[...]
gávit Elisæum
ferat ferrum. N[...]

ı in aquam, & fer-
atávit. Utriquè & hoc
natúram factum
vimus; grávior est
ferri spécies, quàm
im liquor. Advérti-
gitur majóris esse
s grátiam, quàm
m; & adhuc tamen
prophéticæ benedic-
numerámus grá-
Quòd si tantùm vá-
umána benedíctio,
túram convérteret;
ícimus de ipsa con-
óne divína, ubi ver-
a Dómini salvatóris
itur? Nam sacra-
m illud quod ácci-
Christi sermóne con-

icut misit me. 200.

Lectio iij.

totíus mundi opé-
ibus legisti: Quia
ixit, & facta sunt:
iandávit, & creáta
Sermo ergò Christi
tuit ex níhilo fácere
non erat, non po-
ı quæ sunt, in id
: quod non erant?
nim minus est no-
ius dare, quàm mu-
itúras. Sed quid ar-
tis útimur? Suis
r exemplis, incarna-
ue exemplo astruá
nystérii veritátem.
uid natúræ usus præ-
, cùm Jesus Dómi-
María nascerétur?
ígitur quòd præter
órdinem Virgo ge-
nerávit; & hoc quod con-
fícimus corpus, ex Vírgi-
ne est. Quid hìc quæris na-
túræ órdinem in Christi
córpore, cùm præter na-
túram sit ipse Dóminus
Jesus partus ex Vírgine?
Vera útiquè caro Christi,
quæ crucifixa est, quæ se-
pulta est: verè ergò car-
nis illíus sacramentum est.
Ipse clamat Dóminus Je-
sus, Hoc est corpus meum.
Ante consecratiónem ver-
borum cœléstium, ália
spécies nominátur; post
consecratiónem, corpus
Christi significátur. Ipse di-
cit sánguinem suum. Ante
consecratiónem, áliud dí-
citur; post consecratió-
nem, sanguis nuncupátur.
Et tu dicis, Amen; hoc
est, Verum est. Quod os
lóquitur, mens interna fa-
teátur: quod sermo sonat,
affectus séntiat.

℟. Unus panis. 200.

¶ *Si Festum S. Joan. Baptistæ, SS. Apost. Petri & Pauli, vel aliud Festum Solemne, aut Annual. inciderit in Fer. quintam sequent. Officium Sacerd. Dom. Nostri Jesu Christi anticipabitur in Feriam quartam, & de eo fiet commemoratio in primis Vesperis illorum Festorum; de die verò octava Corp. Christi fiet commem. in Laud. & secundis Vesp. illorum Festor. per antiph. ℣℣. & orationem de die Festo Corporis Christi.*

FERIA QUINTA.
OCTAVA
CORPORIS CHRISTI,
& Festum
SACERDOTII
D. N. JESU CHRISTI.

Duplex majus.

Psalmi de Feria.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. g. DIxit Dóminus ad Móysen: Applica ad te Aáron fratrem tuum cum fíliis suis, de médio filiórum Israël, ut Sacerdótio fungantur mihi. *Exod.* 28.

Ant. 2. Cunctórum consecrábis manus, sanctificabisque illos, ut Sacerdótio funngantur mihi. *Exod.* 28.

Ant. 3. a. Oleum unctiónis fundes super caput Aáron; atque hoc ritu consecrábitur. *Exod.* 29.

Ant. 6. Fílios Aáron applicábis, & indues túnicis líneis, cingesque bálteo. *Exod.* 29.

Ant. 5. a. Státues Levítas in conspectu Aáron & filiórum ejus, & consecrábis oblátos Dómino. *Num.* 8.

CAPITULUM. *Levit.* 21.

SAncti erunt Deo suo, & non pólluent nomen ejus: incensum enim Dómini, & panes Dei sui ófferunt; & ideò Sancti erunt.

℟. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacérdos in æternum, secundùm órdinem Melchísedech. ℣. Alii quidem sine jurejurando Sacerdótes facti sunt; hic autem cum jurejurando, per eum, qui dixit ad illum: * Tu es. Glória. * Tu es. *Ps.* 109. *Hebr.* 7.

HYMNUS.

CEssant figúræ: non licat ímpares
Impar Sacerdos ámplius hóstias:
Jam Póntifex fit Numen ipsum;
Seque sibi Deus Agnus offert.

Vitam cruentus qui semel óbtulit;
Se non cruentum júgiter ímmolat;
Mactátus aris, & renascens
Perpétuò, moriendo vivit.

Ad grande munus nos Deus érigit;
Quos ungit intùs sacríficos sibi:
Pondus cadúci sustinémus
Angélicis húmeris tremendum.

O quàm Stupendæ, quas ágimus vices!
Quem prona cœli cúria súspicit,
Sacras ad aras imperantes
Nos dócilis Deus ipse sentit.

Christum Sacerdos, cœlitùs évocas

Per te creátur, qui creat ómnia:
Immótus orbem qui gubernat,
Se tibi dat fácilem movéri.

Non impotenti, críminis árbiter,
Verbo resolvis férrea víncula:
Quas fers magistrâ voce, Numen
Ecce sibi putat esse leges.

Laus summa Patri, summaque Fílio;
Sit sancte compar laus tibi, Spíritus,
Quo Christus aris per ministros
Hóstia stat simul & Sacerdos. Amen.

℣. Si voluisses sacrifícium, Dómine, dedissem útiquè; ℟. Holocaustis non delectáberis *Ps.* 50.

Ad Magníficat. *Ant.* Placébit Dómino sacrifícium Juda & Jerúsalem, sicut dies séculi, & sicut anni antiqui. *Mal.* 3.

Oratio ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi, Capit. &c. ut suprà, 205. exceptâ Doxologiâ quæ habetur infrà ad Horas.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium. Pontíficem magnum, Jesum Fílium Dei, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 4.

Ps. 94. Veníte. 2.

H Y M N U S.

Non qualis olim vértice légifer
Fumante sedit, cùm tímidos mori
Nigrantis è nimbo procellæ
Jussa tonans pópulos docéret:

Adeste, gentes: fulmíneum jubar
Velante signo próvidus ócculit,
Veníte; nunc sacros amóris
Totus amor jaculátur ignes.

An ulla quondam tàm fácili Deo
Potíta gens est? dícite sécula;
Quâ sole mundus claret orto,
Quaque tepet fugiente, dicat.

O gente quâvis nátio grándior,
Carumque cœlo, Christiádæ, genus,
Illámnè, quâ nos Christus arsit,
Usquè adeò, caluisse flammam!

Devóta Patri Fílius hóstia
Mox offerendus, se priùs óbtulit,
Et, quâ litáret funerátus,
Nos dócuit reparáre vitam.

Aris renascens nómine dúplici
Verus Sacerdos, véraque Víctima

Oblátus offert, & cruórem
Ipse suum sine cæde fundit.
Laus summa Patri, summaque Fílio,
Qui se Sacerdos, ímmolat Hóstiam:
Quo sacra flammis ardet ara,
Spíritus, & tibi laus in ævum. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. a. Melchísedech, Rex Salem, Sacerdos Dei summi, obviávit Abrahæ regresso à cæde regum, & benedixit ei. *Hebr.* 7.

Ant. 2. Neque inítium diérum, neque finem vitæ habens, assimilátus autem Fílio Dei, manet Sacerdos in perpétuum. *Hebr.* 7.

Ant. 4. E. Décimas sumpsit ab Abraham, & hunc qui habébat repromissiónes, benedíxit. *Hebr.* 7.

℣. Memor fuit Dóminus verbi sancti sui, ℟. Quod hábuit ad Abraham púerum suum. *Ps.* 104.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 9.

ACcessit Saül ad Samuélem in médio portæ, & ait: Indica, oro, mihi, ubi est domus Videntis. Et respondit Sámuel Saúli, dicens: Ego sum Videns. Ascende ante me in excelsum, ut comedátis mecum hódiè, & dimittam te manè: & ómnia quæ sunt in corde tuo, indicábo tibi: & de ásinis quas nudiustértius perdidisti, ne sollícitus sis, quia inventæ sunt. Et cujus erunt óptima quæque Israël? nonne tibi, & omni dómui patris tui? Respondens autem Saül, ait: Numquid non fílius Jémini ego sum, de mínima tribu Israël, & cognátio mea novíssima inter omnes famílias de tribu Bénjamin? Quarè ergò locútus es mihi sermónem istum? Assumens ítaque Sámuël Saúlem & púerum ejus, introduxit eos in tricl ínium, & dedit eis locum in cápite eórum qui fúerant invitáti.

℟. Melchísedech, Rex Salem, * Próferens panem & vinum, (erat enim Sacerdos Dei altíssimi,) benedíxit Abrahæ. ℣. Sine ulla contradictióne, quod minus est, à melióre benedícitur. * Próferens. *Gen.* 14. *Hebr.* 7.

Lectio ij. Cap. 9. & 10.

ET comédit Saül cum Samuéle in die illa. Et descendérunt de excelso in óppidum, & locútus est cum Saúle in solário; stravitque Saül in solário, & dormívit. Cumque manè surrexissent, & jam elucésceret, vocávit Sámuel Saúlem in solário, dicens: Surge, & dimittam te. Et surrexit Saül; egressíque sunt ambo,

ipse vidélicèt, & Sámuël. Cùmque descénderent in extréma parte civitátis, Sámuël dixit ad Saül: Dic púero ut antecédat nos, & & tránseat: tu autem subsiste paulisper, ut índicem tibi verbum Dómini. Tulit autem Sámuël lentículam olei, & effúdit super caput ejus, & deosculátus est eum, & ait: Ecce unxit te Dóminus super hæreditátem suam in príncipem, & liberábis pópulum suum de mánibus inimicórum ejus, qui in circúitu ejus sunt.

℟. Purgábit Fílios Levi, & * Colábit eos quasi aurum & quasi argentum, & erunt Dómino offerentes sacrifícia in justítia. ℣. In quo hæc dicuntur, de ália tribu est, de qua nullus altári præstò fuit. * Colábit. *Mal.* 3. *Hebr.* 7.

Lectio iij.

ET convocávit Sámuël pópulum ad Dóminum in Maspha; & ait ad fílios Israël: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Ego edúxi Israël de Ægypto, & érui vos de manu Ægyptiórum, & de manu ómnium regum qui affligébant vos. Vos autem hódiè projecistis Deum vestrum, qui solus salvávit vos de universis malis & tribulatiónibus vestris; & dixistis: Nequáquàm; sed regem constítue super nos. Nunc ergò state coram Dómino per tribus vestras, & per famílias. Et applícuit Sámuël omnes tribus Israël, & cécidit sors tribûs Bénjamin. Et applícuit tribum Bénjamin & cognatiónes ejus, & cécidit cognátio Metri, & pervénit usque ad Saül fílium Cis. Quæsiérunt ergò eum, & non est inventus. Et consuluérunt post hæc Dóminum, utrumnàm ventúrus esset illùc. Respondítque Dóminus: Ecce abscónditus est domi. Cucurrérunt ítaque, & tulérunt eum indè; stetítque in médio pópuli, & áltior fuit universo pópulo ab húmero & sursùm. Et ait Sámuël ad omnem pópulum: Certè vidétis quem elégit Dóminus, quóniam non sit símilis illi in omni pópulo. Et clamávit omnis pópulus, & ait: Vivat Rex.

℟. Ipse portábit glóriam, & sedébit, & * Dominábitur super sólio suo; & erit Sacerdos super sólio suo. ℣. Contestátur, quóniam, tu es Sacerdos in æternum, secundùm órdinem Melchísedech. * Dominábitur. Glória. * Dominábitur. *Zach.* 6. *Hebr.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Melióris testamenti sponsor factus est Jesus. *Hebr.* 7.

Ant. 7. *d.* Alii quidèm plures facti sunt Sacerdótes, idcircò quòd morte

prohiberentur permanére. *Hebr. 7.*

Ant. 1. D. Hic, eò quòd máneat in æternum, sempiternum habet Sacerdótium. *Hebr. 7.*

℣. Holocaustum & pro peccáto non postulasti: ℟. Tunc dixi; ecce vénio. *Ps. 39.*

Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.

Libr. 1. contra adversf. leg. & Proph. c. 20. Lectio iv.

CHristus ímmolat Deo sacrifícium laudis, non secundùm órdinem Aáron, sed secundùm órdinem Melchísedech. Quod in eo Psalmo pósitum est, quem Dóminus Jesus in Evangélio de se conscriptum esse testátur...Ibi quippè & hoc dictum est: Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: Tu es Sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech. Novérunt qui legunt, quid protúlerit Melchísedech, quandò benedíxit Abraham; & si jam sunt partícipes ejus, vident tale sacrifícium nunc offerri Deo toto orbe terrárum. Dei autem jurátio, incredulórum est increpátio. Et quòd Deum non pœnitébit, significátio est, quia hoc Sacerdótium non mutábit. Mutávit quippè Sacerdótium secundùm órdinem Aáron. Undè álius Prophéta dicit ad eum qui carnáliter est Israë est mihi voluntas bis, dicit Dóminu potens, & hóstiam cípiam de mánibus

℟. Holocausta t raël,) in conspe sunt semper. * N piam de domo tua neque de grégibus t cos.

℣. Si illud priù vacasset, non úti cundi locus inqui vitúperans enim eo * Non. *Ps. 49. He Ex enarr. 1. in Ps.*

Lectio v.

ERat, ut nost crifícium Ju ánteà secundùm Aáron in víctimi rum, & hoc in n Nondùm erat sac córporis & sángui mini, quod fidéles & qui Evangéliu runt; quod sac nunc diffúsum est be terrárum. Pr ergò vobis ante óc sacrifícia, & illu dùm órdinem Aár hoc secundùm Melchísedech. Scri enim: Jurávit Dó & non pœnitébit es Sacerdos in a secundùm órdinem sedech.

℟. Póntifex, cù táverit hircum pro pópuli, ínferet sá ejus intra velum

ſt de ſánguine
aſpergat è re-
li, & éxpiet
℣. Chriſtus,
ri ſánguinem
nel in ſancta.
6. *Hebr.* 9.
n. 5. & 6.
icitur : Tu es
s in æternum
dinem Melchí-
Dómino noſ-
hriſto. Quis
ſedech ? Rex
itus erat à quo
r Abraham.
em & vinum,
t Abrahæ, &
mas Abraham.
prótulit, &
íxit. Et dictum
Tu es Sacer-
ium ſecundùm
lchíſedech. Da-
ſpíritu dixit
braham: tem-
m Abrahæ fuit
h. De quo álio
es Sacerdos in
cundùm órdi-
íſedech, niſi de
noſtis ſacrifí-
látum eſt ergò
Aáron, & cœ-
rifícium ſecun-
ìem Melchíſe-
inus noſter Je-
s in córpore &
o vóluit eſſe ſa-
am.
rtu ſolis uſque
i, magnum eſt
um in Génti-
In omni loco

ſacrificátur & offértur nómini meo oblátio munda. ℣. Translato Sacerdótio, neceſſe eſt ut & legis tranſlátio fiat. * In. Glória. * In. *Mal.* 1. *Hebr.* 7.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Jeſus mélius ſortítus eſt miniſtérium, quantò melióris teſtamenti Mediátor eſt. *Hebr.* 8.

Ant. 3. *a.* Non habet neceſſitátem quotídiè, quemádmodùm Sacerdótes, priùs pro ſuis delictis hóſtias offerre. *Hebr.* 7.

Ant. 5. a. Lex hómines conſtítuit Sacerdótes infirmitátem habentes; ſermo autem jurisjurandi, qui poſt legem eſt, Fílium in æternum perfectum. *Hebr.* 7.

℣. Congregáte illi ſanctos ejus, ℟. Qui órdinant teſtamentum ejus ſuper ſacrifícia. *Pſ.* 49.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 22.

IN illo témpore; Venit dies azymórum in qua neceſſe erat occídi Paſcha; & miſit Jeſus Petrum & Joannem dicens : Euntes paráte nobis Paſcha, ut manducémus. Et réliqua.

Homília ſancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris.

Epiſt. 63. ad Cæcilium de ſacro Domini calice.

IN Sacerdóte Melchíſedech ſacrifícii Domínici ſacramentum præfigurátum vidémus, ſecun-

dùm quòd Scriptúra divína testátur, & dicit : Et Melchísedech rex Salem prótulit panem & vinum. Fuit autem Sacerdos Dei summi, & benedíxit Abraham. Quòd autem Melchísedech typum Christi portáret, declárat in Psalmis Spíritus sanctus, ex persóna Patris ad Fílium dicens : Ante lucíferum génui te : Tu es Sacerdos in ætèrnum secundùm órdinem Melchísedech. Qui ordo útiquè hic est de sacrifício illo véniens; & indè descendens, quòd Melchísedech Sacerdos Dei summi fuit; quòd panem & vinum óbtulit, quòd Abraham benedíxit. Nam quis magis Sacerdos Dei summi, quàm Dóminus noster Jesus Christus, qui sacrifícium Deo Patri óbtulit hoc idem quod Melchísedech obtúlerat, id est, panem & vinum, suum scílicet corpus & sánguinem ?

℟. Accépit Jesus panem, & grátias agens, fregit & dixit : * Accípite & manducáte; hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Panem cœli dedit eis : panem Angelórum manducávit homo. * Accípite. 1. *Cor.* 11. *Ps.* 77.

Lectio viij.

UT ergò in Génesi per Melchísedech Sacerdótem benedíctio circà Abraham posset ritè celebrári, præcédit antè imágo sacrifícii Christi in pane & vino scílicèt constitúta. Quam rem perfíciens & adimplens Dóminus, panem & cálicem mixtum óbtulit; & qui est plenitúdo veritátis, veritátem præfiguratæ imáginis adimplévit. Sed & per Salomónem Spíritus sanctus typum Domínici sacrifícii antè præmonstrans immolátæ hóstiæ, & panis & vini, sed & altáris & Apostolórum, fáciens mentiónem : Sapiéntia, inquit, ædificávit sibi domum, & subdidit colúmnas septem; mactávit suas hóstias, míscuit in cratére vinum suum, & parávit mensam suam; & misit servos suos, cónvocans cum excelsâ prædicatióne ad cratérem, dicens : Qui est insípiens, declínet ad me : Veníte, édite de meis pánibus, & bíbite vinum quod míscui vobis. Vinum mixtum declárat, id est, cálicem Dómini aquâ & vino mixtum prophéticâ voce prænúntiat; ut appáreat in passióne domínica id esse gestum quod fúerat antè prædíctum.

℟. Cálicem accépit Jesus, postquàm cœnávit, dicens : * Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine; hoc fácite,

ımquè bibétis, in
ımmemoratiónem.
ıst sanguis fœderis
ıigit Dóminus vo-
* Hic calix. 1. *Cor.*
. 24.
Lectio ix.
ıs Christus Dómi-
ĸ Deus noster ipse
nus Sacerdos Dei
k sacrifícium Pa-
ium primus óbtu-
ıoc fíeri in suî
orationem præcé-
uè ille Sacerdos
isti verè fúngitur,
od Christus fecit,
; & sacrifícium
plenum tunc of-
cclésia Deo Patri,
piat offerre secun-
d ipsum Christum
tulisse. Nam si Sa-
Dei & Christi su-
on invénio quem
ui, quàm Deum
tum debeámus ;
pse in Evangélio
dicat : Ego sum
ındi : qui me se-
rit, non ambulá-
ıebris, sed habé-
n vitæ. Ne ergò
ris ambulémus,
sequi & præcepta
váre debémus ; ut
aritáte sua & ma-
ælesti veníre cœ-
véniat nos tenére
ınuit, observáre
uit, & fácere quod

ɔtiescumquè man-
panem hunc & cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat. * Probet autem seipsum homo, & sic de páne illo edat, & de cálice bibat. ℣. Cùm díxerint vobis : Quæ est ista relígio ? dicétis : Víctima tránsitûs Dómini est. * Probet. Glória. * Probet. 1. *Cor.* 11. *Exod.* 12.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Acceptábis, Dómine, sacrifícium justítiæ, ℟. Oblatiónes & holocausta. *Ps.* 50.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. f. TAlis decébat ut nobis esset Póntifex, sanctus, ínnocens, impollútus, segregátus à peccatóribus. *Hebr.* 7.

Ant. 2. Débuit per ómnia frátribus similári, ut miséricors fíeret & fidélis Póntifex ad Deum, ut repropitiáret delícta pópuli. *Hebr.* 2.

Ant. 3. *a.* Diléxit nos, & trádidit semetipsum pro nobis oblatiónem & hóstiam Deo in odórem suavitátis. *Ephes.* 5.

Canticum. Sapiéntia. *ut suprà* 201.

Ant. 7. *d.* Consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ, appellátus à Deo Póntifex juxtà órdinem Melchísedech. *Hebr.* 5.

Ant. 8. c. Salváre in perpétuum potest accedentes

per semetipsum ad Deum, semper vivens ad interpellandum pro nobis. *Hebr.* 7.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

INebriabo animam Sacerdotum pinguedine; & populus meus bonis meis adimplebitur, ait Dominus.

HYMNUS.

SIc amas, ut quos amasti,
Christe, numquàm deseras:
Ipse corpus das in escam
Et propinas sanguinem,
Jamque factus lactis instar,
Ne cibus nos opprimat.
Qualis ista fraus amoris
Ut reis indulgeas!
Non vides, sentis, nec audis
Et manes immobilis;
Talis astris imperantem
An docent status Deum!
Non ut olim monte sancto
Hic Deus nos territas;
Inter ignes non minaris,
Hic amas misescere;
Quàm bonus, prudensque celas
Hic tuam praesentiam!
Pauperes nos, non pusillos
Nos ab astris exules,
Ut reducas nos Olympo
Nosque reddas divites,
Ipse factus es pusillus,
Pauper, exul, indigens.
Ventre natus virginali
Corpus olim sumpseras;
Hoc Deo plenum redonas
Ampliori foenore;
Ter, quater ...
Tanta pro con...
Mensa qualis ...
Si quis inde ...
Assides conviva ...
Ipse tu convivi...
Fons salutis, si...
Si fiet, hic sol...
Summa laus ...
renti
Qui creavit om...
Filio, qui nos ...
Pontifexi & vict...
Flamini, cujus ...
Confovemus h...
Amen.

℣. Sacerdotu... duam salutari, ... ejus exultatio... bunt. *Ps.* 131.

Ad Bene...

Ant. 5. C. N... facta sancta Jesu... exemplaria ver... in ipsum coelum... reat nunc vult... nobis. *Hebr.* 9.

Orati...

DEus, qui ... tuum no... summum Sacer... qui ad sacrific... hostiam munda... tes ministros fo... sumus, ut tam... tione tàm san... sunt, altari tuo... nistrent, & sei... vivam & sanct... mereantur; P... Dominum.

AD HO...

Oratio...

Jesu, Sacerd...

Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Talis decébat.

In ℟. *br.* ℣. Qui es Sacerdos * in æternum. *Hebr.* 5.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Débuit.

CAPITULUM. *Hebr.* 4.

NOn habémus Pontíficem qui non possit cómpati infirmitátibus nostris; tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto. Adeámus ergò cum fidúcia ad thronum grátiæ.

℟. *br.* Cálicem salutáris * accípiam : * Allelúia, allelúia. Cálicem. ℣. Et nomen Dómini * invocábo. * Allelúia, allelúia. Glória. Cálicem.

℣. Vota mea Dómino reddam, ℟. In conspectu omnis pópuli ejus. *Ps.* 115.

AD SEXTAM.

Ant. 3. *a.* Diléxit nos.

CAPITULUM. *Hebr.* 10.

HAbentes fidúciam in introítu sanctórum in sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id est, carnem suam, & Sacerdótem magnum super domum Dei, teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem.

℟. *br.* Memor sit Dóminus * omnis sacrifícii tui : * Allelúia, allelúia. Memor. ℣. Et holocaustum tuum * pingue fiat : * Allelúia, allelúia. Glória. Memor.

℣. Lætábimur in salutári tuo, ℟. Et in nómine Dei nostri magnificábimur. *Ps.* 19.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Salváre.

CAPITULUM. *Hebr.* 8.

TAlem habémus Pontíficem qui consédit in déxtera sedis magnitúdinis in cœlis, Sanctórum miníster, & tabernáculi veri, quod fixit Dóminus, & non homo.

℟. *br.* Salvum fecit Dóminus * Christum suum : * Allelúia, allelúia. Salvum fecit. ℣. Exáudiet illum * de cœlo sancto suo : * Allelúia, allelúia. Glória. Salvum fecit.

℣. Tríbuat tibi secundùm cor tuum, ℟. Et omne consílium tuum confirmet. *Ps.* 19.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. D. HÆc dices fíliis Israël : Mea est omnis terra ; & vos éritis mihi in regnum Sacerdotále, & gens sancta. *Exod.* 19.

Ant. 2. Vos genus electum, regále Sacerdótium, gens sancta, ut virtútes

annuntiétis ejus qui vos vocávit. 1. *Petr.* 2.

Ant. 3. a. Accedentes ad lápidem vivum, & ipsi tanquàm lápides vivi superædificámini, domus spirituális, Sacerdótium sanctum, offerre spirituáles hóstias. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4. E. Diléxit nos Jesus Christus, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo, & fecit nos regnum & sacerdótes Deo & Patri suo. *Apoc.* 1.

Ant. 5. C. Occísus es, Dómine, & redemisti nos Deo in sánguine tuo, ex omni tribu & lingua, & fecisti nos Deo nostro regnum & sacerdótes. *Apoc.* 5.

CAPITULUM. *Hebr.* 3.

FRatres sancti, vocatiónis cœlestis partícipes, consideráte Apóstolum & Pontíficem confessiónis nostræ Jesum, qui fidélis est ei qui fecit illum.

HYMNUS.

HOste dum victo triumphans
Abraham revértitur,
Obvius fit magnus illi
Rex Salem Melchísedech,
Vina qui tanquam Sacerdos
Atque panem prótulit.

Quam vetus signábat umbra,
Clara lucet véritas
Póntifex novus secundùm
Ordinem Melchísedech
Dat suum sub pane corpus,
Subque vino sánguinem.

Quo creáta cuncta verbo
Mira fit mutátio:
Panis in carnem, merúmque
In cruórem vértitur:
Déficit sensus, sed alta
Róborat mentem fides.

Qui semel Patri cruentam
Obtulit se víctimam;
Síngulis idem diébus,
Per Ministrórum manus,
Ritè nostris incruentus
Se sub aris ímmolat.

Ipsa quin astans sacrátis
Sancta plebs altáribus
Máximo Christum Parenti
Seque cum Christo litat;
Carne posthac quam litávit
Et cruóre páscitur.

Summa laus Deo Parenti
Qui creávit ómnia;
Fílio, qui nos redémit
Póntifex & víctima;
Flámini, cujus superno
Confovémur hálitu.
Amen.

℣. Unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ,
℟. Præ consórtibus tuis. *Ps.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. Partícipes Christi effecti sumus, si tamen inítium substántiæ ejus usque ad finem firmum retineámus. *Hebr.* 3.

Oratio ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM, *ut suprà*, 205 *exceptâ Doxologiâ, quæ habetur suprà ad Horas.*

FERIA SEXTA Hebdom. II. post Pentecosten.

Officium ut in Psalterio.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 12.

DIxit Sámuël ad univérsum Israël : Ecce audívi vocem vestram juxtà ómnia quæ locúti estis ad me, & constítui super vos regem. Et nunc rex gráditur ante vos : ego autem sénui, & incánui ; porrò fílii mei vobíscum sunt : ítaque conversátus coràm vobis ab adolescéntia mea usque ad hanc diem, ecce præstò sum. Loquímini de me coràm Dómino, & coràm Christo ejus, utrùm bovem cujusquam túlerim, aut ásinum ; si quémpiam calumniátus sum, si oppressi áliquem, si de manu cujusquam munus accépi : & contemnam illud hódiè, restituamque vobis. Et dixérunt : Non es calumniátus nos, neque oppressísti, neque tulísti de manu alicújus quídpiam. Dixitque ad eos : Testis est Dóminus adversùm vos, & testis Christus ejus in die hac, quia non invenéritis in manu mea quídpiam. Et dixérunt : Testis.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

ET ait Sámuël ad pópulum : . . . State, ut judício contendam adversùm vos coram Dómino, de ómnibus misericórdiis Dómini, quas fecit vobíscum & cum pátribus vestris : quómodò Jacob ingressus est in Ægyptum, & clamavérunt patres vestri ad Dóminum ; & misit Dóminus Móysen & Aáron, & eduxit patres vestros de Ægypto, & collocávit eos in loco hoc. Qui oblíti sunt Dómini Dei sui, & trádidit eos in manu Sísaræ, . . & in manu Philisthinórum, & in manu regis Moab, . . . Pósteà autem clamavérunt ad Dóminum, & dixérunt : Peccávimus ; . . . nunc ergò érue nos, . . . & serviémus tibi. Et misit Dóminus Jeróbaal, & Badan, & Jephthe, & Sámuel, & éruit vos. . . . Videntes autem quòd Naas rex filiórum Ammon venisset adversùm vos, dixistis mihi : Nequáquàm, sed rex imperábit nobis, cùm Dóminus Deus vester regnáret in vobis. Nunc ergò præstò est rex vester. Sed vidéte rem istam grandem. Numquid non messis trítici est hódiè ? invocábo Dóminum, & dabit voces & plúvias ; & vidébitis quia grande malum fecéritis vobis in conspectu Dómini, petentes super vos regem.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij.

ET clamávit Sámuël ad Dóminum, & dedit

Dóminus voces & plúvias in illa die. Et tímuit omnis pópulus nimis Dóminum & Samuélem; & dixit univérsus pópulus ad Samuélem : Ora pro servis tuis ad Dóminum Deum tuum, ut non moriámur; addídimus enim univérsis peccátis nostris malum, ut peterémus nobis regem. Dixit autem Sámuel ad pópulum : Nolíte timére, vos fecistis univérsum malum hoc : verúmtamen nolíte recédere à tergo Dómini; sed servíte Dómino in omni corde vestro. Et nolíte declináre post vana, quæ non próderunt vobis, neque érüent vos; quia vana sunt. Et non derelinquet Dóminus pópulum suum, propter nomen suum magnum; quia jurávit Dóminus fácere vos sibi pópulum. Absit autem à me hoc peccátum in Dóminum, ut cessem oráre pro vobis, & docébo vos viam bonam & rectam. Igitur timéte Dóminum, & servíte ei in veritáte, & ex toto corde vestro : vidistis enim magnífica quæ in vobis gésserit. Quòd si perseveravéritis in malítia; & vos & rex vester páriter períbitis.

℟. Servíte Dómino. 189.

Oratio, Deus, qui Ecclésiam tuam. 214.

SABBATO.

¶ *Hodie & aliis Sabbatis usque ad Adventum, fit Officium de B. Mariæ i[n Sab]bato, nisi occurrat [...] semiduplex aut sup[...] dies intra Octavam [...] aliqua Feria privile[...]*

De libro primo Re[...]

Lectio j. Cap[...]

Et Légit sibi Sa[...] míllia de Isra[...] erant cum Sa[...] míllia in Machmas [...] monte Bethel, mille [...] cum Jónatha in [...] Bénjamin : porrò c[...] pópulum remísit [...] quemque in tabe[...] sua. Et percússit Jo[...] statiónem Philísthin[...] quæ erat in Gábaa. [...] cùm audíssent Philíst[...] Saül cécinit búccina [...] ni terra, dicens : A[...] Hebræi. Et unive[...] raël audívit hujus [...] famam : Percússit S[...] tiónem Philisthinór[...] erexit se Israël a[...] Philísthiim. Clamá[...] pópulus post Saül [...] gala.

[*Si fiat de Sabbato, [...] sumuntur è Feria III [...] I. post Pentecosten, [...]*

Lectio ij.

Et Philísthiim [...] gáti sunt ad p[...] dum contrà Israël, [...] míllia cúrruum, & [...] lia équitum, & r[...] vulgus, sicut aréna [...] in líttore maris plur[...] ascendentes castr[...] sunt in Machmas a[...] tem Bethaven. Qu[...]

viri Israël se in
itos, (afflictus
pópulus,) abs-
t se in speluncis &
, in petris quo-
n antris, & in cis-
ebræi autem tran-
rdánem in terram
Gálaad. Cùmque
t Saül in Gálgala,
pópulus pertérri-
a sequebátur eum.
távit septem dié-
plácitum Samué-
n venit Sámuël in
dilapsúsque est
b eo.
ectio iij.
ò Saül : Afferte
holocaustum &
Et óbtulit holo-
Cùmque compleſ-
ns holocaustum,
uël veniébat; &
ſt Saül óbviàm ei,
et eum. Locutuſ-
d eum Sámuël :
ſti ? Respondit
uia vidi quòd pó-
berétur à me, &
neras juxtà pláci-
porrò Philísthiim
ifúerant in Mach-
xi : Nunc descen-
ísthiim ad me in
& fáciem Dómi-
acávi. Necessitáte
s, óbtuli holo-
Dixitque Sámuël
Stultè egisti, nec
mandáta Dómini
uæ præcepit tibi.
on fecisses, jam
paráſſet Dóminus

regnum tuum super Israël in sempiternum; sed nequáquàm regnum tuum ultrà consurget. Quæsívit Dóminus sibi virum juxtà cor suum; & præcépit ei Dóminus ut esset dux super pópulum suum, eò quòd non serváveris quæ præcépit Dóminus.

Ad Magníficat.

Ant. 4. F. Factum est verbum Dómini ad Sámuël, dicens : Pœnitet me quòd constitúerim Saül regem, quia derelíquit me, & verba mea ópere non implévit. 1. *Reg.* 15.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA TERTIA post Pentecosten.

Officium ut in Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 14.

ACcidit quâdam die ut diceret Jónathas fílius Saül ad adoleſcentem armígerum suum : .... Veni, transeámus ad statiónem incircumcisórum horum, si fortè fáciat Dóminus pro nobis; quia non est Dómino diffícile salváre, vel in multis, vel in paucis. Dixitque ei ármiger suus : Fac ómnia quæ placent ánimo tuo : perge quò cupis, & ero tecum ubicumquè volúeris. Et ait Jónathas :

re. Nos autem non sic affectos esse, nec in símilem decídere insániam decet; sed ubíquè curáre ut quæ facultátis nostræ sunt adhibeámus, ac benè de Deo cogitémus & loquámur.

℞. Magnificátus es. 191.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 15.

IN illo témpore; Erant appropinquantes Jesu publicáni & peccatóres, ut audírent illum. Et murmurábant Pharisæi & Scribæ, dicentes: Quia hic peccatóres récipit, & mandúcat cum illis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 34. in Evang.

Considerandum nobis est, fratres mei, cur Dóminus plus de conversis peccatóribus, quàm de stántibus justis, in cœlo gáudium esse fateátur. Undè hoc? nisi quòd ipsi per quotidiánum visiónis experiméntum nóvimus, quia plerúmquè hi qui nullis se oppressos peccatórum mólibus sciunt, stant quidèm in via justítiæ, nulla illícita perpetrant, sed tamen ad cœlestem pátriam ánxiè non anhélant; tantóque sibi in rebus lícitis usum præbent, quantò se perpetrasse nulla illícita meminérunt. Et plerúmquè pigri rémanent ad exerc[...] bona præcípua; quia [...]dè sibi secúri sunt, [...] nulla commíserint [...] gravióra.

℞. Erant appropinq[...]tes Jesu publicáni & [...]catóres; & murmura[...] Pharisæi & Scribæ, d[...]tes: Quia hic * Pec[...]res récipit, & man[...] cum illis. ℣. Quàm [...]gna misericórdia Dóm[...] & propitiátio illíus [...] verténtibus ad se! * [...]catóres. *Luc. 15. Eccl[...]*

Lectio viij.

AT contrà, non[...] quàm hi qui se à[...] illícita egisse meminé[...] ex ipso suo dolóre [...] puncti, inardescunt in [...]rem Dei, seséque in [...]nis virtútibus exerc[...] cuncta difficília sancti[...]táminis appetunt, ó[...] mundi derelinquunt, [...]nóres fúgiunt, acc[...] contuméliis lætantur [...]grant desidério, ad c[...]tem pátriam anhélan[...] quia se errasse à Deo [...]síderant, damna p[...]déntia lucris sequén[...] recompensant. Mai[...]gò de peccatóre conv[...] quàm de stante justo [...]dium fit in cœlo; qu[...] dux in prælio plus eu[...] litem díligit qui po[...]gam reversus hostem [...]ter premit, quàm [...] qui nunquàm terga [...]buit, & nunquàm á[...]

NOCTURNO.
sancti Joannis
hrysóstomi.
rd. Lib. 4. C. 5.
Lectio iv.
tárim ergò istam
iam opiniónem ve-
im esse, nimirùm
is cóntigit non be-
è público múneri,
lliès eos dicas vi
s fuisse; atque ig-
peccasse,) optá-
iam, eos effúgere
m illum æternum,
hypócritis & infi-
artem habére. Ve-
tibi fáciam? Non
habet, non ita sa-
vis, ut à regno
quod apud Deum
est quanti Sacer-
eórum quæ dixi
iam; Saül ille si-
non suopte motu
ex factus est; sed
uæreret ásinas, &
Prophétam inter-
epit: ille verò de
um allocútus est.
amen ille statìm
ádiit, licèt id à
audisset; sed de-
ir, renuebatque,
uis sum ego, &
ius patris mei?
? An, cùm ho-
per Deum trádito
esset, pótuit his
mi ab ira ejus qui
m constitúerat?
méte, Dóminum

Lectio v.

ATqui póterat ad Samuélem increpantem dícere: Nùm ego regnum invási? Nùm insilivi in hanc poténtiam? Vitam privátam, otiósam & quiétam dúcere volébam: tu verò me in hanc dignitátem pertraxisti. Si in illa humilitáte permansissem, hæc offendícula fácilè declinassem: nam cùm ex vulgárium & ignobílium essem número, ad hoc opus missus numquàm fuissem; neque mihi bellum contra Amalecítas Deus commisisset; quo mihi non commisso, in peccátum hujúsmodi nunquàm incidissem. Verùm hæc ómnia ad defensiónem infirma sunt; nec infirma modò, sed periculósa, quæ Dei magis iram accendant.

℟. Numquid vult. 190.

Lectio vj.

EUm enim qui méritis majórem dignitátem accépit, non oportet ad peccatórum excusatiónem honóris magnitúdinem osténdere; sed ad majórem in virtúte proféctum ubi magno illo Dei erga se stúdio. Ille verò, quia meliórem nactus dignitátem, ideò peccáre sibi lícitum esse existimábat, nihil áliud quàm Dei cleméntiam peccatórum suórum causam fácere conátus est: quod sanè ímpiis, & iis qui vitam ignávè ducunt, mos est dícere,

támus ætérna ; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Dico vobis quia gáudium erit coram Angelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agente. *Luc.* 15.

Oratio, ut suprà.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 14.

DIxit Saül : Irruámus super Philisthæos nocte, & vastémus eos usquè dùm illucescat mane, nec relinquámus ex eis virum. Dixitque pópulus : Omne quod bonum vidétur in óculis tuis, fac. Et ait sacerdos : Accedámus hùc ad Deum. Et consúluit Saül Dóminum : Nùm pérsequar Philísthiim ? si trades eos in manus Israël ? Et non respondit ei in die illa. Dixitque Saül : Applicáte hùc universos ángulos pópuli ; & scitóte, & vidéte per quem accíderit peccátum hoc hódiè. Vivit Dóminus salvátor Israël, quia si per Jónatham fílium meum factum est, absque retractatióne morietur.

℟. Quis poterit 189.

Lectio. ij.

ET dixit Saül ad Dóminum Deum Israël : Dómine Deus Israël, da indícium : quid est quòd non respónderis servo tuo hódiè ? Si in me aut in Jónatha fílio meo e quitas hæc, da os nem : aut si hæc in est in pópulo tuo sanctitátem. Et dep sus est Jónathas & pópulus autem exi ait Saül : Míttite inter me & inter tham fílium meur captus est Jónathas autem Saül ad Jóna Indica mihi quid Et indicávit ei Jón & ait : Gustans gus summitáte virgæ qu in manu mea, pa mellis ; & ecce eg rior. Et ait Saül : H ciat mihi Deus, & addat ; quia morte ris, Jónatha. Di pópulus ad Saül : I Jónathas moriétur fecit salútem hanc nam in Israël ? hoc est : vivit Dóminus cíderit capillus de ejus in terram, qui Deo operátus est Liberávit ergò pópu natham, ut non m tur.

℟. Si in toto cord

Lectio iij. Ca

DIxit Sámuël ad S Hæc dicit Dó exercítuum : .... Vad pércute Amalec, molíre univérsa ejus parcas ei, & non piscas ex rebus ipsi quid : Sed intérfice usque ad mulíerem

;ulum atque lacténtem,
'em & ovem, camé-
& asinum.... Percus-
ue Saül Amalec. . . .
apprehendit Agag re-
ı Amalec vivum : Om-
ıutem vulgus interfécit
ıre gládii. Et pepercit
l, & pópulus Agag, &
imis grégibus óvium,
rmentórum, & vésti-
, & ariétibus, & uni-
is quæ pulchra erant,
voluérunt dispérdere
quidquid verò vile fuit
éprobum, hoc demo-
sunt. Factum est au-
ı verbum Dómini ad
nuël, dicens : Pœni-
me quòd constitúerim
il regem : quia derelí-
t me, & verba mea
re non implévit. Cons-
tatusque est Sámuël,
clamávit ad Dóminum
â nocte.

℟. Servite Dómino. 189.

ERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 15.

It Sámuël ad Saül : Sine me, & indicábo tibi quæ locútus Dóminus ad me nocte. itque ei : Lóquere. Et Sámuël : Nonnè cùm vulus esses in óculis , caput in tríbubus Is- : factus es ? unxitque te minus in regem super ël, & misit te Dómi- in viam, & ait : Va- , & intérfice peccató-res Amalec, & pugnábis contrà eos usque ad interneciónem eórum ? Quarè ergò non audisti vocem Dómini ; sed versus ad prædam es, & fecisti malum in óculis Dómini ? Et ait Saül ad Samuëlem : Immó audívi vocem Dómini, & ambulávi in via per quam misit me Dóminus, & adduxi Agag regem Amalec, & Amalec interféci. Tulit autem de præda pópulus oves & boves, primítias eórum quæ cæsa sunt, ut ímmolet Dómino Deo suo in Gàlgalis.

℟. Timéte Dóminum. 190.

Lectio ij.

ET ait Sámuël : Numquid vult Dóminus holocausta & víctimas, & non pótiùs ut obediátur voci Dómini ? Mélior est enim obediéntia quàm víctimæ, & auscultáre magìs quàm offerre ádipem aríetum : quóniam quasi peccátum ariolandi est, repugnáre ; & quasi scelus idololatríæ, nolle acquiéscere. Pro eo ergò quòd abjecisti sermónem Dómini, abjécit te Dóminus ne sis rex. Dixitque Saül ad Samuëlem : Peccávi, quia prævaricátus sum sermónem Dómini & verba tua, timens pópulum, & obédiens voci eórum. Sed nunc porta, quæso, peccátum meum, & revértere me-

cum ; ut adórem Dóminum. Et ait Sámuël ad Saül : Non revertar tecum, quia projecisti sermónem Dómini, & projécit te Dóminus ne sis rex super Israël.

℟. Numquid vult. 190.

Lectio iij.

ET conversus est Sámuël ut abíret : ille autem apprehendit summitátem pállii ejus, quæ & scissa est. Et ait ad eum Sámuël : Scidit Dóminus regnum Israël à te hódiè, & trádidit illud próximo tuo melióri te. Porrò Triumphátor in Israël non parcet, & pœnitúdine non flectétur ; neque enim homo est ut agat pœniténtiam. At ille ait : Peccávi ; sed nunc honóra me coram senióribus pópuli mei, & coram Israël ; & revértere mecum, ut adórem Dóminum Deum tuum. Reversus ergò Sámuël, secútus est Saülem, & adorávit Saül Dóminum. Dixitque Sámuël : Addúcite ad me Agag regem Amalec. Et oblátus est ei Agag pinguíssimus, & tremens. Et dixit Agag : Síccinè séparat amára mors ? Et ait Sámuël : Sicut fecit absque líberis mulíeres gládius tuus ; sic absque líberis erit inter mulíeres mater tua. Et in frusta concídit eum Sámuël coram Dómino in Gálgalis.

℟. Magnificátus e

FERIA QUAR

De libro primo R

Lectio j. Cap. 15.

NOn vidit Sám
trà Saül us
diem mortis
verúmtamen lugéb
muël Saülem, quóni
minum pœnitébat
constituisset eum reg
per Israël. Dixitq
minus ad Samuëlem
quequò tu luges Saü
ego projécerim eum
net superIsraël?Impl
tuum óleo, & veni
tam te ad Isaï Bethl
tem ; provídi enim
liis ejus mihi regem.
Sámuël : Quómodò v
áudiet enim Saül, &
fíciet me. Et ait
nus : Vítulum de a
tolles in manu tua,
ces : Ad immolandu
mino veni. Et vocá
ad víctimam, & eg
dam tibi quid fáci
unges, quemcumque
trávero tibi. Fecit e
muël sicut locútus es
minus. Venitque in
lehem, & admirá
senióres civitátis
currentes ei ; dixeru
Pacificusne est in
tuus ? Et ait :
ficus : ad immol
Dómino veni ; san
mini, & venite me
ímmolem. Sanctific
gò Isaï & fílios ejus,
cávit eos ad sacrific

℟

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

CUmque ingressi essent, vidit Eliab, & ait: Num coram Dómino est Christus ejus? Et dixit Dóminus ad Samuëlem: Ne respícias vultum ejus, neque altitúdinem staturæ ejus; quóniam abjéci eum, nec juxtà intúitum hóminis ego júdico: homo enim videt ea quæ parent; Dóminus autem intuétur cor. Et vocávit Isaï Abínadab, & addúxit eum coram Samuële. Qui dixit: Nec hunc elégit Dóminus. Addúxit autem Isaï Samma, de quo ait: Etiam hunc non elégit Dóminus. Addúxit ítaque Isaï septem filios suos coram Samuële; & ait Sámuël ad Isaï: Non elégit Dóminus ex istis.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij.

DIxitque Sámuël ad Isaï: Numquid jam compléti sunt filii? Qui respondit: Adhuc réliquus est párvulus, & pascit oves. Et ait Sámuël ad Isaï: Mitte, & adduc eum; nec enim discumbémus priusquàm hùc ille véniat. Misit ergò, & addúxit eum. Erat autem rufus, & pulcher aspectu, decorâque fácie. Et ait Dóminus: Surge, unge eum; ipse est enim. Tulit ergò Sámuël cornu ólei, & unxit eum in médio fratrum ejus; & directus est Spíritus Dómini à die illa in David, & deinceps: surgensque Sámuël ábiit in Rámatha. Spíritus autem Dómini recessit à Saül, & exagitábat eum spíritus nequam à Dómino.

℟. Servíte Dómino. 189.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 17.

COngregantes Philísthiim ágmina sua in prælium, convenérunt in Socho Judæ; & castrametáti sunt inter Socho & Azeca in fínibus Dommim. Porrò Saül & filii Israël congregáti venérunt in vallem Terebinthi, & direxérunt áciem ad pugnandum contra Philísthiim. Et Philísthiim stabant super montem ex parte hac, & Israël stabat suprà montem ex áltera parte; vallisque erat inter eos. Et egressus est vir spúrius de castris Philisthinórum, nómine Góliath, de Geth, altitúdinis sex cubitórum & palmi: & cassis ærea super caput ejus, & loricâ squamátâ induebátur: porrò pondus loricæ ejus quinque míllia siclórum æris erat; & ócreas æreas habébat in crúribus; & clypeus æreus tegébat húmeros ejus. Hastíle autem hastæ ejus erat quasi liciatórium texéntium; ipsum autem ferrum

hastæ ejus sexcentos siclos habébat ferri : & ármiger ejus antecedébat eum.

℟. Timéte Dóminum. 190.

Lectio ij.

STansque clamábat adversùm phalangas Israël, & dicébat eis : Quarè venistis paráti ad prælium? Numquid ego non sum Philisthæus, & vos servi Saül? Elígite ex vobis virum, & descendat ad singuláre certámen. Si quíverit pugnáre mecum, & percússerit me, érimus vobis servi ; si autem ego prævalúero, & percússero eum, vos servi éritis, & serviétis nobis. Et aiebat Philísthæus : Ego exprobrávi agmínibus Israël hódiè : Date mihi virum, & íneat mecum singuláre certámen. Audiens autem Saül & omnes Israëlítæ sermónes Philisthæi hujuscémodi, stupébant, & metuébant nimìs.

℟. Numquid vult. 190.

Lectio iij.

LOcútus est David Saüli : ... Ego servus tuus vadam, & pugnábo adversùs Philisthæum. Et ait Saül ad David : Non vales resístere Philisthæo isti, nec pugnáre adversùs eum, quia puer es ; hic autem vir bellátor est ab adolescéntia sua. Dixitque David ad Saül : Pascébat servus tuus patris sui gregem, & veniébat leo, vel ursus, & tollébat aríetem
gis ; & perseq
percutiébam
de ore eórum
surgébant adv
apprehendéba
eórum, & si
terficiebamqu
& leónem & u
ego servus tu
& Philisthæus
císus, quasi
Nunc vadam
oppróbrium
niam quis e
thæus incircu
ausus est male
tui Dei viven
David : Dór
puit me de m
de manu ursi
berábit de ma
hujus. Dixit a
David : Vade
tecum sit.

℟. Magnifi

FERIA

De libro pri

Lectio j.

TUlit [I
lum suu
per hal
nibus ; & elé
que limpidíss
de torrente, &
peram pastorál
bébat secum,
manu tulit ; &
versùm Philis
autem Philisth
& appropinq
sùm David, &
ante eum.
pexisset Philist

avid, despéxit eum;
im adoleſcens, ru-
pulcher aſpectu. Et
hiliſthæus ad David:
uid ego canis ſum,
u venis ad me cum
? Et maledíxit Phi-
s David in diis ſuis;
e ad David: Veni ad
t dabo carnes tuas
ibus cœli & béſtiis
Dixit autem David
liſthæum: Tu venis
cum gládio, & haſ-
clypeo; ego autem
ad te in nómine Dó-
xercítuum, Dei ágmi-
ſraël, quibus expro-
hódiè: & dabit te
nus in manu mea, &
iam te, & áuferam
tuum à te: & dabo
ra caſtrórum Philíſ-
hódiè volatílibus cœli
ſtiis terræ: ut ſciat
terra, quia eſt Deus
aël.

R. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

m ergò ſurrexiſſet Phi-
ſthæus, & veníret, &
pinquáret contrà Da-
ſtinávit David, & cu-
ad pugnam ex adverſo
hæi. Et miſit ma-
ſuam in peram: tulit-
num lápidem, & fun-
it, & circumdúcens
ſit Philiſthæum in
e: & infixus eſt lapis
nte ejus, & cécidit in
n ſuam ſuper terram.
aluitque David adver-
ſùm Philiſthæum in funda
& lápide, percuſſumque Phi-
liſthæum interfécit. Cùm-
que gládium non habéret in
manu David, cucurrit &
ſtetit ſuper Philiſthæum, &
tulit gládium ejus, & edúxit
eum de vagína ſua; & in-
terfécit eum, præciditque
caput ejus. Videntes autem
Philíſthiim quòd mórtuus
eſſet fortíſſimus eórum, fu-
gérunt. Et conſurgentes viri
Iſraël & Juda vociferáti
ſunt, & perſecúti ſunt Phi-
liſthæos uſquè dùm venírent
in vallem, & uſque ad por-
tas Accaron.

R. Si in toto corde. 189.

Lectio iij. Cap. 18.

PORrò cùm reverterétur percuſſo Philiſthæo David, egreſſæ ſunt mulíeres de univerſis úrbibus Iſraël, cantantes, choroſque ducentes in occurſum Saül regis, in tympanis lætítiæ, & in ſiſtris. Et præcinébant mulíeres ludentes, atque dicentes: Percuſſit Saül mille, & David decem míllia. Irátus eſt autem Saül nimìs, & diſplícuit in óculis ejus ſermo iſte, dixitque: Dedérunt David decem míllia, & mihi mille dedérunt: quid ei ſúpereſt, niſi ſolum regnum? Non rectis ergò óculis Saül aſpiciébat David à die illa, & deinceps. Poſt diem autem álteram inváſit ſpíritus Dei malus Saül, & prophetábat in médio domûs

muit Saül David, eò quòd Dóminus esset cum eo, & à se recessisset.

℟. Servíte Dómino. 189.

SABBATO.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 26.

AIt David ad Achímelech Hethæum, & Abíſaï fílium Sárviæ, fratrem Joab, dicens: Quis descendet mecum ad Saül in castra? Dixitque Abíſaï: Ego descendam tecum. Venérunt ergò David & Abíſaï ad pópulum nocte, & invenérunt Saül jacentem & dormientem in tentório, & hastam fixam in terra ad caput ejus; Abner autem & pópulum dormientes in circúitu ejus. Dixitque Abíſaï ad David: Conclúsit Deus inimícum tuum hódiè in manus tuas; nunc ergò perfódiam eum lánceâ in terra semèl, & secundò opus non erit. Et

& scyphum aquæ, mus.

¶ *Si fiat de Sabbat sumentur è Feria domadæ I. post ten.* 190.]

Lectio ij.

TUlit ígitur Da tam & scyphu qui erat ad caput abiérunt: & non e quam qui vidéret tellígeret, & evi sed omnes dormi quia sopor Dómin rat super eos. transisset David e so, & stetisset in montis de longè, grande intervallu eos, clamávit D pópulum, & ad A lium Ner, dicens: respondébis, Abn respondens Abner Quis es tu qui clar inquiétas regem? David ad Abner: N non vir tu es? & q

vit Dóminus, quóniam fílii mortis eftis vos, qui non cuftodiftis dóminum veftrum, chriftum Dómini. Nunc ergò vide ubi fit hafta regis, & ubi fit fcyphus aquæ qui erat ad caput ejus.

Lectio iij.

COgnóvit autem Saül vocem David, & dixit: Numquid vox hæc tua, fili mi David? Et ait David: Vox mea, dómine mi rex. Et ait: Quam ob caufam dóminus meus perféquitur fervum fuum? Quid feci? aut quod eft malum in manu mea? Nunc ergò audi, oro, dómine mi rex, verba fervi tui: Si Dóminus íncitat te adversùm me, odorétur facrifícium; fi autem filii hóminum, maledicti funt in confpectu Dómini, qui ejecérunt me hódiè, ut non hábitem in hæreditáte Dómini, dicentes: Vade, fervi diis aliénis. Et nunc non effundátur fanguis meus in terram coram Dómino; quia egreffus eft rex Ifraël, ut quærat púlicem unum, ficut perféquitur perdix in móntibus. Et ait Saül: Peccávi: revértere, fili mi David; nequáquàm enim ultrà tibi malefáciam, eò quòd pretiófa fúerit ánima mea in óculis tuis hódiè: appáret enim quòd ftultè égerim, & ignoráverim multa nimìs.

Ad Magnificat.

Ant. 7. G. Venérunt viri Juda [in Hebron], & unxérunt ibi David, ut regnáret fuper domum Juda. Venérunt quoque & fenióres Ifraël, unxeruntque David in regem fuper Ifraël. 2. *Reg.* 2. & 5.

Oratio, *ut infrà ad Laudes.*

DOMINICA IV. poft Pentecoften.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber fecundus Regum.

Lectio j. Cap. 1.

FActum eft, poftquàm mórtuus eft Saül, ut David reverterétur à cæde Amalec, & manéret in Síceleg duos dies. In die autem tértia, appáruit homo véniens de caftris Saül, vefte concifsâ, & púlvere confperfus caput. Et ut venit ad David, cécidit fuper fáciem fuam, & adorávit. Dixitque ad eum David: Undè venis? Qui ait ad eum: De caftris Ifraël fugi. Et dixit ad eum David: Quod eft verbum quod factum eft? índica mihi. Qui ait: Fugit pópulus ex prælio, & multi corruentes è pópulo mórtui funt: fed & Saül & Jónathas filius ejus interiérunt.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

DIxitque David ad adolefcentem qui nuntiá-

dùm Lucam replétur píscibus ; ut & princípia Ecclésiæ fluctuantis, & posterióra exuberantis agnoscas. Sanctus Lucas eam sibi navim, in quâ Petrus piscarétur, elégit. Non turbátur ista quæ Petrum habet, in qua prudéntia návigat ; abest perfídia, fides spirat. Quemádmodùm enim turbári póterat, cui præerat is in quo Ecclésiæ firmamentum est ? Illic ergò turbátio, ubì módica fides : hîc secúritas, ubì perfecta diléctio.

℟. Cùm turbæ irrúerent in Jesum, ut audírent verbum Dei, ascendens in navim quæ erat Simónis, * Sedens docébat de navícula turbas. ℣. Sapiéntia in cápite turbárum clámitat : Convertímini ad correptiónem meam ; en ostendam vobis verba mea. * Sedens. *Luc.* 5. *Prov.* 1.

putatiónis Ecclési
tro dícitur, ut víc
resurgentem Dei
indè Spíritum
profluentem. Qua
tem Apostolórum
xári jubentur rét
verbórum compl
& quasi quidam
sinus, & disput
recessus ; qui eos
perint, non amitt
benè Apostólica
menta piscandi ré
quæ non captos p
sed reservant, &
fundo ad lumei
hunt ; fluctuante
mis ad superna tr

℟. Ut cessávit
qui, dixit ad Si
Duc in altum,
xáte rétia vestra i
ram. ℣. Ecce
tam piscatóres m
cit Dóminus,
buntur fílios Isra
xáte. *Luc.* 5. *Jer*

dò non ímperas. Expecto ut júbeas : in verbo tuo laxábo rétia. O vácua præsúmptio ! ô humílitas fructuósa ! Qui nihil ánteà céperant, magnam in verbo Dómini conclúdunt píscium multitúdinem. Non hoc humánæ facúndiæ opus, sed supernæ vocatiónis est munus. Cedunt disputatiónes hóminum : fide suâ plebs credit. Rumpuntur rétia, nec lábitur píscis. Vocantur ad adjumentum sócii qui erant in ália navi. Quæ est illa ália navis, nisi fortè Judæa, ex qua Joannes & Jacóbus eliguntur ? Hi de Synagóga ad navem Petri, hoc est, ad Ecclésiam convenérunt, ut implérent ambas navículas. Omnes enim in nómine Jesu génua flectunt, sive Judæus, sive Græcus : ómnia & in ómnibus Christus.

℟. Simon dixit Jesu : Præceptor, per totam noctem laborantes nihil cépimus ; in verbo autem tuo laxábo rete. Cùm hoc fecissent, * Conclusérunt píscium multitúdinem copiósam. ℣. Ipsi vidérunt ópera Dómini, & mirabília ejus in profundo. * Conclusérunt. Glória Patri. * Conclusérunt. *Luc.* 5. *Ps.* 106.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Rumpebátur rete eórum ; & annuérunt sóciis qui erant in ália navi, ut venírent. Et venérunt, & implevérunt ambas navículas, ita ut penè mergerentur. *Luc.* 5.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, ut & mundi cursus pacíficè nobis tuo órdine dirigátur, & Ecclésia tua tranquillâ devotióne lætétur. Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Simon Petrus prócidit ad génua Jesu, dicens : Exi à me, quia homo peccátor sum, Dómine. Stupor enim circumdéderat eum, & omnes qui cum illo erant, in captúra píscium quam céperant. *Luc.* 5.

FERIA SECUNDA.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 2.

POst hæc consúluit David Dóminum, dicens : Nùm ascendam in unam de civitátibus Juda ? Et ait Dóminus ad eum : Ascende. Dixitque David : Quò ascendam ? Et respondit ei : In Hebron. Ascendit ergò David, & duæ uxóres ejus, Achínoam Jezraëlítes, & Abígaïl uxor Nabal Carméli ; sed & viros qui erant cum eo, duxit David síngulos cum domo sua ; & mansérunt in óppidis Hebron. Veneruntque viri Juda, & unxérunt ibi Da-

vid, ut regnáret super domum Juda.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

ET nuntiátum est David, quòd viri Jabes-Gálaad sepelissent Saül. Misit ergò David núntios ad viros Jabes-Gálaad, dixitque ad eos: Benedicti vos Dómino, qui fecistis misericórdiam hanc cum dómino vestro Saül, & sepelistis eum. Et nunc retribüet vobis quidèm Dóminus misericórdiam & veritátem; sed & ego reddam grátiam, eò quòd fecistis verbum istud. Confortentur manus vestræ, & estóte fílii fortitúdinis; licèt enim mórtuus sit dóminus vester Saül, tamen me unxit domus Juda in regem sibi.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij.

ABner autem fílius Ner, princeps exércitûs Saül, tulit Isboseth fílium Saül, & circumdúxit eum per castra; regemque constítuit super Gálaad, & super Gessúri, & super Jézraël, & super Ephraïm, & super Bénjamin, & super Israël universum. Quadraginta annórum erat Isboseth fílius Saül, cùm regnáre cœpisset super Israël; & duóbus annis regnávit: sola autem domus Juda sequebátur David. Et fuit númerus diérum, quos commorátus est David superans in Hebron super domum Juda, septem annórum & sex ménsium.

℟. Servíte Dómino. 190.

FERIA TERTIA.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 3.

CUm esset prælium inter domum Saül & domum David, Abner fílius Ner regebat domum Saül. Fúerat autem Saúli concubína, nómine Respha, fília Aja. Dixitque Isboseth ad Abner: Quare ingressus es ad concubínam patris mei? Qui irátus nimis propter verba Isboseth, ait: Numquid caput canis ego sum adversùm Judam hódiè, qui fécerim misericórdiam super domum Saül patris tui, & super fratres & próximos ejus, & non trádidi te in manus David; & tu requisísti in me quod argúeres pro mulíere hódiè? Hæc fáciat Deus Abner, & hæc addat ei, nisi quómodò juravit Dóminus David, sic fáciam cum eo, ut transferátur regnum de domo Saül; & elevétur thronus David super Israël, & super Judam, à Dan usque Bersabee. Et non pótuit respondére ei quidquam, quia metuébat illum.

℟. Timéte Dóminum. 190.

Lectio ij.

ergò Abner nún-
s ad David pro se
: Cujus est terra ?
oquerentur : Fac
ımicítias ; & erit
ıea tecum , & re-
d te universum Is-
.ıi ait : Optimè :
am tecum amicí-
l unam rem peto à
:ns : Non vidébis
neam , ántequàm
s Michol fíliam
sic vénies , & vi-
:. Misit autem Da-
ios ad Isboseth fí-
il , dicens : Redde
meam Michol ,
:spondi mihi cen-
pútiis Philísthiim.
·gò Isboseth , &
ı à viro suo Phál-
io Laïs.
:mquid vult. 190.

Lectio iij.

nem quoque íntu-
bner ad senióres
licens : Tàm herì
:diustértius quære-
avid ut regnáret
s. Nunc ergò fá-
uóniam Dóminus
:st ad David , di-
:n manu servi mei
salvábo pópulum
raël de manu Phi-
, & ómnium ini-
ı ejus. Locûtus est
Abner étiam ad
n. Et ábiit ut lo-
ad David in He-
mnia quæ placúe-
aéli , & universo
Bénjamin. Venitque ad
David in Hebron cum vi-
ginti viris ; & fecit David
Abner & viris ejus qui vé-
nerant cum eo , conví-
vium. Et Dixit Abner ad
David : Surgam , ut cón-
gregem ad te dóminum
meum regem omnem Is-
raël , & íneam tecum fœ-
dus , & ímperes ómnibus ,
sicut desíderat ánima tua.

℟. Magnificátus es. 191.

FERIA QUARTA.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 4.

VEnientes fílii Remmon Berothítæ , Rechab & Báana , ingressi sunt fervente die domum Isboseth , qui dormiébat super stratum suum merídie : & ostiária domûs purgans tríticum , obdormívit. Ingressi sunt autem domum latenter assumentes spicas trítici ; & percussérunt eum in ínguine Rechab & Báana frater ejus , & fugérunt. Cùm autem ingressi fuissent domum , ille dormiébat super lectum suum in conclávi , & percutientes interfecérunt eum ; sublatóque cápite ejus , abiérunt per viam deserti totâ nocte : & attulérunt caput Isboseth ad David in Hebron , dixeruntque ad regem : Ecce caput Isboseth fílii Saül inimíci tui , qui quærébat ánimam tuam ; & dedit Dóminus dómino

meo regi ultiónem hódiè de Saül & de sémine ejus.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

RESpondens autem David Rechab & Báana fratri ejus, fíliis Remmon Berothítæ, dixit ad eos: Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angústia; quóniam eum qui annuntiáverat mihi, & díxerat: mórtuus est Saül; qui putábat se próspera nuntiáre, ténui, & occídi eum in Síceleg, cui oportébat mercédem dare pro núntio: quantò magis nunc, cùm hómines ímpii interfecérunt virum innóxium in domo sua super lectum suum, non quæram sánguinem ejus de manu vestra, & áuferam vos de terra? Præcépit ítaque David púeris suis, & interfecérunt eos: præcidentésque manus & pedes eórum, suspendérunt eos super piscínam in Hebron; caput autem Isboseth tulérunt, & sepeliérunt in sepulchro Abner in Hebron.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij. Cap. 5.

ET venérunt univérsæ tribus Israël ad David in Hebron, dicentes: Ecce nos, os tuum & caro tua sumus: sed & heri & nudiustértius, cùm esset Saül rex super nos, tu eras edúcens & redúcens Israël: dixit autem Dóminus ad te: Tu pasces pópulum meum Israël, & tu eris dux super Israël. Venérunt quoque & senióres Israël ad regem in Hebron, & percussit cum eis rex David fœdus in Hebron coram Dómino; unxerúntque David in regem super Israël. Fílius triginta annórum erat David, cùm regnáre cœpisset; & quadraginta annis regnávit. In Hebron regnávit super Judam septem annis & sex ménsibus: in Jerúsalem autem regnávit triginta tribus annis super omnem Israël & Judam. Et ábiit rex, & omnes viri qui erant cum eo, in Jerúsalem ad Jebusæum habitatórem terræ; dictúmque est David ab eis: Non ingrediéris huc, nisi abstúleris cæcos & claudos, dicentes: Non ingrediétur David huc. Cepit autem David arcem Sion: hæc est cívitas David.

℟. Servíte Dómino. 189.

FERIA QUINTA.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 6.

COngregávit rursùm David omnes electos ex Israël triginta míllia. Surrexítque David, & ábiit, & univérsus pópulus qui erat cum eo de viris Juda, ut addúcerent arcam Dei, super quam invocátum est nomen Dómini exercítuum, sedentis

in Chérubim super eam. Et imposuérunt arcam Dei super plaustrum novum; tulerúntque eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa: Oza autem & Ahio filii Abínadab minábant plaustrum novum. Cùmque tulíssent eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa, custódiens arcam Dei, Ahio præcedébat arcam. David autem & omnis Israël ludébant coram Dómino in ómnibus lignis fabrefáctis, & cítharis & lyris, & tympanis & sistris, & cymbalis.

℟. Timéte Dóminum. 190.

Lectio ij.

POstquàm autem venérunt ad áream Nachon, exténdit Oza manum ad arcam Dei, & ténuit eam: quóniam calcitrábant boves, & declinavérunt eam. Iratúsque est indignatióne Dóminus contra Ozam, & percússit eum super temeritáte: qui mórtuus est ibi juxtà arcam Dei. Contristátus est autem David, eò quòd percussísset Dóminus Ozam; & vocátum est nomen loci illíus, Percússio Ozæ, usque in diem hanc. Et extímuit David Dóminum in die illa, dicens: Quómodò ingrediétur ad me arca Dómini? Et nóluit divértere ad se arcam Dómini in civitátem David; sed divertit eam in domum Obédedom Gethæi.

℟. Numquid vult. 190.

Lectio iij.

ET habitávit arca Dómini in domo Obédedom Gethæi tribus ménsibus: & benedíxit Dóminus Obédedom, & omnem domum ejus. Nuntiatúmque est regi David quòd benedixísset Dóminus Obédedom & ómnia ejus, propter arcam Dei. Abiit ergò David, & addúxit arcam Dei de domo Obédedom in civitátem David cum gáudio: & erant cum David septem chori, & víctima vítuli. Cùmque transcendíssent qui portábant arcam Dómini sex passus, immolábat bovem & aríetem; & David saltábat totis víribus ante Dóminum: porrò David erat accínctus ephod líneo. Et David & omnis domus Israël ducébant arcam testamenti Dómini, in júbilo, & in clangóre búccinæ.

℟. Magnificátus es. 191.

FERIA SEXTA.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 7.

FActum est cùm sedísset rex in domo sua, & Dóminus dedísset ei réquiem úndiquè ab univérsis inimícis suis, dixit ad Nathan prophétam: Vidésne quòd ego hábitem in domo cédrina, & arca Dei pósita sit in

médio péllium ? Dixitque Nathan ad regem : Omne quod est in corde tuo, vade, fac; quia Dóminus tecum est. Factum est autem in illa nocte; & ecce sermo Dómini ad Nathan, dicens : Vade, & lóquere ad servum David : Hæc dicit Dóminus : Numquid tu ædificábis mihi domum ad habitandum ? Neque enim habitávi in domo ex die illa, quâ edúxi filios Israël de terra Ægypti, usque in diem hanc; sed ambulábam in tabernáculo & in tentório.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

PEr cuncta loca quæ transívi cum ómnibus filiis Israël, numquid loquens locútus sum ad unam de tríbubus Israël, cui præcépi ut páſceret pópulum meum Israël, dicens : Quarè non ædificastis mihi domum cédrinam ? Et nunc hæc dices servo meo David : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Ego tuli te de páscuis sequentem greges, ut esses dux super pópulum meum Israël; & fui tecum in ómnibus ubicumquè ambulasti, & interféci universos inimícos tuos à fácie tua; fecique tibi nomen grande, juxtà nomen magnórum qui sunt in terra. Et ponam locum pópulo meo Israël, & plantábo eum; & habitábit sub eo, & non turbábitur ámpliùs : nec addent filii iniquitátis ut affligant eum sicut priùs, ex die quâ constítui júdices super pópulum meum Israël; & réquiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis : prædicitque tibi Dóminus, quòd domum fáciat tibi Dóminus.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij.

CUmque compléti fúerint dies tui, & dormíeris cum pátribus tuis, suscitábo semen tuum post te, quod egrediétur de útero tuo, & firmábo regnum ejus. Ipse ædificábit domum nómini meo, & stabíliam thronum regni ejus usque in sempitérnum. Ego ero ei in patrem; & ipse erit mihi in filium : qui si iníquè áliquid gésserit, árguam eum in virga virórum, & in plagis filiórum hóminum. Misericórdiam autem meam non áuferam ab eo, sicut ábstuli à Saül quem amóvi à facie mea. Et fidélis erit domus tua, & regnum tuum usque in ætérnum ante fáciem tuam, & thronus tuus erit firmus júgiter. Secùndùm ómnia verba hæc, & juxtà universam visiónem istam, sic locútus est Nathan ad David.

℟. Servíte Dómino. 189.

SABBATO.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 11.

FActum est, vertente anno, eo témpore quo solent reges ad bella procédere, misit David Joab, & servos suos cum eo, & universum Israel; & vastavérunt filios Ammon, & obsedérunt Rabba; David autem remansit in Jerúsalem. Dùm hæc agerentur, áccidit ut surgeret David de strato suo post merídiem, & deambuláret in solário domûs régiæ; viditque mulíerem se lavantem, ex adverso super solárium suum: erat autem múlier pulchra valdè. Misit ergò rex, & requisívit quæ esset múlier. Nuntiatumque est ei quòd ipsa esset Bethsábee fília Elíam uxor Uríæ Hethæi. Missis ítaque David núntiis, tulit eam; quæ cùm ingressa esset ad illum, dormívit cum ea; statimque sanctificáta est ab immundítia sua, & reversa est in domum suam concepto fœtu; mittensque nuntiávit David, & ait: Concépi. Misit autem David ad Joab, dicens: Mitte ad me Uríam Hethæum.

[*Si fiat de Sabbato*, ℟℟℟. *sumentur è Feria III. Hebdomadæ I. post Pentecosten*, 190.]

Lectio ij.

MIsitque Joab Uríam ad David. Et venit Urías ad David; quæsivitque David quàm rectè ágeret Joab, & pópulus, & quómodò administrarétur bellum. Et dixit David ad Uríam: Vade in domum tuam, & lava pedes tuos. Et egressus est Urías de domo regis, secutusque est eum cibus régius. Dormívit autem Urías ante portam domûs régiæ cum áliis servis dómini sui, & non descendit ad domum suam. Nuntiatumque est David à dicéntibus: Non ivit Urías in domum suam. Et ait David ad Uríam: Numquid non de via venisti? quarè non descendisti in domum tuam? Et ait Urías ad David: Arca Dei, & Israël, & Juda hábitant in papiliónibus, & dóminus meus Joab, & servi dómini mei super fáciem terræ manent; & ego ingrédiar domum meam, ut cómedam, & bibam, & dórmiam cùm uxóre mea? Per salútem tuam, & per salútem ánimæ tuæ non fáciam rem hanc.

Lectio iij.

AIt ergò David ad Uríam: Mane hìc étiam hódiè, & cras dimittam te. Mansit Urías in Jerúsalem in die illa & áltera: & vocávit eum David ut comédderet coram se & bíberet,

& inebriávit eum : qui egressus vésperè, dormívit in strato suo cum servis dómini sui, & in domum suam non descendit. Factum est ergò mane, & scripsit David epístolam ad Joab, misitque per manum Uríæ, scribens in epístola: Pónite Uríam ex adverso belli, ubi fortíssimum est prælium; & derelínquite eum, ut percussus intéreat. Igitur cùm Joab obsidéret urbem, pósuit Uríam in loco ubi sciébat viros esse fortíssimos. Egressíque viri de civitáte, bellábant adversùm Joab, & cecidérunt de pópulo servórum David: & mórtuus est étiam Urías Hethæus.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *D.* Dixit David ad Dóminum: Peccávi valdè: sed precor, Dómine, ut tránsferas iniquitátem servi tui, quia stultè egi nimìs. 2. *Reg.* 24.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA V. post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 11. & 12.

AUdívit uxor Uríæ quòd mórtuus esset Urías vir suus, & planxit eum. Transacto autem luctu, misit David, & introdúxit eam in domum suam, & fac[...] uxor, peperitque ei [...] & displícuit verbu[...] quod fécerat Davi[...] ram Dómino. Mi[...] Dóminus Nathan [...] vid. Qui cùm ven[...] eum, dixit ei: [...] erant in civitáte [...] unus dives, & alt[...] per: dives habéb[...] & boves plúrimos [...] pauper autem nihi[...] bat omnínò, præte[...] unam párvulam qua[...] rat & nutríerat, [...] créverat apud eum [...] liis ejus simul, de p[...] líus cómedens, & [...] ce ejus bibens, & [...] illíus dórmiens; [...] illi sicut fília. Cùm [...] peregrínus quidam [...] ad dívitem, parce[...] súmere de óvibus & [...] bus suis, ut exhibér[...] vívium peregríno [...] vénerat ad se, tulit [...] viri páuperis, & pr[...] vit cibos hómini qu[...] rat ad se.

℟. Quis póterit.

Lectio ij.

IRátus autem indig[...] ne David advers[...] minem illum nimìs, [...] ad Nathan: Vivit [...] nus, quóniam fíliu[...] tis est vir qui fecit [...] ovem reddet in q[...] plum, eò quòd féceri[...] bum istud, & non [...] cerit. Dixit autem N[...]

vid : Tu es ille vir.
icit Dóminus Deus
: Ego unxi te in re-
per Israël, & ego
de manu Saül, &
bi domum dómini
: uxóres dómini tui
tuo, dedique ti-
num Israël & Ju-
si parva sunt ista,
n tibi multò ma-

Si in toto corde.

Lectio iij.

rè ergò contempsisti
rbum Dómini, ut
malum in conspectu
Uríam Hethæum
isti gládio, & uxó-
us accepisti in uxó-
bi, & interfecisti
ládio filiórum Am-
quamobrem non re-
ládius de domo tua
i sempiternum, eò
espéxeris me, & tú-
órem Uríæ Hethæi,
t uxor tua. Itaque
it Dóminus : Ecce
citábo super te ma-
domo tua, & tol-
óres tuas in óculis
dabo próximo tuo,
niet cum uxóribus
óculis solis hujus.
im fecisti abscón-
ego autem fáciam
i istud in conspectu
Israël, & in cons-
olis.
Servíte Dómino.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi, de Apológia David.

Ad Theodos. August.

Cap. 2.

Lectio iv.

Unusquisque nostrûm per síngulas horas quàm multa delinquit ! & tamen unusquisque de plebe peccátum suum confiténdum non putat. Ille rex tantus ac potens, ne exíguo quidem momento manére penès se delicti passus est consciéntiam ; sed præmatúrâ confessióne, atque immenso dolóre, réddidit peccátum suum Dómino. Quem mihi nunc fácilè repérias honorátum ac dívitem, qui, si arguátur alicújus culpæ reus, non molestè ferat ? At ille régio clarus império, tot divínis probátus oráculis, cùm à priváto hómine corriperétur quòd gráviter deliquisset, non indignátus infrémuit, sed conféssus ingémuit culpæ dolóre.

℟. Timéte Dóminum. 190.

Lectio v.

Dénique Dóminum dolor íntimi movit affectûs, ut Nathan díceret : Quóniam pœnítuit te, & Dóminus tránstulit peccátum tuum. Matúritas ítaque véniæ profúndam regis fuisse pœniténtiam de-

clarávit, quæ tanti erróris offensam tradúxerit. Alii hómines, cùm à sacerdótibus corripiuntur, peccátum suum íngravant, dum negáre cúpiunt aut deféndere; ibíque eórum lapsus est major ubi desperátur corréctio. Sancti autem Dómini qui consummáre pium certámen géstiunt & cúrrere cursum salútis, sícubi fortè ut hómines corrúerint natúræ magis fragilitáte, quàm peccandi libídine, acrióres ad curréndum resurgunt, pudóris stímulo majóra reparantes certámina; ut non solùm nullum attulisse æstimétur lapsus impedimentum, sed étiam velocitátis incentíva cumulasse.

℟. Numquid vult. 190.

C. 4. *Lectio vj.*

PEccávit David, quod solent reges: sed pœniténtiam gessit, flevit, ingémuit, quod non solent reges. Confessus est culpam, obsecrávit indulgéntiam, humi stratus deplorávit ærumnam, jejunávit, orávit, confessiónis suæ testimónium in perpétua sécula vulgáto dolóre transmísit. Quod erubescunt fácere priváti, rex non erúbuit confitéri. Qui tenentur légibus, audent suum negáre peccátum, dedignantur rogáre indulgéntiam, quam petébat qui nullis légibus tenebátur humánis. Quòd p
conditiónis est; c
plicávit, correctió
sus commúnis, s
lis conféssio. Cu
que incidisse, na
diluisse, virtútis.

℟. Magnificátu

IN III. NOCT.

Léctio sancti Eva
cundùm Matth

Lectio vij.

IN illo tempor
Jesus discípul
Dico vobis, quia n
dáverit justítia ve
quàm Scribárum
sæórum, non int
regnum cœlórum.
qua.

Homília sancti
Chrysóston

Hom. 16. in M

CAritas est
mater bo
certa disc
nota, quæ ómn
cóntinet. Jure e
ces & fontes i
quæ illam pessum
veheméntia multa
ámputat & tolli
enim ita curat I
nos mútuis vínc
gári. Ideò & per
& per discípulos s
in novo quàm in v
tamento, multo
ceptum sermóne c
dat, & véhemen
est eórum qui h
ciunt. Etenim nih
lítiam omnem ir
fundat, ut caritá

deò dicébat : Cùm áverit iníquitas, re- :et cáritas multórum. aïn fratricída factus : Esaü, sic fratres Jo- sic innúmera exorta nala, avulsâ caritáte. Audístis quia dictum tíquis : Non occídes. autem dico vobis omnis qui iráscitur suo, reus erit judí- ℣. Locútus est Dómi- d Móysen : Lóquere nem cœtum filiórum : Non stabis contrà inem próximi tui. o autem. *Matth.* 5. . 19.

Lectio viij.

Eque in supradictis gradum sistit, sed plura ádhibet, queis lit quantùm ejus há- tatiónem. Nam cùm oncílium, per judí- & per gehennam ig- omminátus esset, ália t præcedéntibus cón- nempè : Si offers s tuum ad altáre, & cordátus fúeris quia tuus habet áliquid sùm te, relinque mu- uum ante altáre, & priùs reconciliári fra- io ; & tunc véniens munus tuum. O bo- m, ô benignitátem, mnem sermónem sú- ! Honórem suum dés- pro caritáte erga pró- n ; osténdens se priùs ninátum esse, non ex inimicítia quadam, vel ex cupiditáte inferendi supplícii, sed ex amóre ferventi. Quid enim hisce verbis mansuétius fingi possit? Interrumpátur, inquit, cultus meus, ut cáritas tua máneat. Nam verè sacrifícium est reconciliátio cum fratre. Ideò non dixit, Postquàm obtúleris, vel, Antequàm ófferas ; sed ipso múnere præsente, & jam sacrifício incipiente, mittit eum, ut se cum fratre reconcíliet ; nec subláto jacente múnere, nec ántequàm munus attúlerit, sed illo in médio jacente jubet illùc accúrrere.

℟. Si offers munus tuum ad altáre, & ibi recordátus fúeris quia frater tuus habet áliquid adversùm te, relinque ibi munus tuum ante altáre, & * Vade priùs reconciliári fratri tuo. ℣. Misericórdiam vólui, & non sacrifícium ; & sciéntiam Dei, plusquàm holocausta. * Vade. *Matth.* 5. *Os.* 6.

Lectio ix.

Cur ergò sic jubet id ágere, & qua de causa? Hæc ambo ut mihi quidèm vidétur, subíndicans, & agens ; unum quidèm, ut jam dixi, ut osténdat se caritátem magni fácere, & illam esse putáre máximum ómnium sacrifícium, seque sine caritáte

sacrifícium non admíttere; secundum autem, ut reconciliatiónis inevitábilem necessitátem ásserat. Nam qui jussus est non priùs offerre quàm reconciliarétur, etiamsi non ex amóre próximi, saltèm ne sacrifícium imperfectum máneat, properábit ad offensum fratrem, ut inimicítiam solvat. Ideóque ómnia empháticis expressit verbis, terrens illum excitansque. Cùm dixisset enim, Relinque munus tuum, non ibi súbstitit, sed subjunxit, Ante altáre: & postquàm ex loco in horrórem quemdam conjécit, Et vade, nec tantùm dixit, Vade; sed adjunxit, priùs; & tunc véniens, offer munus tuum: per hæc ómnia declárans hanc mensam non admíttere eos qui inimicítias mútuò exercent.

℟. Qui vindicári vult, à Dómino invéniet vindíctam, & peccáta illíus servans servábit. Relinque próximo tuo nocenti te; * Et tunc † Deprecanti tibi peccáta solventur. ℣. Tunc véniens ófferes munus tuum; * Et tunc. Glória. † Deprecanti tibi. *Eccli.* 28. *Matth.* 5

Oratio.

DEus, qui dilig
te bona invisibi
parasti: infunde c
nostris tui amóris aff
ut te in ómnibus &
ómnia diligentes, p
siónes tuas, quæ om
sidérium súperant,
quámur; Per.

Ad Magnífica

Ant. 8. G. Dico
Qui díxerit fratri su
ca, reus erit concíli
autem díxerit, Fátu
erit gehennæ ignis. M

FERIA SECUN

De libro secundo R

Lectio j. Cap.

DIxit David a
than: Peccá
mino. Dixitq
than ad David: Dó
quoque tránstulit pec
tuum; non moriéri
rúmtamen, quóniam
phemáre fecisti in
Dómini propter v
hoc, fílius qui na
tibi, morte moriétu
reversus est Nathan
mum suam. Percussi
que Dóminus pár
quem pepérerat uxo
David, & despérát
Deprecatusque est
Dóminum pro párvu
jejunávit David jejún

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

Ccidit autem die sép-
tima ut morerétur in-
s : timueruntque servi
id nuntiáre ei quòd
tuus esset párvulus. Di-
nt enim : Ecce cùm pár-
s adhuc víveret, lo-
bámur ad eum, & non
iebat vocem nostram;
rò magis si dixérimus,
tuus est puer, se affli-
? Cùm ergò David vi-
t servos suos mussitan-
, intelléxit quòd mór-
sset infántulus; dixit-
ad servos suos : Nùm
tuus est puer? Qui res-
érunt ei : Mórtuus est.
rexit ergò David de ter-
& lotus unctúsque est :
mutasset vestem,
essit est domum Dómi-
& adorávit, & venit
mum suam, petivit-
ut pónerent ei panem,
medit.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij.

Ixérunt autem ei servi
ui : Quis est sermo
m fecisti? Propter in-
em, cùm adhuc víve-
jejunasti & flebas;
o autem púero, sur-
ti, & comedisti panem.
it: Propter infántem,
adhuc víveret, jejuná-
flevi; dicébam enim:
scit si fortè donet eum
Dóminus, & vivat
s? Nunc autem quia
uus est, quarè jejú-
nem? Numquid pótero re-
vocáre eum ámpliùs? Ego
vadam magis ad eum; ille
verò non revertétur ad me.
Et consolátus est David
Bethsábee uxórem suam,
ingressúsque ad eam dormí-
vit cum ea; quæ génuit fí-
lium, & vocávit nomen
ejus Sálomon, & Dóminus
diléxit eum. Misítque in
manu Nathan Prophétæ,
& vocávit nomen ejus,
Amábilis Dómino, eò quòd
dilígeret eum Dóminus.

℟. Servíte Dómino. 189.

FERIA TERTIA.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 13.

FActum est, ut tonde-
rentur oves Absalom
in Baálhasor, quæ
est juxtà Ephraïm : & vo-
cávit Absalom omnes fílios
regis, venítque ad regem,
& ait ad eum : Ecce ton-
dentur oves servi tui; vé-
niat, oro, rex cum servis
suis ad servum suum. Di-
xítque rex ad Absalom :
Noli, fili mi, noli rogáre
ut veniámus omnes, & gra-
vémus te. Cùm autem có-
geret eum, & noluisset ire,
benedíxit ei.

℟. Timéte Dóminum. 190

Lectio ij.

ET ait Absalom : Si non
vis veníre, véniat, ób-
secro, nobíscum saltèm
Amnon frater meus. Dixít-
que ad eum rex : Non est
necesse ut vadat tecum.

Coégit ítaque Absalom eum, & dimísit cum eo Amnon & univérsos fílios regis. Feceratque Absalom convívium quasi convívium regis. Præcéperat autem Absalom púeris suis, dicens: Observáte cùm temulentus fúerit Amnon vino, & díxero vobis: percútite eum, & interfícite, nolíte timére; ego enim sum qui præcípio vobis: roborámini, & estóte viri fortes. Fecérunt ergò púeri Absalom adversùm Amnon, sicut præcéperat eis Absalom. Surgentésque omnes fílii regis, ascendérunt sínguli mulas suas, & fugérunt.

℟. Numquid vult. 190.

Lectio iij.

CUmque adhuc pérgerent in itínere, fama pervénit ad David, dicens: Percussit Absalom omnes fílios regis, & non remansit ex eis saltèm unus. Surrexit ítaque rex, & scidit vestimenta sua, & cécidit super terram; & omnes servi illíus, qui assistébant ei, scidérunt vestimenta sua. Respondens autem Jónadab fílius Sémmaa fratris David, dixit: Ne æstimet dóminus meus rex quòd omnes púeri fílii regis occísi sint; Amnon solus mórtuus suum verbum istud, … Omnes fílii regis occ… quóniam Amnon sol… tuus est. Fugit aute… salom.

℟. Magnificátus …

FERIA QUA…

De libro secundo …

Lectio j. Cap…

CUm ingressa … mulier Thec… regem, céci… ram eo super terr… adorávit, & dixit … me, rex. Et ait ad ea… Quid causæ habes … respondit: Heu! m… dua ego sum; mórt… enim vir meus: & … tuæ erant duo fílii … rixáti sunt adversù… agro; nullúsque erat … prohibére posset: … cussit alter álterum, … terfécit eum. Et ec… surgens univérsa co… adversùm ancillam … dicit: Trade eum q… cussit fratrem suum, … cidámus eum pro … fratris sui quem inte… & deleámus hærédem … quærunt extínguere … tillam meam quæ … est, ut non super … meo nomen, & r… super terram.

℟. Quis póterit.

Lectio ij.

mini Dei sui, ut non multiplicentur próximi sánguinis ad ulciscendum, & nequáquam interficiant filium meum. Qui ait: Vivit Dóminus, quia non cadet de capillis filii tui super terram. Dixit ergò múlier: Loquátur ancilla tua ad dóminum meum regem verbum. Et ait: Lóquere. Dixitque múlier: Quarè cogitasti hujuscémodi rem contrà pópulum Dei, & locútus est rex verbum istud, ut peccet, & non redúcat ejectum suum? Omnes mórimur, & quasi aquæ dilábimur in terram, quæ non revertuntur; nec vult Deus perire ánimam, sed retractat cógitans ne pénitùs péreat qui abjectus est.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij.

ET ait rex: Numquid manus Joab tecum est in ómnibus istis? Respondit múlier, & ait: Per salutem ánimæ tuæ, dómine mi rex, nec ad sinistram, nec ad déxteram est, ex ómnibus his quæ locútus est dóminus meus rex; servus enim tuus Joab ipse præcépit mihi, & ipse pósuit in os ancillæ tuæ ómnia verba hæc. Ut vérterem figúram sermónis hujus, servus tuus Joab præcépit istud: tu autem, dómine mi rex, sápiens es sicut habet sapiéntiam Angelus Dei, ut intélligas ómnia super terram. Et ait rex ad Joab: Ecce placátus feci verbum tuum: vade ergò, & révoca púerum Absalom. Cadensque Joab super fáciem suam in terram, adorávit, & benedíxit regi; & dixit Joab: Hódiè intelléxit servus tuus, quia invéni grátiam in óculis tuis, dómine mi rex; fecisti enim sermónem servi tui. Surréxit ergò Joab, & ábiit in Gessur, & addúxit Absalom in Jerúsalem. Dixit autem rex: Revertátur in domum suam, & fáciem meam non vídeat. Reversus est ítaque Absalom in domum suam, & fáciem regis non vidit.

℟. Servíte Dómino. 189.

FERIA QUINTA.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 14.

SUrréxit Joab, & venit ad Absalom in domum ejus, & dixit: Quarè succendérunt servi tui ségetem meam igni? Et respondit Absalom ad Joab: Misi ad te óbsecrans ut veníres ad me, & mítterem te ad regem, & díceres ei: Quarè veni de Gessur? mélius mihi erat ibi esse: óbsecro ergò ut vídeam fáciem regis: quòd si memor est iniquitátis meæ, interfíciat me.

Ingressus itaque Joab ad regem, nuntiávit ei ómnia: vocatusque est Absalom, & intrávit ad regem, & adorávit super faciem terræ coram eo; osculatusque est rex Absalom.

℟. Timéte Dóminum. 190.

Lectio ij. Cap. 15.

IGitur post hæc fecit sibi Absalom currus, & équites, & quinquaginta viros, qui præcéderent eum. Et manè consurgens Absalom, stabat juxtà introitum portæ; & omnem virum qui habébat negótium, ut veníret ad regis judícium, vocábat Absalom ad se, & dicébat: De qua civitáte es tu? Qui respondens aiébat: Ex una tribu Israël ego sum servus tuus. Respondebatque ei Absalom: Videntur mihi sermónes tui boni & justi; sed non est qui te áudiat constitútus à rege. Dicebatque Absalom: Quis me constítuat júdicem super terram, ut ad me véniant omnes qui habent negótium, & justè júdicem? Sed & cùm accéderet ad eum homo ut salutáret illum, extendébat manum suam, & apprehendens osculabátur eum. Faciebatque hoc omni Israël venienti ad judícium, ut audirétur à rege; & sollicitábat co[...] Israël.

℟. Numqui[...]

Lectio

DIxit Abs[...] gem Dav[...] & reddam vo[...] vovi Dómino. Vovens enim [...] tuus, cùm es[...] Syriæ, dicens[...] rit me Dómi[...] salem, sacrifi[...] no. Dixitque [...] vid: Vade in [...] réxit, & ábii[...] Misit autem [...] ploratóres in [...] bus Israël, d[...] tìm ut audié[...] rem búccinæ, [...] návit Absalom[...] Porrò cum Ab[...] ducenti viri d[...] vocáti, eun[...] corde, & c[...] tùs ignorantes[...] quoque Absal[...] phel Gilonite[...] rium David, [...] sua Gilo. Cùm[...] láret víctimas[...] conjurátio vál[...] lusque concurr[...] tur cum Abs[...] ígitur núntius[...] dicens: Toto[...] versus Israël [...] salom. Et ait [...] suis qui erant[...] Jerúsalem: Sú[...] mus.

℟. Magnific[...]

'ERIA SEXTA.
libro secundo Regum.
ectio j. Cap. 15.

Gressus rex & omnis Israël pédibus suis, stetit procul à do- : & universi servi ejus bulábant juxtà eum. nesque flebant voce gnâ, & universus pó- us transíbat : rex quo- transgrediebátur tor- item Cedron, & cunc- pópulus incedébat con- viam quæ réspicit ad sertum. Venit autem & doc sacerdos, & uni- rsi Levítæ cum eo, por- ntes arcam fœderis Dei, deposuérunt arcam Dei : ascendit Abíathar, do- c explétus esset omnis pulus qui egressus fúe- : de civitáte. Et dixit : ad Sadoc : Reporta ar- n Dei in urbem : si in- nero grátiam in óculis omini, redúcet me, & os- ndet mihi eam, & taber- culum suum. Si autem erit mihi : Non places ; estò sum, fáciat quod num est coram se.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

T dixit rex ad Sadoc sacerdótem : O videns, értere in civitátem in e ; & Achímaas fílius s & Jónathas fílius íathar, duo fílii vestri t vobiscum : ecce ego condar in campéstribus erti, donec véniat ser- mo à vobis índicans mihi. Reportavérunt ergò Sadoc & Abíathar arcam Dei in Jerúsalem ; & mansérunt ibi. Porrò David ascendébat clivum olivárum, scandens & flens, nudis pédibus incédens, & operto cápite ; sed & omnis pópulus qui erat cum eo, operto cápite ascendébat plorans. Nuntiátum est autem David quòd & Achítophel esset in conjuratióne cum Absalom ; dixitque David : Infátua, quæso, Dómine, consílium Achítophel.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij. Cap. 16.

VEnit ergò rex David usque Báhurim ; & ecce egrediebátur indè vir de cognatióne domûs Saül, nómine Sémei, fílius Gera ; procedebatque egrédiens, & maledicébat, mittebatque lápides contrà David, & contrà univérsos servos regis David. Omnis autem pópulus, & universi bellatóres à dextro & à sinistro látere regis incedébant. Ita autem loquebátur Sémei cùm maledíceret regi : Egrédere, egrédere, vir sánguinum, & vir Bélial : réddidit tibi Dóminus univérsum sánguinem domûs Saül ; quóniam invasisti regnum pro eo, & dedit Dóminus regnum in manu Absalom fílii tui ; & ecce premunt te mala

tua, quóniam vir sánguinum es. Dixit autem Abísaï fílius Sarvíæ regi: Quarè maledícit canis hic mórtuus dómino meo regi? vadam, & amputábo caput ejus. Et ait rex: Quid mihi & vobis est, fílii Sarvíæ? dimíttite eum, ut maledícat; Dóminus enim præcépit ei ut maledíceret David; & quis est qui áudeat dícere, quarè sic fécerit? Et ait rex Abísaï, & univérsis servis suis: Ecce fílius meus qui egréssus est de útero meo, quærit ánimam meam; quantò magis nunc fílius Jémini? Dimíttite eum, ut maledícat juxtà præceptum Dómini; si fortè respíciat Dóminus afflictiónem meam, & reddat mihi Dóminus bonum pro maledictióne hac hodierna.

℟. Servíte Dómino. 189.

SABBATO.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 18.

CОnsiderато David pópulo suo, constítuit super eos tribúnos, & centurиónes. . . . Dixítque rex ad pópulum: Egrédiar & ego vobíscum. Et respondit pópulus: Non exíbis; sive enim fugérimus, non magnópere ad eos de nobis pertinébit; sive média pars cecíderit è nobis, non satis curábunt; quia tu unus pro decem míllibus computáris; mé-

lius est ígitur ut sis urbe præsídio. Ad ait: Quod vobi rectum, hoc fáci tit ergò rex juxtà egrediebaturque per turmas suas, & milléni. Et rex Joab, & A Ethaï, dicens: mihi púerum Absa omnis pópulus præcipientem rege tis princípibus pr lom. Itaque egr pópulus in campun Israël, & factum lium in saltu Eph cæsus est ibi pópul ab exércitu David

[*Si fiat de* ℟℟. *sumentur III. Hebdomadæ I.* *tecosten.* 190.]

Lectio iij.

ACcidit autem reret Absalon David, sedens mul que ingressus fuisse subter condensam & magnam, adhæ ejus quércui: & i penso inter cœlun ram, mulus cui in pertransívit. Vidi hoc quíspiam, & vit Joab, dicens: salom pendére de Et ait Joab viro q tiáverat ei: Si vi rè non confodisti e terra, & ego dedi decem argenti sic unum bálteum? Q

Si appénderes in
ıeis mille argén-
quáquàm mítte-
.ım meam in fi-
s : audiéntibus
s , præcépit rex
bísaï , & Éthaï ,
Custodíte mihi
bsalom. Sed &
contrà ánimam
dacter , nequá-
regem latére po-
x tu stares ex ad-
t ait Joab : Non
is , sed aggrédiar
m te. Tulit ergò
as in manu sua ,
eas in corde Ab-
ımque adhuc pal-
ærens in quercu ,
nt decem júvenes
Joab , & percu-
terfecérunt eum.

Lectio iij.

ıit Chusi , & vé-
ait : Bonum ap-
íntium , dómine
judicávit enim pro
ıus hódiè de manu
qui surrexérunt
. Dixit autem rex
: Est-ne pax púero
? Cui respondens
iant , inquit , si-
, inimíci dómini
s , & univérsi qui
ınt advesùs eum in
Contristátus íta-
ascendit cœnácu-
æ , & flevit ; & sic
ur , vadens : Fili
lom , Absalom fili
is mihi tríbuat ut
iar pro te , Absalom fili mi , fili mi Absalom ?

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Sálomon sedit super thronum David patris sui , & firmátum est regnum ejus nimis. 3. *Reg.* 2.

Oratio , ut infrà ad Laudes.

DOMINICA VI.
post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber tértius Regum.

Lectio j. Cap. 1.

REx David senúerat , habebatque ætátis plúrimos dies. . . . . Adonías autem fílius Haggith elevabátur , dicens : Ego regnábo. Fecitque sibi currus & équites , & quinquaginta viros , qui cúrrerent ante eum. Nec corrípuit eum pater suus aliquandò , dicens : Quarè hoc fecisti ? Erat autem & ipse pulcher valdè , secundus natu post Absalom. Et sermo ei cum Joab fílio Sarvíæ , & cum Abíathar sacerdóte , qui adjuvábant partes Adoníæ. Sadoc verò sacerdos , Banaías fílius Joíadæ , & Nathan prophéta , & Sémei & Reï , & robur exércitûs David non erat cum Adonía.

℟. Tua est , Dómine , magnificéntia , & poténtia , & glória , atque victória ; & tibi laus : cuncta enim quæ in cœlo sunt , &

in terra, tua sunt: * tuum, Dómine, regnum: in manu tua virtus & poténtia; in manu tua magnitúdo & impérium ómnium. ℣. Quis prior dedit Dómino, & retribuétur ei? quóniam ex ipso, & per ipsum, & in ipso sunt ómnia. * Tuum. 1. *Par.* 29. *Rom.* 2.

Lectio ij.

DIxit quoque rex David: Vocáte mihi Sadoc sacerdótem, & Nathan prophétam, & Banaíam fílium Joíadæ. Qui cùm ingressi fuissent coram rege, dixit ad eos: Tóllite vobiscum servos dómini vestri, & impónite Salomónem fílium meum super mulam meam, & dúcite eum in Gihon; & ungat eum ibi Sadoc sacerdos, & Nathan prophéta, in regem super Israël; & canétis búccinâ, atque dicétis: Vivat rex Sálomon. Et ascendétis post eum, & véniet, & sedébit super sólium meum, & ipse regnábit pro me: illíque præcípiam ut sit dux super Israël & super Judam.

℟. Dómine Deus Israël, non est símilis tuî Deus in cœlo désuper, & super terram deorsùm: * Qui custódis pactum & misericórdiam servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. ℣. Magna & mirabília sunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens. * Qui custódis. 3. *Reg.* 8. *Apoc.* 15.

Lectio iij.

ET respondit Banaías fílius Joíadæ regi, dicens: Amen; sic loquátur Dóminus Deus dómini mei regis. Quómodò fuit Dóminus cum dómino meo rege, sic sit cum Salomóne, & sublímius fáciat sólium ejus à sólio dómini mei regis David. Descendit ergò Sadoc sacerdos, & Nathan prophéta, & Banaías fílius Joíadæ, & Cérethi, & Phélethi; & imposuérunt Salomónem super mulam regis David, & adduxérunt eum in Gihon. Sumpsítque Sadoc sacerdos cornu ólei de tabernáculo, & unxit Salomónem: & cecinérunt búccinâ, & dixit omnis pópulus: Vivat rex Sálomon.

℟. Sit Dóminus Deus noster nobiscum, non derelinquens nos, neque projíciens: sed * Inclínet corda nostra ad se, ut ambulémus in univérsis viis ejus. † Sit quoque cor nostrum perfectum, cum Dómino Deo nostro, ut custodiámus mandáta ejus. ℣. Deus est qui operátur in vobis & velle & perfícere, pro bona voluntáte. * Inclínet. Glória. † Sit. 3. *Reg.* 8. *Philip.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi, super Psalmos.

Enarr. in Ps. 126. *n.* 2.

Lectio iv.

SAlomon erat témpore suo fílius David; magnus ille per quem multa sancta præcepta, & salúbria mónita, & divína sacramenta Spíritus sanctus in divínis lítteris operátus est. Nam ipse Sálomon mulíerum amátor fuit, & reprobátus est à Deo: & usque àdeò láqueus illi fuit illa cupíditas, ut à muliéribus étiam idólis sacrificáre cogerétur, sicut de illo Scriptúra testis est. Sed, si illo cadente, quæ per illum dicta sunt, delerentur, judicarétur quia ipse díxerat, non per illum dicta erant. Optimè ígitur étiam hoc egit misericórdia Dei & Spíritus ejus, ut quidquid boni per Salomónem dictum est, Deo tribuerétur; peccátum autem hóminis, hómini.

℟. Usquequò claudicátis in duas partes? * Si Dóminus est Deus, sequímini eum; si autem Baal, sequímini illum. ℣. Nemo potest duóbus dóminis servíre. * Si Dóminus. 3. *Reg.* 18. *Matth.* 6.

Lectio v.

QUid mirum quia in pópulo Dei cécidit Sálomon? In paradíso non cécidit Adam? Non cécidit de cœlo ángelus, & diábolus factus est? Ideò docémur in nullo hóminum spem esse ponendam; quia & iste Sálomon ædificáverat templum Dómino, in typo quidem & in figúra futúræ Ecclésiæ & córporis Dómini. Undè dicit in Evangélio: Sólvite templum hoc, & in tríduo èxcitábo illud. Quia ergò iste ædificáverat illud templum, ædificávit sibi templum verus Sálomon Dóminus noster Jesus Christus, verus pacíficus. Nomen enim Salomónis interpretátur pacíficus.

℟. Deus noster, in nobis non est tanta fortitúdo, ut possímus huic multitúdini resístere, quæ írruit super nos: sed * Cùm ignorémus quid ágere debeámus, hoc solum habémus resídui, ut óculos nostros dirigámus ad te. ℣. Non est nobis colluctátio advérsùs carnem & sánguinem, sed advérsùs príncipes & potestátes tenebrárum harum. * Cùm ignorémus. 2. *Par.* 20. *Eph.* 6.

Lectio vj.

EST autem ille verus pacíficus, de quo dixit Apóstolus: ipse est enim pax nostra, qui fecit útraque unum. Ipse est verus

pacíficus, qui duos paríetes è diverso venientes in se copulávit, quibus factus est lapis anguláris, venienti pópulo ex circumcisióne credéntium, & venienti pópulo ex præpútio Géntium, & ipsórum credéntium; fecit unam Ecclesiam ex duóbus pópulis, factus est illis lapis anguláris, & ídeò verè pacíficus.

℟. Dómine Deus Isráël, qui sedes super Chérubim, tu es Deus solus regum ómnium terræ: tu fecísti cœlum & terram: * Nunc ígitur † Dómine Deus noster, salvos nos fac, ut sciant ómnia regna terræ, quia tu es Dóminus Deus solus. ℣. Nunc facta est salus & virtus, & regnum Dei nostri, & potestas Christi ejus. * Nunc ígitur. Glória. † Dómine. 4. *Reg.* 19. *Apoc.* 12.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio vij. Cap. 8.

IN diébus illis; Cùm turba multa esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent, convocátis discípulis, ait illis: Miséreor super turbam; quia ecce jam tríduò sústinent me, nec habent quod manducent. Et réliqua.

Homília sancti Basílii Epíscopi.

Orat. in fame & siccitate. n. 7.

VIdes & ipsum nostrum Deum, prætéritis áliis incómmodis, esurientes condolenti ánimo miserári. Miséreor enim, inquit, turbæ. Quarè & in extrémo judício, ubi ádvocat justos Dóminus, locum primum óccupat qui largus fuit ac liberális: nutritor primas tenet inter eos quibus præmia dantur: panem qui ministrávit, vocátur ante omnes: qui benignus fuit & liberális, ante réliquos justos ad vitam transmíttitur. Qui illiberális éxtitit & sórdidus, ante omnes peccatóres igni tráditur. Jam te témporis ipsa opportúnitas ad legem vocat, quæ mater est ceterárum. Quarè magnópere cura ne te prætéreat nundinárum occásio, atque commerciórum. Fluit enim tempus, nec expectat morantem: festínant dies, segnem prætergrediuntur. Ob id tu quoque mandátum velut fúgiens détine ac cónfice, & undélibet arreptum ulnis ampléctere. Dato pauca, & multa comparáto: exsólvito primigénium peccátum, cibariórum largitióne. Quemádmodùm enim Adam ímprobo esu peccátum transmísit; sic

nos insidiantem escam abolémus, si fratris necessitátem famemque curámus.

℞. Cùm turba esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent, ait discípulis: * Miséreor super turbam; quia ecce jam triduò sústinent me, nec habent quod mandúcent. ℣. Cónfluent ad bona Dómini, & ultrà non esúrient; & pópulus meus bonis meis adimplébitur, ait Dóminus. * Miséreor. *Marc.* 8. *Jerem.* 31.

Lectio viij.

POpuli, audíte: Christiáni, áuribus accípite: Hæc dicit Dóminus, non suâ ipsíus voce conciónans, sed servórum ore tanquàm instrumento résonans. Nos qui ratióne præditi sumus, ne brutis animántibus videámur immanióres. Quæ de gentílibus narrátur humánitas, incútiat nobis pudórem. Lex humanitátis plena apud quosdam illórum, unam mensam, commúnes cibos, & unam ferè famíliam, pópulum frequentem éfficit. Relinquámus externos, & veniámus ad trium míllium exemplum: æmulémur primum cœtum Christianórum, cùm eis commúnia essent ómnia, vita, ánima, consensus unus, commúnis mensa, fratérnitas indivísa: diléctio non ficta, córpora multa unum effíciens, ánimas diversas ad consensum unum compónens. Habes non pauca tùm ex véteri, tùm ex novo testamento, fraterni amóris exempla.

℞. Interrogávit Jesus discípulos: Quot panes habétis? Dixérunt: Septem. Et accípiens septem panes, grátias agens, fregit; * Et dabat discípulis suis ut appónerent. ℣. Dicit Dóminus: Cómedent, & supérerit. * Et dabat. *Marc.* 8. 4. *Reg.* 4.

Lectio ix.

SEnem fame laborantem si víderis, accerse ipsum, & ale velut Joseph Jacob. Inimícum si repéreris in angústiis pósitum, ne adjunge ad iram, quâ occupáris, ultiónem; sed ale velut ille fratres à quibus fúerat vénditus. Si incíderis in juniórem afflictátum, ita eum defléto, uti ille Bénjamin senectútis fílium. Tentat te étiam fortasse avarítia, velut Joséphum hera: trahit te tuis vestimentis, ut mandátum spernas, ipsamque auri mundique amantem præ mandáto Dómini díligas. Ubi cogitátio subíerit huic mandáto repugnans, alliciensque ánimum benè morátum ad avarítiam, & caritátem fraternam neglígere cogens, teque secum détinens, ab-

jice & tu vestimenta ; irátus secéde: fidem Dómino, velut ille, serváto : per unum annum, uti ille per septem, fami próvide & penúriæ.

℟. Jacta super Dóminum curam tuam, & * Ipse te enútriet ; † Non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo. ℣. Sint mores contenti præséntibus ; ipse enim dixit : Non te déseram, neque derelinquam. * Ipse. Glória Patri. † Non dabit. *Ps.* 54. *Hebr.* 13.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Præcépit Jesus turbæ discúmbere super terram ; & manducavérunt, & saturáti sunt. *Marc.* 8.

Oratio.

DEus, cujus providéntia in sui dispositióne non fállitur ; te súpplices exorámus, ut noxia cuncta submóveas, & ómnia nobis profutúra concédas ; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Sustulérunt quod superáverat de fragméntis septem sportas : erant autem qui manducavérunt quasi quátuor míllia, & dimísit eos. *Marc.* 8.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum

Lectio j. Cap. 2.

APpropinquavérunt dies David ut morerétur, præcepítque Salomóni fílio suo, dicens : Ego ingrédior viam univérsæ terræ : confortáre, & esto vir. Et obsérva custódias Dómini Dei tui, ut ámbules in viis ejus, ... ut confirmet Dóminus sermónes suos quos locútus est de me, dicens : Si custodíerint fílii tui vias suas, & ambuláverint coram me in veritáte, in omni corde suo, & in omni ánima sua, non auferétur tibi vir de sólio Israël. Dormívit ígitur David cum pátribus suis, & sepultus est in civitáte David. Dies autem quibus regnávit David super Israël, quadraginta anni sunt : in Hebron regnávit septem annis, in Jerúsalem triginta tribus.

℟. Tua est. 267.

Lectio ij. Cap. 3.

APpáruit autem Dóminus Salomóni per sómnium nocte, dicens : Póstula quod vis ut dem tibi. Et ait Sálomon : Tu fecisti cum servo tuo David patre meo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspectu tuo in veritáte, & justítia, & recto corde tecum : custodisti ei misericórdiam tuam grandem, & dedisti ei fílium sedentem super thronum ejus, sicut est hódiè. Et nunc, Dómine Deus, tu regnáre fecisti servū tuum pro David patre meo ; ego autem sum puer párvulus,

& ignórans egressum & introitum meum; & servus tuus in médio est pópuli quem elegisti, pópuli infiníti, qui numerári & supputári non potest præ multitúdine. Dabis ergò servo tuo cor dócile, ut pópulum tuum judicáre possit, & discérnere inter bonum & malum: quis enim póterit judicáre pópulum istum, pópulum tuum hunc multum?

℟. Dómine. 268.

Lectio iij.

PLácuit ergò sermo coram Dómino, quòd Sálomon postulasset hujuscémodi rem. Et dixit Dóminus Salomóni: Quia postulasti verbum hoc, & non petisti tibi dies multos, nec divítias, aut ánimas inimicórum tuórum, sed postulasti tibi sapiéntiam ad discernendum judícium; ecce feci tibi secundùm sermónes tuos, & dedi tibi cor sápiens & intélligens, in tantùm ut nullus ante te símilis tuî fúerit, nec post te surrectúrus sit. Sed & hæc quæ non postulasti, dedi tibi, divítias scílicet & glóriam, ut nemo fúerit símilis tuî in régibus, cunctis retrò diébus: si autem ambuláveris in viis meis, & custodíeris præcepta mea & mandáta mea, sicut ambulávit pater tuus, longos fáciam dies tuos.

℟. Sit Dóminus. 268.

FERIA TERTIA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 5.

MIsit Sálomon ad Hiram, dicens: Tu scis voluntátem David patris mei, & quia non potúerit ædificáre domum nómini Dómini Dei sui propter bella imminéntia per circúitum, donec daret Dóminus eos sub vestígio pedum ejus. Nunc autem réquiem dedit Dóminus Deus meus mihi per circúitum; & non est satan, neque occursus malus. Quamobrem cógito ædificáre templum nómini Dómini Dei mei, sicut locútus est Dóminus David patri meo, dicens: Fílius tuus quem dabo pro te super sólium tuum, ipse ædificábit domum nómini meo. Præcipe ígitur ut præcídant mihi servi tui cedros de Líbano, & servi mei sint cum servis tuis; mercédem autem servórum tuórum dabo tibi quamcumque petíeris; scis enim quómodò non est in pópulo meo vir qui nóverit ligna cædere sicut Sidónii.

℟. Usquequò. 269.

Lectio ij.

DEdit quoque Dóminus sapiéntiam Salomóni, sicut locútus est ei: & erat pax inter Hiram & Salomónem, & percussérunt ambo fœdus. Elegit-

depravátum est cor ejus per mulíeres, ut sequerétur deos aliénos: nec erat cor ejus perfectum cum Dómino Deo suo, sicut cor David patris ejus.

℟. Usquequò. 269.

Lectio ij.

IGitur irátus est Dóminus Salomóni, quòd avérsa esset mens ejus à Dómino Deo Israël, qui apparúerat ei secundò, & præcéperat de verbo hoc ne sequerétur deos aliénos; & non custodívit quæ mandávit ei Dóminus. Dixit ítaque Dóminus Salomóni: Quia habuísti hoc apud te, & non custodísti pactum meum, & præcepta mea quæ mandávi tibi, disrumpens scindam regnum tuum, & dabo illud servo tuo. Verúmtamen in diébus tuis non fáciam propter David patrem tuum: de manu fílii tui scindam illud; nec totum regnum áuferam, sed tribum unam dabo fílio tuo, propter David servum meum, & Jerúsalem quam elégi. Suscitávit autem Dóminus adversárium Salomóni, Adad Idumæum de sémine régio, qui erat in Edom.

℟. Deus noster. 269.

Lectio iij.

JEróboam quoque fílius Nabat Ephrathæus, de Saréda, servus Salomónis, cujus mater erat nómine Sarva, múlier vídua, levávit manum contra regem. Et hæc est causa rebelliónis adversùs eum, quia Sálomon ædificávit Mello, & coæquávit vorráginem civitátis David patris sui. Erat autem Jeróboam vir fortis & potens; vidensque Sálomon adolescentem bonæ índolis & indústrium, constitúerat eum præfectum super tribúta univérsæ domûs Joseph. Factum est ígitur in témpore illo, ut Jeróboam egrederétur de Jerúsalem, & inveníret eum Ahías Silonítes prophéta in via, opertus pállio novo: erant autem duo tantùm in agro. Apprehendensque Ahías pállium suum novum, quo coopertus erat, scidit in duódecim partes. Et ait ad Jeróboam: Tolle tibi decem scissúras; hæc enim dicit Dóminus Deus Israël: Ecce ego scindam regnum de manu Salomónis, & dabo tibi decem tribus.

℟. Dómine. 270.

FERIA SEXTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 11. & 12.

DOrmívit Sálomon cum pátribus suis, & sepultus est in civitáte David patris sui; regnavítque Róboam fílius ejus pro eo. Venit autem Róboam in Sichem; illuc

m congregátus erat om-
Isráël ad constituendum
n regem. At verò Jeró-
m fílius Nabat, cùm
uc esset in Ægypto pró-
us à fácie regis Salomó-
, audítâ morte ejus,
ersus est de Ægypto.
seruntque & vocavérunt
n: venit ergò Jeró-
m, & omnis multitúdo
ël, & locúti sunt ad
boam, dicentes: Pater
s duríssimum jugum im-
uit nobis; tu ítaque nunc
nínue páululùm de im-
io patris tui duríssimo,
le jugo graveíssimo quod
ósuit nobis, & servié-
s tibi.
R. Tua est. 267.

Lectio ij.

Espondítque rex pópu-
lo dura, derelícto con-
o seniórum, quod ei
erant; & locútus est
secundùm consílium ju-
um, dicens: Pater meus
ravávit jugum vestrum;
autem addam jugo ves-
: pater meus cæcídit
flagellis; ego autem
am vos scorpiónibus.
non acquiévit rex pó-
o; quóniam aversátus
at eum Dóminus, ut
itáret verbum suum
d locútus fúerat in ma-
Ahíæ Siloníṭæ ad Jeró-
m fílium Nabat. Vi-
s ítaque pópulus quòd
uisset eos audíre rex,
ondit ei, dicens: Quæ
is pars in David? vel
quæ hæréditas in fílio Isaï?
Vade in tabernácula tua,
Israël: nunc vide domum
tuam, David. Et ábiit
Israël in tabernácula sua.
Super fílios autem Israël,
quicumque habitábant in
civitátibus Juda, regnávit
Róboam.
R. Dómine. 268.

Lectio iij.

DIxítque Jeróboam in
corde suo: Nunc re-
vertétur regnum ad domum
David, si ascénderit pó-
pulus iste ut fáciat sacrifí-
cia in domo Dómini in Je-
rúsalem: & convertétur
cor pópuli hujus ad dómi-
num suum Róboam regem
Juda, interficientque me,
& revertentur ad eum. Et
excogitáto consílio, fecit
duos vítulos áureos, &
dixit eis: Nolíte ultrà as-
céndere in Jerúsalem: ecce
dii tui, Israël, qui te edu-
xérunt de terra Ægypti.
Posuítque unum in Bethel,
& álterum in Dan: & fac-
tum est verbum hoc in pec-
cátum; ibat enim pópulus
ad adorandum vítulum us-
que in Dan. Et fecit fana
in excelsis, & sacerdótes
de extrémis pópuli, qui
non erant de fíliis Levi.
Constituítque diem solem-
nem in mense octávo,
quintâ-decimâ die mensis,
in similitúdinem solemnitá-
tis quæ celebrabátur in
Juda.
R. Sit Dóminus. 268.

SABBATO.
De libro tértio Regum.
Lectio j. Cap. 18.

MIsit Achab ad omnes fílios Israël, & congregávit prophétas in monte Carméli. Accédens autem Elías ad omnem pópulum, ait: Usquequò claudicátis in duas partes? si Dóminus est Deus, sequímini eum; si autem Baal, sequímini illum. Et non respondit ei pópulus verbum. Et ait rursùs Elías ad pópulum: Ego remansi prophéta Dómini solus; prophétæ autem Baal quadringenti & quinquagínta viri sunt. Dentur nobis duo boves, & illi éligant sibi bovem unum; & in frusta cædentes ponant super ligna, ignem autem non suppónant: & ego fáciam bovem álterum, & impónam super ligna, ignem autem non suppónam. Invocáte nómina deórum vestrórum, & ego invocábo nomen Dómini mei; & Deus qui exaudíerit per ignem, ipse sit Deus. Respondens omnis pópulus, ait: Optima propositio.

[*Si fiat de Sabbato, ℟℟. sumentur è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.*]

Lectio ij.

DIxit ergò Elías prophétis Baal: Elígite vobis bovem unum, & fácite primi, quia vos plures estis; & invocáte nómina deórum vestrórum, ignemque non supponátis. Qui cùm tulissent bovem quem déderat eis, fecérunt; & invocábant nomen Baal de mane usque ad merídiem, dicentes: Baal, exaudi nos. Et non erat vox, nec qui respondéret: transiliebantque altáre quod fécerant. Cùmque esset jam merídies, illudébat illis Elías, dicens: Clamáte voce majóre, deus enim est, & fórsitan lóquitur, aut in diversório est, aut in itínere; aut certè dormit, ut excitétur. Clamábant ergò voce magnâ, & incidébant se juxtà ritum suum cultris & lancéolis, donec perfunderentur sánguine.

Lectio iij.

CUmque jam tempus esset ut offerrétur holocaustum, accédens Elías Prophéta, ait: Dómine Deus Abraham, & Isaac, & Israël, osténde hódiè, quia tu es Deus Israël, & ego servus tuus, & juxtà præceptum tuum feci ómnia verba hæc. Exaudi me, Dómine, exaudi me; ut discat pópulus iste quia tu es Dóminus Deus, & tu convertisti cor eórum íterùm. Cécidit autem ignis Dómini, & vorávit holocaustum, & ligna, & lápides, púlverem quoque, &

aquam quæ erat in aquæductu lambens. Quod cùm vidisset omnis pópulus, cécidit in fáciem suam, & ait: Dóminus ipse est Deus, Dóminus ipse est Deus. Dixítque Elías ad eos: Aprehéndite prophétas Baal, & ne unus quidèm effúgiat ex eis. Quos cùm apprehendissent, duxit eos Elías ad torrentem Cison, & interfécit eos ibi.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Ascendit Elías per túrbinem in cœlum; Eliséus autem vidébat, & clamábat: Pater mi, pater mi, currus Israël, & & auríga ejus. 4. *Reg.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA VII. post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber quartus Regum.

Lectio j. Cap. 1.

PRævaricátus est Moab in Israël, postquàm mórtuus est Achab. Cecidítque Ochozías per cancellos cœnáculi sui quod habébat in Samaría, & ægrotávit: misítque núntios, dicens ad eos: Ite, consúlite Beélzebub deum Accaron, utrùm vívere queam de infirmitáte mea hac. Angelus autem Dómini locútus est ad Elíam Thesbíten, dicens: Surge, & ascende in occursum nuntiórum regis Samaríæ, & dices ad eos: Numquid non est Deus in Israël, ut eátis ad consulendum Beélzebub deum Accaron? Quamobrem hæc dicit Dóminus: De léctulo super quem ascendisti, non descendes; sed morte moriéris.

℟. Tua est. 267.

Lectio ij.

ET ábiit Elías; reversíque sunt núntii ad Ochozíam. Qui dixit eis: Quarè reversi estis? At illi respondérunt ei: Vir occurrit nobis, & dixit ad nos: Ite, & revertímini ad regem qui misit vos, & dicétis ei: Hæc dicit Dóminus: Numquid, quia non erat Deus in Israël, mittis ut consulátur Beélzebub deus Accaron? Idcircò de léctulo super quem ascendisti, non descendes; sed morte moriéris. Qui dixit eis: Cujus figúræ & hábitûs est vir ille qui occurrit vobis, & locútus est verba hæc? At illi dixérunt: Vir pilósus, & zonâ pelliceâ accinctus rénibus. Qui ait: Elías Thesbítes est. Misítque ad eum quinquagenárium príncipem, & quinquaginta qui erant sub eo. Qui ascendit ad eum; sedentíque in vértice montis, ait: Homo Dei, rex præcépit ut descendas. Respondénsque Elías, dixit quinquagenário: Si homo Dei sum, descendat ignis de

cœlo, & dévoret te & quinquaginta tuos. Descendit itaque ignis de cœlo, & devorávit eum & quinquaginta qui erant cum eo.

℟. Dómine. 268.

Lectio iij.

RUrsùmque misit ad eum príncipem quinquagenárium álterum, & quinquaginta cum eo. Qui locútus est illi: Homo Dei, hæc dicit rex: Festína, descende. Respondens Elías, ait: Si homo Dei ego sum, descendat ignis de cœlo, & dévoret te & quinquaginta tuos. Descendit ergò ignis de cælo, & devorávit illum & quinquaginta ejus. Iterùm misit príncipem quinquagenárium tértium, & quinquaginta qui erant cum eo. Qui cùm venisset, curvávit génua contrà Elíam, & precátus est eum, & ait: Homo Dei, noli despícere ánimam meam, & ánimas servórum tuórum qui mecum sunt. Ecce descendit ignis de cœlo, & devorávit duos príncipes quinquagenários primos, & quinquagénos qui cum eis erant; sed nunc óbsecro ut misereáris ánimæ meæ. Locútus est autem Angelus Dómini ad Elíam, dicens: Descende cum eo, ne tímeas. Surréxit ígitur, & descendit cum eo ad regem.

℟. Sit Dóminus. 268.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Lib. 19. Moral. in Job, Cap. 6. Lectio iv.

SAncti ipsi, qui, sancto sublevante Spíritu, ad summa rapiuntur, quámdiù in hac vita sunt, ne áliquâ elatióne supérbiant, quibusdam tentatiónibus reprimuntur; ut nequáquàm tantùm profícere váleant, quantùm volunt: sed ne extollantur supérbiâ, fit in eis ipsárum quædam mensúra virtútum. Hinc est enim quòd Elías, dum tot virtútibus in alta profecisset, quâdam mensúrâ suspensus est, dùm Jézabel póstmodùm, quamvis regínam, tamen muliérculam, fugit.

℟. Usquequò. 269.

Lectio v.

PErpendo quippè hunc miræ virtútis virum ignem de cœlo tráhere, & secundò quinquagenários cum suis ómnibus petitióne súbitâ concremáre, verbo cœlos à plúviis cláudere, verbo cœlos ad plúvias aperíre, suscitantem mórtuos, ventúra quæque prævidentem: & ecce rursùs ánimo occurrit quo pavóre ante unam muliérculam fúgerit. Consídero virum timóre perculsum, de manu Dei mortem pétere, nec accípere; de

ıulſeris mortem ſu-
vitáre.
Ɂeus noſter. 269.
Lectio vj.
rébat enim mor-
ı dùm fúgeret, di-
úfficit mihi, tolle
. meam ; neque
ślior ſum quàm pa-
i. Undè ergò ſic
ut tot illas virtú-
ıt ? Undè ſic infir-
t ita féminam per-
:, niſi quia aquæ
ıntur menſúrâ ; ut
ŀi Dei hómines &
váleant per po-
Dei, & rursùm
menſúrâ mode-
: per infirmitátem
In illis virtútibus
ıid de Deo accépe-
iſtis infirmitátibus
ſe eſſe póterat,
bat. Illa poténtia
iuit ; iſta infírmitas
irtútis. In illis vir-
oſtendébat quid
ıt ; in iſtis infirmi-
hoc quod accépe-
ıſtodiébat. In mi-
ıonſtrabátur Elías,
nitátibus ſervabá-

ómine. 270.
'. NOCTURNO.
ancti Evangélii ſe-
ùm Matthæum.
ı vij. Cap. 7.
ɔ témpore ; Dixit
diſcípulis ſuis :
:e à falſis prophé-
véniunt ad vos in
ıtis óvium, intrín-
ſecùs autem ſunt lupi ra-
páces : à frúctibus eórum
cognoſcétis eos. Et réli-
qua.

Homília sancti Ambróſii
Epíſcopi.

In Pſalm. 118. Serm. 12.

NOn quicumque di-
cit mihi : Dómine,
Dómine, intrábit
in regnum cœlórum. Non
quicumque dicit mihi :
Tuus ſum, meus eſt. Meus
planè es, ſi vocem non
redárguat conſciéntia, ſi
ſermónem tuum ánimus
aut ópera non refútent.
Ego non nego meum eſſe
eum qui ipſe ſe non neget,
aut certè ſi pro me ſeip-
ſum ſibi ábneget. Nolo
habére férvulum plúribus
dóminis ſervientem. Nam
quómodò meus eſt, ſi mihi
dicat verbo : Tuus ſum,
& opéribus neget, & fac-
tis ſe diábolo adjúdicet &
obſtringat ? Non eſt meus
quem libído ſuccendit ;
quia mea eſt cáſtitas. Non
eſt meus quem cura ſpo-
liandi minóres exágitat ;
quia mea intégritas eſt.
Non eſt meus quem ira
móbilis inquiétat ; quia
mea tranquíllitas eſt. Non
eſt meus vini crápulâ te-
mulentus in lucem, am-
bitióne glóriæ ſeculáris
ébrius, qui in perículum
non poſſit ſóbriæ modera-
tiónis ſerváre veſtígium.
Pax ſum ego, litigáre non
novi. Quid mihi ad eum

de quo véniat diábolus, & dicat: Meus est; nam mihi sua colla curvávit, mea in illo plura repério: nomen sibi tuum víndicat, & meum munus? Non est ergò Christi, nisi qui est aliénus à crímine: non est Christi, nisi qui potest semper se Christi sérvulum demonstráre.

℟. Atténdite à falsis prophétis, qui * Véniunt ad vos in vestimentis óvium, intrínsecùs autem sunt lupi rapáces. ℣. Non misi eos; & ipsi prophétant in nómine meo mendáciter, ut pereátis. * Véniunt. *Matth. 7. Jerem. 27.*

Lectio viij.

NAm si quis mutábilis est, ut ego qui aut mœróre mutor, aut indignatióne, venit ira, & dicit: Meus est; ante horam meus erat, spero quòd iterùm meus fiat. Venit tristítia, & dicit: Meus est; ante horam in mea possessióne fuit, in meo jure: erígere ánimum præ mœróre non póterat, nec óculos leváre; & si triste áliquid accíderit, ad me íllicò revertétur. Quis ergò est Dei, nisi qui potest dícere: Nihil mihi cónscius sum? Ideò dicébat Paulus Apóstolus Jesu Christi, quia nulli álii obnóxius tenebátur. Ille ergò dicébat, Christi sum; & respondébat ei Dóminus, Meus es. Qui verè dicit, Tuus sum, audit à Dómino, Meus es. Dénique de ipso Dóminus ad Ananíam, cùm mítteret eum ad sanandum Paulum, ait: Vade, quóniam vas electiónis est mihi. Et quia perseverávit Christi esse, quasi impléto certámine, corónam méruit inveníre justítiæ.

℟. Prophétant de corde suo: * Consúunt pulvíllos sub omni cúbito manûs, & fáciunt cervicália sub cápite ad capiendas ánimas. ℣. A frúctibus eórum cognoscétis eos. * Consúunt. *Ezech. 13. Matth. 7.*

Lectio ix.

REctè ergò prophéta David dixit, Tuus sum, qui semper in Dómino mansit. Et quâ ratióne díxerit, Tuus sum, áddidit, Justificatiónes tuas exquisívi; hoc est, nihil aliórum quæsívi, sed id solùm quod tuum est desiderávi. Alii quærunt monília pretiósa; ego solas justificatiónes tuas quasi quædam serta justítiæ: álii domum ad domum, villam ad villam jungunt, quasi soli habitáre possint in terra hac, & eleméntum volunt occupáre commúne; álii possessiónem áëris ipsíus vindicáre; mihi in tuis justificatiónibus omne patrimónium est. Néscio possidére nisi quod

est. In tuis eló-
ritális mihi cura
rgenti. Mihi pór-
s est. Tuus sum
ia pars mihi hæ-
non in auro, non
to est, sed in
esu.
n omnis qui dicit
ómine, Dómine,
in regnum cœló-
, * Qui facit vo-
Patris mei, ipse
in regnum cœló-
Qui custódit man-
custódit ánimam
Qui facit. Glória.
facit. *Matth.* 7.
.

Benedictus.

. a. Non potest
na malos fruc-
e, neque arbor
os fructus fácere.

Oratio.

virtútum, cujus
totum quod est
: ínsere pectóri-
ris amórem tui
& præsta in no-
ónis augmentum;
sunt bona, nú-
: pietátis stúdio
nutríta, custó-
r Dóminum.

Magníficat.

g. Omnis arbor
acit fructum bo-
idétur, & in ig-
étur. *Matth.* 7.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 2.

Accessérunt fílii Prophetárum qui erant in Jéricho, ad Eliséum, & dixérunt ei: Numquid nosti quia Dóminus hódiè tollet dóminũ tuum à te? Et ait: Et ego novi; siléte. Dixit autem ei Elías: Sede hìc, quia Dóminus misit me usque ad Jordánem. Qui ait: Vivit Dóminus, & vivit ánima tua, quia non derelinquam te. Iérunt ígitur ambo páriter, & quinquaginta viri de fíliis Prophetárum secúti sunt eos, qui & stetérunt è contrà, longè; illi autem ambo stabant super Jordánem. Tulítque Elías pállium suum, & involvit illud, & percussit aquas, quæ divísæ sunt in utramque partem; & transiérunt ambo per siccum. Cùmque transissent, Elías dixit ad Eliséum: Póstula quod vis ut fáciam tibi, ántequàm tollar à te. Dixítque Eliséus: Obsecro ut fiat in me duplex spíritus tuus. Qui respondit: Rem diffícilem postulasti; áttamen si víderis me, quandò tollar à te, erit tibi quod petisti: si autem non víderis, non erit.

℟. Tua est. 267.

Lectio ij.

CUmque pérgerent, & incedentes sermocinarentur, ecce currus ígneus, & equi ígnei divisérunt utrumque; & ascendit Elías per túrbinem in cœlum; Eliséus autem vidébat, & clamábat: Pater mi, pater mi, currus Israël, & auríga ejus. Et non vidit eum ámpliùs: apprehenditque vestimenta sua, & scidit illa in duas partes. Et levávit pállium Elíæ, quod ceciderat ei: reversusque stetit super ripam Jordánis; & pállio Elíæ, quod cecíderat ei, percussit aquas, & non sunt divísæ. Et dixit: Ubi est Deus Elíæ étiam nunc? Percussítque aquas, & divísæ sunt huc atque illuc: & tránsiit Eliséus. Videntes autem fílii Prophetárum, qui erant in Jéricho è contrà, dixérunt: Requiévit spíritus Elíæ super Eliséum. Et venientes in occursum ejus, adoravérunt eum proni in terram.

℟. Dómine. 268.

Lectio iij. Cap. 4.

MUlier autem quædam de uxóribus Prophetárum clamábat ad Eliséum, dicens: Servus tuus vir meus mórtuus est, & tu nosti quia servus tuus fuit timens Dóminum, & ecce créditor venit ut tollat duos fílios meos ad serviendu[m] Cui dixit Eliséus: vis ut fáciam tibi mihi, quid habes mo tua? At illa r dit: Non hábeo tua quidquam in mea, nisi parùm quo ungar. Cui ait: pete mútuò ab ór vicínis tuis vasa vác pauca; & ingréde cláude óstium tuum intrínsecùs fúeris t fílii tui: & mitte i ómnia vasa hæc; plena fúerint, tolle ítaque múlier, & óstium super se & fílios suos: illi offe vasa, & illa infun Cùmque plena fuisse sa, dixit ad fílium Affer mihi adhuc ille respondit: Non Stetítque óleum. Ve tem illa, & indicáv mini Dei. Et ille: inquit, vende óleu redde creditóri tuo autem & fílii tui ví réliquo.

℟. Sit Dóminus.

FERIA TERT

De libro quarto Re

Lectio j. Ca

FActa est quæda & transíbat per Sunam; e tem ibi múlier m quæ ténuit eum ut deret panem: cùmq quenter indè tran divertébat ad eam

ederet panem. Quæ dixit virum suum : Animadrto quòd vir Dei sanctus iste, qui transit per nos quenter. Faciámus ergò cœnáculum parvum, & námus ei in eo léctulum, mensam, & sellam, & ndelábrum ; ut cùm vérit ad nos, máneat ibi. cta est ergò dies quæm, & véniens divertit cœnáculum, & reiévit ibi. Dixitque ad ézi púerum suum : Voca namítidem istam. Qui m vocasset eam, & illa tisset coram eo, dixit púerum suum : Lóquere eam : Ecce sedulè in nnibus ministrasti nobis, id vis ut fáciam tibi ? umquid habes negótium, vis ut loquar regi, e príncipi milítiæ ? Quæ spondit : In médio pósi mei hábito. Et ait : uid ergò vult ut fáciam ? Dixítque Giézi : Ne æras ; fílium enim non bet, & vir ejus senex est. æcépit ítaque ut vocáret m : quæ cùm vocáta fuist, & stetisset ante ósm, dixit ad eam : In mpore isto, & in hac dem hora, si vita comes erit, habébis in útero ium. At illa respondit : oli, quæso, dómine mi, r Dei, noli mentíri anlæ tuæ. Et concépit lier, & péperit fílium tempore & in hora eádem quâ díxerat Eliséus.

℟. Usquequò. 269.

Lectio ij.

CRevit autem puer. Et cùm esset quædam dies, & egressus isset ad patrem suum, ad messóres, ait patri suo : Caput meum dóleo, caput meum dóleo. At ille dixit púero : Tolle, & duc eum ad matrem suam. Qui cùm tulisset, & duxisset eum ad matrem suam, pósuit eum illa super génua sua usque ad merídiem, & mórtuus est. Ascendit autem, & collocávit eum super léctulum hóminis Dei, & clausit óstium ; & egressa, vocávit virum suum, & ait : Mitte mecum, óbsecro, unum de púeris, & ásinam, ut excurram usque ad hóminem Dei, & revertar.

℟. Deus noster. 269.

Lectio iij.

INgressus est ergò Eliséus domum, & ecce puer mórtuus jacébat in léctulo ejus : ingressúsque clausit óstium super se & super púerum, & orávit ad Dóminum. Et ascendit, & incúbuit super púerum ; posuítque os suum super os ejus, & óculos suos super óculos ejus, & manus suas super manus ejus ; & incurvávit se super eum, & calefacta est caro púeri. At ille reversus, deambulávit in domo, semel

huc atque illuc ; & aſcendit, & incúbuit ſuper eum, & oſcitávit puer ſéptiès, aperuitque óculos. At ille vocávit Giézi, & dixit ei : Voca Sunamítidem hanc. Quæ vocáta, ingreſſa eſt ad eum. Qui ait : Tolle fílium tuum. Venit illa, & córruit ad pedes ejus, & adorávit ſuper terram : tulítque fílium ſuum, & egreſſa eſt : & Eliſéus reverſus eſt in Gálgala.

℟. Dómine. 270.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 5.

NAaman princeps milítiæ regis Syriæ, erat vir magnus apud Dóminum ſuum, & honorátus, ... ſed lepróſus..... Venit ergò cum equis & cúrribus, & ſtetit ad óſtium domûs Eliſéi. Miſitque ad eum Eliſéus núntium, dicens : Vade, & laváre ſeptiès in Jordáne, & recípiet ſanitátem caro tua, atque mundáberis. Irátus Náaman recedébat, dicens : Putábam quòd egrederétur ad me, & ſtans invocáret nomen Dómini Dei ſui, & tángeret manu ſuâ locum lepræ, & curáret me. Numquid non melióres ſunt Abana & Pharphar flúvii Damaſci ómnibus aquis Iſraël, ut laver in eis, & munder ? Cùm ergò vertiſſet ſe, & abiret indignans, acceſſerunt ad eum ſervi ſui, & locúti ſunt ei : Pater, & ſi rem grandem dixiſſet tibi Prophéta, certè fácere debúeras ; quantò magis quia nunc dixit tibi : Laváre, & mundáberis ? Deſcendit, & lavit in Jordáne ſéptiès juxtà ſermónem viri Dei ; & reſtitúta eſt caro ejus ſicut caro púeri párvuli, & mundátus eſt. Reverſúſque ad virum Dei cum univerſo comitátu ſuo, venit & ſtetit coram eo, & ait : Verè ſcio quòd non ſit álius Deus in univerſa terra, niſi tantùm in Iſraël.

℟. Tua eſt. 267.

Lectio ij.

DIxítque Giézi puer viri Dei : Pepercit dóminus meus Náaman Syro iſti, ut non accíperet ab eo quæ áttulit : vivit Dóminus, quia curram poſt eum, & accípiam ab eo áliquid. Et ſecútus eſt Giézi poſt tergum Náaman : quem cùm vidiſſet ille currentem ad ſe, desíliit de curru in occurſum ejus, & ait : Rectène ſunt ómnia ? Et ille ait : Rectè. Dóminus meus miſit me ad te, dicens : Modò venérunt ad me duo adoleſcentes de monte Ephraïm, ex fíliis Prophetárum ; da eis taléntum argenti, & veſtes mutatórias dúplices. Di-

aman : Mélius
ias duo talenta.
eum , ligavít-
alenta argenti
saccis , & du-
nenta , & im-
ous púeris suis ,
tavérunt coràm

ine. 268.
tio iij.
venisset jam
, tulit de manu
repósuit in do-
tque viros ; &
pse autem in-
tit coram dó-
Et dixit Eli-
venis , Giézi ?
dit : Non ivit
quoquàm. At
onnè cor meum
i erat , quandò
homo de curru
cursum tuî ?
r accepisti ar-
x accepisti vef-
mas olivéta ,
, & oves , &
servos , & an-
& lepra Náa-
rébit tibi , &
, usque in sem-
Et egressus est
ósus quasi nix.
)óminus. 268.
QUINTA.
quarto Regum.
Cap. 6.
n est post hæc ,
egávit Bénadad
riæ universum
uum , & ascen-
osidébat Sama-

ríam. Fáctaque est fames magna in Samaría : & támdiù obsessa est , donec venumdarétur caput ásini octoginta argénteis , & quarta pars cabi stércoris columbárum quinque argénteis. Cùmque rex Israël transíret per murum , múlier quædam exclamávit ad eum , dicens : Salva me , dómine mi rex. Qui ait : Non te salvat Dóminus ; undè te possum salváre ? de área , vel de torculári ? Dixítque ad eam rex : Quid tibi vis ? Quæ respondit : Mulier ista dixit mihi : Da fíliũ tuum , ut comedámus eum hódiè , & fílium meum comedémus cras. Cóximus ergò fílium meum , & comédimus. Dixíque ei die alterâ : Da fílium tuum , ut comedámus eum. Quæ abscondit fílium suum. Quod cùm audisset rex , scidit vestimenta sua , & transíbat per murum. Vidítque omnis pópulus cilícium quo vestítus erat ad carnem intrínsecùs. Et ait rex : Hæc mihi fáciat Deus, & hæc addat , si stéterit caput Eliséi fílii Saphat super ipsum hódiè.

℟. Usquequò. 269.

Lectio ij. Cap. 7.

DIxit autem Eliséus : Audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus ; In témpore hoc cras módius símilæ uno statére erit , &

duo módii hórdei statére uno, in porta Samaríæ. Respondens unus de dúcibus, super cujus manum rex incumbébat, hómini Dei, ait: Si Dóminus fécerit étiam cataractas in cœlo, numquid póterit esse quod lóqueris? Qui ait: Vidébis óculis tuis, & indè non cómedes. Quátuor ergò viri erant leprósi juxtà intróitum portæ, qui dixérunt ad ínvicèm: Quid hìc esse vólumus donec moriámur? Sive íngredi voluérimus civitátem, fame moriémur; sive mansérimus hìc, moriendum nobis est: veníte ergò, & transfugiámus ad castra Syriæ; si pepércerint nobis, vivémus; si autem occídere volúerint, nihilóminùs moriémur. Surrexérunt ergò vésperi, ut venírent ad castra Syriæ: cùmque veníssent ad princípium castrórum Syriæ, nullum ibídèm reperérunt.

℟. Deus noster. 269.

Lectio iij.

ET egressus pópulus dirípuit castra Syriæ: factúsque est módius símilæ statére uno, & duo módii hórdei statére uno, juxtà verbum Dómini. Porrò rex ducem illum, in cujus manu íncumbébat, constítuit ad portam; quem conculcávit turba in intróitu portæ, & mórtuus est, juxtà quod locútus fúerat vir Dei, quandò descénderat rex ad eum.

℟. Dómine. 270.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 8.

VEnit Eliséus Damascum, & Bénadad rex Syriæ ægrotábat; nuntiaverúntque ei, dicentes: Venit vir Dei huc. Et ait rex ad Házaël: Tolle tecum múnera, & vade in occursum viri Dei, & cónsule Dóminum per eum, dicens: Si evádere pótero de infirmitáte mea hac? Ivit ígitur Házaël in occursum ejus, habens secum múnera, & ómnia bona Damasci, ónera quadraginta camelórum. Cùmque stetísset coram eo, ait: Fílius tuus Bénadad rex Syriæ misit me ad te, dicens: Si sanári pótero de infirmitáte mea hac? Dixítque ei Eliséus: Vade, dic ei: Sanáberis; porrò ostendit mihi Dóminus quia morte moriétur. Stetítque cum eo, & conturbátus est usque ad suffusiónem vultûs: flevítque vir Dei. Cui Házaël ait: Quarè dóminus meus flet? At ille dixit: Quia scio quæ factúrus sis fíliis Israël mala. Civitátes eórum munítas igne succendes, & júvenes eórum interfícies gládio, & párvulos eórum elídes, & prægnantes dívides.

℟. Tua est. 267.

Lectio ij.

;j. Cap. 9.
; autem Prophé-
'ocávit unum de
›hetárum, & ait
ıge lumbos tuos,
ıtículam ólei hanc
tua, & vade in
Gálaad. Cùmque
luc, vidébis Jehu
saphat fílii Nam-
ıgressus suscitábis
édio fratrum suó-
introdúces in in-
bículum; tenens
ulam ólei, fundes
ut ejus, & dices:
: Dóminus: Unxi
super Israël. Ape-
stium, & fúgies,
ı subsistes. Abiit
lescens puer Pro-
Ramoth Gálaad,
ùs est illuc: ecce
:íncipes exércitûs
, & ait: Verbum
:e, ô princeps.
Jehu: Ad quem
us nobis? At ille
! te, ô princeps.
mine. 268.
Lectio iij.
réxit, & ingressus
ıbículum: at ille
um super caput
ait: Hæc dicit
Deus Israël: Un-
:m super pópulum
Israël; & percú-
ım Achab dómini
lciscar sánguinem
meórum Prophe-
k sánguinem óm
vórum Dómini,
Jézabel: perdam-
;stiva.

que omnem domum Achab; & interfíciam de Achab mingentem ad paríetem, & clausum, & novíssimum in Israël; & dabo domum Achab, sicut domum Jeróboam fílii Nabat, & sicut domum Báasa fílii Ahía: Jézabel quoque cómedent canes in agro Jézrahel, nec erit qui sepéliat eam. Aperuitque óstium, & fugit. Jehu autem egressus est ad servos dómini sui, qui dixérunt ei: Recténe sunt ómnia? Quid vénit insánus iste ad te? Qui ait eis: Nostis hóminem, & quid locútus sit. At illi respondérunt: Falsum est, sed magìs narra nobis. Qui ait eis: Hæc & hæc locútus est mihi, & ait: Hæc dicit Dóminus: Unxi te regem super Israël. Festinavérunt ítaque, & unusquisque tollens pállium suum, posuérunt sub pédibus ejus in similitúdinem tribunális, & cecinérunt tubâ, atque dixérunt: Regnávit Jehu.

℟. Sit Dóminus. 268.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 9.

EGressus est Joram rex Israël, & Ochozías rex Juda, sínguli in cúrribus suis, egressíque sunt in occursum Jehu, & invenérunt eum in agro Naboth Jezrahelítæ. Cùmque vidisset Joram Jehu, dixit: Pax est, Jehu? At ille res-

ſcápulas : & egreſſa eſt ſagitta per cor ejus, ſtatímque córruit in curru ſuo. Dixítque Jehu ad Bádacer ducem : Tolle, prójice eum in agro Naboth Jezrahelítæ : mémini enim quandò ego & tu ſedentes in curru ſequebámur Achab patrem hujus, quòd Dóminus onus hoc levàverit ſuper eum, dicens : Si non pro ſánguine Naboth & pro ſánguine filiórum ejus, quem vidi herì, ait Dóminus, reddam tibi in agro iſto, dicit Dóminus. Nunc ergò tolle, & prójice eum in agrum, juxtà verbum Dómini. Ochozías autem rex Juda videns hoc, fugit per viam domûs horti; perſecutuſque eſt eum Jehu, & ait : Etiam hunc percútite in curru ſuo; & percuſſérunt eum in aſcenſu Gaver, qui eſt juxtà Jéblaam : qui fugit in Mageddo, & mórtuus eſt ibi.

[*Si fiat de Sabbato, ℟℟. ſumentur è II. Nocturno Dominicæ VI.*]

Lectio ij.

ANno undécimo Joram fílii Achab, regnávit

eſſe Zambri, qui cit dóminum ſuu vavitque Jehu fácie ad feneſtram, & ai eſt iſta ? Et inclin ſe ad eum duo eunúchi. At ille di Præcipitáte eam d Et præcipitavérun aſperſuſque eſt s páries, & equóru læ conculcavérun Cùmque introgreſſ ut coméderet, bibe ait : Ite, & vidé dictam illam ; & eam, quia fília r Cùmque iſſent ut rent eam, non inv niſi calváriam, & & ſummas manus. síque nuntiavérunt ait Jehu : Sermo eſt, quem locútu ſervum ſuum Elía bíten, dicens : Jézrahel cómeder carnes Jézabel.

Lectio iij. Ca

ERant autem ſeptuaginta fi maría. Scripſit e lítteras, & miſi maríam, ad optir vitátis, & ad

& ad nutrítios
dicens : Statìm
éritis lítteras has,
ǀtis fílios dómini
: currus, & equos,
tes firmas, & ar-
gite meliórem, &
i vobis placúerit
dómini vestri, &
nite super sólium
ii, & pugnáte pro
ómini vestri. Ti-
: illi vehementer,
unt : Ecce duo re-
ι potuérunt stare
eo, & quómodò
ǀbimus resístere ?
t ergò præpósiti
& præfecti civi-
t majóres natu, &
ad Jehu, dicen-
vi tui sumus, quæ-
jússeris faciémus,
stituémus nobis re-
quæcumque tibi
, fac. Rescripsit
is lítteras secundò,
: Si mei estis, &
mihi, tóllite cá-
órum dómini ves-
veníte ad me hâc
orâ cras in Jézra-
rrò fílii regis sep-
a viri apud optimá-
tátis nutriebantur.
r venissent lítteræ
tulérunt fílios re-
occidérunt septua-
iros, & posuérunt
órum in cóphinis,
runt ad eum in Jéz-

d Magníficat.
). E. Tradidérunt se

fílii Israël, ut fácerent malum coram Dómino : Sed nec ipse Juda custodívit mandáta Dómini Dei sui : projecítque Dóminus omne semen Israël, & afflíxit eos. 4. *Reg.* 17.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA VIII. post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 11.

ATHalía mater Ochozíæ, videns mórtuum fílium suum, surréxit, & interfécit omne semen régium. Tollens autem Jósaba fília regis Joram, soror Ochozíæ, Joas fílium Ochozíæ, furáta est eum de médio filiórum regis qui interficiebantur, & nutrícem ejus, de triclínio ; & abscondit eum à fácie Athalíæ, ut non interficerétur. Eratque cum ea sex annis clàm in domo Dómini : porrò Athalía regnávit super terram. Anno autem séptimo, misit Joíada, & assúmens centuriónes & mílites, introdúxit ad se in templum Dómini, pepigítque cum eis fœdus ; & adjúrans eos in domo Dómini, ostendit eis fílium regis.

℟. Tua est. 267.

Lectio ij.

PRoduxítque fílium regis, & pósuit super

eum diadéma, & testimónium; fecerúntque eum regem, & unxérunt; & plaudentes, manu, dixérunt: Vivat rex. Audívit autem Athalía vocem pópuli currentis; & ingressa ad turbas in templum Dómini, vidit regem stantem super tribúnal juxtà morem, & cantóres, & tubas propè eum, omnémque pópulum terræ lætantem, & canentem tubis; & scidit vestimenta sua, clamavítque: Conjurátio, conjurátio. Præcépit autem Joíada centuriónibus qui erant super exércitum, & ait eis: Edúcite eam extra septa templi; & quicumque eam secútus fúerit, feriátur gládio. Díxerat enim sacerdos: Non occidátur in templo Dómini. Imposuerúntque ei manus, & impegérunt eam per viam intróitûs equórum, juxtà palátium, & interfecta est ibi. Pépigit ergò Joíada fœdus inter Dóminum, & inter regem, & inter pópulum, ut esset pópulus Dómini, & inter regem & pópulum. Ingressúsque est omnis pópulus terræ templum Baal, & destruxérunt aras ejus, & imágines contrivérunt válidè: Mathan quoque sacerdótem Baal occidérunt coram altári.

℟. Dómine. 268.

Lectio iij. Cap. 13.

Eliséus autem ægrotábat infirmitáte, quâ & mórtuus est; descendítque ad eum Joas rex Israël, & flebat coràm eo, dicebátque: Pater mi, pater mi, currus Israël, & auríga ejus. Et ait illi Eliséus: Affer arcum & sagittas. Cùmque attulisset ad eum arcum & sagittas, dixit ad regem Israël: Pone manum tuam super arcum. Et cùm posuisset ille manum suam, superpósuit Eliséus manus suas mánibus regis, & ait: Aperi fenestram orientálem. Cùmque aperuisset, dixit Eliséus: Jace sagittam. Et jecit. Et ait Eliséus: Sagitta salútis Dómini, & sagitta salútis contrà Syriam; percutiésque Syriam in Aphec, donec consúmas eam. Et ait: Tolle sagittas. Qui cùm tulisset, rursùm dixit ei: Pércute jáculo terram. Et cùm percussisset tribus vícibus, & stetisset, irátus est vir Dei contrà eum, & ait: Si percussisses quinquiès, aut sexiès, sive septiès, percussisses Syriam usque ad consumptiónem; nunc autem tribus vícibus percúties eam. Mórtuus est ergò Eliséus, & sepeliérunt eum. Latrúnculi autem de Moab venérunt in terram in ipso anno. Quidam autem sepe-

hóminem , vidé-
trúnculos , & pro-
t cadáver in sepul-
liséi. Quod cùm te-
ossa Eliséi , revíxit
& stetit super pe-
s.
it Dóminus. 268.
, *NOCTURNO.*
sancti Cyrilli Jero-
solymitáni.
:. 2. *n.* 13. *Lectio iv.*
Chab rex Samaríæ
sceleratíssimus, ido-
lórum cultor, cùm
Elías Prophéta ,
as duntáxat inten-
sacco se índuit, &
estimenta. Et quid
lemens Deus ad
! Vidisti quómodò
ıctus est Achab à
ıea ? tanquàm fér-
Prophétæ ingénium
ut ad misericór-
inclináret. Vultis
:ere quàm forte sit
ıtia armórum ge-
quantùm conféssio
dversùs hostes præ-
Centum octoginta
: hóstium míllia
ıs per confessiónem
t hoc adhuc míni-
senténtiam Dei ad-
se pronuntiátam ,
ıiténtiam dissolvit.
nti enim ipsi dixit
Moriéris tu , nec
Quæ jam spes, quæ
lus vel expectátio ,
:iante Prophétâ ?
ıon revocátus est à
ıtia , memor ejus

quod scriptum est : Cùm aversus ingemúeris , tunc salvàberis.

℟. Usquequò. 269.

n. 15. *Lectio v.*

CONversus est ad paríetem , & mentem per oratiónem ad cœlum tendens : Dómine , ait , meménto meî ; súfficit enim ad sanatiónem te meî meminisse. Tempóribus non súbjaces ; sed ipse es vitæ árbiter & legislátor. Non enim secundùm genitúram aut astrórum complexiónem , ut nonnulli delírant , vitæ nostræ rátio decurrit , sed secundùm tuam voluntátem. Et illi, cujus desperáta vita fúerat , annórum quíndecim vitæ accéssio datur : atque in signum decem grádibus sol retrogressus est. Jam verò sol propter Ezechíam remeávit : at idem propter Christum defécit , non retrocédens , sed delíquium passus ; eâ re quid inter utrumque , Ezechíam dico & Jesum , interesset , demonstrans. Et ille quidèm pótuit Dei senténtiam dissólvere ; Jesus verò peccatórum véniam tribúere non póterit ?

℟. Deus noster. 269.

n. 15. & 16. *Lectio vj.*

COnvértere tu quoque, & ingemisce ; & óstium claude : ora ut tibi dimittátur , ut urentes te flammas disjíciat Deus. Po-

rítia ; nam talis cupíditas, quæ regnum cœleste merétur, & bonum perenne desíderat, radix bonórum est.

℟. Ignem ardentem extinguit aqua, & eleemósyna resístit peccátis : * Et † Qui reddit grátiam, in témpore casûs sui invéniet firmamentum. ℣. Qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet : * Et qui. Glória Patri. † Qui. *Eccli.* 3. 2. *Cor.* 9.

Ad Benedictus.

Ant. 4. E. Ait víllicus intrà se : Scio quid fáciam; ut cùm amótus fúero à villicatióne, recípiant me in domos suas. *Luc.* 16.

Orátio.

Largíre nobis, quæsumus, Dómine, semper spíritum cogitandi quæ recta sunt, propítius & agendi; ut qui sine te esse non póssumus, secundùm te vívere valeámus; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Laudávit dóminus víllicum iniquitátis, quia prudenter fecísset; quia fílii hujus sǽculi prudentióres fíliis lucis in generatióne sua sunt. *Luc.* 16.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 18.

Anno tértio Osée fílii Ela regis Israël, regnávit Ezechías fílius Achaz regis Juda. Viginti quinque annórum erat, cùm regnáre cœpisset; & viginti novem annis regnávit in Jerúsalem. Fecitque quod erat bonum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat David pater ejus. Ipse dissipávit excelsa, & contrívit státuas, & succídit lucos, confregitque serpentem æneum quem fécerat Móyses; síquidèm usque ad illud tempus fílii Israël adolébant ei incensum: vocavitque nomen ejus Nohestan. In Dómino Deo Israël sperávit : itaque post eum non fuit símilis ei de cunctis régibus Juda, sed neque in his qui ante eum fuérunt : & adhǽsit Dómino, & non recessit à vestígiis ejus, fecitque mandáta ejus, quæ præcéperat Dóminus Móysi.

℟. Tua est. 267.

Lectio ij.

Anno quarto regis Ezechíæ, qui erat annus séptimus Osée fílii Ela regis Israël, ascendit Salmánasar rex Assyriórum in Samaríam, & oppugnávit eam, & cepit. Nam post annos tres, anno sexto Ezechíæ, id est, nono anno Osée regis Israël, capta est Samaría; & tránstulit rex Assyriórum Israël in Assyrios, collocavitque eos in Hala & in Habor flúviis Gozan in civitátibus Medórum; quia

non audiérunt vocem Dómini Dei sui, sed prætergressi sunt pactum ejus: ómnia quæ præcéperat Móyses servus Dómini, non audiérunt, neque fecérunt. Anno quarto-décimo regis Ezechíæ, ascendit Sennácherib rex Assyriórum ad universas civitátes Juda munítas, & cepit eas.

℟. Dómine. 268.

Lectio iij. Cap. 19.

CUm accepisset Ezechías lítteras de manu nuntiórum, & legisset eas, ascendit in domum Dómini, & expandit eas coram Dómino, & orávit in conspectu ejus, dicens: Dómine Deus Israël, qui sedes super Chérubim, tu es Deus solus regum ómnium terræ: tu fecisti cœlum & terram. Inclína aurem tuam, & audi; áperi, Dómine, óculos tuos, & vide; audi ómnia verba Sennácherib, qui misit ut exprobráret nobis Deum viventem. Verè, Dómine, dissipavérunt reges Assyriórum gentes, & terras ómnium; & misérunt deos eórum in ignem: non enim erant dii, sed ópera mánuum hóminum ex ligno & lápide; & perdidérunt eos. Nunc ígitur, Dómine Deus noster, salvos nos fac de manu ejus; ut sciant ómnia regna terræ quia tu es Dóminus Deus solus.

℟. Sit Dóminus. 268.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 19.

FActum est in nocte illa, venit Angelus Dómini, & percussit in castris Assyriórum centum octoginta quinque míllia. Cùmque dilúculò surrexisset, vidit ómnia córpora mortuórum; & recédens ábiit, & reversus est Sennácherib rex Assyriórum, & mansit in Nínive. Cùmque adoráret in templo Nesroch deum suum, Adrámelech & Sárasar fílii ejus percussérunt eum gládio, fugeruntque in terram Armeniórum; & regnávit Asarhaddon fílius ejus pro eo.

℟. Usquequò. 269.

Lectio ij. Cap. 20.

IN diébus illis ægrotávit Ezechías usque ad mortem: & venit ad eum Isaías fílius Amos, Prophéta, dixitque ei: Hæc dicit Dóminus Deus: Præcipe dómui tuæ; moriéris enim tu, & non vives. Qui convertit fáciem suam ad paríetem, & orávit Dóminum, dicens: Obsecro, Dómine, memento, quæso, quómodò ambuláverim coram te in veritáte & in corde perfecto; & quod plácitum est coram te, fécerim. Flevit ítaque Ezechías fletu magno. Et ántequàm egrede-

rétur Iſaías médiam partem átrii, factus eſt ſermo Dómini ad eum, dicens: Revértere, & dic Ezechíæ duci pópuli mei: Hæc dicit Dóminus Deus David patris tui: audívi oratiónem tuam, & vidi lácrymas tuas; & ecce ſanávi te: die tértio aſcendes templum Dómini. Et addam diébus tuis quíndecim annos: ſed & de manu regis Aſſyriórum liberábo te, & civitátem hanc; & prótegam urbem iſtam propter me, & propter David ſervum meum.

℟. Deus noſter. 269.

Lectio iij.

DIxítque Iſaías: Afferte maſſam ficórum. Quam cùm attuliſſent, & poſuiſſent ſuper ulcus ejus, curátus eſt. Díxerat autem Ezechías ad Iſaíam: Quod erit ſignum, quia Dóminus me ſanábit, & quia aſcenſúrus ſum die tértiâ templum Dómini? Cui ait Iſaías: Hoc erit ſignum à Dómino, quòd factúrus ſit Dóminus ſermónem quem locútus eſt: Vis ut aſcendat umbra decem líneis, an ut revertátur tótidem grádibus? Et ait Ezechías: Fácile eſt umbram créſcere decem líneis: nec hoc volo ut fiat, ſed ut revertátur retrorſùm decem grádibus. Invocávit ítaque Iſaías prophéta Dóminum, & redúxit umbram per líneas, quibus jam deſcénderat in horológio Achaz, retrorſùm decem grádibus.

℟. Dómine. 270.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 20.

IN témpore illo miſit Bérodach Báladan, fílius Báladan, rex Babyloniórum, lítteras & múnera ad Ezechíam: audíerat enim quòd ægrotaſſet Ezechías. Lætátus eſt autem in adventu eórum Ezechías, & oſtendit eis domum arómatum, & aurum, & argentum, & pigmenta vária, unguenta quoque, & domum vaſórum ſuórum, & ómnia quæ habére póterat in theſauris ſuis. Non fuit quod non monſtráret eis Ezechías in domo ſua, & in omni poteſtáte ſua.

℟. Tua eſt. 267.

Lectio ij.

VEnit autem Iſaías prophéta ad regem Ezechíam, dixítque ei: Quid dixérunt viri iſti? aut unde venérunt ad te? Cui ait Ezechías: De terra longínqua venérunt ad me, de Babylóne. At ille reſpóndit: Quid vidérunt in domo tua? Ait Ezechías: Omnia quæcúmque ſunt in domo mea, vidérunt: nihil eſt quod non monſtráverim eis in theſauris meis. Dixit ítaque Iſaías Eze-

li sermónem Dó-
:ce dies vénient,
ntur ómnia quæ
ımo tua, & quæ
nt patres tui us-
m hanc, in Ba-
: non remanébit
, ait Dóminus.
e filiis tuis qui
ır ex te, quos
, tollentur, &
ıúchi in palátio
bylónis. Dixit
ad Isaíam: Bo-
ı Dómini, quem
: sit pax & vé-
iébus meis.
nine. 268.
iij. Cap. 22.
ınnórum erat Jo-
:ùm regnáre cœ-
iginta & uno an-
it in Jerúsalem...
quod plácitum
ım Dómino, &
t per omnes vias
tris sui: non de-
d déxteram, sive
ım. Anno autem
cimo regis Josíæ,
Saphan.......
templi Dómini,
: Vade ad Hel-
sacerdótem mag-
conflétur pecúnia
a est in templum
, quam collegé-
tóres templi à pó-
turque fabris per
ıs domûs Dómini;
stríbuant eam his
antur in templo
, ad instauranda
ı templi.

℟. Sit Dóminus. 268.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 22.

NArrávit Saphan scriba regi, dicens: Librum dedit mihi Helcías sacerdos. Quem cùm legisset Saphan coram rege, & audisset rex verba libri legis Dómini, scidit vestimenta sua. Et præcépit Helcíæ sacerdóti, & Ahicam fílio Saphan, & Achobor fílio Micha, & Saphan scribæ, & Asaíæ servo regis dicens: Ite, & consúlite Dóminum super me, & super pópulo, & super omni Juda, de verbis volúminis istíus quod inventum est: magna enim ira Dómini succensa est contra nos; quia non audiérunt patres nostri verba libri hujus, ut fácerent omne quod scriptum est nobis.

℟. Usquequò. 269.

Lectio ij. Cap. 23.

AScenditque rex templum Dómini, & omnes viri Juda, universíque qui habitábant in Jerúsalem cum eo, sacerdótes & prophétæ, & omnis pópulus à parvo usque ad magnum; legitque cunctis audiéntibus ómnia verba libri fœderis, qui inventus est in domo Dómini. Stetitque rex super gradum; & fœdus percussit coram Dómino, ut ambulárent post

Dóminum, & custodírent præcepta ejus, & testimónia, & cæremónias, in omni corde & in tota ánima, & suscitárent verba fœderis hujus quæ scripta erant in libro illo; acquievitque pópulus pacto. Et præcépit rex Helcíæ Pontífici, & sacerdótibus secundi órdinis, & janitóribus, ut projícerent de templo Dómini ómnia vasa quæ facta fúerant Baal, & in luco, & universæ milítiæ cœli: & combussit ea foris Jerúsalem in convalle Cedron, & tulit púlverem eórum in Bethel. Et delévit arúspices, quos posúerant reges Juda ad sacrificandum in excelsis per civitátes Juda, & in circúitu Jerúsalem; & eos qui adolébant incensum Baal, & Soli, & Lunæ, & duódecim signis, & omni milítiæ cœli.

℟. Deus noster. 269.

Lectio iij.

ET contrívit státuas, & succídit lucos; replevitque loca eórum óssibus mortuórum: insuper & altáre quod erat in Bethel, & excelsum quod fécerat Jeróboam fílius Nabat, qui peccáre fecit Israël; & altáre illud, & excelsum destrúxit atque combussit & comminuit in púlverem, succenditque étiam lucum. Et conversus Josías vidit ibi sepulcra quæ erant in monte: misitque, & tulit ossa de sepulcris, & combussit ea super altáre, & pólluit illud juxtà verbum Dómini, quod locútus est vir Dei, qui prædíxerat verba hæc. Et ait: Quis est títulus ille quem vídeo? Responderuntque ei cives urbis illíus: Sepulcrum est hóminis Dei, qui venit de Juda, & prædíxit verba hæc quæ fecisti super altáre Bethel. Et ait: Dimíttite eum, nemo commóveat ossa ejus. Et intacta mansérunt ossa illíus, cum óssibus Prophétæ qui vénerat de Samaría.

℟. Dómine. 270.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 24.

IN diébus (Jóakim) ascendit Nabuchodónosor rex Babylónis, & factus est ei Jóakim servus tribus annis: & rursùm rebellávit contra eum. Immisitque ei Dóminus latrúnculos Chaldæórum, & latrúnculos Syriæ, & latrúnculos Moab, & latrúnculos filiórum Ammon; & immísit eos in Judam, ut dispérderent eum, juxtà verbum Dómini, quod locútus fúerat per servos suos Prophétas. Factum est autem hoc per verbum Dómini contrà Judam, ut auferret eum coram se, propter peccáta Manasse universa

quæ fecit, & propter sánguinem innóxium quem effúdit, & implévit Jerúsalem cruóre innocéntium; & ob hanc rem nóluit Dóminus propitiári. Réliqua autem sermónum Jóakim, & univérsa quæ fecit, nonnè hæc scripta sunt in libro sermónum diérum regum Juda? Et dormívit Jóakim cum pátribus suis: & regnávit Jóachin fílius ejus pro eo.

℟. Tua est. 267.

Lectio ij.

DEcem & octo annórum erat Jóachin cùm regnáre cœpisset, & tribus ménsibus regnávit in Jerúsalem.... Et fecit malum coram Dómino juxtà ómnia quæ fécerat pater ejus. In témpore illo ascendérunt servi Nabuchodónosor regis Babylónis in Jerúsalem, & circúmdata est urbs munitiónibus. Venítque Nabuchodónosor rex Babylónis ad civitátem cum servis suis, ut oppugnárent eam. Egressúsque est Jóachin rex Juda ad regem Babylónis, ipse & mater ejus, & servi ejus, & príncipes ejus, & eunúchi ejus; & suscépit eum rex Babylónis anno octávo regni sui. Et prótulit indè omnes thesauros domûs Dómini, & thesauros domûs régiæ; & concídit univérsa vasa áurea quæ fécerat Sálomon rex Israël in templo Dómini juxtà verbum Dómini. Et tránstulit omnem Jerúsalem, & univérsos príncipes, & omnes fortes exércitûs, decem míllia, in captivitátem; & omnem artíficem & clusórem: nihilque relictum est, exceptis paupéribus pópuli terræ.

℟. Dómine. 268.

Lectio iij.

TRánstulit quoque Jóachin in Babylónem, & matrem regis, & uxóres regis, & eunúchos ejus; & júdices terræ duxit in captivitátem de Jerúsalem in Babylónem. Et omnes viros robustos, septem míllia, & artífices & clusóres mille, omnes viros fortes & bellatóres; duxítque eos rex Babylónis captívos in Babylónem. Et constítuit Mathaníam pátruum ejus pro eo; imposuítque nomen ejus Sedecíam. Vigésimum & primum annum ætátis habébat Sedecías, cùm regnáre cœpisset, & úndecim annis regnávit in Jerúsalem..... Et fecit malum coram Dómino, juxtà ómnia quæ fécerat Jóakim. Irascebátur enim Dóminus contra Jerúsalem & contra Judam, donec projíceret eos à fácie sua; recessítque Sedecías à rege Babylónis.

℟. Sit Dóminus. 268.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 25.

FActum est anno nono regni (Sedecíæ,) mense décimo, décimâ die mensis, venit Nabuchodónosor rex Babylónis, ipse & omnis exércitus ejus in Jerúsalem, & circumdedérunt eam, & extruxérunt in circúitu ejus munitiónes. Et clausa est cívitas atque valláta, usque ad undécimum annum regis Sedecíæ, nonâ die mensis; prævaluitque fames in civitáte, nec erat panis pópulo terræ. Et interrupta est cívitas; & omnes viri bellatóres nocte fugérunt per viam portæ quæ est inter dúplicem murum ad hortum regis: (porrò Chaldæi obsidébant in circúitu civitátem.) Fugit ítaque Sedecías per viam quæ ducit ad campéstria solitúdinis. Et persecútus est exércitus Chaldæórum regem, comprehenditque eum in planítie Jéricho; & omnes bellatóres qui erant cum eo, dispersi sunt, & reliquérunt eum. Apprehensum ergò regem duxérunt ad regem Babylónis in Réblatha; qui locútus est cum eo judícium. Fílios autem Sedecíæ occídit coram eo, & óculos ejus effódit, vinxitque eum caténis, & addúxit in Babylónem.

{ *Si fiat de*
℟℟℟. *sumentur*
turno Dominicæ V

Lectio ij.

MEnse quinto,
die mensis,
annus nonus-décim
Babylónis, veni
zardan princeps e
servus regis Baby
Jerúsalem: &
domum Dómini
mum regis, & d
rúsalem; omnem
mum combussit
muros Jerúsalem
tu destrúxit omn
tus Chaldæórum,
cum príncipe míli
liquam autem pó
tem quæ remánse
vitáte, & pérf
transfúgerant ad r
bylónis, & réliq
gus tránstulit Na
princeps milítiæ
paupéribus terræ
vinitóres & agríc
lumnas autem ær
erant in templo
& bases, & mar
quod erat in dom
ni, confregérunt
& transtulérunt
in Babylónem.

Lectio iij.

FActum est ve
no trigésimo
transmigratiónis
regis Juda, mens
cimo, vigésimâ
die mensis, sublev
mérodach rex Ba
anno quo regnáre

ichin regis Juda
e. Et locútus est
e; & pósuit thro-
super thronum re-
erant cum eo in
. Et mutávit ves-
quas habúerat in
& comedébat pa-
per in conspectu
is diébus vitæ suæ.
quoque constí-
ue intermissióne,
abátur ei à rege
los dies ómnibus
æ suæ.
Magníficat.
a. Sapiéntia insi-
locúta est: Re-
nfántiam, & ví-
mbuláte per vias
. *Prov.* 9.
ut infrà ad Lau-

NICA IX.
Pentecosten.
OCTURNO.
er Proverbiórum.
. Cap. 1.
ulæ Salomónis,
David, regis
el: ad sciendam
a & disciplínam;
enda verba pru-
& suscipiendam
m doctrínæ, jus-
& judícium, &
: ut detur pár-
tia, adolescenti
intelleċtus. Au-
iens sapiéntior
ntélligens guber-
ssidébit. Anim ad-
ábolam & inter-
m, verba sa-
pientûm & ænígmata eó-
rum. Timor Dómini, prin-
cípium sapiéntiæ. Sapién-
tiam atque doctrínam stulti
despíciunt. Audi, fili mi,
disciplínam patris tui, &
ne dimittas legem matris
tuæ; ut addátur grátia cá-
piti tuo, & torques collo
tuo.

℞. Beátus homo qui in-
vénit sapiéntiam: pretió-
sior est cunctis ópibus; *
Viæ ejus viæ pulchræ, &
omnes sémitæ illíus pací-
ficæ. ℣. Quæ desursùm est
sapiéntia, pudíca est, pa-
cífica, modesta, plena mi-
sericórdiâ & frúctibus bo-
nis. * Viæ ejus. *Prov.* 3.
Jac. 3.

Lectio ij.

Fili mi, si te lactáve-
rint peccatóres; ne
acquiescas eis. Si díxerint:
Veni nobiscum; insidié-
mur sánguini, abscondá-
mus tendículas contra in-
sontem frustrà: deglutiá-
mus eum sicut infernus vi-
ventem, & integrum quasi
descendentem in lacum:
omnem pretiósam substán-
tiam reperiémus; implébi-
mus domos nostras spóliis:
sortem mitte nobiscum;
marsúpium unum sit óm-
nium nostrûm. Fili mi,
ne ámbules cum eis; pró-
hibe pedem tuum à sémi-
tis eórum: pedes enim illó-
rum ad malum currunt, &
festínant ut effundant sán-
guinem.

℟. Vanitátem & verba mendácia longè fac à me, [Dómine] : * Mendicitátem & divítias ne déderis mihi ; tríbue tantùm víctui meo necessária. ℣. Qui volunt dívites fíeri, íncidunt in desidéria multa inutília & nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum & perditiónem. * Mendicitátem. *Prov.* 30. 1. *Tim.* 6.

Lectio iij.

SApiéntia forís prædicat, in platéis dat vocem suam ; in cápite turbárum clámitat, in fóribus portárum urbis profert verba sua, dicens : Usquequò, párvuli, dilígitis infántiam ? & stulti ea quæ sibi sunt nóxia cúpient, & imprudentes odíbunt sciéntiam ? Convertímini ad correptiónem meam : en próferam vobis spíritum meum, & ostendam vobis verba mea. Quia vocávi, & renuistis ; extendi manum meam, & non fuit qui aspíceret : despexistis omne consílium meum, & increpatiónes meas neglexistis : ego quoque in intéritu vestro ridébo ; & subsannábo, cùm vobis id quod timebátis, advénerit : cùm irrúerit repentína calámitas, & intéritus quasi tempestas ingrúerit;quandò vénerit super vos tribulátio & angústia. Tunc invocábunt me, & non exáudiam : manè consurgent, & non invénient me.

℟. Finem loquendi páriter omnes audiámus : * Deum time, & † Mandáta ejus observa ; hoc est enim omnis homo. ℣. Finis præcepti est cáritas de corde puro, & consciéntiâ bonâ, & fide non fictâ. * Deum. Glória Patri. † Mandáta ejus. *Eccles.* 12. 1. *Tim.* 1.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi, de Civitáte Dei.

Lib. 17. *C.* 20. *Lectio iv.*

PRophetasse Salomon reperítur in suis libris, qui tres recepti sunt in auctoritátem canónicam, Provérbia, Ecclesiastes, & Cánticum Canticórum. Alii verò duo, quorum unus Sapiéntia, alter Ecclesiásticus dícitur, propter elóquii nonnullam similitúdinem, ut Salomónis dicantur, obtínuit consuetúdo : non autem esse ipsíus non dúbitant doctóres ; eos tamen in auctoritátem, máximè occidentális, antíquitùs recépit Ecclésia. Quorum in uno, qui appellátur Sapiéntia Salomónis, pássio Christi apertíssimè prophetátur. Impii quippe interfectóres ejus commemorantur, dicentes : Circumveniámus justum, quóniam insuávis est nobis, &

ius est opéribus
: & filium Dei se
t, & gloriátur pa-
'eum se habére. In
ístico autem fides
ı futúra prædícitur
lo: Miserére nostrî,
tor Deus ómnium,
itte timórem tuum
nnes gentes, & ag-
te secundùm quòd
gnóvimus te, quia
Deus præter te,
:. Hanc optandi &
.i spécie prophe-
'r Jesum Christum
; implétam.
ıni sunt omnes hó-
* In quibus non
ciéntia Dei; & de
videntur bona, non
nt intellígere eum
℣. Invisibília Dei
quæ facta sunt, in-
conspiciuntur; ita
inexcusábiles. * In
Sap. 13. *Rom.* 1.
Lectio v.
ibus verò illis quos
nónis esse constat,
i canónicos habent,
dátur ad Christum
ésiã pertinére quod
iúsmodi repersítur,
disputátio neces-
:, quæ nos ultrà
oportet, si nunc
ur, extendit. Ta-
.ıod in Provérbiis
viros ímpios dí-
Abscondámus in
rum justum injustè,
ámus verò eum tan-
ıfernus viventem,

& auferámus ejus memóriam de terra, possessiónem ejus pretiósam apprehendámus, non ita obscúrum est, ut de Christo & possessióne ejus Ecclésia, sine laborlósa expositióne non possit intélligi. Tale quippè áliquid étiam Dóminus ipse Jesus per Evangélicam parábolam ostendit dixisse malos colónos: Hic est hæres; veníte, occidámus eum, & nostra erit hæréditas.

℟. Dómine, ne adincrescant ignorántiæ meæ, & multiplicentur delicta mea, & peccáta mea abundent, & íncidam in conspectu adversariórum meórum. * Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelinquas me in cogitátu illórum. ℣. Hujuscémodi Dómino nostro non sérviunt; sed per dulces sermónes & benedictiónes sedúcunt corda innocéntium. * Dómine. *Eccli.* 23. *Rom.* 16.

Lectio vj.

IN álio libro qui vocátur Ecclesiastes, ubí ait: Non est bonum hómini, nisi quòd manducábit & bibet; quid credibílius dícere intellígitur, quàm quod ad participatiónem mensæ hujus pértinet, quam Sacerdos ipse mediátor testamenti novi éxhibet secundùm órdinem Melchísedech de córpore & sánguine suo? Id

enim sacrifícium succéssit ómnibus illis sacrifíciis véteris testamenti, quæ immolabantur in umbra futúri: propter quod étiam vocem illam in Psalmo tricésimo & nono ejúsdem Mediatóris per prophetíam loquentis agnóscimus: Sacrifícium & oblatiónem noluisti, corpus autem perfecisti mihi; quia pro illis ómnibus sacrifíciis & oblatiónibus corpus ejus offertur, & participántibus ministrátur. Nam istum Ecclesiásten, in hac senténtia manducandi & bibendi, quam sæpè répetit plurimúmque commendat, non sápere carnális épulas voluptátis, satis illud ostendit, ubi ait: Mélius est ire in domum luctûs, quàm ire in domum potûs. Jam verò Cánticum Canticórum spiritális quædam sanctárum est voluptas méntium in conjúgio illíus regis & regínæ civitátis, quod est Christus & Ecclésia. Sed hæc voluptas allegóricis tegmínibus involúta est, ut desiderétur ardéntiùs.

℟. Oculi Dómini multò plus lucidióres sunt super solem, circumspicientes omnes vias hóminum, & hóminum corda intuentes in abscónditas partes: * Dómino enim Deo, ántequàm crearentur, ómnia sunt ágnita. ℣. Non est ulla creatúra invisíbilis in conspectu ejus: ómnia autem nuda & aperta sunt óculis ejus: * Dómino. Glória Patri. * Dómino. *Eccli.* 23. *Hebr.* 4.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore: Ut appropinquávit Jesus Jerúsalem, videns civitátem, flevit super illam, dicens: Quia si cognovisses & tu, & quidèm in hac die tua, quæ ad pacem tibi! nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

39. *in Evang. hab. in Basílica Constantiniana.*

QUia eversíam illi Jerúsalem nóvimus, debémus ex rebus exterióribus introrsùs áliquam similitúdinem tráhere; atque ex eversis ædifíciis paríetum, morum ruínam timére. Videns enim civitátem, flevit super illam, dicens: Quia si cognovisses & tu. Hoc semèl egit, cùm peritúram civitátem esse nuntiávit. Hoc quotídiè Redemptor noster per electos suos ágere nullátenùs cessat, cùm quosdam ex bona vita ad mores réprobos pervenisse consíderat. Plangit enim eos qui nésciunt cur

plangantur; quia, juxtà Salomónis verba, lætantur cùm malè fécerint, & exultant in rebus péssimis. Qui si damnatiónem suam quæ eis imminet, agnovissent, semetipsos cum lácrymis electórum plángerent.

℞. Ut appropinquávit Jesus Jerúsalem, videns civitátem, flevit super illam, dicens: * Si cognovisses & tu, & quidèm in hac die tua, quæ ad pacem tibi! nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. ℣. Si in via Dei ambulasses, habitasses útiquè in pace sempiterna. * Si cognovisses. *Luc.* 19. *Baruch* 3.

Lectio viij.

BEnè autem peritúræ ánimæ senténtia quæ súbditur, cónvenit: Et quidèm in hac die tua, quæ ad pacem tibi; nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. Suam hìc diem habet ánima perversa, quæ transitório gaudet in témpore. Cui ea quæ adsunt, ad pacem sunt; quia dùm ex rebus temporálibus lætatur, dum honóribus extóllitur, dùm in carnis voluptáte resólvitur, dùm nullâ ventúræ pœnæ formídine terrétur, pacem habet in die sua, quæ grave damnatiónis suæ scándalum in die habébit aliéna. Ibi enim affligenda est, ubi justi lætabuntur: & cuncta quæ modò ei ad pacem sunt, tunc in amaritúdinem rixæ vertentur; quia rixári secum incípiet, cur damnatiónem quam pátitur, non expávit; cur à prospiciendis malis sequéntibus óculos mentis clausit.

℞. Vénient dies in te; & circúmdabunt te inimíci tui vallo, * Et circúmdabunt te, & coangustábunt te undiquè. ℣. Jáciam contrà te ággerem, & munimenta ponam in obsidiónem tuam; humiliáberis: eritque repentè confestim. * Et. *Luc.* 19. *Is.* 29.

Lectio ix.

UNdè ei dícitur: Nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. Perversa quippè ánima rebus præséntibus dédita, in terrénis voluptátibus resolúta, abscondit sibi mala sequéntia; quia prævidére futúra réfugit, quæ præsentem lætítiam perturbant: dùmque in præsentis vitæ oblectatiónibus se déferit, quid áliud quàm clausis óculis ad ignem vadit? Undè benè scriptum est: In die bonórum ne ímmemor sis malórum. Et indè per Paulum dícitur: Qui gaudent, tanquàm non gaudentes sint. Quia, & si qua est præsentis témporis, ita est agenda lætítia, ut nunquàm amaritúdo sequentis

judícii recédat à memória: quátenùs dùm mens pávida extrémæ ultiónis timóre transfígitur, quantùm nunc præsens lætítia, tantùm pòst ira súbsequens temperétur.

℟. Ad terram prosternent te, & fílios tuos qui in te sunt; * Et non relínquent in te lápidem super lápidem, eò quòd non cognóveris tempus visitatiónis tuæ. ℣. Congregábo omnes gentes ad Jerúsalem in prælium; & capiétur cívitas, & vastabuntur domus. * Et. Glória. * Et. *Luc.* 19. *Zach.* 14.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Cœpit Jesus ejícere vendentes in templo, & ementes, dicens illis: Scriptum est quia domus mea domus oratiónis est; vos autem fecistis illam speluncam latrónum. *Luc.* 19.

Oratio.

PAteant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium: & ut peténtibus desideráta concédas, fac eos quæ tibi sunt plácita postuláre; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Erat Jesus docens quotídié in templo, & non inveniébant quid fácerent illi: omnis enim pópulus suspensus erat, áudiens illum. *Luc.* 19.

FERIA SECUNDA.

De libro Proverbiórum.

Lectio j. Cap. 3.

FIli mi, ne oblivi[illegible]ris legis meæ, & [illegible]cepta mea cor [illegible] custódiat; longitúdi[illegible] enim diérum, & [illegible] vitæ, & pacem appó[illegible] tibi. Misericórdia & [illegible]ritas te non déserant: [illegible]cumda eas gútturi [illegible] & descríbe in tábulis [illegible]dis tui; & invénies grá[illegible] & disciplínam bonam [illegible]ram Deo & homín[illegible] Habe fidúciam in Dó[illegible] ex toto corde tuo, & [illegible] innitáris prudéntiæ [illegible] In ómnibus viis tuis [illegible]gita illum, & ipse dí[illegible] gressus tuos. Ne sis [illegible] apud temetipsum. [illegible] Deum, & recéde à [illegible]

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij.

HOnóra Dóminum [illegible] tua substántia, & [illegible] primítiis ómnium frug[illegible] tuárum da ei; & impl[illegible]buntur hórrea tua [illegible]táte, & vino torcul[illegible] tua redundábunt. Discipl[illegible]nam Dómini, fili mi, [illegible] abjícias; nec defícias, [illegible] ab eo corrípieris: qu[illegible] enim díligit Dóminus, c[illegible]ripit; & quasi pater in [illegible]lio cómplacet sibi. Beá[illegible] homo qui invénit sapi[illegible]tiam, & qui áffluit prudén[illegible]tiâ: mélior est acquisiti[illegible] ejus negotiatióne argenti & auri primi & puriss[illegible]

:. Pretióſior eſt
bus; & ómnia
antur, huic non
parári.
átem. 304.
;. Cap. 5.
, attende ad ſa-
im meam, &
meæ inclína au-
ut cuſtódias co-
, & diſciplínam
conſervent. Ne
llácíæ mulíeris:
ı diſtillans lábia
, & nitídius óleo
s; novíſſima au-
amára quaſi ab-
& acúta quaſi
:eps. Pedes ejus
t in mortem, &
greſſus illíus pé-
Per ſémitam vitæ
lant; vagi ſunt
s, & inveſtigábi-
c ergò, fili mi,
& ne recédas à
s mei. Longè fac
n tuam, & ne ap-
:s fóribus domûs
des aliénis honó-
ı, & annos tuos
ne fortè implean-
ıei víribus tuis;
; tui ſint in domo
k gemas in novíſ-
ıandò conſúmpſe-
s tuas & corpus
k dicas: Cur de-
ſum diſciplínam,
atiónibus non ac-
or meum, nec au-
m docéntium me,
ris non inclinávi
eam?

℟. Finem loquendi. 304.

FERIA TERTIA.

De libro Proverbiórum.

Lectio j. Cap. 6.

VAde ad formícam, ô piger, & consídera vias ejus, & diſce ſapiéntiam: quæ cùm non hábeat ducem, nec præceptórem, nec príncipem, parat in æſtáte cibum ſibi, & cóngregat in meſſe quod cómedat. Uſquequò, piger, dórmies? quandò conſurges è ſomno tuo? Páululùm dórmies, páululùm dormitábis, páululùm cónſeres manus ut dórmias; & véniet tibi quaſi viátor egeſtas, & paupéries quaſi vir armátus. Si verò ímpiger fúeris, véniet ut fons meſſis tua, & egeſtas longè fúgiet à te.

℟. Vani ſunt. 305.

Lectio ij.

HOmo apóſtata, vir inútilis, gráditur ore perverſo, ánnuit óculis, terit pede, dígito lóquitur, pravo corde machinátur malum, & omni témpore júrgia ſéminat. Huic extemplò véniet perdítio ſua, & ſúbitò conterétur, nec habébit ultrà medicínam. Sex ſunt quæ odit Dóminus, & ſéptimum deteſtátur ánima ejus: Oculos ſublímes, linguam mendácem, manus effundentes innóxium ſánguinem, cor máchinans cogitatiónes péſſimas, pe-

des velóces ad currendum in malum, proferentem mendácia testem fallácem, & eum qui séminat inter fratres discórdias.

℟. Dómine. 305.

Lectio iij. Cap. 8.

EGo sapiéntia hábito in consílio, & erudítis intersum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, & supérbiam, & viam pravam, & os bilingue detestor. Meum est consílium, & æquitas; mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, & legum conditóres justa decernunt: per me príncipes ímperant, & poténtes decernunt justítiam. Ego diligentes me dílígo; & qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Oculi. 306.

FERIA QUARTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. 10.

FIlius sápiens lætíficat patrem; fílius verò stultus mœstítia est matris suæ. Nihil próderunt thesauri impietátis: justítia verò liberábit à morte. Non afflíget Dóminus fame ánimam justi, & insídias impiórum subvertet. Egestátem operáta est manus remissa; manus autem fórtium divítias parat. Qui nítitur mendáciis, hic pascit ventos; idem autem ipse séquitur aves volantes. Qui cóngregat in messe, fílius sápiens est; qui autem stertit æstáte, fílius confusiónis.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij.

BEnedíctio Dómini super caput justi: os autem impiórum operit iníquitas. Memória justi cum láudibus; & nomen impiórum putrescet. Sapiens corde præcepta suscipit: stultus cæditur lábiis. Qui ámbulat simplíciter, ámbulat confidenter: qui autem deprávat vias suas, manifestus erit. Qui ánnuit óculo, dabit dolórem; & stultus lábiis verberábitur. Vena vitæ, os justi; & os impiórum óperit iniquitátem. Odium súscitat rixas, & univérsa delícta óperit cáritas.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij.

IN lábiis sapientis invenítur sapiéntia, & virga in dorso ejus qui índiget corde. Sapientes abscondunt sciéntiam: os autem stulti confusióni próximum est. Substántia dívitis, urbs fortitúdinis ejus: pavor páuperum, egestas eórum. Opus justi ad vitam; fructus autem ímpii ad peccátum. Via vitæ, custodienti disciplínam: qui autem increpatiónes relinquit, errat. Abscondunt ódium lábia mendácia: qui profert contuméliam, insípiens est. In multiló-

1 déerit peccátum: em moderátur lá- , prudentíssimus gentum electum , usti ; cor autem m pro níhilo. Lá- i erúdiunt plúri- qui autem indocti in cordis egestáte ur.

nem loquendi. 304.

[A QUINTA.

ábolis Salomónis.

) j. Cap. 11.

téra dolósa , abo- nátio est apud Dó- num ; & pondus , voluntas ejus. erit supérbia , ibi contumélia : ubi est humílitas , ibi éntia. Simplícitas n díriget eos ; & tátio perversórum : illos. Non próde- ivítiæ in die ultió- stítia autem liberá- iorte. Justítia sím- líriget viam ejus , mpietáte sua cór- pius. Justítia rectó- erábit eos : & in suis capientur iní- lórtuo hómine ím- ulla erit ultrà spes; ctário sollicitórum . Justus de angústia us est ; & tradétur pro eo.

Vani sunt. 305.

o ij. Cap. 14.

via quæ vidétur hó- ni justa ; novíssima ejus dedúcunt ad mortem. Risus dolóre miscébitur , & extréma gáudii luctus óccupat. Viis suis replébitur stultus , & super eum erit vir bonus. Innocens credit omni verbo : astútus consíderat gressus suos. Fílio dolóso nihil erit boni ; servo autem sapienti prósperi erunt actus , & dirigétur via ejus. Sápiens timet , & declínat à malo : stultus tránsilit , & confídit. Impátiens operábitur stultítiam ; & vir versútus odiósus est.

℟. Dómine. 305.

Lectio iij. Cap. 14. & 15.

QUi calumniátur egentem , éxprobrat factóri ejus : honórat autem eum , qui miserétur páuperis. In malítia sua expellétur ímpius ; sperat autem justus in morte sua. In corde prudentis requiéscit sapiéntia , & indoctos quosque erúdiet. Justítia élevat gentem ; míseros autem facit pópulos peccátum. Acceptus est regi miníster intélligens : iracúndiam ejus inútilis sustinébit. Respónsio mollis frangit iram : sermo durus súscitat furórem. Lingua sapiéntium ornat sciéntiam : os fatuórum ebullit stultítiam. In omni loco óculi Dómini contemplantur bonos & malos. Lingua placábilis , lignum vitæ ; quæ autem immo-

derâta est, cónteret spíritum.

℟. Oculi. 306.

FERIA SEXTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. 16.

HOminis est ánimam præparáre; & Dómini, gubernáre linguam. Omnes viæ hóminis patent óculis ejus: spiríttuum ponderátor est Dóminus. Revéla Dómino ópera tua, & dirigentur cogitatiónes tuæ. Univerſa propter semetipsum operátus est Dóminus; ímpium quoque ad diem malum. Abominátio Dómini est omnis árrogans; étiam si manus ad manum fúerit, non est ínnocens. Inítium viæ bonæ, fácere justítiam; accepta est autem apud Deum magis quàm immoláre hóstias. Misericórdiâ & veritáte redímitur iníquitas; & in timóre Dómini declinátur à malo. Cùm placúerint Dómino viæ hóminis, inimícos quoque ejus convertet ad pacem. Mélius est parum cum justítia, quàm multi fructus cum iniquitáte.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij. Cap. 16. & 17.

HOmo perversus súscitat lites; & verbósus séparat príncipes. Vir iníquus lactat amícum suum, & ducit eum per viam non bonam. Qui attónitis óculis cógitat prava, mordens lábia sua pérficit malum. Coróna dignitátis senectus, quæ in viis justítiæ reperiétur. Mélior est pátiens viro forti; & qui dominátur ánimo suo, expugnatóre úrbium. Sortes mittuntur in sinum, sed à Dómino temperántur. Mélior est buccella sicca cum gáudio, quàm domus plena víctimis cum júrgio. Servus sápiens dominábitur fíliis stultis, & inter fratres hæreditátem dívidet. Sicut igne probátur argentum, & aurum camíno; ita corda probat Dóminus.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij. Cap. 18.

OCcasiónes quærit qui vult recédere ab amíco: omni témpore erit exprobrábilis. Non récipit stultus verba prudéntiæ, nisi ea díxeris quæ versántur in corde ejus. Impius, cùm in profundum vénerit peccatórum, contemnit; sed séquitur eum ignomínia & oppróbrium. Aqua profunda verba ex ore viri: & torrens redundans fons sapiéntiæ. Accípere persónam ímpii non est bonum, ut declínes à veritáte judícii. Lábia stulti míscent se rixis, & os ejus júrgia próvocat. Os stulti contrítio ejus, & lábia ipsíus ruína ánimæ ejus. Verba bilinguis quasi simplícia, & ipsa pervéniunt

usque ad interióra
.
'inem loquendi. 304.
A B B A T O.
rábolis Salomónis.
io. j. Cap. 22.
.ovérbium est : Ado-
lescens juxtà viam
uam ; étiam cùm
.t , non recédet ab
.ves paupéribus ím-
& qui áccipit mú-
servus est feneran-
ui séminat iniquitá-
netet mala ; & virga
æ consummábitur.
'onus est ad miséri-
m , benedicétur ; de
is enim suis dedit
:i. Victóriam & ho-
. acquíret qui dat mú-
ánimam autem au-
ccipiéntium. Ejice
rem , & exíbit cum
gium ; cessabúntque
& contumeliæ. Qui
cordis mundítiam ,
:r grátiam labiórum
n , habébit amícum
. Oculi Dómini cus-
it sciéntiam ; & sup-
ntur verba iníqui.
piger : Leo est foris ;
lio plateárum occi-
s sum. Fóvea pro-
os aliénæ : cui irá-
t Dóminus , íncidet
i. Stultítia colligáta
corde púeri ; & virga
ínæ fugábit eam.
fiat de Sabbato ,
sumentur è II. Noc-
Dominicæ præceden-

Lectio ij. Cap. 26. & 27.

Qui fodit fóveam , ín- cidet in eam ; & qui volvit lápidem , revertétur ad eum. Lingua fallax non amat veritátem ; & os lúbricum operátur ruínas. Ne gloriéris in crástinum , ignórans quid superventúra páriat dies. Laudet te aliénus , & non os tuum ; extráneus , & non lábia tua. Grave est saxum , & onerósa aréna ; sed ira stulti utróque grávior. Ira non habet misericórdiam , nec erumpens furor : & ímpetum concitáti ferre quis póterit ? Mélior est manifesta corréptio, quàm amor abscónditus. Melióra sunt vúlnera diligentis , quàm fraudulenta óscula odientis. Anima saturáta calcábit favum ; & ánima esúriens étiam amárum pro dulci sumet.

Lectio iij. Cap. 29.

Erudi fílium tuum , & refrigerábit te , & dabit delícias ánimæ tuæ. Cùm prophetía defécerit , dissipábitur pópulus : qui verò custódit legem , beátus est. Servus verbis non potest erudíri ; quia quod dicis intélligit , & respondére contemnit. Vidisti hóminem velócem ad loquendum ? stultítia magis speranda est quàm illíus corréptio. Qui delicátè à pueritia nutrit servū suum , pósteà séntiet eum contu-

ruet : qui sperat in Domino, sublevábitur. Multi requírunt fáciem príncipis, & judícium à Dómino egréditur singulórum. Abominantur justi virum ímpium; & abominantur ímpii eos qui in recta sunt via. Verbum custódiens fílius, extra perditiónem erit.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Cùm esset sapientíssimus Ecclesiastes, dócuit pópulum, & conscripsit sermónes rectíssimos, ac veritáte plenos. *Eccles.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA X.
post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Ecclesiastæ.

Lectio j. Cap. 1.

VErba Ecclesiastæ,

Omnia flumina intr
mare, & mare non
dat : ad locum undè
flúmina revertunt
íterùm fluant.

℟. Beátus homo

Lectio ij.

CUnctæ res diffícil
potest eas hom
cáre sermóne. Non
tur óculus visu ; ne
audítu implétur. Q
quod fuit? ipsum q
túrum est. Quid e
factum est ? ipsum
faciendum est. Nil
sole novum , nec
quisquam dícere : E
recens est ; jam eni
cessit in séculis quæ
ante nos. Non est p
memória ; sed nec
quidèm quæ pósteà
sunt, erit recordáti
eos qui futúri sunt
víssimo.

ub sole. Hanc occu-
iem péssimam dedit
fíliis hóminum, ut
arentur in ea. Vidi
i quæ fiunt sub sole,
e univérsa vánitas &
io spíritûs. Pervérsi
lè corriguntur, & stul-
i infinítus est núme-
Locútus sum in cor-
o, dicens: Ecce mag-
fectus sum; & præ-
omnes sapiéntiâ, qui
nt ante me in Jerúsa-
& mens mea con-
láta est multa sapien-
& dídici. Dedíque
neum ut scirem pru-
am atque doctrínam,
esque & stultítiam; &
vi quòd in his quoque
labor & afflíctio spíri-
eò quòd in multa sa-
ia multa sit indigná-
& qui addit sciéntiam,
& labórem.

Finem loquendi. 304.

II. NOCTURNO.

o sancti Joannis Chry-
sóstomi.

1. 2. *contra Concubin.*
. 4. *edit. Paris.* 1621.

Lectio iv.

Salomon, cùm secu-
lárium rerum concu-
piscéntiâ tenerétur,
ias eas & admirandas
bat, multùmque in
abóris & sollicitúdinis
nébat, magníficas ædi-
do domos, copiósum
rvando aurum, con-
ndo cantórum choros,
génera ministrórum
mensæ & popínæ, quæ-
rendo ánimæ suæ voluptá-
tem ab hortórum & cór-
porum formosórum grátiâ,
& omnem, ut ita dicam,
obiectatiónis & refrigérii
viam sectando. At ubi indè
ad se revérsus, & quasi
ex umbrósa quadam abysso
ad lumen veræ sapiéntiæ
respícere váluit; tunc su-
blímem illam, & cœlis dig-
nam emísit vocem: Vánitas
vanitátum, & ómnia vá-
nitas. Hanc & vos, & hâc
sublimiórem, si voluéritis,
efferétis senténtiam de in-
tempestíva hac voluptáte,
si aliquantísper à mala con-
suetúdine vos sequestravé-
ritis.

℟. Vani sunt. 305.

Lectio v.

Quamvis autem à Salo-
móne séculis superió-
ribus non tàm multa
sapiéntiæ exigebátur dili-
géntia; neque enim delí-
cias lex vetus prohibébat,
neque áliis frui supervá-
cuis dicebat vanum: átta-
men, & sic se habéntibus
rebus, in ipsis contuéri
licébit quàm viles & vani-
táti obnóxiæ res sint. Nos
verò ad majórem vocáti
vitam, & ad excelléntius
fastígium ascéndimus, & in
majóribus exercémur pa-
læstris: & quid áliud, quàm
quòd, sicut supernæ Vir-
tútes intellectuáles & in-
corpóreæ illæ, vitam ins-
titúere jubémur?

℟. Dómine. 305.

Lectio vj.

ITaque licèt parva volúptas sit, opponátur ei vermis perpétuus, ténebræ exterióres, ignis inextinguíbilis, tribulátio, angústia, stridor déntium, víncula insolubília. Hæc sicut in tábula proponámus ante óculos, resiliamúsque à perniciósо gravissimóque morbo; ut cum fulgéntibus corónis hinc migrémus, & possímus líbero ore ad Christum dícere: Propter te & glóriam tuam, & familiaritátes contémpsimus, & voluptáti imperávimus, & ánimam nostram afflíximus, & electis amícis te, amorémque tuî rebus ómnibus præposúimus. Sic enim lucrábimur nosmetipsos, lucrábimur eos qui scandalizántur, & cum ipsis Martyribus collocábimur, primóque in órdine eórum qui hoc máximo certámine vicérunt, & fórtiter cruciátus tulérunt.

℟. Oculi. 306.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 18.

IN illo témpore; Dixit Jesus ad quosdam qui in se confidébant tanquàm justi, & aspernabántur céteros, parábolam istam: Duo hómines ascendérunt in templum ut orárent, unus Pharisæus, & alter Publicánus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Enarr. 2. in Ps. 31. n. 10.

QUi vult fortis esse, velut præsúmens de se, & jactans mérita sua, qualiacumque illa sint, erit símilis Pharisæo illi, qui quod à Deo se dicébat accepisse, superbè tamen jactábat: Grátias, inquit, tibi. Atténdite, fratres mei, quale genus supérbiæ commendet Deus: verè quale potest subintráre justo hómini, quale potest subrépere étiam bonæ spei viro. Grátias tibi, dicébat. Ergò cum dicébat, Grátias tibi, fatebátur ab illo se accepisse quod habébat. Quid enim habes quod non accepisti? Ergò, Grátias tibi ago, dixit: Grátias tibi ago, quia non sum sicut céteri hómines, raptóres, injusti, adúlteri, sicut & Publicánus iste. Undè ergò supérbus? Non quia de bonis suis Deo grátias agébat, sed quia super álterum se de ipsis bonis extollébat.

℟. Múnera prava non suscípiet Deus, quóniam * Dóminus judex est, & non est apud illum glória persónæ. Qui adórat Deum, in oblectatióne suscipiétur, & deprecátio illíus usque ad nubes propinquábit. ℣. Duo hómines ascendérunt

ɜmplum ut orárent, Pharisǽus, & alter icánus. * Dóminus. . 35. *Luc.* 18.

11. *Lectio viij.*

'téndite, fratres: nam ndè cœperit dícere si- ıdinem ipsam Dómi- Evangelista præmísit. enim Christus dixis- Putas véniens Fílius nis invéniet fidem in ? & ne exísterent qui- hærétici qui atten- s & putantes quasi n totum mundum, ıes enim hærétici in s & in parte sunt) ent se quòd in ipsis ıserit quod de toto ιo períerit; ibi statim it Dóminus, Putas ns Fílius hóminis in- t fidem in terra? sub- Evangelista: Dixit ı & ad quosdam qui sti videbantur & sper- ıt céteros, similitúdi- ıanc: Quidam Phari- & Publicánus vené- n templum oráre; & ı quæ nostis.

Ɲon habébit succéssus s corde; & peccátor ɜt ad peccandum.* Sy- æ superbórum non nitas; frutex enim ı radicábitur in illis, . intelligétur. ℣. Pha- stans, hæc apud se : Deus, grátias ago quia non sum sicut hóminum. * Syna- *Eccli.* 3. *Luc.* 18.

Lectio ix.

PHarisǽus ergò ille dicébat: Grátias tibi ago. Sed undè supérbus? Quia spernébat céteros. Undè probas? In ipsis verbis. Quómodò? Pharisǽus, inquit, ille contempsit de longè stantem, cui Deus confiténti propinquábat. Publicánus, inquit, de longinquo stabat; sed Deus ad illum de longinquo non stabat. Quarè Deus ab illo de longinquo non stabat? Quia álio loco dícitur: Propè est Dóminus his qui obtrivérunt cor. Vidéte si Publicánus iste obtríverat cor; & ibi vidébitis quia propè est Dóminus his qui obtrivérunt cor. Publicánus autem de longinquo stabat, & neque volébat ad cœlum óculos suos leváre, sed percutiébat pectus suum. Túnsio péctoris, obtrítio cordis. Quid dicébat tundens pectus? Deus, propítius esto mihi peccatóri. Et quid senténtiæ Dóminus? Amen dico vobis, descendit justificátus de templo Publicánus ille magis quàm ille Pharisǽus.

℟. Publicánus à longè stans, nolébat nec óculos ad cœlum leváre: * Dico vobis, † Descendit hic in domum suam justificátus. ℣. Orátio humiliantis se non discédet, donec Altíssimus aspíciat; & Dóminus

non elongábit. * Dico vobis. Glória Patri. † Descendit. *Luc.* 18. *Eccli.* 35.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Publicánus percutiébat pectus suum, dicens; Deus, propítius esto mihi peccatóri. *Luc.* 18.

Oratio.

DEus, qui omnipoténtiam tuam, parcendo máximè & miserando, manifestas: multíplica super nos misericórdiam tuam, ut ad tua promissa currentes, cœléstium bonórum fácias esse consortes; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Omnis qui se exaltat, humiliábitur; & qui se humíliat, exaltábitur. *Luc.* 18.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiastæ.

Lectio j. Cap. 2.

SUpergressus sum ópibus omnes qui ante me fuérunt in Jerúsalem. Sapiéntia quoque perseverávit mecum: & ómnia quæ desideravérunt óculi mei, non negávi eis; nec prohíbui cor meum quin omni voluptáte fruerétur, & oblectáret se in his quæ præparáveram: & hanc ratus sum partem meam, si úterer labóre meo. Cùmque me convertíssem ad univérsa ópera quæ fécerant manus meæ, & ad labóres in quibus frustrà sudáveram, vidi in ómnibus vanitátem & afflictiónem ánimi, & nihil permanére sub sole. Transívi ad contemplandam sapiéntiam, erroresque & stultítiam. Quid est, inquam, homo, ut sequi possit Regem factórem suum? Et vidi quòd tantùm præcéderet sapiéntia stultítiam, quantùm differt lux à ténebris.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij. Cap. 3.

QUid habet ámplius homo de labóre suo? Vidi afflictiónem quam dedit Deus fíliis hóminum, ut distendantur in ea. Cuncta fecit bona in témpore suo, & mundum trádidit disputatióni eórum, ut non invéniat homo opus quod operátus est Deus ab inítio usque ad finem. Et cognóvi quòd non esset mélius, nisi lætári & fácere benè in vita sua. Omnis enim homo qui cómedit & bibit, & videt bonum de labóre suo, hoc donum Dei est. Dídici quòd ómnia ópera quæ fecit Deus, persevérent in perpétuum: non póssumus eis quidquam áddere nec auferre, quæ fecit Deus ut timeátur. Quod factum est, ipsum pérmanet: quæ futúra sunt, jam fuérunt; & Deus instaurat quod ábiit. Vidi sub sole in loco judícii impietátem, & in loco justítiæ iniquitátem. Et dixi in corde meo: Justum & ímpium judicábit Deus, & tempus omnis rei tunc erit.

, Vanitátem. 304.
:ctio iij. Cap. 4.
Erti me ad ália , & vidi calúmnias quæ sub geruntur , & lácrymas céntium, & néminem olatórem ; nec posse :ere eórum violéntiæ , tórum auxílio destitú- Et laudávi magis mór- , quàm viventes ; & iórem utróque judicá- qui necdùm natus est, 'idit mala quæ sub sole . Rursùm contemplá- sum omnes labóres inum , & indústrias adverti patére invídiæ imi ; & in hoc ergò :as , & cura supérflua

. Finem. 304.
RIA TERTIA.
e libro Ecclesiastæ.
io j. Cap. 4. & 5.
Ustódi pedem tuum ingrédiens domum Dei , & appropin- ıt áudias. Multò enim ɔr est obediéntia, quàm ɔrum víctimæ, qui néf- : quid fáciunt mali. ẽmerè quid loquáris , e cor tuum sit velox oferendum sermónem n Deo. Deus enim in , & tu super terram ; :ò sint pauci sermónes Multas curas sequun- ómnia , & in multis ónibus inveniétur stul- Si quid vovisti Deo , oréris réddere ; dísplit- ıim ei infidélis & stulta promíssio ; sed quodcumque vóveris, redde ; multóque mélius est non vovére , quàm post votum promissa non réddere.

℟. Vani sunt. 305.

Lectio ij.

UBi multa sunt sómnia, plúrimæ sunt vanitá- tes, & sermónes innúmeri: tu verò Deum time. Si víderis calúmnias egenó- rum , & violenta judícia, & subverti justítiam in pro- víncia , non miréris super hoc negótio ; quia excélso excélsior est álius, & super hos quoque eminentióres sunt álii, & ínsuper uni- versæ terræ rex ímperat servienti. Avárus non im- plébitur pecúniâ ; & qui amat divítias, fructum non cápiet ex eis : & hoc ergò vánitas. Ubi multæ sunt opes , multi & qui cóme- dunt eas : & quid prodest possessóri, nisi quòd cer- nit divítias óculis suis ? Dulcis est somnus operanti, sive parùm , sive multùm cómedat : satúritas autem dívitis non sinit eum dor- míre.

℟. Dómine. 305.

Lectio iij. Cap. 6.

EST & áliud malum quod vidi sub sole , & qui- dèm frequens apud hómi- nes : Vir cui dedit Deus divítias , & substántiam , & honórem , & nihil deest ánimæ suæ ex ómnibus quæ desíderat : nec tríbuit ei

potestátem Deus, ut cómedat ex eo; sed homo extráneus vorábit illud. Hoc vánitas & miséria magna est. Si genúerit quíspiam centum líberos, & víxerit multos annos, & plures dies ætátis habúerit, & ánima illíus non utátur bonis substántiæ suæ, sepulturâque cáreat; de hoc ego pronúntio quòd mélior illo sit abortívus. Frustrà enim venit, & pergit ad ténebras, & oblivióne delébitur nomen ejus. Non vidit solem, neque cognóvit distántiam boni & mali. Etiamsi duóbus míllibus annis víxerit, & non fúerit perfrúitus bonis: nonnè ad unum locum próperant ómnia? Omnis labor hóminis in ore ejus; sed ánima ejus non implébitur.

℟. Oculi. 306.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiastæ.

Lectio j. Cap. 7.

QUid necesse est hómini majóra se quærere, cùm ignóret quid condúcat sibi in vita sua, número diérum peregrinatiónis suæ, & témpore quod velut umbra prætérit? Aut quis ei póterit indicáre quid post eum futúrum sub sole sit? Mélius est nomen bonum quàm unguenta pretiósa, & dies mortis die nativitátis. Mélius est ire ad domum luctûs quàm ad domum convívii: in illa finis cunctórum admo hóminum, & vivens tat quid futúrum sit. lior est ira risu; qui tristítiam vultûs corr ánimus delinquentis. sapiéntium ubi tristíti & cor stultórum ubi tia. Mélius est à sa córripi, quàm stult adulatióne décipi; q cut sónitus spinárum tium sub olla, sic stulti: sed & hoc vá Calúmnia conturba pientem, & perdet cordis illíus.

℟. Beátus homo.

Lectio ij.

MÉlior est finis o nis, quàm p pium: mélior est p arrogante. Ne sis vel irascendum; quia sinu stulti requiesci dicas: Quid putas est quòd prióra tér melióra fuére quàm sunt? Stulta enim est cémodi interrogátio lior est sapiéntia cum tiis, & magis prod déntibus solem. Sicu prótegit sapiéntia, tegit pecúnia. Hoc plùs habet erudítio piéntia, quòd vita buunt possessóri suo. sídera ópera Dei, nemo possit corrígere ille despéxerit. In di frúere bonis, & diem præcave: sicu

sic & illam fecit
ut non invéniat
contrà eum justas
ónias.
anitátem. 304.
Lectio iij.
i esse justus mul-
m ; neque plùs sá-
àm necesse est, ne
scas. Ne ímpiè agas
i ; & noli esse stul-
e moriáris in tém-
on tuo. Bonum est
entáre justum : sed
lo ne súbtrahas ma-
am ; quia qui timet
nihil négligit. Sa-
confortávit sapien-
er decem príncipes
. Non est enim
ustus in terra, qui
onum, & non pec-
l & cunctis sermó-
qui dicuntur, ne
iodes cor tuum ; ne
idias servum tuum
entem tibi : scit
onsciéntia tua quia
crebrò maledixisti

inem. 304.
[A QUINTA.
bro Ecclesiastæ.
i. Cap. 8.
Edi cor meum in
cunctis opéribus quæ
fiunt sub sole. In-
dominátur homo
in malum suum.
pios sepultos ; qui
ùm adhuc víverent,
sancto erant, & lau-
ur in civitáte quasi
n óperum : sed &
hoc vánitas est. Etenim
quia non profertur citò
contrà malos senténtia,
absque timóre ullo filii hó-
minum pérpetrant mala.
Attamen peccátor ex eo
quòd céntiès facit malum,
& per patiéntiam sustentá-
tur, ego cognóvi quòd erit
bonum timéntibus Deum,
qui verentur fáciem ejus.
Non sit bonum ímpio, nec
prolongentur dies ejus ; sed
quasi umbra tránseant, qui
non timent fáciem Dómini.
Est & ália vánitas, quæ fit
super terram. Sunt justi
quibus mala provéniunt,
quasi ópera égerint impió-
rum ; & sunt ímpii qui
ita secúri sunt, quasi justó-
rum facta hábeant. Sed &
hoc vaníssimum júdico.
℟. Vani sunt. 305.
Lectio ij. Cap. 9.
OMnia hæc tractávi in
corde meo, ut cu-
riósè intellígerem. Sunt
justi atque sapientes, &
ópera eórum in manu Dei :
& tamen nescit homo,
utrùm amóre an ódio dig-
nus sit ; sed ómnia in fu-
túrum servantur incerta,
eò quòd univérsa æquè evé-
niant justo & ímpio, bono
& malo, mundo & im-
mundo, immolanti víc-
timas, & sacrifícia con-
temnenti. Sicut bonus,
sic & peccátor : ut perjú-
rus, ita & ille qui verum
déjerat. Hoc est péssimum
inter ómnia quæ sub sole

fiunt, quia eádem cunctis evéniunt. Undè & corda filiórum hóminum implentur malítiâ & contemptu in vita sua, & post hæc ad ínferos deducentur. Nemo est qui semper vivat, & qui hujus rei hábeat fidúciam.

℟. Dómine. 305.

Lectio iij.

HAnc quoque sub sole vidi sapiéntiam, & probávi máximam. Cívitas parva, & pauci in ea viri: venit contrà eam rex magnus, & vallávit eam, extruxitque munitiónes per gyrum, & perfecta est obsídio. Inventusque est in ea vir pauper & sápiens, & liberávit urbem per sapiéntiam suam, & nullus deinceps recordátus est hóminis illíus páuperis. Et dicébam ego melióren esse sapiéntiam fortitúdine. Quómodò ergò sapiéntia páuperis contempta est, & verba ejus non sunt audíta? Verba sapiéntium audiuntur in siléntio, plusquàm clamor príncipis inter stultos. Mélior est sapiéntia quàm arma béllica; & qui in uno peccáverit, multa bona perdet.

℟. Oculi. 306.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiastæ.

Lectio j. Cap. 10.

COr sapientis in déxtera ejus, & cor stulti in sinistra illíus. Sed & in via stultus ámbulans, cùm ipse insípiens sit, omnes stultos æstimat. Si spíritus potestátem habentis ascénderit super te, locum tuum ne dimíseris; quia curátio fáciet cessáre peccáta máxima. Est malum quod vidi sub sole, quasi per errórem egrédiens à fácie príncipis: pósitum stultum in dignitáte sublími, & dívites sedére deorsùm. Vidi servos in equis, & príncipes ambulantes super terram quasi servos.

℟. Beátus homo. 305.

Lectio ij.

QUi fodit fóveam, incidet in eam; & qui díssipat sepem, mordébit eum cóluber. Qui transfert lápides, affligétur in eis; & qui scindit ligna, vulnerábitur ab eis. Si retúsum fúerit ferrum, & hoc non ut priùs, sed hebetátum fúerit, multo labóre exacuétur; & post indústriam sequétur sapiéntia. Si mórdeat serpens in siléntio, nihil eo minus habet qui occultè detrahit. Verba oris sapiéntis, grátia: & lábia insipiéntis præcipitábunt eum. Inítium verbórum ejus stultítia, & novíssimum oris illíus error péssimus. Stultus verba multíplicat: Ignórat homo quid ante se fúerit; & quid post se fu-

sit, quis ei póterit
re ?
Vanitátem. 304.
Lectio iij.
: tibi, terra, cujus
x puer est, & cujus
ıes manè cómedunt.
terra, cujus rex nó-
t, & cujus prínci-
cuntur in témpore
reficiendum, &
luxúriam. In pigrí-
ımiliábitur contig-
& in infirmitáte
m perstillábit do-
n risum fáciunt pa-
t vinum, ut epu-
viventes; & pecú-
ɔédiunt ómnia. In
ióne tua Regi ne
ıs, & in secréto
i tui ne maledíxeris
quia & aves cœli
ınt vocem tuam,
habet pennas, an-
ıit senténtiam.
inem loquendi. 304.
ABBATO.
bro Ecclesiastæ.
ɔ j. Cap. 11.
Itte panem tuum
super transeuntes
aquas; quia post
ı multa invénies
Da partem sep-
ec non & octo:
ıóras quid futúrum
i super terram. Si
fúerint nubes, im-
ıper terram effun-
i cecíderit lignum
um, aut ad aqui-
, in quocumque
cíderit, ibi erit.

Qui observat ventum, non séminat: & qui consíderat nubes, nunquàm metet. Quómodò ignóras quæ sit via spíritûs, & quâ ratióne compingantur ossa in ventre prægnantis; sic nescis ópera Dei, qui fabricátor est ómnium. Manè sémina semen tuum, & véspere ne cesset manus tua; quia nescis quid magìs oriátur, hoc aut illud: & si utrumque simul, mélius erit.

[*Si fiat de Sabbato, ℟℟℟. sumentur è II. Nocturno Dominicæ IX.*]

Lectio ij. Cap. 12.

MEmento Creatóris tui in diébus juventútis tuæ, ántequàm véniat tempus afflictiónis, & appropinquent anni, de quibus dicas: Non mihi placent: ántequàm tenebrescat sol, & lumen, & luna, & stellæ, & revertantur nubes post plúviam; quandò commovebuntur custódes domûs, & nutábunt viri fortíssimi, & otiósæ erunt molentes in minúto número, & tenebrescent videntes per forámina; & claudent óstia in platéa, in humilitáte vocis molentis; & consurgent ad vocem vólucris, & obsurdescent omnes fíliæ cárminis. Excelsa quoque timébunt, & formidábunt in via: florébit amygdalus, impin-

guábitur locusta, & dissipábitur cápparis; quóniam ibit homo in domum æternitátis suæ, & circuíbunt in platéa plangentes. Antequàm rumpátur funículus argénteus, & recurrat vitta áurea, & conterátur hydria super fontem, & confringátur rota super cisternam, & revertátur pulvis in terram suam undè erat, & spíritus rédeat ad Deum, qui dedit illum.

Lectio iij.

VAnitas vanitátum, dixit Ecclesiastes, & ómnia vánitas. Cùmque esset sapientíssimus Ecclesiastes, dócuit pópulum, & enarrávit quæ fécerat; & investígans, compósuit parábolas multas. Quæsívit verba utília, & conscripsit sermónes rectíssimos, ac veritáte plenos. Verba sapiéntium sicut stímuli, & quasi clavi in altum defíxi, quæ per magistrórum consílium data sunt à pastóre uno. His ámpliùs, fili mi, ne requíras. Faciendi plures libros nullus est finis; frequensque meditátio, carnis afflíctio est. Finem loquendi páriter omnes audiámus. Deum time, & mandáta ejus observa; hoc est enim omnis homo. Et cuncta quæ fiunt, addúcet Deus in judícium pro omni erráto, sive bonum, sive malum illud sit.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *D.* Per sapiéntiam sanáti sunt quicumque placuérunt tibi, Dómine, à princípio. *Sap.* 9.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XI.
post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 1.

DIlígite justítiam, qui judicátis terram. Sentíte de Dómino in bonitáte, & in simplicitáte cordis quærite illum: quóniam invenítur ab his qui non tentant illum; appáret autem eis qui fidem habent in illum. Perversæ enim cogitatiónes séparant à Deo; probáta autem virtus córripit insipientes: quóniam in malévolam ánimam non introíbit sapiéntia, nec habitábit in córpore súbdito peccátis.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij.

SPíritus enim Sanctus disciplínæ effúgiet fictum, & áuferet se à cogitatiónibus quæ sunt sine intellectu, & corripiétur à superveniente iniquitáte. Benignus est enim spíritus sapiéntiæ, & non liberábit malédicum à lábiis suis; quóniam renum illíus testis est Deus, & cordis illíus scrutátor est verus, & linguæ ejus audítor. Quóniam Spíritus Dómini replévit orbem

terrárum ; & hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Propter hoc qui lóquitur iníqua, non potest latére, nec prætériet illum corrípiens judícium.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij.

IN cogitatiónibus enim ímpii interrogátio erit: sermónum autem illíus audítio ad Deum véniet, ad correptiónem iniquitátum illíus. Quóniam auris zeli audit ómnia, & tumultus murmuratiónum non abscondétur. Custodíte ergò vos à murmuratióne quæ nihil prodest, & à detractióne párcite linguæ; quóniam sermo obscúrus in vácuum non ibit: os autem quod mentítur, occídit ánimam. Nolíte zeláre mortem in erróre vitæ vestræ, neque acquirátis perditiónem in opéribus mánuum vestrárum: quóniam Deus mortem non fecit, nec lætátur in perditióne vivórum.

℟. Finem loquendi. 304.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Ep. 120. *C.* 4. *Lectio iv.*

JUstítia quæ vivit in seipsa, procul dúbio Deus est; atque incommutabíliter vivit. Sicut autem hæc cùm sit in seipsa vita, etiam nobis fit vita, cùm ejus effícimur utcúmquè partícipes; ita cùm in seipsa sit justítia, étiam nobis fit justítia, cùm ei cohærendo justè vívimus: & tantò magis minúsve justi sumus, quantò magis illi minúsve cohærémus. Undè scriptum est de unigénito Fílio Dei, cùm sit útiquè Patris Sapiéntia atque Justítia, & semper in seipsa sit, quòd factus sit nobis à Deo Sapiéntia & Justítia. Est planè ille summus Deus vera justítia, vel ille verus Deus summa justítia, quam profectò esuríre & sitíre ea nostra est in hac peregrinatióne justítia, & quâ posteà saturári ea nostra est in æternitáte plena justítia. Quid est autem áliud justítia, cùm in nobis est, vel quælibet virtus quâ rectè sapienterque vívitur, quàm interióris hóminis pulchritúdo? Et certè secundùm hanc pulchritúdinem, magis quàm secundùm corpus, facti sumus ad ímaginem Dei.

℟. Vani sunt. 305.

Serm. 159. *aliàs* 17. *de verb. Apost. C.* 2. 5. & 6.

Lectio v.

AManda est justítia, & in hac justítia amanda gradus sunt proficiéntium. Priùs est ut amóri justítiæ non præponantur ómnia quæ delectant. Ipse est primus gradus. Quid est quod dixi? Ut inter ómnia

fonte mundári. Renovémus áurium puritátem, quam nobis audítu fídei divínitùs constat fuisse collátam, caventes illud Apóstoli quod quibusdam exprobrans ait: Et à veritáte quidèm audítum avertent, ad fábulas autem convertentur. Cohibeámus linguam à malo, quæ confessióne fídei sanctificáta est: timeámus in ipsa quâ benedícimus Deum & Patrem, maledícere hómines qui ad imáginem Dei facti sunt. Qui enim putat se religiósum esse, non refrænans linguam suam, hujus vana est relígio.

℟. Deprecabantur Jesum, ut impónat illi manum. Et apprehendens eum de turba seorsùm, * Misit dígitos suos in aurículas ejus; & éxpuens, tétigit linguam ejus. ℣. A Deo est omnis medéla. * Misit dígitos. *Marc.* 7. *Eccli.* 38.

Lectio ix.

Ecce enim dícitur quia apertæ sunt aures ejus, & solútum est vínculum linguæ ejus, & loquebátur rectè. Qui ergò rectè loqui baptísmatis nostri témpore didícimus, corde credendo

ne verbum otiósur locúti fúerint hóı reddent ratiónem (die judícii; quid p fíeri de illis qui noı otiósa, sed & cr: loquuntur; qui impu jactántiæ, blasphén quod máximè minù detractiónis sermóni víre non timent; q ferunt mendácia, falláces, qui sémin: ter fratres discórdia: solùm autem à mal linguamque satìs ef gáre loquélis, si noı juxtà Psalmistam i mus aurem nostr verba oris Dei; si nostrum loquátur ı tiam, & meditátio nostri prudéntiam: cunctos simul interi(teriorisque hóminis sensus, qui cuncti i tísmo ablúti sunt, (mundos ac bonis o] servémus ínsuper ornátos.

℟. Suspíciens J(cœlum, ingémuit, illi: Ephphéta, qu(Adaperíre. Et statìn tæ sunt aures ejus Solútum est vínculı guæ ejus, & loqı

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Præcépit illis ne cui dícerent. Quantò autem eis præcipiébat, tantò magìs plùs prædicábant, & eò àmpliùs admirabantur. *Marc.* 7.

Oratio.

OMnípotens, sempiterne Deus, qui abundántiâ pietátis tuæ & mérita súpplicum excédis & vota: effunde super nos misericórdiam tuam, ut dimittas quæ consciéntia métuit, & adjícias quod orátio non præsumit; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Benè ómnia fecit; & surdos fecit audíre, & mutos loqui. *Marc.* 7.

FERIA SECUNDA.

De libro Sapiéntiæ

Lectio j. Cap. 4.

JUstus si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senectus enim venerábilis est, non diuturna, neque annórum número computáta: cani autem sunt sensus hóminis, & ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, & vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, & inconstántia concupiscéntiæ transvertit sensum sine malítia. Consummátus in brevi, explévit témpora multa; plácita enim erat Deo ánima illíus: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum. Pópuli autem videntes, & non intelligentes, nec ponentes in præcórdiis tália; quóniam grátia Dei & misericórdia est in sanctos ejus, & respectus in eléctos illíus. Condemnat autem justus mórtuus vivos ímpios, & juventus celériùs consummáta longam vitam injusti.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij. Cap. 5.

TUnc stabunt justi in magna constántia advérsùs eos qui se angustiavérunt, & qui abstulérunt labóres eórum. Videntes turbabuntur timóre horríbili, & mirabuntur in subitatióne insperátæ salútis; dicentes intra se, pœniténtiam agentes, & præ angústia spíritûs gementes: Hi sunt quos habúimus aliquandò in derísum, & in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, & finem illórum sine honóre: ecce quómodò computáti sunt inter fílios Dei, & inter sanctos sors illórum est. Ergò errávimus à via veritátis, & justítiæ lumen non luxit nobis, & sol intelligéntiæ non est ortus nobis. Lassáti sumus in via iniquitá-

Lectio iij.

QUæcumque sunt abscónsa & improvísa, dídici; ómnium enim ártifex dócuit me sapiéntia. Est enim in illa spíritus intelligéntiæ, sanctus, únicus, múltiplex, subtílis, disertus, móbilis, incoinquinátus, certus, suávis, amans bonum, acútus, quem nihil vetat, benefáciens, humánus, benignus, stábilis, certus, secúrus, omnem habens virtútem, ómnia prospíciens, & qui cápiat omnes spíritus: intelligíbilis, mundus, subtílis. Omnibus enim mobílibus mobílior est sapiéntia; attingit autem ubíquè propter suam mundítiam. Vapor est enim virtútis Dei, & emanátio quædam est claritátis omnipotentis Dei sincéra; & ídeò nihil inquinátum in eam incurrit: candor est enim lucis ætérnæ, & spéculum sine mácula Dei majestátis, & imágo bonitátis illíus.

℟. Finem loquendi. 304.

FERIA QUINTA.

De libro Sapientiæ.

Lectio j. Cap. 8.

[S]Apiéntia] attingit à fine usque ad finem fórtiter, & dispónit ómnia suáviter. Hanc amávi, & exquisívi à juventúte mea, & quæsívi sponsam mihi eam assúmere, & amátor factus sum formæ illíus. Generositátem illíus gloríficat, contubérnium habens Dei; sed & ómnium Dóminus diléxit illam: doctrix enim est disciplínæ Dei, & electrix óperum illíus. Et si divítiæ appetuntur in vita, quid sapiéntiâ locupletius, quæ operátur ómnia? Si autem sensus operátur, quis horum quæ sunt, magis quàm illa, est ártifex? Et si justítiam quis díligit, labóres hujus magnas habent virtútes: sobrietátem enim & prudéntiam docet, & justítiam, & virtútem, quibus utílius nihil est in vita homínibus.

℣. Vani sunt. 305.

Lectio ij.

PRopósui ergò hanc addúcere mihi ad convivendum; sciens quóniam mecum communicábit de bonis, & erit allocútio cogitatiónis & tædii mei. Habébo propter hanc claritátem ad turbas, & honórem apud senióres juvenis, & acútus invéniar in judício, & in conspectu poténtium admirábilis ero, & facies príncipum mirabuntur me; tacentem me sustinébunt, & loquentem me respícient; &, sermocinante me plura, manus ori suo impónent. Prætéreà habébo per hanc immortalitátem; & memóriam ætérnam his qui post me futúri sunt, relinquam.

pónam pópulos ; & na-
tes mihi erunt súbditæ.
nébunt me audientes
es horrendi : in multi-
ine vidébor bonus, &
bello fortis. Intrans in
num meam, conquies-
a cum illa : non enim
et amaritúdinem con-
sátio illíus, nec tædium
victus illíus, sed læti-
n & gáudium. Hæc có-
ans apud me, & com-
morans in corde meo,
óniam immortálitas est
cognatióne sapiéntiæ,
in amicítia illíus delec-
io bona, & in opéribus
inuum illíus honestas si-
defectióne, & in cer-
mine loquélæ illíus sa-
éntia, & præcláritas in
mmunicatióne sermó-
m ipsíus;circuíbam quæ-
is, ut mihi illam assú-
erem.

℟. Dómine. 305.

ectio iij. Cap. 8. & 9.

T ut scivi quóniam
áliter non possem esse
itinens, nisi Deus det;
hoc ipsum erat sapién-
scire cujus esset hoc
um ;) ádii Dóminum,
eprecátus sum illum,
ixi ex totis præcórdiis
s : Deus patrum meó-
, & Dómine miseri-
iæ, qui fecisti ómnia
o tuo, & sapiéntiâ tuâ
tituisti hóminem, ut
inarétur creatúræ quæ
facta est ; ut dispónat
m terrárum in æqui-
táte & justítia, & in direc-
tióne cordis judícium jú-
dicet : da mihi sédium tuá-
rum assistrícem sapiéntiam,
& noli me reprobáre à
púeris tuis ; quóniam ser-
vus tuus sum ego, & fí-
lius ancillæ tuæ, homo in-
firmus, & exígui témpo-
ris, & minor ad intellec-
tum judícii & legum. Nam
& si quis erit consummá-
tus inter fílios hóminum,
si ab illo abfúerit sapién-
tia tua, in níhilum com-
putábitur.

℟. Oculi, 306.

FERIA SEXTA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 13.

VAni sunt omnes hó-
mines, in quibus
non subest sciéntia
Dei ; & de his quæ viden-
tur bona, non potuérunt
intellígere eum qui est, ne-
que opéribus attendentes
agnovérunt quis esset ár-
tifex : sed aut ignem, aut
spíritum, aut citátum áë-
rem, aut gyrum stellárum,
aut nímiam aquam, aut
solem & lunam, rectóres
orbis terrárum deos puta-
vérunt. Quorum si spécie
delectáti, deos putavérunt,
sciant quantò his dominá-
tor eórum speciósior est ;
speciéi enim generátor hæc
ómnia constítuit. Aut si
virtútem & ópera eórum
miráti sunt, intélligant ab
illis, quóniam qui hæc fe-
cit, fórtior est illis : à

DOMINICA XII.
post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 1.

OMnis sapiéntia à Dómino Deo est, & cum illo fuit semper, & est ante ævum. Arénam maris, & plúviæ guttas, & dies séculi quis dinumerávit? Altitúdinem cœli, & latitúdinem terræ, & profundum abyssi quis dimensus est? Sapiéntiam Dei præcedentem ómnia quis investigávit? Prior ómnium creáta est sapiéntia, & intellectus prudéntiæ ab ævo. Fons sapiéntiæ Verbum Dei in excelsis, & ingressus illíus mandáta ætérna. Radix sapiéntiæ cui reveláta est? & astútias illíus quis agnóvit? Disciplína sapiéntiæ cui reveláta est & manifestáta? & multiplicatiónem ingressûs illíus quis intelléxit? Unus est altíssimus Creátor omnípotens, & Rex potens, & metuendus nimìs, sedens super thronum illíus, & dóminans Deus.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij.

TImor Dómini delectábit cor, & dabit lætítiam, & gáudium, & longitúdinem diérum. Timenti Dóminum benè erit in extrémis, & in die defunctiónis suæ benedicétur. Diléctio Dei honorábilis sapiéntia. Quibus a[...] parúerit in visu, eam in visióne & [...]tióne magnálium [...] Inítium sapiéntiæ Dómini; & cum [...] in vulva concreá[...] cum eléctis fémin[...]tur, & cum justis [...]bus agnóscitur. Ti[...]mini, sciéntiæ rel[...] Religiósitas custódi[...]tificábit cor, jucu[...] atque gáudium dab[...] menti Dóminum b[...] & in diébus consu[...]nis illíus benedicét[...]

℟. Vanitátem. [...]

Lectio iij.

FIli, concupiscen[...]tiam, consen[...]tiam; & Deus præ[...]lam tibi. Sapiént[...] & disciplína, timor[...]ni: & quod benep[...] est illi, fides & m[...]do; & adimplébit [...]ros illíus. Ne sis in[...]lis timóri Dómini [...] accésseris ad illum [...] corde. Ne fúeris h[...] in conspectu hómi[...] non scandalizéris [...]tuis. Attende in i[...] fortè cadas, & addi[...]mæ tuæ inhonora[...] & revélet Deus [...] tua, & in médio s[...] elídat te; quónia[...]sisti malignè ad Dó[...] & cor tuum plenum [...]lo & falláciâ.

℟. Finem loque[...]

'. NOCTURNO.
ro Morálium sancti
Gregórii Papæ.
1. Cap. 25.
Lectio iv.
nt nonnulli qui vi-
m suam négligunt,
: dùm transitória áp-
, dùm æterna vel
télligunt, vel intel-
ontemnunt; nec do-
séntiunt, nec habé-
silium sciunt. Cùm-
erna quæ amisérunt,
onsíderant, esse se
nsseri!) in bonis se-
utant. Nequáquàm
ad veritátis lucem,
nditi fúerant, mentis
érigunt: nequáquàm
ntemplatiónem ætér-
triæ, desidérii áciem
nt; sed semetipsos in
quæ projecti sunt,
ntes, vice pátriæ dí-
exílium quod patiun-
k in cæcitáte quam
nt, quasi in claritáte
s exultant.
Vani sunt. 305.
Lectio v.
contrà, electórum
entes, dùm cuncta
ória nulla esse consí-
t, ad quæ sint cóndi-
nt: cùmque eó-
tisfactióni nihil ex-
mn sússicit, ipsâ in-
nis exercitatióne fa-
illórum cogitátio,
nditóris sui spe &
nplatióne requiéscit,
is intérsêri cívibus
; & unusquisque

eórum adhuc in mundo, córpore pósitus, mente jam extra mundum surgit; ærumnam exílii, quam tólerat, deplórat; & ad sublímem pátriam incessántibus se amóris stímulis éxcitat. Cùm ergò dolens videt quàm sit ætemum quod pérdidit, ínvenit salúbre consílium, temporále hoc despícere quod percurrit; & quò magis créscit consílii sciéntia, ut peritúra déserat, eò augétur dolor quòd necdùm ad mansúra pertingat.

℟. Dómine. 305.

Lectio vj.

INtuendum quoque est quàm nullus dolor mentis sit in actióne præcipitatiónis. Qui enim sine consíliis vivunt, qui seipsos rerum evéntibus præcípites déferunt, nullo ínterim cogitatiónum dolóre fatigantur. Nam qui solerter in vitæ consílio figit mentem, cautè sese in omni actióne circumspiciendo consíderat: & ne ex re quæ ágitur, repentínus finis adversúsque subrípiat, hunc priùs mólliter pósito pede cogitatiónis palpat: pensat ne ab his quæ agenda sunt, formído præpédiat; ne in his quæ differenda sunt, præcipitátio impellat; ne prava per concupiscéntiam aperto bello súperent; ne recta per inánem glóriam insidiándo supplantent.

℟. Oculi. 306.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore; Conversus Jesus ad discípulos suos, dixit: Beáti óculi qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis quòd multi prophétæ & reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, & non vidérunt. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. de Doct. Christ. C. 26.

QUóniam præcepto non opus est ut se quisque & corpus suum díligat; id est, quóniam id quod sumus, & id quod infra nos est, & ad nos tamen pértinet, inconcussâ natúræ lege dilígimus; restábat ut & de illo quod supra nos est, & de illo quod juxtà nos est, præcepta sumerémus. Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua; & ex tota mente tua; &, Díliges próximum tuum tanquàm teipsum. In his duóbus præceptis tota lex pendet, & Prophétæ. Finis ítaque præcepti est diléctio; & ea gémina, id est, Dei & próximi. Quòd si te totum intélligas, id est, ánimum & corpus tuum, & próximum totum, id est, ánimum & corpus ejus, (homo enim ex ánimo constat & córpore,) nullum rerum diligendárum genus in his duóbus præceptis prætermissum est. Cùm enim præcurrat diléctio Dei, ejúsque dilectiónis modus præscriptus appáreat, ita ut cétera in illum cónfluant, de dilectióne tua nihil dictū vidétur: sed cùm dictum est, Díliges próximum tuum tanquàm teipsum, simul & tui abs te diléctio non prætermissa est.

℟. Latrónes despoliavérunt hóminem; &, plagis impósitis, abiérunt semivívo relicto. * Sacerdos, viso illo, præterívit; símiliter & Levíta: Samaritánus autem videns eum, misericórdiâ motus est. ℣. Fácere misericórdiam & judícium magis placet Dómino, quàm víctimæ. * Sacerdos. *Luc.* 10. *Prov.* 21.

Cap. 27. *Lectio viij.*

ILle autem justè & sanctè vivit, qui rerum ínteger æstimátor est: ipse est autem qui ordinátam dilectiónem habet, ne aut díligat quod non est diligendum, aut non díligat quod est diligendum, aut ámpliùs díligat quod minùs est diligendum, aut æquè díligat quod vel minùs vel ámpliùs diligendum est, aut minùs vel ámpliùs quod æquè diligendum est. Omnis peccátor, in quantum peccátor est, non est diligendus; & omnis homo, in quantum

est, diligendus est
:r Deum; Deus verò
:r seipsum. Et si Deus
hómine ámpliùs dili-
s est, ámpliùs quis-
lebet Deum dilígere
seipsum. Item ám-
ilius homo diligendus
àm corpus nostrum;
ropter Deum ómnia
ligenda sunt: & po-
obiscum álius homo
pérfrui, quod non
corpus; quia corpus
iimam vivit quâ frúi-
)eo.
Alligávit Samaritánus
a ejus, infundens
& vinum; & * Im-
s illum in jumentum
, duxit in stábulum,
am ejus egit. ℣. Qui
in Dómino, miseri-
m díligit: misericór-
k véritas præparant
* Impónens. *Luc.* 10.
14.
28. & 30. *Lectio ix.*
Ines autem æquè di-
gendi sunt. Nam
nullum hóminum ex-
t, qui præcépit ut
num diligámus, ipse
ingélio Dóminus os-
. Namque ille cui
psa præcepta protú-
, atque in eis pen-
otam legem prophe-
: díxerat, cùm in-
áret eum, dicens:
uis est meus próxi-
hominem quemdam
suit descendentem ab
lem in Jéricho, in-

cidisse in latrónes, & ab eis gráviter vulnerátum, saucium, & semivívum esse derelictum: cui próximum esse non dócuit, nisi qui erga illum recreandum atque curandum miséricors éxtitit, ita ut hoc qui interrogáverat, interrogátus ipse fateretur. Cui Dóminus ait: Vade, & tu fac simíliter; ut vidélicèt eum esse próximum intelligámus, cui vel exhibendum est offícium misericórdiæ, si índiget, vel exhibendum esset, si indigéret. Nullum autem exceptum esse cui misericórdiæ denegétur offícium, quis non vídeat? quandò usque ad inimícos étiam porrectum est, eódem Dómino dicente: Dilígite inimícos vestros, benefácite iis qui odérunt vos.

℟. Quis horum trium vidétur tibi próximus fuisse illi qui íncidit in latrónes? Legisperítus dixit: Qui fecit misericórdiam in illum. Ait Jesus: * Vade, & tu fac simíliter. ℣. Indicábo tibi, ô homo, quid Dóminus requírat à te: útiquè fácere judícium, & dilígere misericórdiam. * Vade. Glória. * Vade. *Luc.* 10. *Mich.* 6.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Legisperítus tentans Jesum, dixit: Magister, quid faciendo vitam ætérnam possidébo? At ille di-

períbit. Cor ingrédiens duas vias, non habébit succéssus; & pravus corde in illis scandalizábitur. Cor nequam gravábitur in dolóribus, & peccátor adjíciet ad peccandum. Synagógæ superbórum non erit sánitas; frutex enim peccáti radicábitur in illis, & non intelligétur. Cor sapientis intellígitur in sapiéntia; & auris bona áudiet cum omni concupiscéntia sapiéntiam. Sapiens cor & intelligíbile abstinébit se à peccátis; & in opéribus justítiæ succéssus habébit. Ignem ardentem extinguit aqua, & eleemósyna resístit peccátis; & Deus prospéctor est ejus qui reddit grátiam: méminit ejus in pósterum, & in témpore casûs sui invéniet firmamentum.

℟. Oculi. 306.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 4.

AB ínope ne avertas óculos tuos propter iram; & non relinquas quæréntibus tibi retrò maledícere: maledicentis enim tibi in amaritúdine ánimæ, exaudiétur deprecátio illíus; exáudiet autem eum qui fecit illum. Congregatióni páuperum affábilem te fácito; & presbytero humília ánimam tuam, & magnáto humília caput tuum. Declína páuperi sine tristítia aurem tuam, & redde débitum tuum, & responde illi pacífica in mansuetúdine. Líbera eum qui injúriam pátitur de manu superbi, & non acidè feras in ánima tua. In judicando esto pupíllis misericors ut pater, & pro viro matri illórum; & eris tu velut fílius Altíssimi obédiens, & miserébitur tuî magis quàm mater.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij.

FIli, conserva tempus, & devíta à malo. Pro ánima tua ne confundáris dícere verum. Est enim confúsio addúcens peccátum, & est confúsio addúcens glóriam & grátiam. Ne accípias fáciem advérsùs fáciem tuam, nec advérsùs ánimam tuam mendácium. Ne reverearis próximum tuum in casu suo, nec retíneas verbum in témpore salútis. Non abscondas sapiéntiam tuam in decóre suo: in lingua enim sapiéntia dignóscitur; & sensus, & sciéntia, & doctrína in verbo sensáti, & firmamentum in opéribus justítiæ. Non contradícas verbo veritátis ullo modo; & de mendácio ineruditiónis tuæ confúndere.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij.

NOn confundáris confitéri peccáta tua, & ne subjícias te omni hó-

mini pro peccáto. Noli resístere contra fáciem poténtis, nec conéris contra ictum flúvii. Pro justítia agonizáre pro ánima tua, & usque ad mortem certa pro justítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos. Noli citátus esse in lingua tua; & inútilis, & remissus in opéribus tuis. Noli esse sicut leo in domo tua, evertens domésticos tuos, & ópprimens subjectos tibi. Non sit porrecta manus tua ad accipiendum, & ad dandum collecta.

℟. Finem loquendi. 304.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 5.

NOli atténdere ad possessiónes iníquas, & ne díxeris: Est mihi sufficiens vita; nihil enim próderit in témpore vindíctæ & obductiónis. Ne sequáris in fortitúdine tua concupiscéntiam cordis tui; & ne díxeris: Quómodò pótui? aut quis me subjíciet propter facta mea? Deus enim víndicans vindicábit. Ne díxeris: Peccávi, & quid mihi áccidit triste? Altíssimus enim est pátiens rédditor. De propitiáto peccáto noli esse sine metu, neque adjícias peccátum super peccátum. Et ne dicas: Miserátio Dómini magna est, multitúdinis peccatórum meórum miserébitur. Misericórdia enim & ira ab illo citò próximant, & in peccatóres réspicit ira illíus.

℟. Vani sunt. 305.

Lectio ij.

NOn tardes converti ad Dóminum, & ne dífferas de die in diem; súbitò enim véniet ira illíus, & in témpore vindíctæ dispérdet te. Noli ánxius esse in divítiis injustis; non enim próderunt tibi in die obductiónis & vindíctæ. Non véntiles te in omnem ventum, & non eas in omnem viam; sic enim omnis peccátor probátur in dúplici lingua. Esto firmus in via Dómini, & in veritáte sensûs tui, & sciéntia; & prosequátur te verbum pacis & justítiæ.

℟. Dómine. 305.

Lectio iij.

ESto mansuétus ad audiendum verbum, ut intélligas, & cum sapiéntia próferas responsum verum. Si est tibi intellectus, responde próximo: sin autem, sit manus tua super os tuum, ne capiáris in verbo indisciplináto, & confundáris. Honor & glória in sermóne sensáti; lingua verò imprudentis subvérsio est ipsíus. Non appelléris susurro, & linguâ tuâ ne capiáris & confundáris. Super furem enim est confúsio & pœniténtia, & denotátio péssima super

bilinguem : susurratóri autem ódium, & inimicítia, & contumélia. Justífica pusillum & magnum simíliter.

℟. Oculi. 306.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 6.

VErbum dulce multíplicat amícos, & mítigat inimícos : & lingua éucharis in bono hómine abundat. Multi pacífici sint tibi, & consiliárius sit tibi unus de mille. Si póssides amícum, in tentatióne pósside eum; & ne fácilè credas ei. Est enim amícus secundùm tempus suum, & non permanébit in die tribulatiónis. Et est amícus qui convértitur ad inimicítiam : & est amícus qui ódium & rixam & convícia denudábit. Est autem amícus sócius mensæ, & non permanébit in die necessitátis. Amícus si permánserit fixus, erit tibi quasi coæquális, & in doméstícis tuis fiduciáliter aget.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij.

AB inimícis tuis separáre, & ab amícis tuis attende. Amícus fidélis, protéctio fortis : qui autem invénit illum, invénit thesaurum. Amíco fidéli nulla est comparátio; & non est digna ponderátio auri & argenti contrà bonitátem fídei illíus. Amícus fidélis, medicamentum vitæ mortalitátis ; & qu tuunt Dóminum., nient illum. Qui Deum, æquè habéb cítiam bonam ; qu secundùm illum eri cus illíus.

℟. Vanitátem. 3c

Lectio iij. Ca

NOli quærere à D ducátum, neq ge cáthedram honóri te justífices ante I quóniam ágnitor có se est : & penès rege velle vidéri sápiens quærere fíeri júdex, leas virtúte irrúmpe quitátes ; ne fortè e cas fáciem potent ponas scandálum ir táte tua. Non pec multitúdinem civitát te immittas in póp neque álliges duplíc cáta ; nec enim i eris immúnis. Noli sillánimis in ánim Exoráre, & fácere e synam ne despícias. cas : In multitúdi nerum meórum re Deus ; & offeren Deo altíssimo, mea suscípiet.

℟. Finem loquen

SABBAT

De libro Eccles

Lectio j. Ca

NOn irrídeas nem in amar animæ ; est qui humíliat & exal

tor Deus. Noli ará-
icium adversùs fra-
ım; neque in amí-
íliter fácias. Noli
ntíri omne mendá-
ſſidúitas enim illíus
)ona. Noli verbó-
ı multitúdine preſ-
ım; & non íteres
in oratióne tua.
:ris laborióſa ópe-
uſticatiónem creá-
Altíſſimo. Non te
in multitúdine in-
atórum. Memento
niam non tardábit.
ſiat de Sabbato,
umentur è II. Noc-
ominicæ. IX.]

Lectio ij.

lædas ſervum in
itáte operantem,
nercenárium dan-
mam ſuam. Servus
ſit tibi dilectus
ima tua: non de-
llum libertáte, ne-
)em derelinquas il-
écora tibi ſunt?
illis; & ſi ſunt utí-
ſevérent apud te.
i ſunt? érudi illos,
illos à pueritia il-
fliæ tibi ſunt? ſer-
us illárum, & non
hílarem fáciem
l illas. Trade fí-
k grande opus fé-
: hómini ſenſáto da
lúlier ſi eſt tibi ſe-
ánimam tuam,
ojícias illam; &
non credas te. In
:de tuo honóra pa-
trem tuum, & gémitûs matris tuæ ne obliviſcáris: memento quóniam niſi per illos natus non fuiſſes; & retríbue illis, quómodò & illi tibi.

Lectio iij.

IN tota ánima tua time Dóminum; & ſacerdótes illíus ſanctífica. In omni virtúte tua dílige eum qui te fecit; & miniſtros ejus ne derelinquas. Honóra Deum ex tota ánima tua; & honorífica ſacerdótes, & propurga te cum bráchiis. Da illis partem, ſicut mandátum eſt tibi, primitiárum & purgatiónis; & de negligéntia tua purga te cum paucis. Datum brachiórum tuórum, & ſacrifícium ſanctificatiónis ófferes Dómino, & inítia ſanctórum. Et páuperi pórrige manum tuam, ut perficiátur propitiátio & benedíctio tua. Grátia dati in conſpectu omnis viventis; & mórtuo non prohíbeas grátiam. Non deſis plorántibus in conſolatióne, & cum lugéntibus ámbula. Non te pígeat viſitáre infirmum; ex his enim in dilectióne firmáberis. In ómnibus opéribus tuis memoráre noviſſima tua, & in æternum non peccábis.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Sapiéntia, & diſciplína, & ſciéntia legis apud Deum: diléctio, &

viæ bonórum apud ipsum. *Eccli.* 11.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XIII.
post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.
De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 8.

NOn júdices contra júdicem; quóniam secundùm quod justum est, júdicat. Cum audáce non eas in via, ne fortè gravet mala sua in te: ipse enim secundùm voluntátem suam vadit, & simul cum stultítia illíus péries. Cum iracundo non fácies rixam, & cum audáce non eas in desertum; quóniam quasi nihil est ante illum sanguis: & ubì non est adjutórium, elídet te. Cum fátuis consílium non hábeas; non enim póterunt dilígere nisi quæ eis placent. Coram extráneo ne fácias consílium; nescis enim quid páriet. Non omni hómini cor tuum manifestes; ne fortè ínferat tibi grátiam falsam, & conviciétur tibi.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij. Cap. 10.

JUdex sápiens judicábit pópulum suum, & principátus sensáti stábilis erit. Secundùm júdicem pópuli, sic & ministri ejus: & qualis rector est civitátis, tales & inhábitantes in ea. Rex insípiens perdet pópulum suum; & civitátes inhabitabuntur per sensum poténtium. In manu Dei potestas terræ; & útilem rectórem suscitábit in tempus super illam. In manu Dei prospéritas hóminis, & super fáciem scribæ impónet honórem suum. Omnis injúriæ próximi ne memíneris, & nihil agas in opéribus injúriæ.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij.

ODíbilis coram Deo est & homínibus supérbia, & execrábilis omnis iníquitas géntium. Regnum à gente in gentem transfertur propter injustítias, & injúrias, & contumélias, & diversos dolos. Aváro autem nihil est sceléstius. Quid superbit terra & cinis? Nihil est iníquius quàm amáre pecúniam. Hic enim & ánimam suam venálem habet; quóniam in vita sua projécit íntima sua. Omnis potentátûs brevis vita: languor prolíxior gravat médicum. Brevem languórem præcídit médicus: sic & rex hódiè est, & cras moriétur. Cùm enim moriétur homo, hæreditábit serpentes, & béstias, & vermes. Inítium supérbiæ hóminis, apostatáre à Deo; quóniam ab eo qui fecit illum, recessit cor ejus: quóniam inítium omnis peccáti est supérbia. Qui tenúerit illam, adimplébitur maledictis; & subvertet eum in finem. Proptereà exhono-

)óminus conventus
:n, & destrúxit eos
ı finem. Sedes du-
perbórum destrúxit
& sedére fecit mites

inem loquendi. 304.
, *NOCTURNO.*
ıo sancti Joannis
Chrysóstomi.
20. *in Ep. 2. ad Cor.*
Lectio iv.
E tardes converti ad
Dóminum, & ne
dífferas de die in
nescis enim quid
ı sit superventúra
Perículum enim &
:st in dilatióne; sa-
) certa ac secúra, si
t dilátio. Virtútem
:ole: sic enim sive
hinc abscédas, tutò
:s; sive ad senectú-
vénias, cum amplíf-
)ibus excédes; dupli-
: festivitátem per
. vitam habébis, &
ábstinens, & virtú-
ıplexans.
ani sunt. 305.
Lectio v.
dicas: Erit tempus
ıando converti licé-
rba enim hæc Deum
ráſperant. Cur enim,
se tibi æterna sécula
:rit, tu in præsenti
æ brevis & momen-
ėst, laboráre non
:l sic ignávus ac dis-
agis, quasi hâc bre-
áliam quamdam in-
Annon eædem quotídiè comessatiónes? annon eædem mensæ? annon eádem theátra? annon eædem pecúniæ?

℟. Dómine. 305.

Lectio vj.

INebriátus es? ventri indulsisti? rapuisti? Siste jam gradum, verte te in divérsum: confitére Deo grátiam, quòd non in médiis peccátis te abripúerit: ne quære áliud tibi prorogári tempus, ut malè operéris. Multi áliis fraudem faciéntes abrepti sunt, & in manifestam damnatiónem abiérunt: time ne idem tibi áccidat. Sed multis, inquis, dedit Deus spátium, ut in última senecta confiteréntur. Quid ígitur? Numquid & tibi dabit? Fortasè dabit, inquis. Cur dicis, Fortasè? Cóntigit aliquótiès. Cógita quòd de ánima delíberas; & contrárium étiam pone, ac réputa, & dic: Quid autem, si non det? Quid autem si det, inquis? Dedit quidèm ipse: verúmtamen hoc illo tútius est & utílius.

℟. Oculi. 306.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 17.

IN illo témpore; Dùm iret Jesus in Jerúsalem, transíbat per médiam Samaríam & Galilæam: & cùm ingrederétur quoddam castellum, occurrérunt ei decem viri leprósi. Et réliqua.

Homília sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 27. de Divers. contra vitium ingratitudinis.

NOnnè decem mundáti sunt? Et novem ubi sunt? Meminístis, credo, verba Salvatóris hæc esse, novem illórum ingratitúdinem arguentis. Benè síquidèm orasse, obsecrasse, postulasse leguntur, qui levavérunt vocem, dicentes: Jesu, fili David, miserére nobis. Sed défuit eis quarta, quam adjécit Apóstolus, gratiárum áctio; quóniam non rediérunt, nec egérunt grátias Deo. Multos quoque vidémus usque hódiè satis importúnè petentes quod sibi deesse cognóverint; sed paucos ádmodùm nóvimus, qui dignas super acceptis benefíciis grátias ágere videantur. Nec reprehensíbile est quod instanter pétimus; sed planè petitióni negat effectum, quòd invenímur ingráti. Et fortè hoc étiam clementiæ esse vidétur, ingrátis negáre quod póstulant; ne contingat nobis, ut tantò grávius de ingratitúdine judicémur, quantò magis accumulátis benefíciis ingráti probábimur extitisse. Ergò misericórdiæ res est in hac parte subtráhere misericórdiam, quemádmodùm iræ & indignatiónis misericórdiam exhibére, eam sanè de qua per Prophétam ipse Pater misericordiárum lóquitur, dicens: Misereámur ímpio, & non discet fácere justítiam.

℟. Cùm ingrederétur Jesus quoddam castellum, occurrérunt ei decem viri leprósi, qui stetérunt à longè, dicentes: * Jesu præceptor, miserére nostrî. ℣. Tu es, Dómine, qui líberas ab omni malo. * Jesu. *Luc. 17. Sap. 16.*

Lectio viij.

QUàm multos enim vidémus & plángimus, fratres, non considerantes quemádmodùm ingratitúdinis vermis interióra corródens, ob hoc tantùm córticem, quem vident, transforáre dissimulet, ne fortè recógitent & erubescant, ipsâque verecúndiâ emendentur! Qui sic interdùm in nonnullis consumpta esse interióra univérsa præsúmit, ut non vereátur ad ea quoque quæ foris apparent, venenátum prodúcere caput: nisi fortè, quos vidémus manifestè apostatáre à Deo, repentè fíeri péssimos arbitrámur, & non magis paulátim defecisse, cùm comédèrint alièni robur eórum, & nesciérunt. Vides ergò non ómnibus prodesse, quòd à lepra seculáris conversatiónis, cujus peccáta manifesta sunt,

lantur ; sed nonnul-
us in occulto ingra-
iis ulcus oríri , quod
periculósius sit quan-
érius. Et benè Salvá-
nc in Evangélio no-
llos ubì sunt quærit ,
am longè à peccató-
salus. Sic enim &
im hóminem post
tum ubì sit intérro-
& in judício nescíre
rositébitur operários
itátis, cùm legámus
almo: Quóniam no-
óminus viam justó-
& iter impiórum pe-

Leprósos ut vidit
, dixit : * Ite, ostén-
os sacerdótibus. ℣.
dótes pópulum docé-
quid sit inter sanctum
llútum , & inter mun-
& immundum osten-
eis. * Ite. *Luc.* 17.
. 44.

Lectio ix.

lix autem Samaritá-
ius ille, qui cognóvit
iil habére quod non
isset : & idcircò ser-
depósitum , & cum
írum actióne ad Dó-
m est reversus. Felix ,
id síngula dona grátiæ
ad eum , in quo est
túdo ómnium gra-
m ; cui dùm nos pro
tis non ingrátos exhi-
is , locum in nobis fá-
s grátiæ , ut majóra
c accípere mereámur.
iuò enim sola nos à
profectu conversatiónis im-
pedit ingratitúdo nostra ,
dùm quodam modo amis-
sum réputans dator quod
ingrátus accépit , cavet sibi
de cétero ne tantò plura
amítteret , quantò plura
conferret ingráto. Felix
proindè , qui se aliengé-
nam réputans , étiam pro
mínimis quibusque bene-
fíciis non mínimas refert
grates, gratúitum esse non
dúbitans neque dissímu-
lans , quod alièno impén-
ditur & ignóto. Nos au-
tem míseri & miserábiles ,
cùm in inítio , dum adhuc
aliénos nos æstimámus ,
timoráti satìs , satìs devóti
& húmiles inveniámur ,
tàm fácilè póstmodùm obli-
víscimur quàm gratúitum
sit quidquid accépimus : &
præsumentes non benè qua-
si de familiaritáte Dei , ne-
quáquàm advértimus quod
mereámur audíre : Quó-
niam inimíci Dómini do-
méstici ejus.

℞. Dùm irent leprósi ,
mundáti sunt. * Unus au-
tem regressus est cum mag-
na voce magníficans Deum,
& † Cécidit in fáciem ante
pedes Jesu , grátias agens ;
& hic erat Samaritánus.
℣. Oblíti sunt benefactó-
rum Dei , & mirabílium
ejus. * Unus. Glória. †
Cécidit. *Luc.* 17. *Ps.* 77.

Ad Benedictus.

Ant. 1. g. Dixit Jesus :
Nonnè decem mundáti

sunt ? & novem ubi sunt ? Non est inventus qui redíret, & daret glóriam Deo, nisi hic alienígena. *Luc.* 17.

Oratio.

OMnípotens, sempiterne Deus, da nobis fídei, spei & caritátis augmentum: & ut mereámur ássequi quod promittis, fac nos amáre quod præcipis; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Ait Samaritáno Jesus: Surge, vade; quia fides tua te salvum fecit. *Luc.* 17.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 11.

IN vestitu ne gloriéris unquàm, nec in die honóris tui extolláris; quóniam mirabília ópera Altíssimi solíus, & gloriósa, & absconsa, & invísa ópera illíus. Multi tyranni sedérunt in throno, & insuspicábilis portávit diadéma. Multi potentes oppressi sunt válidè, & glorióši tráditi sunt in manus alterórum. Priusquàm intérroges, ne vitúperes quemquam; & cùm interrogáveris, córripe justè. Priusquàm áudias, ne respóndeas verbum; & in médio sermónum ne adjícias loqui. De ea re quæ te non molestat, ne certéris; & in judício peccántium ne consistas. Fili, ne in multis sint actus tui; & si dives fúeris, non eris immúnis à delicto.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij. Cap. 13.

QUi tetígerit picem, inquinábitur ab ea; & qui communicáverit supérbo, índuet supérbiam. Pondus super se tollet, qui honestióri se commúnicat: & ditióri te ne sócius fúeris. Quid communicábit cácabus ad ollam? quandò enim se collíserint, confringétur. Dives injustè egit, & fremet; pauper autem læsus tacébit. Si largítus fúeris, assúmet te; & si non habúeris, derelinquet te. Si habes, convívet tecum, & evacuábit te; & ipse non dolébit super te. Si necessárius illi fúeris, supplantábit te; & subrídens spem dabit, narrans tibi bona, & dicet: Quid opus est tibi?

℟. Vanitatem. 304.

Lectio iij.

ADvocátus à potentióre, discéde; ex hoc enim magis te advocábit. Ne ímprobus sis, ne impingáris; & ne longè sis ab eo, ne eas in obliviónem. Ne retíneas ex æquo loqui cum illo, nec credas multis verbis illíus; ex multa enim loquéla tentábit te; & subrídens interrogábit te de abscónditis tuis. Immítis ánimus illíus conservábit verba tua; & non

et de malítia , & de
ulis. Cave tibi, & at-
e diligenter audítui
; quòniam cum subver-
e tua ámbulas. Audiens
illa quasi in somnis
, & vigilábis. Omni
tuâ dílige Deum, &
ca illum in salúte tua.
ne ánimal díligit símile
; sic & omnis homo
imum sibi.
. Finem loquendi. 304.
RIA TERTIA.
e libro Ecclesiástici.
tio j. Cap. 13.

V Enátio leónis, óna-
ger in erémo ; sic
& páscua dívitum
páuperes : & sicut abo-
itio est superbo humí-
, sic & execrátio dívitis
er. Dives commótus
rmátur ab amícis suis;
ilis autem, cùm cecí-
, expellétur & à notis.
ti decepto multi recu-
ores : locútus est su-
a , & justificavérunt
. Húmilis deceptus
ínsuper & argúitur :
us est sensátè , & non
atus ei locus. Dives
us est, & omnes ta-
nt, & verbum illíus
e ad nubes perdúcent.
er locútus est, & di-
: Quis est hic ? & si
derit , subvertent il-
Bona est substántia,
non est peccátum in
iéntia ; & nequíssi-
aupertas in ore impii.
Vani sunt. 305.

Lectio ij. Cap. 14.

B Eátus vir qui non est lapsus verbo ex ore suo, & non est stimulátus in tristítia delicti. Felix qui non hábuit ánimi sui tristítiam, & non éxcidit à spe sua. Viro cúpido & tenáci sine ratióne est substántia ; & hómini livido ad quid aurum ? Qui acervat ex ánimo suo injustè, áliis cóngregat, & in bonis illíus álius luxuriábitur. Qui sibi nequam est, cui álii bonus erit ? & non jucundábitur in bonis suis. Qui sibi ínvidet, nihil est illo néquius, & hæc reddítio est malítiæ illíus : & si benè fécerit, ignoranter & non volens facit ; & in novíssimo manifestat malítiam suam.

℟. Dómine. 305.

Lectio iij.

I Nsatiábilis óculus cúpidi in parte iniquitátis; non satiábitur, donec consúmat arefáciens ánimam suam. Oculus malus ad mala, & non satiábitur pane ; sed índigens & in tristítia erit super mensam suam. Fili, si habes, bénefac tecum, & Deo dignas oblatiónes offer. Memor esto quóniam mors non tardat, & testamentum inferórum quia demonstrátum est tibi ; testamentum enim hujus mundi, Morte moriétur. Ante mortem bénefac amíco

tuo, & secundùm vires tuas expórrigens da páuperi. Non defraudéris à die bono, & partícula boni doni non te prætéreat. Nonnè áliis relinques dolóres, & labóres tuos in divisióne sortis? Da & áccipe, & justífica ánimam tuam. Ante óbitum tuum operáre justítiam; quóniam non est apud ínferos inveníre cibū.

℟. Oculi. 306.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 20. & 21.

XEnia & dona excœcant óculos júdicum, & quasi mutus in ore avértit correptiónes eórum. Sapiéntia abscónsa, & thesaurus invísus; quæ utílitas in utrísque? Mélior est qui celat insipiéntiam suam, quàm homo qui abscóndit sapiéntiam suam. Fili, peccásti? non adjícias íterùm; sed & de prístinis deprecáre, ut tibi dimittántur. Quasi à fácie cólubri fuge peccáta: & si accésseris ad illa, suscípient te. Dentes leónis, dentes ejus, interficiéntes ánimas hóminum. Quasi rhomphæa bis acúta omnis iníquitas; plagæ illíus non est sánitas. Objurgátio & injúriæ annullábunt substántiam: & domus quæ nimis lócuples est, annullábitur supérbiâ, sic substántia supérbi eradicábitur.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij. Cap. 25.

IN tribus plácitum est spirítui meo, quæ sunt probáta coram Deo & homínibus; concórdia fratrum, & amor proximórum, & vir & múlier benè sibi consentiéntes. Tres spécies odívit ánima mea, & ággravor valdè ánimæ illórum; páuperem supérbum, dívitem mendácem, senem fátuum & insensátum. Quæ in juventúte tua non congregásti, quómodò in senectúte tua invénies? Quam speciósum caníriéi judícium, & presbýteris cognóscere consílium! Quàm speciósa veteránis sapiéntia, & gloriósus intelléctus & consílium! Coróna senum, multa perítia; & glória illórum, timor Dei.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij. Cap. 28.

QUi vindicári vult, à Dómino invéniet vindíctam; & peccáta illíus servans servábit. Relinque próximo tuo nocénti te; & tunc deprecánti tibi peccáta solvéntur. Homo hómini resérvat iram, & à Deo quærit medélam? In hóminem símilem sibi non habet misericórdiam, & de peccátis suis deprecátur? Ipse, cùm caro sit, reser-

bat iram; & propitiatiónem petit à Deo? quis exorábit pro delictis illíus? Memento novissimórum, & désine inimicári: tabitúdo enim & mors ímminent in mandátis ejus. Memoráre timórem Dei, & non irascáris próximo. Memoráre testamentum Altíssimi, & déspice ignorántiam próximi. Abstine te à lite, & mínues peccáta.

℟. Finem loquendi. 304.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 31.

INtéllige quæ sunt próximi tui ex teipso: útere quasi homo frugi his quæ tibi apponuntur; ne cùm mandúcas multùm, ódio habeáris. Cessa prior causâ disciplínæ; & noli nímius esse; ne fortè offendas. Et si in médio multórum sedisti, prior illis ne extendas manum tuam, nec prior poscas bíbere. Quàm sufficiens est hómini erudíto vinum exíguum! & in dormiendo non laborábis ab illo, & non séntíes dolórem. Vigília, chólera & tortúra viro infrunîto: somnus sanitátis in hómine parco; dórmiet usque mane, & ánima illíus cum ipso delectábitur.

℟. Vani sunt. 305.

Lectio ij.

AUdi me, fili, & ne spernas me; & in novíssimo invénies verba mea. In ómnibus opéribus tuis esto velox, & omnis infírmitas non occurret tibi. Spléndidum in pánibus benedícent lábia multórum, & testimónium veritátis illíus fidéle. Nequíssimo in pane murmurábit cívitas, & testimónium nequítiæ illíus verum est. Diligentes in vinò noli provocáre; multos enim extermi- návit vinum. Ignis probat ferrum durum; sic vinum corda superbórum árguet in ebrietáte potátum. Æqua vita homínibus, vinum in sobrietáte: si bibas illud moderátè, eris sóbrius. Quæ vita est ei qui minúitur vino? quid defraudat vitam? Mors.

℟. Dómine. 305.

Lectio iij.

VInum in jucunditátem creátum est, & non in ebrietátem, ab inítio. Exultátio ánimæ & cordis, vinum moderátè potátum. Sánitas est ánimæ & córpori sóbrius potus. Vinum multum potátum, irritatiónem, & iram, & ruínas multas facit. Amaritúdo ánimæ vinum multum potátum. Ebrietátis animósitas, imprudentis offénsio, minórans virtútem, & fáciens vúlnera. In convívio vini non árguas próximum, & non despícias eum in jucunditáte illíus: verba impropérii non dicas illi, & non

premas illum in repetendo.

℟. Oculi. 306.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 32.

AUdi tacens; & pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Adoléscens, lóquere in tua causâ vix. Si bis interrogátus fúeris, hábeat caput respónsum tuum. In multis esto quasi ínscius, & audi tacens simul, & quærens. In médio magnatórum non præsúmas; & ubi sunt senes, non multùm loquáris. Ante grándinem præibit coruscátio, & ante verecúndiam præibit grátia; & pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Et horâ surgendi non te trices: præcurre autem prior in domum tuam, & illic avocáre, & illic lude, & age conceptiónes tuas, & non in delíctis & verbo supérbo. Et super his ómnibus benedícito Dóminum qui fecit te, & inebriantem te ab ómnibus bonis suis.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij. Cap. 32. & 33.

FIli, sine consílio nihil fácias, & post factum non pœnitébis. In via ruínæ non eas, & non offendes in lápides; nec credas te viæ laborióſæ, ne ponas ánimæ tuæ scándalum: & à fíliis tuis cave, & à doméſticis tuis attende. In omni ópere tuo crede ex fide ánimæ tuæ; hoc est enim consservátio mandatórum. Qui credit Deo, attendit mandátis; & qui confídit in illo, non minorábitur. Timenti Dóminum non occurrent mala; sed in tentatióne Deus illum consservábit, & liberábit à malis. Sápiens non odit mandáta & justítias, & non illidétur quasi in procella navis. Homo sensátus credit legi Dei, & lex illi fidélis.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij. Cap. 34.

QUi offert sacrifícium ex substántia páuperum, quasi qui víctimat fílium in conspectu patris sui. Panis egentium, vita páuperum est: qui defraudat illum, homo sánguinis est. Qui aufert in sudóre panem, quasi qui occídit próximum suum. Qui effúndit sánguinem, & qui fraudem facit mercenário, fratres sunt. Unus ædíficans, & unus déstruens; quid prodest illis nisi labor? Unus orans, & unus maledícens; cujus vocem exáudiet Deus? Qui baptizátur à mórtuo, & iterùm tangit eum, quid próficit lavátio illíus? Sic homo qui jejúnat in peccátis suis, & iterùm eádem fáciens, quid próficit humiliando se? Oratiónem illíus quis exáudiet?

℟. Finem loquendi. 304.

SABBATO.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 37.

CUm viro sancto assíduus esto, quemcumque cognóveris observantem timórem Dei, cujus ánima est secundùm ánimam tuam; & qui, cùm titubáveris in ténebris, condolébit tibi. Cor boni consílii státue tecum: non est enim tibi áliud plùris illo. Anima viri sancti enúntiat aliquandò vera, quàm septem circumspectóres, sedentes in excelso ad speculandum. Et in his ómnibus deprecáre Altíssimum, ut dírigat in veritáte viam tuam. Ante ómnia ópera verbum verax præcédat te, & ante omnem actum consílium stábile. Verbum nequam immutábit cor, ex quo partes quátuor oriuntur, bonum & malum, vita & mors; & dominátrix illórum est assídua lingua. Est vir astútus multórum erudítor, & ánimæ suæ inútilis est. Vir perítus multos erudívit, & ánimæ suæ suávis est. Qui sophísticè lóquitur, odíbilis est; in omni re defraudábitur.

[*Si fiat de Sabbato*, ℟℟℟. *sumentur è II. Nocturno Dominicæ IX.*]

Lectio ij. Cap. 41.

O Mors, quàm amára est memória tua hómini pacem habenti in substántiis suis; viro quiéto, & cujus viæ directæ sunt in ómnibus, & adhuc valenti accípere cibum! O mors, bonum est judícium tuum hómini indigenti, & qui minorátur víribus, defecto ætáte, & cui de ómnibus cura est, & incredíbili, qui perdit patiéntiam. Noli metúere judícium mortis. Memento quæ ante te fuérunt, & quæ superventúra sunt tibi; hoc judícium à Dómino omni carni. Et quid supervéniet tibi in beneplácito Altíssimi? sive decem, sive centum, sive mille anni: non est enim in inferno accusátio vitæ.

Lectio iij.

VÆ vobis, viri ímpii, qui dereliquístis legem Dómini Altíssimi. Et si nati fuéritis in maledictióne nascémini; & si mórtui fuéritis, in maledictióne erit pars vestra. Omnia quæ de terra sunt, in terram convertentur; sic ímpii à maledicto in perditiónem. Luctus hóminum in córpore ipsórum; nomen autem impiórum delébitur. Curam habe de bono nómine; hoc enim magis permanébit tibi, quàm mille thesauri pretiósi, & magni. Bonæ vitæ númerus diérum: bonum autem nomen permanébit in ævum. Disciplínam in pace conserváte, fílii.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Numquid considerasti servum meum Job, quòd non sit ei símilis in terra, vir simplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo, & adhuc rétinens innocéntiam? *Job* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XIV. post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Job.

Lectio j. Cap. 1.

VIr erat in terra Hus, nómine Job: & erat vir ille simplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo: natíque sunt ei septem fílii & tres fíliæ. Et fuit posséssio ejus septem míllia óvium, & tria míllia camelórum, quingenta quoque juga boum, & quingentæ ásinæ, ac família multa nimìs; eratque vir ille magnus inter omnes Orientáles. Et ibant fílii ejus, & faciébant convívium per domos; unusquisque in die suo. Et mittentes vocábant tres soróres suas, ut comédeÿrent & bíberent cum eis. Cùmque in orbem transissent dies convívii, mittébat ad eos Job, & sanctificábat illos; consurgensque dilúculò, offerébat holocausta pro síngulis. Dicébat enim: Ne fortè peccáverint fílii mei, & benedíxerint Deo in cordibus suis. Sic faciébat Job cunctis diébus.

℟. Dóminus dedit, Dóminus ábstulit: sicut Dómino plácuit, ita factum est: sit nomen Dómini benedíctum. * Si bona suscépimus de manu Dei, mala quarè non suscipiámus? ℣. Quem díligit Dóminus, castígat; flagéllat autem omnem fílium quem récipit. * Si bona. *Job* 1. *&* 2. *Hebr.* 12.

Lectio ij.

QUâdam autem die, cùm venissent fílii Dei, ut assísterent coram Dómino, áffuit inter eos étiam Satan. Cui dixit Dóminus: Undè venis? Qui respondens, ait: Circuívi terram, & perambulávi eam. Dixitque Dóminus ad eum: Numquid considerasti servum meum Job, quòd non sit ei símilis in terra, homo simplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo? Cui respondens Satan, ait: Numquid Job frustrà timet Deum? Nonnè tu vallasti eum, ac domum ejus, universámque substántiam per circúitum; ópera mánuum ejus benedixisti, & posséssio ejus crevit in terra? Sed extende páululùm manum tuam, & tange cuncta quæ póssidet, nisi in fáciem benedíxerit tibi. Dixit ergò Dóminus ad

an : Ecce, universa quæ
iet, in manu tua sunt;
tùm in eum ne extendas
num tuam. Egressúsque
Satan à fácie Dómini.
℟. Quómodò potúeris,
o misericors : si multùm
i fúerit, abundanter trí-
e; * Si exíguum tibi fúe-
:, étiam exíguum libenter
ipertíri stude : quóniam
eemósyna ab omni peccá-
, & à morte líberat. ℣. Si
oluntas prompta est, se-
undùm id quod habet, ac-
ppta est, non secundùm id
uod non habet. * Si exí-
uum. *Tob.* 4. 2. *Cor.* 8.

Lectio iij.

Cum autem quâdam die filii & filiæ ejus comé-
erent, & bíberent vinum n domo fratris sui primo-
géniti, núntius venit ad Job, qui díceret : Boves
arábant, & ásinæ pasce-bantur juxtà eos, & irrué-
runt Sabæi, tuleruntque ómnia, & púeros percus-
sérunt gládio; & evási ego solus ut nuntiárem
tibi. Cùmque adhuc ille loquerétur, venit alter,
& dixit : Ignis Dei cécidit è cœlo, & tactas oves pue-
rosque consumpsit; & ef-fúgi ego solus ut nuntiá-
rem tibi. Sed & illo adhuc loquente, venit álius, &
dixit : Chaldæi fecérunt tres turmas, & invasérunt
camélos, & tulérunt eos, necnon & púeros percussé-
runt gládio; & ego fugi solus ut nuntiárem tibi.
Adhuc loquebátur ille, & ecce álius intrávit, &
dixit : Fíliis tuis & filiá-bus vescéntibus & bibén-
tibus vinum in domo fratris sui primogéniti, re-
pentè ventus vehemens írruit à regióne deserti, &
concussit quátuor ángulos domûs, quæ córruens op-
pressit líberos tuos, & mórtui sunt; & effúgi ego
solus ut nuntiárem tibi.

℟. Noli timére, fili mi : páuperem quidèm vitam
gérimus; sed * Multa bona habébimus, si timué-
rimus Deum, & recessé-rimus ab omni peccáto,
& fecérimus benè. ℣. Nonnè Deus elégit páuperes
in hoc mundo, dívites in fide, & hærédes regni
quod repromísit diligénti-bus se. * Multa. Glória.
* Multa. *Tob.* 4. *Jac.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Ex libris Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 2. *Cap.* 18.

Lectio iv.

Dominus dedit, Dóminus ábstulit; sicut Dómino plá-
cuit, ita factum est. Sanctus vir Job, tentante ad-
versario, cuncta perdíderat; sed tamen sciens quia
contrà se Satan tentandi vires, nisi permitttente
Dómino, non habébat, non ait : Dóminus dedit,
diábolus ábstulit; sed :

Dóminus dedit, Dóminus ábstulit. Fortassè enim fúerat dolendum, si quod Cónditor déderat, hostis abstulisset: at postquàm non ábstulit nisi ipse qui dedit, sua recépit, non nostra ábstulit. Si enim ab illo accípimus quibus in hac vita útimur, cur doleámus quòd ipso judicante exígimur, quo largiente fenerámur? Nec aliquandò injustus est créditor, qui dum præfíxo reddendi témpore non constríngitur, quandò vult, éxigit quod fenerátur. Ubi & benè subjúngitur: Sicut Dómino plácuit, ita factum est. Cùm enim in hac vita ea quæ nólumus pátimur, necesse est ut ad eum qui injustum velle nil potest, stúdia nostræ voluntátis inclinémus.

℟. Quia pátiens Dóminus est, in hoc ipso pœniteámus, & indulgéntiam ejus fusis lácrymis postulémus. * Nos álterum Deum nescímus præter ipsum: expectémus húmiles consolatiónem ejus. ℣. Humiliámini sub potenti manu Dei, ut vos exaltet in témpore visitatiónis. * Nos. *Judith*, 8. 1. *Petr.* 5.

Lectio v.

MAgna quippè est consolátio in eo quod díspliçet, quòd illo ordinante erga nos ágitur, cui non nisi justum placet. Si ígitur justa placére Dómino scimus, pati autem nulla, nisi quæ Dómino placúerint, póssumus; justa sunt cuncta quæ pátimur; & valdè injustum est, si de justa passióne murmurámus. Sed quia dictor fortis quómodò assertiónem partis suæ contra adversárium allegávit, audívimus; nunc quómodò in oratiónis suæ términis júdicem benedicendo laudet, audiámus. Séquitur: Sit nomen Dómini benedíctum. Ecce omne quod rectum sensit, Dómini benedictióne conclúsit; ut hinc adversárius inspíciat, & ad pœnam suam victus erubescat: quia ipse Dómino cóntumax, étiam in beatitúdine cónditus extitit, cui homo hymnum glóriæ étiam percussus dicit.

℟. Non in multitúdine est virtus tua, Dómine; nec superbi ab inítio placuérunt tibi; sed * Humílium & mansuetórum semper tibi plácuit deprecátio. ℣. Omnis qui se exaltat, humiliábitur; & qui se humíliat, exaltábitur. * Humílium. *Judith*, 9. *Luc.* 18.

Lectio vj.

INtuendum verò est quia hostis noster tot nos jáculis pércutit, quot tentatiónibus afflígit. Quoti-

ıque in ácie stamus,
è tentatiónum ejus
:ſpimus. Sed & nos
illum jácula mítti-
ſi confoſſi tribula-
s humilia respondé-
Beátus ígitur Job
ıs damno rerum,
ıs morte filiórum,
m dolóris vertit in
Conditóris, di-
Dóminus dedit,
us ábstulit; ficut
o plácuit, ita fac-
t: sit nomen Dó-
enedictum; super-
ıostem humilitáte
:, crudélem patién-
vit.
'ómine, Rex omní-
, in ditióne tua
sunt pósita, & *
t qui possit tuæ re-
voluntáti, si decré-
lváre Israël: † Et
Dómine Rex, mi-
pópuli tui. ℣. Si
ro nobis, quis con-
? * Non est. Gló-
Et nunc. *Esther*, 13.
3.
. *NOCTURNO*.
ı sancti Evangélii
ndùm Mathæum.
o vij. Cap. 6.
lo témpore; Dixit
s discípulis suis:
potest duóbus dó-
servíre. Aut enim
ódio habébit, &
ı díliget; aut unum
ɔit, & álterum con-
. Non potestis Deo
& mammónæ. Et
•

Homília sancti Augustíni
Epíscopi.
Lib. 2. *de Serm. Domini in Monte*, Cap. 14.

NEmo potest duóbus dóminis servíre. Ad hanc ipsam intentiónem referendum est quod consequenter expónit, dicens: Aut enim unum ódio habébit, & álterum díliget; aut álterum patiétur, & álterum contemnet. Quæ verba diligenter consideranda sunt; nam qui sint duo dómini, deinceps ostendit, cùm dicit: Non potestis Deo servíre & mammónæ. Mammóna apud Hebræos divítiæ appellári dicuntur. Cóngruit & Púnicum nomen; nam lucrum Púnicè mammon dícitur.

℟. Ne sollíciti sitis ánimæ vestræ quid manducétis, neque córpori vestro quid induámini? * Nonnè ánima plùs est quàm esca, & corpus plùs quàm vestimentum? ℣. Quadraginta annis in deserto nihil pátribus défuit; vestimenta eórum non inveteravérunt. * Nonnè. *Matth.* 6. 2. *Esdr.* 9.

Lectio viij. Cap. 16

NOlíte ergò sollíciti esse, dicentes: Quid edémus, aut quid bibémus, aut quid vestiémur? Hìc manifestíssimè ostendit non hæc esse appetenda tanquàm tália bona

nostra, ut propter ipsa debeámus benè fácere, si quid fácimus; sed tamen esse necessária. Quid enim interest inter bonum quod appetendum est, & necessárium quod sumendum est, hâc sententiâ declarávit, cùm ait: Quærite primùm regnum Dei & justítiam ejus, & hæc ómnia apponentur vobis. Regnum ergò & justítia Dei bonum nostrum est: & hoc appetendum, & ibi finis constituendus, propter quod ómnia faciámus quæcumque fácimus.

℟. Respícite volatília cœli: non serunt, neque metunt, neque cóngregant in hórrea; & Pater vester cœlestis pascit illa. * Nonnè vos magis pluris estis illis? ℣. Dat jumentis escam ipsórum, & pullis corvórum invocántibus eum. * Nonnè. *Matth.* 6. *Ps.* 146.

Lectio ix.

SEd quia in hac vita militámus, ut ad illud regnum pervenire possímus, quæ vita sine his necessáriis agi non potest: Apponentur vobis hæc, inquit; sed vos regnum Dei & justítiam ejus primùm quærite. Cùm enim dixit illud, Primùm, significávit quia hoc postériùs quærendum est, non témpore, sed dignitáte: illud, tanquàm bonum nostrum; hoc, tanquàm necessárium nostrum: necessárium autem propter illud bonum. Neque enim, verbi grátiâ, ideò debémus evangelizáre ut manducémus; sed ídeò manducáre ut evangelizémus: nam si proptéreà evangelizámus ut manducémus, vílius habémus Evangélium quàm cibum; & erit jàm bonum nostrum in manducando, necessárium autem in evangelizando.

℟. Nolíte sollíciti esse, dicentes: Quid manducabimus, aut quo operiémur? * Hæc ómnia gentes inquírunt: † Scit Pater vester quia his indigétis. ℣. Peccatóri dedit Deus curam supérfluam, ut addat & cóngreget; & hoc vánitas est, & cassa sollicitúdo. * Hæc. Glória Patri. † Scit. *Matth.* 6. *Eccles.* 2.

Ad Benedictus.

Ant. 3. *a.* Nemo potest duóbus dóminis servíre: non potestis Deo servíre & mammónæ. *Matth.* 6.

Oratio.

CUstódi, Dómine, quæsumus, Ecclésiam tuam propitiatióne perpétuâ: & quia sine te lábitur humána mortálitas, tuis semper auxíliis & abstrahátur à nóxiis, & ad salutária dirigátur; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Quærite primùm

mùm regnum Dei & justítiam ejus, & hæc ómnia adjicientur vobis. *Matth.* 6.

FERIA SECUNDA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 1. & 2.

SUrréxit Job, & scidit vestimenta sua; & tonso cápite córruens in terram, adorávit, & dixit: Nudus egressus sum de útero matris meæ, & nudus revertar illuc: Dóminus dedit, Dóminus ábstulit; sicut Dómino plácuit, ita factum est: sit nomen Dómini benedictum. In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum quid contrà Deum locútus est. Factum est autem cùm quâdam die venissent fílii Dei, & starent coram Dómino, venisset quoque Satan inter eos & staret in conspectu ejus, ut díceret Dóminus ad Satan: Undè venis? Qui respondens, ait: Circuívi terram, & perambulávi eam.

℟. Dóminus. 356.

Lectio ij.

ET dixit Dóminus ad Satan: Numquid considerasti servum meum Job, quòd non sit ei símilis in terra, vir simplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo, & adhuc rétinens innocéntiam? Tu autem commovisti me adversùs eum, ut affligerem eum frustrà. Cui respondens Satan, ait: Pellem pro pelle, & cuncta quæ habet homo, dabit pro ánima sua; alióquin mitte manum tuam, & tange os ejus & carnem; & tunc vidébis quòd in fáciem benedícat tibi. Dixit ergò Dóminus ad Satan: Ecce in manu tua est; verùmtamen ánimam illíus serva. Egressus ígitur Satan à fácie Dómini, percussit Job úlcere péssimo, à planta pedis usque ad vérticem ejus: qui testâ sániem radébat, sedens in sterquilínio. Dixit autem illi uxor sua: Adhuc tu pérmanes in simplicitáte tua? bénedic Deo, & mórere. Qui ait ad illam: Quasi una de stultis muliéribus locúta es: si bona suscépimus de manu Dei, mala quarè non suscipiámus? in ómnibus his non peccávit Job lábiis suis.

℟. Quómodò. 357.

Lectio iij.

IGitur audientes tres amíci Job omne malum quod accidisset ei, venérunt sínguli de loco suo, Elíphaz Themanítes, & Baldad Suhítes, & Sophar Naamathítes. Condíxerant enim ut páriter venientes visitárent eum, & consolarentur. Cùmque elevassent procul óculos suos, non cognovérunt eum: & exclamantes plora-vérunt; scissisque véstibus,

sparsérunt púlverem super caput suum in cœlum. Et sedérunt cum eo in terra septem diébus & septem nóctibus, & nemo loquebátur ei verbum; vidébant enim dolórem esse vehementem.

℟. Noli timére. 357.

FERIA TERTIA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 3.

POst hæc apéruit Job os suum, & maledíxit diéi suo, & locútus est: Péreat dies in qua natus sum; & nox in qua dictum est: Concéptus est homo. Dies ille vertátur in ténebras; non requírat eum Deus désuper, & non illustrétur lúmine. Obscúrent eum ténebræ, & umbra mortis; óccupet eum calígo, & involvátur amaritúdine. Noctem illam tenebrósus turbo possídeat, non computétur in diébus anni, nec numerétur in ménsibus. Sit nox illa solitária, nec laude digna: maledícant ei qui maledícunt diéi, qui paráti sunt suscitáre Leviáthan. Obtenebréntur stellæ calígine ejus: expéctet lucem, & non vídeat, nec ortum surgentis auróræ; quia non conclúsit óstia ventris qui portávit me, nec ábstulit mala ab óculis meis.

℟. Quia pátiens 358.

Lectio ij. Ca

REspondens aut phaz Thema dixit: Si cœpérim tibi, fórsitan mol cípies; sed concep mónem tenére qui rit? Ecce docuisti & manus lassas ro vacillantes confirm sermónes tui, & gé ménția confortasti autem venit super t & defecisti; téti & conturbátus es. timor tuus, fortit patiéntia tua, & p viárum tuárum? dáre, óbsecro te, quàm ínnocens péi quandò recti deléti Quin pótiùs vidi operantur iniquitá séminant dolóres, tunt eos, flante D riisse, & spíritu i esse consumptos.

℟. Non in mult 358.

Lectio iij. C

REspondens aut dixit: Utinam derentur peccáta n bus iram mérui, mitas quam pátior téra! quasi arén hæc grávior app undè & verba mea sunt plena; quia Dómini in me sun rum indignátio éb ritum meum, & Dómini mílitant me. Numquid rúg

, cùm habúerit herbam ?
múgiet bos, cùm ante
sépe plenum stéterit ?
póterit cómedi insul-
, quod non est sale
ditum ? aut potest áli-
s gustáre, quod gustá-
n affert mortem ? Quæ
ùs nolébat tángere áni-
mea, nunc præ angús-
cibi mei sunt. Quis det
véniat petítio mea ;
quod expecto, tríbuat
hi Deus ? & qui cœpit,
e me cónterat ; solvat
num suam, & succídat
? Et hæc mihi sit con-
átio, ut affligens me
lóre non parcat, nec
ntradícam sermónibus
ncti.

℟. Dómine, Rex. 359.

ERIA QUARTA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 8.

RESpondens Baldad Suhítes, dixit : Usquequò loquéris tá-, & spíritus múltiplex ser-ónes oris tui ? Numquid eus supplantat judícium ? t Omnípotens subvertit od justum est ? Etiamsi ii tui peccavérunt ei, & nísit eos in manu iniquitis suæ ; tu tamen si dil-culò consurréxeris ad eum, & Omnipotentem eris deprecátus ; si muns & rectus incésseris, tim evigilábit ad te, & cátum reddet habitácu-m justítiæ tuæ ; in tanm ut si prióra tua fúerint parva, & novíssima tua multiplicentur nimis.

℟. Dóminus. 356.

Lectio ij. Cap. 9.

ET respondens Job, ait : Verè scio quòd ita sit, & quòd non justificétur homo compósitus Deo. Si volúerit conténdere cum eo, non póterit ei respondére unum pro mille. Sápiens corde est, & fortis róbore : quis réstitit ei, & pacem hábuit ? Qui tránstulit montes, & nesciérunt hi quos subvertit in furóre suo. Qui cómmovet terram de loco suo, & columnæ ejus concutiuntur. Qui præcipit soli, & non óritur ; & stellas claudit quasi sub signáculo. Qui extendit cœlos solus, & gráditur super fluctus maris. Qui facit Arctúrum, & Orióna, & Hyadas, & interióra Austri. Qui facit magna, & incomprehensibília & mirabília, quorum non est númerus.

℟. Quómodò. 357.

Lectio iij.

SI vénerit ad me, non vidébo eum ; si abíerit, non intélligam. Si repentè intérroget, quis respondébit ei ? vel quis dícere potest : Cur ita facis ? Deus, cujus iræ nemo resístere potest, & sub quo curvantur qui portant orbem. Quantus ergò sum ego, ut respóndeam ei, & loquar verbis meis cum eo ? Qui

etiamsi habúero quídpiam justum, non respondébo, sed meum júdicem deprecábor. Et cùm invocántem exaudíerit me, non credo quòd audíerit vocem meam. In túrbine enim cónteret me, & multiplicábit vúlnera mea étiam sine causa. Non concédit requiéscere spíritum meum, & implet me amaritudínibus. Si fortitúdo quæritur, robustíssimus est: si æquitas judícii, nemo audet pro me testimónium dícere. Si justificáre me volúero, os meum condemnábit me: si innocentem osténdero, pravum me comprobábit.

℟. Noli timére. 357.

FERIA QUINTA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 11.

RESpondens autem Sophar Naamathítes, dixit: Numquid qui multa lóquitur, non & áudiet? aut vir verbósus justificábitur? Tibi soli tacébunt hómines? & cùm céteros irríseris, à nullo confutáberis? Dixisti enim: Purus est sermo meus, & mundus sum in conspectu tuo. Atque útinàm Deus loquerétur tecum, & aperíret lábia sua tibi, ut osténderet tibi secréta sapiéntiæ, & quòd múltiplex esset lex ejus; & intellígeres quòd multò minóra exigáris ab eo, quàm merétur iníquitas tua!

℟. Quia pátiens. 358.

Lectio ij. Cap. 12.

RESpondens autem Job, dixit: Ergò vos estis soli hómines, & vobíscum moriétur sapiéntia? Et mihi est cor sicut & vobis, nec inférior vestrî sum: quis enim hæc quæ nostis ignórat? Qui deridétur ab amíco suo sicut ego, invocábit Deum, & exáudiet eum: deridétur enim justi simplícitas. Lampas contempta apud cogitatiónes dívitum, paráta ad tempus statútum. Abundant tabernácula prædónum, & audacter próvocant Deum, cùm ipse déderit ómnia in manus eórum. Nimírùm intérroga jumenta, & docébunt te; & volatília cœli, & indicábunt tibi. Lóquere terræ, & respondébit tibi; & narrábunt pisces maris. Quis ignórat quòd ómnia hæc manus Dómini fécerit? In cujus manu ánima omnis viventis, & spíritus universæ carnis hóminis.

℟. Non in multitúdine, 358.

Lectio iij. Cap. 13.

AUdíte ergò correptiónem meam, & judícium labiórum meórum atténdite. Numquid Deus índiget vestro mendácio, ut pro illo loquámini dolos? Numquid fáciem ejus accípitis, & pro Deo judicáre nitímini? Aut placébit

uem celáre nihil potest? decipiétur ut homo tris fraudouléntiis? Ipse árguet, quóniam in cóndito fáciem ejus ac- itis. Statim ut se com- verit, turbábit vos; & ror ejus írruet super vos. mória vestra compará- ur cíneri, & redigentur lutum cervíces vestræ. céte paulisper, ut lo- ur quodcumque mihi ns suggésserit. Quarè ero carnes meas dénti- meis, & ánimam meam to in mánibus meis? amsi occíderit me, in sperábo: verúmtamen s meas in conspectu ejus uam. Et ipse erit salvá- meus: non enim véniet conspectu ejus omnis hy- rita.

℟. Dómine, Rex. 359.

ERIA SEXTA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 32.

Misérunt tres viri isti respondére Job, eò quòd justus sibi erétur. Et irátus, in- natusque est Elíu filius rachel Buzítes, de cog- ióne Ram: irátus est em adversùm Job, eò d justum se esse díceret am Deo. Porrò adver- s amícos ejus indignátus, eò quòd non invenis- responsiónem rationá- m, sed tantúmmodò demnassent Job. Igitur expectávit Job loquen- tem, eò quòd senióres es- sent qui loquebantur. Cùm autem vidisset quòd tres respondére non potuissent, irátus est vehementer. Res- pondensque Elíu fílius Bá- rachel Buzítes, dixit: Jú- nior sum témpore, vos au- tem antiquióres; idcircò demisso cápite, véritus sum vobis indicáre meam sen- téntiam. Sperábam enim quòd ætas prolíxior loque- rétur, & annórum multi- túdo docéret sapiéntiam. Sed, ut vídeo, spíritus est in homínibus, & inspirá- tio Omnipotentis dat in- telligéntiam. Non sunt lon- gævi sapientes, nec senes intélligunt judícium.

℟. Dóminus. 356.

Lectio ij. Cap. 36.

ADdens quoque Elíu, hæc locútus est: Sústi- ne me páululùm, & indicá- bo tibi; adhuc enim hábeo quod pro Deo loquar. Ré- petam sciéntiam meam à princípio, & operatórem meum probábo justum. Ve- rè enim absque mendácio sermónes mei, & perfecta sciéntia probábitur tibi. Deus potentes non ábji- cit, cùm & ipse sit po- tens. Sed non salvat ím- pios, & judícium paupéri- bus tríbuit. Non áuferet à justo óculos suos, & reges in sólio cóllocat in perpé- tuum, & illi eriguntur. Et si fúerint in caténis, & vinciantur fúnibus pauper-

ab omni peccáto. Igitur cùm per captivitátem devenisset cum uxóre sua & fílio in civitátem Níniven, cum omni tribu sua ; cùm omnes éderent ex cibis gentílium, iste custodìvit ánimam suam, & numquàm contaminátus est in escis eórum. Et quóniam memor fuit Dómini in toto corde suo, dedit illi Deus grátiam in conspectu Salmánasar regis ; & dedit illi potestátem quocumquè vellet ire, habens libertátem quæcumque fácere voluisset. Pergébat ergò ad omnes qui erant in captivitáte, & mónita salútis dabat eis. Cùm autem venisset in Ragés civitátem Medórum, & ex his quibus honorátus fúerat à rege, habuisset decem talenta argenti ; & cùm in multa turba géneris sui Gabélum egentem vidéret, qui erat ex tribu ejus, sub chirógrapho dedit illi memorátum pondus argenti.

℟. Quómodò. 357.

Lectio iij.

POst multum verò témporis, mórtuo Salmánasar rege, cùm regnáret Sennácherib fílius ejus pro eo, & fílios Israël exósos habéret in conspectu suo, Tobías quotídiè pergébat per omnem cognatiónem suam, & consolabátur eos, dividebatque unicuíque, prout póterat, de facultátibus suis ; esurientes alébat, nudísque vestiménta præbébat, & mórtuis atque occísis sepultúram sollícitus exhibébat. Déniquè cùm reversus esset rex Sennácherib, fúgiens à Judæa plagam quam circa eum fécerat Deus propter blasphémiam suam, & irátus multos occíderet ex fíliis Israël, Tobías sepeliébat córpora eórum. At ubi nuntiátum est regi, jussit eum occídi, & tulit omnem substántiam ejus. Tobías verò cum fílio suo & cum uxóre fúgiens, nudus látuit, quia multi diligébant eum. Post dies verò quadraginta quinque occidérunt regem fílii ipsíus : & reversus est Tobías in domum suam, omnisque fácultas ejus restitúta est ei.

℟. Noli timére. 357.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi, de Tobía.

Cap. 1. *Lectio iv.*

LEcto prophético libro, qui inscríbitur Tobías, quamvìs plenè vobis virtútes sancti Prophétæ Scriptúra insinuáverit, tamen compendiário mihi sermóne de ejus méritis recensendis & opéribus apud vos utendum árbitror; ut ea quæ Scriptúra históricò more digessit látiùs, nos stríctiùs comprehendámus, virtútum ejus génera velut quodam

breviário colligentes. Fuit Tobías vir justus, misé-ricors, hospitális; & hoc virtútum prædítus choro, súbiit ærumnam captivitá-tis quam ferébat humíliter atque patienter, commú-nem magis injúriam quàm privátam dolens; nec sibi virtútum suffrágia nihil profuisse deplórans, sed magis eam sibi contumé-liam minórem peccatórum suórum prétio illátam ar-bitrátus, méruit edíctum, ne quis ex fíliis captivitátis mórtuum sepultúræ daret.

℟. Quia pátiens est. 358.

Lectio v.

AT ille interdícto non re-vocabátur magis quàm incitabátur, ne deserére offícium pietátis, mortis metu, viderétur; erat enim misericórdiæ prétium mor-tis pœna. Talis flagítii de-prehensus reus, vix tan-dem per amícum pótuit, dirépto património, egé-nus & exul restítui suis. Iterùm in his versabátur officiis; & si quid alimenti foret, peregrínum cum quo cibum súmeret, quærebat. Itaque cùm fessus à sepul-túræ revertisset múnere, appósitis sibi edendi subsí-diis, misso fílio, quærébat consórtem convívii. Dùm convíva accérsitur, nun-tiátis insepulti córporis re-líquiis, convívium deseré-bat: nec putábat pium ut ipse cibum súmeret, cùm in público corpus jacéret exánime. Hoc illi quoti-diánum opus, & magnum.

℟. Non in multitúdine. 358.

Cap. 2. *Lectio vj.*

TAm sancto fessus offí-cio Prophéta, dùm requiéscit juxtà paríetem aulæ, cadente de pásserum nido stércore, albúgine cæ-citátem íncidit; nec con-questus ingémuit, nec dixit: Hæc merces labórum meó-rum? Fraudári magis se dó-luit obsequiórum, quàm oculórum múnere; nec cæ-citátem pœnam, sed im-pedimentum putábat. Et cùm victum mercéde levá-ret cónjugis, ne quid fur-tivum domum suam intrá-ret, cavébat. Dénique plùs honestáti quàm necessitáti cónsulens, cui sua dée-rant, commodáverat próxi-mo suo pecúniam quam-dam, quam toto vitæ suæ témpore in tanta indigén-tia non repopóscit. Vix, ubi se fessum vidit, & de-pósitum senectúte, insinuá-vit fílio, non tàm cúpiens commodátum repóscere, quàm sollícitus ne fraudá-ret hærédem. Quòd ígitur commodávit pecúniam, & non fenerávit, justi servá-vit offícium. Malum est enim fenus quo quærun-tur usúræ; sed non illud fenus malum de quo scrip-tum est: Feneræ próximo

tuo in témpore necessitátis illíus.

℟. Dómine Rex. 359.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 7.

IN illo témpore ; Ibat Jesus in civitátem quæ vocátur Naïm ; & ibant cum eo discípuli ejus , & turba copiósa. Cùm autem appropinquáret portæ civitátis , ecce defunctus efferebátur fílius únicus matris suæ. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 98. de verbis Evang. Luc 7. C. 4.

VIdeámus quid Christus nos díscere vóluit in tribus mórtuis quos suscitávit. Resuscitávit fíliam mórtuam Archisynagógi, ad quam ægrotantem petebátur ut eam de ægritúdine liberáret. Excitávit & hunc júvenem víduæ fílium , de quo nunc admóniti sumus ; ut hinc ista quæ ipse largíri dignátur, cum vestra caritáte loquerémur. Modò audistis quómodò excitátus est. Appropinquábat Dóminus civitáti : & ecce efferebátur mórtuus jam extra portam. Misericórdiâ commótus quòd flebat mater vídua , & destitúta único fílio , fecit quod audistis , dicens : Adolescens , tibi dico, Surge. Surréxit ille mórtuus, cœpit loqui ; & réddidit illum matri suæ. Excitávit & Lázarum de sepulchro.

℟. Defunctus efferebátur fílius únicus matris suæ ; & hæc vídua erat. Quam cùm vidisset * Dóminus, misericórdiâ motus super eam, dixit illi : Noli flere. ℣. Non despíciet Dóminus víduam, si effundat loquélam gémitûs. * Dóminus. *Luc. 7. Eccli. 35.*

Cap. 5. *Lectio viij.*

ISta tria género mortuórum sunt tria génera peccatórum , quos hodiéque súscitat Christus. Illa enim mórtua fília Archisynagógi intùs erat in domo ; nondùm erat de secrétis pariétibus eláta in públicum. Ibi intùs suscitáta est , viva paréntibus réddita. Iste autem jam quidèm non in domo , sed tamen nondùm in sepulcro ; pariétibus elátus erat , terræ mandátus non erat. Qui suscitávit mórtuam nondùm elátam , suscitávit mórtuum jam elátum, nondùm sepultum. Tértium restábat , ut & sepultum suscitáret ; & hoc fecit in Lázaro.

℟. Accessit Jesus , & tétigit lóculum ; hi autem qui portábant , stetérunt. Et * Ait : Adolescens , tibi dico , Surge. Et resédit qui erat mórtuus. ℣. Deus noster , Deus salvos faciendi ;

imini Dómini éxitus
s. * Ait. Luc. 7. Ps.

p. 7. *Lectio ix.*
Ec ergò, caríssimi,
ic audiámus, ut qui
t, vivant, qui mór-
nt, revivíscant. Sive
: peccátum in corde
ptum est, & non pro-
in factum; pœníteat,
gátur cogitátio, sur-
ıórtuus intrà domum
iéntiæ. Sive jam quod
ívit, admísit; nec sic
rétur. Non surréxit
ıus intùs, surgat elá-
Pœníteat facti; de
mo revivíscat: non
n profundum sepul-
; non accípiat désu-
onsuetúdinis molem.
ortè jam illi loquor,
ım duro sui moris lá-
prémitur, qui jam ur-
consuetúdinis pón-
, qui jam quatriduá-
utet; nec ipse despé-
profundus mórtuus
sed altus est Christus.
t clamando terréna
ı rúmpere, novit in-
cùs per seipsum viví-
, solvendum discípu-
rádere. Agant étiam
pœniténtiam; neque
Lázaro resuscitáto
quatríduum ullus pu-
ı vivente remánserat.
qui vivunt, vivant:
mque autem mórtui
, in quacunque ha-
rium morte se invé-
t, agant ut celériter
esurgant.

℟. Sicut Pater súscitat mórtuos, & vivíficat; * Sic & † Fílius quos vult, vivíficat. ℣. Non est fortis sicut Deus noster: Dóminus mortíficat, & vivíficat. * Sic. Glória Patri. † Fílius. *Joan.* 5. 1. *Reg.* 2.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Qui erat mórtuus, cœpit loqui; & dedit illum Jesus matri suæ. *Luc.* 7.

Oratio.

Ecclésiam tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet & múniat: &, quia sine te non potest salva consístere, tuo semper múnere gubernétur; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Accépit omnes timor, & magnificábant Deum, dicentes: Quia Prophéta magnus surréxit in nobis, & quia Deus visitávit plebem suam. *Luc.* 7.

FERIA SECUNDA.

De libro Tobíæ.

Lectio i. Cap. 2.

Post hæc cùm esset dies festus Dómini, & factum esset prándium bonum in domo Tobíæ, dixit fílio suo: Vade, & adduc áliquos de tribu nostra, timentes Deum, ut epulentur nobiscum. Cùmque abiísset, reversus nuntiávit ei unum ex fíliis Israël jugulátum

jacére in platéa. Statímque exíliens de accúbitu suo, relinquens prándium, jejúnus pervénit ad corpus; tóllensque illud portávit ad domum suam occultè; ut, dum sol occubuísset, cautè sepelíret eum. Cùmque occultasset corpus, manducávit panem cum luctu & tremóre, mémorans illum sermónem quem dixit Dóminus per Amos prophétam: Dies festi vestri convertentur in lamentatiónem & luctum.

℟. Dóminus. 356.

Lectio ij.

Cum verò sol occubuísset, ábiit, & sepelívit eum. Arguébant autem eum omnes próximi ejus, dicentes: jam hujus rei causâ intérfici jussus es, & vix effugísti mortis impérium; & iterùm sépelis mórtuos? Sed Tòbías plùs timens Deum quàm regem, rapiébat córpora occisórum, & occultábat in domo sua, & médiis nóctibus sepeliébat ea. Cóntigit autem ut quâdam die fatigátus à sepultúra, véniens in domum suam, jactasset se juxtà paríetem, & obdormísset, & ex nido hirúndinum dormienti illi cálida stércora incíderent super óculos ejus, fieretque cæcus. Hanc autem tentatiónem ídeò permísit Dóminus eveníre illi, ut pósteris darétur exemplum patiéntiæ ejus, sicut & sancti Job.

℟. Quómodò. 357.

Lectio iij. Cap. 2. & 3.

Anna verò uxor ejus ibat ad opus textrínum quotídiè, & de labóre mánuum suárum victum quem cónsequi póterat, deferébat. Undè factum est ut hædum caprárum accípiens detulísset domi; cujus cùm vocem balantis vir ejus audísset, dixit: Vidéte ne fortè furtívus sit, réddite eum dóminis suis; quia non licet nobis aut édere ex furto áliquid, aut contíngere. Ad hæc uxor ejus iráta, respondit: Manifestè vana facta est spes tua, & eleemósynæ tuæ modò apparuérunt. Atque his & áliis hujuscémodi verbis exprobrábat ei. Tunc Tobías ingémuit, & cœpit oráre cum lácrymis, dicens: Justus es, Dómine, & ómnia judícia tua justa sunt; & omnes viæ tuæ, misericórdia, & véritas, & judícium. Et nunc, Dómine, memor esto mei, & ne vindíctam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delícta mea, vel parentum meórum. Quóniam non obedívimus præcéptis tuis, ídeò tráditi sumus in direptiónem, & captivitátem, & mortem, & in fábulam, & in im-

propérium ómnibus natiónibus in quibus dispersisti nos.... Et nunc, Dómine, secundùm voluntátem tuam fac mecum, & præcipe in pace récipi spíritum meum: éxpedit enim mihi mori magis quàm vívere.

℟. Noli timére. 357.

FERIA TERTIA.

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 4.

CUm Tobías putáret oratiónẽ suam exaudíri ut mori potuisset, vocávit ad se Tobíam fílium suum, dixitque ei: Audi, fili mi, verba oris mei, & ea in corde tuo quasi fundamentum cónstrue. Cùm accéperit Deus ánimam meam, corpus meum sépeli; & honórem habébis matri tuæ ómnibus diébus vitæ ejus: memor enim esse debes quæ & quanta perícula passa sit propter te in útero suo. Cùm autem & ipsa compléverit tempus vitæ suæ, sepélias eam circà me. Omnibus autem diébus vitæ tuæ in mente habéto Deum; & cave ne aliquandò peccáto consséntias, & prætermittas præcepta Dómini Dei nostri. Ex substántia tua fac eleemósynam, & noli avértere fáciem tuam ab ullo páupere: ita enim fiet ut nec à te avertátur fácies Dómini. Quómodò potúeris, ita esto miséricors. Si multum tibi fúerit, abundanter tríbue; si exíguum tibi fúerit, étiam exíguum libenter impertíri stude. Præmium enim bonum tibi thesaurízas in die necessitátis; quóniam eleemósyna ab omni peccáto & à morte líberat, & non patiétur ánimam ire in ténebras. Fidúcia magna erit coram summo Deo eleemósyna ómnibus faciéntibus eam.

℟. Quia pátiens. 358.

Lectio ij.

ATtende tibi, fili mi, ab omni fornicatióne; & præter uxórem tuam nunquàm patiáris crimen scire. Supérbiam nunquàm in tuo sensu aut in tuo verbo dominári permittas; in ipsa enim inítium sumpsit omnis perdítio. Quicumque tibi áliquid operátus fúerit, statìm ei mercédem restítue; & merces mercenárii tui apud te omnìnò non remáneat. Quod ab álio óderis fíeri tibi, vide ne tu aliquandò álteri fácias. Panem tuum cum esuriéntibus & egénis cómede, & de vestiméntis tuis nudos tege. Panem tuum & vinum tuum super sepultúram justi constítue, & noli ex eo manducáre & bíbere cum peccatóribus. Consílium semper à sapiente perquíre. Omni témpore bénedic Deum;

& pete ab eo ut vias tuas dírigat, & ómnia consília tua in ipso permáneant. Indico étiam tibi, fili mi, dedisse me decem talenta argenti, dùm adhuc infántulus esses, Gabélo, in Rages civitáte Medórum; & chirógraphum ejus apud me hábeo: & ideò perquíre quómodò ad eum pervénias, & recípias ab eo supramemorátum pondus argenti, & restítuas ei chirógraphum suum. Noli timére, fili mi; páuperem quidèm vitam gérimus: sed multa bona habébimus, si timuérimus Deum, & recessérimus ab omni peccáto, & fecérimus benè.

℞. Non in multitúdine. 358.

Lectio iij. Cap. 5.

TUnc respondit Tobías patri suo, & dixit: Omnia quæcumque præcepisti mihi, fáciam, pater. Quómodò autem pecúniam hanc requíram, ignóro. Ille me nescit, & ego eum ignóro: quod signum dabo ei? Sed neque viam per quam pergátur illuc, aliquandò cognóvi. Tunc pater suus respondit illi, & dixit: Chirógraphum quidèm illíus penès me hábeo; quod dùm illi osténderis, statìm restítuet. Sed perge nunc, & inquíre tibi áliquem fidélem virum, qui eat tecum, salvâ mercéde sua, ut, dum adhuc vivo, recípias eam. Tunc egressus Tobías, invénit júvenem spléndidum, stantem præcinctum, & quasi parátum ad ambulandum. Et ignórans quòd Angelus Dei esset, salutávit eum, & dixit: Undè te habémus, bone júvenis? At ille respondit: Ex filiis Israël. Et Tobías dixit ei: Nosti viam quæ ducit in regiónem Medórum? Cui respondit: Novi; & ómnia itínera ejus frequenter ambulávi, & mansi apud Gabélum fratrem nostrum, qui morátur in Rages civitáte Medórum, quæ pósita est in monte Ecbátanis.

℞. Dómine, Rex. 359.

FERIA QUARTA

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 6.

PRofectus est Tobías, & canis secútus est eum; & mansit primâ mansióne juxtà flúvium Tigris. Et exívit ut laváret pedes suos; & ecce piscis immánis exívit ad devorandum eum. Quem expavescens Tobías, clamávit voce magnâ, dicens: Dómine, invádit me. Et dixit ei Angelus: Apprehende bránchiam ejus, & trahe eum ad te. Quod cùm fecisset, attráxit eum in siccum: & palpitáre cœpit ante pedes ejus.

ınc dixit ei Angelus : éntera hunc piſcem ; & · ejus , & fel , & jecur óne tibi : ſunt enim : neceſſária ad medicanta utíliter. Quod cùm iſſet , aſſávit carnes s , & ſecum tulérunt via ; cétera ſaliérunt , e ſufficerent eis , quouſ: pervenírent in Rages itátem Medórum. Tunc errogávit Tobías Anum , & dixit ei : Obro te , Azaría frater , dicas mihi quod remém habébunt iſta , quæ piſce ſerváre juſſiſti ? reſpondens Angelus , it ei : Cordis ejus parılam ſi ſuper carbónes ıas , fumus ejus extríomne genus dæmonión , ſive à viro , ſive à líere ; ita ut ultrà non édat ad eos. Et fel vaad ungendos óculos in bus fúerit albúgo , & abuntur.

℟. Dóminus. 356.

Lectio ij.

ᴱT dixit ei Tobías : Ubi vis ut maneámus ? Reſıdenſque Angelus , ait : hic Ráguël nómine , propinquus de tribu ı , & hic habet fíliam mine Saram ; ſed neque ſculum , neque feminı ullam habet áliam eter eam. Tibi debétur ınis ſubſtántia ejus , & ortet eam te accípere ajugem. Pete ergò eam à patre ejus , & dabit tibi eam in uxórem. Tunc reſpondit Tobías , & dixit : Audio quia trádita eſt ſeptem viris , & mórtui ſunt : ſed & hoc audívi , quia dæmónium occídit illos. Tímeo ergò ne fortè & mihi hæc eveniant ; & cum ſim únicus paréntibus meis , depónam ſenectútem illórum cum triſtítia ad ínferos.

℟. Quómodò. 357.

Lectio iij.

TUnc ángelus Ráphaël dixit ei : Audi me , & oſtendam tibi qui ſunt quibus prævalére poteſt dæmónium. Hi namque qui conjúgium ita ſuſcípiunt , ut Deum à ſe & à ſua mente exclúdant , & ſuæ libídini ita vacent , ſicut equus & mulus quibus non eſt intellectus , habet poteſtátem dæmónium ſuper eos. Tu autem cùm accéperis eam , ingreſſus cubículum , per tres dies cóntinens eſto ab ea ; & nihil áliud , niſi oratiónibus vacábis cum ea. Ipſâ autem nocte , incenſo jécore piſcis , fugábitur dæmónium. Secundâ verò nocte in copulatióne ſanctórum Patriarchárum admittéris. Tertiâ autem nocte benedictiónem conſequéris , ut fílii ex vobis procreentur incólumes. Tranſactâ autem tertiâ nocte , accípies vírginem

cum timóre Dómini, amóre filiórum magìs quàm libídine ductus, ut in sémine Abrahæ benedictiónem in fíliis consequáris.

℟. Noli timére. 357.

FERIA QUINTA.

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 7.

INgrefsi sunt ad Raguélem; & suscépit eos Ráguël cum gáudio. Intuensque Tobíam Ráguël, dixit Annæ uxóri suæ: Quàm símilis est júvenis iste consobríno meo? Et cùm hæc dixisset, ait: Undè estis, júvenes fratres nostri? At illi dixérunt: Ex tribu Néphthali sumus, ex captivitáte Nínive. Dixitque illis Ráguël: Nostis Tobíam fratrem meum? Qui dixérunt: Nóvimus. Cùmque multa bona loquerétur de eo, dixit Angelus ad Raguélem: Tobías de quo intérrogas, pater istíus est. Et misit se Ráguël, & cum lácrymis osculátus est eum; & plorans supra collum ejus, dixit: Benedíctio sit tibi, fili mi, quia boni & óptimi viri fílius es. Et Anna uxor ejus & Sara ipsórum fília lacrymátæ sunt. Postquàm autem locúti sunt, præcépit Ráguël occídi arietem, & parári convívium. Cùmque hortarétur eos discúmbere ad prándium, Tobías dixit: Hìc ego hódiè non manducábo, neque bibam, nisi priùs petitiónem meam confirmes, & promittas mihi dare Saram fíliam tuam.

℟. Quia pátiens. 358.

Lectio. ij.

TUnc dixit Ráguël: Non dúbito quòd Deus preces & lácrymas meas in conspectu suo admíserit; & credo quóniam ídeò fecit vos veníre ad me, ut ista conjungerétur cognatióni suæ secundùm legem Móysi: & nunc nolì dúbium gérere quòd tibi eam tradam. Et apprehendens déxteram fíliæ suæ, dextræ Tobíæ trádidit dicens: Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob vobiscum sit, & ipse conjungat vos, impleatque benedictiónem suam in vobis. Et acceptâ chartâ, fecérunt conscriptiónem conjúgii. Et post hæc epuláti sunt, benedicentes Deum. Vocavitque Ráguël ad se Annam uxórem suam, & præcépit ei ut præparáret álterum cubículum. Et introdúxit illuc Saram fíliam suam, & lacrymáta est. Dixitque ei: Forti ánimo esto, fília mea: Dóminus cœli det tibi gáudium pro tædio quod perpessa es.

℟. Non in multitúdine. 358.

Lectio iij. Cap. 8.

TUnc hortátus est vírginem Tobías, dixitque ei : Sara, exurge, & deprecémur Deum hódiè, & cras, & secundum cras; quia his tribus nóctibus Deo júngimur; tértiâ autem transactâ nocte, in nostro érimus conjúgio : filii quippè sanctórum sumus; & non póssumus ita conjungi sicut gentes quæ ignórant Deum. Surgentes autem páriter, instanter orábant ambo simul, ut sánitas darétur eis. Dixitque Tobías : Dómine Deus patrum nostrórum, benedícant te cœli & terræ, máreque & fontes, & flúmina, & omnes creatúræ tuæ quæ in eis sunt. Tu fecisti Adam de limo terræ, dedistíque ei adjutórium Evam : & nunc, Dómine, tu scis quia non luxúriæ causâ accípio forórē meam cónjugem, sed solâ posteritátis dilectióne, in qua benedicátur nomen tuum in sécula seculórum. Dixit quoque Sara : Miserére nobis, Dómine, miserére nobis; & consenescámus ambo páriter sani.

℟. Dómine, Rex. 359.

FERIA SEXTA.

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 8. & 9.

ADjurávit Ráguël Tobíam, ut duas hebdómadas morarétur apud se. De ómnibus autem quæ possidébat Ráguël, dimídiam partem dedit Tobíæ; & fecit scriptúram, ut pars dimídia quæ supérerat post óbitum eórum, Tobíæ domínio deveníret. Tunc vocávit Tobías Angelum ad se, quem quidèm hóminem existimábat, dixitque ei : Azaría frater, peto ut auscultes verba mea. Si meipsum tradam tibi servum, non ero condignus providéntiæ tuæ: tamen óbsecro te, ut assúmas tibi animália sive servítia, & vadas ad Gabélum in Rages civitátem Medórum, reddasque ei chirógraphum suum, & recípias ab eo pecúniam, & roges eum veníre ad núptias meas. Scis enim ipse quóniam númerat pater meus dies; & si tardávero unâ die plùs, contristátur ánima ejus. Et certè vides quómodò adjurávit me Ráguël, cujus adjuramentum spérnere non possum. Tunc Ráphaël, assúmens quátuor ex servis Raguélis, & duos camélos, in Rages civitátem Medórum perréxit : & invéniens Gabélum, réddidit ei chirógraphum suum, & recépit ab eo omnem pecúniam. Indicavitque ei de Tobía fílio Tobíæ, ómnia quæ gesta sunt; fecitque eum secum veníre ad núptias.

℟. Dóminus. 356.

Lectio ij. Cap. 10.

CUm verò moras fáceret Tobías causâ nuptiárum, sollícitus erat pater ejus Tobías, dicens: Putas quarè morátur fílius meus, aut quarè detentus est ibi? Putasne Gabélus mórtuus est, & nemo reddet illi pecúniam? Cœpit autem contristári nimìs ipse, & Anna uxor ejus cum eo; & cœpérunt ambo simul flere, eò quòd die statúto mínimè reverterétur fílius eórum ad eos. Flebat ígitur mater ejus irremediabílibus lácrymis, atque dicébat: Heu, heu me, fili mi! ut quid te mísimus peregrinári, lumen oculórum nostrórum, báculum senectútis nostræ, solátium vitæ nostræ, spem posteritátis nostræ? ómnia simul in te uno habentes, te non debúimus dimíttere à nobis. Cui dicébat Tobías: Tace, & noli turbári; sanus est fílius noster: satìs fidélis est vir ille cum quo mísimus eum.

℟. Quómodò. 357.

Lectio iij. Cap. 11.

ANna autem sedébat secùs viam quotídiè in supercílio montis, undè respícere póterat de longinquo. Et dùm ex eódem loco specularétur adventum ejus, vidit à longè; & illicò agnóvit venientem fílium suum; currensque nuntiávit viro suo, dicens: Ecce venit fílius tuus. Dixitque Ráphaël ad Tobíam: At ubì introíeris domum tuam, statìm adóra Dóminum Deum tuum; & grátias agens ei, accéde ad patrem tuum, & osculáre eum. Statimque lini super óculos ejus ex felle isto piscis quod portas tecum: scias enim quóniam mox aperientur óculi ejus; & vidébit pater tuus lumen cœli, & in aspectu tuo gaudébit. Tunc præcucurrit canis qui simul fúerat in via; & quasi núntius advéniens, blandimento suæ caudæ gaudébat. Et consurgens cæcus pater ejus, cœpit offendens pédibus cúrrere; & datâ manu púero, occurit óbviàm fílio suo: & suscípiens osculátus est eum cum uxóre sua, & cœpérunt ambo flere præ gáudio. Cùmque adorassent Deum, & grátias egissent, consedérunt. Tunc sumens Tobías de felle piscis, linívit óculos patris sui: & sustínuit quasi dimídiam ferè horam; & cœpit albúgo ex óculis ejus, quasi membrána ovi, égredi: quam apprehendens Tobías traxit ab óculis ejus; statimque visum recépit. Et glorificábant Deum.

℟. Noli timére. 357.

SABBATO.

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 12.

VOcávit ad se Tobías fílium suum, dixitque ei: Quid póssumus dare viro isti sancto qui venit tecum? Respondens Tobías, dixit patri suo: Pater, quam mercédem dábimus ei? aut quid dignum póterit esse benefíciis ejus? Me duxit & redúxit sanum, pecúniam à Gabélo ipse recépit, uxórem ipse me habére fecit, & dæmónium ab ea ipse compéscuit, gáudium paréntibus ejus fecit, meipsum à devoratióne piscis erípuit, te quoque vidére fecit lumen cœli, & bonis ómnibus per eum repléti sumus. Quid illi ad hæc potérimus dignum dare? Sed peto te, pater mi, ut roges eum si fortè dignábitur medietátem de ómnibus quæ alláta sunt, sibi assúmere. Et vocantes eum, pater scílicèt & fílius, tulérunt eum in partem, & rogáre cœpérunt ut dignarétur dimídiam partem ómnium, quæ attúlerant, acceptam habére.

[*Si fiat de Sabbato*, ℟℟℟. *sumentur è II. Nocturno Dominicæ XIV.*]

Lectio ij.

TUnc dixit eis occultè: .... Manifesto vobis veritátem, & non abscondam à vobis occultum sermónem. Quandò orábas cum lácrymis, & sepeliébas mórtuos, & derelinquébas prándiū tuum, & mórtuos abscondébas per diem in domo tua, & nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit ut tentátio probáret te. Et nunc misit me Dóminus ut curárem te, & Saram uxórem fílii tui à dæmónio liberárem. Ego enim sum Ráphaël Angelus, unus ex septem qui astámus ante Dóminum. Cùmque hæc audissent, turbati sunt, & trementes cecidérunt super terram in fáciem suam. Dixitque eis Angelus: Pax vobis, nolíte timére. Etenim cùm essem vobiscum, per voluntátem Dei eram, ipsum benedícite, & cantáte illi. Videbar quidèm vobiscum manducáre, & bíbere; sed ego cibo invisíbili & potu qui ab homínibus vidéri non potest, utor. Tempus est ergò ut revertar ad eum qui me misit: vos autem benedícite Deum, & narráte ómnia mirabília ejus.

Lectio iij. Cap. 14.

POstquàm illuminátus est Tobías, vixit annis quadraginta duóbus, & vidit fílios nepótum suórum.... In hora autem mortis suæ, vocávit ad se To-

bíam fílium suum, & septem júvenes fílios ejus nepótes suos, dixitque eis: Propè erit intéritus Nínive; non enim éxcidit verbum Dómini: & fratres nostri qui dispersi sunt à terra Israël, reverténtur ad eam. Omnis autem deserta terra ejus replébitur, & domus Dei quæ in ea incensa est, iterùm reædificábitur; ibíque reverténtur omnes timentes Deum: & relinquent gentes idóla sua, & vénient in Jerúsalem, & inhabitábunt in ea; & gaudébunt in ea omnes reges terræ, adorantes Regem Israël. Audíte ergò, fílii mei, patrem vestrum: Servíte Dómino in veritáte, & inquírite ut faciátis quæ plácita sunt illi; & fíliis vestris mandáte ut fáciant justítias & eleemósynas, ut sint mémores Dei, & benedícant eum in omni témpore in veritáte, & in tota virtúte sua. Nunc ergò, fílii, audíte me, & nolíte manére hìc; sed quâcumque die sepeliéritis matrem vestram circà me in uno sepulcro, ex eo dirígite gressus vestros ut exeátis hinc: vídeo enim quia iníquitas ejus finem dabit ei. Factum est autem post óbitum matris suæ, Tobías abscessit ex Nínive, cum uxóre sua, & fíliis, & filiórum fíliis, & reversus est ad sóceros suos. Invenitque eos incólumes in senectúte bona, & curam eórum gessit, & ipse clausit óculos eórum: & omnem hæreditátem domûs Raguélis ipse percépit, viditque quintam generatiónem, fílios filiórum suórum. Et complétis annis nonaginta novem in timore Dómini, cum gáudio sepeliérunt eum. Omnis autem cognátio ejus, & omnis generátio ejus in bona vita & in sancta conversatióne permansit; ita ut accepti essent tàm Deo quàm homínibus, & cunctis habitántibus in terra.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Venit Assur in multitúdine fortitúdinis suæ: Dóminus autem omnípotens trádidit eum in manus féminæ, & confúdit eum. *Judith* 16.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XVI. post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Judith.

Lectio j. Cap. 1.

Arphaxad rex Medórum subjugáverat multas gentes império suo; & ipse ædificávit civitátem potentíssimam, quam appellávit Ecbátanis. . . . . Et gloriabátur quasi potens in poténtia exércitûs sui, & in glória quadrigárum suárum. Anno ígitur duodécimo regni sui,

buchodónosor rex Assyriórum, qui regnábat in nive civitáte magna, gnávit contrà Arphaxad, obtínuit eum.

℟. Dóminus. 356.

Lectio ij. Cap. 2.

ANno tértio-décimo Nabuchodónosor regis, gésimâ & secundâ die ensis primi, factum est rbum in domo Nabuchonosor regis Assyriórum, defénderet se. Vocavite omnes majóres natu, anésque duces, & bellares suos; & hábuit cum mystérium consílii sui: itque cogitatiónem suam eo esse, ut omnem terram o subjugáret império. uod dictum cùm placuisset ómnibus, vocávit Nachodónosor rex Holofer- m príncipem milítiæ, & dixit ei: Egrédere versùs omne regnum Occidentis, & contrà eos æcipuè qui contempsént impérium meum.

℟. Quómodò. 357.

Lectio iij. Cap. 4.

Unc audientes hæc fílii Israël, qui habibant in terra Juda, tiuérunt valdè à fácie ejus. remor, & horror invásit nsus eórum, ne hoc fáret Jerúsalem & templo ómini, quod fécerat céris civitátibus & templis rum. Et misérunt in omnem Samaríam per circúitum usque Jéricho, & præoccupavérunt omnes vértices móntium: & muris circumdedérunt vicos suos; & congregavérunt frumenta in præparatiónem pugnæ. Sacerdos étiam Elíachim scripsit ad univérsos qui erant contrà Esdrelon, quæ est contrà fáciem campi magni juxtà Dothaïn, & univérsos per quos viæ tránsitus esse póterat, ut obtinérent ascensus móntium per quos via esse póterat ad Jerúsalem, & illìc custodírent ubì angustum iter esse póterat inter montes. Et fecérunt fílii Israël secundùm quod constitúerat eis Sacerdos Dómini Elíachim.

℟. Noli timére. 357.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi, de Elía & jejúnio.

Cap. 9. *Lectio iv.*

POtentes vinum prohibentur bíbere, ne cùm bíberint, oblivíscantur sapiéntiam. Bibébant vinum in ebrietáte potentes, qui Holoferni príncipi milítiæ regis Assyriórum se trádere gestiébant: sed non bibébat fémina Judith, jejúnans ómnibus diébus viduitátis suæ, præter festórum diérum solemnitátes. His armis muníta processit, & omnem

tu te magnum cónspicis, à me parvus æstimáris.

℟. Recumbe in novíssimo loco, ut qui te invitávit, dicat tibi; Amíce, ascende supériùs. * Tunc erit tibi glória coram simul discumbéntibus. ℣. Mélius est ut dicátur tibi, Ascende, quàm ut humiliéris. * Tunc. *Luc.* 14. *Prov.* 25.

Lectio ix.

SI ergò sancti viri, étiam cùm agunt fórtia, de semetipsis vília séntiunt; quid in sua excusatióne dictúri sunt qui sine ópere virtútis intuméscunt? Sed etsi quælibet bona adsint ópera, nulla sunt, nisi ex humilitáte condiantur. Miranda quippè áctio cum elatióne non élevat, sed gravat. Qui enim sine humilitáte virtútes cóngregat, in ventum púlverem portat; & undè áliquid ferre cérnitur, indè detériùs cæcátur. In cunctis ergò quæ ágitis, fratres mei, radícem boni óperis humilitátem tenéte; nec quibus jam superióres, sed quibus adhuc inferióres estis aspícite; ut dùm meliórum vobis exempla propónitis, ad majóra semper ascéndere ex humilitáte valeátis.

℟. Superbum séquitur humílitas; * Et † Húmilem spíritu suscípiet glória. ℣. Qui potens est, dispersit superbos, & exaltávit húmiles; * Et húmilem. Glória Patri. † Húmilem. *Prov.* 29. *Luc.* 1.

Ad Benedictus.

Ant. 1. Jesus dixit ad Legisperítos & Pharisæos: Si licet sábbato curáre? At illi tacuérunt. Ipse verò apprehensum sanávit hydrópicū, ac dimísit. *Luc.* 14.

Oratio.

TUa nos, quæsumus, Dómine, grátia semper & prævéniat & sequátur, ac bonis opéribus júgiter præstet esse intentos: Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Respondens Jesus ad Legisperítos, dixit: Cujus vestrûm ásinus aut bos in púteum cadet, & non contínuò éxtrahet illum die sábbati? & non póterant ad hæc respondére illi. *Luc.* 14.

FERIA SECUNDA.

De libro Judith.

Lectio j. Cap. 8.

ERat Judith relícta vídua jam annis tribus, & ménsibus sex. Et in superióribus domûs suæ fecit sibi secrétum cubículum, in quo cum puellis suis clausa morabátur. Et habens super lumbos suos cilícium, jejunábat ómnibus diébus vitæ suæ, præter sábbata, & neoménias, & festa domûs Israël. Erat autem eleganti aspectu nimìs; cui vir suus relíquerat divítias multas, & famíliam copiósam, ac possessiónes

ſſeſſiónes armentis boum
grégibus óvium plenas.
t erat hæc in ómnibus
mosíſſima, quóniam ti-
ébat Dóminum valdè;
:c erat qui loquerétur de
a verbum malum.
℟. Dóminus. 356.
Lectio ij. Cap. 10.
ʼActum eſt autem cùm
deſcénderet montem
rcà ortum diéi, occurré-
int ei exploratóres Aſſy-
órum, & tenuérunt eam,
centes: Undè venis? aut
iò vadis? Quæ reſpon-
t: Fília ſum Hebræó-
m, ídeò ego fugi à fá-
e eórum, quóniam futú-
m agnóvi quòd dentur
bis in deprædatiónem;
o eo quòd contemnentes
s, noluérunt ultrò trá-
re ſeipſos, ut invenírent
iſericórdiam in conſpectu
ſtro. Hac de cauſa cogi-
vi mecum, dicens: Va-
m ad fáciem príncipis
oloférnis, ut índicem illi
créta illórum, & oſten-
m illi quo áditu poſſit
tinére eos, ita ut non
dat vir unus de exércitu
is.... Et dixérunt ad
m: Conſervaſti ánimam
am, eò quòd tale reperiſti
nsílium, ut deſcénderes
dóminum noſtrum. Hoc
tem ſcias, quóniam cùm
teris in conſpectu ejus,
nè tibi fáciet, & eris
atiſſima in corde ejus.
ixeruntque illam ad ta-
rnáculum Holoférnis,

annuntiantes eam. Cùmque intraſſet ante fáciem ejus, ſtatìm captus eſt in ſuis óculis Holoférnes.

℟. Quómodò. 357.

Lectio iij. Cap. 13.

ERat Judith ſola in cubículo. Porrò Holoférnes jacébat in lecto nímiâ ebrietáte ſopítus. Dixitque Judith puellæ ſuæ, ut ſtaret foris ante cubículum, & obſerváret. Stetitque Judith ante lectum, orans cum lácrymis, & labiórum motu in ſiléntio, dicens: Confirma me, Dómine Deus Iſraël, & réſpice in hac hora ad ópera mánuum meárum: ut, ſicut promiſiſti, Jeruſalem civitátem tuam érigas; & hoc quod credens per te poſſe fieri cogitávi, perfíciam. Et cùm hæc dixiſſet, acceſſit ad columnam quæ erat ad caput lectuli ejus; & pugiónem ejus, qui in ea ligátus pendébat, exolvit. Cùmque evaginaſſet illum, apprehendit comam cápitis ejus, & ait: Confirma me, Dómine Deus, in hac hora. Et percuſſit bis in cervícem ejus; & abſcídit caput ejus.

℟. Noli timére. 357.

FERIA TERTIA.

De libro Judith.

Lectio j. Cap. 15.

CUm omnis exércitus decollátum Holofernem audiſſet, fugit mens & consílium ab

eis, & solo tremóre & metu agitáti, fugæ præsídium sumunt; ita ut nullus loquerétur cum próximo suo: sed inclináto cápite, relíctis ómnibus, evádere festinábant Hebræos, quos armátos super se veníre audiébant, fugientes per vias campórum & sémitas cóllium. Videntes ítaque fílii Israël fugientes, secúti sunt illos; descenderuntque clangentes tubis, & ululantes post ipsos. Et quóniam Assyrii non adunáti, in fugam ibant præcípites; filii autem Israël uno ágmine persequentes, debilitábant omnes quos invenire potuissent.

℟. Quia pátiens. 358.

Lectio ij.

JOacim autem summus Póntifex de Jerúsalem venit in Bethúliam cum universis presbyteris suis, ut vidéret Judith. Quæ cùm exisset ad illum, benedixérunt eam omnes, unâ voce dicentes: Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri; quia fecisti viríliter, & confortátum est cor tuum; eò quòd castitátem amáveris, & post virum tuum, álterum nescíeris: ídeò & manus Dómini confortávit te, & ídeò eris benedícta in æternum. Et dixit omnis pópulus: Fiat, fiat. Per dies autem triginta vix collecta sunt spólia Assyriórum à pópulo Israël.

℟. Non in multitúdine. 358.

Lectio iij. Cap. 16.

ET factum est post hæc, omnis pópulus post victóriam venit in Jerúsalem adoráre Dóminum: & mox ut purificáti sunt, obtulérunt omnes holocausta, & vota, & repromissiónes suas. Porrò Judith universa vasa béllica Holofernis quæ dedit illi pópulus, & conópeum quod ipsa sustúlerat de cubíli ipsíus; óbtulit in anathéma obliviónis. Erat autem pópulus jucundus secundùm fáciem sanctórum, & per tres menses gáudium hujus victóriæ celebrátum est cum Judith. Post dies autem illos unusquisque rédiit in domum suam; & Judith magna facta est in Bethúlia, & præclárior erat universæ terræ Israël. Erat étiam virtúti cástitas adjuncta, ita ut non cognósceret virum ómnibus diébus vitæ suæ, ex quo defunctus est Manasses vir ejus. Erat autem diébus festis procédens cum magna glória. Mansit autem in domo viri sui annos centum quinque, & dimisit abram suam líberam, & defuncta est, ac sepulta cum viro suo in Bethúlia. Luxitque illam omnis pópulus diébus septem.

℟. Dómine, Rex. 359.

DOMINICA III. POST PENTECOSTEN.

IN FESTO SACRATISSIMI CORDIS DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. DElíciæ meæ esse
. D. cum fíliis hómi-
num. Beáti qui custódiunt
vias meas. *Proverb.* 8.

Ant. 3. E. Fériam eis
pactum sempitérnum, &
non désinam eis benefácere.
Jerem. 32.

Ant. 6. Lætábor super
eis cùm benè eis fécero in
toto corde meo, & in tota
ánima mea. *Jerem.* 32.

Ant. 5. C. Erit mihi in
nomen, & in gáudium, &
in laudem, & in exulta-
tiónem cunctis géntibus
terræ, quæ audíerint ómnia
bona quæ factúrus sum eis.
Jerem. 33.

Ant. 7. G. In funículis
Adam traham eos, in vín-
culis caritátis. *Osee* 11.

CAPITULUM. *Is.* 66.

HÆc dicit Dóminus: Ecce ego declinábo super Jerúsalem quasi flúvium pacis, & quasi torrentem inundantem. Ad úbera portabímini, & super génua blandientur vobis. Quómodò si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos: vidébitis & gaudébit cor vestrum.

℟. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, & à generatiónibus meis impléminì: * Spíritus enim meus super mel dulcis, & hæréditas mea super mel & favum. ℣. Veníte ad me omnes qui laborátis, & oneráti estis, & ego refíciam vos. * Spíritus. Glória Patri. *Repetitur* ℟. *usquè ad* ℣. *Eccli.* 24. *Matth.* 11.

HYMNUS.

CHristi triumphos, dígnaque Númine,
Statis diébus, gesta juvet coli;
Nunc Cor sacrátum, caritátis

Perpétuæ venerámur aram.
Hæc nempè carnis pars mélior sacræ,
Hæc arca magni cónscia fœderis,
Quam Numen implet, quam trementi
Angélicum tegit agmen alâ.
Altis quot ignes viscéribus latent!
Amóris ô quæ quántaque vis tui!
De corde nostro, Christe, Cordi
Delícias próprio creasti.
Tu, secla nondùm cúrrere cœperant,
Tu nos amábas; jam cúpidum sitit
Mortem, dolóres, probra, Pectus,
Quid nímio nimis est amóri?
Pendens cruentâ quos cruce párturis,
Ardente gestas nuncque foves sinu;
Insonsque mundo pro nocente
Cor gémitu rogat efficáci.
O Cor amandum! Quis mihi símplicis
Alas columbæ quis dabit, ut tuos
Petam recessus, sic amantem
Ut dócear redamáre Christum?
Laus summa Patri, súmmaque Fílio,
Sit summa sancto glória Flámini;
Tibi sacrátas, Christe, mentes
Perpétuò tuus ignis urat.
Amen.

℣. Tu, Dómine, suávis & mitis, ℟. Et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te. *Ps.* 85.

Ad Magnificat.

Ant. 4. E. *duplicanda.* Tóllite jugum meum super vos, & díscite à me quia mitis sum & húmilis corde, & inveniétis réquiem animábus vestris. *Matth.* 11.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commemoratio Sabbati antè Dominicam III. post Pentecosten.

Ant. Factum est verbum Dómini ad Sámuël, dicens: Pœnitet me quòd constitúerim Saül regem, quia derelíquit me, & verba mea ópere non implévit. 1. *Reg.* 15.

℣. Beneplácitum est Dómino in pópulo suo; ℟. Et exaltábit mansuétos in salútem. *Ps.* 149.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psal. & Capit. de Feria.
Cetera ut infrà post II. Vesp.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum Christum qui diléxit nos, * Veníte, adorémus. *Apocal.* 1.

Ps. 94. Veníte 2.

HYMNUS.

NOn tingat aras jam pécudum cruor,
En immolátur dígnior hóstia:

Flammis adustum Cor supernis.
Ecce Deo Deus ipse libat.
Unctus perenni chrísmate Póntifex
Ad sancta templi nos vocat íntima:
Quid thura legis? thure pectus
Pontíficis melióre fumat.
Agnum sub ara perpétuis sacri
Fornax amóris cónficit ígnibus:
Unâ litandum cæde natum
Jugis amor sine cæde mactat.
Tu par Parenti quæ Pater ímperat
Promptus statúto témpore pérficis:
Descripta vivit lex paterna,
In tábulis animáta Cordis.
Se deprimentis cónscia núminis,
Mens hæret alto muta siléntio:
Quàm magna tractas! quàm potenti
Voce, Deus, lóqueris silendo!
Laus summa Patri, súmmaque Fílio,
Sit summa sancto laus quoque Flámini:
Tu fac adúrat dedicátum,
Christe, tibi tua flamma pectus. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ps. Dómine Dóminus noster, quàm admirábile. 46.

Ant. 6. Christus diléxit nos, & trádidit semetipsum pro nobis oblatiónem & hóstiam Deo, in odórem suavitátis. *Ephes.* 5.

Ps. Conserva me, Dómine. 98.

Ant. 3. a. Largítus est nobis multitúdinem bonórum secundùm indulgéntiam suam, & secundùm multitúdinem misericordiárum suárum. *Is.* 63.

Ps. Exáudiat te Dóminus. 99.

Ant. 5. F. In qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accípite & manducáte; Hoc est corpus meum quod pro vobis tradétur. 1. *Cor.* 11.

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dóminus;
℞. Escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio j. Cap. 1.

BEnedictus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spirituáli in cœléstibus in Christo; sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti & immaculáti in conspectu ejus in caritáte. Qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Jesum Christum in ipsum,

secundùm propósitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in dilecto Fílio suo. In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum, secundùm divítias grátiæ ejus quæ superabundávit in nobis in omni sapiéntia & prudéntia.

℟. Sciens Jesus quia venit hora ejus, ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem, * Cùm dilexisset suos qui erant in mundo, in finem diléxit eos. ℣. Omni témpore díligit qui amícus est, & frater in angústiis probátur. * Cùm dilexisset. *Joan.* 13. *Prov.* 17.

Lectio ij. Cap. 2.

DEus autem, qui dives est in misericórdia, propter nímiam caritátem suam, quâ diléxit nos, & cùm essémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Christo (cujus grátiâ estis salváti) & conresuscitávit & consedére fecit in cœléstibus in Christo Jesu: ut osténderet in séculis superveniéntibus abundantes divítias grátiæ suæ in bonitáte super nos in Christo Jesu. Grátiâ enim estis salváti per fidem, & hoc non ex vobis: Dei enim donum est, non ex opéribus, ut ne quis gloriétur. Ipsíus enim sumus factúra, creáti in Christo Jesu in opéribus bonis quæ præparávit Deus ut in illis ambulémus.

℟. Recordátus est Dóminus pópuli sui; & factus est eis salvátor: * In dilectióne sua, & in indulgéntia sua ipse redémit eos, & portávit eos, & elevávit eos cunctis diébus. ℣. Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere. * In dilectióne. *Is.* 63. 1. *Tim.* 1.

Lectio iij. Cap. 3.

HUjus rei grátiâ flecto génua mea ad Patrem Dómini nostri Jesu Christi, ex quo omnis patérnitas in cœlis & in terra nominátur, ut det vobis secundùm divítias glóriæ suæ virtúte corroborári per spíritum ejus in interiórem hóminem: Christum habitáre per fidem in córdibus vestris: in caritáte radicáti & fundáti, ut possítis comprehéndere cum ómnibus sanctis, quæ sit latitúdo, & longitúdo, & sublímitas, & profundum: scíre étiam supereminentem sciéntiæ caritátem Christi; ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei. Ei autem qui potens est ómnia fácere superabundanter quàm pétimus, aut intellígimus, secundùm virtútem quæ operátur in nobis, ipsi glória in Ecclésia & in Christo Jesu, in omnes generatiónes séculi sæ-

culórum. Amen. Tu autem.

℟. Propósuit mensam suam, misit ut vocárent: * Veníte, comédite panem meum, & bíbite vinum quod míscui vobis, & vívite. ℣. Comédite; Hoc est corpus meum: Bíbite; Hic est sanguis meus. * Veníte. Glória. * Veníte. *Prov.* 9. *Matth.* 26.

IN II. NOCTURNO.

Ps. Dómine, in virtúte tua. 92.

Ant. 4. E. Fílios enutrívi & exaltávi; ipsi autem sprevérunt me. *Is.* 1.

Ps. Dóminus regit me. 111.

Ant. 3. *a.* Ego quasi nutrítius portábam eos in bráchiis meis; & nesciérunt quòd curárem eos. *Osee* 11.

Ps. Expectans expectávi. *cum sua divisione.* 130.

Ant. 1. a. Incrassátus est dilectus, & recalcitrávit; impinguátus, dilatátus recessit à Deo salutári suo. *Deuter.* 32.

℣. Foràs fugérunt à me: ℟. Oblivióni datus sum tanquàm mórtuus à corde. *Ps.* 30.

Lectio iv.

CUm immensam Christi caritátem recólere ac venerári veræ pietátis sit; dicente Apóstolo: Hoc sentíte in vobis quod & in Christo Jesu, qui Salvátor ómnium factus, non in ara Crucis solùm, sed in augustíssimo étiam Eucharístiæ Sacramento, suum in hómines amórem testátum vóluit & consignátum; plúribus Galliárum Epíscopis, jam ab áliquot annis, visum fuit, cultum sacratíssimi Cordis Jesu, ex quo tàm divíni affectus profluxérunt, in suas Diœcéses admíttere, atque públicum decérnere in illíus honórem Offícium; quátenùs fidéles, revocátâ tantórum beneficiórum memóriâ, vehementiùs excitarentur, tùm ad majóres redemptiónis fructus percipiendos, tùm ad reparandas abundántiùs injúrias, in hocce suæ bonitátis infinítæ monumento, Christo Salvatóri illátas. Quin étiam Clemens décimus tértius, summus Pontifex, hoc idem Polóniæ Ecclésiis, & áliis id postulántibus, summo Religiónis enutriendæ zelo recèns concessit. Undè Epíscopi hujus-ce Regni pro Comítiis generálibus Paríssiis congregáti anno Dómini millésimo septingentésimo sexagésimo quinto, piíssimis augustæ Regínæ Maríæ Leczínskiæ votis ultrò annuentes, eamdem devotiónem in sua quisque Diœcési instituendam esse unánimi consensu decrevérunt, ceterosque Galliárum Epíscopos ad eam cum ipsis adoptandam per lítteras invitárunt, ut quos

habent dignitátis consórtes, eosdem tàm laudábilis institúti æmulatóres habérent.

℟. Impropérium expectávit cor meum & misériam : * Et sustínui qui simul contristarétur & non fuit ; & qui consolarétur, & non invéni. ℣. Tristítia mihi magna est, & contínuus dolor Cordi meo. * Et sustínui. *Ps.* 68. *Rom.* 9.

De Sermóne sancti Bonaventúræ Ecclésiæ Doctóris.

Lectio v.

De Stimulo amoris, Parte 1. *Cap.* 1.

O Pássio desiderábilis ! ô mors admirábilis ! quid mirabílius quàm quòd mors vivíficet, vúlnera sanent, sanguis album fáciat, apértio láteris cor cordi conjungat ! O mors amábilis ! ô mors delectábilis ! Non volo ámpliùs à Jesu separári : bonum est enim cum illo esse, & in ipso volo tria tabernácula fácere, unum in mánibus, unum in pédibus, sed áliud contínuum in látere. Ibi loquar ad Cor ejus, & ab ipso quod volúero impetrábo. Sic fáciens, dulcíssimæ Matris vestígia sequar, cujus ánimam passiónis Fílii gládius pertransívit. O amantíssima vúlnera Dómini nostri Jesu Christi ! quantâ credis ánimam frui dulcédine, quæ per illa forámina conjúngitur Cordi Christi ! Certè exprímere tibi néqueo, sed experíre & scito.

℟. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi, ego autem orábam, * Et posuérunt advérsùm me mala pro bonis, & ódium pro dilectióne mea. ℣. Ego veni ut vitam hábeant & abundántiùs hábeant ; * Et. *Ps.* 108. *Joan.* 10.

Lectio vj.

ECce apertus est thesáurus divínæ sapiéntiæ & caritátis ætérnæ : intra ergò per vúlnerum apertúram, & cum cognitióne delícias obtinébis. O stulti & tardi corde ! qui ad possidendum Dei Fílium summum bonum, candórem & splendórem ætérnum, per apertas vúlnerum jánuas non introítis ! O ánima ad imáginem Dei facta ! quómodò te potes ampliùs continére ? Ecce sponsus tuus dulcíssimus, pro te vulnerátus, jam factus gloriósus, te cupit amplecti, & tibi dulcíssima elargíri óscula, & ad ipsum négligis festináre ? Præ nímio amóre apéruit sibi latus, ut tibi tríbuat cor suum. O vúlnera corda sáxea vulnerántia & mentes congelátas inflammántia, & péctora adamántina liquefaciéntia præ amóre.

℟. Factus est in Corde meo ignis exæstuans, &

ferre non sústinens, ri enim contumélias qui erant pacífici & qui custodiébant eum. ℣. Dolor meus olórem, in me cor mœrens. * Audívi. * Audívi. *Jerem.* k.

I. NOCTURNO.
Exaudi, Deus, de- ónem. . . . intende.

2. Numquid & vos ıbíre? Dómine, ad íbimus? verba vitæ habes. *Joan.* 6.
Quàm dilecta. 110.
5. a. Et si discédat isque, non faciémus nnes; non est nobis t eámus álterâ viâ. *h.* 2.
Benedixisti. 63.
8. G. Et nunc séqui- in toto corde, ne das nos: sed fac no- juxtà mansuetúdi- am. *Dan.* 3.
Ecce qui elongant se períbunt; ℟. Mihi adhærére Deo bo- t. *Ps.* 72.
sancti Evangélii se- ndùm Joannem.
vij. Cap. 19.
lo témpore; Judæi, niam parascéve erat; remanérent in cruce a Sábbato (erat nagnus dies ille Sáb- rogavérunt Pilátum gerentur eórum cru- llerentur. Et réliqua.

Homília sancti Bernardi Abbátis.
Serm. 61. *in Cant.*

Ego fidenter quod ex me mihi deest, usúrpo mihi ex viscéribus Dómini; quóniam misericórdiâ áffluunt, nec desunt forámina per quæ éffluant. Fodérunt manus ejus & pedes, latusque lánceâ foravérunt; & per has rimas licet mihi súgere mel de petra, oleumque de saxo duríssimo, id est, gustáre & vidére quóniam suávis est Dóminus. Ferrum pertránsiit ánimam ejus, & appropinquávit Cor illíus, ut non jam non sciat cómpati infirmitátibus meis. Patet arcánum cordis per forámina córporis: patet magnum illud pietátis sacramentum: patent víscera misericórdiæ Dei nostri, in quibus visitávit nos óriens ex alto. Quanta in his multitúdo dulcédinis, plenitúdo grátiæ, perfectióque virtútum! Ibo ad illa cellária, & habitábo in petra. Ero quasi columba nidíficans in summo ore forájminis.

℟. Ecce sancta nostra, & pulchritúdo nostra, & cláritas nostra desoláta est, & coinquinavérunt ea gentes. * Quò ergò nobis adhuc vívere? ℣. Subintroiérunt hómines ímpii, Dóminum nostrum Jesum Christum negantes: locúti

sunt contrà Deum. * Quò. 1. *Mach.* 1. *Judæ* 4. & 15.

Lectio viij.

Ex Tract. de Passione inter opera ejúsdem.

O Quàm bonum & quàm jucundum habitáre in Corde Jesu! Bonus thesaurus, bona margaríta Cor tuum, bone Jesu. Quis hanc margarítam abjíciat? Quin pótiùs dabo ómnia, & comparábo illam mihi, jactans omnem cogitátum meum in Cor Dómini Jesu. Ad hoc templum, ad hæc sancta sanctórum, ad hanc arcam testamenti adorábo & laudábo nomen Dómini, dicens cum David: Invéni cor meum, ut orem Deum meum. Et ego invéni Cor regis, fratris & amíci benigni Jesu. Hoc ígitur Corde tuo, & meo, dulcíssime Jesu, invento, orábo te Deum meum. Admitte in sacrárium exauditiónis tuæ preces meas: immò me totum trahe in Cor tuum. Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, ut in Corde tuo ómnibus diébus vitæ meæ mérear habitáre. * Ad hoc enim perforátum est latus tuum, ut nobis patescat intróitus. Ad hoc vulnerátum est Cor tuum, ut in illo habitáre possímus. Nihilóminùs & proptéreà vulnerátum est, ut per vulnus visíbile vulnus amóris invisíbile videámus. Quómodò hic ardor meliùs ostendi potest, nisi quòd non solùm corpus, verùm étiam ipsum Cor lánceâ vulnerári permísit? Carnále ergò vulnus vulnus spirituále ostendit. Quis illud cor tàm vulnerátum non díligat? Quis sic amans non rédamet? Quis tàm castum non amplectátur?

℟. Ecce irátus es, Dómine, & peccávimus: Et nunc, Dómine, Pater noster es tu, & ópera manuum tuárum omnes nos: * Ne irascáris, Dómine, satis, & ne ultrà memíneris iniquitátis nostræ, ecce réspice, pópulus tuus omnes nos. ℣. Occísus es, Dómine, & redemísti nos Deo in sánguine tuo; * Ne. *Is.* 64. *Apoc.* 5.

Lectio ix. de Homilia in Evang. Dominicæ. Quòd si hoc Festum non celebretur in die Dominica, Lectio Octava dividetur ad Asteriscum. * Ad hoc.

℟. Vos qui permansístis mecum in tentatiónibus meis: * Non turbétur cor vestrum. Quodcumque voluéritis, petétis, & fiet vobis: Sicut diléxit me Pater, & ego diléxi vos. ℣. Qui pacíficè venistis ad me, ut auxiliémini mihi, Cor meum jungátur vobis; * Non. Glória. *Repet.* ℟. *usquè ad* ℣. *Luc.* 22. *Joan.* 14. & 15. 1. *Paral.* 12.

Te Deum.

Sacerd. Parátum cor
ı, Deus, parátum cor
ı : ℟. Cantábo &
um dicam. *Ps.* 56.
) LAUDES.
ılmi de Dominica.

VEníte ad Sanctuárium Dómi-
quod sanctificávit in
um. 2. *Paral.* 30.
t. 5. a. In ipso inhá-
omnis plenitúdo divi-
s corporáliter. *Coloss.*

t. 6. Ibi solúmmodò
íficus est Dóminus
r : locus fluviórum,
atíssimi & patentes.

t. 7. d. De plenitú-

ITICUM. *Eccli.* 24.
me grátia omnis viæ
veritátis, * in me om-
es vitæ & virtútis.
ansíte ad me omnes
oncupíscitis me, * &
eratiónibus meis im-
ini :
ritus enim meus super
dulcis, * & hæredi-
ea super mel & favum.
mória mea * in gene-
nes seculórum.
i edunt me, adhuc
nt : * & qui bibunt
adhuc sítient.
i audit me, non con-
itur : * & qui operan-
ı me, non peccábunt.
i elúcidant me, * vi-
æternam habébunt.
t. De plenitúdine ejus
omnes accépimus, &
grátiam pro grátia. *Joan.* 1.
Ant. 3. a. Per ipsum habémus accessum in uno spíritu ad Patrem. *Ephes.* 2.

CAPITULUM. *Hebr.* 6.

ADeámus ergò cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur & grátiam inveniámus in auxílio opportúno.

HYMNUS.

O Quàm digna coli cántibus æmulis
Quæ Christi látitant Corde sub íntimo!
Patris progénies, Christus homo Deus,
Quantis dignus honóribus!

Templum tu, Génitor, péctoris íntima
Præsens ipse tuo númine cónsecras;
Tu votis, Génitus, supplícibus Patrem
Cultu non colis ímpari.

Templum perpétuis láudibus ínsonat,
Templum perpétuis fragrat odóribus;
Hìc mens pura Deo múnera dévovet,
Dignas mens litat hóstias.

In Christo quot opes, dona sciéntiæ
Quot præcelsa Pater pródigus ábdidit!
O quàm dives adest in penetrálibus
Thesaurus Sapiéntiæ!

Ardens intérius qui sacer ártifex

Tantum finxit opus, Spíritus ínsidet :
Perlustrans óperis grande decus sui,
Mirùm quàm sibi cómplácet !
Quæ Christi cúmulas alta sacrária
Tantis divítiis, laus tibi, Trínitas :
Fac nos, Christe, piis munéribus sacri
Cordis perpétuò frui.
Amen.

℣. Quid mihi est in cœlo, & à te quid vólui super terram ? ℟. Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum. *Ps.* 72.

Ad Benedictus.

Ant. 5. *C. duplicanda.* Secundùm Cor tuum fecisti ómnia magnália hæc : idcircò magnificátus es, Dómine Deus ; quia non est símilis tuî in ómnibus quæ audívimus áuribus nostris. 2. *Reg.* 7.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui ineffábiles Cordis tui divítias Ecclésiæ sponsæ tuæ, singulári dilectiónis benefício, aperíre dignátus es ; concéde propítius, ut grátiis cœléstibus ex hoc dulcíssimo fonte manántibus, corda nostra ditári ac recreári mereantur ; Qui vivis.

Fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

Ant. Múlier si perdíderit drachmam unam, quærit diligenter ; & cùm invénerit, cónvocat amícas, dicens : Congratulámini mihi, quià invéni drachmam quam perdíderam. *Luc.* 15.

℣. Mane astábo tibi, Dómine, & vidébo ; ℟. Quóniam non Deus volens iniquitátem tu es. *Ps.* 5.

Orémus.

Protector in te sperántium, Deus, sine quo nihil est válidum, nihil sanctum : multíplica super nos misericórdiam tuam ; ut, te rectóre, te duce, sic transeámus per bona temporália, ut non amittámus ætérna ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

AD HORAS,

In fine Hymnorum Doxol.

Sit laus Patri, laus Fílio;
Par sit tibi laus, Spíritus :
Adusta sacris ígnibus,
Fac, Christe, corda férveant. Amen.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Non dicitur Symbolum Quicumque.

Ant. 7. *d.* Præbe, fili mi, cor tuum mihi, & óculi tui vias meas custódiant. *Prov.* 23.

In ℟. *br.* ℣. Qui mitis es * & húmilis corde. *Matth.* 11.

C A N O N.
Ex Concílio Tridentíno.
Sess. 13. *Cap.* 8.

)Aterno affectu ádmonet sancta Synodus, hortur, rogat, óbsecrat per scera misericórdiæ Dei ostri; ut omnes qui Chrisíno nómine censentur, émores tantæ majestátis, tàm exímii amóris Jesu hristi Dómini nostri, qui lectam ánimam suam in ostræ salútis prétium, & irnem suam nobis dedit l manducandum, hæc saa mystéria córporis & nguinis ejus, eâ fídei onstántiâ & firmitáte, eâ nimi devotióne ac pietáte cultu credant & venentur, ut panem illum superstantiálem frequenr suscípere possint; & is rè eis sit ánimæ vita & erpétua sánitas mentis.

A D T E R T I A M.

Ant. 4. A. Jesus Christus léxit nos, & lavit nos à ccátis nostris in sánguine io. *Apoc.* 1.

CAPITULUM. *Hebr.* 10.

Ngrédiens mundum dicit: Hóstiam, & oblaónem noluisti: corpus aum aptasti mihi: holocauimata pro peccáto non bi placuérunt: tunc dixi: cce vénio.

℟. *br.* In cápite libri * riptum est de me: * Allúia, allelúia. In cápite. ℣. Ut fáciam, Deus, * vontátem tuam; * Allelúia. Glória. In cápite.

℣. Deus meus, vólui;
℟. Et legem tuam in médio Cordis mei. *Ps.* 39.

A D S E X T A M.

Ant. 5. a. Stude sapiéntiæ, fili mi, & lætífica Cor meum; ut possis exprobranti respondére sermónem. *Prov.* 27.

CAPITULUM. *Prov.* 23.

FIli mi, si sápiens fúerit ánimus tuus, gaudébit tecum Cor meum, & exultábunt renes mei, cum locúta fúerint rectum lábia tua.

℟. *br.* Cor meum * & caro mea: * Allelúia, allelúia. Cor meum. ℣. Exultavérunt * in Deum vivum: * Allelúia. Glória. Cor. *Ps.* 83.

℣. Exultábit cor meum in salutári tuo; ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Ps.* 12.

A D N O N A M.

Ant. 8. G. Ignem veni míttere in terram, & quid volo, nisi ut accendátur? *Luc.* 12.

CAPITULUM. *Cant.* 8.

POne me ut signáculum super cor tuum, quia fortis est ut mors diléctio; lámpades ejus lámpades ignis atque flammárum. Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam.

℟. *br.* Díligam te, Dómine, * fortitúdo mea; * Allelúia, allelúia. Dí-

ligavi. ℣. Firmamentum meum, & refúgium meum* & liberátor meus, * Allelúja. Glória. Diligam. *Ps.* 17.

℣. Tibi dixit cor meum, exquisivit te fácies mea: ℟. Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Ps.* 26.

AD II. VESPERAS.

Ps. Dixit Dóminus. 28.

Ant. 1. D. MAjórem hâc dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. *Joann.* 15.

Ps. Confitébor. 29.

Ant. 3. E. Commendat autem caritátem suam Deus in nobis, quóniam cùm adhuc peccatóres essémus, Christus pro nobis mórtuus est. *Rom.* 5.

Ps. Laudáte púeri. 30.

Ant. 4. E. Habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum, secundùm divítias grátiæ ejus quæ superabundávit in nobis in omni sapiéntia & prudéntia. *Ephes.* 1.

Ps. Crédidi. 114.

Ant. 6. Nos ergò diligámus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos. 1. *Joan.* 4.

Ps. Super flúmina. 55.

Ant. 5. C. Si quis non amat Dóminum nostrum Jesum Christum, sit anáthema. 1. *Cor.* 16.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 5.

CAritas Christi urget nos; æstimantes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergò omnes mórtui sunt; & pro ómnibus mórtuus est Christus, ut & qui vivunt, jam non sibi vivant; sed ei qui pro ipsis mórtuus est & resurréxit.

Allelúia, allelúia. ℣. Vivo jam non ego, vivit verò in me Christus, qui diléxit me & trádidit semetipsum pro me. Allelúia. *Gal.* 2.

HYMNUS.

CHriste, fons jugis saliéntis undæ,
Péctoris sacros áperi recessus;
Ut Deo plenos bibat ore puro
Spíritus amnes.

Hic latens blando plácidus sopóre
Nóxio mundi procul à tumultu,
Ébrius largo jacet affluentis
Núminis haustu.

Igneis pectus jáculis ferítur:
Vulnus inflígit Deus ipse telum:
Lædit & sanat feriéntis idem
Ictus amóris.

Ardor hinc crescit; prius hinc amáta
Mens amat Christum, redamante Christo:
Æmulum pectus nimis æstuanti
Sólvitur igne.

Christe, quo ferves, tremer intùs æstu;

Corda fac zelus, benè doctus urat;
Qui tuos rexit, regat ille nostros
Spíritus actus.
Cordis in sacris látebris sepulta
Mens sibi sanctè moritúra vivat:
Vana dediscens, tibi, Christe, fida
Serviat uni.
Qui pari sese rédamant amóre,
Summa laus Patri, Genitóque summa,
Laus tibi compar utriusque sanctum
Flamen amóris.
Amen.

℣. Bénedic ánima mea Dómino; ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. *Ps.* 102.

Ad Magnificat.

Ant. 7. G. *duplic.* Quis nos separábit à caritáte Christi? neque mors, neque vita, neque Angeli, neque principátus, neque creatúra ália póterit nos separáre à caritáte Dei quæ est in Christo Jesu Dómino nostro. *Rom.* 8.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui ineffábiles Cordis tui divítias Ecclésiæ sponsæ tuæ, singulári dilectiónis benefício, aperíre dignátus es; concéde propítius, ut grátiis cœléstibus ex hoc dulcíssimo fonte manántibus, corda nostra ditári ac recreári mereantur; Qui vivis.

Fit Commem. Dominicæ.

Ant. Dico vobis quia gáudium erit coram Angelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agente. *Luc.* 15.

℣. In Deo laudábimur totâ die; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in séculum. *Ps.* 43.

Orémus.

PRotector in te sperántium, Deus, sine quo nihil est válidum, nihil sanctum: multíplica super nos misericórdiam tuam; ut, te rectóre, te duce, sic transeámus per bona temporália, ut non amittámus æterna; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Dominica.

Ant 1. Unus mílitum lánceâ latus Jesu apéruit, & contínuò exívit sanguis & aqua. *Joan.* 19.

HYMNUS.

JEsu rex admirábilis,
Et triumphátor nóbilis,
Dulcédo ineffábilis,
Totus desiderábilis.
Mane nobiscum Dómine,
Et nos illustra lúmine,

O dulce refrigérium,
Amáre Dei Fílium.

laimo morábitur & quiescet. *Deuter.* 33.

Si Dominica III. post Pent. occurrat die 24. v*
Junii, Festum SS. Cordis transferetur in primam
Festo Duplici aut suprà non impeditam.

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS ÆSTIVA.

De B. Maria Virgine, fiet Commem. tanquàm de Festo iplici, in Vesperis Feriæ VI. & in Laudibus Sabbati iusvis Hebdomadis, ut infrà in Officio de B. Maria in bbato; nisi de ea fiat Officium, vel fiant Suffragia bbato.

Festa Semiduplicia (nisi cum simili Officio aut suprà icurrant) habent primas Vesperas integras, hoc odo: Psalmi dicuntur sub unica Antiphona, quæ est ma è primis Vesperis in Communi, vel propria, si adsit.

FESTA MAII.

Diebus primis non impe- is Officio Duplici vel su- i, post Festum SS. Tri- atis, fiet Officium de lis hujus mensis transla-

DIE IX.

In Festo

NCTI GREGORII NAZIANZENI,

nstantinopolitani Episc- pi & Ecclesiæ Doctoris.

Duplex - minus.

Omnia de Communi Doc- um additis quæ sequun-. Oratio, Omnípotens. iiij.

IN I. NOCT. Lectiones Scriptura occurrente; & in omnibus duplicibus suprà, nisi aliter note-

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Scriptis ejus & veteribus Historiæ Ecclesiasticæ Scriptoribus.

GRegórius, ob singulárem divinárum litterárum sciéntiam Theólogus appellátus, Arianzi in Cappadócia secunda natus est, Gregório patre qui Nazianzénæ Ecclésiæ Epíscopus fuit, & Nonnâ matre quæ nondùm in lucem éditum Deo consecrávit. Adoléscens, Cæsaréam primùm, deindè Alexandríam, hinc Athénas, discendi stúdio, perréxit; ubi amicítiam íniit cum Basílio, & ab Atheniénsibus eloquéntiæ proféssor est designátus. In pátriam revérsus anno ætátis trigésimo, baptizátus

est. Tùm Présbyter à patre invítus licèt creátus; mox, ne ab eódem Epíscopus consecrarétur, fugit in Ponti solitúdinem, ubi cum Basílio monásticæ vitæ institúta cóndidit. Imperante Juliáno, Nazianzum venit, ubi patrem nonagenárium, qui deceptus ab Ariánis confessióni Ariminensi subscrípserat, addúxit ut subscriptiónem revocáret, eumque Mónachis & magnæ gregis parti quæ ab ipso descíverat, reconciliávit.

Lectio v.

Sasimórum Ecclésiæ à Basílio præfectus, ne causa esset dissídii Basílium inter & Anthimum, Tyanensem, Epíscopum de Sasimórum óppido episcopátu cessit; & postquàm aliquándiù in nosocómio ægrótis ministrásset, Nazianzum in auxílium patris eâ conditióne venit, ut illo vitâ functo recéderet. Constantinópolim ad restaurandam hujus civitátis Ecclésiam missus, Ariános & Apollinarístas expugnávit: multísque ab hæresi ad fidem revocátis, lapídibus ob fidem Trinitátis appetítus, orat pro persecutóribus, & ut seditiósus tráhitur ad judícium, sed absólvitur. Tantis perfunctum labóribus Petrus Alexandrínus Constantinopolitanórum Epíscopum per epístolas instítuit: at pauló pòst, mutáto consílio, ad eam sedem Máximum Cynicum, Clero & plebe repugnántibus, evéxit.

Lectio vi.

Convocátâ deindè Constantinopolitánâ Synodo, Máximus dejícitur; Gregórius verò confirmátur óperâ Melétii Antiochéni ante adventum Timóthei Alexandríni, & Episcopórum Ægypti, aliorumque ex Macedónia: qui cùm adessent, negarentque citra suum consensum Constantinópoli dari Epíscopum potuisse, Gregórius in Concílio stúdio pacis se ábdicans, dixit: Si vobis ullo modo dissidii causa sum, Jonam Prophétam vitæ integritáte non supero, projícite me in mare, & hæ tumúltuum procellæ conquiescent. Post hæc à Synodo discédens, cùm Nectárius ei substitútus esset, Arianzum se recépit: undè Cæsaréam proféctus, in laudem Basílii nuper defuncti oratiónem fúnebrem hábuit. Dehinc Nazianzum Præsule orbátam aliquándiù administrávit; ejúsque Ecclésiæ hæresi expurgátæ præficiendum curávit Eulálium. Rus deindè secessit, ubi Mónachi vitam agens, gravíssimas carnis tentatiónes oratiónibus, jejúniis ac vigíliis superávit.

im, Theodósio im-
te, decessit; multis
ægros & energúmenos
is in vita miráculis.
III. NOCTURNO.
sancti Evangélii se-
ndùm Matthæum.
o vij. Cap. 5.
llo témpore; Dixit
us discípulis suis:
tis sal terræ, quòd
vanúerit, in quo sa-
? ad níhilum valet
nisi ut mittátur fo-
t conculcétur ab ho-
us. Et réliqua.
ília sancti Gregórii
Nazianzéni.
25. ad Arianos & de seipso.
)stquàm hùc veni,
ıc fortassè cum po-
estáte mínimè con-
nda, (libet enim ob
insipiéntiæ sunt
iil gloriári,) quem-
órum qui inexplébili
áre flagrant, imi-
n mihi duxi? Quid-
t hac témporis inso-
pérperàm æmulátus
dque cùm tália exem-
óculos pósita habé-
quibus étiam remó-
llum tamen non esse,
e ac rarum eit. De
Ecclésiis vobiscum
dimus? de quibus
is? Idque cùm vos
ique re, ultrà quàm
esset affluerétis, nos
utriusque inópiâ pre-
ur. Quodnam Impe-
edictum contemp-

tum ácribus ánimis perse-
cúti sumus? Quos præfec-
tos in pernícíem vestram
colúimus? Quorum atroci-
tátem denuntiávimus?

Lectio viij.

QUid autem ego? Équi-
dèm & tùm, Dómine,
ne státuas illis hoc pec-
cátum, dicébam, (nam
opportúnè Stéphani verba
in mentem venérunt,) &
nunc idem precor. Maledí-
cimur, & benedícimus;
persecutiónem pátimur, &
sustinémus; blasphemá-
mur, & obsecrámus. Quòd
si proptéreà injúriam fácio,
quia tyránnide pressus,
æquo ánimo id fero, hanc
injúriam mihi velim con-
donétis: nam étiam ab áliis
tyránnide pressus, patienti
ánimo id tuli. Ac sanè grá-
tiam vobis hábeo, quòd
mansuetúdinem mihi tan-
quam améntiam objecistis.
Sic enim excélsiùs multò
quàm pro vestro more
meum réputo. Quota tan-
dèm pars hæc sunt sputó-
rum & alapárum Christi,
pro quo & ob quem perí-
cula subeuntur.

Lectio ix.

QUin hæc quoque me-
cum cogitábam, at-
que etiamnùm cógito,
(quàm rectè, ipsi vidéte,)
de quibus étiam ipsis apud
vos sæpè dissérui. Hi do-
mos habent, nos hóspi-
tem; hi templa, nos Deum:
idque prætéreà, quòd viva

viventis Dei templa súmus, víctimæ vivæ, holocausta ratióne prædita, sacrifícia perfecta, Dii déniquè, Trinitátis adorátæ benefício. Hi pópulos habent, nos Angelos: hi temeritátem & audáciam, nos fidem: hi minas, nos oratiónes: hi, quòd percútiunt; nos, quòd férimus: hi aurum & argentum, nos repurgátam doctrínam. Fecisti tibi dúplices & tríplices contignatiónes, (agnosce Scriptúræ verba,) domum perflátilem, fenestris distinctam: at hæc nondùm fide meâ sublimióra sunt, nec cœlis ad quos tendo. At mihi grex exíguus; sed in præcipítia non fertur. At angusta mihi caula; sed quæ lupis non páteat, sed quæ latrónem non admittat, nec à fúribus & éxteris transcendátur. Nec dúbito quin eam quoque latiórem aliquandò visúrus sim.

DIE XIX.

In Festo S. PETRI CŒLESTINI, Papæ, Congregationis Cœlestin. Institutoris.

Semiduplex.

Omnia ut in Comm. Pontificum. Pridiè ad VESP. Psalm. sub sola Ant. Suscitábo. xxij. *Oratio*, Deus, qui pópulis. xxvj.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una; & sic in omnibus Semiduplicibus.

Lectio ij.

Ex Jacobo Gaëtano & Petro de Alliaco apud Bolland.

CŒlestínus quintus, Petrus de Muróne ante Pontificátum appellátus, piis paréntibus ex Apúlia oriundus, à téneris annis deserta pétiit. Eremita sacerdótium suscépit Romæ: moxque monásticam vitam ingressus, sub régula sancti Benedicti vota professus est. Deindè cum superiórum permissu in montem Murónem secessit: undè in montem Magellum pósteà tránsiit. Tanta fuit ejus vitæ aspéritas, ut dies ferè noctesque ánimum oratiónibus & legendo Psaltério inténderet; & jejúniis, labóre mánuum ac cilício, adhíbitâ étiam caténâ ferreâ, corpus domáret. Cùmque multi ad eum, tantæ sanctitátis famâ permóti, conflúerent, congregatiónem Cœlestinórum sub régula sancti Benedicti, statútis étiam arctióribus ádditis, instítuit.

Lectio iij.

POst mortem Nicolái quarti, cùm Sedes apostólica biénnio & ámpliùs vacasset, ad Pontificátum promótus est. Hoc núntio ita perculsus fuit, ut jam fugam cogitáret: sed præsulum & ipsórum regum précibus victus pon-

a recépit. Aquilæ
concursu consecrá-
is facta est ; undè
im venit : sed diffi-
hujus sublímis dig-
munéribus se ímpa-
ıístimans, post sex
mensses eam abdicá-
it rerum divinárum
platióni libériùs va-
Cùmque deserta re-
, detentus & in cus-
ı missus, patiéntiæ
ım felíci morte pro-
, anno ætátis octo-
ı quarto : quem mi-
consPícuum Cle-
quintus Sanctórum
o ascripsit.

IE XXII.

In Festo
UITTERIÆ,
ginis & Martyris.

Semiduplex.

liè ad VESP. Psalmi
a Ant. Quid Dómini.
ratio, Omnípotens.

Lectio ij.

Ex Gall. Christ.

ctæ Quittériæ Vírgi-
s & Mártyris natále
ır undécimo Calen-
ínii. Apud Vico-Jú-
in Ecclésia Adurensi
lim monastérium ejus
ie insignítum, non
ab urbe : in cujus
ia suam Epíscopus
t Cáthedram, ita ut
Quittériæ Præsul di-
ır. A Gregório nono
ıno Pontífice mensæ
páli Aduréasium præ-
sulum junctum est monas-
térium, quod Casæ-Dei
súbditum fúerat. Qui supér-
erant réditus & fructus,
erecto Clericórum Seminá-
rio donáti sunt, & extincti
monachórum títuli. Sú-
perest adhuc antíqua Cœ-
nóbii Ecclésia.

Sermo sancti Máximi
Epíscopi.

Lectio iij.

In natali sanctæ Agnetis.

O quàm imitábile Virgí-
nibus, Virgo, tui
amóris tradidisti exem-
plum. O quàm sanctum
pectóribus dandum Virgí-
neis, tribuisti responsum,
contemnendo mundi diví-
tias, execrando carnis
concupiscéntias, & so-
lam Christi pulchritúdinem
adamando. Accédite ad
puellam, puellæ, & dís-
cite in annis infántiæ,
quales in péctore suo circà
amórem Christi flammas
accendit. Veni jam, Virgo,
ad thálamum quem quæ-
sisti, ut sponsam te Virgí-
nitas immaculáta cómpro-
bet Christi. Felix caterva
Vírginum, quibus stúdium
est tuæ sequi confessiónis
vestígia. Habébunt enim
tecum corónam in cœlo
quæ tecum superavérunt
inimícum in mundo. Nam
sicut tibi vestígia Maríæ
proséquenti participátio
æternæ remuneratiónis ap-
páruit ; ita eis te imitán-
tibus æterna crédimus gáu-

dia non neganda. Itaque ô splendida Christo, pulchra Dei fílio, & ómnibus Angelis atque Archángelis grata, út nóstrí meminisse dignéris, quibus précibus póssumus exorámus, ut nobis ille tríbuat peccatórum indulgéntiam, qui tibi tuórum ómnium labórum trádidit palmam.

DIE XXVIII.

In Festo SANCTI GUILLELMI, Aquitaniæ Ducis, Comitis Tolosani, demùm Monachi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Monachorum, additis quæ sequuntur. Pridiè ad VESP. Psalmi sub sola Ant. Quid prodest. xxxvj. *Oratio*, Da nobis. *infrà. Fit Commem. S. Germani, Parisiensis Episc. Ant.* Elégit. ℣. Beátus. xxiij. *Oratio*, Deus, Sanctórum. *infrà.*

Lectio ij.

Ex vita ejus apud Mabillonium & Bollandum.

GUillelmus, patre Theodoríco Cómite & matre Abdónâ natus, sub Cárolo magno aulæ militiæque mancipátus, primæ cohortis sortítus est principátum. Deindè cùm in tractandis rebus béllicis egrégiam sibi laudem comparasset, ab eódem Imperatóre, Aquitániæ Dux, Comesque Tolosánus renuntiátus est. Tùm, victis sæpiùs bárbaris, dilatatóque império Christiáno, & pace constitútâ, sub disciplína sancti Benedicti Anianensis, totum se dedit opéribus justítiæ, pietátis ac misericórdiæ. Nec multò pòst monastérium ædificári curávit in valle Gellonensi Diœcésis Lodovensis, scópulis & móntibus aspérrimâ, quod nunc sancti Guillelmi in erémo nuncupátur. In áulam pósteà ab Imperatóre vocátus, hinc brevi discedendi licéntiam impetrávit; pergensque ad sanctum Benedictum, moram nullam fieri passus, hábitu monachálì indúitur in Gellonensi monastério, quod quidèm jam ánteà amplis à se redítibus donátum fúerat. Ibi ómnium deinceps virtútum splendóre, ac potíssimùm humilitátis laude antecélluit; continuè vacans oratióni, jejúniis impénsiùs fa vens, ac sæpè noctes sólitus insomnes dúcere. Demùm méritis plenus, prænuntiáto mortis die, obdormívit in Dómino quinto Calendas Június, anno octingentésimo duodécimo. Ejus corpus in oratório sancti Michaélis quod ipse constrúxerat, primò sepultum, deindè in majórem monastérii Gellonensis basílicam transflátum, sub altári

m est, ubì etiam-
uiescit.
Lectio iij.
ancto Germano.
ant. Fortunato Pict.
. secul. 1. Bened.
mánus apud Æduos
tus présbyter pri-
& monastérii sancti
oriáni Æduensis Ab-
morum sanctitáte
copátum Parisiensis
a assumptus est. Ni-
remísit de vitæ auf-
:·, quam in monas-
:gerat. Mira erat
páuperes, máximè
ı servos captivosque
ndos, beneficéntia;
ldeberto Regi tàm
a, ut ex régio ærá-
pias largitiónes in-
ı ei pecúniam submi-
:t. Caribertum unum
ncis régibus, qui
sorórem dúxerat,
interdíxit. Sigeber-
ıer - lítteras à cæde
ríci fratris deterré-
átus est, & suis mó-
reluctantem brevì
írum prædíxit. In
› Bituricensi plúri-
mos Judæos Christo lucrá-
tus est. Sedit in concílio
Parisiensi tértio & quarto,
& Turonensi secundo. Ali-
quot ante tránsitum dié-
bus hæc verba, Quinto
Kalendas Júnias: ad lec-
tum suum scribi vóluit; &
hâc ipsâ die óbiit.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, beátum Conessórem tuum Guillelmum imitári; ut secuiáribus expedíti negótiis, donis cœléstibus, te largiente, ditémur; Per Dóminum.

Pro Commemoratione sancti Germani. Ant. Ego sum. ℣. Elégit. xxvj.

Oratio.

DEus, Sanctórum tuórum splendor mirábilis, qui hunc diem beáti Germáni Pontíficis depositióne consecrasti: da Ecclésiæ tuæ in ejus natalítio exultanti, ut apud misericórdiam tuam, exemplis ejus protegátur & méritis; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FESTA JUNI

Die II.

In Festo SS. Martyrum POTHINI, EPISCOPI, BLANDINÆ, VIRG. & Sociorum.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum, additis quæ sequuntur.

Pridiè ad VESP. Psalm. sub sola Ant. Venit hora. xv. *Oratio*, Mártyrum. *infrà. cum Commem. SS. Marcellini & Petri, Martyrum. Ant.* Beáti. ℣. Multæ. xix. *Oratio*, Da nobis, omnípotens Deus, inter hujus vitæ. *infrà.*

Ex Epístola Ecclesiárum Viennensis & Lugdunensis, ad Ecclésias Asiæ & Phrygiæ.

Euseb. Hist. Ecclés. L. 5. C. 1.

Lectio ij.

BEatíssimus Pothínus, Ecclésiæ Lugdunensis Epíscopus nonagenário major, ob córporis infirmitátem vix spíritum trahens, sed præ cupiditáte martyrii mirâ alacritáte ánimi firmátus, ad tribúnal trahebátur. Quò perlátus prosequéntibus ipsum Magistrátibus civitátis, & universâ plebe váriis eum clamóribus impetente, tanquàm ipse Christus esset, egrégium édidit testimónium. Interrogátus à Præside quisnam esset Chri[...] Deus, respondit [...] nus fúeris, cogno[...] hæc inhumánè [...] & innúmeris pla[...] tus est; cùm ii q[...] própiùs astábant [...] & pugnis illum [...] liósè appéterent; [...] lóngiùs distában[...] quid ad manum [...] ipsum conjíceren[...] déniquè gravíssim[...] reos se existimár[...] pro sua quisque p[...] tulanter insultáre[...] pè hoc modo iniú[...] rum suórum ultú[...] bitrabantur. Ex [...] adhuc spirans, [...] rem projectus est; [...] que post bíduum [...] exhalávit. Matú[...] neóphytus, & San[...] conus Viennensis [...] dína ancilla & [...] ducti sunt ad b[...] amphitheátrum. [...] rus quidèm ac San[...] suéta illic flagró[...] bera pertulérunt, [...] rum ipsos trahénti[...] sus ipsam postré[...] ream cáthedram [...] perpósita Mártyru[...] bra cùm torrerent [...] rum nares molesti[...] dor implébat. Hi [...] ximo certámine p[...] tandèm jugulati su[...] dína autem ad pa[...]

béstiis objecta est. ùm in crucis spé- ispensa cernerétur, : intentíssimè sup- : , máximam ala- n addébat certánti- uippè qui sub soró- ina cérnerent illum ipsis crucifíxus est. e nulla tunc bés- ous ejus attigisset, i ex stípite, rur- árcerem conjícitur, l certámen refer-

Lectio iij.

alus quoque cùm r amphitheátrum lucerétur, præce- m tabellâ, in qua sermóne scriptum Hic est Attalus nus; Præses post- civem Románum : cómperit, redúci diam jubet, lítte- Cæsarem datis de inclúsi tenebantur. ígitur solemni s mercátu, Præses uber Mártyres ad, tanquàm in thea- npa eos pópulis os- Cùmque illos dé- rrogasset, quicum- s Románi reperti pite truncávit; ré- ádidit béstiis. Cé- igens glória acces- to per eos qui priùs negáverant, tunc ilitebantur fidem. xámini subjectis, er natióne Phryx, professióne médicus, plu- res jam annos morátus in Gálliis, cùm illos ad fídei confessiónem nútibus hor- tarétur, cunctis qui tribú- nal circúmdabant, tan- quàm partúriens videbá- tur. Instans illicò Præses interrogávit eum quis esset: qui cùm Christianum se esse dixisset, irátus judex eum ad béstias damnávit. Postrídiè ígitur unà cum Attalo ingressus est; nam & hunc Præses béstiis i.e- rùm tradíderat. Ambo íta- que cùm ómnia tormentó- rum génera in amphitheá- tro sustinuissent, gládio percussi sunt. Ultimo tan- dèm spectaculórum die, Blandína rursùs illáta est, unà cum Póntico adoles- cente quíndecim círciter annos nato. Et Pónticus quidèm cuncta supplícia generósè perpessus, emísit spíritum. Beáta verò Blan- dína post flagra, post bés- tias, post sartáginem, re- tículo inclúsa, tauro ob- jecta est, à quo diù in al- tum jactáta, tandèm & ipsa instar víctimæ jugu- láta est. ¶ Item hac ipsâ die, Diocletiáno & Maximiáno in Christiános sævientibus, pro Christi fide cápite trun- cati sunt Marcellínus Ec- clesiæ Romanæ Presbyter, & Petrus Exorcista, quorum laudes célebrat in cármine à se scripto Sanctus Dáma- sus Papa, & [illegible] no-

tate radicati & fundati, passiónes hujus témporis amóre illíus glóriæ quæ revelanda est in nobis, invícto ánimo sustinére valeámus; Per Dóminum nostrum.

Fit Commem. SS. Marcellini & Petri. Ant. Datæ sunt. ℣. In æternum. xxj.

Oratio.

DA nobis, omnípotens Deus, inter hujus vitæ discrímina, contínuum grátiæ tuæ præsídium; qui sanctis Martyribus Marcellíno & Petro fídei tuæ constántiam, ut hostem antíquum víncerent, contulisti; Per Dóminum.

VESPERÆ, à Capitulo de sancta Clotilde, ut in Communi sanctarum Mulierum, exceptis quæ sequuntur.

Post Hymnum, ℣. Tu, Dómine, adjuvisti me, ℟. Et consolátus es me. *Ps.* 85.

Semidupl

Lectio i

Ex S. Greg. Tur

busdam al

CLotildis, regis fília, à pátruo Gundo gundiónum rege Clodovéo adhu ab ipso Gund cónjugem trádit cùm primogénit risset, eum tol gis quàm approl dovéo, baptiz Cùm autem infa nomen impósit Ingoméres, in functi mortem Clodovéus, ac imputáret, grá tildem objurgávi deos pátrios ob tum núminis s sibi fílium erip illa: Deo, inqu potenti, creatóri grátias ago, qu usquequáquè jud

néres. Qui cùm
cœpiſſet, affir-
e fore ut idem ei
tri contíngeret,
cibus conváluit.
ectio iij.
gína non ceſsá-
ortári virum, ut
lolátriâ, Deum
leret. Sed ille
ni Francórum
donec in expedi-
mánnica, incli-
ernens ſuórum
ionitórum cónju-
r, auxílio Chriſti
, de hóſtibus
vit. Cui apud Re-
uxor occurrens,
m rei geſtæ cog-
lvocávit ſanctum
ı, à quo Clodo-
ı edoctus, bap-
t, & chríſmate
nctus. Poſt mor-
lovéi, Túrones
ildis: ibíque ad
ı ſancti Martíni
ietáte réliquum
it, pernox in vi-
emóſynis aliiſque
bus intenta, mu-
ı Eccléſias & Mo-
Clodoméris in
gúndico occíſi fí-
ōtes ſuos, Theo-
, Guntárium,
aldum educávit.
plena diérum,
migrávit ad Dó-
& Paríſios in-
léntium choros
, ſepulta eſt à fí-
leberto & Clo-
tário régibus ad latus
Clodovéi, in ſacrário Baſílicæ
ſancti Petri, ubi
corpus ſanctæ Genovéfæ
quieſcit.

AD LAUDES.

Poſt Hymnum.

℣. Vovéte, & réddite Dómino Deo veſtro, ℟. Terríbili apud Reges terræ. *Pſ.* 75.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Cùm invocaſſet ómnium rectórem & ſalvatórem Deum, convertit Deus ſpíritum regis. *Eſther* 15.

Oratio.

Reſpice, quæſumus, Dómine, ad Francórum benignus impérium: & quibus per devótam ſanctæ Clotildis inſtántiam donum fídei contuliſti, iiſdem per ejus interceſſiónem tríbue ſincérum chriſtiánæ pietátis affectum; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte, &c.

AD VESPERAS.

Poſt Hymnum.

℣. Tríbuat tibi Dóminus ſecundùm cor tuum: ℟. Et omne conſílium tuum confirmet. *Pſ.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Tu honorificéntia pópuli noſtri; quia feciſti viríliter, & confortátum eſt cor tuum. *Judith* 15.

Oratio, Réſpice *ut ſuprà.*

Lectio ij.

Ex anonymo coætaneo apud Bollandum.

NOrbertus Sanctis, Clíviæ óppido, in diœcési Coloniensi, nóbili prosápiâ ortus, cùm à prima ætáte Clero nomen dedisset, statìm atque idóneos annos áttigit, Subdiáconus média in aula, necdùm formátis ad gravitátem Ecclesiásticam móribus, ordinátus est. Sed in tempestáte deprehensus, & ictu fúlminis ex equo dejectus, toto ánimo ad Deum conversus est. Tùm relictâ Imperatóris aulâ, & majóribus quos háctenùs suscípere distúlerat ordínibus initiátus, verbi Dei prædicatiónem ferventi zelo ággredi cœpit. De quo tamen pósteà véritus, ne quid illegítimè à se præsumptum esset quòd uno die sacros diaco-

vocávit. Cùm ess
dúni, à Bartholom
copo rogátus ne a
diœcési discéderet
tum in ea locum
monstrátus dicebá
bi delégit, ex q
Ordo, quem ibi
gula sancti August
tuit, nomen accé

Lectio iij.

SAcramentáriam
míticam Tanch
resim Antuérpiæ
tem, eò vocátus
gávit : & qui mu
oblátum sibi Can
sem Episcopátum
verat, ad Magde
sem Archiepiscopá
teà raptus, eccles
disciplínam, præs
sacrórum ministró
libátum, constan
pugnávit. Remis i
lio Innocéntium s
egrégiè adjúvit : &
cum áliis Epíscopi

us-tértius anno millé-
quingentésimo octo-
secundo in Sanctó-
rdinem rétulit.

Oratio.

Ecclésiæ tuæ, mi-
éricors Deus, ut mé-
ncti Epíscopi Nor-
pietátem tuam pro
emper exórent, &
m in nobis labó-
jus custódiant; Per.

D I E X I.

In Festo
CTI BARNABÆ,
ntium Apostoli.
Duplex-majus.

I. VESPERIS.

*mi de Feria; & sic in
fficio.*

MUltitúdinis cre-
déntium erat cor
& ánima una: nec
am eórum quæ pos-
t, áliquid suum esse
t. *Act.* 4.

. 6. Erant illis óm-
mmúnia; & virtúte
reddébant Apóstoli
nium resurrectiónis
Christi Dómini nos-
ct. 4.

1. a. Grátia magna
ómnibus illis, ne-
uisquam egens erat
llos. *Act.* 4.

5. a. Quotquot pos-
s agrórum aut do-
i erant, vendentes
ant prétia eórum
ndébant. *Act.* 4.

8. G. Ponébant ante
Apostolórum: di-
tur autem síngulis,
prout cuíque opus erat.
Act. 4.

CAPITULUM. *Deuter.* 33.

QUi dixit patri suo &
matri suæ: Néscio
vos; & frátribus suis: Ig-
nóro vos, & nesciérunt
fílios suos; hi custodiérunt
elóquium tuum, & pactum
tuum servavérunt.

℟. Omnis qui relíquerit
domum, vel fratres, aut
soróres, aut patrem, aut
matrem, aut uxórem, aut
fílios, aut agros propter
nomen meum, * Cén-
tuplum accípiet, & vitam
ætернam possidébit. ℣. Si
déderit homo omnem subs-
tántiam domûs suæ pro di-
lectióne, quasi nihil despí-
ciet eam. * Céntuplum.
Glória Patri. * Céntuplum.
Matth. 19. *Cant.* 8.

H Y M N U S.

CŒlo datur quiéscere,
Terris relictis, Bár-
naba:
Solemnis hæc affert tuis
Finem dies labóribus.

Quem propter, agro vén-
dito,
Opes cadúcas déseris,
Magno rependens fœnore
En fundus ipse fit tuus.

Tu sacra per jejúnia,
Tu públicas inter preces,
Jubente sancto Spíritu,
Christi creáris núntius.

Quas non adis mundi
plagas,
Pauli labórum párticeps!
Vos unus ambo Spíritus,
Vos una junxit cáritas.

Homil. 30. n. 1.

RUrsùs Pergen venientes, prætercurrunt álias civitátes: nam ad Pisídiæ metrópolim Antiochíam festinábant. Secúti sunt autem eos multi Judæórum & pii ádvenæ, quos allocúti, persuadébant eis ut manérent in grátia Dei. Videntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, contradicentes ac blasphemantes. Hoc ipsos clarióres reddébat, quòd illi contradícerent. Tunc constanter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei: sed quóniam repéllitis illud, & indignos vos judicátis æternâ vitâ, ecce convértimur ad Gentes. Nec dixit, Indigni estis; sed, Indignos vos judicátis; ut non onerósus sermo esset. Quia verò repulistis illud, inquit, non nos, (non enim in nos contu-

...minus: Posui te in Géntium, ut sis in ...tem, hoc est, in ...tiónem quæ sit ad ...tem, non simplícite... tium, sed ómnium ...tium.

℟. Repléti zelo Judæ... tradicébant his qu... cebantur, blasphem... * Tunc constanter ... & Bárnabas dixérunt ... bis oportébat primùm ... verbum Dei, sed qu... repéllitis illud, & in... vos judicátis ætern... ecce convértimur ad ...tes. ℣. Dedérunt hún... recedentem, & cer... suam induravérunt, n... diérunt; * Tunc. A... 2. Esdr. 9.

Lectio vj.

NOn expectârunt ...tur, sed vidérun... petum. Judæi verò ... târunt mulíeres relig... & persecutiónem ... vére; id est, calum...

um exercére licébat
ide Géntium simpli-
i, & Judæórum ne-
i. Opéribus declará-
Gentíles, se dignos
i audírent : sicque
i sola signa honorá-
lii ut deos colébant;
perniciósos pellé-
Et álii quidèm non
rædicatióni non ob-
t, sed étiam dicé-
Dii homínibus simi-
cendérunt ad nos;
verò scandalizaban-
: vocábant, inquit,
am Jovem, Paulum
ercúrium. Mihi vidé-
rábilis aspectu fuis-
abas. Tentátio verò
dica ex immoderáto
io pródiit : verùm
hinc Apostolórum
osténditur. Et vide
lò ómnia ubíque
ferant. Hos & nos
ir : nihil nostrum
émus; quandò nec
dèm fides nostra est,
. Quòd autem non
ra, sed magìs Dei,
alum dicentem : Et
n ex nobis; Dei
onum est.
dissemìnabátur ver-
mini : & * Audien-
tes gavísæ sunt, &
ibant verbum Dó-
udæi autem excita-
persecutiónem in
& Bárnabam, &
it eos de fínibus
. Ecce ego, di-
minus, ecce ego

ad Gentem quæ non invocábat nomen meum; expandi manus meas totâ die ad pópulum incrédulum. * Audientes. Glória Patri. * Audientes. *Act.* 13. *Is.* 65.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Bárnabas & Paulus, excusso púlvere pedum, venérunt Icónium; & illìc fiduciáliter agébant in Dómino, testimónium perhibente verbo grátiæ suæ. *Act.* 13. & 14.

Ant. 5. a. Cùm factus esset ímpetus Gentílium & Judæórum, ut contuméliis afficerent & lapidárent eos, confugérunt ad civitátes Lycaóniæ; & ibi evangelizantes erant. *Act.* 14.

Ant. 4. *E.* Sacerdos Jovis volébat sacrificáre : quod ubì audiérunt Bárnabas & Paulus, conscissis túnicis suis, vix sedavérunt turbas, ne sibi immolárent. *Act.* 14.

℣. Non nobis, Dómine, sed nómini tuo da glóriam, ℟. Super misericórdia tua & veritáte tua. *Ps.* 113.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 10.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis : Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

díderat, secuháribus ómnibus superióres, & ab omni temporánea sollicitúdine liberátos; demùm illa prædícit mala quæ ipsos invasúra erant, non solùm ea quæ paulò pòst futúra, sed étiam ea quæ post multum témporis erant eventúra, diù ante illos ad bellum præparans contrà diábolum suscipiendum. Multa enim hinc bona emergébant. Primò, quòd ipsíus præsciéntiæ vim agnóscerent; secundò, quòd nemo suspicári posset hæc mala ob doctóris imbecillitátem evenísse; tértiò, ne ii qui hæc passúri erant, percelleréntur, si hæc inexpectáta & præter spem accidissent; quartò, ne hæc crucis témpore audientes turbaréntur.

℟. Bárnabas & Paulus exiliérunt in turbas, clamantes & dicentes: Viri, quid hæc fácitis? * Et nos

sine cálceis, sine
sine cíngulo vel pera
ali jubet ab excipién
non hìc finem dicei
cit; sed suam ost
ineffábilem poténtiai
cit: Sic abeuntes
mansuetúdinem exhi
etiamsi contrà lupos
nec modò contrà l
sed étiam in médio
rum. Neque tantùm
mansuetúdinem jube
bére, sed étiam sim
tátem columbæ. Sic
sertìm meam ostendai
titúdinem, cùm ov
pos vícerint, etiam
médio lupórum sint,
númeris mórsibus lac
tur, nec modò nor
leantur, sed étiam
convertant.

℟. Numquid non
mus potestátem mandi
di & bibendi, sicut
teri Apóstoli? *An ego
& Bárnabas non hab
potestátem hoc oper

cantur & obláta sunt : in sanctuário cómedes. * An. 1. Cor. 9. Num. 10.

Lectio ix.

MAjus certè atque mirabílius est voluntátem adversariórum mutáre, animumque transformáre, quàm illos occídere : & hæc cùm illi duódecim essent tantùm, & totus orbis lupis esset plenus. Erubescámus ígitur qui contrà faciéntes quasi lupi inimícos invádimus. Quámdiù enim oves sumus, víncimus ; atque etsi innúmeris circúmdati lupis, superámus. Si verò lupi efficiámur, víncimur : Pastóris quippè auxílio destitúimur. Non enim ille lupos, sed oves pascit : tunc autem te relinquit, ac discédit ; quia non sinis illum virtútem suam osténdere.

℟. Reversi sunt Bárnabas & Paulus per civitátes, confirmantes ánimas discipulórum, exhortantesque ut permanérent in fide, & * Quóniam per multas tribulatiónes oportet nos intráre in regnum Dei. ℣. Vos scitis quanta fécimus, & angústias quales vídimus ; * Quóniam. Glória. *Quóniam. *Act.* 14. 1. *Mach.* 13.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Euntes ibant & flebant, mittentes sémina sua : ℟. Vénient cum exultatióne, portantes manípulos suos. *Ps.* 125.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. BArnabas & Paulus cùm constituíssent per síngulas Ecclésias Presbyteros, & orantes cum jejunatiónibus, commendavérunt eos Dómino, in quē credidérunt. *Act.* 14.

Ant. 8. c. Cùm venissent Antiochíam, undè erant tráditi grátiæ Dei, in opus quod complevérunt, retulérunt quanta fecisset Deus cum illis, & quia aperuísset Géntibus óstium fídei. *Act.* 14.

Ant. 6. Descendentes quidam de Judæa, docébant : Quia nisi circumcidámini, non potestis salvári. Facta est ergò disceptátio non mínima Paulo & Bárnabæ adversùs illos *Act.* 15.

Ant. 1. a. Statútum est ut ascénderent Paulus & Bárnabas ad Apóstolos : illi ergò deducti ab Ecclésia, pertransíbant narrantes conversiónem Gentium. *Act.* 15.

Ant. 4. a. Cùm venissent Jerosólymam, suscepti sunt ab Ecclésia, & ab Apóstolis, & à senióribus, annuntiantes quanta Deus fecisset cum illis. *Act.* 15.

CAPITULUM. *Act.* 15.

TAcuit omnis multitúdo, & audiébant Bárnabam & Paulum, narrantes quanta Deus fecisset signa & prodígia in Géntibus per eos.

phas & Joannes dextras dedérunt mihi & Bárnabæ societátis; ut nos in gentes, ipsi autem in circumcisiónem: tantùm ut páuperum mémores essémus. *Galat.* 2.

Oratio.

DEus, qui beátum Bárnabam, plenum fide & Spíritu sancto, ad opus conversiónis Géntium assúmere dignátus es: concéde propítius, ut mémores labóris & caritátis ejus, dignè Evangélio Christi, quod prædicávit, conversári mereámur; Per eumdem.... in unitáte ejusdem.

AD HORAS,

Doxologia.

Uni sit & trino Deo,
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

AD PRIMAM.

quasi ex opéribus.

℞. *br.* Elégit nobi
nus * Hæreditáten
Elégit. ℣. Subjécit
nobis * & gentes. *
tátem. Glória. Elé
46.

℣. In conspectu g
revelávit justítiam
℞. Recordátus est
córdiæ suæ. *Ps.* 97.

AD SEXT

Ant. 6. Descend

CAPITULUM. *Ga*

SUbintroiérunt fi
tres exploráre
tem nostram quam
mus in Christo Jesu,
in servitútem redíg
quibus neque ad hor
simus subjectióne,
ritas Evangélii per
apud vos.

℞. *br.* Iníquè nc
mus * In testament
Dómine. Iníquè. ℣.
recessit retrò * cor no
* In. Glória Patri.

CAPITULUM. 2. Cor. 4.

ABdicámus occulta dedécoris, non ambulantes in astútia, neque adulterantes verbum Dei; sed in manifestatióne veritátis commendantes nosmetipsos ad omnem consciéntiam hóminum coram Deo.

℟. br. In Deo * Laudábimur totâ die. In Deo. ℣. Et in nómine tuo * confitébimur in séculum, * Laudábimur. Glória. In Deo. *Ps.* 43.

℣. Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, ℟. Et mirabília ejus quæ fecit. *Ps.* 77.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8 *G.* PLácuit Apóstolis & senióribus, viros míttere Antiochíam cum Paulo & Bárnaba, scribentes per manus eórum. *Act.* 15.

Ant. 3. c. Descendérunt Antiochíam; & congregátâ multitúdine, tradidérunt epístolam: quam cùm legissent, gavísi sunt super consolatióne. *Act.* 15.

Ant. 7. c. Paulus & Bárnabas demorabantur Antiochíæ, docentes & evangelizantes cum áliis plúribus verbum Dómini. *Act.* 15.

Ant. 6. Dixit ad Bárnabam Paulus: Reverténtes visitémus fratres, quibus prædicávimus verbum Dómini. *Act.* 15.

Ant. 2. Bárnabas, assumpto Marco, navigávit in Cyprum; Paulus verò, electo Silâ, perambulábat Syriam. *Act.* 15.

CAPITULUM. 2. Cor. 2.

DEo grátias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, & odórem notítiæ suæ manifestat per nos in omni loco.

Hymnus, Cœlo datur. *ut in I. Vesperis.*

℣. Dedisti nos tanquàm oves escárum, ℟. Et in géntibus dispersisti nos. *Ps.* 43.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Bárnabas & Paulus tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. *Act.* 15.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Ergò & Géntibus pœniténtiam dedit Deus ad vitam. *Act.* 11.

Doxologia, Uni sit. *ut suprà ad Horas.*

Ad Nunc dimitis.

Ant. 5. a. Géntibus missum est hoc salutáre Dei, & ipsi áudient. *Act.* 28.

DIE XVI.

In Festo Sanctorum Martyrum CYRICI, & JULITTÆ, matris ejus.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi plurium Martyrum, exceptis quæ sequuntur. Pridiè ad VESP. Psalmi sub sola Ant. Venit hora. xv. *Oratio*, Pietátem. *infrà.*

mârunt. Cyricus triennis infántulus, cùm Julittæ matris cruciátus, quæ coram Alexandro præside Christum libérrimè professa, crudis nervis immaníssimè lacerabátur, implacábili ejulátu defléret, pedibusque & mánibus præsidi, qui eum gênibus suis imposúerat, pro víribus obnítens, Christiánum se esse proclamáret; ab eo ex alto tribunáli in subjectos gradus lapídeos projectus & contrítus, intériit. Julitta verò in ligno suspensa, férreis pectínibus dilaniáta, & pice bullienti perfúsa martyrii sui cursum cápitis obtruncatióne complévit, anno círciter trecentésimo quinto. Celebérrima est illórum sanctórum Mártyrum per totam Gálliam memória, ex quo sanctus Amátor Autissiodorensis Epíscopus ex orientáli peregrinatióne redux, có-

ritátem. Sed quà ver
quà imus? Nam q
niámus, etsi nondù
sessióne tenémus, ja
men cogitatióne & r
crédimus & vidému
vitam téndimus &
tem. Ipse Christus e
ire quæris? Ego sum
quit, via. Quò ire q
Et véritas & vita.
quod mártyres amav
ídeò præséntia & tr
ria contempsérunt.
mirári fortitúdinem;
vicit dolórem. Vestígi
tyrum sectantes, ca
Mártyrum & nostr
tuentes, si ad tàm
num bonum veníre
píscimus, iter duru
timeámus. Quid tim
duras passiónum & t
tiónum? Tránsiit
Respondes fortè, se
Transiérunt Apóstol
huc respondes, sed
toli. Accípio. Resp
transiérunt pósteà &

itam sibi sperábant;
unt & púeri, tran-
& puellæ. Quómodò
ia áspera est, quam
nbulando liniérunt.
gò est solemnis & as-
ommonítio nostra ad
atres, ut solemnitá-
tyrum non vanâ so-
te celebrémus; sed
suis solemnitátibus
s, étiam fide símili
non formidémus.

Oratio.

tem tuam, Dómi-
, súpplices depre-
ut dùm sanctórum
& Julittæ matris
ssiónem cólimus,
rum véniam confe-
; Per Dóminum.

I E X I X.

In Festo
orum Martyrum
ASII & PROTASII.
Semiduplex.
ad VESP. Psalmi
Ant. Venit hora.
t. Mártyrum. *infr.*
tola sancti Ambró-
píscopi, ad Mar-
am sororem.

.2. *Lectio ij.*

cipes pópuli quos
s nisi sanctos Már-
stimáre debémus,
jam in númerum
ignoráti Protásius
isque proferuntur,
lem martyribus Ec-
Mediolanensem,
rimórum matrem.
, lætári passiónis
fecérunt & títulis

& exemplis? Grátias tibi, Dómine Jesu, quòd hoc témpore tales nobis sanctórum Mártyrum spíritus excitasti, quo Ecclésia tua præsídia majóra desíderat. Cognoscant omnes quales ego propugnatóres requíram, qui propugnáre possint, impugnáre non sóleant. Hos ego acquisívi tibi, plebs sancta, qui prosint ómnibus, némini nóceant. Tales ego ámbio defensóres, tales mílites hábeo; hoc est, non séculi mílites, sed mílites Christi. Sanctórum Mártyrum cognitiónem quam illi amisérunt, nos adepti sumus. Eruuntur nóbiles relíquiæ è sepulcro ignóbili; ostenduntur cœlo trophæa; sánguine túmulus madet; appárent cruóris triumphális notæ; inviolátæ relíquiæ loco suo & órdine repertæ; avulsum húmeris caput. Nunc senes répetunt audisse se aliquandò horum Mártyrum nómina, titulumque legisse. Perdíderat cívitas suos Mártyres, quæ rápuit aliénos. Et si hoc Dei munus est, tamen grátiam quam tempóribus sacerdótii mei Dóminus Jesus tríbuit, negáre non possum: & quia ipse martyr esse non méreor, hos vobis Mártyres acquisívi. Succédant víctimæ triumpháles in locum ubi Christus hóstia est: sed

ille super altáre, qui pro ómnibus passus est; isti sub altári, qui illíus redempti sunt passióne.

Ex libro Confessiónum sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 9. *Cap.* 7. *Lectio iij.*

CUm Justína Valentiniáni regis púeri mater, Ambrósium hóminem tuum, Dómine, persequerétur hæresis suæ causâ, quâ súerat sedúcta ab Ariánis, antísțiti tuo per visum aperuisti quo loco latérent Mártyrum córpora Protásii & Gervásii; quæ per tot annos incorrupta in thesauro secréti tui recondíderas, undè opportúnè prómeres ad coërcendam rábiem femíneam, sed régiam. Cùm enim propaláta & effossa digno cum honóre transferrentur ad Ambrosiánam Basílicam, non solùm quos immundi vexábant spíritus, confessis eísdem dæmónibus, sanabantur; verùm étiam quidam plures annos cæcus civis, civitatíque notíssimus, cùm pópuli tumultuantis lætítiæ causam quæsiisset, atque audisset, exilívit: eóque se ut dúceret, suum ducem rogávit. Quò perdúctus impetrávit admitti, ut sudário tángeret féretrum pretiósæ in conspéctu tuo mortis Sanctórum tuórum. Quod ubì fecit, atque admóvit óculis, confestìm aperti sunt. Indè fama discurrens, indè laudes ferventer lucentes, i illíus inimícæ (Justí ánimus, etsi ad cred sanitátem non applicát à persequendi tamen fu compressus est.

Oratio.

MArtyrum tuórum, mine, Gervásii & tásii palmas ánnuâ cele tióne venerantes; súpp te rogámus, ut quos lesti glóriâ sublimasti, bis pérpeti suffrágio cédas subveníre; Per.

VESP. à Capitulo de Commem. præc.

DIE XX.

In Festo SANCTI ROMUAL Abbatis, Institutori Ordinis Camaldulen

Semiduplex.

Oratio, Da nobis. *in*

Lectio ij.

Ex vita ejus per S. Pet Damiani scripta.

ROmualdus Camaldu sis institúti auct Ravennæ nóbili génere tus, adolescens in pro quum Classense mon rium secessit. Deindè ad Marínum severióre ciplínâ célebrem virun cóntulit, ut ad arctan sublímem perfectiónis v eo duce uterétur. Quâ vendi ratióne, Sérgium trem, multosque illu viros, ac præter cét Urséolum Venetiárum cem, & Gradenicum

ilem Vénetum ad húmiles
émi casas addúxit. Pós-
à venit in Gálliam Nar-
onensem, ad monastérium
ncti Michaélis de Cusáno,
m Urséolo, Gradeníco
Maríno, secútus Varí-
m abbátem, qui ex Ca-
aúnia in Itáliam pere-
inatiónem suscéperat:
ique cùm in solitúdine
opè ejus monastérium an-
s plures exegisset, mór-
o Urséolo, in Itáliam
m sóciis reversus est,
ì restítuit ac miríficè pro-
gávit eremíticam disci-
nam.

Lectio iij.

Nter insignes viros quos Christo acquisívit Ro-
ualdus, éminet præcípuè
nctus Bonifácius Russó-
n apóstolus qui martyrii
lmam adeptus est. Deo
edicatiónem Romualdi
nedictiónibus suis faven-
, ita crevit númerus eó-
n quos à século revocá-
t, vel inter discípulos
scipiébat, ut vária in
ultis provínciis monasté-
a erigendi necesse habúe-
. Omnium celebérrimum
t illud quod in Etrúria
ud Casam Málduli in
ibus territórii Floren-
ni: undè ordo ejus Ca-
aldulensis usque nunc
am in Gállia vocátur.
actis in summa vitæ as-
ritáte plúribus annis,
iévit sanctus vir circà an-
m Christi millésimum vi-
gésimum séptimum. Quinquénnio pòst data est discípulis ejus ab Apostólica sede licéntia altari super corpus ejus construendi, qui erat eo témpore canonizandi ritus. Ejus vitam scripsit sanctus Petrus Damiáni cardinális.

DIE XXII.

In Festo

SANCTI PAULINI,

Nolani Episcopi.

Semiduplex.

Pridiè ad VESP. Psalm. sub sola Ant. Suscitábo. xxij. *Oratio*, Deus, qui. *infrà.*

Lectio ij.

Ex scriptis ejus, Ausonio, Hieron Ambros. August. Sulp. Sev. & aliis.

PAulínus, consulári & patrício génere natus Hebrómagi in Santónia, pátrio in óppido ad Garumnam flúvium haud procul à Burdégala, rhetóricis & poéticis ártibus ab Ausónio institútus est. Património peramplo potítus, ac in ipso juventútis flore Consulátum consecútus, Therásiam piam ac locúpletem mulíerem uxórem duxit, è qua post longa vota filius ei in Hispánia, quò cum uxóre ob negótia proféctus fúerat, natus est; qui sub octávum ab ortu diem Complúti óbiit. Circà annum vitæ suæ trigésimum-octávum à Delphíno Burdegalensi Epíscopo bap-

est, eâ tamen lege ut Ecclésiæ Barcinonensi non alligarétur, in sacerdótium tantùm Dómini, non in locum Ecclésiæ consecrátus.

Lectio iij.

INdè, post facultátes, étiam conjugáles, in Gállia potíssimùm paupéribus erogátas, in Itáliam profectum, ut Nolæ, juxtà quam prædium ipsi erat, ad túmulum sancti Felícis réliquum vitæ Deo servíret, sanctus Ambrósius Clero suo ascríbere vóluit; ut, etsi diversis in locis dégeret, ipsíus présbyter censerétur. Romæ, multórum de Clero invídiâ laborávit. Nolæ déniquè postquàm per séxdecim annos mónachi vitam egísset, ejusdem civitátis Episcopátum suscípere coactus est. Vastántibus pósteà Nolam Gothis,

bus & solútâ o
Hunc sanctus Marti
cípulis imitandum
nébat, suumque
felix judicábat ta
dei virtutisque docu
Hunc & sanctus
nymus ferventíssim
presbyterum; beá
tem Euchérius Lu
sis peculiáre Gálliæ
plum, ac ubérrimi
quéntiæ fontem app
Ejus relíquiæ, post
annos Romam delá
Ecclésia sancti Ada
quæ nunc sancti Ba
mæi in Insula dícit
locátæ sunt.

Oratio.

DEus, qui óm
te relinquénti
hoc século céntupl
in futúro vitam æ
promisísti; concéd
tius, ut sancti P

E XXIII.
;ilia Nativitatis
IN. BAPTISTÆ.
*ıerit in Dominica, fit de Dominica versiculum tertii exclusivè: reliqua 'a, id est, septi- ava Lect. de Evan- ;iliæ, cum Homi- nbrosii, infrà, di- ıctâ ad * Asteris- ectio ix. de Evan- Iomilia Dominicæ :is.*
ut infrà, & dici- : Deum.
AUDES, & AD , Psalmi de Do- , cum Commem. e. Reliqua de Vi-
igilia ista venerit , Officium fit ut

FICIUM NOCT.
Simplex
Dóminum mitten- ;elum suum ante uam, * Veníte, s. *Malach.* 3.
94. Veníte. 2.
YMNUS.
or sancto sóboles
ente,
ıx Verbi, tuba ve-
is;
lum Sylvis jubar,
annes,
ıe vatum.
i certet méritis,
ırtu,
ıunt dextro bona
ı cœlo;
Edito nondùm grave crimen Adæ
Cui Deus aufert?
In sinu matris vétulæ jacenti
Se tibi Verbi páriter latentis
Blanda majestas dedit intuendam
Lúmine puro.
Hujus obtútu recreátus, almæ
Virginis clausum veneráris alvo;
Et rudis fundi, saliendo, castos
Promis amóres.
Lúminis primas ubi carpis auras,
Vínculo linguæ rélevas parentem;
Prótinùs tales modulátur hymnos,
Númine plenus:
Orte felíci, puer alme, partu,
Ut viam sternas, Dómino præíbis,
Dans palestínæ documenta plebi
Certa salútis.
Summus æterno sit honos parenti,
Fílio sit laus, hómini Deóque;
Et tibi manans ab utróque compar
Glória, Flamen.
Amen.
Ps. & Ant. de Feria occurr.
℣. De ventre matris meæ Deus meus es tu, ℟. Spes mea abubéribus matris meæ. *Ps.* 21.

Lectiones duæ priores de Scriptura occurr. è tribus fiunt duæ.

Post j. Lect. ℟. Erit gáudium tibi, & exultátio, *Et multi in nativitáte ejus gaudébunt. ℣. Dicétis in die illa, confitémini Dómino & invocáte nomen ejus.*Et multi. *Luc. 1. Is. 12.*

Post ij. Lect. ℟. Ecce Elísabeth, quæ vocátur stérilis, concépit fílium in senectúte sua, * Quia non erit impossíbile apud Deum omne Verbum. ℣. Adhuc multiplicabuntur in senecta úberi & benè patientes erunt ut annúntient: * Quia non. *Luc. 1. Ps. 91.*

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 1.

FUit in diébus Heródis regis Judææ Sacerdos quidam, nómine Zacharías, de vice Abía; & uxor illíus de filiábus Aáron, & nomen ejus Elísabeth. Erant autem justi ambo ante Deum. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Comment. in Luc. Lib. 1. §. 15. & 16.

DOcet nos Scriptúra divína non solùm mores in iis qui prædicábiles sunt, sed étiam parentes oportére laudári, ut véluti transmíssa immaculátæ puritátis hæréditas in iis quos vólumus laudáre, præcellat. Quæ ei inténtio hoc loco Evangelistæ, nisi tus Joannes Bapti litétur paréntibus culis, móribus, passióne & Sic étia Sámuel mater Ann tur: sic Isaac à pa nobilitátem pietá pit, quam pósteri quit. * Sacerdos ít charías, nec solùn dos, sed étiam Abía, id est, nó ter superióres fam uxor, inquit, ejus d Aáron. Non solùm paréntibus, sed éti jóribus sancti Joa bílitas propagátu seculári potestáte s sed religiónis succe nerábilis. Tales eni res habére débuit tius Christi, ut non conceptam, sed à bus acceptam, & fúsam jure natúr cáre fidem Domín rétur adventûs.

℟. Ne tímeas, ría; quóniam exa deprecátio tua: & tua Elísabeth párie lium, & † Vocábi ejus Joannem. ℣ Deus: Benedíca tuæ, & ex illa d fílium cui bene sum: * Uxor. Glór † Vocábis. *Luc. 17.*

℣. *Sacerd.* Be

mine, Deus Israël
ostri, ℟. Ab æterno
um. 1. *Paral.* 29.

LAUDES.

Semiduplex.

DIxit Zacharías ad Angelum : Ego
nex, & uxor mea
: in diébus suis.

3. *a.* Respondens
dixit ei : Ego sum
, qui asto ante
Luc. 1.

8. c. Missus sum
d te, & hæc tibi
izáre, quæ imple-
in témpore suo.

cum de Festis.

t. Erat plebs expec-
charíam, & mira-
quòd tardáret ipse
lo. *Luc.* 1.

7. b. Egressus non
loqui ad illos, &
érunt quòd visió-
idisset in templo.

ULUM. *Malach.* 3.

e ego mitto Ange-
n meum & præpa-
viam ante faciem
& statim véniet ad
n suum Dominátor
os quæritis, & An-
estamenti quem vos

HYMNUS.

humum signas pede,
mollis infans,
tium cæcos pénetras
cessus;

Hic sacro gaudes tácitam
sub antro
Cóndere vitam.

Corpus, hirsúti spólio ca-
méli,
Melle Sylvestri teris &
locustis,
Ne venenáto malè cor
inescat
Lacte voluptas.

Lustra sex vitæ tibi dùm
recurrunt;
Ecce Jordánis próperas
ad oram
Alter Elías, pópulis su-
pernæ
Núntius iræ.

Amne quot lustras benè
pœnitentes!
Autor ut subdant sua
corda Christo,
Cui datum sancto reno-
váre puras
Flámine mentes.

Hunc lavas undis nive pu-
riórem.
Quæ seges laudis? venit
undè nomen
Grande Baptistæ, quod
ad astra festis
Tóllitur hymnis.

Summus æterno sit honos
parenti,
Summus & nato, decus
& potestas
Sit tibi compar, utriusf-
que nexus
Omne per ævum. Amen.

℣. Tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis, ℟. Præíbis ante fáciem Dómini paráre vias ejus. *Luc.* 1.

Ad Benedictus.

Ant. 4. *E.* Inítium Evan-

gélii Jesu Christi Filii Dei, Joannes in deserto baptízans & prædicans baptismum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum. *Marc.* 1.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat; & beáti Joannis præcursóris hortamenta sectando, ad eum quem prædíxit secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit & regnat.

AD HORAS.

Duplex-minus.

In fine Hymn. Doxologia.

Quem vox Joannis núntiat,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, & almo Spíritu
Nunc & per omne sécu-lum. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Dixit Zacharías.

In ℟. *br.* ℣. Qui mittis Angelum tuum * ante fáciem tuam. *Mal.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 3. *a.* Respondens.

CAPITULUM. *Apoc.* 22.

COnservus tuus sum, & fratrum tuórum prophetárum, & eórum qui servant verba Prophetíæ libri hujus: Deum adóra.

℟. *br.* Adoráte Deum * Omnes Angeli ejus. Adoráte. ℣. Confitém
riæ * sanctificati
* Omnes. Glória.
℣. Lux orta e
℟. Et rectis cor
Ps. 96.

A D S E X

Ant. 8. c. Missi

CAPITULUM.

AUdi fili Seph
est Deus qua
ut mentiátur: ne
hóminis, ut muté
ergò, & non fác
tus est, & non i

℟. *br.* Recor
Dóminus * mis
suæ. Recordátus.
ritátis suæ * D
raël, * Misericór
ria. Recordátus.

℣. Fidélis Dó
ómnibus verbis su
sanctus in ómnib
bus suis. *Ps.* 144.

A D N O N

Ant. 7. b. Eg

CAPITULUM.

SAcramentum r
cóndere bon
ópera autem Dei
& confitéri hor
est.

℟. *br.* Aspícite
nobiscum Dómin
confitémini illi.
℣. Credentes qu
vobiscum * miser
suam. * Et. Gló
pícite. *Tob.* 13.

℣. Cantáte Dón
ticum novum; ℟.
rabília fecit. *Ps.*

DIE XXIV.

IN NATIVITATE

IOANNIS BAPTISTÆ,

LESIÆ CATHEDRALIS TOTIUSQUE DIŒCESIS PATRONI.

ANNUALE.

I. VESPERIS.
Psalmi de Feria.
Um sacerdótio fun- gerétur Zacharías ine vicis suæ, appá- lli Angelus Dómini à dextris altáris in- *Luc.* 1.
. 3. a. Ait ad eum us : Ne tímeas, Za- ; exaudíta est depre- tua : & uxor tua Elí- páriet tibi fílium. 1.
1. D. Vocábis nomen oannem : & erit gáu- tibi, & exultátio ; & in nativitáte ejus bunt. *Luc.* 1.
t. 5. a. Vinum & síce- non bibet ; & Spíritu o replébitur adhuc ex matris suæ. *Luc.* 1.
t. 4. d. Multos filió- Israël convertet ad inum Deum ipsórum, ræcédet paráre Dó- plebem perfectam. 1.
PITULUM. *Malach.* 4.
Cce ego mittam vobis Elíam Prophétam, án- àm véniat dies Dómini magnus & horríbilis ; & convertet cor patrum ad fílios, & cor filiórum ad patres eórum : ne fortè véniam, & percútiam ter- ram anathémate.

℟. Erit magnus coram Dómino : * Et † Ipse præ- cédet ante Dóminum in spíritu & virtúte Elíæ, ut convertat corda patrum in fílios, & incrédulos ad pru- déntiam justórum ℣. Scrip- tus est Elías in judíciis tém- porum leníre iracúndiam Dómini, conciliáre cor pa- tris ad fílium, & restitúere tribus Jacob : * Et. Gló- ria. † Ipse. *Repet.* ℟. Erit magnus. *usquè ad* ℣. *Luc.* 1. *Eccli.* 48.

HYMNUS.

CHriste, prolapsi repa- rátor orbis,
Ut tuum casto celebré- mus omnes
Ore Baptistam, máculas profáni
Élue cordis.
Hunc paratúrum Dómino sequenti
Sémitam prisci cecinêre vates :

Vátibus cunctis fuit ipse major,
Júdice Christo.
Hic & inclúsus genitrícis alvo,
Sentit exultans Dóminum latentem;
Jamque cœlesti trépidat veníre
Obvius Agno.
Quid fide pendes dúbiâ, Sacerdos?
Muta torpébit tibi vox: at infans
Prótinùs nascens pátriæ resolvet
Víncula linguæ.
Quin repromissam, súbitus Prophéta,
Cernis humáno géneri salútem;
Núntias pacem, reserasque fatis
Grándibus ora.
Gaudet admírans pópulus stupetque:
Quis puer, clamant, erit iste, cujus
Se statìm prodit manifesta tantis
Glória signis?
Laus sit æternæ sua Trinitáti,
Quæ novam mundo paritúra lucem,
Prævium Soli vóluit Joannem
Súrgere sidus. Amen.

℣. Suscepisti me, Dómine, de útero matris meæ: ℟. Confitébor tibi, quia mirabília ópera tua. *Ps.* 138.

Ad Magníficat.

Ant. 6. *duplicanda.* Dixit Zacharías ad Angel
Undè hoc sciam? Et
pondens Angelus, d
Ecce non póteris loq
què in diem quo hæc f
pro eo quòd non cred
verbis meis. *Luc.* 1.

Oratio, ut infrà ad
des.

AD COMPLETORII

Psalmi & Capitulum d
ria. Cetera ut infrà p
Vesperas.

AD OFFICIUM NO

Invit. Agnum Dei à J
ne demonstrátum, *
níte, adorémus. *Joa*
Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

EXiit cunis pretiósu
fans,
Munus Excelsi: v
ut tenello
Córpori robur, nov
tat intùs
Grátia mentem.
Jamque conventus fug
profános,
Hórridis blandâ pr
urbe lustris,
Mílitem Christo pa
innocentes
Sævus in artus.
Cinctus hirsúti spóliis
méli,
Arido vitam toleráre v
Gaudet, insulsas m
cans agresti
Melle locustas.
Scílicèt, sacrâ stimula
flammâ,
Pérfidam natus renov
gentem,
Ad patrum mentes re
cábit olim

Co

Corda nepótum.
Qui creat mundum, sit honos Parenti:
Laus tibi compar, Reparátor orbis:
Æquus ambórum sit honos per omne
Tempus Amóri. Amen.

Psalmi de Dominica.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. *D.* Zacharías & uxor illíus Elísabeth erant justi ante Deum, incedentes in ómnibus mandátis Dómini. *Luc.* 1.

Ant. 2. Non erat illis fílius, eò quòd esset Elísabeth stérilis, & ambo processissent in diébus suis. *Luc.* 1.

Ant. 4. E. Et ecce Elísabeth concépit fílium in senectúte sua; quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. *Luc.* 1.

℣. Adhuc multiplicabuntur in senecta úberi, ℟. Et benè patientes erunt. *Ps.* 91.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 40.

CONsolámini, consolámini, pópule meus, dicit Deus vester, loquímini ad cor Jerúsalem, & advocáte eam; quóniam compléta est malítia ejus, dimissa est iníquitas illius: suscépit de manu Dómini duplícia pro ómnibus peccátis suis. Vox clamantis in deserto: Parate viam Dómini, rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri. Omnis vallis exaltábitur, & omnis mons & collis humiliábitur; & erunt prava in directa, & áspera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini, & vidébit omnis caro páriter, quòd os Dómini locútum est.

℟. Concépit Elísabeth, & occultábat se ménsibus quinque, dicens: * Quia sic fecit mihi Dóminus in diébus quibus respéxit auferre oppróbrium meum inter hómines. ℣. Exaltábitur senectus mea in misericórdia úberi; * Quia. Glória. * Quia. *Luc.* 1. *Ps.* 91.

De Malachía Prophéta.

Lectio ij. Cap. 3.

ECce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam. Et statim véniet ad templum suum Dominátor, quem vos quæritis; & Angelus testamenti, quem vos vultis. Ecce venit, dicit Dóminus exercítuum: & quis póterit cogitáre diem adventûs ejus? & quis stabit ad videndum eum? Ipse enim quasi ignis conflans, & emundans argentum, & purgabit fílios Levi, & colábit eos quasi aurum, & quasi argentum, & erunt Dómino offerentes sacrifícia in justítia. Et placébit Dómino sacrifícium Juda & Jerúsalem sicut dies séculi, & sicut anni antíqui.

℟. Intrávit María in do-

mum Zacharíæ, & salutávit Elísabeth; * Et factum est ut audívit salutatiónem Maríæ Elísabeth, exultávit infans in útero ejus. ℣. Prævenisti eum, Dómine, in benedictiónibus dulcédinis. * Et. Glória. * Et. *Luc.* 1. *Ps.* 20.

Lectio iij. Cap. 4.

Ecce dies véniet succensa quasi camínus: & erunt omnes superbi, & omnes facientes impietátem, stípula: & inflammábit eos dies véniens, dicit Dóminus exercítuum, quæ non derelinquet eis radícem & germen. Et oriétur vobis timéntibus nomen meum Sol justítiæ, & sánitas in pennis ejus; & egrediémini, & saliétis sicut vítuli de armento. Et calcábitis ímpios, cùm fúerint cinis sub planta pedum vestrórum; in die quâ ego fácio, dicit Dóminus exercítuum. Mementóte legis Móysi servi mei, quam mandávi ei in Horeb ad omnem Israël, præcepta & judícia. Ecce ego mittam vobis Elíam prophétam, ántequàm véniat dies Dómini magnus & horríbilis. Et convertet cor patrum ad fílios, & cor filiórum ad patres eórum: ne fortè véniam, & percútiam terram anathémate.

℟. Repléta est Spíritu sancto Elísabeth, & exclamávit voce magnâ: Undè hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei * Ecce exultávit infans in útero me perimento dídici díxerit mihi Deu te. * Ecce. Glória *Repetitur* ℟. Re usquè ad ℣. *Luc.* 1

IN II. NOCT

Ant. 3. a. Elís plétum est tempus & péperit fílium.

Ant. 1. g. Audi cíni & cognáti e magnificávit Dón sericórdiam suam & congratulaba *Luc.* 1.

Ant. 6. Venérun cídere púerum; ejus dixit: Vocábi nes. *Luc.* 1.

℣. O Dómine, servus tuus: ℟. E tuus, & fílius anc *Ps.* 115.

Sermo sancti Au Epíscopi.

Serm. 292. *de Nati*

Lectio iv.

Nativitátis dies hodie ditur, hó brátur. Hoc majó ditióne suscépimu ad pósteros imitar tióne transmíttim re pósitâ, occurri non prætereunda natálem, quo est útero Joannes, p lebrámus, quàm c Apóstoli, vel M vel Prophétæ, vel

e? Si interrogémur, id respondébimus? Quann mihi vidétur, quann meárum vírium mediotáti occurrit, hæc causa : Discípuli Dómini nati, per ætátis accessum ad ios capacióres perducti, discipulátum assumpti t : illórum pósteà fides mino adhæsit, sed nul illórum natívitas Dóio militávit. Recordé r & Prophétas, recolá; Patriarchas : nati sunt ines ; ætátis accessu rei Spíritu sancto Chrisprophetavérunt. Nati , ut pósteà prophetá. Joannis autem ipsa vitas Dóminum Chrisprophetávit, quem eptum ex útero salut.

, Innuébant patri ejus, n vellet vocári eum. póstulans pugillárem, sit : * Joannes est noejus : & miráti sunt ersi. ℣. Vocábitur noquod os Dómini nobit. *Joannes. Glória. annes. *Luc.* 1. *Is.* 62.

Lectio v.

[H]c Joannes non invenítur inter discípulos ini ; sed invenítur póliscípulos habuisse cum ino. Quid est hoc ? est iste homo ? Homo s : quis homo tantus ? en non sequebátur iniscípulos Dóminum, quebantur eum discípuli : absit ut dicam, contrà Dóminum, sed tamen quasi extra Dóminum. Discípulos habébat Christus, discípulos habébat Joannes : docébat Christus, docébat Joannes. Quid jam dicam ? Baptizábat Joannes, baptizábat Christus. Plùs hìc de baptismo dico : à Joanne baptizátus est Christus. Magna jam eminére causa cœpit, quâ fúerat & Christus à Patre mittendus, & Joannes à Christo præmittendus. Prior missus est Joannes ; sed sicut ab obsequéntibus antecéditur judex. Postérior homo creátus est Christus ; sed Joannem creávit Deus Christus.

℟. Apertum est íllicò os Zacharíæ, & replétus est Spíritu sancto ; & prophetávit, dicens : Tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis ; * Præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus. ℣. Noli dícere : Puer sum, dixit Dóminus ; quóniam ad ómnia quæ mittam te, ibis : * Præíbis. Glória. * Præíbis. *Luc.* 1. *Jer.* 1.

Lectio vj.

Erat ígitur Joannes homo perfectus quidèm, & cujus tanta grátia commendata est, ut ipse de illo Dóminus díceret : In natis mulíerum nemo exurréxit major Joanne Baptistâ. Iste ergò tàm magnus agnoscit Dómino in parvo

mum Zacharíæ, & salutávit Elísabeth; * Et factum est ut audívit salutatiónem Maríæ Elísabeth, exultávit infans in útero ejus. ℣. Prævenisti eum, Dómine, in benedictiónibus dulcédinis. * Et. Glória. * Et. *Luc.* 1. *Ps.* 20.

Lectio iij. Cap. 4.

ECce dies véniet succensa quasi camínus: & erunt omnes superbi, & omnes facientes impietátem, stípula: & inflammábit eos dies véniens, dicit Dóminus exercítuum, quæ non derelinquet eis radícem & germen. Et oriétur vobis timéntibus nomen meum Sol justítiæ, & sánitas in pennis ejus; & egrediémini, & saliétis sicut vítuli de armento. Et calcábitis ímpios, cùm fúerint cinis sub planta pedum vestrórum; in die quâ ego fácio, dicit Dóminus exercítuum. Mementóte legis Móysi servi mei, quam mandávi ei in Horeb ad omnem Israël, præcepta & judícia. Ecce ego mittam vobis Elíam prophétam, ántequàm véniat dies Dómini magnus & horríbilis. Et convertet cor patrum ad fílios, & cor filiórum ad patres eórum: ne fortè véniam, & percútiam terram anathémate.

℞. Repléta est Spíritu sancto Elísabeth, & exclamávit voce magnâ: Unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? * Ecce exultávit in gáudio infans in útero meo. ℣. Experimento dídici quia benedíxerit mihi Deus propter te. * Ecce. Glória. * Ecce. *Repetitur* ℞. Repléta est. *usquè ad* ℣. *Luc.* 1. *Gen.* 30.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Elísabeth implétum est tempus pariendi, & péperit fílium. *Luc.* 1.

Ant. 1. g. Audiérunt vicíni & cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa; & congratulabantur ei. *Luc.* 1.

Ant. 6. Venérunt circumcídere púerum; & mater ejus dixit: Vocábitur Joannes. *Luc.* 1.

℣. O Dómine, quia ego servus tuus: ℞. Ego servus tuus, & fílius ancillæ tuæ. *Ps.* 115.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 292. *de Nativ. S. J. B.*

Lectio iv.

NAtivitátis Joannis dies hodiernus tráditur, hódiè celebrátur. Hoc majórum traditióne suscépimus; hoc ad pósteros imitandâ devotióne transmíttimus. Quâ re pósitâ, occurrit quæstio non prætereunda: Quarè natálem, quo est ortus ex útero Joannes, pótiùs celebrámus, quàm cujúslibet Apóstoli, vel Mártyris, vel Prophétæ, vel Patriar-

chæ? Si interrogémur, quid respondébimus? Quantùm mihi vidétur, quantùm meárum vírium mediocritáti occurrit, hæc causa est: Discípuli Dómini nati, & per ætátis accessum ad annos capacióres perdúcti, in discipulátum assumpti sunt: illórum pósteà fides Dómino adhæsit, sed nullíus illórum natívitas Dómino militávit. Recordémur & Prophétas, recolámus Patriarchas: nati sunt hómines; ætátis accessu repléti Spíritu sancto Christum prophetavérunt. Nati sunt, ut pósteà prophetárent. Joannis autem ipsa natívitas Dóminum Christum prophetávit, quem conceptum ex útero salutávit.

℟. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum. Et póstulans pugillárem, scripsit: * Joannes est nomen ejus: & miráti sunt univérsi. ℣. Vocábitur nomen quod os Dómini nominábit. *Joannes. Glória. * Joannes. *Luc.* 1. *Is.* 62.

Lectio v.

HIc Joannes non invenítur inter discípulos Dómini; sed invenítur pótiùs discípulos habuisse cum Dómino. Quid est hoc? Quis est iste homo? Homo tantus: quis homo tantus? Tamen non sequebátur inter discípulos Dóminum, & sequebantur eum discípuli: absit ut dicam, contrà Dóminum, sed tamen quasi extra Dóminum. Discípulos habébat Christus, discípulos habébat Joannes: docébat Christus, docébat Joannes. Quid jam dicam? Baptizábat Joannes, baptizábat Christus. Plùs hìc de baptismo dico: à Joanne baptizátus est Christus. Magna jam eminére causa cœpit, quâ fúerat & Christus à Patre mittendus, & Joannes à Christo præmittendus. Prior missus est Joannes; sed sicut ab obsequéntibus antecéditur judex. Postérior homo creátus est Christus; sed Joannem creávit Deus Christus.

℟. Apertum est íllicò os Zacharíæ, & replétus est Spíritu sancto; & prophetávit, dicens: Tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis; * Præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus. ℣. Noli dícere: Puer sum, dixit Dóminus; quóniam ad ómnia quæ mittam te, ibis: * Præíbis. Glória. * Præíbis. *Luc.* 1. *Jer.* 1.

Lectio vj.

ERat ígitur Joannes homo perféctus quidèm, & cujus tanta grátia commendata est, ut ipse de illo Dóminus díceret: In natis mulíerum nemo exurréxit major Joanne Baptistâ. Iste ergò tàm magnus agnoscit Dómino in parvo

magnum : agnoſcit homo eum qui vénerat homo Deus. Si enim in natis mulíerum, hoc eſt, in homínibus, nemo exurréxit major Joanne Baptiſta ; quiſquis Joanne plùs eſt, non tantùm homo, ſed & Deus eſt. Débuit ergò tantus iſte & diſcípulos próprios habére, & cum diſcípulis ſuis magiſtrum ómnium Chriſtum cognóſcere. Quod enim eſt majus teſtimónium veritátis, quàm ſe humiliando eum agnóſcere, cui æmulando póterat invidére ? Putári Chriſtus pótuit, & nóluit. Dixérunt hómines, cùm fallerentur in eo : Nùm fortè hic eſt Chriſtus ? Reſpondit ille quòd non erat, ut manéret quod erat. Indè quippè Adam lapſus pérdidit quod erat, quia id quod non erat uſurpávit.

℟. Puer creſcébat, & confortabátur ſpíritu : * Et erat in deſertis uſquè in diem oſtenſiónis ſuæ ad Iſraël. ℣. Crevit puer, & benedíxit ei Dóminus, cœpitque Spíritus Dómini eſſe cum eo. * Et. Glória. * Et. *Repetitur* ℟. Puer. *uſquè ad* ℣. *Luc.* 1. *Judic.* 11.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Factum eſt verbum Dómini ſuper Joannem in deſerto, & venit in omnem regiónem Jordánis, prædicans baptiſmum pœniténtiæ. *Luc.* 3.

Ant. 8. *c.* Ipſe Joannes habébat veſtime pilis camelórum nam pellíceam c bos ſuos ; eſca a erat locuſtæ, & n tre. *Matth.* 3.

Ant. 5. a. Vox in deſerto : Pa Dómini ; exalta i dine vocem tua evangelízas Jerúſ 40.

℣. Vox Dómin túte : ℟. Vox D magnificéntia. P

Léctio ſancti Eva cundùm Luc

Lectio vij.

ELíſabeth imp tempus pari péperit fílium. runt vicíni & co quia magnificávit miſericórdiam ſu illa ; & congratu ei. Et réliqua.

Homília ſancti A Epíſcopi.

In Luc. Lib. 2.

HAbet ſanct tio lætítia mórum, c múne eſt bonum enim commúnis e Et ídeò in ortu ju vitæ inſigne præ & grátia ſecutúra exultatióne vicinc figurante ſignátur. autem tempus qu útero Prophéta, tur, ne Maríæ taceátur ; ſed ten tur infántiæ, eò q

ſentiâ Dómini matris in útero roborátur, qui infántiæ impedimenta neſcívit. Et ideò in Evangélio nihil ſuper eo légimus, niſi ortum ejus, & oráculum, exultatiónem in útero, vocem in deſerto. Neque enim ullam infántiæ ſenſit ætátem, qui ſupra natúram, ſupra ætátem in útero ſitus matris, à menſúra perfectæ cœpit ætátis plenitúdinis Chriſti.

℟. Fuit homo miſſus à Deo, cui nomen erat Joannes: * Non erat ille lux, ſed ut teſtimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. ℣. Surréxit quaſi ignis; & verbum ipsíus quaſi fácula ardébat. * Non. Glória. * Non. *Joan.* 1. *Eccli.* 48.

Lectio viij. *n.* 31.

MIrè ſanctus Evangeliſta præmittendum putávit, quòd plúrimi infantem patris nómine Zacharíæ appellandum putáverint; ut advertas matri non nomen alicújus diſplicuiſſe degéneris, ſed id ei ſancto infúſum Spíritu, quod ab Angelo antè Zacharíæ fúerat prænuntiátum. Et quidèm ille mutus intimáre vocábulum fílii nequívit uxóri; ſed per prophetíam Eliſabeth dídicit quod non didícerat à maríto. Joannes eſt, inquit, nomen ejus; hoc eſt, non nos ei nomen impónimus, qui jam à Deo nomen accépit. Habet vocábulum ſuum quod agnóvimus, non quod elégimus. Habent hoc mérita Sanctórum, ut à Deo nomen accípiant; & benè ádditur: Quia nemo in cognatióne ejus vocabátur hoc nómine, ut intélligas nomen non géneris eſſe, ſed vatis.

℟. Joannes teſtimónium pérhibet de Verbo, & clamat, dicens: Qui poſt me ventúrus eſt, ante me factus eſt, quia prior me erat; * Et † De plenitúdine ejus nos omnes accépimus. ℣. Ego novíſſimus, in benedictióne Dei & ipſe ſperávi. * Et. Glória. † De. *Joan.* 1. *Eccli.* 33.

Lectio ix. *n.* 32.

SCripſit autem: Joannes eſt nomen ejus. Et hìc nomen non impónitur, ſed aſtrúitur: meritóque continuò reſolúta eſt lingua ejus; quia quam vínxerat incredúlitas, fides ſolvit. Credámus & nos ígitur, ut loquámur; ut lingua noſtra quæ incredulitátis vínculis eſt ligáta, ratiónis voce ſolvátur. Scribámus ſpíritu myſtéria, ſi vólumus loqui: ſcribámus prænúntium Chriſti, non in tábulis lapídeis, ſed in tábulis cordis carnálibus. Etenim qui Joannem lóquitur, Chriſtum prophétat.

℟. Qui miſit me, ille mihi dixit: * Super quem víderis Spíritum deſcenden-

tem, & manentem super eum, hic est qui baptízat in Spíritu sancto. ℣. Dóminus formans me ex útero servum sibi, ut redúcam Jacob ad eum, factus est fortitúdo mea; & dixit: * Super. Glória. * Super. *Repetitur* ℟. Qui misit me. *usquè ad* ℣. *Joan.* 1. *Is.* 49.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Os meum annuntiábit justítiam tuam, ℟. Totâ die salutáre tuum. *Ps.* 70.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 7. d. EXistimante pópulo de Joanne, ne fortè esset Christus, respondit: Véniet fórtior me, cujus non sum dignus sólvere corrígiam calceamentórum. *Luc.* 3.

Ant. 4. *E.* Conféssus est: Non sum ego Christus: ego vox clamantis in deserto, Dirígite viam Dómini. *Joan.* 1.

Ant. 1. a. Prædicábat, dicens: Ego baptizávi vos aquâ; ille verò baptizábit vos Spíritu sancto. *Marc.* 1.

Ant. 5. a. Vidit Jesum.

CANTICUM. *Isaïæ* 40.

Prænuntius Christi vaticinatur.

SUper montem excelsum ascende tu, * qui evangelízas Sion.

Exalta in fortitúdine vocem tuam, * qui evangelízas Jerúsalem.

Exalta, noli timére; * dic civitátibus Juda: Ecce Deus vester.

Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, * & bráchium ejus dominábitur.

Ecce merces ejus cum eo, * & opus illíus coram illo.

Sicut pastor gregem suum pascet: * in bráchio suo congregábit agnos, & in sinu suo levábit; fœtas ipse portábit.

Dicitur per Octav. quandò fit de ea.

Ant. Vidit Jesum, & ait: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. Hic est de quo dixi: Post me venit vir, qui ante me factus est. *Joan.* 1.

Ant. 2. Lex & Prophétæ, usquè ad Joannem: ex eo regnum Dei evangelizátur, allelúia. *Luc.* 16.

CAPITULUM. *Act.* 19.

JOannes baptizávit baptísmo pœniténtiæ pópulum, dicens: In eum qui ventúrus esset post ipsum, ut créderent, hoc est, in Jesum.

HYMNUS.

NUnc suis tandèm novus è latébris
Prodit Elías, populísque Christum
Clamat, expróbrans sua viperínæ
Crímina proli.
En Deus judex, Deus en propinquat

Véntilans fruges: súperis recondet
Tríticum cellis, paleasque diros
Tradet in ignes.
Hujus adventu, rígidum superbi
Déprimant montes caput; erigantur
Vállium passim cava: corrigantur
Prava viárum.
Sancte Præcursor, date præco lucis,
Éxcitet somno tua vox inertes;
Ut graves olìm fugiámus Agni
Víndicis iras.
Summa laus Patri, genitóque Verbo:
Æquus ambórum sit honos Amóri,
Qui sacrum Christi púgilem potenter
Ungit & armat. Amen.

℣. Docébo iníquos vias tuas; ℟. Et ímpii ad te convertentur. *Ps.* 50.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. *duplicanda.* A diébus Joannis Baptistæ regnum cœlórum vim pátitur, & violenti rápiunt illud. *Matth.* 11.

Oratio.

Deus, qui præsentem diem honorábilem nobis in beáti Joannis Nativitáte fecisti: da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum, & ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ; Per.

AD HORAS,

Doxologia.

Quem vox Joannis núntiat,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, & almo Spíritu
Nunc & per omne sæculum. Amen.

Dicitur per Octav. nisi adsit propria.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Existimante pópulo.

In ℟. *br.* ℣. Qui mittis Angelum tuum * ante fáciem tuam. *Mal.* 3.

Canon proprius.

AD TERTIAM.

Ant. 4. *E.* Confessus est.

CAPITULUM. *Is.* 52.

Gaudéte, & laudáte simul, deserta Jerúsalem; quia consolátus est Dóminus pópulum suum, redémit Jerúsalem. Parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium; & vidébunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri.

℟. *br.* Vox Dómini * concutientis desertum, * Allelúia, allelúia. Vox Dómini. ℣. Vox Dómini * revelábit condensa, * Allelúia. Glória Patri. Vox. *Ps.* 28.

℣. Dabit Deus voci suæ vocem virtútis: ℟. Date glóriam Deo. *Ps.* 67.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Prædicábat.

CAPITULUM. *Act.* 13.

DEus ex sémine David secundùm promissiónem edúxit Israël salvatórem Jesum, prædicante Joanne ante fáciem advéntûs ejus baptismum pœniténtiæ omni pópulo Israël.

℟. *br.* Altíssimus * dedit vocem suam, * Allelúia, allelúia. Altíssimus. ℣. Et apparuérunt * fontes aquárum, * Allelúia. Glória. Altíssimus. *Ps.* 17.

℣. Vox Dómini super aquas: ℟. Dóminus dilúvium inhabitáre facit. *Ps.* 28.

AD NONAM.

Ant. 2. Lex & Prophétæ.

CAPITULUM. *Act.* 13.

CUm impléret Joannes cursum suum, dicébat: Quem me arbitrámini esse, non sum ego; sed ecce venit post me, cujus non sum dignus calceamenta pedum sólvere.

℟. *br.* Parávi lucernam * Christo meo, * Allelúia, allelúia. Parávi. ℣. Super ipsum * efflorébit sanctificátio mea, * Allelúia. Glória Patri. Parávi. *Ps.* 131.

℣. Prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meū: ℟. Et ostendam illi salutáre meum. *Ps.* 90.

AD II. VESPERAS.

Ps. Dixit Dóminus. 28.

Ant. 6. COEpit Jesus dícere ad turbas de Joanne: Quid existis vidére? Prophétam? Étiam vobis, & plusquàm P[r...] tam. *Matth.* 11.

Ps. Beatus vir. 29.

Ant. 5. C. Hic est [...] scriptum est: Ecc[e] mitto Angelum meu[m] fáciem tuam, qui p[ræpa]rábit viam tuam a[nte...] *Matth.* 11.

Ps. Laudate pueri

Ant. 7. a. Amen [dico] vobis: Non surré[xit in]ter natos mulíerum [major] Joanne Baptistâ. *[Matth.]* 11.

Ps. Dómine, non e[st...]

Ant. 4. E. A vent[re ma]tris consecrátus est [Pro]phéta, evértere, & e[...] & pérdere, & íterùm [...]váre. *Eccli.* 49.

Ps. Memento. *cu[m] divisione.* 157.

Ant. 1. D. Si vu[ltis] cípere, ipse est Elí[as qui] ventúrus est. *Matth*

CAPITULUM. *Eccl*

IN fide sua probá[tus est] Prophéta, & có[gnitus] est in verbis suis [...] quia vidit Deum luci[s...] Allelúia, allelúia. [Ma]jor inter natos mu[lierum] Prophéta Joanne Ba[ptista] nemo est. Allelúia. [...]

HYMNUS.

QUid moras necti[s...]
mino jubenti
Cede: qui sacro
igne corda,
Hic tuis ardet má[...]
Joannes,
Amne lavári.

Quis fuit sensus tibi, cùm vidéres
Súpplicis ritu dare colla pronum,
Cui pedum summo réputes honóri
Sólvere lora?

Cernis ut, nimbo rutilante, Christo
Spíritus, Patris comitante voce,
Incubat; sese Triadisque tota
Pandit imago?

Díligens instas óperi minister:
Víctimam mundi scelus auferentem
Prædicas Agnum, digitóque fidus
Indice monstras.

Immemor laudis própriæ, magistro
Débitos Christo própe-ras alumnos
Réddere: ardébas mínui, decébat
Créscere Christum.

Nec fidem vitâ sat erit probasse;
Víndicem læsi rígidum pudóris
Te manet carcer: Dómino cruentâ
Morte præíbis.

Summa laus Patri, genitóque Verbo:
Æquus ambórum, sit honos Amóri,
Qui sacrum Christi púgilem potenter
Ungit & armat. Amen.

℣. Loquébar de testimóniis tuis, Dómine, ℟. Et non confundébar. *Ps.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *duplicanda.* Joannes testimónium perhíbuit veritáti; ille erat lucerna ardens & lucens. *Joan.* 5.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica.

Ant. 7. d. Vox clamantis in deserto: Paráte viam Dómini; rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri. *Is.* 40.

Doxologia, Quem vox, ut suprà, ad Horas; nisi occurrat intrà Octav. Corporis Christi; & sic ad Hor.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Revelábitur glória Dómini; & vidébit omnis caro páriter, quòd os Dómini locútum est. *Is.* 40.

DIEBUS

INTRA OCTAVAM

S. JOANN. BAPTISTÆ.

Omnia, dempto ritu Solemni, ut in die, exceptis quæ sequuntur.

Psalmi de Feria in toto Officio.

AD NOCT. tres Antiph. ℣. & ℟℟℟. è Nocturno diei, secundùm Feriam.

Lectio j. de Scriptura occur. tribus in unam junctis.

Lectio ij. & iij. ut infrà in qualibet die.

AD LAUDES, unica Antiphona super Psalmos, quæ quarta Laudum diei,

cum Cantico, Super montem. *ut in die Festi.*

AD HORAS, dicitur Allelúia. *in* ℟℟℟. *brev. etiam in Fest. occurr.*

AD VESP. unica Ant. super Ps. quæ prima Vesp. diei. Post Capitulum omittitur Allelúia. *cum suo* ℣.

SABBATO

INTRA OCTAVAM.

IN VESPERIS, Psalmi de Sabbato, Antiph. Capit. (*omisso* ℟.) *Hymnus*, ℣. *& Ant. ad* Magníficat *ut in I. Vesp. Festi, cum Commem. Dom. sequentis.*

AD COMPLETORIUM, *Psalmi & Capit. de Sabbato. Cetera ut in die Festi.*

DOMINICA

INTRA OCTAVAM.

Officium, dempto ritu Solemni, ut in die Festi. Ps. Dominica in toto Officio.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Hom. 3. in Nat. S. Joan. Bapt.

Lectio iv.

FEstivitátem præséntis diéi, fratres charíssimi, venerandi Joannis Baptistæ genuína natívitas consecrávit; qui idcircò in hoc séculum supernâ dispensatióne directus est, ut non solùm ipse prophetáli sublimarétur glória, sed ut & ómnium étiam per eum prophetárum præcónia firmarentur. Nec immeritò illum præcípuo honóre nunc venerámur, qui speciáli quâdam grátiâ, ob hoc redemptórem mundi novíssimus prophetávit, ut osténderet eum primus. Hic enim solus est prophetárum, qui Dóminum nostrum Jesum Christum, quem álii in longa témpora futúrum præsciérunt, própriis óculis vidére méruit, & annuntiáre præsentem.

Lectio v.

HIc est ille, quem, inspirante Deo, præscius annúntiat Isaías, dicens: Vox clamantis in deserto: paráte viam Dómini. Quàm cóngruè, fratres caríssimi, beátus Joannes prædicátus est vox, qui cœlestis verbi & præco mittebátur, & testis! hic est ille, cujus per ángelum Gabriélem prænuntiátur natívitas, & nomen, & méritum. Hic est qui judício cœlestis senténtiæ cunctis mortálibus antefertur, dicente Dómino; Non surréxit inter natos mulíerum major Joanne Baptistâ. Quàm pulchrè dictum est inter natos mulíerum non esse majórem: quia ille omnímodis major erat Joanne, qui de vírgine nascebátur.

Lectio vj.

QUibus prospectis, advértite, dilectíssimi, quantam huic reveréntiam

quantùm devotiónis debeámus impéndere, qui ut honorábilis sit, à sancto est Spíritu prophetátus, promissus ab ángelo, laudátus à Dómino, & perpétuâ sanctæ mortis glóriâ consecrátus. Decébat namque ut mysticam nativitátem ejus mirábilis vita sequerétur, & sanctam perfectamque vitam mors Deo devóta conclúderet. Propter quod, fratres, rectíssimè toto hódiè orbe, Christi Ecclésia primórdia nativitátis ejus lætíssimâ festivitáte concélebrat, qui æterna mortálibus adesse gáudia, stupente mundo testis fidelíssimus revelávit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

ELísabeth implétum est tempus pariendi, & péperit fílium. Et audiérunt vicíni & cognáti ejus quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, & congratulabantur ei. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lib. 11. in Luc.

BEnè ádditur, quia nemo in cognatióne ejus vocabátur hoc nómine: ut intélligas nomen non géneris esse, sed vatis. Zacharías quoque nutu interrogátur; sed quia incredúlitas ei affátum eripúerat & audítum, quod voce non póterat, manu & lítteris est locútus. Scripsit enim dicens: Joannes est nomen ejus. Et hìc nomen non impónitur, sed astrúitur: meritóque contínuò resolúta est lingua ejus: quia quam vínxerat incredúlitas, fides solvit.

Lectio viij.

CRedámus & nos ígitur, ut loquámur; ut lingua nostra, quæ incredulitátis est vínculis ligáta, ratiónis voce solvátur. Scribámus spíritu mystéria, si vólumus loqui: scribámus prænúntium Christi non in tábulis lapídeis, sed in tábulis cordis carnálibus. Etenim qui Joannem lóquitur, Christum prophétat. Loquámur Joannem, loquámur & Christum: ut nostrum quoque os possit aperíri.

Lectio ix. de Homilia Dominicæ occurrentis. Ceteræ ut in die, cum Commemoratione Dominicæ in Laudib. & Vesperis.

AD PRIMAM, non dicitur Symbolum, Quicumque.

DIE XXV.

DE OCTAVA.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Serm. 21. de Sanctis.

Lectio ij.

NAtálem sancti Joannis, fratres caríssimi, hódiè celebrámus, quod

[illegible]

Lectio III.

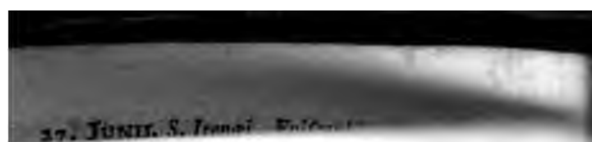
M[illegible] [illegible] quisquis de muliere natus est, inferior est Joanne. Dicet fortasse aliquis : Si inter natos mulierum Joannes major est ; major est Salvatore. Absit. Joannes enim natus mulieris, Christus autem virginis natus est.

AD VESP. fit Comm. SS. Joannis & Pauli, Martyrum. Ant. Cum vos oderint homines. ℣. Viriliter agite, ℟. & confortetur.

[illegible]

Lectio ij.

V[illegible] Mamb[illegible] qui interrog[illegible]

27. JUNII. S. Irenæi

nulli umquàm Sanctórum légimus fuisse concessum. Solíus enim Dómini, & beáti Joannis dies nativitátis in universo mundo celebrátur & cólitur. Hunc enim stérilis péperit, illum virgo concépit: in Elísabeth sterílitas víncitur, in beáta María conceptiónis consuetúdo mutátur. Elísabeth virum cognoscendo fílium génuit: María Angelo crédidit, & concépit. Hóminem concépit Elísabeth, hóminem & María: sed Elísabeth solum hóminem, María Deum & hóminem.

Lectio iij.

MAgnus ígitur Joannes, cujus magnitúdini étiam Salvátor testimónium pérhibet, dicens: Non surréxit inter natos mulíerum major Joanne Baptistâ. Præcellit céteros, éminet univérsis: antecellit Prophétas, supergréditur Patriarchas: & quisquis de mulíere natus est, inférior est Joanne. Dicit fortaſsè áliquis: Si inter natos mulíerum Joannes major est; major est Salvatóre. Absit. Joannes enim natus mulíeris, Christus autem vírginis natus est.

AD VESP. fit Commem. SS. Joannis & Pauli, Martyrum, *Ant.* Cum vos óderint hómines. ℣. Viríliter ágite, & confortétur. xvj. *Oratio*, Quæsumus, omnípotens Deus, ut nos gemináta lætítia hodiérnæ, &c. *infrà*.

DIE XXVI.

DE OCTAVA.

Sermo sancti Basílii magni. *Homil. 2. in Psal. 28.*

Lectio ij.

VOx Dómini super aquas. Qualis vox, super quas aquas? Velut prophetíam accipiámus quod dictum est. Memíneris Joannis, qui interrogátus à Judæis, tu quis es? Quod responsum dábimus iis qui misérunt nos? Respondit: Ego vox clamantis in desérto. Igitur vox Dómini est Joannes, ángelus à Deo missus ante fáciem Dómini, ut paráret Dómino plebem perfectam. Hæc ígitur vox super aquas, erat super Jordánem, in quo baptisábat prædicans pœniténtiæ baptismum. Et non solùm in Jordáne, sed étiam in Ænon propè Salim, quia multæ aquæ erant illìc. Igitur vox Dómini super aquas, Joannes est super baptismum. Illìc & Deus majestátis intónuit. Venit enim vox de cœlo dicens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui. Tunc étiam Dóminus super aquas multas dignátus est descéndere in baptisma Joannis, ut compléret omnem justítiam quæ in lege est.

De SS. Joann. & Paulo.
Lectio iij.
Ex Greg. Turon. & Martyrologiis.

SAnctórum Mártyrum Joannis & Pauli constántiam adversùs renascentem sub Juliáno apóstata idololátriam Romæ celebrári testis est Gregórius Turonensis. De his mentiónem habent antíqua Maryrológia; festumque eórum fuisse olim unum ex solémnibus in urbe Româ appáret ex vetustíssimis sacramentáriis. Horum Mártyrum nómina ad altáris sacrifícium tota jam latína Ecclésia comménmorat : undè eórum venerátio sensìm per omnes occidentis Ecclésias propagáta est.

AD LAUD. pro eorum Commem. Ant. Beáti. ℣. Multæ. xix.

Orémus.

QUæsumus, omnípotens Deus, ut nos gemináta lætítia hodiernæ festivitátis excípiat, quæ de beatórum Joannis & Pauli glorificatióne procédit, quos éadem fides & pássio verè fecit esse germános; Per Dóminum nostrũ Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

VESPERÆ de sequenti, cum Commem. Octavæ ut in II. Vesp. Festi.

DIE XXVII.
In Festo
SANCTI IRENÆI,
Lugdunensis Episcopi,
& Eccl. Doct. & Sociorum
ejus Martyrum.
Duplex - minus.

Omnia de Communi plur. Mart. additis quæ seq. Oratio, Omnípotens. *infrà.*

IN II. NOCTURNO.
Ex Epístola sancti Irenæi Epíscopi & Mártyris, ad Florínum, de Monárchia.
Eus. Hist. Eccl. Lib. 5. C. 20.
Lectio iv.

FLoríne, vidi te, cùm adhuc puer essem, in inferióre Asia apud Polycarpum, spléndidè agentem in palátio, & magnópere laborantem ut te illi appobáres. Etenim ea quæ tunc témporis gesta sunt, mèliùs memóriâ téneo, quàm illa quæ nuper accidérunt : ádeò ut & locum ipsum possim dícere in quo beatíssimus Polycarpus sedens disserébat, processus quoque ejus & ingressus, vitæque totíus formam & córporis spéciem; sermónes dénique quos ad pópulum habébat; & familiárem consuetúdinem quæ illi cum Joanne, ut narrábat, & cum réliquis qui Dóminum vidissent, intercésserat; & quáliter dicta illórum commemorábat, & quæcumque de Dómino ab iisdem audíerat : de mi-

ráculis quoque illíus ac de doctrína, proùt ab iis qui Verbum vitæ ipsi conspéxerant, Polycarpus accéperat, eódem prorsùs modo referébat, in ómnibus cum Scriptúris conséntiens. Hæc ego, divínâ mihi largiente misericórdiâ, tunc studiósiùs audiébam, non in charta, sed in corde meo audíta descríbens: eademque per Dei grátiam assíduè répeto ac revolvo.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Cap. 35. *Lectio v.*

IRenæus, Pothíni Epíscopi qui Lugdunensem in Gállia regébat Ecclésiam, présbyter, à Martyribus ejusdem loci ob quasdam Ecclésiæ quæstiónes legátus Romam missus, honoríficas super nómine suo ad Eleuthérium Epíscopum perfert lítteras. Pósteà, jam Pothíno propè nonagenário, ob Christum martyrio coronáto, in locum ejus substitúitur. Scripsit quinque adversùs hæreses libros; & contrà Gentes, volúmen breve; & de Disciplína, áliud; & ad Marciánum fratrem, de Apostólica prædicatióne; & librum variórum tractátuum; & ad Blastum, de Schísmate; & ad Florínum, de Monárchia, sive quòd Deus non sit cónditor malórum; & de Octonário, egrégium commentárium. Feruntur ejus & áliæ ad Victórem Epíscopum Románum, de quæstióne Paschæ epístolæ, in quibus cómmonet eum non fácilè debére unitátem collégii scíndere: síquidèm Victor multos Asiæ & Orientis Epíscopos, qui décimâ-quartâ lunâ cum Judæis Pascha celebrábant, damnandos credíderat. In qua senténtia ii qui discrepábant ab illis, Victóri non dedérunt manus. Flóruit máximè sub Cómmodo Príncipe, qui Marco Antoníno Vero in impérium succésserat.

Ex libro primo historiárum sancti Gregórii Turonensis Epíscopi.

Cap. 27. *Lectio vj.*

BEatíssimus Irenæus, Pothíni succéssor Mártyris, qui à beáto Polycarpo Lugdunensem ad urbem diréctus est, admirábili virtúte enítuit: qui in módici témporis spátio prædicatióne suâ máximè in íntegro civitátem réddidit christiánam. Sed veniente persecutióne, tália ibídèm diabolus bella per tyrannum exércuit, & tanta ibi multitúdo Christianórum ob confessiónem Domínici nóminis est juguláta, ut per platéas flúmina cúrrerent de sánguine Christiáno: quorum nec númerum, nec nómina collígere potúimus;

enim eos in libro
cripsit. Beátum
diversis in sua
præséntia pœnis
Christo Dómino
rium dedicávit.
NOCTURNO.
cti Evangélii se-
Matthæum.
j. Cap. 10.
témpore ; Dixit
iscípulis suis: No-
e eos qui occí-
us, ánimam au-
possunt occíde-
pótiùs timéte
otest & ánimam
pérdere in ge-
Et réliqua.
ancti Irenæi Episc-
& Mártyris.
dv. hær. C. 20.
it Dóminus eos
rsecutiónem pas-
rant ; sciébat &
gellári & occídi
ropter eum. Erat
o ejus adhortan-
llos : Nolíte ti-
qui occídunt cor-
nam autem non
ccídere. Timéte
gis eum qui ha-
átem & corpus
n míttere in ge-
& serváre eas
ad eum confes-
enim ipse con-
e promittébat co-
suo, qui con-
nomen suum co-
ribus, negatú-
m eos qui negá-
, & confusúrum

eos qui confunderentur contrà confessiónem ejus. Et cùm hæc ita se hábeant, ad tantam temeritátem progressi sunt quidam, ut étiam Mártyres spernant, & vitúperent eos qui propter Dómini confessiónem occiduntur, & sústinent ómnia à Dómino prædicta, & secundùm hoc conantur vestígia sequi passiónis Dómini, passíbiles Mártyres facti, quod & concúpimus ipsis Martyribus. Cùm enim inquirétur sanguis eórum, & glóriam consequentur, tunc à Christo confundentur omnes qui inhonoravérunt eórum martyrium.

Lectio viij.

HOc autem idem & illis occurrit, qui dicunt eum putatívè passum. Si enim non verè passus est, nulla grátia ei, cùm nulla fúerit pássio: & nos cùm incipiémus verè pati, sedúcens vidébitur, adhortans nos vapuláre, & álteram præbére maxillam, si ipse illud non prior in veritáte passus est. Et quemádmodùm illos sedúxit, ut viderétur eis ipse hoc quod non erat; & nos sedúcit, adhortans perferre ea quæ ipse non pértulit. Érimus autem & super Magistrum, dùm pátimur & sustinémus quæ neque passus est, neque sustínuit Magister. Sed quóniam solus verè magis-

venire concédis: tríbue nos, quǽsumus, semper & eórum benefíciis confovéri, & oratiónibus adjuvári; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

VESPERÆ de sequenti sine Commemorat. Octavæ S. Joann. Baptistæ in toto Officio etsi aliter notetur.

DIE XXIX.

ESTO SS. APOSTOLORUM

ETRI ET PAULI.

SOLEMNE-MAJUS.

VESPERIS.
ilmi de Feria.
Eſpíciens Joannes
L Jeſum dicit: Ecce
Dei. Et audiérunt
) diſcípuli loquen-
ſecúti ſunt Jeſum.

.. Erat Andréas fra-
ónis Petri, unus ex
qui audíerant à
, & ſecúti fúerant
Joan. 1.
. a. Invénit hic pri-
atrem ſuum Simó-
: dixit ei: Invéni-
ſsíam. *Joan.* 1.
. E. Addúxit An-
imónem fratrem
Jeſum. *Joan.* 1.
. a. Intúitus Simó-
us, dixit: Tu es
ílius Jona: tu vo-
Cephas, quod in-
tur Petrus. *Joan.* 1.
ILUM. 1. *Cor.* 1.
ília mundi, & con-
:ibília elégit Deus,
æ non ſunt, ut ea
: deſtrúeret; ut non
: omnis caro in
:u ejus.

℟. Ecce ego mittam piſcatóres multos, dicit Dóminus, & piſcabuntur fílios Iſraël: * Et oſtendam eis manum meam; & ſcient quia nomen mihi Dóminus. ℣. Vidit Jeſus Simónem & Andréam fratrem ejus, & dixit eis: Fáciam vos fíeri piſcatóres hóminum; * Et. Glória. *Repetitur* ℟. Ecce. *uſquè ad* ℣. *Jerem.* 16. *Marc.* 1.

HYMNUS.

Quos junxit unus, vita dùm manſit, labor,
Quos una clarat morte palma Mártyres,
Ambo ſacráti príncipes exércitûs,
Cœlo receptos una vos colit dies.
Vos, anguláris cui ſubeſt Chriſtus lapis,
Fundátis Ædem: myſtico vos córpori,
Cui præſidére gaudet auguſtum Caput,
Fulgére clara juſſit ambo lúmina.
In te poteſtas clávium, Petre, éminet;

Te, Paule, flumen irrigat sciéntiæ:
Uterque Pastor, & magister, & parens,
Olímque mundo destináti júdices.
Infirmitátem carnis experti tamen,
Nostis cadúcam fictilis testam luti;
Et consecúti grátiam, cliéntibus
Præstátis ultrò quàm piè poscunt opem.
Vos ergò votis súpplicum solémnibus
Adeste: lapsis impetráte grátiam;
Ut Christiánis assequámur móribus,
Quæ sancta mundo tradidistis dógmata.
Sit sempiterno sempiterna laus Patri:
Petro supernus quem revelávit Pater,
Æterne Fili, laus tibi sit, máxima:
Sit par suprémo laus decusque Flámini. Amen.

℣. Súscitans Dóminus à terra ínopem, ℟. Ut cóllocet eum cum princípibus. *Ps.* 112.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G. duplicanda.* Ait Jesus Simóni qui vocátur Petrus, & Andréæ fratri ejus: Veníte post me. Illi contínuò, relictis rétibus, secúti sunt eum. *Matth.* 4.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commemoratio Octavæ sancti Joannis Baptistæ, Ant. Joannes. ℣. Loquebar. *Oratio*, Deus, qui *suprà, in die Festi.*

Ad Completorium.

Psalmi & Capitulum de Feria; cetera ut infrà post II. Vesperas.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum qui ædificávit nos super fundamentum Apostolórum, * Veníte, adorémus. *Ephes.* 2.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Orbe nunc toto celebrentur ambo
Príncipes, orbis decus atque lumen,
Mille qui Christo peperére verbi
Sémine gentes.
Auctor incœpti Deus: ille terras
Incolens, primas tibi, Petre, defert:
Mox vocat Paulum, superas regressus
Victor ad arces.
Alter æterni Patris eruditur
Voce delapsâ: super astra raptus
Alter arcánæ sacra veritátis
Flúmina potat.
Quanta sub vili látitat pietas
Córpore! infirmos tua sanat umbra,
Petre: letháles tua, Paule, pellunt
Líntea morbos.

ponto superante
us :
gum Paulus flúi-
ıer æquor :
, ades , sævosque
; utríque
e fluctus.
em cernis titubáre
ram :
acillantes rege ,
ste , gressus :
Deus , tantos dó-
equámur
magistros. Amen.
OCTURNO.
i de Dominica.
. d. Ascendens Je-
avim quæ erat Si-
lixit : Duc in al-
laxáte rétia ves-
ptúram. *Luc.* 5.
t. g. Respondens
dixit illi : Præ-
per totam noctem
es nihil cépimus ;
autem tuo laxábo
ıc. 5.
. G. Cùm hoc fe-
concluſérunt píſ-
ultitúdinem copió-
umpebátur autem
um. *Luc.* 5.
si vidérunt ópera
, ℟. Et mirabília
rofundo. *Ps.* 106.
Isaía Prophéta.
j. Cap. 52.
et pópulus meus no-
en meum in die illa ,
ia ego ipse qui lo-
, ecce adsum. Quàm
super montes pedes
antis & prædican-
em ; annuntiantis

bonum , prædicantis salú-
tem , dicentis Sion : Reg-
nábit Deus tuus. Vox spe-
culatórum tuórum : leva-
vérunt vocem , simul lau-
dábunt : quia óculo ad ócu-
lum vidébunt cùm convér-
terit Dóminus Sion. Gau-
déte , & laudáte simul ,
deserta Jerúsalem : quia
consolátus est Dóminus pó-
pulum suum , redémit Jerú-
salem. Parávit Dóminus
bráchium sanctum suum in
óculis ómnium géntium ,
& vidébunt omnes fines ter-
ræ salutáre Dei nostri. Re-
cédite , recédite ; exíte in-
dè , pollútum nolíte tán-
gere : exíte de médio ejus ,
mundámini , qui fertis vasa
Dómini. Quóniam non in
tumultu exíbitis , nec in
fuga properábitis : præ-
cédet enim vos Dóminus ,
& congregábit vos Deus
Israël.

℟. Stupor circumdéderat
Petrum , & omnes qui cum
illo erant , in captúra píſ-
cium. Quod cùm vidisset
Petrus , prócidit ad génua
Jesu , dicens : * Exi à me ,
quia homo peccátor sum ,
Dómine. ℣. Quis póterit
stare in conspectu Dómini
Dei sancti ? * Exi. *Luc.* 5.
1. *Reg.* 6.

Lectio ij. Cap. 61.

SPíritus Dómini super
me , eò quòd únxerit
Dóminus me : ad annun-
tiandum mansuétis misit
me , ut medérer contrítis

corde, & prædicárem captívis indulgéntiam, & clausis apertiónem : ut prædicárem annum placábilem Dómino, & diem ultiónis Deo nostro, ut consolárer omnes lugentes : ut pónerem, lugéntibus Sion, & darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii, pro luctu, pállium laudis pro spíritu mœróris; & vocabuntur in ea fortes justítiæ, plantátio Dómini ad glorificandum. Et ædificábunt deserta à século, & ruínas antíquas érigent, & instaurábunt civitátes desertas, dissipátas in generatiónem & generatiónem. Et stabunt aliéni, & pascent pécora vestra : & fílii peregrinórum, agrícolæ & vinitóres vestri erunt. Vos autem Sacerdótes Dómini vocabímini; Ministri Dei nostri, dicétur vobis : fortitúdinem géntium comedétis, & in glória eárum superbiétis.

℞. Petrus dixit ad Jesum : Dómine, si tu es, jube me ad te veníre super aquas. Jesus ait : Veni. Et * Descendens de navícula, ambulábat super aquam ut veníret ad Jesum. ℣. Dedisti, Dómine, & in mari viam, & inter fluctus sémitam firmíssimam. * Descendens. *Matth.* 14. *Sap.* 14.

Lectio iij. Cap. 66.

VÉnient & vidébunt glóriam meam. Et ponam in eis signum, & mittam ex eis qui salváti fuerint, ad gentes in mare in Africam, & Lydiam tendentes sagittam; in Italiam & Græciam, ad ínsulas longè, ad eos qui non audiérunt de me, & non vidérunt glóriam meam. Et annuntiábunt glóriam meam géntibus, & addúcent omnes fratres vestros de cunctis géntibus donum Dómino, in equis, & in quadrígis, & in lectícis & in mulis & in carrúcis ad montem sanctum meum Jerúsalem, dicit Dóminus quómodò si ínferant fílii Israël munus in vase mundo in domum Dómini. Et assúmam ex eis in Sacerdótes & Levítas, dicit Dóminus. Quia sicut cœli novi, & terra nova quæ ego fácio stare coram me, dicit Dóminus; sic stabit semen vestrum & nomen vestrum.

℞. Videns Petrus ventum válidum, tímuit; & cùm cœpisset mergi, clamávit. Et * Jesus apprehendit eum, & ait : Módicæ fídei, quarè dubitasti ? ℣. Noli timére : vocávi te nómine tuo, meus es tu : cùm transíeris per aquas, tecum ero; * Jesus. Glória. *Repetitur* ℞. Videns Petrus. *usquè ad* ℣. *Matth.* 14. *Is.* 43.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Multi discipulórum abiérunt retrò. Dixit ergò Jesus ad duódecim:

Numquid & vos vultis abíre? *Joan.* 6.

Ant. 5. a. Respondit Simon Petrus: Dómine, ad quem íbimus? verba vitæ ætérnæ habes. *Joan.* 6.

Ant. 3. *a.* Nos credídimus & cognóvimus quia tu es Christus Fílius Dei. *Joan.* 6.

℣. Magnus es tu, & fáciens mirabília: ℟. Tu es Deus solus. *Ps.* 85,

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

In Festo Apostolorum.

Lectio iv.

GLorióſa nobis solémnitas illúxit, quam præclári Mártyres, Mártyrum duces, Apostolórum príncipes morte claríssimâ consecrârunt. Isti sunt Petrus & Paulus, duo magna luminária, quos Deus in córpore Ecclésiæ suæ constítuit quasi géminum lumen oculórum. Hi mihi tráditi sunt in magistros & in mediatóres, quibus secúrè me commíttere possim; quia & notas mihi fecérunt vias vitæ; & mediántibus illis, ad illum Mediatórem ascéndere pótero, qui venit pacificáre per sánguinem suum & quæ in cœlis & quæ in terris sunt. Ille enim in utráque natúra puríssimus est, qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus. Quómodò ergò ad illum accédere audébo, qui sum supra modum peccans peccátor, qui peccávi supra númerum arénæ maris; cùm ille púrior, ego impúrior esse non possim? Proptéreà dedit mihi Deus hómines istos, qui & hómines essent, & peccatóres, & máximi peccatóres, qui in seipsis & de seipsis díscerent quáliter áliis miseréri debérent. Magnórum enim críminum rei, magnis crimínibus fácilè donábunt véniam; & in qua mensúra mensum est eis, remetientur nobis.

℟. Dicit Jesus discípulis: Quem me esse dícitis? *Respondens Petrus, dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. ℣. Quis ascendit in cœlum, atque descendit? Quod nomen est ejus, & quod nomen Fílii ejus, si nosti? * Respondens. *Matth.* 16. *Prov.* 30.

Lectio v.

PEccávit peccátum grande Petrus Apóstolus, & fortassis quo grándius nullum est; & tàm velocíssimè quàm facíllimè véniam consecútus est; & sic, ut nihil de singularitáte sui primátûs amítteret. Sed & Paulus qui in ipsa víscera nascentis Ecclésiæ tàm singuláriter quàm incomparabíliter grassátus est, per ipsíus Fílii Dei vocem ad fidem addúcitur; & pro tantis malis, tantis bonis replé-

tus est, ut vas electiónis fieret ad portandum nomen ejus coram Géntibus, & régibus, & fíliis Israël: vas dignum, & cœléstibus férculis replétum, de quo & sanus escam, & infírmus accípiat medicínam. Tales decébat humáno géneri pastóres & doctóres constítui, qui & dulces essent, & potentes, & nihilóminùs sapientes: dulces, ut me blandè misericordíterque suscíperent; potentes, ut fórtiter protégerent; sapientes, ut ad viam, & per viam dúcerent quæ ducit ad civitátem.

℟. Beátus es, Simon Barjóna, quia caro & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui est in cœlis; & ego dico tibi * Quia tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Pastor egressus est lapis Israël; Deus omnípotens benedícet tibi: * Quia. *Matth.* 16. *Gen.* 49.

Lectio vj.

QUid Petro dúlcius, qui tàm dúlciter omnes ad se cónvocat peccatóres sicut & Actus Apostólici, & Epistolárum ejus séries attestátur? Quid illo poténtius, cui & terra obedívit cùm mórtuos réddidit, & mare cùm sub ejus pédibus calcábile se præbuit; qui Simónem magum spíritu oris sui in áere áttigit; qui claves regi cœlórum tàm singulárit accépit, ut præcédat sei téntia Petri senténtiam co li? Quid autem illo sapiéi tius, cui non caro & sa guis, sed Pater qui in co lis est, sapiéntiam illa quæ de cœlis est, mul largitáte revelávit? Libei tíssimè Paulum sequor, qu præ nímia dulcédine luge eos qui peccavérunt, & non egérunt pœniténtiam qui fórtior est omni princi pátu & potestáte; qui sa piéntiam & medullam sa crórum sénsuum non à pri mo vel secundo, sed à tér tio cœlo lárgiter asportá vit. Hi sunt magistri nos tri, qui à Magistro óm nium vias vitæ pléniùs di dicérunt, & docent no usquè in hodiernum diem

℟. Simon, ego rogáv pro te ut non defíciat fide tua: * Et tu aliquando conversus, confirma fra tres tuos. ℣. Convertan te, & ante fáciem meam stabis, & quasi os meum eris. * Et tu. Glória Patri *Repetitur* ℟. Simon. *usquè ad* ℣. *Luc.* 22. *Jerem.* 15.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Dixit Jesus: Ad huc módicùm vobiscum sum: quò ego vado, vo non potestis veníre. *Joan* 13.

Ant. 2. Dicit ei Simo Petrus: Dómine, quò va

dis

espondit Jesus: Quò
ido, non potes me
sequi; sequéris au-
ɔsteà. *Joan.* 13.
, 4. *E.* Dicit ei Pe-
Quarè non possum
ui modò? Tecum
s sum & in cárcerem
ıortem ire. *Joan.* 13.
Nonnè qui odérunt
ɔmine, óderam? ℟.
cor meum, & cog-
sémitas meas. *Ps.*

sancti Evangélii se-
ndùm Joannem.
o vij. Cap. 21.
llo témpore; Dixit
ıóni Petro Jesus: Si-
Joannis, díligis me
is? Dicit ei: Etiam,
ıe, tu scis quia amo
cit ei: Pasce agnos
Et réliqua.
ília sancti Augustíni
Epíscopi.
erm. 296. *n.* 3.
Esurgit Dóminus,
appáret discípulis.
Videt jam Petrus vi-
ı, cui morienti ti-
:. Videt non Dómi-
ccísum, sed mortem
nino occísam. Jam
onfirmátus exemplo
ipsíus Dómini, mor-
on esse usquè ádeò
ıdam, docétur amá-
ıdò opus est ut amet,
so Dómino vivo post
n: modò amet,
secúrus amet; secú-
ia secutúrus. Dómi-
;ò: Petre, amas me?

Et ille: Amo, Dómine. Et íterùm hoc, & tértiò hoc; ut ter confiterétur amor, quod ter negáverat timor. Vidéte, percípite, díscite. Non áliud quàm, Amas? interrogátur: non áliud quàm, Amo, respondétur. Respondenti dícitur: Pasce oves meas.

℟. Christus resurréxit tértiâ die secundùm Scriptúras; & * Visus est Cephæ, & post hoc Undecim, deindè Apóstolis ómnibus. ℣. Præóccupat qui se concupiscunt, ut illis se prior ostendat. * Visus est. 1. *Cor.* 15. *Sap.* 6.

Lectio viij. *n.* 3. & 4.

COmmendátis Petro óvibus suis, & commendáto sibi Petro cum óvibus suis, jam prænúntiat passiónem, & dicit: Cùm esses júnior, cingébas te, & ibas quò velles; cùm autem sénior factus fúeris, alter te cinget, & feret quò tu non vis. Hoc autem dicébat, ait Evangelista, signíficans quâ morte clarificatúrus esset Deum. Vidétis hoc pertinére ad pascendas oves Dómini, ut non recusétur mors pro óvibus Dómini. Pasce oves meas. Commendat oves idóneo, an minùs idóneo? Primò, quas oves commendat? Pretiósas, emptas non auro, non argento, sed sánguine. Si dóminus homo commendáret servo suo

oves suas, procul dúbio cogitáret utrùm pecúlium servi illíus idóneum esset prétium óvium suárum, & díceret, Si perdíderit, si dissipáverit, si consúmpserit, habet undè reddat. Commendáret ergò servo idóneo oves suas, & servi facultátes in pecúnia quæreret pro óvibus quas pecúniâ comparávit.

℟. Dicit Simóni Petro Jesus: Simon Joannis, amas me? Dómine, tu ómnia nosti; tu scis quia amo te. Dixit ei: * Pasce oves meas. ℣. Tu pasces pópulum meum Israël, & tu eris dux super Israël. * Pasce. *Joan.* 21. 2. *Reg.* 5.

Lectio ix. *n.* 4. & 5.

NUnc verò Dóminus Jesus Christus, quia servo commendat oves quas sánguine comparávit, idoneitátem servi in passióne sánguinis quærit. Tanquàm díceret: Pasce oves meas, commendo tibi oves meas. Quas oves? Quas emi sánguine meo. Mórtuus sum pro eis. Amas me? Mórere pro eis. Et quidèm servus ille hóminis homo pecúniam rédderet pro consumptis óvibus; Petrus sánguinem réddidit pro óvibus conservátis. Eia, fratres, áliquid pro témpore volo dícere. Quod Petro commendátum est, quod Petro mandátum est, non Petrus solus, sed étiam álii Apóstoli audiérunt tenuérunt, servavérunt maximéque ipse consor[illegible] sánguinis & diéi Paulu[illegible] Apóstolus. Audiérunt illa & ad nos audienda trans[illegible] misérunt. Páscimus vos páscimur vobiscum. De[illegible] nobis Deus vires sic aman[illegible] di vos, ut possímus étian mori pro vobis, aut effectu aut affectu.

℟. Dixit Jesus Petro, significans quâ morte clarificatúrus esset Deum: Cùm senúeris, * Extendes manus tuas, & álius te cinget, & ducet quò tu non vis. ℣. Ecce data sunt super te víncula, & ligábunt te in eis; & non egrediéris de médio eórum: * Extendes. Glória. *Repetitur* ℟. Dixit Jesus. *usquè ad* ℣. *Joan.* 21. *Ezech.* 3.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Nimìs honorificáti sunt amíci tui, Deus: ℟. Nimìs confortátus est principátus eórum. *Ps.* 138.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. a. FActa est vox a[illegible] Petrum: Surg[illegible] & mandúca: quod Deu[illegible] purificávit, tu commún[illegible] ne díxeris. *Act.* 10.

Ant. 3. a. Apériens Petrus os suum, dixit: I[illegible] veritáte cómperi, quia no[illegible] est personárum accept[illegible] Deus. *Act.* 10.

Ant. 6. Adhuc loquen[illegible]

cidit Spíritus sanc-
r omnes qui audié-
bum. *Act.* 10.
. *d.* Obstupuérunt.
CUM. *Gen.* 49.
rchæ Jacob Pro-
le Christo & ejus
s.
te laudábunt fra-
ui : * manus tua
scibus inimicórum
, adorábunt te fí-
tui.
as leónis Juda ; ad
, fili mi , ascen-
requiéscens accu-
leo ; & quasi leæna,
citábit eum?
auferétur sceptrum
, & dux de fémore
donec véniat qui
us est, & ipse erit
io géntium.
s ad víneam pullum
* & ad vitem, ô
ásinam suam,
bit in vino stolam
& in sánguine uvæ
suum.
rióres sunt óculi
o, * & dentes ejus
adidióres.
thali, cervus emis-
x dans elóquia pul-
nis.
min lupus rapax: *
omedet prædam, &
dívidet spólia.
Obstupuérunt ex
isióne fidéles qui vé-
um Petro, quia &
nes grátia Spíritûs
fúsa est. *Act.* 10.
5. a. Glorificavé-
runt Deum, dicentes :
Ergò & Géntibus pœnitén-
tiam dedit Deus ad vitam.
Act. 11.

CAPITULUM. *Act.* 10.

Audiébant illos loquentes linguis & magnificantes Deum. Tunc respondit Petrus : Numquid aquam quis prohibére potest, ut non baptizentur hi qui Spíritum sanctum accepérunt sicut & nos? Et jussit eos baptizári in nómine Dómini Jesu Christi.

HYMNUS.

Jam nil Hebræis, Géntium plebs, ínvide,
Dignáta eisdem, fausta plebs, honóribus:
Ovíle summus Pastor expandit suum,
Novusque primo grex adunáris gregi.
Promissa Patrum, Christe, natus éxequi,
De stirpe Jacob quæris amissas oves;
Petrumque, primo quem locavisti gradu,
Tanto labóri súfficis vicárium.
Divína Gentes at simul cleméntia
Respectat, illis, Paule, Doctor mítteris:
Arcána profers tu Dei mystéria :
Tu christiánæ præco fulges grátiæ.
Utrimquè fervet úberi fructu labor:
Judæus, an sis bárbarus, nil interest;

Diversa quamquàm sors duóbus óbtigit,
Par universi cura succendit gregis.
Sit sempiterno sempiterna laus Patri:
Petro supernus quem revelávit Pater,
Æterne Fili, laus tibi sit máxima:
Sit par suprémo laus decusque Flámini.
Amen.

℣. Dómini est assúmptio nostra, ℟. Et Sancti Israël, Regis nostri. *Ps.* 88.

Ad Benedictus.

Ant. J. *duplicanda.* Dei sumus adjutóres: nemo gloriétur in homínibus; ómnia enim vestra sunt, sive Paulus, sive Cephas: vos autem Christi, Christus autem Dei. 1. *Cor.* 3.

Oratio.

DEus, qui hodiernam diem Apostolórum tuórum Petri & Pauli martyrio consecrasti: da Ecclésiæ tuæ eórum in ómnibus sequi præceptum, per quos religiónis sumpsit exórdium; Per Dóminum.

Fit Comm. Oct. S. Joann. Bapt. ut in Laud. Festi.

AD HORAS,

Doxologia.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte, qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

Dicitur per Oct. excepto Festo Visitationis. Psalm de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Facta est vo[x]

In ℟. *br.* ℣. Qui es caput córporis Ecclésiæ. *Colo[ss.]* 1.

Canon proprius.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Apériens.

CAPITULUM. *Act.* 10.

IN omni gente, qui t[imet Deum & operátu[r] justítiam, acceptus est illi Verbum misit Deus filii Israël, annúntians pacem per Jesum Christum: hi[c] est ómnium Dóminus.

℟. *br.* Deus excelsus subjécit pópulos nobis * Allelúia, allelúia. Deus ℣. Et gentes * sub pédibus nostris, * Allelúia. Glória. Deus. *Ps.* 46.

℣. Benedícite, gentes, Deum nostrum; ℟. Et auditam fácite vocem laudis ejus. *Ps.* 65.

AD SEXTAM.

Ant. 6. Adhuc loquente.

CAPITULUM. *Act.* 15.

AB antíquis diébus Deus in nobis elégit per o[s] meum audíre Gentes verbum Evangélii, & crédere: & qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit, dans illis Spíritum sanctum sicut & nobis.

℟. *br.* Annuntiavérun[t] cœli * justítiam ejus, * Allelúia, allelúia. Annuntiavérunt. ℣. Vidérunt om[]nes pópuli * glóriam ejus

* Allelúia. Glória. Annuntiavérunt. *Ps.* 96.

℣. Afferte Dómino, pátriæ géntium, ℟. Afferte Dómino glóriam & honórem. *Ps.* 95.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Glorificavérunt.

CAPITULUM. *Act.* 15.

NIhil discrévit Deus inter nos & illos, fide puríficans corda eórum. Nunc ergò quid tentátis Deum, impónere jugum super cervíces discipulórum, quod neque patres nostri, neque nos portáre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jesu Christi crédimus salvári, quemádmodùm & illi.

℟. *br.* Omnes gentes vénient; * & adorábunt coram te, Dómine; * Allelúia, allelúia. Omnes. ℣. Et glorificábunt * nomen tuum, * Allelúia. Glória. Omnes.

℣. Magnus es tu, & fáciens mirabília; ℟. Tu es Deus solus. *Ps.* 85.

AD II. VESPERAS.

Ps. Dixit Dóminus. 28.

Ant. 2. JUstum árbitror, quándiù sum in hoc tabernáculo, suscitáre vos in commonitióne. 2. *Petr.* 1.

Ps. Laudáte, púeri. 30.

Ant. 3. E. Velox est depósitio tabernáculi mei, secundùm quod & Dóminus noster Jesus Christus significávit mihi. 2. *Petr.* 1.

Ps. Crédidi. 114.

Ant. 7. G. Dabo óperam & frequenter habére vos post óbitum meum, ut horum memóriam faciátis. 2. *Petr.* 1.

Ps. In convertendo. 55.

Ant. 4. E. Properantes in adventum diéi Dómini, satágite immaculáti & inviolàti ei inveníri in pace. 2. *Petr.* 3.

Ps. Dómine, probasti. *cum sua divisione.* 135.

Ant. 1. D. Dómini nostri longanimitátem, salútem arbitrémini; sicut & caríssimus frater noster Paulus, secundùm datam sibi sapiéntiam, scripsit vobis. 2. *Petr.* 3.

CAPITULUM. 2. *Petr.* 3.

VEstram éxcito in commonitióne sincéram mentem, ut mémores sitis eórum quæ prædíxi verbórum à sanctis Prophétis, & Apostolórum vestrórum, præceptórum Dómini & Salvatóris.

Allelúia, allelúia. ℣. Isti sunt duo fílii ólei, qui assistunt Dominatóri universæ terræ. Allelúia. *Zach.* 4.

HYMNUS.

TAndèm labórum, gloriósi Príncipes,
Fructum tenétis: fana passìm córruunt:
Quin ipsa latè Roma victrix géntium,
Se Christiáno jam stupet subdi jugo.

Sævit Tyrannus; at triumphant víctimæ:
Alter per ensem victor, alter per crucem,
Cœlo corónam laureáti póssident,
Fususque sanguis Christiános séminat.
Superba sordent Cæsares cadávera,
Queîs urbs litábat ímpii cultûs ferax:
Apostolórum gloriátur óssibus,
Fixamque adórat cóllibus suis crucem.
Nunc, ô cruóre purpuráta nóbili,
Novisque felix Roma conditóribus,
Horum trophæis aucta, quantò vériùs
Regína fulges orbe toto cívitas!
Sit sempiterno sempiterna laus Patri:
Petro supernus quem revelávit Pater,
Æterne Fili, laus tibi sit máxima:
Sit par suprémo laus decusque Flámini. Amen.

℣. Pretiósa in conspectu Dómini ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. *duplicanda.* Príncipes & ínclyti Israël, amábiles & decóri in vita sua, in morte quoque non sunt divísi. 2. *Reg.* 1.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Comm. Oct. S. Joann. Bapt. ut ad II. Vesp. Fest.

AD COMPLETORIUM

Psalmi de Dominica.

Ant. 5. a. Cor meum dílígit príncipes Israël, qu obtulérunt ánimas sua: morti. *Judic.* 5.

Doxologia, Uni sit. *u suprà ad Horas; nisi oc currat intrà Octavam Cor poris Christi.*

Ad Nunc dimittis.

Ant 6. Magnificáti sun valdè in conspectu omni Israël & géntium ómnium ubi audiebátur nomen eórum. 1. *Mach.* 5.

DOMINICA INTRA OCTAVAM.

Totum Officium fit de Dominica, ut in Psalterio; incipiendo à I. Vesperis, quæ erunt integræ de Sabbato ante Dominicam occurrentem, cum Commem. SS. Apostolorum in utrisque Vesperis & Laudibus.

DIE XXX.

In Commemoratione

SANCTI PAULI, APOSTOLI.

Duplex - majus.

[*Si transferatur, habet primas Vesperas sic.*

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. Fidélis sermo, quòd 1. D. Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum. 1. *Tim.* 1

Ant. 3. a. Grátias ag ei, quia fidélem me existi mávit, ponens in minis tério; qui priùs blasphé

ui, & persecútor, & meliósus. 1. Tim. 1.
. 6. Misericórdiam :útus sum, quia ig-s feci in increduli-1. Tim. 1.
. 5. C. Superabundá-átia Dómini nostri, ide & dilectióne quæ Christo Jesu. 1. Tim.

. 8. G. Regi seculó-nmortáli, invisíbili, eo, honor & glória ıla seculórum. Amen. n. 1.
:TULUM. 1. Tim. 1.
) misericórdiam con-útus sum, ut in me osténderet Christus omnem patiéntiam, formatiónem eórum editúri sunt illi, in æternam.
Vivo, jam non ego; erò in me Christus: id autem nunc vivo ne, † In fide vivo Fí-i, qui diléxit me, & it semetipsum pro ℣. Déxtera Dómini virtútem: non mó-ed vivam, & narrá-ra Dómini. * Quòd. ı Patri. † In fide. . Ps. 117.

HYMNUS.

vínum mémori péc-
tore Príncipem,
lum pro méritis tól-
te láudibus:
is concélebret, jam
ócilis Deo,
i præpósitum ducem.
Quam lucem súperis fón-
tibus háuserat,
Oblítus véterum, raptus
in æthera,
Commissis pópulis, dé-
bitor ómnibus,
Pleno dívidit álveo.
Illi paupéries spléndida có-
pia;
Ingens mœror erat lætí-
tiæ seges;
Carcer, naufrágium, cré-
braque vérbera
Altæ sémina glóriæ.
Mors desidérium, mors fuit
& lucrum:
Terris hunc rétinet sola
necéssitas,
Fratrum solus amor, pro
quibus óbviàm
Se totum vovet hóstiam.
Tandèm Roma virum vi-
dit: inánium
Cultrix Roma Deûm:
Cæsaris in domum
Infert ille fidem: sæva
nec álligant
Verbum víncula líbe-
rum.
Mundo conspícuum seu ju-
bar émicat,
Spargens perpétuum quà
gráditur diem:
Humánis óculis, qui se-
mèl óccidit
Æterno rútilat die.
Laus sit summa Patri,
súmmaque Fílio,
Par sit, sancte, tibi laus
quoque, Spíritus:
Da Paulum, per iter
quod docet árduum,
Nobis, quà líceat, sequi.
Amen.

℣. Quis Deus magnus sicut Deus noster? ℞. Tu es Deus qui facis mirabília. *Ps.* 76.

Ad Magníficat.

Ant. 2. Ego sum mínimus Apostolórum, qui non sum dignus vocári Apóstolus, quóniam persecútus sum Ecclésiam Dei; grátiâ autem Dei sum id quod sum, & grátia ejus in me vácua non fuit. 1. *Cor.* 15.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Petri.

Ant. Simon. ℣. Elégit. *Oratio*, Deus, qui. *infrà ad II. Vesp.*

AD COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*]

AD OFFIC. NOCT.

Invit. Christum qui vocávit Paulum per grátiam suam, * Veníte, adorémus. *Galat.* 1.

Ps. 94. Venite. 2.

HYMNUS.

SAt, Paule, sat terris
datum:
Post multa te certámina,
Cursu peracto, débita
Coróna jam cœlo manet.

Quot tu mari perículis,
Terrâque jactátus malis!
Quot saxa, virgæ, cómpedes!
Quot damna, curæ, fúnera!

Nunc ille confíxum suæ
Qui te cruci dudùm tenet,
Te Christus ad vitam vocat;
Tibíque lucrum jam mori.

Sed caritátis víscera
Strictis coarctant néxibus;
Christóque quos tu párturis,
Patrem reposcunt fílii.

Verùm parátur jam tibi
Finis labóris árdui,
Mercesque: bissénos thronus
Te poscit inter júdices.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

Psal. de Fer. in toto Off.

IN I. NOCTURNO,

Ant. 4. E. Grátia data est mihi à Deo, ut sim minister Christi Jesu in Géntibus, sanctíficans Evangélium Dei. *Rom.* 15.

Ant. 1. f. Qui operátus est Petro in Apostolátum circumcisiónis, operátus est & mihi inter Gentes. *Galat.* 2.

Ant. 7. b. Nonnè Christum Jesum Dóminum nostrum vidi? Nonnè opus meum vos estis in Dómino? Mea defénsio hæc est. 1. *Cor.* 9.

℣. Erípies me, Dómine, de contradictiónibus pópuli: ℞. Constítues me in caput géntium. *Ps.* 17.

Lectiones de Script. occ.

Post j. Lect. ℞. Pósitus sum ego prædicátor, & Apóstolus, & magister Géntium: ob quam causam * Pátior, sed non confundor; scio enim cui crédidi. ℣. Ipse Deus meus

& Salvátor meus : in Deo glória mea, & spes mea in Deo est. *Pátior. 2. *Tim.* 1. *Ps.* 61.

Post ij. Lect. ℟. Evangélium quod evangelizátum est à me, non est secundùm hóminem; * Neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici, sed per revelatiónem Jesu Christi. ℣. Dixit Dóminus ad me : Ecce dedi verba mea in ore tuo; ecce constítui te super gentes. * Neque. *Galat.* 1. *Jerem.* 1.

Post iij. Lect. ℟. Non judicávi me scire áliquid, nisi Jesum Christum, & hunc crucifíxum; * Et † Sermo meus non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritûs & virtútis. ℣. Mihi dedit Deus dícere ex senténtia, & præsúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipse sapiéntiæ dux est. * Et. Glória. † Sermo. 1. *Cor.* 2. *Sap.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. Omnia fácio propter Evangélium, ut párticeps ejus effíciar. 1. *Cor.* 9.

Ant. 4. a. Ego libentíssimè impendam, & superimpendar ipse pro animábus vestris. 2. *Cor.* 12.

Ant. 5. a. Sic curro, non quasi in incertum : sed castígo corpus meum, & in servitútem rédigo; ne fortè, cùm áliis prædicáverim, ipse réprobus effíciar. 1. *Cor.* 9.

℣. Pes meus stetit in directo : ℟. In ecclésiis benedícam te, Dómine. *Ps.* 25.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Adversf. vitup. vitæ monast. Lib. 1. *Lectio iv.*

Cum beátus Paulus péllicem quam Nero deperíbat, fídei sacramenta suscípere induxisset, simul persuáserat impúrum illum congressum declináre. Ille corruptórem & impostórem Paulum vócitans, primùm quidèm eum conjécit in víncula : cùm verò illi persuadére non posset ut puellæ hæc mónita dare desíneret, necávit tandèm. Quid ígitur ex hoc cóntigit, vel detrimenti ei qui mortem passus est, vel emolumenti ei qui íntulit? Imò, quid non emolumenti fuit tunc necáto Paulo? quid non detrimenti necanti Neróni?

℟. Omnia detrimentum feci, * Ut Christum lucrifáciam, ad cognoscendum illum & societátem passiónum illíus, configurátus morti ejus. ℣. Príncipes persecúti sunt me gratis, & à verbis tuis formidávit cor meum; * Ut. *Philipp.* 3. *Ps.* 118.

In 2. Ep. ad Tim. Cap. 2.
Hom. 4. Lectio v.

PAulus Cilix erat, péllium sutor, inops, imperítus externæ sapiéntiæ: homo sæpè cum fame luctátus, & cui vestítus necessárius sæpè déerat. Neque hoc solùm; sed in vínculis quoque cum latrónibus & homicídis, Neróne jubente, cædebátur tanquàm maléficus. Quis ígitur illústrior, quis glorióſior, qui caténam circumferébat, vinctusque trahebátur ex cárcere, an qui superabátur in púrpura? qui contemnebátur ímperans, an qui jussus nihil curábat jubentis impérium? qui, solus cùm esset, vicit; an qui innúmero vallátus exércitu victus est? Cujus, inquam, sortem quíspiam cúpiat magis, Nerónis an Pauli? Illíus nempè neque sepulcrum cuíquam notum: at contrà, hic régibus ómnibus splendídior, régia in urbe in qua vicit, cónditus est: hic per ora ómnium ubíquè celebrátur, coronatusque prædicátur; ille contrà, maledictis lacéssitur innúmeris.

℟. In labóre fui & ærumna, in vigiliis multis, in fame & siti, in frígore & nuditáte. * Præter illa quæ extrínsecùs sunt, instántia mea quotidiána, sollicitúdo ómnium Ecclesiárum. ℣. Die noctúque æstu urébar & gelu, fugiebatque somnus ab óculis meis. * Præter. 2. Cor. 11. Gen. 31.

In Epist. ad Rom. Cap. 16
Hom. 32. Lectio vj.

QUis mihi dabit circumfundi córpori Pauli affígi sepulcro, vidére púlverem córporis illíus, qui adhuc in Christo déerant adimplentis, stígmata illíus gestantis, prædicatiónem Evangélii ubíquè seminantis? Púlverem, inquam, oris illíus per quod magnália & ineffabília Christus locútus est, & admiranda illa orácula orbi prótulit Spíritus sanctus? Quid enim os illud sanctum non effécit? Dæmones expulit; peccáta absolvit; tyrannos compéscuit; philosophórum linguas obserávit; orbem Deo addúxit; bárbaros philosophári persuásit; ómnia coaptávit quæ in terra; & quæ in cœlis, ad quem vóluit modum, dispósuit. Non solùm autem oris, sed & cordis illíus púlverem vidére vellem. Cor istud ádeò fuit latum, ut in se suscéperit, & íntegras urbes, & pópulos, & gentes: cor cœlis sublímius, orbe látius, rádiis soláribus splendídius, igne fervéntius, adamante sólidius. Cor Pauli, cor erat Christi, & tábula Spíritûs sancti atque grátiæ volúmen. Quid opus est síngula recensére? Vellem

vidére sepulcrum quo recóndita sunt arma illa justítiæ, arma lucis, membra in quibus vivébat Christus; quæ templum fuérunt Spíritûs sancti. Hoc corpus Romam munit, & cum isto corpus étiam Petri.

℟. Cùm liber essem ex ómnibus, ómnium me servum feci, ut plures lucrifácerem: * Omnibus ómnia factus sum, ut omnes fácerem salvos. ℣. Vidéte quóniam non soli mihi laborávi, sed ómnibus exquiréntibus veritátem: * Omnibus. Glória. * Omnibus. 1. *Cor.* 9. *Eccli.* 24.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Víncula & tribulatiónes me manent; sed nihil horum véreor, dúmmodò consummem cursum meum, & ministérium verbi quod accépi. *Act.* 20.

Ant. 3. c. Ego non solùm alligári, sed & mori parátus sum propter nomen Dómini Jesu. *Act.* 21.

Ant. 8. G. Non in vácuum laborávi; sed etsi ímmolor supra sacrifícium, & obséquium fídei vestræ, gáudeo, & congrátulor ómnibus vobis. *Philipp.* 2.

℣. Dóminus protector vitæ meæ: ℟. A quo trepidábo? *Ps.* 26.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum; estóte ergò prudentes sicut serpentes, & símplices sicut columbæ. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 33. *in Matth. n.* 1.

SIc dícere vidétur: Nolíte turbári, si cùm vos inter lupos mitto, tanquàm oves & columbas esse júbeo: nam etsi possum contrárium quoque præstáre, & non permíttere ut grave áliquid patiámini, nec lupis tanquàm oves subjecti sitis, sed effícere ut leónibus terribilióres evadátis; tamen sic expedit fieri: hoc & vos quoque illustrióres fáciet, & meam declarábit virtútem. Sic enim póstea dixit Paulo: Súfficit tibi grátia mea; nam virtus mea in infirmitáte perfícitur. Ipse ígitur vos mansuetúdine oves effèci. Cùm enim ait: Ego mitto vos sicut oves, illud occultè ínnuit: Ne ígitur ánimo dejiciámini; certè enim scio hâc potíssimùm mansuetúdine ubíquè invictos vos esse futúros.

℟. Deus nos Apóstolos novíssimos ostendit, tanquàm morti destinátos; * Quia spectáculum facti sumus mundo, & Angelis, & homínibus. ℣. Propter te, Dómine, mortificámur totâ die: æstimáti sumus sicut oves occisiónis;

* Quia spectáculum facti sumus. 1. *Cor.* 4. *Ps.* 43.

Lectio viij. *n.* 4.

NOn enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri qui lóquitur in vobis. Habébant reges in médio suî duódecim hómines idiótas, quos vínculis, flagellis, carcéribus, ut silérent, comminabantur: sed sicut rádii soláres vincíri néqueunt, sic lingua eórum ligári non póterat. Quod ita fiébat, quia non ipsi erant qui loquebantur, sed virtus Spíritûs sancti. Quâ virtúte Paulus Agrippæ ministros, ipsúmque Nerónem ómnium hóminum flagitiosíssimum fácilè superávit. Dóminus enim mihi ástitit, ait, & confortávit me, & éruit me de ore leónis.

℟. Mihi absit gloriári nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi, * Per quem mihi mundus crucifíxus est, & ego mundo. ℣. Quid mihi est in cœlo? & à te quid vólui super terram? Deus cordis mei, * Per. *Galat.* 6. *Ps.* 72.

Lectio ix. *n.* 5.

REs útique magna, virum circà stagna versári sólitum, circà pelles, & telónii mensam, sedéntibus tyrannis & sátrapis, astántibus satellítibus strictis gládiis, cùm omnes déniquè pro tyrannis starent, solum ingressum, ligátum, prono cápite, potuisse v[…] os aperíre. Etenim nec lo[…]quendi, nec dógmata de[…]fendendi locum illis da[…]bant; sed tanquàm com[…]múnes orbis pestes suppl[…]ciis deputábant. Hi omnes aiébant, contrà decré[…] Cæsaris fáciunt, rege[…] álium dicentes esse Jesum. Ubíquè tribunália hujú[…]modi opiniónibus præocc[…]páta erant; & auxílio s[…]perno multùm egéban[…] (Apóstoli,) ut hoc utrum[…]que probárent, & veran[…] esse doctrínam quam præ[…]dicábant, & se commúni[…]bus légibus non adversári[…] utque, dùm loquerentu[…] de doctrína, ne viderentu[…] leges subvértere; ac rur[…]sùs, dùm demonstráre co[…]narentur se commúnia sta[…]túta non violáre, dógmatum puritátem ne corrúmperent: quæ ómnia vidébis & à Petro & à Paulo, & à céteris ómnibus prudente[…] observáta. Quamvis enim ut factióſi & novatóres ubíquè terrárum accusarentur; hanc tamen suspiciónem repulérunt & contráriam sibi conciliârunt, quasi servatóres, curatóres ac benéfici apud omnes celebráti. Hæc autem ómnia ex ingenti patiéntia operabantur. Quamóbrem dicébat Paulus: Quotídiè mórior; & usquè in finem in perículis persеverávit.

℟. In Evangélio labóro

usquè ad víncula, quasi malè óperans: sed * Verbum Dei non est alligátum. ℣. Loquébar de testimóniis tuis in conspectu regum, & non confundébar; & respondébo exprobrántibus mihi verbum. * Verbum. Glória Patri. * Verbum. 2. *Tim.* 2. *Ps.* 118.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Narrábo nomen tuum frátribus meis; ℟. In médio Ecclésiæ laudábo te. *Ps.* 21.

AD LAUDES.

Ant. 5. a. Nihil minùs fui ab iis qui sunt supra modum Apóstoli, tametsi nihil sum. 2. *Cor.* 12.

Ant. 7. d. Secundùm revelatiónem mihi data est grátia hæc, in Géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, & quæ sit dispensátio sacramenti abscónditi à séculis. *Ephes.* 3.

Ant. 1. a. Signa Apostolátûs mei facta sunt in omni patiéntia, in signis, & prodígiis, & virtútibus. 2. *Cor.* 12.

Canticum, Juda. *suprà* 467.

Ant. 3. *a.* Dóminus mihi ástitit, & confortávit me, ut per me prædicátio impleátur, & áudiant omnes gentes. 2. *Tim.* 4.

Ant. 2. Abundántiùs ómnibus laborávi; non ego autem, sed grátia Dei mecum. 1. *Cor.* 15.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

Sic prædicávi Evangélium, non ubì nominátus est Christus, ne super aliénum fundamentum ædificárem; sed sicut scriptum est: Quibus non est annuntiátum de eo, vidébunt; & qui non audiérunt, intélligent.

HYMNUS.

Sudóre sat tuo fides,
Crucisque crevit glória;
Multóque per te fœnore
Impléta Christi pássio.

Per sacra sese jam tuæ
Impressa carni stígmata,
Suóque totum Spíritu
In te Magister éxprimit.

Sic, Paule, non vivis; loquens
Sed ipse Christus in tuo
Agensque vivit péctore:
Sat ergò, sat terris datum.

Audíta quondàm tértio
Arcána cœlo, nunc tibi
Fruenda se pleno palàm
De fonte produnt lúminis.

Hinc lacte verbi nos tui
Cibóque faxis créscere;
Christumque tritos, quà doces
Præisque, per calles sequi.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Confiteántur tibi pópuli, Deus: ℟. Confiteántur tibi pópuli omnes. *Ps.* 66.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Gáudeo in

passiónibus, & adímpleo ea quæ desunt passiónum Christi in carne mea, pro córpore ejus, quod est Ecclésia, cujus factus sum ego minister. *Coloss.* 1.

Oratio.

DEus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuisti: da, quæsumus, ut cujus natalítia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus; Per.

Fit Commem. Octav. S. Joan. Bapt. ut in Laud. Festi, deindè S. Petri.

Ant. Simon ego rogávi pro te, ut non defíciat fides tua; & tu aliquandò conversus, confirma fratres tuos. *Luc.* 22.

℣. Pósui adjutórium in potente; ℟. Et exaltávi electum de plebe mea. *Ps.* 88.

Oratio.

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœlestis ánimas ligandi atque solvendi Pontifícium tradidisti; concéde, ut intercessiónis ejus auxílio à peccatórum nostrórum néxibus liberémur; Qui vivis.

AD HOR. Doxol. Uni sit. *ut suprà ad Laudes.*

AD PRIMAM.

Ant. 5. a. Nihil.

In ℟. *br.* ℣. Qui constituisti Paulum * testem tuum ad Gentes. *Act.* 26.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Secundùm.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 12.

SCio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim sive in córpore néscio sive extra corpus néscio Deus scit, raptum hujúsmodi usquè ad tértium cœlum. Et scio hujúsmodi hóminem, sive in córpore sive extra corpus, néscio, Deus scit, quóniam raptus est in Paradísum, & audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui.

℟. *br.* Ecce, Dómine, *Veritátem dilexisti. Ecce. ℣. Incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi. * Veritátem. Glória. Ecce. *Ps.* 50.

℣. Introíbo in poténtias Dómini, ℟. Usquè in altíssima quæ fecisti magnália. *Ps.* 70.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Signa.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

HAbeo glóriam in Christo Jesu ad Deum. Non enim áudeo áliquid loqui eórum quæ per me non éfficit Christus in obediéntiam Géntium, verbo & factis, in virtúte signórum & prodigiórum, & in virtúte Spíritûs sancti; ita ut ab Jerúsalem per circúitum, usquè ad Illyricum, repléverim Evangélium Christi.

℟. *br.* Ecce cognóvi * Quóniam Deus meus es. Ecce cognóvi. ℣. In Deo laudábo Verbum; * in

ino laudábo Sermó-
; * Quóniam. Gló-
itri. Ecce. Ps. 55.
Posuísti super me ma-
tuam, Dómine : ℟.
bilis facta est sciéntia
Ps. 138.
D NONAM.
. 2. Abundántiùs.
TULUM. 2. Cor. 11.
íssimo nihil me mi-
ius fecisse à magnis
olis. Nam ersi im-
is sermóne, sed non
iâ; in ómnibus au-
nanifestáti sumus vo-

br. Benedíxit Dómi-
* Et multiplicáti sunt
. Benedíxit. ℣. Et
: * sicut oves famí-
* Et. Glória. Bene-
Ps. 106.
Confitébor nómini
per misericórdia tua;
uóniam magnificasti
omne, nomen sanc-
uum. Ps. 137.
SPERÆ de sequenti,
I. Vesp. Fest. dempto
olemni, cum Comm.
SS. Apostolor. Petri
uli, ut ad II. Vesper.

habeat secundas Ves-
, dicuntur ut sequi-
fit Commem. Octav.
nn. Bapt. ut in I. Ves-
Festi, deindè S. Pe-
t infrà.

I. VESPERAS.

. IN defensiónem Evangélii pósi-
a : pro quo legatióne fungor in caténa, ita ut in ipso áudeam, proùt opor-
tet me loqui. *Philipp.* 1. *Ephes.* 6.

Ant. 3. a. Quæ circà me sunt, magis ad proféctum venérunt Evangélii; ita ut víncula mea manifesta fíerent in omni prætório; & plures in Dómino confidentes vínculis meis, abundántiùs audérent sine timóre verbum Dei loqui. *Philipp.* 1.

Ant. 4. d. Omnia sustíneo propter eléctos, ut ipsi salútem consequantur, quæ est in Christo Jesu, cum glória cœlesti. 2. *Tim.* 2.

Ant. 5. C. Magnificábitur Christus in córpore meo, sive per vitam, sive per mortem : mihi enim vívere Christus est, & mori lucrum. *Philipp.* 1.

Ant. 6. Respónsum mortis in nobismetipsis habúimus; ut non simus fidentes in nobis, sed in Deo qui súscitat mórtuos. 2. *Cor.* 1.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 4.

EGo jam delíbor, & tempus resolutiónis meæ instat. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex.

[*Ubi fit ritu Solemni.* Allelúia, allelúia. Nominátus est usquè ad novíssi-

mum terræ, & de præliis ejus narrábunt omnes gentes. 1. *Mach.* 3.]

HYMNUS.

PAulus, peractis déniquè cúrsibus,
Infertur astris, quæ priùs árduis
Evectus alis transvolârat,
Inspíciens sine nube Verum.

Quantis Magistrum, qui caput ímmolat,
Judex corónis nunc décorat bonus,
Post tot labóres, tot perîcla,
Post váriæ genus omne mortis?

Immersus alto flúmine glóriæ,
Circumfluentes delícias bibit;
Mercesque susceptos labóres
Exúperat potióre lucro.

Nos de supernis áspice sédibus
Caros alumnos, quos góneras, Pater,
Verbo ferácì; fervidisque
Nos réfove, tua regna, votis.

Sit summa Patri, súmmaque Fílio,
Sit sancte compar laus tibi, Spíritus:
Fac quos revelasti salúbres
Tot mónitus patris æmulémur. Amen.

℣. Veníte, fílii, audíte me; ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33.

Ad Magníficat.

Ant. J. Quæ audistis & vidistis in me, hæc ágite: & Deus pacis erit vobiscum. *Philipp.* 4.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Deindè sancti Petri,

Ant. Simon Joannis, amas me? Dómine, tu ómnia nosti, tu scis quia amo te; Pasce oves meas. *Joan.* 21.

℣. Elégit Dóminus servum suum, ℟. Páscere hæreditátem suam. *Ps.* 77.

Oratio, Deus, qui beáto Petro. *ut suprà ad Laudes.*]

AD COMPLETORIUM.

Ant. 6. Liberávit me Dóminus ab omni ópere malo: & salvum fáciet in regnum suum cœleste. 2. *Timoth.* 4.

Doxologia, Uni sit. *ut suprà.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. F. Scio quia non confundar, desidérium habens dissolvi & esse cum Christo. *Philipp.* 1.

FESTA JULII.

DIE I.

Octava Nativitatis JOANN. BAPTISTÆ.

Duplex - minus.

Omnia, dempto ritu So- ... ni, ut in die Festi, Psal- ... de Feria in omni Offi- ...

... N I. NOCT. Lectiones Scriptura occurrente.

... II. NOCTURNO.

...rmo sancti Augustíni Epíscopi.

...m. 288. in Nat. S. Joann. Bapt. 2.

Lectio iv.

VOx Joannes, Verbum Christus. Quærámus quid intersit ...er vocem & Verbum. ...ellígitis quia Verbum ...t in corde meo ánte... m sibi adhibéret vocem ...qua procéderet ad aures ...ras. Puto quia intélli... t hómines omnes, quia ...d mihi áccidit, hoc ...ni loquenti. Ecce jam ... quod volo dícere; ...de téneo; ministérium ...is inquíro: ántequàm ...et vox in ore meo, ... tenétur Verbum in cor... neo. Præcessit ergò Ver... ...n vocem meam, & in ... priùs est Verbum, pos... ...or vox: ad te autem ut ...lligas, prior venit vox ... tuæ ut Verbum insi... ...tur menti tuæ. Nosce ...n non posses quod in... me fúerat ante vocem, nisi in te fúerit post vocem. Ergò si vox Joannes, Verbum Christus. Ante Joannem, Christus; sed apud Deum: post Joannem, Christus; sed apud nos. Magnum Sacramentum, fratres: atténdite, accípite magnitúdinem rei.

Lectio v.

PErsónam gerébat Joannes vocis in Sacramento: nam non ipse solus vox erat; omnis enim homo annuntiátor Verbi, vox Verbi est. Quod enim est sonus oris nostri ad Verbum quod in corde gestámus, hoc omnis ánima pia prædicátrix ad illud Verbum de quo dictum est; In princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum; hoc erat in princípio apud Deum.

Lectio vj.

QUanta verba, imò quantas voces facit Verbum corde conceptum! quantos prædicatóres fecit Verbum apud patrem manens! misit Patriarchas, Prophétas, misit tot & tantos prænuntiatóres suos. Verbum manens voces misit, & post multas præmissas voces, unum ipsum Verbum venit tanquàm in vehículo suo, in voce sua,

in carne sua. Cóllige ergò tanquàm in unum omnes voces quæ præcessérunt Verbum, & eas omnes constítue in persóna Joannis. Harum ómnium Sacramentum ille gestábat; harum ómnium persóna sacráta & mystica ille unus erat. Ideò próprię dictus est vox, tanquàm ómnium vocum signáculum atque mystérium.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

ELísabeth implétum est tempus pariendi, & péperit fílium: & audiérunt vicíni, & cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa; & congratulabantur ei. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in Luc. Cap. 1.

ET Zacharías pater ejus implétus est Spíritu sancto, & prophetábat. Vide quàm bonus Deus, & fácilis indulgére peccátis. Non solùm abláta restítuit, sed étiam inspeláta concédit. Ille dudùm mutus prophétat. Hæc enim grátia Dei máxima, quod eum qui negáverat, confitétur. Nemo ergò diffídat, nemo véterum cónscius delictórum præmia divína despéret. Novit Dóminus mutáre senténtiam, si tu nóveris emendáre delictum.

Lectio viij.

ET tu, puer, prophéta altíssimi vocáberis. Pulchrè, cùm de Dómino prophetáret, sua verba convertit, ut hoc quoque benefícium Dómini esse designáret: ne cùm públicè enumeráret sua, quasi ingratus tacuisse viderétur quæ agnoscébat in fílio. Sed fortassè áliqui quasi irrationábilem mentis excessum putent, quòd octo diérum allóquitur infantem. Verùm, si teneámus, intelligémus profectò quòd pótuit vocem patris natus audíre, qui Maríæ salutatiónem ántequàm nascerétur audívit.

Lectio ix.

SCiébat profectò ália esse aures prophétæ quæ Spíritu Dei, non córporis ætáte reserantur. Habébat intelligendi sensum qui exultandi habébat affectum. Simul illud advert e, quàm paucis Elísabeth, quàm multis Zacharías Prophétet: & uterque sancto replétus Spíritu loquebátur: sed disciplína servátur, ut múlier díscere magìs quæ divína sunt stúdeat, quàm docére.

Fit Commem. Oct. SS Apost. Ant. Dei summus ℣. Dómini est. *Oratio* Deus, qui hodiernam diem &c. *suprà.*

VESPERÆ de sequenti.

DIE II.

In Festo

VISITATIONIS

B. MARIÆ VIRGINIS.

Duplex - majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria ; & sic in toto Officio.

Ant. 1. g. QUæ est ista quæ ascendit per desertum sicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ, & thuris, & universi púlveris pigmentárii ? *Cant.* 3.

Ant. 4. d. Quàm pulchri sunt gressus tui, Fília príncipis ! *Cant.* 7.

Ant. 5. C. Quàm pulchri super montes pedes annuntiantis bonum ! *Is.* 52.

Ant. 8. c. Arca fœderis Dómini véniat in médium nostrî, ut salvet nos. 1. *Reg.* 4.

Ant. 6. Descendisti, Dómine, & à fácie tua montes defluxérunt : óculus non vidit absque te, quæ præparasti expectántibus te. *Is.* 64.

CAPITULUM. *Eccli.* 4.

QUi tenúerint sapiéntiam, vitam hæreditábunt ; & quò introíbit, benedícet Deus. Qui sérviunt ei, obsequentes erunt Sancto ; & eos qui díligunt illam, díligit Deus.

℟. Ecce dilectus meus venit, sáliens in móntibus, transíliens colles : * En iste stat post paríetem nostrum. ℣. Spíritus dicit, Veni : & qui audit, dicat, Veni. * En. Glória Patri. * En. *Cant.* 2. *Apoc.* 22.

HYMNUS.

QUò sanctus ardor te rapit,
O Virgo, flos ò Vírginum ?
Quò tendis, & cito gradu
Conscendis alta móntium ?

Urget sacer te Spíritus
Toto replétam Númine :
Matris Dei jam dígnitas
Nil caritáti détrahit.

Tibi propinquam sánguine
Matrem puella vísitas,
Concessa cui divínitùs
Gratáris alvi múnera.

O quanta matrum gáudia !
Stupente natúrâ, gravem
Anum stupes, quæ Vírginem
Fœtam Deo te prædicat.

Abscónditum sub íntimo
Ceu nube portábas sinu
Solem, suo qui prótinùs
Lustrábit orbem lúmine.

Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre : nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

℣. Vísita nos in salutári tuo, Dómine, ℟. Ad vidended um in bonitáte electórum tuórum. *Ps.* 105.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Tantùm in te est Deus, & non est absque te Deus. Verè tu es

Deus abscónditus, Deus Israël salvátor: in Dómino justificábitur & laudábitur omne semen Israël. *Is.* 45.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. Octavæ S. Joannis Bapt. Ant. Joannes. ℣. Loquébar. *Oratio*, Deus, qui. *suprà*, *deindè Oct. SS. Apostolorum. Ant.* Principes. ℣. Prætiósa. *Oratio*, Deus, qui. *ut suprà.*

AD COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum de María natum, * veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

MOntes, superbum vérticem,
Quà Virgo transit, súbdite,
Cui se libenter sternerent
Vel ipsa cœli sídera.

Occulta quæ latet domi,
Audet foràs se pródere:
Semper sibi timens pudor
Se caritáte prótegit.

It illa, non nectit moras:
Fugit vidéri, nec minùs
Fugit vidére, ne suo
Quidquam pudóri détrahat.

Beáta quam pressit pede,
Tellus! beáta sémita!
Colles beáti, qui simul
Cum matre sensistis Deum!

Beatióres hóspites,
Vos ô quibus cœléstia,
Loquente matre Vírgine,
Audíre verba cóntigit!

Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minc
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO

Ant. 2. Concépit El sabeth, & occultábat 1 ménsibus quinque, dicens Quia respéxit Dóminus a ferre oppróbrium meum *Luc.* 1.

Ant. 8. *G.* In mense sext missus est Angelus Gábriël Deo ad Maríam vírginer desponsátam Joseph. *Luc.* 1

Ant. 7. *d.* Ingressus An gelus ad eam, dixit: Ecc concípies in útero, & pá ries fílium; & vocábitu Altíssimi Fílius. *Luc.* 1.

℣. Elégit eam Dóminu
℟. In habitatiónem sibi *Ps.* 131.

De Cánticis canticórun

Lectio j. Cap. 2.

EGo flos campi, & lílium convállium Sicut lílium inte spinas, sic amíca mea in ter fílias. Sicut malus in ter ligna silvárum, sic d lectus meus inter fílios. Su umbra illíus, quem desid ráveram, sedi: & fructu ejus dulcis gútturi meo. In trodúxit me in cellam vin riam, ordinávit in me c ritátem. Fulcíte me flór bus, stipáte me malis, qu amóre lángueo. Læva eju sub cápite meo, & déxter illíus amplexábitur me. A júro vos, fíliæ Jerúsalem per cápreas, cervósque ca

pórum, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis dilectam, quoadusquè ipsa velit.

℟. Ecce Elísabeth cognáta tua concépit fílium in senectúte sua, & hic mensis sextus est illi quæ vocátur stérilis; * Quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. ℣. Plantáti in domo Dómini, adhuc multiplicabuntur in senecta úberi; * Quia. *Luc.* 1. *Ps.* 91.

Lectio ij.

VOx dilecti mei, ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles: símilis est dilectus meus cápreæ, hinnulóque cervórum. En ipse stat post paríetem nostrum respíciens per fenestras, prospíciens per cancellos. En dilectus meus lóquitur mihi: Surge, própera amíca mea, columba mea, formósa mea, & veni. Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, & recessit. Flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit: vox túrturis audíta est in terra nostra: ficus prótulit grossos suos: víneæ florentes dedérunt odórem suum.

℟. Christi generátio sic erat: Mater ejus * María inventa est in útero habens de Spíritu sancto. ℣. Prope timentes Dóminum salutáre ipsíus. * María. *Matth.* 1. *Ps.* 84.

Lectio iij.

SUrge, amíca mea, speciósa mea, & veni: columba mea in foramínibus petræ, in caverna macériæ, ostende mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, & fácies tua decóra. Cápite nobis vulpes párvulas, quæ demoliuntur víneas: nam vínea nostra flóruit. Dilectus meus mihi, & ego illi qui páscitur inter lília, donec aspíret dies, & inclinentur umbræ. Revértere: símilis esto, dilecte mi, cápreæ, hinnulóque cervórum super montes Bether.

℟. Quod in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium; * Ipse enim † Salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. ℣. Partúriens páriet, & relíquiæ fratrum ejus convertentur; * Ipse. Glória. † Salvum. *Matth.* 1. *Mich.* 5.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Ponam visitatiónem tuam, pacem, dicit Dóminus; & occupábit salus muros tuos. *Is.* 60.

Ant. 8. c. Effundam Spíritum meum super semen tuum, & benedictiónem meam super stirpem tuam. *Is.* 44.

Ant. 1. a. Hódiè salus dómui huic facta est; venit enim Fílius hóminis quærere & salvum fácere quod períerat. *Luc.* 19.

℣. Visitasti terram, Deus salutáris noster: ℟. Multiplicasti locupletáre eam. *Ps. 64.*

Absol. & Bened. de B.M.V.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. lib. 2. n. 19.

Lectio iv.

MOrále est ómnibus ut qui fidem éxigunt, fidem ástruant. Et ídeò Angelus, cùm abscóndita nuntiáret, ut fides astruerétur exemplo, senióris féminæ sterilísque conceptum vírgini Maríæ nuntiávit, ut possíbile Deo omne quod ei placúerit asséreret. Ubì audívit hoc María, non quasi incrédula de oráculo, nec quasi incerta de núntio, nec quasi dúbitans de exemplo; sed quasi læta pro voto, religiósa pro offício, festína præ gáudio, in montána perréxit. Quò enim, jam Deo plena, nisi ad superióra, cum festinatióne conténderet? Nescit tarda molímina sancti Spíritûs grátia.

℟. Exurgens María ábiit in montána * Cum festinatióne, in civitátem Juda. ℣. En dilectus meus lóquitur mihi: Surge, própera, amíca mea, * Cum. *Luc. 1. Cant. 2.*

Lectio v.

IN montána Virgo cum festinatióne, Virgo offícii memor, injúriæ ímmemor, affectu vigenti non sexu, relictâ perrépta domo. Díscite, vírgines, non circumcursáre per aliénas domos, non demorári in platéis, non áliquos in público miscére sermónes. María in domo sera, festínat in público. Didicístis vírgines, pudórem Maríæ díscite humilitátem. Venit propinqua ad próximam, júnior ad seniórem; nec solùm venit; sed étiam prior salutávit: decet enim ut quantò cástior virgo, tantò humílior sit. Sit magistra humilitátis, in qua est proféssio castitátis. Est & causa pietátis, est étiam norma doctrínæ. Contuendum est enim quia supérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur: Maria ad Elísabeth, Christus ad Joannem.

℟. Intrávit María in domum Zacharíæ, & salutávit Elísabeth; * Et exultávit infans in útero ejus. ℣. Factum est verbum tuum, Dómine, in gáudium & lætítiam cordis; * Et. *Luc. 1. Jerem. 15.*

Lectio vj.

CItò quoque adventûs Maríæ, & præséntiæ Domínicæ benefícia declarantur. Simul enim ut audívit salutatiónem Maríæ Elísabeth, exultávit infans in útero ejus; & replétæ est Spíritu sancto. Vide distinctiónem, singulorumque

verbórum proprietátes. Vocem prior Elísabeth audívit, sed Joannes prior grátiam sensit. Illa natúræ órdine audívit, iste exultávit ratióne mystérii. Illa Maríæ, iste Dómini sensit advéntum. Istæ grátiam loquuntur, illi intùs operantur, pietatísque mystérium matérnis adoriuntur profectibus, duplicíque miráculo prophétant matres spíritu parvulórum. Exultávit infans, repléta est mater. Non priùs mater repléta, quàm fílius; sed cùm fílius esset replétus Spíritu sancto, replévit & matrem.

℟. Ut audívit salutatiónem Maríæ Elísabeth, exultávit infans in útero ejus; * Et repléta est Spíritu sancto Elísabeth. ℣. Benedíxit Dóminus dómui ejus, & ómnibus quæ habébat: * Et. Glória Patri. * Et. *Luc.* 1. 1. *Paral.* 13.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Venit mihi gáudium à Sancto super misericórdia quæ véniet ab Æterno salutári nostro. *Baruch* 4.

Ant. 4. a. Ecce Deus salvátor meus, & factus est mihi in salútem. *Is.* 12.

Ant. 1. g. Dixit mihi Dóminus: Servus meus es tu, & glorificátus sum in óculis Dómini, & factus est fortitúdo mea. *Is.* 49.

℣. De ventre matris meæ, ℟. Tu es protector meus. *Ps.* 70.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

EXurgens María in diébus illis, ábiit in montána cum festinatióne, in civitátem Juda; & intrávit in domum Zacharíæ, & salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homília sancti Bernardi Abbátis.

De 12. *Prærog.B.M.V.n.*10.

IN omni textu quátuor Evangeliórum, si benè meminimus, nónnisi quater María loquens audítur. Primò quidèm ad Angelum, sed cùm jam semèl atque íterùm allocútus eam fuisset: secundò ad Elísabeth, quandò vox salutatiónis ejus Joannem exultáre fecit in útero, & eâ magnificante Maríam, ipsa magìs Dóminum magnificáre curávit: tértiò ad Fílium, cùm jam esset annórum duódecim, quòd ipsa & pater ejus dolentes quæsissent eum: quartò in núptiis ad Fílium & ministros. Si Maríam dilígitis, si conténditis ei placére; æmulámini modéstiam ejus. Nec in sola tamen Maríæ taciturnitáte commendátur humílitas, sed evidéntiùs résonat in sermóne. Audíerat, Quod ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei; & nihil áliud quàm

ancillam ejus se esse respondit. Indè ventum est ad Elísabeth, & contínuò Vírginis glória singuláris eídem per Spíritum revelátur. Déniquè & mirabátur persónam venientis, dicens: Undè hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me?

℟. Exclamávit Elísabeth voce magnâ, & dixit: * Et undè hoc mihi ut véniat mater Dómini mei ad me? ℣. Quid est homo, Dómine, quòd memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? * Et. *Luc.* 1. *Ps.* 8.

Lectio viij.

COmmendábat & vocem salutantis, adjíciens: Ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit in gáudio infans in útero meo. Et beatificábat fidem credentis: Beáta, ínquiens, quæ credidísti; quóniam perficientur in te quæ dicta sunt tibi à Dómino. Magna quidèm præcónia; sed & devóta humílitas nihil sibi passa retinére, in eum magìs univérsa refúdit, cujus in se benefícia laudabantur. Tu, inquit, magníficas matrem Dómini; sed, Magníficat ánima mea Dóminum. In voce mea fílium pérhibes exultasse in gáudio; sed, Exultávit spíritus meus in Deo salutári meo; & ipse quoque, tanquàm amícus

sponsi, gáudio gau[...] vocem sponsi. Beáta [...] dicis quæ credidisse[...] credulitátis & beati[...] causa respectus est s[...] pietátis, ut ex hoc beátam me dicant [...] generatiónes, quia [...] lam húmilem & ex[...] respéxit Deus.

℟. Ait María: * M[...] ficat ánima mea [...] num; & exultávit [...] tus meus in Deo s[...] meo. ℣. Veníte, a[...] & narrábo, omnes [...] métis Deum, quant[...] ánimæ meæ: * Magn[...] *Luc.* 1. *Ps.* 65.

Lectio. ix.

VErúmtamen nu[...] putámus, fratres, [...] beth sanctam in eo qu[...] Spíritum útiquè loq[...] tur, errasse? Absit. [...] planè quam respéxit [...] & beáta quæ crédidi[...] enim magnus divín[...] pectiónis éxtitit fr[...] Ineffábili síquidèm [...] cio Spíritûs superven[...] tantæ humilitáti ma[...] mitas tanta in secr[...] virgínei cordis access[...] hæ quoque nihiló[...] fiant stellæ ex respect[...] tuo clarióres; quòd [...] licèt nec humílitas [...] mínuit magnanimit[...] nec magnanímitas [...] humilitátem. Agit h[...] mírùm in córdibus e[...] rum grátiæ prærogatí[...] vínæ, ut eos nec h[...]

tas pusillánimes fáciat, nec magnanímitas arrogantes; magis autem cooperentur sibi, ut non solùm nulla ex magnanimitáte subintret elátio, sed hinc máximè provehátur humílitas; ut inveniantur eò ampliùs timoráti, & largitóri múnerum non ingráti: ac vicissim ex occasióne humilitátis pusillanímitas nulla subrépat; sed quò minùs de sua quisque vel in mínimis præsúmere consuévit, eò ámpliùs étiam in magnis quibusque de divína virtúte confídat.

℟. Habitávit Arca Dómini in domo Obédedom tribus ménsibus, *Et † Benedíxit Dóminus omnem domum ejus propter illam. ℣. Mansit María cum Elísabeth quasi ménsibus tribus. * Et. Glória. † Benedíxit. 2. *Reg.* 6. *Luc.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Laudábo nomen Dei cum cántico, ℟. Et magnificábo eum in laude. *Ps.* 68.

AD LAUDES.

Ant. 1. *f.* Vidérunt eam, & beatíssimam prædicavérunt, & laudavérunt eam. *Cant.* 6.

Ant. 4. A. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Ant. 5. a. Ecce ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit in gáudio infans in útero meo. *Luc.* 1.

Ant. 4. *E.* Amícus sponsi.

CANTICUM. *Judith* 13.

Carmen triumphale propter victum salutis hostem.

APeríte portas, quóniam nobíscum est Deus, * qui fecit virtútem in Israël.

Laudáte Dóminum Deum nostrum, * qui non desséruit sperantes in se.

Et in me ancillâ suâ adimplévit misericórdiam suam, * quam promísit dómui Israël.

Et interfécit in manu mea * hostem pópuli sui.

Confitémini illi, omnes; quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Ant. Amícus sponsi qui audit eum, gáudio gáudet propter vocem sponsi. *Joan.* 14.

Ant. 7. c. Benedíctus Dóminus Deus Israël, qui misit te; & benedíctum elóquium tuum. 1. *Reg.* 25.

CAPITULUM. *Prov.* 3.

VIæ sapiéntiæ, viæ pulchræ; & omnes sémitæ illíus pacíficæ: lignum vitæ est his qui apprehénderint eam; & qui tenúerit eam, beátus.

HYMNUS.

AD prima verba Vírginis,
Intùs movente Spíritu,
In matris alvo cónditus
Infans Joannes géstiit.
Agnóvit infantem Deum:

Quem sensit, ardet próáere:
Vates & infans, quà potest,
Adesse Christum núntiat.
Hic jam Redemptóris vices,
Præcónis ille sústinet;
Materna claustra non vetant
Quin ambo munus ímpleant.
Felix puer, felix parens,
Felix sacerdos, & domus,
Qui per parentem Vírginem
Deo fruuntur hóspite!
Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriúsque Spíritus.
Amen.

℣. Benedixisti, Dómine, terram tuam: ℟. Avertisti captivitátem Jacob. *Ps.* 84.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Benedictus Dóminus Deus Israël, quia visitávit & fecit redemptiónem plebis suæ. *Luc.* 1.

Oratio.

Adesto Ecclésiæ tuæ, misericors Deus, & filios adoptiónis júgiter in ejus sinu purífica, qui Maríæ clausus útero, Joannem in sinu Elísabeth sanctificasti; Qui vivis & regnas.

Fit Commem. Oct. SS. Apost. Ant. Dei sumus adjutóres. ℣. Dómini est *Oratio*, Deus, qui. *ut suprà.*

AD HORAS,

Doxologia.

Mundo redemptor qu[i]
venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre; nec tibi mi[-]
nor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *f.* Vidérunt.
In ℟. *br.* ℣. Qui natu[s] es * de María vírgine *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 4. A. Benedicta tu.

CAPITULUM. *Genes.* 22.

Benedícam tibi, [...] benedicentur in [...] mine tuo omnes gentes te[r]ræ, eò quòd obedisti vo[ci] meæ.

℟. *br.* Benedicentur i[n] ipso * omnes tribus terræ * Allelúia, allelúia. Benedicentur. ℣. Omnes gentes * magnificábunt eum * Allelúia. Glória. Benedicentur. *Ps.* 71.

℣. Ipse est Dóminus Deu[s] tuus, & adorábunt eum ℟. Vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis. *Ps.* 44.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Ecce.

CAPITULUM. *Joël.* 2

Sciétis quia in médio I[s]raël ego sum: & e[go] Dóminus Deus vester [&] non est ámpliùs: & [...]

confundétur pópulus meus in æternum. Et erit post hæc : Effundam Spíritum meum super omnem carnem ; & prophetábunt fílii vestri & fíliæ vestræ.

℟. *br.* Vox exultatiónis & salútis * in tabernáculis justórum, * Allelúia, allelúia. Vox. ℣. Déxtera Dómini * fecit virtútem. * Allelúia. Glória Patri. Vox. *Ps.* 117.

℣. Signátum est super nos lumen vultûs tui, Dómine : ℟. Dedisti lætítiam in corde meo. *Ps.* 4.

AD NONAM.

Ant. 7. c. Benedíctus.

CAPITULUM. *Tob.* 12.

BEnedícite Deum cœli, & coram ómnibus viventibus confitémini ei, quia fecit vobiscum misericórdiam suam.

℟. *br.* In Dómino * laudábitur ánima mea, * Allelúia, allelúia. In Dómino. ℣. Audiant mansuéti * & læténtur, * Allelúia. Glória Patri. In Dómino.

℣. Magnificáte Dóminum mecũ ; ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipsum. *Ps.* 33.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6. RESpéxit Deus humilitátem ancillæ suæ : ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. *Luc.* 1.

Ant. 1. D. Fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

Ant. 4. E. Misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. *Luc.* 1.

Ant. 5. C. Fecit poténtiam in bráchio suo, dispersit supérbos, & exaltávit húmiles. *Luc.* 1.

Ant. 8. G. Suscépit Israël púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ, sicut locútus est ad patres nostros, Abraham & sémini ejus. *Luc.* 1.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 5.

DEus supérbis resistit, humílibus autem dat grátiam. Humiliámini ígitur sub potenti manu Dei, ut vos exaltet in témpore visitatiónis.

HYMNUS.

CÆteri nunquàm, nisi vagiendo,
Prímitùs vocem púeri profundunt :
Unus in cunctis álacris Joannes
Prævenit ortum.

Hunc sibi nondùm génitum sacrávit
Patris æterni Génitus Prophétam :
Spíritu gaudens canit hinc futúra
Utraque mater.

Ecce quàm fructu génitrix utróque
Digna ! quàm fructus genitríce dignus !
Hæc Deum Virgo, stérilis recondit
Illa Prophétam.

Fac tuos puris hódiè clientes,

ter noster Paulus, secundùm datam sibi sapiéntiam, scripsit vobis. 2. Petr. 3.

Post Hymnum omittitur Allelúia. cum suo ℣.

DIE IV.

DE OCTAVA SS. PETRI & PAULI.

De Expositióne sancti Joannis Chrysóstomi in Epístolam ad Romános.

In Cap. 16. Homil. 32.

Lectio ij.

EGo tametsi Romam laudáre queam à magnificéntia, ab antiquitáte, à pulchritúdine, à multitúdine, à potentátu, à divítiis, & à rebus in bello fórtiter gestis; his tamen omissis, ob id illam beátam prædico, quòd erga illos Paulus, dùm víveret, ádeò fuit benévolus, ádeò illos amávit, & coram disséruit, & postrémò vitam apud eos finívit; cujus sanctum corpus ipsi póssident: & proptéreà cívitas illa hinc facta est insignis magìs, quàm ab áliis rebus ómnibus: & tanquàm corpus magnum ac válidum duos habet óculos fulgentes, sanctórum vidélicèt horum córpora.

Lectio iij.

NOn ita cœlum splendescit quandò rádios sol demittit, quemádmodùm Romanórum urbs duos istos fulgóres ubíquè terrárum emittens. Hinc rápiétur Paulus, hinc Petrus. Consideráte, & miramini, quale spectáculum visúra sit Roma: Paulum vidélicèt repentè ex theca illa cum Petro resurgentem in occursum Dómini sursùm ferri. Qualem rosam Christo mittet Roma? Quibus corónis duabus ornátur urbs ista? quálibus caténis áureis cincta est? quales habet fontes? proptéreà admiror hanc urbem, non propter cópiam auri, non propter columnas, neque propter áliam quamcumque rerum spéciem, sed propter columnas illas Ecclésiæ.

DIE V.

DE OCTAVA.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. in natali Apost. Petri & Pauli.

Lectio ij.

OMnium quidèm sanctárum solemnitátum, dilectíssimi, totus mundus est párticeps; & unius fidei píetas éxigit, ut quidquid pro salúte universórum gestum recólitur, communibus ubíquè gáudiis celebrétur. Verúmtamen hódierna festívitas præter illam reveréntiam quam toto terrárum orbe proméruit, speciáli & própriâ nostræ urbis exultatióne veneranda est; ut ubi præcipuórum apostolórum glorificátus est éxitus, ibi in di Martyrii eórum sit lætitia

principátus. Isti enim sunt viri, per quos tibi Evangélium Christi, Roma, resplénduit; & quæ eras magistra erróris, facta es discípula veritátis.

Lectio iij.

ISti sunt patres tui verísque pastóres, qui te regnis cœléstibus inserendam multò méliùs, multóque felíciùs condidérunt, quàm illi quorum stúdio prima mœnium tuórum fundamenta locáta sunt; ex quibus is qui tibi nomen dedit, fraterná te cæde fœdávit. Isti sunt, qui te ad hanc glóriam provexérunt; ut gens sancta, pópulus electus, cívitas sacerdotális & régia, per sacram beáti Petri sedem caput orbis effecta, latiùs præsidéres religióne divínâ, quàm dominatióne terrénâ. Quamvis enim multis aucta victóriis, jus impérii tui terrâ maríque protúleris; minùs tamen est quod tibi béllicus labor súbdidit, quàm quod pax christiána subjécit.

DIE VI.

OCTAVA SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI.

Duplex-minus.

Omnia, dempto ritu Solemni, ut in die Festi, additis quæ sequuntur.

Ps. de Feria in toto Offic.

IN I. VESPERIS.

Post Hymnum.

℣. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt; ℟. Quóniam glória virtútis eórum tu es. *Ps.* 88.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Hi sunt duæ olívæ in conspectu Dómini stantes: habent potestátem claudendi cœlum & percútere terram. *Apoc.* 11.

Oratio, Deus, cujus. *infrà ad Laudes.*

IN I. NOCTURNO. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Cap. 1. *Lectio iv.*

SImon Petrus, fílius Joannis, províncíæ Galilææ, è vico Bethsáïda, frater Andréæ Apóstoli, & princeps Apostolórum: post Episcopátum Antiochensis Ecclésiæ, & prædicatiónem dispersiónis eórum qui de circumcisióne credíderant, in Ponto, Galátia, Cappadócia, Asia, & Bithynia; secundo Cláudii Imperatóris anno, ad expugnandum Simónem Magum, Romam pergit; ibíque annis viginti quinque Cáthedram sacerdotálem ténuit, usquè ad últimum annum Nerónis, id est, décimum quartum; à quo affixus cruci, martyrio coronátus est, cápite ad terram verso, & in sublíme pédibus elevátis; ásserens se indignum, qui sic

crucifigerétur ut Dóminus suus. Scripsit duas epístolas quæ cathólicæ nominantur. Sepultus Romæ in Vaticáno, juxtà viam triumphálem, totíus orbis veneratióne celebrátur.

Lectio v. Cap. 5.

PAulus Apóstolus, qui antè Saulus, extra númerum duódecim Apostolórum, de tribu Bénjamin, & óppido Judææ Gíschalis fuit; quo à Románis capto, cum paréntibus suis Tarsum Cilíciæ commigrávit; à quibus, ob stúdia legis missus Jerosólymam, à Gamaliéle viro doctíssimo, cujus Lucas méminit, erudítus est. Cùm autem interfuisset neci Mártyris Stéphani, & acceptis à pontífice templi epístolis ad persequendos eos, qui Christo credíderant, Damascum pérgeret: revelatióne compulsus ad fidem, quæ in Actibus Apostolórum scríbitur, in vas electiónis de persecutóre translátus est. Cùmque primùm ad prædicatiónem ejus Sérgius Paulus Proconsul cypri credidisset, ab eo, quòd eum Christi fídei subégerat, sortítus est nomen: & juncto sibi Bárnabâ, multis úrbibus peragrátis, revertensque Jerosólymam, à Petro, Jacóbo & Joanne Géntium Apóstolus ordinátur.

Lectio vj.

ET quia in Actibus Apostolórum plenissimè de ejus conversatióne scriptum est, hoc tantùm dicam, quòd post passiónem Dómini vicésimo quinto anno, id est, secundo Nerónis, eo témpore quo Festus procurátor Judææ successit Felíci, Romam vinctus míttitur, & biénnium in líbera manens custódia, adversùs Judæos de adventu Christi quotídiè disputávit. Sciendum autem in prima satisfactióne, necdùm Nerónis império roboráto, nec in tanta erumpente scélera, quanta de eo narrant históriæ, Paulum à Nerónedimissum, ut Evangélium Christi in Occidentis quoque pártibus prædicarétur, sicut ipse scribit in secunda Epístola ad Timótheum. Hic décimo quarto Nerónis anno, eódem die quo Petrus, Romæ pro Christo cápite truncátur; sepultusque est in via Ostiensi, anno post passiónem Dómini tricésimo séptimo.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 14.

IN illo témpore; Compulit Jesus discípulos ascéndere in navículam, & præcédere eum trans fretum, donec dimítteret turbas. Et réliqua.

mília sancti Hyerónymi Presbyteri.

In Matth. Lib. 2.

DIscípulis præcépit transfretáre, & cómpulit ut ascénent navículam: quo ferne osténditur invítos à Dómino recessisse, n amóre præceptóris ne ıctum quidèm témporis eo volunt separári. Naula autem in médio mari tabátur flúctibus: erat m contrárius ventus. ctè quasi invíti & retracıtes Apóstoli à Dómino éfferant, ne illo absente ıfrágia sustinérent. Déuè Dómino in montis :úmine commorante, staı ventus contrárius óri· & turbat mare, & pelitantur Apóstoli: & ıdiù ímminens naufráım persevérat, quándiù ùs véniat. Quartâ aun vigíliâ noctis venit ad ; ámbulans supra mare. ıtiónes & vigíliæ militá: in terna horárum spátia 'iduntur. Quandò ergò :it, quartâ vigíliâ noctis ıisse ad eos Dóminum, :endit totâ nocte peritátos & extrémo noctis ıue in consummatióne ındi eis auxílium præbinum.

'ost pauca. Lectiò viij.

R Espondens autem Petrus dixit: Dómine, tu es, jube me ad te vere super aquas. In ómnibus locis ardentíssimæ fídei invenítur Petrus. Interrogátis discípulis quem hómines dícerent Jesum, Dei fílium confitétur. Volentem ad passiónem pérgere, próhibet; & licèt erret in sensu, tamen non errat in affectu, nolens eum mori quem Fílium Dei fúerat paulò antè confessus. In montem cum Salvatóre inter primos primus ascendit, & in passióne solus séquitur. Peccátum negatiónis quod ex repentíno timóre descénderat, amáris statìm ábluit lácrymis. Post passiónem cùm essent in lacu Genézareth & piscarentur & Dóminus staret in líttore, ille non pátitur moras; sed accinctus epéndyte suo, statìm præcipitátur in fluctus. Eódem ígitur fídei ardóre quo semper, nunc quoque céteris tacéntibus credit se posse fácere per voluntátem magistri, quod ille póterat per natúram.

Paulò post. Lectio ix.

ET cùm cœpisset mergi, clamávit dicens: Dómine, salvum me fac. Ardébat ánimi fides; sed humána fragílitas in profundum trahébat. Páululùm ergò relínquitur tentatióni, ut augeátur fides, & intélligat se non facilitáte postulatiónis, sed poténtiâ Dómini conservátum. Et contínuò Jesus extendens

manum apprehendit eum, & ait illi : Módicæ fídei, quarè dubitasti ? Si Apóstolo Petro (de cujus fide & ardóre mentis suprà díximus, qui confidenter rogáverat Salvatórem, dicens : Dómine, si tu es, jube me veníre ad te super aquas) quia páululùm tímuit, dícitur : Módicæ fídei, quarè dubitasti ? quid nobis dicendum est, qui hujus módicæ fídei ne mínimam quidèm habémus portiúnculam ?

Oratio.

DEus, cujus déxtera beátum Petrum ambulantem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit ; & coapóstolum ejus Paulum tértiò naufragantem de profundo pélagi liberávit : exaudi nos propítius, & concéde, ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur ; Qui vivis.

AD VESP. fit Commem. sancti Prosperi, Doctoris, Ant. Beátus. ℣. Beátus. xxx. *Oratio*, Deus, qui. *infrà.*

DIE VII.

In Festo

SANCTI PROSPERI, Aquitani Doctoris.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex ejus operibus, & Scriptoribus coætaneis.

PRosper in Aquitánia natus, vir in divínis humanisque lítteris apprimè versátus, sanctitáte non minùs quàm doctrínæ laude refulsit. Dei nutu in Provínciam deductus est ; ut Cathólicam de Grátia doctrínam à beáto Augustíno advérsùs Pelagiános egrégiè assertam, contra Semipelagiános Massíliæ tùm pullulantes defénderet ac tuerétur. Celebratíssimam de eórum erróribus & querélis ad sanctum illum Doctórem Epístolam dedit ; proféssus scríbere se fídei, quâ Ecclésia vivit, affectu. Plura ália vulgávit, tùm ut sincéram de Grátia fidem astrúeret, tùm ut Massiliénsium in sanctum Augustínum, quem malè interpretabantur, calúmnias depélleret. Cùm verò non desísterent tantum virum ejusque defensóres impétere, Romam cum Hilário ejusdem causæ strénuo propugnatóre profectus est, ad Cœlestínum Papam rem delatúrus. Eórum circà Deum sollicitúdinem laudávit sanctus Póntifex, & célebri ad Galliæ Epíscopos datâ Epístolâ, præclárum judícii sui de Próspero ac Hilário testimónium impértiit, Augustinique famam magnífico encómio túitus est.

Lectio iij.

REdux in Gállias Prosper acriùs adhuc Semipelagiános aggressus est, ipsorumque erróres detégere

ac refellere non déstitit. Inter ália quæ adversùs illos édidit ópera, valdè commendantur, tùm liber contrà collatórem, id est, contrà Joannem Cassiánum, qui in collatiónibus à se scriptis réferens pias quasdam Orientálium monachórum senténtias, nonnulla intérserit ab Ecclésiæ fide discrepántia; tùm nóbile æquè ac jucundum carmen de ingrátis, de iis nempè qui in seipsis liberíque arbítrii víribus ea pósita putant, quæ máxima misericórdiæ ac omnipoténtiæ Salvatóris dona sunt ac benefícia. Iis sancti Doctóris scriptis tanta vis inest, tantùm affulget lúminis, ut suscéptum ab Augustíno debellandórum Pelagianórum opus gloriosíssimè perfecisse prædicétur. A sancto Leóne magno, ubi primùm ad Ecclésiæ fastígium evectus est, áccitus est Prosper & in Notárium assumptus, ut ejus óperâ, consíliis & doctrínâ uterétur in respónsis ad quæstiónes sedi Apostólicæ propósitas. Multis tandèm præclárè pro fídei defensióne scriptis & gestis, cathólicis ómnibus carus, toto orbe célebris, óbiit, ut créditur, paulò post médium quinti séculi.

Oratio.

DEus, qui beátum Prósperum, exímium grátiæ Christi defensórem efecisti; ádjuva nos ejus intercessióne, ut in vácuum à nobis éadem grátia tua nunquàm recipiátur; Per eumdem.

D I E X.

In Festo

SS. SEPT. FRATRUM, & Sanctæ Felicitatis eorum matris, Martyrum.

Semiduplex.

Pridiè ad VESP. Psalmi sub sola Ant. Venit hora. xv. *Oratio*, Da nobis, misericors Deus, unánimes. *infrà.*

Lectio ij.

Ex Act. eorum ap. Ruinart.

SEptem Fratres filii sanctæ Felicitátis, Romæ in persecutióne Marci Antoníni, à Públio Præfecto primùm blandítiis, deindè terróribus tentáti sunt, ut, ejurátâ Christi fide, idólis sacra fácerent. Adhortante matre, tantam hausêre constántiam, ut à religiónis sanctæ propósito, nec spe, nec metu deterréri potúerint. Itaque in fídei conféssióne perseverantes, vária tormentórum & mortis génera perpessi sunt. Januárius plumbátis cæsus est, Felix & Philippus fústibus contúsi; Silvánus ex altíssimo loco præceps dejectus: Alexandro, Vitáli & Martiáli, caput amputátum. Mater eórum quinto pòst mense, abscisso cápite, eamdem martyrii glóriam consecúta est.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de correptióne & grátia.

num. 35. *Lectio iij.*

MAior libertas est necessária adversùs tot & tantas tentatiónes, quæ in paradíso non fuérunt, dono perseverántiæ muníta atque firmáta, ut cum ómnibus amóribus, terróribus, erróribus suis vincátur hic mundus; hoc sanctórum martyria docuérunt. Ille Adam, & terrente nullo, & ínsuper contrà Dei terrentis impérium líbero usus arbítrio, non stetit in tanta felicitáte, & in tanta non peccandi facilitáte: isti autem non dico terrente mundo, sed sæviente ne starent, stetérunt in fide; cùm vidéret ille bona præséntia quæ fúerat relictúrus, isti futúra, quæ acceptúri erant, non vidérent. Undè hoc, nisi donante illo, à quo misericórdiam consecúti sunt, ut fidéles essent, à quo accepérunt spíritum non timóris quo persequéntibus céderent, sed virtútis & caritátis & continéntiæ, quo cuncta minántia, cuncta invitántia, cuncta cruciántia superárent?

Oratio.

DA nobis, miséricors Deus, unánimes in fide & dilectióne tua perseveráre, qui sanctos Mártyres tuos esse tribuísti sincérâ caritáte in vita concordes, & gloriósâ confessióne in morte conjuncto[s]. Per Dóminum.

VESP. à Capit. de se[q.] Commem. præc.

DIE XI.

In Festo

SANCTI BENEDICTI

Cassinensis Abbatis.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex S. Greg. Magno & Pau[lo] diacono.

BEnedictus Núrsiæ i[n] Sabínis claro géne[re] ortus, relictis quibus Ro[-]mæ instituebátur liberál[i-]bus disciplínis, ut totu[m] se Christo daret, in altí[s-]sima spelunca eo loco qu[i] Sublácus dícitur, per trien[-]nium delítuit. Sed ja[m] erumpente ex illis látebri[s] famâ ejus sanctitátis, qui[-]dam mónachi se illi insti[-]tuendos tradidérunt: qu[i] pósteà cùm regulárem eju[s] disciplínam ferre non pos[-]sent, venénum ipsi mis[-]cére in potu constítuunt. Ille póculum oblátum cru[-]cis signo confrégit, ac re[-]licto monastério, in solitú[-]dinem se recépit. Sed cùm multi ad eum quotídiè di[s-]cípuli confluerent, duóde[-]cim monastéria ædificávit. Pósteà migrávit ad Cassi[-]num, anno quingentési[-]mo vigésimo nono, ubi si[-]mulácrum Apóllinis com[-]mínuit, & aram evertit: ibi[-]que sancti Joannis Baptist[æ] & sancti Martíni sacell[a]

constrúxit. Incolas autem christiánis præceptis ímbuit. Scripsit Monachórum régulam, quam sanctus Gregórius discretióne præcípuam, sermóne luculentam appellat.

Lectio iij.

Multa prophético spíritu ventúra prædíxit. Aliquot antè ménsibus quàm è vita migráret, præmónuit discípulos quo die esset moritúrus; ac sepulcrum in quo suum corpus condi vellet, sex antè diébus quàm eò inferrétur, jussit aperíri. Sextóque die deferri vóluit in oratórium, ubi Domínici córporis & sánguinis perceptióne munítus, sublátis in cœlum mánibus orans, inter manus discipulórum ánimam efflávit vigésimo-primo die Mártii, anno salútis quingentésimo quadragésimo tértio. Sancti viri ossa unà cum relíquiis sanctæ Scholásticæ sorórìs ejus è Cassinensi monastério à sancto Aigulfo Mártyre in Gállias advecta, atque in cœnóbium Floriacense, nunc sancti Benedicti ad Lígerim, in Província Ecclesiástica Parisiensi, circà annum sexcentesimum quinquagésimum tértium translata sunt undécimâ die Július.

Oratio.

Deus, qui beátum Benedictum Abbátem, de ejus quæ in mundo est concupiscéntiæ corruptióne ereptum, Christo fidéliter adhærére fecisti: quæsumus, ut contrà séculi hujus illécebras tuâ virtúte roboráti, bravíum supernæ vocatiónis constanter pérsequi, & felíciter ássequi valeámus; Per eumdem.

DIE XIII.

Translatio Sanguinis
S. JOANN. BAPTISTÆ.

Duplex-majus.

Officium ut in die Decollationis ejusdem 29. hujus. Servato ritu Duplici-majori. Psalmi de Feria in toto Officio. Ad II. Vesperas fit Commem. seq.

DIE XIV.

In Festo
S. BONAVENTURÆ,
Episcopi & Doctoris.

Semiduplex.

Oratio, Omnipotens ætérne Deus. xxx. j.

Lectio ij.

Ex Octav. de Martinis ap. Sur. & Ann. Min. Wading.

Bonaventúra Balneorégii in Etrúria natus, anno ætátis vigésimo-secundo in Ordinem Fratrum Minórum ascríbi vóluit; ubi Alexandro Alensi magistro usus, tantos progressus fecit, ut séptimo pòst anno libros Sententiárum Paríſis públicè interpretátus sit, & láuream doctorálem adeptus. Minister generális séptimus post sanctum Franciscum electus, Ordinem in Pro-

víncias Custodiasque divísit, & singulárem in Ordinis administratióne prudéntiam ac sollicitúdinem adhíbuit. Archiepiscopátum Eboracensem in Anglia sibi à Clemente quarto oblátum, recusávit. Hunc Gregórius décimus, Clementis succéssor, honóres licèt fugientem, in Cardinálium collégium, & ab ipso inítio (quod dudùm desuefactum erat) in Episcopórum órdinem coaptávit, propter exímias virtútes, novo, ut tùm visum est, exemplo præfíciens eumdem Ecclésiæ Albanensi, quæ nónnisi antiquióribus Cardinálibus jam à duóbus ferè séculis committi solébat.

Lectio iij.

Hac ille amplíssimâ dignitáte auctus, in propugnanda cathólica fide, & gerendis rebus difficíllimis, egrégiam in Concílio Lugdunensi generáli, quod secundum dícitur, præstitit óperam: pravas opiniónes acérrimè confutávit; ejusque prudéntiâ, doctrínâ & oratiónibus, sublâto schísmatis dissídio, Míchaël Palæólogus Græcórum Imperátor, orientalesque natiónes ad Apostólicæ Sedis communiónem rediérunt. Migrávit è vita in eódem Concílio quinquaginta tres annos natus, anno Christi millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, décimâ-quartâ Július, & post óbitum cláruit miráculis. Multa scripsit, in quibus lectórem sic docendo ásficit, ut in íntimos ánimi recessus penetráre videátur. Eum Sixtus quartus in Sanctórum númerum rétulit.

Oratio, Omnípotens sempiterne Deus, qui Ecclésiæ. xxxiij.

DIE XVII.

In Festo SS. Martyrum SPERATI, & Sociorum ejus.

Semiduplex.

Pridiè ad VESPERAS, Psalmi sub sola Ant. Venit hora. xv. *Oratio*, Omnípotens, sempiterne Deus. xx.

Ex Actis Mártyrum Scillitanórum.

Apud Baronium, anno 202.

Lectio ij.

Carthágine præcepérunt Magistrátus astáre sibi Sperátum & Sócios ejus (qui Africánæ Ecclésiæ protomártyres esse creduntur.) Astántibus eis, Saturnínus Proconsul dixit: Potestis véniam à dóminis nostris Imperatóribus Sevéro & Antoníno promeréri, si conversi fuéritis ad deos nostros. Sperátus dixit: Nos mínimè aliquandò malum fécimus, nec aliquandò cuiquam maledíximus; sed malè suscepti à vobis grátias égi-

mus semper. Quamóbrem Dóminum verum & regem adorámus. Saturnínus dixit : Jura per Génium regis nostri. Sperátus dixit : Ego Imperatóris mundi Génium néscio, sed cœlesti Deo meo sérvio, quem nullus hóminum vidit, nec vidére potest. Ego enim nec furátus sum aliquandò; sed quodcumque emam, tribútum do Imperatóri, quóniam cognosco eum dóminum meum : sed adóro Dóminum meum Regem regum, & ómnium géntium Dóminum. Saturnínus ad álios conversus dixit : Nolíte furóris hujus insipiéntiâ partícipes fíeri; sed timéte pótiùs Regem nostrum, obedientes præceptis ejus. Cittínus unus ex eis dixit : Nos non habémus álium quem timeámus, nisi Dóminum Deum nostrum, qui est in cœlis. Saturnínus dixit : Detrudantur in cárcerem, ponantur in ligno in diem crástinum.

Lectio iij.

SEquenti die Saturnínus dixit Speráto : Perseveras ut Christiánus sis? Sperátus dixit : Etiam, persevéro : & omnes audíte, quia Christiánus sum. Audientes omnes qui cum illo tenenti fúerant, consensérunt confessióni illíus, dicentes : Sumus & nos páriter Christiáni. Saturnínus dixit : Qui sunt libri quos adorátis legentes? Sperátus respondit : Quátuor Evangélia Dómini nostri Jesu Christi, & Epístolas sancti Pauli Apóstoli, & omnem divínitùs inspirátam Scriptúram. Saturnínus dixit : spátium trium diérum tríbuo vobis, ut resipiscátis. Sperátus dixit : Christiánus sum, & omnes qui mecum sunt, & à fide Dómini nostri Jesu Christi non discédimus : fac quod vis. Proconsul dedit in eos senténtiam per exceptórem, dicens sic : Sperátum, Nárzalem, Cittínum, Vetúrium, Felícem, Acyllínum, Lætántium, Januáriam, Generósam, Vestínam, Donátam & Secundam, Christiános se esse confitentes, & Imperatóri honórem & dignitátem dare recusantes, cápite truncári præcípimus. Hæc cùm essent ex tabella recitáta, Sperátus & qui cum eo erant omnes, dixérunt : Deo grátias conférimus, qui dignátur nos hódiè mártyres accípere in cœlis pro confessióne sua. His dictis ducti sunt; & flexis génibus unanímiter, cùm iterùm grátias Christo ágerent, truncáta sunt singulórum cápita mense Július, die décimo-séptimo. Beáti Sperati membra Lugdúnum ex Africa Cároli Magni tém-

pore deláta sanctus Ado in Martyrológio testátur.

VESPERÆ de sequenti, cum Commem. præc.

DIE XVIII.

In Festo

SANCTI THOMÆ AQUINATIS,

Ecclesiæ Doctoris.

Duplex - minus.

Omnia de Communi Doctorum, additis quæ sequuntur. Oratio, Deus, qui. *infrà.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Vita ejus & aliis monumentis apud Bollandum.

THomas, Landulfo Cómite Aquináte, ac Theodórâ Cómitis Theatíni fíliâ natus, quintum annum agens, Cassinátibus Mónachis pietáte & lítteris imbuendus tráditur. Indè Neápolim studiórum causâ missus, anno ætátis décimo-octávo, sancti Domínici Ordinem ingressus est. Quod cùm parentes indignè ferrent, Lutétiam Parisiórum míttitur. Verùm in itínere jussu fratrum per vim raptus, in castrum patérnæ ditiónis deductus est. Ibi cùm à frátribus, tùm à soróribus váriè exagitátus, quò sanctum mutáret propósitum, eárum álteri persuásit, ut, contemptis sǽculi pompis, sacris se virgínibus adjúngeret. Mulíerem quoque impudícam, quæ ad labefactandam ejus castitátem introducta fúerat, titióne fugávit. E castro per fenestram post biénnium ferè íntegrum emissus, Neápolim redúcitur: undè Romam, póstea Parísios à Joanne Teutoníco Ordinis Generáli ductus, tùm Colóniam Agrippínam missus est, ut Alberto Magno doctóre uterétur. Parísios revocátus, post prælectas Petri Lombardi senténtias, gradum Magistérii obtínuit.

Lectio v.

SUmmæ eruditióni accessit summa vitæ sánctitas. Nunquàm se lectióni aut scriptióni dabat, nisi post oratiónem, ad quam in exponendis difficilióribus Scriptúræ locis jejúnium adhibébat; dícere sólitus, quidquid sciret non tàm se stúdio & labóre suo reperisse, quàm divínitùs tráditum accepisse. Nullum penè fuit scriptórum genus, in quo non esset diligentíssimè versátus: ac ne ex rerum subtiliórum inquisitióne caritátis ardor tepésceret, collatiónes Patrum assíduè pervolvébat. Scripta ejus, & multitúdine, & varietáte, ac in rebus étiam intricatíssimis perspicuitáte ádeò excellunt, ut eam ob causam Doctóris Angélici nomen adeptus sit. De sacrosancto potíssimùm Eucharístiæ sa-

cramento multa piè non minùs quàm scitè conscripsit, ac præter cétera illud célebre Officium, quod jussu Urbáni quarti ordinávit.

Lectio vj.

DElátum sibi à Clemente quarto Archiepiscopátum Neapolitánum constanter recusávit. Missus à Gregório décimo ad Concílium Lugdunense generále, quod secundum nuncupátur, in itínere morbo correptus, divertit in monastérium Fossanovense Ordinis Cisterciensis in diœcési Terracinensi; & in ipso ingressu mortem præséntiens, ait: Hæc réquies mea in séculum séculi; hìc habitábo, quóniam elégi eam. Tùm rogátus à frátribus, expósuit Cántica Canticórum. Deficiéntibus víribus, exhibéri sibi pétiit Ecclésiæ sacramenta. Priusquàm autem Viáticum suscíperet, profúsus in lácrymas ad præséntiam Domínici Córporis, & assuétâ amóris Dei dulcédine liquefactus, hæc verba protulisse refertur: Ego de sanctíssimo Córpore Dómini nostri Jesu Christi, & áliis Sacramentis multa dócui, multa scripsi in fide Jesu Christi, & sanctæ Románæ Ecclésiæ, cujus correctióni cuncta subjício. Recepto deindè Viático, & áliis Ecclésiæ Sacramentis, tértio die obdormívit in Dómino, anno ætátis quadragésimo-nono, Christi verò millésimo ducentésimo septuagésimo quarto. Clarus miráculis, à Joanne vigésimo secundo Sanctis ascriptus est décimo-quinto Calendas Augusti, anno millésimo trecentésimo vigésimo tértio. Anno autem millésimo trecentésimo sexagésimo nono, jussu Urbáni quinti, bráchium ejus dextrum Parísios ad sanctum Jacóbum Prædicatórum, réliquum corpus Tolósam translátum est.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quòd si sal evanúerit, in quo saliétur? ad níhilum valet ultrà, nisi ut mittátur forâs, & conculcétur ab homínibus. Vos estis lux mundi. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 17. in Evang.

PRæcónes ventúri Júdicis sumus. Quis ergò ventúrum Júdicem núntiet, si præco tacet? Proindè considerandum nobis est, ut in quantum valet quisque, vel in quantum súfficit, & terrórem ventúri judícii, & dulcédinem regni suscepta

Ecclésiæ insinuáre contendat. Et quia unâ eâdemque exhortatiónis voce non súfficit simul cunctos admonére, debet síngulos, in quantum valet, instrúere, privátis locutiónibus ædificáre, exhortatióne símplici fructum in filiórum suórum córdibus quærere. Debémus namquè pensáre contínuò quod sanctis Apóstolis dícitur, & per Apóstolos nobis: Vos estis sal terræ. Si ergò sal sumus, condíre mentes fidélium debémus.

Lectio viij.

CUráre namquè sacerdótem necesse est quæ síngulis dicat, unumquemque quáliter admóneat; ut quisquis sacerdóti júngitur, quasi ex salis tactu, sapóre vitæ æternæ condiátur. Sal étenim terræ non sumus, si corda audiéntium non condímus. Quod profectò condimentum ille veráciter próximo impendit, qui prædicatiónis verbum non súbtrahit: sed tunc verè áliis recta prædicámus, si dicta rebus & exemplis osténdimus, si nos ipsi divíno amóre compúngimur, & humánæ vitæ, quæ sine culpa transíri nequáquàm potest, quotidiánas lácrymis máculas lavémus. Tunc autem de nobis verè compúngimur, si studiósè patrum præcedéntium facta pensámus, ut ex conspecta illórum glória in nostris nobis óculis vita nostra sordescat. Tunc verè compúngimur, cùm præcepta Dómini studiósè perscrutámur, & per hæc profícere ipsi conténdimus, per quæ jam profecisse nóvimus quos venerámur.

Lectio ix. *n.* 11. & 14.

EST autem valdè necessárium, ut, cùm de nobis in compunctióne affícimur, étiam commissórum nobis vitam zelémus. Sic ergò nos amaritúdo compunctiónis affíciat, ut tamen à proximórum custódia non avertat. Quid enim prodest, si amantes nosmetipsos, relinquámus próximos? Vel quid rursùm prodest, si amantes vel zelantes próximos, relinquámus nosmetipsos? Sed quandò nos vitam corrígere valeámus aliénam, qui neglígimus nostram? Curis enim seculáribus intenti, tantò insensibilióres intùs effícimur, quantò ad ea quæ foris sunt, studiosióres vidémur. Usu quippè curæ terrénæ, à cœlesti desidério obdurescit ánimus; & dùm ipso suo usu durus efficitur per actiónem séculi, ad ea emollíri non valet, quæ pértinent ad caritátem Dei.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ doctóris mirâ eruditióne

clarificas, & sanctâ operatióne fœcundas : da nobis, quæsumus, & quæ dócuit intellectu conspícere, & quæ egit imitatióne complére; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, &c.

AD II. VESPERAS, fit Commem. sancti Vincentii à Paulo, Presb. Ant. Notum. ℣. Oculi. xlv. *Oratio*, Deus, qui. *infrà.*

DIE XIX.

In Festo
SANCTI VINCENTII
A PAULO,
Presbyteri, Congregationis Missionis Institutoris.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi Justorum Presbyterorum; additis quæ sequuntur.

Lectio ij.

Ex vita ejus per Ludov. Abeli scripta, & aliis.

VIncéntius à Paulo Pódii non procul ab Aquis-Tarbellis in Aquitánia natus, à púero exímiâ in páuperes caritáte enítuit. A custódia paterni gregis ad lítteras evocátus, humánas Aquis, divínas cùm Tolósæ, tùm Cæsaraugustæ dídicit. Sacerdótio initiátus, & Theológiæ láureâ insignítus, cùm Tolósam Massíliâ redíret, in Turcas íncidit; qui, navis magistro aliisque interemptis, ipsum sagittâ vulnerátum, in Africam captivum abduxérunt. Ibi herum suum qui à christiána fide, ut Mahumétis sequerétur deliramenta, defécerat, rursùs Christo lucrifécit. Reversus in Gállias, suadente sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardináli Berullo, Clippiáci primùm, mox Castelliónis Parœcias sanctíssimè rexit. Moniálibus Visitatiónis à sancto Francisco Salésio præpósitus, quàm verum & rectum esset judícium ejusdem sanctíssimi Præsulis, qui Sacerdótem Vincéntio digniórem nullum se nosse fatebátur, comprobávit.

Lectio iij.

GYmnasiarcha Collégii Bonórum - Puerórum Parísiis constitútus, Congregatiónem Presbyterórum seculárium Missiónis instítuit; qui, contemptis mundi hujus illécebris, ad rústicos & agrestes fídei cathólicæ mystéria & divína præcepta edocendos se addíscerent. Plures misit ex his non solùm in Itáliam, Polóniam, Scótiam, Hibérniam, sed étiam ad Bárbaros & Indos, nostrisque terris dissociátas gentes, quas depulsis idololátriæ ténebris, ad lucem veritátis adduxêre. Ecclesiásticas Domos recipiendis Cléricis qui ad sacros Ordines promovendi essent,

assignávit. Sacerdótes adunávit, qui statis diébus de divínis rebus inter se conferrent. Ut autem non solùm salúti animárum, sed étiam córporis indigéntiæ consúleret; Matronárum cœtus, & societátem Puellárum Caritátis nuncupatárum fundávit, quæ sénibus, púeris, egénis, & omnis géneris ægrotántibus curandis inserviendísque diu noctúque allaborárent. Infantes expósitos, vírgines periclitantes, mulíeres lapsas, peregrínos infirmos, artífices inválidos subsídiis & hospítiis etiamnùm superstítibus excépit ac piè fovit. Valetudinária pro infirmis Remígibus, Parísiis & Massíliæ, eo eníxè procurante, régiâ liberalitáte constructa & dotáta fuêre. Lotharíngiam, Campániam, Picárdiam peste, fame, bellóque vastátas lárgiter reféc it: & cùm ipsa Parisiórum cívitas ingenti annónæ penúriâ gravíssimè vexarétur, domi suæ ad duo míllia páuperum sustentávit. Ipsum Ludovícus décimus-tértius móriens, in último illo agóne adjutórem consolatoremque esse vóluit; & Anna Austríaca, post regis óbitum, in sánctius consciéntiæ consílium adscívit. Quo in múnere ejus præcípua cura fuit, ut nónnisi digniores Ecclésiis ac Monastériis præficerentur. Hæc inter & ália gravíssima negótia Deo júgiter intentus, cunctis affábilis, ac sibi semper constans, simplex, rectus, húmilis, ab honóribus aliénus, sanctæ Sedi Apostólicæ fírmiter addictus, & fídei avítæ apprímè tenax, non minùs sénio quàm córporis labóribus confectus, óbiit Parísiis quinto Calendas Octóbris anno millésimo sexcentésimo sexagésimo, ætátis suæ octogésimo-quinto, & apud Domum sancti Lázari, quæ caput est Congregatiónis Missiónum, sepultus est. Quem Clemens Papa duodécimus anno millésimo septingentésimo trigésimo séptimo Sanctórum número adscripsit, ipsíus celebritáti die décimâ-nonâ mensis Júlii quotannis assignátâ.

Oratio.

DEus, qui ad evangelizandum paupéribus, derelictórum infirmorumque misérias sublevandas, & Ecclesiástici Ordinis decórem promovendum Fílii tui Spíritum in apostólica beáti Vincéntii caritáte & humilitáte suscitasti; ejus nobis intercessióne concéde, ut à peccatórum misériis subleváti eâdem tibi semper caritáte & humilitáte placeámus. Per eumdem.... in unitáte ejusdem

Die XXI.
In Festo
SANCTI VICTORIS,
Massiliensis, Martyris.
Semiduplex.
Pridiè Ad VESP. Psalm. sub sola Ant. Fortitúdo. viij. *Oratio*, Cóntere. *infrà.*
Lectio ij.
Ex Actis ejus apud Ruinart.

Victor miles, in persecutióne Diocletiáni & Maximiáni cùm idólis sacrificáre nollet, Præfectórum tribunálibus oblátus est; ibíque Christum líberè conféssus, quia vir nóbilis erat, Maximiáni Imperatóris audiéntiæ reservátus est. Hic, frustrà tàm blandítiis quàm terróribus adhíbitis, ut eum ad sacrifícia perurgéret, loris ligátum, retortis bráchiis & pedes fune constríctum, per médiam civitátem trahi præcépit. Tùm ad tribunália Præfectórum redúctus, dùm alter álterum crudelitáte víncere nítitur, recedente Eutychio qui primus aggréssus Mártyrem fúerat, Astérii jussu, cujus tandèm est potestáti tráditus, fústibus crudelíssimè cæsus, deindè suspensus, & táureis cruciátus est. Déniquè cùm exhíbitam sibi aram in qua sacrificáret, calce excussísset, pedem ei Præses abscindi jussit. Cùm autem in confessióne constans permanéret, subjectus molæ pistrináriæ, atque ita contrítus, martyrium consummávit. Passi sunt cum eo tres mílites, Alexander, Feliciánus & Longínus. Hi dùm eum noctu in cárcere custodírent, insólito fulgóre percussi, quem illùc ventitantes Angeli emittébant, credidérunt in Christum, & eádem nocte in mari baptizáti sunt; sequenti verò die ante consummatiónem beáti Mártyris, gládio juguláti. Quorum córpora unà cum beáti Victóris córpore in mare demersa líttori réddita sunt, & à Christiánis sepulta. Eo in loco Cassiánus sancti Chrysóstomi discípulus, duo Monastéria, unum virórum, mulíerum álterum, sancti Victóris nómine constrúxit.

Ex libro sancti Gregórii Turonensis, de Glória Mártyrum.
Cap. 67. *Lectio iij.*

Est ad sepulcrum sancti Victóris Massiliensis Mártyris mira virtus. Nam cùm sæpiùs ad eum accedentes infirmi sanentur, réliqui energúmeni tamen multùm se collidentes & Mártyrem clamantes, ejectis dæmónibus liberantur. Aureliáni autem Patrítii servus, à dæmónio correptus, dolendo éxitu cruciabátur, ita ut plerumquè própriis se mórsibus laceráret; sed addúctus ad basílicam Sancti, cùm se exúri

ejus virtúte faterétur, debacchans per totam ædem, die tértiâ mundátus abscessit. Qui in tantum fidei mérito roborátus est, ut deinceps, humiliátis capillis, Abbátis sortítus órdinem, monastério uni præponerétur.

Oratio.

CОntere, Dómine, sátanam sub pédibus nostris, qui beáto Victóri Mártyri tuo in confessióne tui nóminis, cultum dæmonjórum calcáre tribuisti; Per.

VESPERÆ de sequenti.

DIE XXII.

In Festo

SANCTÆ MARIÆ

MAGDALENES.

Duplex-minus.

IN I. VESPERIS.

Ps. de Fer. & sic in toto Offic.

Ant. 4. E. JEsus iter faciébat per civitátes & castella, prædicans & evangelízans regnum Dei; & duódecim cum illo. *Luc.* 8.

Ant. 2. Mulíeres, inter quas erat María Magdaléne, cùm esset Jesus in Galilæa, sequebantur eum. *Marc.* 15.

Ant. 7. d. Erant curátæ à spirítibus malignis & infirmitátibus; & ministrábant ei de facultátibus suis. *Luc.* 8.

Ant. 1. D. De María Magdaléne Jesus ejécerat septem dæmónia. *Marc.* 16.

Ant. 8. G. Ejiciébat spíritus verbo, ut adimplerétur quod dictum est: Ipse infirmitátes nostras accépit, & ægrotatiónes nostras portávit. *Matth.* 8.

CAPITULUM. *Tob.* 11.

BEnedíco te, Dómine, Deus Israël, quia tu castigasti me, & tu salvasti me.

¶ *Ubi fit ritu Dup. maj.*

℟. Egressus es in salútem pópuli tui, * Egressus es in salútem cum Christo tuo, Dómine: † Maledixisti veniéntibus ut turbo, ad dispergendum me. ℣. In hoc appáruit Fílius Dei, ut dissolvat ópera diáboli. * Egressus es. Glória. † Maledixisti. *Habac.* 3. 1. *Joan.* 3.

HYMNUS.

PRocul, maligni, cédite, spíritus,
Nunc imperanti cédite Númini,
Fessamque duris Magdalénam
Párcite nunc agitáre pœnis.

Christi jubentis númine térriti
Fugére septem: mox sibi réddita
Te, Christe, confectátur unum,
Et mémori tibi mente servit.

Quin & cruentâ de trabe péndulo
Christo litábat mille dolóribus:
Quàm vellet insontis Magistri
Sola graves toleráre pœnas!

ére fletus sánguinis
æmulos.
ɔn cessat, astans víc-
tima víctimæ :
ıristus silendo, nil re-
pendit :
uàm méliùs probat hinc
amantem !
s summa Patri, súm-
maque Fílio :
.t summa puro laus quo-
que Flámini,
fflante quo semper ca-
lescunt
Ethéreis pia corda flam-
mis. Amen.
'. Bénedic, ánima mea,
mino, ℟. Qui sanat om-
infirmitátes tuas. *Ps.*
.

Ad Magníficat.
Int. 6. Quod est hoc
bum, quia in potestáte
virtúte ímperat immun-
spirítibus, & éxeunt ?
c. 4.
atio, ut infrà ad Laudes.
it Commem. S. Victoris,
t. Justum. ℣. Posuisti.
Oratio, Cóntere. *suprà.*
AD COMPLETORIUM,
infrà post II. Vesperas.
) OFFICIUM NOCT.
Invit. Deum qui mani-
tat se diligéntibus eum,
Veníte, adorémus. *Joan.*
.

Ps. 94. Veníte 2.
HYMNUS.
) Lagis Magistri sáucia
Dùm mœsta largos
fúnderet
aría fletus, ácrior
evíxit in pœnis amor.

Non turba; non vetat
crucis
Mortisque diræ scándalum,
Inter furentes quærere
Ligno peremptum mílites.
Quis tantus ignáram la-
bor
Exercet ? extinctam doles
In morte vitam : quid ge-
mis,
Mors ipsa cùm victrix ca-
dit ?
En ille quem luges amans,
Præsens resumpto córpore,
Notis amantem te redux
Primam salútat vócibus.
O si beátos tángere,
O si tenére fas pedes !
Sed hìc perennis non datur
Gustáre vitæ gáudia.
Impléta nunc Apóstolam
Promissa te primam choro
Apostolórum grándia
Jubent referre núntia.
Qui Magdalénæ visus es,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spí-
ritu,
Nunc, & per omne sécu-
lum. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. Sicut malus in-
ter ligna sylvárum, sic di-
lectus meus inter fílios.
Cant. 2.
Ant. 3. a. Sub umbra il-
líus quem desideráveram
sedi, & fructus ejus dulcis
gútturi meo. *Cant.* 2.
Ant. 4. a. Surge, Aquilo;
& veni, Auster : perfla hor-
tum meum, & fluant aró-
mata illíus. *Cant.* 4.
℣. Adhæsit ánima mea

post te : ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Post j. Lect. ℟. Fortis est ut mors diléctio : lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum ; * Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem. ℣. Stabant juxtà crucem Jesu mater ejus, & soror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. * Aquæ. *Cant.* 8. *Joan.* 19.

Post ij. Lect. ℟. Aspícient ad me : & plangent planctu, quasi super unigénitum, & * Dolébunt super eum, ut in morte primogéniti. ℣. Jesus clamans, expirávit : erant autem de longè aspicientes María Magdaléne, & áliæ quæ cum eo ascénderant Jerosólymam. * Dolébunt super eum. *Zach.* 12. *Marc.* 15.

Post iij. Lect. ℟. Accepto Joseph córpore Jesu, pósuit illud in monumento suo novo, & ábiit : * Erat ibi María Magdaléne, & áltera María, sedentes contrà sepulcrum. ℣. Abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem. * Erat. Glória. * Erat. *Matth.* 27. *Thren.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. *a.* Nùm quem díligit ánima mea vidistis ? quæsívi illum, & non invéni. *Cant.* 3.

Ant. 5. *C.* Fíliæ Jerúsalem, si invenéritis diléctum meum, nuntiáte ei quia amóre lángueo. *Cant.* 5.

Ant. 7. *a.* Quò declinávit diléctus tuus ? & quærémus eum tecum. *Cant.* 5.

℣. Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte. ℟. Dùm dícitur mihi : Ubi est Deus tuus ? *Ps.* 41.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Homil. 25. *in Evang.*

Lectio iv.

MAría Magdaléne, postquàm venit ad monumentum, ibíque corpus Domínicum non invénit, sublátum crédidit, atque discípulis nuntiávit. Qui venientes, vidérunt ; atque ita esse ut múlier díxerat, credidérunt. Et de eis prótinùs scriptum est : Abiérunt ergò discípuli ad semetipsos. Ac deindè subjúngitur : María autem stabat ad monumentum foris, plorans. Quâ in re pensandum est hujus mulíeris mentem quanta vis amóris accénderat, quæ à monumento Dómini, étiam discípulis recedéntibus, non recedébat. Exquirébat quem non invénerat : flebat inquirendo, & amóris sui igne succensa, ejus quem sublátum crédidit, ardébat desidério. Undè cóntigit ut eum tunc sola vidéret,

:, quæ remánserat ut
ret : quia nimírùm
boni óperis, perse-
ia est ; & voce Veri-
ícitur : Qui persevé-
: usquè in finem, hic
erit.
Unâ sábbati María
aléne * Venit manè,
dhuc ténebræ essent,
numentum, & vidit
m sublátum à monu-
. ℣. Benè consurgit
lo, qui quærit bona:
iit. *Joan.* 20. *Prov.*

Lectio v.

María cùm fleret,
clinávit se, & prosp-
n monumentum. Cer-
monumentum vá-
víderat, jam sublá-
Dóminum nuntiáve-
quid est quòd se íte-
clínat, iterùm vidére
rat ? Sed amanti se-
spexisse non sufficit ;
vis amóris intentió-
nultíplicat inquisitió-
Quæsívit ergò priùs,
nimè invénit : perse-
t ut quæreret, undè
ntigit ut inveníret :
que est ut desidéria
créscerent, & cres-
cáperent quod inve-
t. Sancta enim desi-
dilatióne crescunt ; si
dilatióne defíciunt,
ria non fuérunt. Hoc
arsit quisquis ad ve-
n pertíngere pótuit.
Ecclésia in Cánticis
córum dicit : Vulne-
ráta caritáte ego sum. Hinc
rursùs ait : Anima mea li-
quefacta est, ut diléctus lo-
cútus est.

℟. Cucurrit ad Petrum
María Magdaléne, & ad
álium discípulum quem
amábat Jesus, & dicit illis :
Tulérunt Dóminum de mo-
numento, * Et nescímus
ubi posuérunt eum. ℣. Quæ-
sívi quem díligit ánima
mea : quæsívi illum, & non
invéni : * Et. *Joan.* 20.
Cant. 3.

Lectio vj.

Mens namque hóminis,
Conditóris sui spé-
ciem non quærentis, malè
dura est ; quia in semetipsa
rémanet frígida. At si ardé-
re jam ex desidério cœperit
ad sequendum quem díli-
git, liquefacta per ignem
amóris currit. Fit desidério
ánxia : viléscunt in século
cuncta quæ placébant : ni-
hil est quod extra Con-
ditórem líbeat ; & quæ
priùs delectábant ánimum,
fiunt póstmodùm vehemen-
ter oneróía. Nihil ejus mœs-
títiam consolátur, quous-
què adhuc qui desiderátur,
non aspícitur. Mœret mens,
lux ipsa fastídio est. Ista
ítaque quæ sic amat, se ad
monumentum quod pers-
péxerat, iterùm inclí-
nat.

℟. Exiit Petrus, & ille
álius discípulus, & vené-
runt ad monumentum :
María autem * Stabat ad

monumentum foris, plorans. ℣. Donec propinquet, non consolábitur; & non discédet, donec Altíssimus aspíciat. * Stabat. Glória Patri. * Stabat. *Joan.* 20. *Eccli.* 35.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Páululùm cùm pertransíssem eos, invéni quem díligit ánima mea. *Cant.* 3.

Ant. 6. Ego dilecto meo; & ad me convérsio ejus. *Cant.* 7.

Ant. 8. c Anima mea liquefacta est, ut dilectus meus locútus est. *Cant.* 5.

℣. Defécit caro mea & cor meum: ℟. Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum. *Ps.* 72.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 20.

IN illo témpore; María stabat ad monumemtum foris, plorans. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 121.

SUblátum esse Dóminum de monumento, discípulis ejus nuntiáverat María Magdaléne: quò illi venientes, invenérunt sola linteámina quibus corpus fúerat involútum. Abiérunt ergò ad semetipsos discípuli, id est, ubì habitábant, & undè ad monumentum cucúrrerant. María autem stabat ad monumentum foris, plorans: viris enim recedéntibus, infirmiórem sexum in eódem loco fortior figébat affectus; & óculi qui Dóminum quæsíerant, & non invénerant, lácrymis jam vacábant, ámpliùs dolentes quòd fúerat de monumento ablátus, quàm quòd fúerat in ligno occísus; quóniam magistri tanti, cujus eis vita subtracta fúerat, nec memória remanébat. Tenébat ítaque ad monumentum jam dolor iste mulíerem.

℟. Dùm fleret María, * Inclinávit se; & prospéxit in monumentum, & vidit duos Angelos in albis sedentes, unum ad caput, & unum ad pedes, ubi pósitum fúerat corpus Jesu. ℣. Præ sollicitúdine quiéscere non pótuit. * Inclinávit se. *Joan.* 20. *Jerem.* 49.

Lectio viij.

DIcit ei Jesus: Noli me tángere. Aut sic dictum est, Noli me tángere; nondùm enim ascendi ad Patrem meum; ut in illa fémina figurarétur Ecclésia de Géntibus, quæ in Christum non crédidit, nisi cùm ascendisset ad Patrem: aut sic in se credi vóluit Jesus, hoc est, sic se spirituáliter tangi, quòd ipse & Pater unum sint. Ejus quippè íntimis sénsibus quodámmodò ascendit ad Patrem, qui sic in eo profécerit ut Pa-

-tri agnoscat æquálem. Aliter non rectè tángitur, id est, áliter non rectè in eum créditur.

℟. Dicunt ei Angeli: Múlier; quid ploras? Dicit eis: * Quia tulérunt Dóminum meum, & néscio ubi posuérunt eum. ℣. Idcircò ego plorans, & óculus meus dedúcens aquas; * Quia. *Joan.* 20. *Thren.* 1.

Lectio ix.

POterat autem sic crédere María, ut eum putáret ímparem Patri: quod útiquè prohibétur, cùm ei dícitur, Noli me tángere; id est, Noli in me sic crédere, quemádmodùm adhuc sapis. Quómodò enim non carnáliter adhuc in eum credébat, quem sicut hóminem flebat? Nondùm enim ascendi, inquit, ad Patrem meum. Ibi me tanges, quandò me credíderis Patri non ímparem Deum.

℟. In simplicitáte cordis quærite Dóminum; * Quóniam † Invenítur ab his qui non tentant eum: appáret autem eis qui fidem habent in illum. ℣. Conversa est María retrorsùm, & vidit Jesum stantem; * Quóniam. Glória. † Invenítur. *Sap.* 1. *Joan.* 20.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exultábit cor meum in salutári tuo: ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Ps.* 12.

AD LAUDES.

Ant. 6. VIdit Jesum María, & non sciébat quia Jesus est; & dicit ei: Múlier, quid ploras? quem quæris? *Joan.* 20.

Ant. 3. *a.* María exístimans quia hortulánus esset, dicit ei: Dómine, si tu sustulísti eum, dícito mihi ubi posuísti eum; & ego eum tollam. *Joan.* 20.

Ant. 5. a. Dicit ei Jesus: María. Conversa illa, dicit ei: Rabbóni, quod dícitur, Magíster. *Joan.* 20.

Ant. 8. G. Dicit ei Jesus: Noli me tángere; nondùm enim ascendi ad Patrem meum. *Joan.* 20.

Ant. 7. ç. Vade ad fratres meos, & dic eis: Ascendo ad Patrem meum, & Patrem vestrum; Deum meum, & Deum vestrum. *Joan.* 20.

CAPITULUM. *Prov.* 8.

EGo diligentes me díligo; & qui manè vígilant ad me, invénient me.

HYMNUS.

MAría sacro sáucia vúlnere,
Non jam dolendum quid Dóminum doles?
Semper renascens hic amóris
Undè tibi violentus ardor?
Quem quæris ipso fúneris in sinu,
Victo triumphat fúnere clárior.

Vivit : retecto jam sepulcro,
Ecce jacent revolúta saxa.
Myrrham quid affers, vanaque bálsama?
Hæc luce functis débita múnera :
Mox ille donandus Olympo
Non eget his redivívus artus.
Ingens amantem te dolor índicat;
Amans vicissim se Deus óbtulit :
Agnosce vocem tu Magistri
Nómine te próprio vocantis.
Tu prima testis, prímaque núntia,
Velox in urbem prótinùs ádvola;
Christíque nutantes Ministros
Plena Deo propióre firma.
Laus summa Patri, súmmaque Fílio :
Sit summa puro laus quoque Flámini,
Afflante quo semper calescunt
Æthéreis pia corda flammis. Amen.

℣. Anima mea exultábit in Dómino, ℟. Et delectábitur super salutári suo. *Ps.* 34.

Ad Benedictus.

Ant. 4. d. Appáruit Jesus primò Maríæ Magdalénæ. Illa vadens, nuntiávit his qui cum eo fúerant, lugéntibus & fléntibus. *Marc.* 16.

Oratio.

Deus, cujus Unigénitus post resurrectiónem suam primò Maríæ Magdalénæ appáruit; præsta, quæsumus; ut ejus intercessióne eumdem in déxtera tua sedentem vidére mereámur Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui Magdalénæ visus es,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 6. Vidit Jesum.

In ℟. *br.* ℣. Qui Maríæ Magdalénæ * visus es. *Joan.* 20.

AD TERTIAM.

Ant. 3. *a.* María.

CAPITULUM. *Cant.* 3.

Surgam, & circuíbo civitátem : per vicos & platéas quæram quem díligit ánima mea.

℟. *br.* Deus, Deus meus, * Ad te de luce vígilo. Deus. ℣. Sitívit in te * ánima mea : * Ad te. Glória. Deus, *Ps.* 62.

℣. Tibi dixit cor meum, exquisivit te fácies mea; ℟. Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Ps.* 26.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Dixit ei Jesus.

CAPITULUM. *Sap.* 6.

SApiéntia fácilè vidétur ab his qui díligunt eam, & invenítur ab his qui quærunt illam. Præóccupat qui se concupiscunt, ut illis se prior ostendat.

℟. *br.* Exquisívi Dóminum, * Et exaudívit me. Exquisívi. ℣. Et ex ómnibus tribulatiónibus meis * erípuit me, * Et. Glória. Exquisívi. *Ps.* 33.

℣. Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, ℟. Consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam. *Ps.* 93.

AD NONAM.

Ant. 7. ç. Vade.

CAPITULUM. 2. *Tob.* 12.

SAcramentum regis abscóndere bonum est, ópera autem Dei reveláre & confitéri honoríficum est.

℟. *br.* Confitébor tibi, Dómine, * In toto corde meo. Confitébor. ℣. Narrábo * ómnia mirabília tua, * In toto. Glória. Confitébor. *Ps.* 9.

℣. Ecce lábia mea non prohibébo: ℟. Dómine, tu scisti. *Ps.* 39.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. *f.* REgressæ mulíeres à monumento, nuntiavérunt Undecim ómnia quæ víderant; erat autem María Magdaléne, & Joanna, & céteræ quæ cum eis erant. *Luc.* 24.

Ant. 3. a. Et ecce Jesus occurrit illis, dicens: Avéte. Illæ autem accessérunt, & tenuérunt pedes ejus, & adoravérunt eum. *Matth.* 28.

Ant. 4. E. Ait illis Jesus: Nolíte timére: ite, nuntiáte frátribus meis, ut eant in Galilæam; ibi me vidébunt. *Matth.* 28.

Ant. 5. C. Audiérunt Apóstoli quòd víveret Dóminus, & visus esset à María. *Marc.* 16.

Ant. 6. Venit María Magdaléne annúntians discípulis, Quia vidi Dóminum. *Joan.* 20.

CAPITULUM. *Act.* 10.

QUem occidérunt suspendentes in ligno, hunc Deus suscitávit tértiâ die, & dedit eum manifestum fieri.

[*Ubi fit ritu Solemni*, Allelúia, allelúia. ℣. Christus resurréxit tértiâ die secundùm Scriptúras, & visus est mihi. allelúia. 1. *Cor.* 15.]

Hymnus, María sacro. *suprà ad Laudes.*

℣. Narrábo nomen tuum fratribus meis: ℟. In médio ecclésiæ laudábo te. *Ps.* 21.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Erant Apóstoli perseverantes unanímiter in oratióne cum muliéribus: & repléti sunt omnes Spíritu sancto. *Act.* 1.

Oratio, *ut suprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. a. Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quærenti illum. *Thren.* 3.

Doxol. Qui Magdalénæ visus es. *ut suprà ad Horas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Invéni quem díligit ánima mea ; ténui eum, nec dimittam. *Cant.* 3.

DIE XXV.

In Festo

SANCTI JACOBI, (*Zebed.*) Apostoli.

Duplex - majus.

Omnia de Comm. Apost. præterea quæ hìc hab. propr.

IN I. VESPERIS.

Post Hymnum, ℣. Mihi adhærére Deo bonum est, ℟. Pónere in Dómino Deo spem meam. *Ps.* 72.

Ad Magníficat.

Ant. 5. Procédens Jesus, vidit Jacóbum & Joannem fratrem ejus in navi, cum Zebedæo patre eórum, reficientes rétia sua ; & vocávit eos. Illi autem, relictis rétibus & patre, secúti sunt eum. *Math.* 4.

Orat. Omnípotens. *infrà.*

Fit Commem. S. Christophori, Mart. Ant. Ecce. ℣. In Deo. ix. *Orat.* Adesto. xij.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Evang. Actis Ap. & ceteris antiq. monum.

Jacóbus Zebedæi filius, Joannis Apóstoli frater, natióne Galilæus, vocátus à Christo cum fratre, relicto patre cum mercenáriis & rétibus, secútus est Dóminum ; qui impósuit utríque nomen Boanerges, quod est, Fílii tonítrui. Is unus fuit ex tribus Apóstolis quos Salvátor máximè diléxit, voluitque interesse miráculo, cùm Jáiri Archisynagógi fíliam à mórtuis excitávit. Eum étiam cum Petro & Joanne assumpsit Christus testem suæ Transfiguratiónis. Ambitiósæ illíus petitiónis occasióne, quâ fratres ambo Dóminum rogábant, ut alter ad déxteram ejus, alter ad sinístram in glória sedéret, suam Christus eórumque passiónem prædíxit his verbis : Cálicem quem ego bibo, bibétis ; & baptísmo quo ego baptízor, baptizabímini.

Lectio. v.

Jacóbum quoque cum Petro & Joanne assumpsit Christus, cùm éxiit in montem Olivéti, Patrem rogatúrus ántequàm à Judæis apprehenderétur ; & post resurrectiónem appáruit eídem cum Petro, & áliquot áliis piscántibus ad mare Tiberíadis. Quamvis autem hos tres, Petrum, Jacóbum & Joannem, Dóminus per tot signa céteris prætulisset, non tamen, inquit Clemens Alexandrínus, post Servatóris ascensum de primo honóris gra-

du inter se contendérunt; sed Jacóbum, cognómine Justum, Hierosolymórum Epíscopum elegérunt. Duódecim verò tríbubus quæ erant in dispersióne, Jacóbus Zebedæi prædicátor destinátus fuisse tráditur. Sed ántequàm ab Hierosólymis discéderet, Heródes, ut Judæis se gratum exhibéret, Jacóbum in civitáte Evangélium Christi prædicantem, in ipso azymórum die, cápitis condemnávit. Hunc in virginitáte usquè ad mortem permansisse refert Epiphánius. Ejus corpus Compostellam in Hispánia translátum magnâ veneratióne cólitur; conveniéntibus eò, religiónis & voti causâ, ex toto terrárum orbe peregrínis. Céterùm memória ipsíus natális hodierno die, qui Translatiónis dies est, ab Ecclésia celebrátur; cùm ipse, circà Festum Paschæ, primus Apostolórum, Hierosólymis profúso sánguine testimónium Jesu Christo déderit.

Ex libro séptimo Hypotypóseon sancti Clementis Presbyteri Alexandríni.

Euf. hist. Eccl. Lib. 2. C. 9.

Lectio vj.

IS qui Jacóbum judício obtúlerat, cùm illum vidisset Christi fidem líberè confitentem, commótus viri constántiâ, se quoque Christiánum esse affirmávit. Ambo ígitur simul ad supplícium ducti sunt. Cùmque inter eundum rogasset Jacóbum comes, ut sibi véniam daret, paulisper morátus Jacóbus: Pax tibi, inquit; statímque illum osculátus est. Ita simul ambo cápite truncáti, interiêre.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 20.

IN illo témpore; Accessit ad Jesum mater filiórum Zebedæi, cum fíliis suis, adórans & petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

33. *de Petit. Filior. Zeb. n. 5.*

DUo sunt quæ ínnuit Christus, dicens: Nescítis quid petátis: unum, quod de regno loquantur de quo sermónem Christus non instituerat; non enim de terréno annuntiátum erat: álterum, quòd dùm sedis prærogatívam & céteris clarióres vidéri contendunt, ádmodùm intempestívè ista quærant; tempus enim illud non coronárum aut præmiórum, sed certáminum, luctárum, labórum, sudórum, stadiórum atque præliórum fuit. Hoc ígitur sibi vult illud quod ait, Nescítis quid petátis; dùm de his apud me verba fáci-

tis, cùm necdùm labóres ullos exantlavéritis, cùm incorrectus adhuc máneat orbis terrárum; nondùm è carcéribus exiliistis, nondùm ad ineunda luctámina vos exuistis. Potestis bíbere cálicem quem ego bibitúrus sum, & baptismo quo ego baptízor baptizári? cálicem hoc loco & baptismum, crucem suam & mortem appellans: cálicem quidèm, quóniam cum voluptáte illam adíbat: baptismum autem, quia per illam orbem terrárum expurgábat. Quod autem dicit, est hujúsmodi: Potestis occídi & mortem oppétere? horum enim nunc tempus est, fúnerum, periculórum, labórum. Verùm illi, Póssumus, ínquiunt; cùm nec intélligant quid affirment, sed adducti spe impetrandi postuláta, promittant.

Lectio viij.

AT illis ait: Cálicem quidèm meum bibétis, & baptismo quo ego baptízor baptizabímini; mortem sic appellans: nam & Jacóbo gládio caput abscissum; & multótiès mórtuus est Joannes. Sedére autem ad déxteram meam & ad sinistram non est meum dare, sed quibus parátum est. Quod hic dicit, est ejúsmodi: Vos quidèm moriémini, occidémini, & honórem martyrii obtinébitis; sed ut ómnium primi sitis, non est meum dare, sed eórum qui decertant, accípere, ob majus nempè stúdium, ob majórem ánimi alacritátem. Id enim præstandum habet certáminum árbiter, ut non témerè, aut quoquómodò præmia largiátur, sed honórem fortitúdini déferat: hoc nimírùm & Christus facit; & ita locútus est, ut indicáret non ipsíus esse solíus dare, sed eórum qui decertant, accípere. Nam si solíus esset ipsíus, omnes hómines salvi fíerent, & ad agnitiónem veritátis venírent: si solíus esset ipsíus, differentes honóres non essent; omnes enim ipse cóndidit, & æquáliter est illi cura de ómnibus.

[*Ubi nulla fit Commemorat.*

Lectio ix.

HÆc porrò dicébat, ut osténderet non posse nos dormiendo vel stertendo in regnum cœlórum introíre, sed per multas tribulatiónes accipienda esse illa præmia. Nam quia, propter eum, quâ plurimùm apud ipsum valébant, amicítiam & grátiam, censébant fore ut ipsos étiam honóre céteris anteferret; ne hâc spe delúsi negligentióres eváderent, dixit: Non est meum dare, sed vestrum, si velítis, accípere; ut majórem ánimi

alacritátem exhibeátis, ut majórem labórem, ut stúdium majus: opéribus enim corónas propóno, & labóribus honóres, & præmia sudóri: hæc apud me commendátio valet máximè, quæ ab óperum exhibitióne prománat.]

Lectio ix.

De sancto Christophoro, ex Bolland.

Christóphori Mártyris quàm célebris & antíqua venerátio per universam Ecclésiam fúerit, testantur cùm cétera Græcórum & Latinórum martyrológia, tùm pervetustum illud & primárium quod sancti Hierónymi nómine insignítur, & jam à séptimo século describi cœptum est in Ecclésiis. Ædes verò sacræ & basílicæ sub ejus invocatióne Deo dicátæ, étiam ævo anterióre per diversas Gálliæ & Itáliæ partes reperiuntur. Etenim corpus sancti Remígii, qui século quinto flóruit, & Francórum gentem ad Christi fidem amplecténdam perdúxit, Remis in ædícula sancti Christóphori sepultum fuisse tráditur: século verò sequenti, Gregórius magnus in Epístola ad Secundínum Tauromitánum Epíscopum méminit monastérii sancti Christóphori nómine insignis in Sicília. Simíliter in Hispánia sanctus Eulógius présbyter, qui in persecutióne Arábica de certamínibus Mártyrum memoriále scripsit, mentiónem bis facit monastérii juxtà Córdubam, quod sancti Christóphori patrocínio gloriabátur. Sanctum hunc mártyrem ígitur extitisse, atque à priscis tempóribus inter sanctos relátum fuisse némini dúbium esse debet, quamvis síngula quæque ad ejus vitam & martyrium attinéntia mínimè comperta sint.

AD LAUDES.

Post Hymnum, ℣. Cálicem salutáris accípiam, ℟. Et nomen Dómini invocábo. *Ps.* 115.

Ad Benedictus

Ant. 3. a. Cálicem quem ego bibo, bibétis; & baptismo quo ego baptízor, baptizabímini. *Marc.* 10.

Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui Apostolórum tuórum primítias beáti Jacóbi sánguine dedicasti: da, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, ejus semper & confessióne firmári, & patrocíniis confovéri; Per.

Pro Commemoratione S. Christophori, Ant. Bonum certámen. ℣. Adjútor. *Oratio*, Adesto. xii.

AD II. VESPERAS.

Post Hymnum, ℣. Propter te, Dómine, mortifi-

cámur totâ die; ℟. Æstimáti sumus sicut oves occisiónis. *Ps.* 43.

Ad Magnificat.

Ant. 4. d. Misit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclésia, occídit autem Jacóbum fratrem Joannis gládio. *Act.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. SS. Joachim & Annæ, Ant. Egrediétur Virga de radíce Jesse. ℣. Jurávi in sancto meo. *Oratio*, Deus, qui beátis Joachim & Annæ. *infrà.*

DIE XXVI.

In Festo

SS. JOACHIM & ANNÆ, Parentum B. Mariæ Virg.

Duplex-minus.

[*Si habeat I. Vesper.*

IN I. VESPERIS.

Ps. de Fer. & sic in toto Officio.

Ant. 6. EGo Dóminus qui appárui Abraham, Isaac & Jacob, in Deo omnipotente: recordátus sum pacti mei. *Exod.* 6.

Ant. 8. G. Ego ero vobis in Deum; ut súscitem juramentum quod jurávi pátribus vestris. *Jerem.* 11.

Ant. 3. a. Abraham patrem vestrum unum vocávi, & benedíxi ei, & multiplicávi eum. *Is.* 51.

Ant. 7. c. Respíciam vos & créscere fáciam: & firmábo pactum meum vobíscum. *Levit.* 26.

Ant. 1. f. Germináre fáciam David germen justítiæ: multiplicábo semen David servi mei. *Jerem.* 33.

CAPITULUM. *Is.* 55.

INclináte aurem vestram, veníte ad me: audíte, & vivet ánima vestra; & fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles.

[*Ubi fit ritu Duplici-majori*, ℟. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus: & * Suscitábo David germen justum; & regnábit rex, & † Fáciet judícium & justítiam in terra. ℣. Dabo vobis sancta David fidélia: * Suscitábo. Glória Patri † Fáciet. *Jerem.* 23. *Act.* 13.]

HYMNUS.

REgále Davídis genus,
Et cónjugum par nóbile,
Mundo datúri Vírginem,
Matrem futúram Núminis:
Qui sacra nectit víncula,
Vos jungit ínnocens amor;
Piósque sensus ápprobans
Divínus aspírat favor.
Virtúte solâ dívites
Non vos opum fallax decus,
Sed corde fervens cáritas,
Et casta commendat fides.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória

Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Jurávi in sancto meo, si David méntiar: ℟. Semen ejus in æternum manébit. *Ps.* 88.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascendet, & requiescet super eum Spíritus Dómini. *Is.* 11.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Jacobi.

AD COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum factum ex sémine David secundùm carnem, * Veníte, adorémus. *Rom.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

PRomissa mundo gáudia
Jam sperat humánum genus;
Adsunt beáti cónjuges,
Orbíque Christum præparant.

Hunc Anna votis ádvocans,
Summi parentem Núminis,
Thori fidélis præmium,
Favente cœlo, cóncipit.

Fœcunda radix púllulans
Florem tenellum próferet,
Qui lætus opráto dabit
Fructum salútis gérmine.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. Dóminus testificátus est inter te & uxórem, & hæc párticeps tua, & uxor fœderis tui. *Malach.* 2.

Ant. 3. *a.* Fáciat Dóminus hanc mulíerem quæ ingréditur domum tuam, sic Rachel & Liam, quæ ædificavérunt domum Israël. *Ruth* 4.

Ant. 4. E. Fiat domus tua sicut domus Phares, ex sémine quod tibi déderit Dóminus ex hac puella. *Ruth* 4.

℣. Benedicti vos à Dómino, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 113.

Lectiones de Script. occ.

Post j. Lect. ℟. Tu Dómine Deus, elegisti Abraham, & invenisti cor ejus fidéle coram te, & percussisti cum eo fœdus, & implesti verba tua; * Quóniam justus es. ℣. Ex fide sunt fílii Abrahæ, benedicentur cum fidéli Abraham; * Quóniam. 2. *Esdr.* 9. *Galat.* 3.

Post. ij. Lect. ℟. Quærite Dóminum, & confirmámini; quærite fáciem ejus semper: * Mementóte mirabílium ejus, semen Abraham servi ejus. ℣. Fílii Dei

æstis per fidem, semen Abraham estis, secundùm promissiónem hærédes: * Mementóte. *Ps.* 104. *Galat.* 3.

Post iij. Lect. ℟. Deus memínerit testamenti sui quod locútus est ad Abraham, & Isaac, & Jacob, servórum suórum fidélium; * Et † Exáudiat oratiónes vestras. ℣. Vos Dóminus multíplicet, & abundáre fáciat caritátem vestram in ínvicem, * Et. Glória Patri. † Exáudiat. 2. *Mach.* 1. 1. *Thess.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Erant ambo incedentes in ómnibus mandátis & justificatiónibus Dómini sine queréla. *Luc.* 1.

Ant. 8. c. Exaudítæ sunt preces ambórum in conspectu glóriæ summi Dei. *Tob.* 3.

Ant. 1. a. Dóminus amávit eos, elegitque semen eórum post eos. *Deut.* 10.

℣. Oculi Dómini super justos, ℟. Et aures ejus in preces eórum. *Ps.* 33.

Sermo sancti Joannis Damascéni.

Orat. 1. *de Nat. Virg. Mariæ.*

Lectio iv.

QUóniam futúrum erat ut Dei génitrix Virgo ex Anna nascerétur, natúra grátiæ germen antevértere non ausa est; sed mansit fructûs expers, donec grátia fructum éderet. Nasci síquidèm primogénitam oportébat, ex qua nascitúrus esset omnis creatúræ primogénitus, in quo ómnia constant. O par beátum Jóachim & Anna! vobis omnis creatúra obstricta est. Per vos enim donum ómnium donórum præstantíssimum Creatóri óbtulit, nempè castam matrem quæ sola Creatóre digna erat.

℟. Ex toto corde suo * Orábant Deum ut visitáret pópulum suum Israël. ℣. Expectábant redemptiónem Israël: * Orábant. *Judith.* 4. *Luc.* 2.

Lectio v.

EXulta, Jóachim, quóniam ex fília tua Puer natus est nobis, & Fílius datus est nobis; & vocábitur nomen ejus, magni consílii, hoc est, salútis universi mundi, Angelus, Deus, Fortis. Nestórius erubescat, & ori manum impónat. Puer iste Deus est: quî ergò puérperam Dei genitrícem negas! Si quis sanctam Vírginem Dei genitrícem non confitétur, aliénus est à Deitáte. Non meum hoc dictum est, etsi meus est sermo: hanc enim diviníssimam hæreditátem à Theólogo patre Gregório accépi. O beátum par Jóachim & Anna, immaculatíssimum prorsùs! Ex

ventris veſtri cognini, velut alícubi nus ait: Ex frúctibus cognoſcétis eos. Uti gratum erat, atque gnum quæ ex vobis eſt, vitæ veſtræ ra- inſtituiſtis. Caſtâ & ſanctâ converſaveſtrâ virginitátis morotuliſtis.

Tulit uxórem: & dei Dóminus ut concí- & páreret. Dixeruntnulíeres: Benedictus inus, qui * Non eſt ut deficeret famíliæ nomen in Iſraël. ℣. Iſraël ad faciendam icórdiam cum pátrinoſtris, & memorári nenti ſui ſancti,*Non. 4. *Luc.* 1.

Lectio. vj.

Caſtiſſimum rationáium túrturum par Jóa- & Anna! vos caſti-, quam natúræ lex ríbit conſervantes, æ natúram ſúperant, tùs eſtis conſecúti: o quippè Dei matrem ſciam peperiſtis. Vos ſanctè in humána a vitam agentes, fi- Angelis ſuperiórem, que Angelórum dómiedidiſtis. O ſpecioſíſdulciſsímaque puella! um inter ſpinas, ex osíſſima, & máximè íſſima, ac maximè radíce Davídica proum! O roſa quæ ex ſpinis, Judæis ſcſlicèt, orta es, divinóque odóre cuncta perfudiſti! O fília Adámi, & Dei mater! Beátæ ulnæ quæ te geſtavérunt; lábia itèm quibus caſtis óſculis tuis frui conceſſum eſt!

℟. Cùm eſſent juſti, * Erudiérunt fíliam ſuam ſecundùm legem Móyſi. ℣. Coæquálem nobiſcum ſortíti fidem in juſtítia Dei noſtri & Salvatóris, * Erudiérunt. Glória. * Erudiérunt. *Dan.* 13. 2. *Petr.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. g. In ſémita judiciórum tuórum, Dómine, ſuſtinúimus te; nomen tuum & memoriále tuum in deſidério ánimæ. *Iſ.* 26.

Ant. 7. d. Nunc, Dómine Deus Iſraël, firmentur verba tua quæ locútus es ſervo tuo David. 3. *Reg.* 8.

Ant. 6. Dabis veritátem Jacob, miſericórdiam Abraham, quæ juraſti pátribus noſtris à diébus antíquis. *Mich.* 7.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 3.

IN illo témpore; Jeſus erat incípiens quaſi annórum triginta, ut putabátur, fílius Joſeph, qui fuit Heli. Et réliqua.

Homília sancti Irenæi, Epíscopi & Mártyris.

Lib. 3. adv. hæres. C. 33.

LUcas genealógiam quæ est à generatióne Dómini nostri usquè ad Adam, septuaginta duas generatiónes habére ostendit: finem conjungens inítio, & signíficans quóniam ipse est qui omnes gentes exindè ab Adam dispersas, & universas linguas, & generatiónes hóminum cum ipso Adam in semetipso recapitulátus est. Undè & à Paulo typus futúri dictus est ipse Adam.

℟. Qui sanctíficat, & qui sanctificantur, ex uno omnes; propter quam causam non confúnditur fratres eos vocáre; * Nusquàm enim Angelos, sed semen Abrahæ apprehendit. ℣. Quid est homo, quòd memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? Minuisti eum paulò minùs ab Angelis. * Nusquàm. *Heb. 2. Ps. 8.*

Lectio viij.

PRophéta dicit: Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii. Primogénitus enim mortuórum natus Dóminus in signum suum recípiens prístinos patres, regenerávit eos in vitam Dei, ipse inítium vivéntium factus, quóniam Adam inítium moriéntium factus est. Propter hoc & Lucas inítium generatiónis á Dómino ínchoans in Adam rétulit, signíficans quóniam non illi hunc, sed hic illos in Evangélium vitæ regenerávit. Sic autem & Evæ inobediéntiæ nodus solutiónem accépit per obediéntiam Maríæ: quod enim alligávit virgo Eva per incredulitátem, hoc virgo María solvit per fidem.

℟. Misericórdia Dómini ab æterno & usquè in æternum super timentes eum; * Et justítia illíus in fílios filiórum, his qui servant testamentum ejus. ℣. Misericórdia Dómini à progénie in progénies timéntibus eum; * Et justítia. *Ps. 102. Luc. 1.*

Lectio ix.

NEcesse ergò fuit Dóminum ad pérditam ovem venientem, & tantæ dispositiónis recapitulatiónem facientem, & suum plasma requirentem, illum ipsum hóminem salváre qui factus fúerat secundùm imáginem aut similitúdinem ejus, id est, Adam, adimplentem témpora ejus condemnatiónis quæ facta fúerat propter inobediéntiam, quæ Pater pósuit in sua potestáte; quóniam & omnis dipositio salútis quæ circà hominem fuit, secundùm plácitum fiébat Patris, uti non vincerétur Deus, neque infirmarétur ars ejus. Si enim qui factus

fúerat à Deo homo, ut víveret, hic amittens vitam, læsus à serpente qui depraváverat eum, jam non reverterétur ad vitam, sed in totum projectus esset morti, victus esset Deus, & superasset serpentis nequítia voluntátem Dei: sed quóniam Deus invictus & magnánimus est, magnánimum quidèm se exhíbuit ad correctiónem hóminis, & probatiónem ómnium. Per secundum autem hóminem alligávit fortem, dirípuit vasa ejus, & evacuávit mortem, vivíficans eum hóminem qui fúerat mortificátus.

℞. Deus Israël jusjurandum jurávit ad Abraham patrem nostrum, datúrum se nobis, ut sine timóre serviámus illi * In sanctitáte & justítia coram ipso, † Omnibus diébus nostris. ℣. Ego & domus mea serviémus Dómino. * In. Glória. † Omnibus. *Luc.* 1. *Jos.* 24.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Qui timétis Dóminum, laudáte eum: ℞. Universum semen Jacob, glorificáte eum. *Ps.* 21.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. Laudémus gloriósos parentes in generatióne sua, quorum pietátes non defuérunt. *Eccli.* 44.

Ant. 2. Semen benedictórum Dómini est, & nepótes eórum cum eis. *Is.* 65.

Ant. 4. A. Dívites in virtúte glóriam adepti sunt, & in diébus suis habentur in láudibus. *Eccli.* 44.

Ant. 6. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrandi laudes eórum. *Eccli.* 44.

Ant. 8. G. Cum sémine eórum pérmanent bona: semen eórum & glória eórum non derelinquétur. *Eccli.* 44.

Capitulum. *Rom.* 9.

Non omnes qui ex Israël sunt, ii sunt Israelítæ: neque qui semen sunt Abrahæ, omnes fílii; sed in Isaac vocábitur tibi semen. Id est, non qui fílii carnis, hi fílii Dei; sed qui fílii sunt promissiónis, æstimantur in sémine.

Hymnus, Regále. *suprà in I. Vesperis.*

℣. Dóminus fáciens misericórdiam Christo suo David, ℞. Et sémini ejus usquè in séculum. *Ps.* 17.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D.* Benedictus Dóminus Deus Israël; quia eréxit cornu salútis nobis in domo David púeri sui. *Luc.* 1.

Oratio.

Deus, qui beátis Jóachim & Annæ tantam grátiam conferre dignátus es, ut ex eis unigéniti Fílii tui mater nasceréțur: concéde propítius, ut quorum

festivitátem celebrámus, eórum précibus promíssam in Christo salútem consequámur; Per eumdem.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempitérna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Laudémus.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es *de María vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Semen.

CAPITULUM. *Act.* 3.

Vos estis fílii Prophetárum, & testamenti, quod dispósuit Deus ad patres nostros, dicens ad Abraham: Et in sémine tuo benedicentur omnes famíliæ terræ.

℟. *br.* Beáta gens * Cujus est Dóminus Deus ejus. Beáta gens. ℣. Pópulus quem elégit * in hæreditátem sibi, * Cujus. Glória. Beáta. *Ps.* 32.

℣. Firmamentum est Dóminus timéntibus eum, ℟. Et testamentum ipsíus ut manifestétur illis. *Ps.* 24.

AD SEXTAM.

Ant. 4. A. Dívites.

CAPITULUM. *Eccli.* 10.

Semen hóminum honorábitur hoc, quod timet Deum: semen autem hoc exhonorábitur, quod præterit mandáta Dómini.

℟. *br.* Custodiébant * Testimónia ejus. Custodiébant. ℣. Et præceptum * quod dedit illis, * Testimónia ejus. Glória. Custodiébant. *Ps.* 98.

℣. In nómine tuo exultábunt totâ die; ℟. Quóniam glória virtútis eórum tu es. *Ps.* 88.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Cum sémine.

CAPITULUM. *Prov.* 17.

Coróna senum fílii filiórum; & glória filiórum patres eórum.

℟. *br.* Hæc est generátio * Quæréntium Dóminum. Hæc est. ℣. Quæréntium * fáciem Dei Jacob, * Quæréntium. Glória. Hæc est. *Ps.* 23.

℣. Plantáti in domo Dómini, ℟. In átriis domûs Dei nostri florébunt. *Ps.* 91.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. Excelsus jurejurando dedit Abrahæ glóriam in gente sua, & ut stellas exaltáre semen ejus. *Eccli.* 44.

Ant. 1. D. In Isaac eódem modo fecit: benedictiónem ómnium géntium dedit illi, & testamentum confirmávit super caput Jacob. *Eccli.* 44.

Ant. 4. d. Quæ ad patres repromíssio facta est, hanc Deus adimplévit fíliis. *Act.* 13.

Ant. 8. c. Státuit testamentum David regi fílio Jesse de tribu Juda: hæré-

ditas ipsi & sémini ejus. *Eccli.* 45.

Ant. 6. Hujus Deus ex sémine secundùm promissiónem edúxit Israël salvatórem Jesum. *Act.* 13.

CAPITULUM. *Rom.* 9.

SUnt Israelítæ, quorum adóptio est filiórum, & glória, & testamentum, & legislátio, & obséquium, & promissa; quorum patres, & ex quibus est Christus secundùm carnem, qui est super ómnia Deus benedictus in sécula. Amen. ℟. Deo grátias.

[*Ubi fit ritu Solemni*, Allelúia, allelúia. Sit memória illórum in benedictióne, & nomen eórum permáneat in æternum. Allelúia. *Eccli.* 46.]

Hymnus, Promissa. *suprà ad Offic. Noct.*

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israël. *Ps.* 97.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Suscépit Deus Israël púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ, sicut locútus est ad patres nostros, Abraham, & sémini ejus in sécula. *Luc.* 1.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 6. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei. *Thren.* 3.

Doxologia. Qui natus es. *ut suprà ad Horas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Fílii sanctórum sumus, & vitam illam expectámus, quam Deus datúrus est his qui fidem suam nunquàm mutant ab eo. *Tob.* 2.

DIE XXIX.

In Festo

SANCTI LUPI,

Trecensis Episcopi.

Semiduplex.

Pridiè AD VESP. Psalm. sub sola Ant. Suscitábo. *in Communi Pontificum.* xxij.

Lectio ij.

Ex vita ejus apud Surium, Beda & Greg. Tur.

LUpus Tulli Leucórum nóbili famíliâ natus, uxórem duxit Pœmeníolam, sancti Hilárii Arelatensis sorórem. Qui cùm séptimo conjúgii anno réliquum vitæ in continéntia dégere decrevissent, Lupus ad beátum Honorátum, Lirinensem Abbátem, se cóntulit: undè post annum cùm Matiscónem venisset, ut quod sibi de facultátibus supérerat, paupéribus erogáret, improvíso ad Trecensem Episcopátum raptus est. Biénnio pòst electus est à Synodo Gallicána, qui cum sancto Germáno Autissiodorensi in Británniam majórem ad expugnandam Pelagiánam hæresim proficiscerétur. Undè Trecas reversus, Hunnis in Gálliam effúsis, suis précibus ur-

bem ab iis servávit incólumem, ipsumque Attilam eórum ducem in sui venerationem convertit.

Lectio iij.

ANnis círciter viginti, tábulâ pro lecto usus est Lupus, cilício pro interióre túnicâ; in oratióne alternis nóctibus pérvigil, in jejúniis assíduus, solo pane hordeáceo Sábbato víctitans, census suos alendis paupéribus, captivísque redimendis impéndere sólitus. Discípulos hábuit sanctos Epíscopos Polychrónium Virdunensem, Sevérum Trevirensem, & Alpínum Catalaunensem: ipse, ob exímias virtútes, Pontíficum Gallicanórum dictus fácilè princeps. Cùm autem annis quinquaginta duóbus sacerdótio functus fuisset, clarus miráculis ábiit ad Dóminum.

Oratio.

DIrige oves tuas, Dómine, in viam salútis ætérnæ, quam beáti Pontíficis Lupi vita cum doctrína monstrávit; & fac nos, eódem intercedente, sic ejus súbsequi vestígia, ut cum ipso coronári mereámur; Per Dóminum nostrũ Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

VESP. à Capit. de seq. Commem. præced.

DIE XXXI.

In Festo

SANCTI GERMANI,

Autissiodorensis Episcopi.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex vita ejus per Constant. Lugd. scripta, Beda & Greg. Turon.

GErmánus nóbili génere Autissiodóri natus, post auditória Gallicána, Romæ juris perítiam adeptus causas egit; ibíque uxórem duxit. Província suæ visitátor constitútus, in Gálliam rédiit: ubì venatióni nímiùm déditus, ab Amatóre Autissiodorensi Epíscopo reprehensus est. Sed ubi Germánum sibi successórem futúrum divínitùs cómperit Amátor, Augustodúnum se cóntulit, ut Germáni in Clerum adsciscendi potestátem à Júlio Præfecto impetráret. Quod ut obtínuit, Germánum, rescisso capillítio, clericáli veste índuit. Creátus Epíscopus, súbitò mutátur in virum álterum: exinde namque cœpit séculi pompam aspernári, uxórem habére pro soróre, vitam ásperam dúcere, cilício carnem domáre, vilem indúere hábitum, sua paupéribus erogáre, ómnibus sine personárum acceptióne hospítium præbére, oratiónem vix unquàm intermíttere. Cùm autem Pelagiána hæresis in Británnia majóre

grassarétur, ad eam extirpandam Gálliæ Epíscopi, rogántibus Britannis; misérunt Germánum cum Lupo Trecensi qui ínsulam purgárent ab erróre. Quo in itínere, concitátam in mari tempestátem oratióne suâ compéscuit. In ínsula tùm multis, tùm insígnibus miráculis cathólici dógmatis veritátem asséruit. Junctos adversùs Brítones Sáxonum Pictonumque exércitus, factus ipse dux mílitum, qui quotidiánis Quadragésimæ prædicatiónibus instititúti baptismum in Páschate recèns suscéperant, terret fugatque non armórum vi, nec copiárum número vel róbore, sed voce Allelúia ejus jussu ter à Cléricis tùm à milítibus vasto clangóre repetítâ.

Lectio iij.

IN Gálliam redux Germánus cùm accepisset civitátem suam tribútis aliisque calamitátibus ádmodùm premi, Arelátem se cóntulit ad Auxiliárem Gálliæ præfectum, pro vexáta plebe intercessúrus. Auxiliáris Germáni précibus ultrò ánnuit, & vicissìm à Germáno grátiam recépit; quippè qui uxórem ejus quartánâ febre dudùm laborantem prístinæ réddidit sanitáti. Rogátus à Britannis, ut quod cœperat opus absólveret, adjuncto sibi cómite Sevéro Trevirensi, in ínsulam íterùm profectus, renascentem Pelagiánam hæresim prorsùs extinxit. Alanórum regem Eocharícum, cum exércitu in Aremóricos rebelles ab Aétio patrício missum, manu ad habénas equi injectâ, avocávit. Indè expetítâ Ravenná, ut à Valentiniáno Imperatóre véniam ipsis péteret, ab ipso ejusque matre Placídia, summo honóre exceptus, cùm æqua ómnia & placabília inveníret, mórtuo sub aulæ ipsíus óculis suscitáto, morbo correptus est, & intrà paucos dies decessit. Corpus ejus honorífico comitátu Autissiodórum relátum est.

Oratio.

DA nobis, Dómine, in hac sancti Pontíficis Germáni festivitáte, cœlestis grátiæ, quam ille verbis, opéribus & miráculis asséruit, præsens adesse præsídium; ut dùm tanti Præsulis exempla mirámur & cólimus, ejus étiam fidem & actiónes imitémur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

VESPERÆ à Capitulo de seq. Commem. præc.

Die xxxi.

In Festo

S. IGNATII LOYOLÆ, Presbyteri. *Semiduplex.*

Lectio ij.

Ex vita ejus per Ribad. Maff. Buhurt. & aliis ejus discip. scripta.

IGnátius in Diœcési Pompelonensi nobílibus paréntibus natus est. Adoléscens à milítia seculári ex lectióne piórum librórum ad Deum conversus, factâ in monte Serráto ómnium delictórum exomologési, apud Minorissam inter egénos quibus vilíssima étiam obséquia exhibébat, vitam ásperam egit. Hinc Romam, dein Jerosólymam se cóntulit; perlustratísque sacris locis, in Hispániam reversus, tricésimum jam agens annum, Grammáticis, Philosóphicis, atque Theológicis óperam dedit; Parísios ádiens, stúdia illa repétiit, eleemósynis ínterim víctitans, non intermissis caritátis & pœniténtiæ opéribus.

Lectio iij.

DUm Lutétiæ Parisiórum dégeret Ignátius, sócios sibi adjunxit Parisiensis Académiæ grádibus insignes, qui in inferióri Ecclésia Montis-Mártyrum sese omnes in próximi auxílium devovérunt: & hæc fuére societátis nómine Jesu insignítæ incunábula; quam pósteà, áddito ad tria religiónis vota de Missiónibus quarto, Ignátius instítuit; & à Paulo tértio confirmátam, in Præpósitum generálem electus, summâ cum prudéntiâ rexit. Præcípua illi cura erat, ut rudes & púeri doctrínam christiánam perdíscerent, carcéribus inclúsi levarentur, Sacramentórum usus & frequéntior esset & sánctior. Non eum ab opéribus caritátis difficultátes, non contumélia aut irrisiónes deterrébant. Ad Deum ómnia referébat, his verbis, Ad majórem Dei glóriam, velut symbolo uti sólitus. Romæ obdormívit in Dómino; eumque Gregórius décimus-quintus Sanctis ascripsit.

Oratio, Dómine Deus. *in Communi.* xlix.

VESPERÆ de sequenti.

FESTA AUGUSTI.

Die I.
In Festo
SANCTI PETRI,
Apostoli, ad Vincula.
Duplex-minus.
Ps. de Fer. in toto Officio.

Ant. 7. ç. DAbo te pópulo huic in murum æreum, & bellábunt adversùm te, & non prævalébunt. *Jerem.* 15.

Ant. 4. d. Ne tímeas, serve meus, neque páveas; quia ecce ego salvábo te. *Jerem.* 30.

Ant. 1. g. Liberábo te; éruens liberábo te, & gládio non cades. *Jerem.* 39.

Ant. 2. In die illa cónteram jugum de collo tuo, & víncula dirumpam. *Jer.* 30.

Ant. 8. *G.* Ego ante te ibo, & glorióśos terræ humiliábo: portas æreas cónteram, & vectes férreos confringam. *Is.* 45.

Capitulum. *Jerem.* 1.

EGo dedi te hódiè in civitátem munítam, & in columnam férream, & in murum æreum super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, & sacerdótibus, & pópulo terræ; & bellábunt adversùm te, & non prævalébunt, quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

[*Ubi sit ritu Dup. maj.* ℟. Eris quasi os meum, dicit Dóminus: convertentur ipsi ad te, & tu non convertéris ad eos: * Ego verò tecum sum, ut salvem te, & éruam te. ℣. Dixit Jesus Petro: Cùm esses júnior, cingébas te, & ambulábas ubi volébas; cùm autem senúeris, álius te cinget: * Ego. Glória Patri. * Ego. *Jerem.* 15. *Joan.* 21.]

Hymnus.

QUi Christiáno gloriantur nómine,
Ahéna frustrà vincla captívos tenent;
Frustrà satelles servat insomnis fores:
Inter caténas mente stant libérrimâ.

Ornant revinctos invidendæ cómpedes;
Nec ponderósæ, quas amor leves facit:
Non densa tetri cárceris nox óbsidet,
Æterna summo quos manet cœlo dies.

Dulces caténæ! quæ reum non árguunt,
Sed Christi amantem quæ probant Apóstolum;
Regum corónis, áureis monílibus,
Vos sacra pluris æstimámus víncula.

Sit sempiterno sempiterna laus Patri:
Petro supernus quem revelávit Pater,

Æterne Fili, laus tibi sit máxima :
Sit par suprémo laus decuíque Flámini.
Amen.

℣. Dómine Deus meus, in te sperávi; ℟. Salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me. *Ps.* 7.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Dóminus Deus auxiliátor meus, & scio quia non confundar. *Is.* 50.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Ignatii, Ant. Operátus est. ℣. Sacerdótes. *Oratio*, Dómine Deus. xlix.

Deindè SS. Machabæorum, Ant. Paráti sumus mori magis quàm pátrias Dei leges prævaricári. 2. *Mach.* 7.

℣. Iníquè non égimus in testamento tuo, Dómine; ℟. Et non recessit retrò cor nostrum. *Ps.* 43.

Oratio, Fraterna. *ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum qui solvit compedítos, * Veníte, adorémus. *Ps.* 145.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Qui Christiáno. *ut suprà.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Petrus & Joannes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. *Act.* 3.

Ant. 3. c. Vir qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur; quem ponébant quotídiè ad portam templi, ut péteret eleemósynam. *Act.* 3.

Ant. 7. c. Intuens in eum Petrus, dixit : Argentum & aurum non est mihi; quod autem hábeo, hoc tibi do : In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, & ámbula. *Act.* 3.

℣. Dómine Deus meus, sciant quia manus tua hæc : ℟. Et tu, Dómine, fecisti eam. *Ps.* 108.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Post j. Lect. ℟. Petrus, apprehensâ manu claudi déxterâ, allevávit eum; & prótinùs consolidátæ sunt bases ejus & plantæ. Et * Exíliens stetit, & ambulábat. ℣. Deus ipse véniet, & salvábit vos; tunc sáliet sicut cervus, claudus. * Exíliens. *Act.* 3. *Is.* 35.

Post ij. Lect. ℟. Intrávit cum illis in templum, ámbulans, & exíliens, & laudans Deum : Et * Vidit omnis pópulus ambulantem & laudantem Deum; & impléti sunt stupóre. ℣. Deus in médio civitátis judícium suum dabit in lucem, & non abscondétur: * Vidit. *Act.* 3. *Soph.* 3.

Post iij. Lect. ℟. Petrus respondit ad pópulum : Quid mirámini in hoc ? Deus glorificávit Filium

m Jesum ; * Et in fide
ninis ejus, † Hunc quem
vidistis, confirmávit
nen ejus. ℣. Signa Dei
elii magna sunt, & mi-
ília ejus fórtia ; * Et.
ória Patri. † Hunc. *Act.*
Dan. 3.
V II. NOCTURNO.
Ant. 2. Loquéntibus Pe-
& Joanne, supervené-
it Sacerdótes, & inje-
unt in eos mannus. *Act.*

Ant. 1. *D.* Posuérunt eos
custódiam : multi autem
edidérunt, & factus est
merus virórum quinque
llia. *Act.* 4.
Ant. 4. E. Factum est in
ástinum, ut congrega-
itur príncipes, & senió-
:, & Scribæ ; & statuen-
; eos in médio, interro-
bant. *Act.* 4.
℣. Auxit Dóminus pó-
lum suum vehementer ;
. Et firmávit eum super
imícos ejus. *Ps.* 104.

Lectio iv.

x Actis Apost. & Hist. Eccl. Scriptoribus.

PEtrus Apóstolus propter nomen Dómini Jesu víncula & cárce-
s, non unâ vice, nec uno
loco expertus est. Nam
imò quidèm statìm à Pen-
coste, claudo ad portam
mpli sanáto, dùm pópu-
m cum Joanne allóqui-
ir, invídiâ Sacerdótum in
istódiam detrúsus est ; un-
è productus in crástinum, tantam ostendit constántiam, ut ipsi príncipes satìs admirári non possent intérritam hóminis illiteráti libertatem ; & númerus credéntium, auctâ ex ipsis Apóstoli vínculis fidúciâ, ad quinque míllia accrésceret. Non ita multò pòst cùm solâ Petri prætereuntis umbrâ omnis cujusque morbi spécies sanarétur, rursùs per Pontíficem & Sadducæos ipse cum céteris Apóstolis in cárcerem públicum adductus est, & pósteà flagellis cæsus, quòd ob hóminum interdicta, jussa Dei à se contemni non posse respondisset. Tértiâ vice, occíso Jacóbo, cùm Heródes hanc cædem Judæis non ingrátam esse perspíceret, Petrum ítidèm in cárcerem trudi, & caténis duábus vinctum, per quátuor mílitum quaterniónes asservári præcépit ; undè nihilóminùs per Angelum mirabíliter eductus est. Ultimò, Romæ cùm martyrium pértulit, in custódia Mamertíni asservátus, & Nerónis jussu caténis constrictus fuisse tráditur, quæ in Romána Ecclésia speciáli honóre à primis séculis hábitæ sunt. Scribit autem Arátor, ejusdem Ecclésiæ sexto século Subdiáconus, étiam ex Jerosólymis Petri catépas, aut certè unam ex iis quibus illìc vinctus fúerat, jam Romæ

suâ ætáte servátas fuisse: undè non mediócriter aucta est illárum venerátio; structâ præsertìm, ut ex áliis Ecclésiæ Románæ monumentis perspícitur, per junióremEudóxiam Valentiniáni tértii uxórem in monte Esquilíno Basílicâ, nómine sancti Petri ad Víncula. Quæ cùm Calendis Augusti dedicáta esset, ejus memóriæ dies festus institútus est.

℟. Replétus Spíritu sancto Petrus, dixit: Si nos hódiè dijudicámur in benefacto, * Notum sit omni plebi Israël, quia in nómine Jesu Christi iste astat coram vobis sanus. ℣. Qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum; ego autem adjíciam, ut annúntiem poténtiam tuam: * Notum. *Act.* 4. *Ps.* 70.

De Expositióne sancti Joannis Chrysóstomi in Epístolam ad Ephésios.

Homilia 8. *Lectio v.*

NIhil est æquè præclárum atque víncula propter Christum. Si quis amat Christum, novit quod dícitur: si quis Dómini amóre úritur, novit vim vinculórum & dignitátem. Vinctum esse propter Christum, fortassè est præclárius quàm sedére à dextris ejus; hoc est magnificéntius, quàm sedére super duódecim sedes. Aliis quidèm vidétur ridículum; si probrum & contumélia dignitátis & lætítiæ loco habeantur: iis autem qui sciunt Christi desidérium, quid beátius quàm contuméliis áffici? Vellem ego quidèm nunc esse iis in locis in quibus dicuntur manére illa víncula: vellem vidére caténas quas pertimescunt quidèm & horrent dæmones, reverentur autem Angeli. Nihil est enim mélius quàm mala pati propter Christum. O beáta víncula! O beátas manus quas ornávit illa caténa! Ego si fuissem illis tempóribus, tunc máximè eas essem ampléxus: certassem illas deosculári manus, quæ dignæ sunt hábitæ pro Dómino meo vincíri.

℟. Princeps Sacerdótum, & omnes qui cum illo erant, posuérunt Apóstolos in custódia pública. Angelus autem Dómini per noctem apériens jánuas cárceris, dixit: Ite, * Et stantes loquímini in templo verba vitæ hujus. ℣. Exultáte in conspectu ejus, qui edúcit vinctos in fortitúdine; * Et stantes. *Act.* 5. *Ps.* 67.

Lectio vj.

ERat, inquit Lucas, Petrus vinctus, & tráditus milítibus; & dormiébat. Non dormiisset, si in magna fuisset sollicitúdine.

Dormiébat

Dormiébat inter mílites; & venit ad eum Angelus, & percusso ejus látere, eum excitávit. Si quis ergò mihi díceret: Quid malles, an esse Angelus qui Petrum pupúgit, an Petrus qui salvus evásit? mallem esse Petrus, propter quem venit Angelus; illa mihi prodessent víncula. Quid ergò? Quómodò, inquit, precátur tanquàm liberátus magnis malis? Ne miréris: precátur enim timens ne moriátur. Timébat autem mori, proptéreà quòd vitam adhuc matériam vellet ac causam ferendi cruciátus. Quanta est gloriátio scire quòd propter Christum sit vinctus! Quanta voluptas, quantus honor, quantus splendor! Vellem hæc perpétuò effári.

℞. Præcipiendo præcépimus vobis ne docerétis in nómine isto; & ecce repleftis Jerúsalem doctrínâ vestrâ. Respondens Petrus, & Apóstoli, dixérunt: * Obedíre oportet Deo magìs quàm homínibus. ℣. Est Dóminus vivus ipse in cœlo potens, qui jussit. * Obedíre. Glória. * Obedíre. *Act.* 5. 2. *Mach.* 15.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Cùm audissent Apóstoli quòd recepisset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum & Joannem. *Act.* 8.

Ant. 5. a. Imponébant manus super illos, & accipiébant Spíritum sanctum. *Act.* 8.

Ant. 8. c. Invénit hóminem quemdam paralyticum, & ait illi Petrus: Ænéa, sanat te Dóminus Jesus Christus. Et continuò surréxit. *Act.* 9.

℣. Veníte & vidéte ópera Dómini, ℞. Quæ pósuit prodígia super terram. *Ps.* 45.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 16.

In illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philippi, & interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In Matth. Homil. 55. *n.* 1.

Vos verò quem me esse dícitis? Quid ígitur os Apostolórum Petrus? Semper fervens, chori Apostólici coryphæus, cùm omnes interrogati essent, ipse respondet. Et cùm de senténtia pópuli Christus sciscitarétur, omnes respondérunt: cùm autem de sua eos rogáret, Petrus prósilit & prævertit, aitque: Tu es Christus, Fílius Dei vivi. Quid ergò Christus? Tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, & portæ ínferi non

prævalébunt adversùs eam: &, quæcumque sólveris super terram, erunt solúta & in cœlis. Viden quómodò ad sublimiórem de se opiniónem Petrum érigat, & seipsum revélet, ac per hasce duas promissiónes se Fílium Dei esse ostendat? Nam quæ uni Deo sunt própria, nempè peccáta sólvere, Ecclésiam in tanto flúctuum concursu immótam réddere, hominemque piscatórem, toto impugnante orbe, petrâ firmiórem réddere, hæc se illi datúrum pollicétur: sicut Pater Jeremíam álloquens, dicébat se posuisse illum sicut columnam æream & sicut murum; sed illum uni genti, hunc autem in universo terrárum orbe.

℟. Petrus in médio fratrum dixit: Deus elégit per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, & crédere; * Et qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit, dans illis Spíritum sanctum, sicut & nobis. ℣. Salvábis me à contradictiónibus pópuli mei: pópulus quem non cognóvi, servívit mihi, * Et. *Act.* 15. 2. *Reg.* 22. *Ps.* 17.

Lectio viij. *n.* 2.

LIbenter quærerem ab iis qui dignitátem Fílii minórem quàm Patris volunt, quæ majóra sint dona, an quæ Pater, an quæ Fílius Petro dedit. Nam Pater revelatiónem Fílii Petro dedit; Fílius verò & Patris & suam revelatiónem per totum orbem disseminávit, ac mortáli hómini omnem in cœlo potestátem dedit, dùm claves illi trádidit, qui Ecclésiam per totum terrárum orbem extendit, & cœlis firmiórem monstrávit. Nam ait: Cœlum & terra transíbunt, verba autem mea non transíbunt. Quómodò ergò minor is qui tália dedit, qui tália fecit? Hæc porrò dico, non quòd Patris & Fílii ópera dívidam: ómnia enim per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil; sed ut impudentem illórum linguam réprimam, qui tália proferre audent. Ex his autem ómnibus ejus poténtiam animadverte: Ego tibi dico, tu es Petrus: ego ædificábo Ecclésiam: ego tibi dabo claves cœlórum.

℟. Augebátur credéntium in Dómino multitúdo, ita ut in platéas ejícerent infirmos; ut, veniente Petro, saltèm umbra illíus obumbráret quemquam illórum: qui * Curabantur omnes. ℣. Erit odor ejus ut Líbani; convertentur sedentes in umbra ejus, & vivent. * Curabantur omnes. *Act.* 5. *Os.* 14.

[*Si nulla fiat Commemoratio.*

Lectio ix. *n.* 3.

CUm hæc dixisset, præcépit eis ut némini dícerent quòd ipse esset Christus. Et cur præcépit ? Ut scándalis de médio sublátis, & cruce atque áliis quæ passus est consummátis, nullóque demùm restante quod vel impedíret, vel turbáret fidem in ipsum à multis susceptam, sincéra & immóbilis circà ipsum opínio in auditórum ánimis imprimerétur. Certè, si ii qui signa víderant plúrima, & tot ineffabílium mysteriórum partícipes erant, vel solo audítu scandalizáti sunt, immò non ipsi soli, sed & Petrus ómnium coryphæus; cógites velim quid passúri erant plúrimi, si didicissent ipsum esse Fílium Dei, & pósteà vidissent eum crucifígi, & sputis fœdári, cùm mysteriórum hujúsmodi arcána non nossent, necdùm Spíritum sanctum accepissent. Et ut discas quantùm intérerat plenam pósteà doctrínam accípere, summotis iis quæ offendículo esse póterant, id ab ipso coryphæo áccipe. Ipse namque Petrus, qui post tot mirácula ádeò imbecillus appáruit, ut negáret, vilemque puellam timéret, postquàm crucis peracto mystério, resurrectiónis claras hábuit demonstratiónes, cùm nihil illi ultrà offendículo esset, nihil illum turbáret; sic immótam ténuit Spíritûs doctrínam, ut vehementiùs quàm leo in Judæórum pópulum irrúeret, etsi perícula & mille mortes imminérent.]

De SS. Machabæis.

Lectio ix.

Ex Scrip. sacra & SS. Patribus.

MAchábæi fratres septem quorum memória Calendis Augusti consignáta est in Martyrológiis, ante Christi témpora pro pátriis légibus ab Antíocho Epíphane váriis suppliciórum genéribus tentáti, fórtiter sánguinem fudérunt. Horum diem natálem jam à quarto século solemnem in Ecclésia fuisse, testes sunt Gregórius Nazianzénus, aliíque sancti Patres, qui eo die sermónes ad pópulum habuérunt, in quibus eórum triumphos eo potíssimùm nómine magnificéntiùs éfferunt, quòd qui nondùm propósito Christi exemplo, tantam constántiam ostendérunt, multò fortióres fuissent, si post passiónem Christi illos in certámen descéndere contigisset, quamvìs ómnibus Dei amatóribus semper fuisse persuásum testentur néminem eórum qui ante adventum Christi martyrio

consummáti sunt, id sine fide in Christum cónsequi potuisse. ¶ Sanctis Septem frátribus in eádem solemnitáte jungit Ecclésia ipsórum matrem, cujus sapiéntiam & constántiam commendat Scriptúra, addens quòd novíssimè post fílios & mater consumpta est.

℟. Factum est ut morerétur quædam discípula plena opéribus bonis: & cùm venisset Petrus, ponens génua orávit, & dixit: Tabítha, surge; & assignávit eam vivam. * Notum factum est signum; & credidérunt multi in Dómino. ℣. Dómine, in virtúte tua magna fecisti tibi nomen, & dedisti timórem tuum in córdibus nostris, ut invocémus te. * Notum factum est signum. Glória Patri. * Notum factum est signum. *Act.* 9. *Baruch.* 2.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Laudábilem invocábo Dóminum, ℟. Et ab inimícis meis salvus ero. 2. *Reg.* 22.

AD LAUDES.

Ant. 2. MIsit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia; appósuit autem ut apprehénderet & Petrum, quem misit in cárcerem. *Act.* 12.

Ant. 3. c. Petrus servabátur in cárcere; orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo. *Act.* 12.

Ant. 6. Cùm productúrus eum esset Heródes, in ipsa nocte erat Petrus dórmiens inter duos mílites, vinctus caténis duábus. *Act.* 12.

Ant. 7. *d.* Angelus Dómini ástitit, & lumen refulsit in habitáculo; percussóque látere Petri, excitávit eum: & cecidérunt caténæ de mánibus ejus. *Act.* 12.

Ant. 5. a. Dixit Angelus ad eum: Circumda tibi vestimentum tuum, & séquere me. Et éxiens sequebátur eum, & nesciébat quia verum est quod fiébat per Angelum. *Act.* 12.

CAPITULUM. *Sap.* 10.

SApiéntia justum non derelíquit, sed à peccatóribus liberávit eum; descenditque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit illum.

HYMNUS.

PEtrum, tyranne, quid caténis óbruis,
Jubesque condi cárceris nigro specu?
Quid trux satelles ante limen éxcubat?
Carcer, satelles, vincla non Petrum tenent.
Fulgens ab alto venit Ales æthere;
Recédit horror, & fugat noctem dies:
Jubente Christo, rupta vincla cóncidunt;

Panduntur ultrò clausa ferro límina.
Cœlestis ille ductor ostendit viam :
It Petrus ; atque sómnium quod sit, putat:
Verùm, receptâ mente, victrícem Dei
Suæ salútis certus agnoscit manum.
Lux nostra, Christe, nostra libertas, vides
Quibus caténis vínciant nos crímina,
Et quanta nostris íncubet nox méntibus :
Cæcis diem fer, rumpe vinctis víncula.
Sit sempiterno sempiterna laus Patri :
Petro supernus quem revelávit Pater,
Æterne Fili, laus tibi sit máxima :
Sit par suprémo laus decusque Flámini.
Amen.

℣. Dirupisti víncula mea: ℟. Tibi sacrificábo hóstiam laudis. *Ps.* 115.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Petrus ad se reversus, dixit : Nunc scio verè quia misit Dóminus Angelum suum, & erípuit me de manu Heródis, & de omni expectatióne plebis Judæórum. *Act.* 12.

Oratio.

DEus, qui Beátum Petrum Apóstolum, à vínculis absolútum, illæsum abíre fecisti : nostrórum, quæsumus, absolve víncula peccatórum ; ut ab eórum néxibus expedíti, viam mandatórum tuórum líberâ mente currámus ; Per Dóminum.

Fit Commemoratio SS. Machabæorum,

Ant. Rex mundi defunctos nos pro suis légibus in ætérnæ vitæ resurrectióne suscitábit. 2. *Machab.* 7.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, ℟. Et in servis suis deprecábitur. *Ps.* 134.

Oratio.

FRaterna nos, Dómine, Mártyrum tuórum Machabæórum coróna lætíficet, quæ & fídei nostræ præbeat increménta virtútum, & multíplici nos suffrágio consolétur ; Per Dóminum.

AD HORAS,

Doxologia.

Gregi tuo qui próvidens
Petrum caténis éripis,
Sit laus tibi, Pastor bone,
Cum Patre, cumque Spíritu. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Misit.

In ℟. *br.* ℣. Qui eduxisti Petrum * de cárcere. *Act.* 12.

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. Petrus.

CAPITULUM. *Jac.* 5.

ORáte pro ínvicèm, ut salvémini ; multùm enim valet deprecátio justi assídua.

℟. *br.* Clamavérunt jus-

ri, * Et Dóminus exaudívit eos. Clamavérunt. ℣. Et ex ómnibus tribulatiónibus eórum * liberávit eos, * Et. Glória. Clamavérunt. *Ps.* 33.

℣. Exaudívit páuperes Dóminus, ℟. Et vinctos suos non despéxit. *Ps.* 68.

AD SEXTAM.

Ant. 6. Cùm productúrus.

Capitulum. *Jerem.* 17.

Ecce ipsi dicunt ad me: Ubi est verbum Dómini? véniat. Et ego non sum turbátus, te pastórem sequens; & diem hóminis non desiderávi.

℟. *br.* In pace in idipsum, * Dórmiam & requiescam. In pace. ℣. Quóniam tu, Dómine, * singuláriter in spe constituisti me, * Dórmiam. Glória. In pace. *Ps.* 4.

℣. Deus meus, in te confído, non erubescam; ℟. Neque irrídeant me inimíci mei. *Ps.* 24.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Dixit Angelus.

Capitulum. *Genes.* 49.

Dissolúta sunt víncula brachiórum & mánuum illíus per manus Potentis Jacob.

℟. *br.* Misit de cœlo Dóminus, * Et liberávit me. Misit. ℣. Dedit in oppróbrium * conculcantes me, * Et. Glória Patri. Misit. *Ps.* 56.

℣. Salvum me fecit Dóminus, ℟. Quóniam vóluit me. *Ps.* 17.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. *G.* Usquè ad mortem periclitátus sum, & liberátus sum grátiâ Dei. *Eccli.* 34.

Ant. 5. C. Dóminus mihi ástitit, & liberátus sum de ore leónis. 2. *Tim.* 4.

Ant. 6. Factus es mihi adjútor: Dómine, liberasti me à rege iníquo. *Eccli.* 51.

Ant. 1. g. Liberasti me secundùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui, de mánibus quæréntium ánimam meam. *Eccli.* 51.

Ant. 3. a. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum. *Jerem.* 20.

Capitulum. 2. *Reg.* 22.

Prævénit me in die afflictiónis meæ, & factus est Dóminus firmamentum meum, & edúxit me in latitúdinem: liberávit me, quia compslácui ei.

[*Ubi fit ritu Solemni*, Allelúia, allelúia. ℣. Vivit Dóminus, quóniam revocávit me vobis gaudentem in victória sua, in evasióne mea. Allelúia. *Judith* 13.]

Hymnus, Petrum. *suprà ad Laudes.*

℣. Deus, edúcis me ab inimícis meis; ℟. Proptéreà confitébor tibi in géntibus. 2. *Reg.* 22.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Narrávit Pe-

trus quómodò Dóminus eduxísset eum de cárcere, dixitque: Nuntiáte Jacóbo & frátribus hæc; & egressus ábiit in álium locum. *Act.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Stephani, Papæ & Martyris. Ant. Ecce. ℣. In Deo. ix. *Oratio*, Deus, cujus grátia. *infrà.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 6. Éruis sustinentes te, Dómine, & líberas eos de mánibus géntium. *Eccli.* 51.

Doxologia, Gregi tuo. *ut suprà ad Horas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. F. Módicum passos ipse Deus perfíciet, confirmábit, solidabitque. 1. *Petr.* 5.

DIE II.

In Festo

SANCTI STEPHANI, Papæ & Martyris.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex Eusebio, Cypriano & aliis Scrip. Ecclesiast.

STéphanus post Lúcium, successórem Cornélii, Románam rexit Ecclésiam. Hunc ádiit Basílides in Hispánia Epíscopus; qui unà cum Martiále à Concílio Episcopórum Hispániæ propter idololátriam & ália crímina sede suâ dejectus, ad communiónem láicam redactus fúerat; & ab eo, rei gestæ & tácitæ veritátis ignáro, obtínuit ut sedi suæ restitueréntur, ad superióra peccáta fallácias & circumventiónis crimen adjungens.

Lectio iij.

GRassabátur his tempóribus Novatianórum hæresis, quæ pœniténtibus lenitátis paternæ solátia claudébat sine spe pacis & communicatiónis. His cùm se Marciánus Arelaténsis adjunxisset, Stéphanus primùm à Faustíno Lugdunensi, subindè à sancto Cypriáno mónitus est in hunc modum: Dirigantur in Provínciam & ad plebem Areláte consistentem à te lítteræ, quibus abstento Marciáno, álius in locum ejus substituátur; & grex Christi, qui in hodiernum ab illo dissipátus & vulnerátus contémnitur, colligátur. Ecclésiæ tamen discissæ, ad unitátem reversæ sunt: & rédditam insperátò pacem ipsi Stéphano per lítteras gratulátus est sanctus Dionysius Alexandrínus. Alia non minor exorta est controvérsia, utrùm baptizáti ab hæréticis ad Ecclésiam redeuntes, dénuò essent baptizandi; de qua ad Cypriánum ita scripsit Stéphanus: Nihil innovétur nisi quod tráditum est. Demùm post administrátam per tres annos Ecclésiam, in perse-

Lectio ij.

Ex vita ejus per varios ipsius discipulos scripta.

DOmínicus Calárogæ in Hispánia ex nóbili Gusmannórum família natus est. Hunc mater dùm útero gestáret, quædam vidisse per quiétem tráditur, ex quibus conjícere pronum esset, eum quem paritúra erat, splendóre sanctitátis & doctrínæ multos ad pietátem christiánam inflammatúrum. Paléntiæ liberálibus disciplínis ac Theológiæ óperam dedit. Quo in stúdio cùm plúrimùm profecisset, annos natus viginti novem inter Canónicos Reguláres Uxamensis Ecclésiæ cooptátus est. Hujus ingénium & virtus máximè enítuit, tùm in impietáte Mahumetanórum expugnanda, tùm præcípuè in evertendis Albigénsibus hæréticis qui Tolosátes pervértere conabantur. Huic óperi, primùm auctóre Didáco Epíscopo suo, pósteà cum Legátis Apostólicis, & adjunctis eisdem Cisterciensis Ordinis Abbátibus, non sine crebro vitæ discrímine per annos novem, verbo, précibus, & miráculis incúbuit. Qui labor fructus ubérrimos prótulit, conversis infiníto propè número tàm viris quàm muliéribus; inter quas cùm plures ad sanctimoniálem vitam aspiráre cérneret, iis excipiendis monastérium in loco tunc Pruliáno dicto, Fulcóne Tolosáno Epíscopo consentiente, constítuit: quod Simon, Comes de Monteforti, multis donatiónibus auxit.

Lectio iij.

POsteà cœpit étiam adscícere sibi sócios, quibuscum vitæ commúnis ratiónem institúeret; quos Fulco, Tolosánus Epíscopus, cùm se hæréticis ad fidem revocandis, & pravis mortálium móribus corrigendis devovérent, in diœcési sua retinére constítuit; Domínicum verò secum Romam addúxit ad Synodum quam in Basílica Lateranensi quartam Innocéntius Papa tértius indíxerat, ut de propósito institúto cum Pontífice ágeret, ejusque confirmatiónem obtinéret. Sed hæc Innocéntio, propter Decrétum quod de vetandis novis Ordínibus eníxè à Pátribus in Synodo petebátur, differenda visa est; & Domínicus interìm dimissus, ut cum sóciis unam ex approbátis ánteà régulis elígeret. Quo facto, Romam rédiens, ab Honório tértio qui próximus Innocéntio succésserat, approbatiónem Ordinis sui sub Augustíni régula, & Prædicatórum título, impetrá-

vit ; & primam domum Tolósæ ad Ecclésiam sancti Románi constítuit. Illinc, anno nondùm elapso, septem ex illo sodalítio Parísios missi, quos Domínicus, anno Ordinis tértio Parísios véniens, ad triginta illìc excrevisse réperit; undè horum áliquot in várias regni urbes ad propagandum Ordinem, dùm ipse Romam revértitur, diréxit. Déniquè Romæ duóbus ítidèm monastériis constitútis, anno Christi ducentésimo vigésimo primo supra millésimum, Bonóniæ post celebráta Ordinis comítia, febre corréptus, caritátem, humilitátem, paupertátem frátribus testamento relinquens, obdormívit in Dómino sextâ die Augusti : quem miráculis clarum pósteà Gregórius nonus in Sanctórum númerum rétulit.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici illumináre dignátus es méritis & doctrínis : concéde, ut ejus intercessióne temporálibus non destituátur auxíliis, & spirituálibus semper profíciat incrementis ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

DIE VI.

In Festo

TRANSFIGURATIONIS DOMINI.

Duplex - majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria ; & sic in toto Officio.

Ant. 5. C. MAgnália sapiéntiæ suæ decorávit Dóminus. Quàm desiderabília sunt ! & quis satiábitur videns glóriam ejus ? *Eccli.* 42.

Ant. 1. g. Laudis ejus plena est terra : splendor ejus ut lux erit. *Habac.* 3.

Ant. 2. Confundétur sol, cùm regnáverit Dóminus in monte, & in conspectu senum suórum fúerit glorificátus. *Is.* 24.

Ant. 3. a. Ipsi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei nostri. *Is.* 35.

Ant. 6. Cánticum erit & lætítia cordis, & audítam fáciet Dóminus glóriam vocis suæ. *Is.* 30.

CAPITULUM. *Is.* 4.

IN die illa erit germen Dómini in magnificéntia & glória, & fructus terræ sublímis, & exultátio his qui salváti fúerint de Israël.

℟. Dicébat Jesus discípulis suis : Amen dico vobis ; sunt de hìc stántibus, qui * Non gustábunt mortem, donec vídeant regnum Dei véniens in virtúte. ℣. Pósuit óculum suum super corda illórum, ost-

téndere illis magnália óperum suórum : * Non. Glória. * Non. *Marc. 8. Eccli.* 17.

HYMNUS.

Hoc jussa quondàm rúmpimus
Festo die siléntia :
Celáta dudùm jam decet
Vulgáre nos mystéria.
Montis sub alto vértice,
Tribus vocátis téstibus,
O Christe, visus háctenùs
Terris homo, pates Deus.
Tuæ latens lucis jubàr
Sacros in artus éffluit :
Vestis tuo te númine,
Tibíque totus rédderis.
Cœlo tonante, prótinùs
Audíta summi vox Patris :
Te, nube ruptâ, Fílium,
Quo glóriatur, ásserit.
Hic est Magister ómnium,
Quem pronus orbis áudiat.
Siléte, mortáles ; Deus
Qui nos docet, fatur Deus.
Qui, nube ruptâ, te palàm
Natum vocávit, laus Patri ;
Tibíque Nato ; nec minor
Laus utriusque Flámini.
Amen.

℣. Apud te, Dómine, est fons vitæ ; ℟. Et in lúmine tuo vidébimus lumen. *Ps.* 35.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. A século non audiérunt, neque áuribus percepérunt ; óculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparasti expectántibus te. *Is.* 64.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Splendórem glóriæ Dei Christum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Fons lucis æternæ, Deus,
Qui nube nostri córporis
Das temperáti núminis
Blandâ frui præséntiâ.
Cessante jam miráculo,
Quo te premébas háctenùs,
Mortále quidquid súmpseras,
Splendóre circumfúnditur.
Rei gerendæ cónscius,
Fidos sodáles éligis ;
Ut qui tuæ testes necis,
Testes tuæ sint glóriæ.
E fronte qui lucem vibrat,
Cedit tuis fulgóribus :
Vetusta lex jam se pavet
Legi novæ compónere.
Ad astra curru flámmeo
Qui raptus olìm tránsiit,
Sub mole lucis óbrutus,
Vix te tuendo sústinet.
Qui, nube ruptâ, te palàm
Natum vocávit, laus Patri ;
Tibíque Nato ; nec minor
Laus utriusque Flámini.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Assumpsit Jesus Petrum, & Jacóbum,

& Joannem, & ascendit in montem ut oráret. *Luc.* 9.

Ant. 2. Ducit illos in montem excelsum seorsùm solos, & transfigurátus est coram ipsis. *Marc.* 9.

Ant. 3. g. Facta est, dùm oráret, spécies vultûs ejus áltera; & resplénduit fácies ejus sicut sol. *Luc.* 9. *Matth.* 17.

℣. Speciósus formâ præ fíliis hóminum: ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *Ps.* 44.

De Epístola secunda beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

FRatres, magis satágite, ut per bona ópera certam vestram vocatiónem, & electiónem faciátis: hæc enim facientes, non peccábitis aliquandò. Sic enim abundanter ministrábitur vobis intróitus in æternum regnum Dómini nostri, & Salvatóris Jesu Christi. Propter quod incípiam vos semper commonére de his: & quidèm scientes & confirmátos vos in præsenti veritáte. Justum autem árbitror, quámdiù sum in hoc tabernáculo, suscitáre vos in commonitióne; certus quod velox est depositio tabernáculi mei, secundùm quod & Dóminus noster Jesus Christus significávit mihi.

℟. Date Dómino glóriam nómini ejus: * Veníte in conspectu ejus & adoráte Dóminum in decóre sancto. ℣. Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum. * Veníte. 1. *Paral.* 16. *Act.* 3.

Lectio ij.

DAbo autem óperam & frequenter habére vos post óbitum meum, ut horum memóriam faciátis. Non enim doctas fábulas secúti, notam fécimus vobis Dómini nostri Jesu Christi virtútem & præséntiam: sed speculatóres facti illíus magnitúdinis. Accípiens enim à Deo Patre honórem & glóriam, voce delapsâ ad eum hujuscémodi à magnífica glória: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui, ipsum audíte.

℟. Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer: * Confessiónem & decórem induísti, amíctus lúmine sicut vestimento. ℣. Vestimenta ejus facta sunt splendéntia & cándida nimìs. * Confessiónem. *Ps.* 103. *Marc.* 9.

Lectio iij.

ET hanc vocem nos audívimus de cœlo allátam, cùm essémus cum ipso in monte sancto. Et habémus firmiórem prophéticum sermónem: cui benefácitis attendentes, quasi lucernæ lucenti in caliginóso loco donec dies elucescat, & lúcifer oriátur

in córdibus vestris : hoc primùm intelligentes, quòd omnis prophetía Scriptúræ, próprià interpretatióne non fit. Non enim voluntáte humánâ allára est aliquandò prophetía : sed Spíritu sancto inspiráti, locúti sunt sancti Dei hómines.

℟. Deus qui glorificátur in concílio sanctórum, * Magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt. ℣. Notam fécimus vobis Dómini nostri Jesu Christi virtútem & præséntiam, speculatóres facti illíus magnitúdinis. * Magnus. Glória. * Magnus. *Ps.* 88. 2. *Petr.* 1.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Erat spécies glóriæ Dómini quasi ignis ardens, super vérticem montis. *Exod.* 24.

Ant. 8. G. Petrus, & qui cum illo erant, graváti erant somno ; & evigilantes, vidérunt majestátem ejus. *Luc.* 9.

Ant. 4. E. Ecce apparuérunt illis Móyses & Elías cum eo loquentes. *Matth.* 17.

℣. In concílio justórum & congregatióne, ℟. Magna ópera Dómini. *Ps.* 110.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Tom. V. Serm. 78.

Lectio iv.

INspicienda nobis & tractanda est, caríssimi, vísio ista quam Dóminus demonstrávit in monte. Ipsa est enim de qua díxerat : Amen, dico vobis, quia sunt hìc quidam de circumstántibus, qui non gustábunt mortem, donec vídeant Fílium hóminis in regno suo. Post dies sex assúmpsit tres discípulos, Petrum, Joannem & Jacóbum, & ascendit in montem. Ipsi tres erant quidam de quibus díxerat : Sunt hìc quidam qui non gustábunt mortem, donec vídeant Fílium hóminis in regno suo. Regnum suum dicit, quod multis locis appellat regnum cœlórum. Regnum autem cœlórum est regnum sanctórum. Hoc ut ostenderétur, vidéte quid factum est. Dóminus ipse Jesus resplénduit sicut sol ; vestimenta ejus facta sunt cándida sicut nix ; & loquebantur cum eo Móyses & Elías. Ipse Jesus quidèm, ipse spléndduit sicut sol, se lumen esse significans, quod illúminat omnem hóminem venientem in hunc mundum. Quod est iste sol óculis carnis, hoc ille óculis cordis ; & quod ille cárnibus, hoc ille córdibus.

℟. Ecce duo viri loquebantur cum Jesu. * Erant autem Móyses & Elías visi in majestáte, & dicébant excessum ejus quem completúrus erat in Jerúsalem. ℣. Dóminus ortus est, ap-

páruit de monte ; sancti in manu illíus sunt. * Erant. *Luc.* 9. *Deut.* 33.

Lectio v. *Serm.* 79.

VEstimenta ejus facta sunt cándida sicut nix. Hoc signíficat Ecclésiæ mundatiónem, cui dictum est per Prophétam : Etsi fúerint peccáta vestra sicut phœnícium, tanquàm nivem dealbábo. Elías & Móyses colloquebantur ei, quia Evangélii grátia testimónium habet à Lege & Prophétis. In Móyse Lex, in Elía Prophétæ. Plácuit Petro tria fíeri tabernácula, Móysi unum, Elíæ unum, & Christo unum. Delectábat eum montis solitúdo : tædium patiebátur à tumultu rerum humanárum. Sed tria tabernácula quarè quærébat, nisi quia unitátem Legis, Prophetíæ, & Evangélii nondùm sciébat ? Dénique nube emendátus est. Hæc eo loquente, inquit, ecce nubes lúcida obumbrávit eos. Ecce unum tabernáculum nubes fecit : tu tria quarè quærébas ?

℟. Factum est, cùm discéderent Móyses & Elías ab illo, ait Petrus ad Jesum : * Præceptor, bonum est nos hìc esse. ℣. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, quam abscondisti timéntibus te ! * Præceptor. *Luc.* 9. *Ps.* 30.

Serm. 78. *unde suprà.*

Lectio vj.

VErbum Dei Christus, verbum Dei in Lege, verbum in Prophétis. Quid, Petre, quæris divídere ? magìs te oportet adjúngere. Tria quæris, intéllige & unum. Nube ergò obumbrante omnes, sónuit & vox de nube, dicens : Hic est Fílius meus dilectus. Ibi erat Móyses, ibi Elías ; non est dictum : Hi sunt fílii mei dilecti. Aliud est enim únicus, áliud adoptáti. Ille commendabátur, undè Lex & Prophétæ gloriabantur. Hoc audíto, illi cecidérunt in terram. Jam demonstrátur nobis in Ecclésia regnum Dei. Hìc Dóminus, hìc Lex & Prophétæ : sed Dóminus, tanquàm Dóminus ; Lex in Móyse ; Prophetía in Elía : sed ipsi tanquàm servi, tanquàm ministri. Ipsi tanquàm vasa, ipse tanquàm fons. Móyses & Prophétæ dicébant & scribébant : sed de illo implebantur, quandò fundébant. Dóminus autem porréxit manum, & excitávit jacentes. Deindè néminem vidérunt, nisi solum Jesum. Quandò eos Dóminus eréxit, resurrectiónem significávit. Post resurrectiónem ut quid tibi Lex ? ut quid tibi Prophetía ? Ideò non appáret Elías, non appáret Móyses. Rémanet tibi,

ut sit Deus ómnia in ómnibus. Descende, Petre: requiéscere cupiébas in monte, descende laboráre: habe caritátem, prædica veritátem; tunc pervénies ad æternitátem, ubi invénies securitátem.

℟. Erant timóre extérriti, & ait Petrus: * Si vis, faciámus hìc tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, & Elíæ unum. ℣. Mélior est dies una in átriis tuis super míllia. * Si vis. Glória Patri. * Si vis. *Marc.* 9. *Matth.* 17. *Ps.* 89.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Adhuc Petro loquente, ecce nubes lúcida obumbrávit eos. *Matth.* 17.

Ant. 5. a. Opéruit nubes montem, & habitávit glória Dómini tegens illum nube. *Exod.* 24.

Ant. 1. a. Petrus, & qui cum illo erant, timuérunt, intrántibus illis in nubem: & vox facta est de nube. *Luc.* 9.

℣. Intónuit de cœlo Dóminus, ℟. Et Altíssimus dedit vocem suam. *Ps.* 17.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 17.

IN illo témpore; Assúmit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joannem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelsum seorsùm; & transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homília sancti Leónis, Papæ.

Serm. 94. *de Transfig.*

PRæsens quidèm erat in Fílio Pater: & in illa Dómini claritáte quam ad discipulórum temperârat aspectum, non separabátur ab Unigénito Genitóris esséntia, sed ad commendandam proprietátem utriusque persónæ, sicut vísui significávit Fílium splendor ex córpore, sic audítui Patrem vox nuntiávit ex nube. Quâ voce acceptâ, discípuli quòd in fáciem cecidérunt, & timuérunt valdè, non de Patris tantùm, sed & de Fílii majestáte tremuérunt: altióri enim sensu unam utriusque intellexérunt deitátem; & quia in fide non erat hæsitátio, non fuit in timóre discrétio. Latum ergò illud & múltiplex testimónium fuit, & plùs in verbórum virtúte quàm in sono vocis audítum est. Dicente enim Patre: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi benè complácui, ipsum audíte; nonnè evidenter audítum est, Hic est Fílius meus, cui ex me & mecum esse sine témpore est? quia nec Génitor Génito prior, nec Génitus est Genitóre postérior. Hic est Fílius meus, quem à me non séparat déitas, non dívidit potestas, non discernit ætérnitas: qui eam

quam mecum habet æqualitátem, non rapínâ appétiit, nec usurpatióne præsumpsit; sed manens in forma glóriæ meæ, ut ad reparandum genus humánum exequerétur commúne consílium, usquè ad formam servílem inclinávit incommutábilem deitátem.

℟. Ecce vox de nube dicens: Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi benè complácui; * Ipsum audíte. ℣. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus; * Ipsum. *Matth.* 17. *Is.* 55.

Lectio viij.

HUnc ergò, in quo mihi benè per ómnia pláceo, & cujus prædicatióne manifestor, cujus humilitáte claríficor, incunctanter audíte: quia ipse est véritas & vita; ipse virtus mea atque sapiéntia. Ipsum audíte, quem legis mystéria prænuntiavérunt, quem Prophetárum ora cecinérunt. Ipsum audíte, qui sánguine suo mundum rédimit, qui diábolum ligat, & vasa ejus rapit; qui peccáti chirógraphum & prævaricatiónis pacta dirumpit. Ipsum audíte, qui viam áperit ad cœlum, & per crucis supplícium gradus vobis ascensiónis parat ad regnum. Quid trepidátis rédimi? Quid pavétis sáucii liberári? Fiat quod, me volente, vult Christus. Abjícite carnálem formídinem, & fidéli vos armáte constántiâ: indignum est enim ut in Salvatóris passióne timeátis, quod ipsíus múnere nec in vestro fine metuétis.

℟. Dùm fíeret vox, inventus est Jesus solus: * Et audíentes discípuli, cecidérunt in fáciem suam, & timuérunt valdè. Dixitque eis Jesus: Súrgite, & nolíte timére. ℣. Deus majestátis intónuit: vox Dómini in virtúte, vox Dómini in magnificéntia. * Et. *Luc.* 9. *Matth.* 17. *Ps.* 28.

Lectio ix.

HÆc, dilectíssimi, non ad illórum tantùm utilitátem dicta sunt, qui ea própriis áuribus audiérunt; sed in illis tribus Apóstolis, universa Ecclésia dídicit quidquid eórum & aspectus vidit, & audítus accépit. Confirmétur ergò secundùm prædicatiónem sacratíssimi Evangélii ómnium fides, & nemo de Christi cruce per quam mundus redemptus est, erubescat. Nec ideò quisquam aut pati pro justítia métuat, aut de promissórum retributióne diffídat; quia per labórem ad réquiem, & per mortem transítur ad vitam: cùm omnem humilitátis nostræ infirmitátem ille suscéperit, in quo, si in confessióne & in dilec-

tióne ipsíus permaneámus, & quod vicit víncimus, & quod promísit accípimus. Quia sive ad facienda mandáta, sive ad toleranda adversa, præmissa Patris vox debet semper áuribus nostris intonáre, dicentis: Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi benè complácui, ipsum audíte, qui vivit & regnat cum Patre & Spíritu sancto in sécula seculórum, Amen. Tu autem, &c.

℟. Deus qui dixit de ténebris lucem splendéscere, * Ipse † Illúxit in córdibus nostris, ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei in fácie Christi Jesu. ℣. Ecce ostendit nobis Dóminus Deus noster majestátem & magnitúdinem suam: vocem ejus audívimus. * Ipse. Glória. † Illúxit. 2. *Cor.* 4. *Deut.* 5.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt; ℟. Et in nómine tuo exultábunt totâ die. *Ps.* 88.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. FIlii Sion, exultáte, & lætámini in Dómino Deo vestro, quia dedit vobis doctórem justítiæ. *Joel.* 2.

Ant. 8. c. Vocem nos audívimus de cœlo allátam, cùm essémus cum ipso in monte sancto. 2. *Petr.* 1.

Ant. 5. a. Venit vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus caríssimus, audíte illum. *Marc.* 9.

Ant. 7. d. Ipsum.

CANTICUM. *Baruch* 3.

MAgnus est Dóminus, & non habet finem; * excelsus & immensus.

Hic est Deus noster, * & non æstimábitur álius adversùs eum.

Hic adinvénit omnem viam disciplínæ, * & trádidit illam Jacob púero suo, & Israël dilecto suo.

Post hæc in terris visus est, * & cum homínibus conversátus est.

Ant. Ipsum audiétis, juxtà ómnia quæcumque locútus fúerit. *Act.* 3.

Ant. 3. *a.* Omnis ánima quæ non audíerit Prophétam illum, exterminábitur de plebe. *Act.* 3.

CAPITULUM. *Hebr.* 12.

VIdéte ne recusétis loquentem: si enim illi non effugérunt, recusantes eum qui super terram loquebátur; multò magis nos, qui de cœlis loquentem nobis avértimus.

HYMNUS.

JEsu dulcédo córdium,
Fons vivus, lumen méntium,
Excédens omne gáudium
Et omne desidérium.
Mane nobiscum, Dómine,
Et nos illustra lúmine,
Pulsâ mentis calígine,
Mundum replens dulcédine.

Quandò cor noſtrum víſitas,
Tunc lucet ei véritas:
Mundi vileſcit vánitas,
Et intùs fervet cáritas.
Jeſu mi bone, ſéntiam
Amóris tui cópiam,
Da mihi per præſéntiam
Tuam vidére glóriam.
Quem tuus amor ébriat,
Novit quid Jeſus ſápiat:
Quàm felix eſt quem ſátiat!
Non eſt ultrà quod cúpiat.
Tu fons miſericórdiæ,
Tu verè lumen pátriæ,
Pelle nubem triſtítiæ,
Dans nobis lucem glóriæ.
Amen.

℣. Glóriâ & honóre coronaſti eum, Dómine, ℟. Et conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum. *Pſ.* 8.

Ad Benedictus.

Ant. J. Amplióris glóriæ Jeſus præ Móyſe dignus eſt hábitus, quantò ampliórem honórem habet domûs, qui fabricávit illam. *Hebr.* 3.

Oratio.

DEus, qui fídei ſacramenta in Unigéniti tui glorióſa Transfiguratióne, patrum teſtimónio roboraſti; & adoptiónem filiórum perfectam, voce delapsâ, in nube lúcida mirabíliter præſignaſti: concéde propítius, ut ipsíus Regis glóriæ nos cohærédes effícias, & ejuſdem glóriæ tríbuas eſſe conſortes; Per eumdem.

A D H O R A S,

Doxologia.

Qui, nube ruptâ, te palàm
Natum vocávit, laus Patri;
Tibíque Nato; nec minor
Laus utriuſque Flámini.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Fílii Sion.

In ℟. *br.* ℣. Qui accepiſti à Deo Patre * honórem & glóriam. 2. *Petr.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Vocem.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 5.

SI teſtimónium hóminum accípimus, teſtimónium Dei majus eſt; quóniam hoc eſt teſtimónium Dei, quod majus eſt, quóniam teſtificátus eſt de Fílio ſuo.

℟. *br.* Fílii hóminum, * úſquequò gravi corde? * Allelúia, allelúia. Fílii. ℣. Scitóte quóniam mirificávit Dóminus * Sanctum ſuum, * Allelúia. Glória. Fílii. *Pſ.* 4.

℣. Accédite ad eum, & illuminámini; ℟. Et fácies veſtræ non confundentur. *Pſ.* 33.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Venit vox.

CAPITULUM. *Iſ.* 42.

ECce ſervus meus, ſuſcípiam eum; electus meus, complácuit ſibi in illo ánima mea: dedi Spíritum meum ſuper eum; judícium géntibus próferet.

℟. *br.* Ipſe invocábit me : * Pater meus es tu, * Allelúia, allelúia. Ipſe. ℣. Deus meus, * & ſuſceptor ſalútis meæ, * Allelúia. Glória. Ipſe. *Pſ.* 88.

℣. Hódiè ſi vocem ejus audiéritis, ℟. Nolíte obduráre corda veſtra. *Pſ.* 94.

AD NONAM.

Ant. 3. *a.* Omnis ánima.

CAPITULUM. *Hebr.* 2.

PRoptéreà abundántiùs oportet obſerváre nos ea quæ audívimus, ne fortè pereffluámus. Si enim qui per Angelos dictus eſt ſermo, factus eſt firmus, & omnis prævaricátio & inobediéntia accépit juſtam mercédis retributiónem ; quómodò nos effugiémus, ſi tantam neglexérimus ſalútem ?

℟. *br.* Audiam quid loquátur in me * Dóminus Deus, * Allelúia, allelúia. Audiam. ℣. Quóniam loquétur pacem * in plebem ſuam, * Allelúia. Glória. Audiam. *Pſ.* 84.

℣. Notas mihi feciſti vias vitæ : ℟. Adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo, Dómine. *Pſ.* 15.

AD II. VESPERAS.

Ant. 7. ç. VOcávit nos Deus vocatióne ſuâ ſanctâ, ſecundùm grátiam quæ manifeſtáta eſt nunc per illuminatiónem Salvatóris noſtri Jeſu Chriſti. 2. *Tim.* 1.

Ant. 6. Appáruit grátia ejus erúdiens nos, ut abnegantes impietátem & ſæculária deſidéria, ſóbriè, & juſtè, & piè vivámus, expectantes adventum glóriæ ejus. *Tit.* 2.

Ant. 4. E. In ipſo edocti eſtis, depónere vos véterem hóminem, qui corrúmpitur ſecundùm deſidéria erróris. *Epheſ.* 4.

Ant. 3. a. Quos præſcívit Deus, & prædeſtinávit conformes fíeri imáginis Fílii ſui ; ut ſit ipſe primogénitus in multis frátribus. *Rom.* 8.

Ant. 1. *f.* Nondùm appáruit quid érimus : ſcimus quóniam, cùm apparúerit, símiles ei érimus ; quóniam vidébimus eum ſícuti eſt. 1. *Joan.* 3.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 15.

PRimus homo de terra, terrénus ; ſecundus homo de cœlo, cœleſtis : qualis terrénus, tales & terréni ; & qualis cœleſtis, tales & cœleſtes. Igitur ſicut portávimus imáginem terréni, portémus & imáginem cœleſtis.

[*Ubi fit ritu Solemni*, Allelúia, allelúia. ℣. Concupiſcit & déficit ánima mea in átria Dómini. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine. *Pſ.* 83.]

HYMNUS.

QUàm nos potenter állicis !
Te, Chriſte, quandò détegis,

Te quandò celas, próvidus
Nobis peræquè cónsulis.
Hic nos adoptat filios,
Qui te vocávit Fílium;
Sponsor futúræ glóriæ
Dat certa nobis pígnora.
E nube quid, Pater, probas?
De monte, Fili, quid doces?
Umbris procul cedéntibus,
Restábat una véritas.
Ut jussa Patris ímpleas
Mactanda mundo víctima,
Formam resúmeris prístinam,
Mortalitáti rédderis.
Fac, Christe, qui nobis lates,
Obscúra dùm regit fides,
Fracto solútos córpore,
Nos te vidére, te frui.
Qui, nube ruptâ, te palàm
Natum vocávit, laus Patri;
Tibíque Nato; nec minor
Laus utriusque Flámini.
Amen.

℣. Satiábor, Dómine, ℟. Cùm apparúerit glória tua. *Ps.* 16.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Nostra conversátio in cœlis est, undè Salvatórem expectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. *Philipp.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Fidélis sermo: si commórtui sumus, & convivémus; si sustinébimus, & conregnábimus. 2. *Tim.* 2.

Doxologia. Qui, nube ruptâ. *ut suprà ad Horas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Ipse Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quòd sumus filii Dei; cohærédes autem Christi, si tamen compátimur, ut & conglorificémur. *Rom.* 8.

DIE X.

In Festo

SANCTI LAURENTII,

Diaconi & Martyris.

Duplex-majus.

Omnia de Communi unius Mart. exceptis quæ seq.

IN I. VESPERIS.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 4.

SIc nos exístimet homo ut ministros Christi, & dispensatóres mysteriórum Dei: hìc jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur.

℟. Beátus qui intélligit super egénum & páuperem; * In die malâ liberábit eum Dóminus. † Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus. ℣. Qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet. * In die. Glória. † Dóminus. *Ps.* 40. 2. *Cor.* 9.

HYMNUS.

BEáte, quò tendis, Pater?
Quò, sancte, pergis, Póntifex?
Offerre temet víctimam,

Me non miniſtro, quid paras?
Levíta, qui juſſu tuo
Chriſti propínat ſánguinem,
Litáre promptus & ſuum,
Ibit comes Lauréntius.
Audíris: è cœlo Deus
Majóra ſpondet prælia.
Brevi ducem nec dégener
Patrem ſequéris fílius.
Obláta Chriſto múnera,
Opes ſibi tot créditas,
Quas rex avárus éxigit,
Cuſtos fidélis dénegat.
Addit preces, addit minas;
Minæ, preceſque nil movent,
Non hos, profánas in manus
Veníre theſáuros ſinet.
Monſtrans egéntûm ſquállidos
Quos ipſe paſcébat greges;
Hæc turba, dixit, quas ſitis
Opes Olympo tránſtulit.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Teſti fidéli, quo duce
Tormenta vincunt Mártyres;
Sit & tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Diſperſit, dedit paupéribus; ℟. Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 2. Ignem ardentem extinguit aqua, & eleemóſyna reſiſtit peccátis: & Deus proſpector eſt ejus qui reddit grátiam. *Eccli.* 3.

Oratio. Da nobis quæſumus, omnípotens Deus, vitiórum noſtrórum flammas extínguere, &c. *infrà ad Laudes.*

AD OFFICIUM NOCT.

Hymnus, Beáte. *ut ſuprà in I. Veſperis.*

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

83. *In Nat. S. Laurentii.*

Lectio iv.

Cum furor gentílium poteſtátum in electíſſima quæque Chriſti membra ſævíret, ac præcípuè eos qui órdinis erant ſacerdotális impéteret; in Levítam Lauréntium, qui non ſolùm in miniſtério ſacramentórum, ſed étiam diſpenſatióne eccleſiáſticæ ſubſtántiæ præeminébat, ímpius perſecútor efférbuit, dúplicem ſibi prædam de unius viri comprehenſióne promittens; quem ſi feciſſet ſacræ pecúniæ traditórem, fáceret étiam veræ religiónis exortem. Armátur ítaque gemínâ face homo pecúniæ cúpidus, & veritátis inimícus: avarítiâ, ut rápiat aurum; impietáte, ut áuferat Chriſtum. Póſtulat ſibi ab immaculáto ſacrárii præſule opes eccleſiáſticas, quibus avidíſſimus inhiábat, inferri. Cui Levíta caſtíſſimus, ubi eas repó-

sitas habéret ostendens, numerosíssimos sanctórum páuperum óbtulit greges, in quorum victu atque vestítu inamissíbiles condíderat facultátes; quæ tantò intégriùs erant salvæ, quantò sánctiùs probabantur expensæ.

Lectio v.

FRemit ergò prædo frustrátus; & in ódium religiónis quæ talem divitiárum usum instituisset ardescens, direptiónem thesauri potióris aggréditur, apud quem nullam denariórum substántiam reperisset, ut illud depósitum, quo sacrátiùs erat dives, auferret. Renuntiáre Christo Lauréntium jubet, & solidíssimam illam Levítici ánimi fortitúdinem diris parat urgére supplíciis: quorum ubì prima nihil óbtinent, vehementióra succédunt. Láceros artus, & multâ vérberum sectióne conscissos, subjecto præcipit igne torréri; ut per cratem férream, quæ jam de fervóre contínuo vim in se habéret urendi, conversórum alternâ mutatióne membrórum, fíeret cruciátus veheméntior, & pœna prodúctior.

Lectio vj.

NIhil óbtines, nihil próficis, sæva crudélitas. Subtráhitur inventis tuis matéria mortális; & Lauréntio in cœlos abeunte, tu déficis. Flammis tuis superári caritátis Christi flamma non pótuit; & ségnior fuit ignis qui foris ussit, quàm qui intùs accendit. Sævisti, persecútor, in Mártyrem; sævisti, & auxisti palmam, dùm ággeras pœnam. Nam quid non ad victóriæ glóriam ingénium tuum réperit, quandò in honórem transiérunt triumphi étiam instrumenta supplícii? Gaudeámus ígitur, dilectíssimi, gáudio spiritáli; & de felicíssimo ínclyti viri fine gloriémur in Dómino, qui est mirábilis in Sanctis suis, in quibus nobis & præsídium constítuit & exemplum; atque ita per univérsum mundum clarificávit glóriam suam, ut à solis ortu usquè ad occásum, Leviticórum lúminum coruscante fulgóre, quàm clarificáta est Jerosólyma Stéphano, tam illustris fíeret Roma Lauréntio.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 12.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis; nisi granum frumenti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 305. al. 26. è XL. à Sirm. editis.

AGnoscit fides vestra granum quod in terram cécidit, & mórtuum multiplicátum est. Agnoscit, inquam, hoc granum fides vestra; quia ipsum hábitat in mente vestra. Hoc enim quin de seipso díxerit Christus, nullus ámbigit Christiánus. Sed planè illo mórtuo grano & multiplicáto, multa grana sunt sparsa in terram, ex quibus est & beátus Lauréntius, cujus seminatiónem hódiè celebrámus.

Lectio viij.

DE illis autem granis sparsis toto orbe terrárum quanta pulluláverit seges vidémus, gaudémus, sumus; si tamen & nos per illíus grátiam ad hórreum pertinémus. Neque enim ad hórreum pértinet, quidquid in ségete est. Eadem quippè plúvia, útilis & nutritória, & tríticum pascit & páleam. Absit ut simul utrumque in hórreo recondátur, quamvis simul utrumque in agro nutriátur, & simul utrumque in área triturétur.

Lectio ix.

NUnc tempus eligendi est. Antequàm véniat ventilátio, fiat morum separátio: sicut in area granum adhuc mundatióne discérnitur, nondùm ventilábro último separátur. Audíte me, grana sancta; imò, audíte primum granum per me. Non amétis in hoc século ánimas vestras. Nolíte amáre, si amátis; ut non amando servétis, quia non amando plùs amátis. Qui amat in hoc século ánimam suam, perdet eam. Granum lóquitur; granum quod in terram cécidit, & mortificátum est ut multiplicarétur, lóquitur: audiátur, quia non mentítur. Quod admónuit, ipse fècit: instrúxit præcepto, præcessit exemplo.

AD LAUDES.

CAPITULUM. *Isaïæ 43.*

CUm ambuláveris in igne, non comburéris, & flamma non ardébit in te; quia ego Dóminus Deus tuus, sanctus Israël; Salvátor tuus, dicit Dóminus.

HYMNUS.

FRustrà parantur cómpedes,
Armáta plumbo vérbera,
Et rubra crates ígnibus,
Ardens cubíle sternitur.

Christi pugil, lætus mori,
Pœnisque magnis débitus,
Hanc irretorto lúmine,
Pompam dolórum réspicit.

Nudos in artus sæviunt;
Scissæ flagris carnes volant:
Tortóris ad fastídium

Truncus

Truncus jacens relínquitur.
Sed ille fracto córpore
Serváre pectus íntegrum;
Suo cruóre tíngitur
Lustranda flammis víctima.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Testi fidéli, quo duce
Tormenta vincunt Mártyres.
Sit & tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Introíbo in domum tuam in holocaustis; ℟. Reddam tibi vota mea. *Ps.* 65.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Cutis mea denigráta est super me, & ossa mea aruérunt præ cáumate. *Job* 30.

Oratio.

Da nobis, quæsumus, omnípotens Deus, vitiórum nostrórum flammas extínguere, qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

AD II. VESPERAS.

Capitulum. 1. *Joan.* 4.

Quisquis conféssus fúerit quóniam Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, & ipse in Deo.

[*Ubi sit ritu Solemni*, Allelúia, allelúia. ℣. In conspectu astántium factus es mihi adjútor, Dómine, & in médio ignis non sum æstuátus. Allelúia. *Eccli.* 51.]

HYMNUS.

Nondùm satis dignum Deo
Christi probasti mílitem,
Tyranne, cruda sint tui
Furóris hæc prælúdia.
Imposta membra crátibus
Ardente pruna férvidis
Despectat exultans, suo
Et ipse plaudit fúneri.
Altis medullis íntimus
Tostos per artus it dolor;
Menti Deus sed íntimæ
Præsens dolórem témperat.
Dùm corpus in flammas abit
Mens intùs ardet fórtior,
Sacris profános cómprimens
Ignes retundit ígnibus.
Corpus perustum Mártyris
Horret vel ipse cárnifex;
Sed thuris instar, dùm perit,
Deo litátur grátiùs.
Flammis in ipsis, ceu rosis
Visus sibi quiéscere;
Versa, Tyranne, páscere,
Assáta, dixit, víscera.
Quid inter ardentes rogos
Sensum dolóris ábstulit?
Te nempè potus ébrium
Sanguis Dei jam fécerat.
O pura, quæ Deo places,
Igni probáta víctima!
Fac nos sacris urat Deus,
Quibus flagrábas, ígnibus.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Testi fidéli, quo duce
Tormenta vincunt Mártyres;
Sit & tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Igne me examinasti, Dómine; ℟. Et non est inventa in me iníquitas. Ps. 16.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Confitébor tibi, Dómine, quóniam liberasti me, secundùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui, à pressúra flammæ quæ circúmdedit me. *Eccli.* 51.

Orat. Da nobis, *ut suprà.*

DIE XII.

In Festo

SANCTÆ CLARÆ, Virginis,

Clarissarum Abbatissæ.

Semiduplex.

Pridiè AD VESP. Psal. sub sola Ant. Quid Dómini. liij. *Oratio*, Tribue. *infrà.*

Lectio ij.

Ex hujus vita Alexandri quarti Papæ jussu scripta apud Surium.

CLara nóbili génere Assísii in Umbria nata, facultátibus in páuperes erogátis, século renuntiávit, sancti Francisci adhortatiónibus permóta, qui & capillos ei incídit. Plures ejusdem institúti sócias, ac præ céteris Hortulánam matrem & soróres sibi adjunxit. Arctiórem vitæ ratiónem ampléxa, aut nudo solo, aut sarmentis interdùm pro léctulo utebátur, stípite pro cervicáli. Unâ túnicâ cum pállio ex vili panno, adhíbito frequenter ad carnem cilício, induebátur. Per multos annos, Fériis secundâ quartâ & sextâ, nihil pénitùs alimenti; réliquis diébus parcíssimum capiébat cibum. Cùm per octo & viginti annos præ infirmitáte è léctulo súrgere non posset, ótium fúgiens, corporália ex lino, in sacrificii usum, quæ váriis largiétur Ecclésiis, conficiébat. Paupertátis ádeò amans fuit, ut ne Monastérium possessiónes habéret, ipsi étiam Gregório nono, sufficientes réditus assignáre volenti, obstíterit.

Lectio iij.

SAracénis jussu Fredérici Imperatóris Assísium obsidéntibus, & cœnóbium cui illa præerat jamjam invasúris, infirma ad portam duci vóluit, atque hóstibus óbjici, simul & præferri cápsulam argénteam ébore inclúsam in qua sacratíssima Eucharístia servabátur: cùmque coram Christo prostráta oráret ut soróres tutarétur, vocem quasi púeri audívit: Ego vos semper custódiam. Iterùmque pro civitáte precáta eamdem vocem audívit dicentem: Gravámina sustinébit; sed múnere meo defendétur. Tuncque Saracéni divínitùs terríti, per ipsos quos conscénderant muros fugérunt. Tandèm cùm quadraginta duóbus annis Monastérium re-

xiſſet, inſtante morte, Viáticum à Cardinále Oſtienſi accépit. Ejus exéquiis intérfuit Innocéntius quartus, qui ægrotantem inviſerat, & ſupplíciter petenti peccatórum indulgéntiam fúerat impertítus. Alexander quartus, Innocéntii ſucceſſor, eam inter ſanctas Vírgines rétulit.

Oratio.

Tríbue, quæſumus, virtútum cœléſtium Deus, ut hæc ſanctæ Claræ virginis tuæ ſacra ſolémnia terréna contémnere nos éxcitent, & bona ambíre ſempiterna; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

AD VESPERAS, fit à Capitulo de ſequenti, cum Commemorat. præcedentis.

DIE XIII.

In Feſto

S. RADEGUNDIS,

Viduæ,

Francorum Reginæ.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex S. Greg. Tur. S. Fortunat. Pictav. & aliis Scriptoribus, apud Mabillon.

Radegundis, fília Berthárii Thuringórum príncipis, décimum explébat ætátis annum, cùm à Clothário primo, Francórum Sueſſionénſium Rege in Gállias captíva ducta eſt. Clothárius óptimis eam magiſtris, liberálibus erudiendam diſciplínis crédidit. Tùm Radegundis, arreptis ávidè fídei Chriſtiánæ documentis, & ſpontè ejuráto hæreditário deórum inánium cultu, non præcepta tantùm, ſed & Evangélica decrévit ſerváre consília. Detractis ex própria menſa cibis, púeros reficiébat egénos. Domeſticórum contemptum ac perſecutiónes álacri tolerábat ánimo. Chriſto, quem ſibi ſponſum deſtináverat, in ómnibus ſtudébat placére. At Clothárius exímiis captívæ dótibus, & eleganti decóre captus, eam ſibi jamdúdùm uxórem deſtináverat: quem honórem nec reſiſténtiâ nec fugâ vitáre pótuit. Ex captíva Regis facta conjux, beneficéntiam in páuperes, crebras vigílias, oratiónes aſsíduas, cilícii & aculeátæ caténæ uſum, vini abſtinéntiam, jejúnia, ſummam dénique vitæ aſperitátem, cum régia dignitáte conjunxit.

Lectio iij.

Orphanórum mater, viduárum & Eccléſiæ Miniſtrórum patróna Radegundis erat. Nullum fuit miſeriárum genus, cui maternâ non occúrrerit pietáte. Cœleſtis hæc vivendi norma Prócerum in eam irriſiónes & perſecutiónes concitávit. Quamóbrem occíſo fratre juſſu Clothá-

rii, ipso permittente; Radegundis ab aulâ discédens, sanctum Medárdum adit, à quo monásticam vestem enixè póstulat: quo reluctante, sacrárium ingressa, tonsis capillis & accepto velo; confidenter ad eundem Pontíficem reversa, ab ipso in Diáconam benedicta est. Pictávos profecta, ibi monastérium Vírginum sub regula sancti Cæsárii Arelatensis cóndidit. Eâ pietáte Sacrifícium Eucharístiæ prosequebátur, ut in illíus usum, própriis mánibus confíceret panes, quos diversis suppeditábat Ecclésiis. Id illi máximè curæ erat, ut pro Rege indesinenter preces fierent in monastério. Missis Cléricis ad Justínum Imperatórem, partem ligni Dominicæ Crucis impetrávit, quam in Monastério solémniter repóni curávit. Accensis carbónibus, ferróque candenti, córporis membra, víscera autem siti cruciábat inextinguíbili. Ita voto Martyr, jugi in se perferébat martyrium. Obiit anno quingentésimo octogésimo séptimo. Corpus ejus terræ mandávit Gregórius Turonensis, occupáto in diœcési obeunda. Merovæo Pictaviensi, cui reservátum est, ut reversus Missam celebráret, ac túmulo opérculum impóneret.

Oratio.

DEus, cujus amóre, beáta Radegundis ex aulæ tumultu, spretis mundi illécebris, in solitúdinem evolávit; tríbue nobis ex ejus imitatióne terréna despícere & amáre cœléstia; Per Dóminum.

DIE XIV.

In Vigilia

ASSUMPTIONIS

BEATÆ MARIÆ.

[*Si venerit in Dominica, Officium fit de Dominica usquè ad versiculum tertii Nocturni exclusivè: reliqua de Vigilia, id est, septima & octava Lect. de Evangelio Vigiliæ, cum Homilia S. Joannis Chrysostomi, infrà, divisione facta ad* * *Asteriscum: Lectio ix. de Evangelio & Homil. Dominicæ occurr.*

℟℟℟. *ut infrà. Et dicitur* Te Deum.

AD LAUDES, & ad Horas, Psalmi de Dominica, cum Commem. Dominicæ. Reliqua de Vigilia.]

¶ *Si Vigilia ista venerit in Feriis, Officium fit ut seq.*

AD OFFICIUM NOCT.

Simplex.

Invit. Jesum de María natum, * veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte 2.

HYMNUS.

QUæ longa tandèm,
Virgo, post suspíria,
Te donat astris, reddit
& Nato dies,

Hanc prævenire cántibus
festis decet :
Nostras, benigna Mater, ausculta preces.
Te nempè nobis ut Joanni Filius
Matrem relíquit, è crucis pendens trabe ;
Agnosce natos, Virgo, quos fratres sibi
Deóque Christus comparávit fílios.
Tu, Christiáni flos decusque nóminis,
Adstas petenti Spíritum cœnáculo :
Apóstolis mox verba seminántibus,
Tu caritáte párturis Ecclésiam.
Quæ nos amóre tam pio compléćteris,
Nos gratulári da tuis honóribus.
Jam nos relinquis, Mater : at nostrî memor
Te comprobábis sédulâ matrem prece.
Sit sempiterno sempiterna laus Patri :
Sit sempiternum Fílio Patris decus :
Fœcunda per quem Virgo fit Mater Dei,
Sit & tibi laus sempiterna Spíritus.
Amen.

Ps. & Ant. de Feria occurrente.

℣. Quantas ostendisti mihi tribulatiónes multas & malas ! ℟. Et convérsus, consolátus es me. *Ps.* 170.

Lectiones duæ priores de Scriptura occurr. è tribus fiunt duæ.

Post j. Lect. ℟. Stabant juxtà crucem Jesu * Mater ejus, & soror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. ℣. Luctum & plorátum vidérunt vicínæ Sion ; Sic vidébunt & in celeritáte salútem à Deo quæ supervéniet, * Mater. *Joan.* 19. *Baruch* 4.

Post ij. Lect. ℟. Cùm vidisset Jesus matrem & discípulum stantem quem diligébat, dicit matri suæ : * Múlier, ecce fílius tuus. ℣. Amíco fidéli nulla est comparátio, & non est digna ponderátio auri & argenti contrà bonitátem fídei illíus. * Múlier. *Joan.* 19. *Eccli.* 6.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 19.

IN illo témpore ; Stabant juxtà crucem Jesu Mater ejus, & soror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. Et réliqua.

Homília Sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 85. *aliàs* 84. *in Joan.*

IPse crucifíxus matrem suam discípulo commendat, ut nos dóceat ad extrémum usquè hálitum, parentum curam præcípuam esse gerendam. Quandò ígitur Mater intempestívè accessit, dicit :

Quid mihi & tibi est, múlier ? & : Quæ est mater mea ? Hic verò magnum exhibet amórem, & discípulo quem diligébat ipsam commendat. Matrem verò commendans, dicit : Ecce fílius tuus. O quantum honórem discípulo collátum! Cùm enim ipse jam abíret, ipsam discípulo curandam tradit. Quia enim credíbile erat ipsam, útpotè matrem, dolére & patrocínium quærere ; jure illam discípulo tradit, dicens : Ecce mater tua. Hæc porrò dicébat, ipsos mútuo conjungens amóre ; quod cùm intellígeret discípulus, ipsam in sua accépit. * Cur autem nullam áliam memorávit mulíerem, licèt ália quoque astáret ? Ut nos docéret plus tribuendum mátribus esse. Ut enim parentes, cùm spirituália impédiunt, ne cognoscendi quidèm sunt ; sic cùm non ea cóhibent, omne débitum est ipsis præstandum, & áliis sunt anteponendi, quia nos genuérunt, educárunt, millèque mala subiérunt. Sic Marciónis impudéntiam réprimit. Si enim secundùm carnem natus non esset, nec matrem habéret, cur tantam de illa sola gerit curam?

℟. Dicit Jesus discípulo : Ecce Mater tua. Et, * Ex illa hora † Accépit eam discípulus in sua. ℣. Cùm accéperit, Deus ánimam meam, honórem habébis matri tuæ, ómnibus diébus vitæ ejus. * Ex. Glória Patri. † Accépit. *Joan.* 19. *Tob.* 4.

℣. *Sacerd.* Tibi dixit cor meum : exquisívit te fácies mea : ℟. Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Ps.* 26.

AD LAUDES.

Semiduplex.

Ant. 1. LAus mea tu es, Dómine : diem hóminis non desiderávi ; tu scis. *Jerem.* 17.

Ant. 3. *a.* Nomen tuum & memoriále tuum in desidério ánimæ : ánima mea desiderávit te. *Is.* 26.

Ant. 8. G. Attenuáti sunt óculi mei suspicientes in excelsum, Dómine. *Is.* 38.

Canticum, Lauda. xcvj.

Ant. 5. a. Cunctis diébus quibus nunc mílito, expecto donec véniat immutátio mea. *Job* 14.

Ant. 4. E. Quis mihi det te, ut invéniam te foris, & jam me nemo despíciat? *Cant.* 8.

CAPITULUM. *Cantic.* 2.

SUrge, amíca mea, speciósa mea, & veni : columba mea, in foramínibus petræ, in caverna macériæ, ostende mihi fáciem tuam.

HYMNUS.

QUòd carne Christum,
Virgo, paris, vocant
Hinc te beátam : réctiùs
óccupas

Nomen beátæ, quæ fidéli
Credíderis, pia Virgo, corde.
Orbáta Nato, non muliébriter
Ploras ademptum. Scílicèt áltior
Tellúre cœlestes, triumphans
Quò rédiit, meditáris arces.
Amóris illùc te rapit ímpetus;
Tardi sed obstant víncula córporis,
Dolesque durum longióris
Exílii toleráre pondus.
Hæc vota tandèm qui cúmulas, Pater,
Succurre nostris, áuspice Fílio:
Infunde sacrum, quo vigémus,
Pectóribus, Deus alme, Flamen. Amen.

℣. Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? ℟. Et volábo, & requiescam. *Ps.* 54.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Veni, dilecte mi, in portis nostris: ómnia nova & vétera servávi tibi. *Cant.* 7.

Oratio.

Deus, qui virginálem úterum beátæ Maríæ, in quo requiésceres, elígere dignátus es: da nobis Assumptiónis ejus solémnia præveniéntibus, dignum in córdibus nostris habitáculum tuæ preparáre majestáti; Qui vivis, &c.

AD HORAS,
Duplex - minus.
Doxologia.

Qui natus es de Virgíne,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Laus mea.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Virgíne. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 3. *a.* Nomen tuum.

CAPITULUM. *Prov.* 13.

Spes quæ differtur, affligit ánimam: lignum vitæ, desidérium véniens.

℟. *br.* Heu mihi, Dómine, * Quia incolátus meus prolongátus est! Heu mihi. ℣. Multùm íncola fuit * ánima mea, * Quia. Glória. Heu. *Ps.* 119.

℣. Sitívit in te ánima mea: ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Ps.* 41.

AD SEXTAM.

Ant. 8. G. Attenuáti sunt.

CAPITULUM. *Thren.* 3.

Oculus meus afflictus est, nec tácuit, eò quòd non esset réquies, donec respíceret & vidéret Dóminus de cœlis.

℟. *br.* In salutáre tuum * Defécit ánima mea. In. ℣. Et in verbum tuum * supersperávi: * Defécit. Glória. In. *Ps.* 118.

℣. Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, ℟. Di-

centes : Quandò consoláberis me ? Ps. 118.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Quis mihi.

CAPITULUM. *Tob.* 3.

NUnc, Dómine, secundùm voluntátem tuam fac mecum, & præcipe in pace récipi spíritum meum : éxpedit enim mihi magis mori quàm vívere.

℟. *br.* Educ de custódia ánimam meam * Ad confiténdum nómini tuo. Educ. ℣. Me expectant justi, * donec retríbuas mihi, * Ad. Glória. Educ. *Ps.* 141.

℣. Mélior est misericórdia tua super vitas : ℟. Lábia mea laudábunt te. *Ps.* 62.

DIE XV.

IN ASSUMPTIONE BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

ANNUALE.

IN I. VESPERIS.
Psalmi de Feria.
Ant. Ecce tu pulchra es, D. amíca mea, ecce pulchra es: óculi tui lumbárum. *Cant.* 1.
Ant. 8. G. Multæ filiæ ngregavérunt divítias: supergressa es universas. ov. 31.
Ant. 4. E. Indue te de- re, & honóre ejus, quæ Deo tibi est, sempiternæ óriæ. *Baruch* 5.
Ant. 3. a. Circúmdabit Deus diplóide justítiæ, impónet mitram cápiti onóris æterni. *Baruch* 5.
Ant. 5. C. Eris coróna lóriæ in manu Dómini, diadéma regni in manu ei tui; quia complácuit ómino in te. *Is.* 62.
CAPITULUM. *Cant.* 6.
PUlchra es, amíca mea, suávis, & decóra sicut erúsalem; terríbilis ut castrórum ácies ordináta.
℟. Concupiscet Rex decórem tuum; quóniam * Ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum: vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis. ℣. Benedícta tu in muliéribus; invenísti enim grátiam apud Deum. *Ipse. Glória. *Ipse. *Repetitur* ℟. Concupiscet. *usquè ad* ℣. *Ps.* 44. *Luc.* 1.

HYMNUS.

O Vos æthérei, pláudite, cives:
Hæc est illa dies clara triumpho,
Quâ matrem plácidâ morte solútam
Natus sídereâ súscipit aulâ.
Quæ non, Virgo, tibi dona rependit!
Cœli divítias éxplicat omnes:
Verbum vestíeras carne; vicíssim
Te Verbum próprio lúmine vestit.
Qui velo látuit carnis, aperti
Pleno te sátiat Núminis haustu:

Et quem virgíneo lacte cibasti,
In jugem tibi dat se Deus escam.
O concessa tibi quanta potestas!
Per te quanta venit grátia terris!
Cunctis Cœlítibus célsior una,
Solo facta minor, Virgo, Tonante.
Quæ Regína sedes próxima Christo,
Alto de sólio vota tuórum
Audi; namque potes fléctere Natum,
Virgo mater: amas nos quoque natos.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória Flamen. Amen.

℣. Magna est glória ejus
℟. In salutári tuo, Dómine. *Ps.* 20.

Ad Magníficat.

Ant. 6. *duplicanda.* In plenitúdine sancta admirábitur, & in multitúdine electórum habébit laudem, & inter benedictos benedicétur. *Eccli.* 24.

Oratio, Veneranda. *infrà.*

AD COMPLETORIUM,
Psalmi & Capit. de Feria.
Cetera ut infrà post II. Vesp.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.
Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

QUæ cœlo nova nunc ádditur hospes!
Sese tota poli Régia pandit:
Ruptis Virgo parens líbera vinclis,
Caro se próperat réddere Nato.
Quantùm delítuit páupere tecto,
Tantùm spléndida nunc fulget in astris:
Se veláre quibus mater amábat,
Densas Natus amat rúmpere nubes.
Olim quæ fúerat juncta marito,
Et de connúbio crédita mater,
Totum jam cólitur nota per orbem
Cum matris títulis íntegra virgo.
Ancillæ tríbuit quæ sibi nomen,
Cœlesti dóminans regnat in aula:
Quæ tot passa neces Prolis amóre,
Jam secúra, suâ Prole triúmphat.
Nostras, tu nova lux, díscute noctes:
Tu Regína, graves solve caténas:
Cæcos, stella maris, dírige cursus;
Da quo tu frúeris, cérnere Natum.

Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ps. Dómine Dóminus noster. 46.

Ant. 1. D. Fortis est ut mors diléctio: aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem. *Cant.* 8.

Ps. Cœli enarrant... *cum sua divisione.* 58.

Ant. 4. E. Adjúro vos, fíliæ Jerúsalem, ut nuntiétis dilécto meo quia amóre lángueo. *Cant.* 5.

Ps. Eructávit. 152.

Ant. 8. *G.* Ego dórmio; & cor meum vígilat: vox dilecti mei pulsántis: surréxi, ut aperírem dilecto meo. *Cant.* 5.

℣. Unam pétii à Dómino, hanc requíram: ℟. Ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ. *Ps.* 26.

Incípiunt Cántica Canticórum.

Lectio j. Cap. 1.

O Sculétur me ósculo oris sui; quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguentis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum; ídeò adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me: post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me rex in cellária sua: exultábimus & lætábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum: recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis. Nolíte me consideráre quòd fusca sim, quia decolorávit me sol.

℟. Quid mihi est in cœlo? & * A te quid vólui super terram? † Defécit caro mea & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea in æternum. ℣. Mihi vívere Christus est, & mori lucrum. * A te. Glória Patri. † Defécit. *Ps.* 72. *Philipp.* 1.

Lectio ij.

E Quitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te, amíca mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis; collum tuum sicut monília. Murénulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argento. Dùm esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ dilectus meus mihi: inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri dilectus meus mihi, in víneis Engaddi. Ecce tu pulchra es, amíca mea; ecce tu pulchra es: óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es, dilecte mi, & decórus: Léctulus noster

flóridus : tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

℟. Concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini : * Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum. † Vidébitur Deus deórum in Sion. ℣. Scio quia secundùm expectatiónem & spem meam in nullo confundar. * Cor. Glória Patri. † Vidébitur. *Ps.* 83. *Philipp.* 1.

Lectio iij. Cap. 2.

EGo flos campi, & lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Sicut malus inter ligna sylvárum, sic dilectus meus inter fílios. Sub umbra illíus quem desideráveram, sedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo. Introdúxit me in cellam vináriam, ordinávit in me caritátem. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis; quia amóre lángueo. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos, fíliæ Jerúsalem, per cápreas cervósque campórum, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis dilectam, quoadúsque ipsa velit. Vox dilecti mei : ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles : símilis est diléctus meus cápreæ, hinnulóque cervórum. En ipse stat post paríetem nostrum, respíciens per fenestras, prospíciens per cancellos. En dilectus meus lóquitur mihi : Surge, própera, amíca mea, columba mea, formósa mea, & veni. Jam enim hyems tránsiit, imber ábiit & recessit; flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit; vox túrturis audíta est in terra nostra; ficus prótulit grossos suos : víneæ florentes dedérunt odórem suum.

℟. Desíderat ánima mea ad te, Deus : * Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum. † Quandò véniam, & apparébo ante fáciem Dei ! ℣. Quæ retrò sunt oblivíscens, ad destinátum pérsequor, ad bravíum supernæ vocatiónis Dei in Christo Jesu. *Sitívit. Glória Patri. † Quandò. *Repet.* ℟. Desíderat. *usquè ad* ℣. *Ps.* 41. *Philipp.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ps. Deus noster refúgium. 153.

Ant. 7. *d.* Veni in hortum meum, soror mea, sponsa : méssui myrrham meam cum aromátibus meis. *Cant.* 5.

Ps. Deus, judícium tuum. *cum sua divisione.* 59.

Ant. 6. Jam hyems tránsiit : surge, amíca mea, speciósa mea, & veni : ostende mihi fáciem tuam; fácies enim tua decóra. *Cant.* 2.

Ps. Benedixísti Dómine. 63.

Ant. 3. a. Favus distillans, lábia tua, sponsa; mel & lac sub lingua tua. *Cant.* 4.

℣. Glória fíliæ Regis ab intùs: ℟. In fímbriis áureis circumamícta varietátibus. *Ps.* 44.

Absol. & Bened. B. M. V.

Sermo sancti Bernardi, Abbátis.

In Assumpt. B. M. V. Serm. 1.

Lectio iv.

VIrgo hódiè glorióſa cœlos ascendens, supernórum gáudia cívium copióſis ſine dúbio cumulávit augmentis. Hæc est enim, cujus ſalutatiónis vox & ipsos exultáre facit in gáudio, quos materna adhuc víſcera claudunt. Quòd si párvuli necdùm nati ánima liquefacta est, ut María locúta est; quid putámus quænam illa fúerit cœléstium exultátio, cùm & vocem audíre, & vidére fáciem, & beátâ ejus frui præſéntiâ meruérunt? Nobis verò, caríssimi, quæ in ejus Assumptióne ſolemnitátis occáſio, quæ cauſa lætítiæ, quæ matéria gaudiórum! Maríæ præſéntiâ totus illustrátur orbis; ádeò ut & ipſa jam cœlestis pátria clárius rútilet virgíneæ lámpadis irradiáta fulgóre. Méritò proindè réſonat in excelsis gratiárum áctio & vox laudis.

℟. Veni de Líbano, sponſa mea, * Veni, coronáberis. † Odor unguentórum tuórum ſuper ómnia arómata. ℣. Corónam justítiæ reddet justus Judex: * Veni. Glória † Odor. *Cant.* 4. 2. *Tim.* 4.

Lectio v.

SEd plangendum nobis quàm plaudendum magìs esse vidétur. Quantùm enim de ejus præſéntia cœlum exultat, numquid non cónſequens est ut tantùm lúgeat hic noster inférior mundus ejus absẽntiam? Cesset tamen queréla nostra, quia nec nobis hìc est manens cívitas; ſed eam inquírimus, ad quam hódiè María benedicta pervénit. In qua ſi conſcripti cives ſumus, dignum profectò est étiam in exílio, étiam ſuper flúmina Babylónis, ejus nos recordári, ejus communicáre gáudiis, ejus participáre lætítiam, maximéque eam quæ tam copióſo ímpetu lætíficat hódiè civitátem Dei, ut ſentiámus & ipſi stillicídia stillántia ſuper terram. Præcessit nos Regína nostra: præcessit, & tam glorióſè ſuſcepta est, ut fiduciáliter ſequántur Dóminam ſérvuli clamantes: Trahe nos; post te in odórem unguentórum tuórum currémus.

℟. Tota pulchra es, amíca mea, & * Mácula non est in te; veni de Lí-

bano : † Odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. ℣. Qui non inquinavérunt vestimenta sua, ambulavérunt mecum in albis, quia digni sunt. * Mácula. Glória Patri. † Odor. *Cant. 4. Apoc. 3.*

Lectio vj.

ADvocátam præmísit peregrinátio nostra, quæ tanquàm Júdicis mater, & mater misericórdiæ, supplíciter & efficáciter salútis nostræ negótia pertractábit. Pretiósum hódiè munus terra nostra diréxit in cœlum; ut dando & accipiendo felíci amicitiárum fœdere, copulentur humána divínis, terréna cœléstibus, ima summis. Illò enim ascendit fructus terræ sublímis, undè data óptima & dona perfecta descendunt. Ascendens ergò in altum Virgo beáta, dabit ipsa quoque dona homínibus. Quidni daret? Síquidèm nec facultas ei deesse póterit, nec voluntas. Regína cœlórum est, miséricors est; dénique mater est unigéniti Fílii Dei. Nihil enim sic potest potestátis ejus seu pietátis magnitúdinem commendáre, nisi fortè aut non créditur Dei Fílius honoráre matrem, aut dubitáre quis potest omnínò in affectum caritátis transísse Maríæ víscera, in quibus ipsa quæ ex Deo est cáritas, novem ménsibus corporáliter requiévit.

℟. Anteíbit fáciem tuam justítia tua. * Et glória Dómini cólliget te; & † Dóminus implébit splendóribus ánimam tuam. ℣. Abundanter ministrábitur intróitus in æternum regnum; * Et glória. Glória Patri. † Dóminus. *Repetitur* ℟. Anteíbit. *usquè ad* ℣. *Is. 58. 2. Petr. 1.*

IN III. NOCTURNO.

Ps. Fundamenta ejus 1 54.

Ant. 5.C. En dilectus meus lóquitur mihi: Surge, própera, amica mea, columba mea, formósa mea, & veni. *Cant. 2.*

Ps. Dóminus regnávit, exultet. 64.

Ant. 2. Anima mea liquefacta est, ut locútus est dilectus meus. *Cant. 5.*

Ps. Cantáte Dómino... quia mirabília. 50.

Ant. 1. a. Totus desiderábilis, talis est dilectus meus; & ipse est amícus meus. *Cant. 5.*

℣. In justítia apparébo conspéctui tuo: ℟. Satiábor, cùm apparúerit glória tua. *Ps. 15.*

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore; Intrávit Jesus in quoddam castellum: & múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homília sancti Bernardi, Abbátis
In Assumpt. B. M. V. Serm. 1.

QUem in castellum mundi hujus intrantem priùs María suscéperat, ab eo suscípitur hódiè sanctam ingrédiens civitátem. Sed cum quanto putas honóre, cum quanta putas exultatióne, cum quanta glória? Nec in terris locus dígnior úteri virginális templo, in quo Fílium Dei María suscépit; nec in cœlis regáli sólio, in quo Maríam Fílius sublimávit. Felix nimírùm útraque suscéptio: ineffábilis útraque, quia útraque inexcogitábilis est. Ut quid enim ea hódiè in Ecclésiis Christi Evangélica léctio recitátur, in qua múlier benedícta in muliéribus excepisse intellígitur Salvatórem? Credo; ut hæc quam celebrámus, ex illa susceptióne aliquátenùs æstimétur; imò ut juxtà illíus inæstimábilem glóriam, inæstimábilis cognoscátur & ista. Quis enim étiamsi linguis hóminum Angelorumque loquátur, explicáre queat, quemádmodùm superveniente Spíritu, obumbrante virtúte Altíssimi, caro factum sit Verbum Dei, per quod facta sunt ómnia; & Dóminus majestátis, quem non capit univérsitas creatúræ, intrà virgínea sese cláuserit víscera factus homo?

℟. Qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, * Et dixit mihi: Inter eléctos meos hæreditáre. Et sic in Sion firmáta sum. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magna qui potens est. * Et dixit mihi. *Eccli. 24. Luc. 10.*

¶ *Quandò hoc Festum incidit in Dominicam, loco Lectionis sequentis dicitur pro Commemoratione voti Lud. XIII.* Hodiè, &c. *infrà: & pro ix. Lectione dicitur Homilia in Evangelium Dominicæ occurrentis, cum Commem. ejusdem in toto Officio.*]

Lectio viij.

SEd & illud quis vel cogitáre sufficiat, quàm glorióſa hódiè mundi Regína processerit, & quanto devotiónis affectu tota in ejus occursum cœléstium legiónum prodíerit multitúdo; quibus ad thronum glóriæ cánticis sit deducta; quàm plácido vultu, quàm serénâ fácie, quàm lætis ampléxibus suscepta à Fílio, & super omnem exaltáta creatúram, cum eo honóre quo tanta mater digna fuit, cum ea glória quæ tantum décuit Fílium? Felícia prorsùs óscula lábiis impressa lactentis, cui virgíneo mater applaudé-

bat in grémio. Verùm numquid non felicióra censébimus quæ ab ore sedentis in déxtera Patris hódiè in beáta salutatióne suscépit, cùm ascénderet ad thronum glóriæ, epithalámium canens, & dicens: Osculétur me ósculo oris sui? Christi generatiónem, & Maríæ assumptiónem quis enarrábit? Quantùm enim grátiæ in terris adepta est præ céteris, tantùm & in cœlis óbtinet glóriæ singuláris. Felix planè María, & multiplíciter felix, sive cùm éxcipit Salvatórem, sive cùm à Salvatóre suscípitur. Utrobíque miranda dígnitas Vírginis matris; utrobíque amplecténda dignátio majestátis.

℟. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis; quia amóre lángueo. Vox dilecti mei: * Ecce iste venit. ℣. Spíritus & sponsa dicunt: Veni. * Ecce iste venit. *Cantic.* 2. *Apoc.* 22.

Pro Commemoratione voti Ludovici XIII.

Lectio ix.

Ex Declaratione Ludovici XIII. data die 10. Februarii 1638.

HOdiè celebrátur memória solemnis illíus voti, quo Ludovícus décimus-tértius, Francórum Rex, se súaque tutélæ beátæ Maríæ Vírginis commendávit Edicto propósito in hæc verba: beatíssimam & gloriosíssimam Vírginem in spéciálem Regni nostri patrónam assumentes, eídem speciáli modo Nos, nostrum Sceptrum, nostram Corónam, nostrósque omnes Súbditos dicámus & consecrámus. Cujus nostri mancipátûs ne memória apud pósteros éxcidat, mandámus fíeri post Vésperas diéi Festi Assumptiónis Processiónem, ritu & apparátu quàm máximè solemni in síngulis dominatiónis nostræ Ecclésiis, tàm Cathedrálibus quàm Parochiálibus & Conventuálibus cujuscumque Civitátis & pagi: præcipientes ínsuper quátenùs superióres Cúriæ, ac locórum optimátes dictæ processióni intersint. Móneant étiam Epíscopi Pópulos omnes nostros ut peculiári erga beatíssimam Vírginem amóre afficiantur, ipsiusque patrocínium die illâ solemni implórent, ut fretum ádeò potentis Patrónæ præsídio regnum nostrum ab ómnibus hóstium tutum sit insídiis, & diuturnâ gáudeat pace, Deúsque óptimus máximus, tantâ in eo colátur reveréntiâ, ut Nos Subditíque omnes ad beátum finem cui sumus cónditi, téndere ac perveníre valeámus. [Vitâ functo Ludovíco décimo-tértio, Edictum confirmávit Anna

Austríaca, mater Ludovíci décimi quarti, Regni moderátrix : & Ludovícus décimus quintus erga beatíssimam Vírginem avítæ pietátis imitátor, lítteris ad omnes Galliárum Epíscopos missis, anno millésimo septingentésimo trigésimo octávo pia vota renovávit.]

℟. Apertum est templum Dei in cœlo; * Et signum magnum appáruit in cœlo : Múlier amícta sole, & luna sub pédibus ejus, & † In cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Astitit regína à dextris tuis, Deus, in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. * Et. Glória. † In. *Repet.* ℟. Apertum. *usquè ad* ℣. *Apoc.* 11. & 12. *Ps.* 44.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Magnificáte Dóminum mecum, ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipsum. *Ps.* 33.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. g. QUæ est ista quæ ascendit de desérto delíciis ǽffluens, inníxa super dilectum suum? *Cant.* 8.

Ant. 5. a. Ascendit sicut vírgula fumi ex aromátibus myrrhæ, & thuris, & univérsi púlveris pigmentárii. *Cant.* 3.

Ant. 7. c. Dóminus cóntulit ei splendórem, ut incomparábili decóre ómnium óculis apparéret. *Judith.* 10.

Ant. 6. Vidérunt.

CANTICUM. *Judith.* 13.

Triumphatricis encomium.

BEnedíxit te Dóminus in virtúte sua, * quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros.

Benedícta es tu, fília, à Dómino Deo excelso * præ ómnibus muliéribus super terram.

Benedíctus Dóminus, * qui creávit cœlum & terram :

Qui te diréxit * in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum ;

Quia hódiè nomen tuum ita magnificávit, * ut non recédat laus tua de ore hóminum.

Dicitur per Octavam, quandò fit de ea.

Ant. Vidérunt eam fíliæ, & beatíssimam prædicavérunt, & laudavérunt eam. *Cant.* 6.

Ant. 3. a. Benedíctus Dóminus, qui exaltávit eam : Amen, Allelúia. *Tob.* 13.

CAPITULUM. *Cant.* 6.

QUæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

HYMNUS.

PAráta cùm te póscerent,
O Virgo, cœli præmia,

Purum sacrátis ártubus
Amor resolvit spíritum.
Sed victa partu mors tuo
Te labis expertem nequit,
Suis nec audet stríngere
Vitæ parentem néxibus.
O qualis inter óbvios
Regína scandit Cœlites!
Quàm pulchra, celsæ próxima
Sedi Tonantis, ássidet!
Amicta sole fémina,
Lunamque subjectam premens,
Bisséna cui cingunt caput
Fulgóre miro sídera.
O tu, clientûm cui preces,
Cui vota cordi, Júdicem
Præbére nobis, quod potes,
Patróna, placátum velis.
Sit nostra per te laus Patri:
Tuóque grata Fílio,
Et utriusque Flámini,
In seculórum sécula.
Amen.

℣. Tu, Dómine, suscéptor meus es, ℟. Glória mea, & exaltans caput meum. *Ps.* 3.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. *duplicanda.* In plenitúdine sanctórum deténtio mea: quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, & quasi cypressus in monte Sion. *Eccli.* 24.

Oratio.

VEneranda nobis, Dómine, hujus diéi festívitas opem cónferat salutárem, in qua sancta Dei Génitrix mortem subiit temporálem, nec tamen mortis néxibus déprimi pótuit, quæ Fílium tuum Dóminum nostrum Jesum Christum de se génuit incarnátum; Qui tecum vivit & regnat.

AD HORAS, in fine Hymnorum dicitur Doxologia,

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna secula.
Amen.

Dicitur per Octavam etiam in Festis occurrentibus.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Quæ est ista.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María vírgine. *Matth.* 1.

Canon proprius.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Ascendit.

CAPITULUM. *Eccli.* 24.

SIcut cinnamómum & & bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitátem odóris.

℟. *br.* In voluntáte tua * deduxisti me, Dómine, * Allelúia, allelúia. In voluntáte. ℣. Et cum glória * suscepisti me, * Allelúia. Glória Patri. In. *Ps.* 72.

℣. Propter innocéntiam suscepisti me, Deus; ℟. Et

confirmasti me in conspectu tuo in æternum. *Ps.* 40.

AD SEXTAM.

Ant. 7. c. Dóminus.

CAPITULUM. *Is.* 61.

INdumento justítiæ circúmdedit me Deus meus, quasi sponsum decorátum corónâ, & quasi sponsam ornátam monílibus suis.

℟. *br.* Convertisti planctum meum * in gáudium mihi, * Allelúia, allelúia. Convertisti. ℣. Conscidisti saccum meum, * & circumdedisti me lætítiâ, * Allelúia. Glória Patri. Convertisti.

℣. Dómine, in voluntáte tua, ℟. Præstitisti decóri meo virtútem. *Ps.* 29.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Benedictus.

CAPITULUM. *Eccli.* 24.

IN civitáte sanctificáta requiévi, & in Jerúsalem potestas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. *br.* Hæc réquies mea * in séculum séculi, * Allelúia, allelúia. Hæc réquies mea. ℣. Hìc habitábo, * qaóniam elégi eam, * Allelúia. Glória Patri. Hæc réquies.

℣. Surge, Dómine, in réquiem tuam, ℟. Tu & arca sanctificatiónis tuæ. *Ps.* 131.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Officio parvo.

Ant. 1. D. REgína ingressa Jerúsalem multo cum comitátu & divítiis, venit ad Regem. 3. *Reg.* 10.

Ant. 2. Surréxit rex in occursum ejus; posituſque est thronus matri regis, quæ sedit ad déxteram ejus. 3. *Reg.* 2.

Ant. 3. E. Hábuit grátiam & misericórdiam coram rege super omnes mulíeres, fecitque eam regnáre. *Esther* 2.

Ant. 4. E. Rex dedit regínæ ómnia quæ vóluit & petívit ab eo. 3. *Reg.* 10.

Ant. 5. C. Benedixérunt eam omnes unâ voce, dicentes: Tu glória Jerúsalem, tu honorificéntia pópuli nostri. *Judith* 15.

CAPITULUM. *Judith* 13.

BEnedictus Dóminus, quia hódiè nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum.

Allelúia, allelúia. ℣. Sit Dóminus Deus tuus benedictus, cui complacuisti, & pósuit te super thronum. Allelúia. 3. *Reg.* 10.

Hymnus, O vos æthérei. *ut in primis Vesperis.*

℣. Posuisti, Dómine, in cápite ejus corónam, ℟. De lápide pretióso. *Ps.* 20.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *duplic.* Ref-

péxit Deus humilitátem ancillæ suæ : ecce ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magna qui potens est. *Luc.* 1.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Rochi, Ant. Stans. ℣. Stetit. *Oratio*, Pópulum. *ut infrà die* 16.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Dominica.

Ant. 4. d. Ego dilecto meo, & ad me convérsio ejus. *Cant.* 7.

Hymnus, Virgíneis títulis. *infrà.* lxxxviij. *& dicitur per Octavam etiam in Festis occurrentibus.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem desideráveram, sedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo. *Cant.* 2.

DIEBUS

INTRA OCTAVAM

ASSUMPTIONIS.

Semiduplex.

Omnia, omisso ritu Solemni, ut in die, præter ea quæ hìc notantur.

Ps. de Feria in toto Off.

AD NOCT. Tres Antiph. ℣. *&* ℟℟℟. *ex Nocturno diei, secundùm Feriam.*

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

Lectio ij. & iij. ut infrà in qualibet die.

AD LAUDES.

Ant. sola. 6. Vidérunt eam fíliæ, & beatíssimam prædicavérunt, & laudavérunt eam. *Cant.* 6.

AD HOR. ℟℟℟. *cum duplici* Allelúia, *etiam in Festis occurrentibus.*

AD VESPERAS.

Ant. 1. *sola.* Pósuit rex diadéma regni in cápite ejus. *Esther* 2.

Omittitur Allelúia. *cum suo* ℣.

SABBATO

INTRA OCTAVAM.

IN VESPERIS, Psalmi de Sabbato, Ant. Capitulum, (omisso Responsorio.) Hymn. ℣. *& Ant. ad* Magníficat. *ut in I. Vesp. Fest. cum Commem. Dom. seq.*

DOMINICA

INTRA OCTAVAM.

Ut in die, dempto ritu Solemni, exceptis quæ seq.

Ps. de Dom. in toto Off.

AD OFFICIUM NOCT.

Responsoria omnia, dempto ritu Solemni, ut in die Festi.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Cyrilli Alexandríni.

Homil. contrà Nest. hab. Ephes. in Basilica majori.

Lectio iv.

SAnctórum cœtum, qui à sancta Deípara semper vírgine María invitáti prompto ánimo hìc confluxérunt, lætum erectumque conspício. Quarè licèt multâ prémerer tristitiâ, áttamen hic sanctó-

rum Patrum cœtus lætítiam mihi præbuit. Nunc dulce illud hymnógraphi David verbum apud nos implétum est : Ecce jam quid bonum aut quid jucundum, nisi habitáre fratres in unum ? Salve ítaque à nobis, sancta Mystica Trínitas, quæ nos omnes convocasti in hanc Ecclésiam Deíparæ Maríæ.

Lectio v.

SAlve à nobis, María Deípara, venerábile cimélium totíus orbis terrárum, lampas inextinguíbilis, sceptrum rectæ doctrínæ, templum indissolúbile, locus ejus qui loco capi non potest, mater & virgo; per quam nominátur in sanctis Evangéliis : Benedictus qui venit in nómine Dómini.

Lectio vj.

SAlve, quæ immensum incomprehensúmque in sancto virgíneo útero comprehendisti; per quam cœlum exultat; per quam Angeli & Archángeli lætantur; per quam dæmones fugantur; per quam prolapsus homo cœlum recúperat; per quam omnis creatúra idolórum vesániâ detenta ad agnitiónem veritátis pervénit; per quam sanctum baptísma obtingit credéntibus; per quam óleum exultatiónis; per quam toto orbe terrárum fundátæ sunt Ecclésiæ; per quam gentes adducuntur ad pœniténtiam : & quid plura dicam ? per quam unigénitus Dei Fílius iis qui in ténebris & umbra mortis sedébant, lux effulsit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

IN illo témpore; Repléta est Spíritu sancto Elísabeth; & exclamávit voce magnâ, & dixit : Benedicta tu inter mulíeres. Et réliqua.

Homília sancti Andréæ Cretensis.

In S. Annuntiatione.

BEnedicta tu inter mulíeres. Verè quidèm benedicta : nam benedíxit te Deus suum tabernáculum, quandò paternâ glóriâ exímiè plenum hóminem Christum Jesum, eumdemque Deum, ex quibus ac in quibus perfectus constat natúris, incomprehensâ ratióne útero gestasti. Benedicta tu inter mulíeres, quæ cœlestem thesaurum, in quo sunt omnes thesauri sapiéntiæ & sciéntiæ abscónditi, in virginitátis tuæ inviolato thálamo, nihil angustátum compléxa es. Benedicta tu in muliéribus, quæ sola benedictiónem hæreditáte consecúta es, quam Deus per Abraham géntibus promíserat. Benedicta tu in

mulíéribus, quam generatiónes beátam dicunt, quam Reges gloríficant, quam Príncipes venerantur, cujus vultum dívites plebis deprecantur, ac post quam vírgines quà sequentes, quà præeuntes in templum Regis unà contendunt.

Lectio viij.

BEnedicta tu in muliéribus, quam Isaías prophéticis óculis videns; Prophetissam & Vírginem appellávit. Verè benedicta tu, quam Ezéchiel Orientem prænuntiávit, & portam clausam, per quam Deus solus tránseat, & quæ íterùm clausa máneat. Sola tu verè benedicta, quam montem magnum vir desideriórum Dániel vidit, Habacucque ille admirábilis, montem umbrósum; quam prætéreà avus tuus David, montem Dei, montem pinguem, montem coagulátum, montem déniquè in quo sit beneplácitum Deo habitáre in eo, prophéticè decantávit. Benedicta tu in mulíéribus, quam Zacharías, in divínis perspicacíssimus, vidit áureum candelábrum, lucernis septem, & septem infusóriis spléndidum, nempè septem divíni Spíritûs carismátibus úndiquè collustrátum.

Lectio ix. Homilia Dominicæ occurrentis. Cetera ut in die, cum Commem. ejusdem in Laudibus, & Vesperis.

AD PRIMAM non dicitur Symbolum Quicumque.

DIE XVI.

In Festo

SANCTI ROCHI, Laïci.

Duplex-minus.

Omnia de Communi Justorum, exceptis quæ seq.

Pridiè AD VESP. Assumptionis, pro Commem. dicitur.

Ant. Stans inter mórtuos & viventes, pro pópulo deprecátus est, & plaga cessávit. *Num.* 16.

℣. Stetit & placávit, ℟. Et cessávit quassátio. *Ps.* 105.

Oratio. Pópulum. *infrà.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex vita ejus per Diedo & & per Maldura scripta, & aliis monumentis.

ROchus circà séculi décimi tértii finem apud Montempessulánum equestri género ortus, à pia matre sollícitè educátus, mortificatiónem Christi jejúniis & austeritáte vitæ, à prima ætáte in córpore suo portávit. Paréntibus orbátus, vigésimum círciter annum agens, post facultátes magna ex parte paupéribus erogátas, peregrinatiónem Románam religiónis causâ, suscépit. Iter aggressus in Xenodóchia & Nosocómia

divertébat, ibíque páuperes & ægros quacumque póterat ratióne & ope solabátur. Peste ígitur in Itália fervente, præcláram nactus excercendæ caritátis opportunitátem, strénuam in juvandis ac sanandis eâ infectis óperam naváre cœpit, plurimísque solo crucis signo sanitátem restituisse tráditur. Quod solátium præcípuè Aquapendens & Ceséna célebres Itáliæ urbes, ipsaque urbs Roma expertæ sunt.

Lectio v.

VErùm ut tanti viri mérita augerentur, postquàm multos curasset, ipse Româ egressus, Placéntiæ pestiléntiâ corrípitur, quâ cùm gravíssimè laboráret, in próximam sylvam se recépit, ubì fons divíno nutu ad Languentis preces exiliisse fertur, ad temperandum febris ardórem. E vicína quoque domo canis doméssticus raptum è mensa frustum panis singulári planè Dei providéntiâ, qui quondàm corvi ministério Elíam in erémo alúerat, ipsi quotídiè detulisse dícitur. Recuperátâ sanitáte, cùm in pátriam reverterétur, inter bellórum tumultus pro exploratóre comprehensus, ipsíque pátruo mínimè ágnitus, in cárcerem, eo jubente, conjícitur. Ibi per quinquénnium acerbíssima quæque perpessus, cum máxima patiéntiæ laude, in jugi meditatióne Passiónis Christi, excessit è vivis, décimo sexto Calendas Septembris, anno millésimo trecentésimo vigésimo séptimo.

Lectio vj.

POst ejus tránsitum multi lue pestíferâ laborantes, prístinæ sanitáti précibus ejus restitúti sunt. Quibus intellectis, Patrum Constantiensis concílii œcuménici decréto, ad pestem in urbe grassantem propulsandam, honóres sanctis exhibéri sóliti, Rocho inter sanctos nondùm reláto impensi sunt, & ipsíus imágine à Pátribus frequenti pópulo, per vicos & cómpita civitátis in solemni supplicatióne circumductâ, quiévit confestìm sævítia morbi. Quapropter cœpérunt honorári ejus imágines, ac in ejus honórem Deo sacella ædificári, templa érigi, & éxtrui altária. Deinceps mirácula ad ejus invocatiónem pro peste afflictis multa facta fuisse, pública plurimórum locórum vota, atque ánnuæ, seu étiam quotidiánæ, gratiárum actiónes comprobant. Demùm sub Innocéntio octávo sacrum Rochi corpus Venétias magna ex parte delátum honorificè à Senátu susceptum est, ac in

ejus honórem magnífica Basílica constructa. Réliqua pars córporis Arelátem transláta, in Ecclésia sanctíssimæ Trinitátis religiósè asservátur, undè multa fragmenta áliò váriè transláta sunt.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 9.

IN illo témpore; Circuíbat Jesus omnes civitátes & castella, docens in Synagógis eórum, & prædicans Evangélium Regni, & curans omnem languórem, & omnem infirmitátem. Et réliqua.

Homília sancti Irenæi, Epíscopi & Mártyris.

Lib. 2. adversùs hæres. C. 57.

NOn possunt hærétici visum cæcis conférre, neque surdis audítum, neque omnes dæmones effúgare, præter eos qui ab ipsis immittuntur, si tamen & hoc fáciunt: neque débiles, aut claudos aut paralyticos curáre. Tantùm absunt ab eo ut mórtuum éxcitent, quemádmodùm Dóminus excitávit, & Apóstoli per oratiónem, & in fraternitáte sæpíssimè propter áliquid necessárium, eâ, quæ est in quoquo loco Ecclésiâ postulante per jejúnium & supplicatiónem multam, revérsus est Spíritus mórtuo, & donátus est homo oratiónibus sanctórum.

Lectio viij. Cap. 58.

IN Jesu nómine qui verè illíus sunt Discípuli, ab ipso accipientes grátiam, perfíciunt ad benefícia reliquórum hóminum, quemádmodùm unusquísque accépit donum ab eo. Alii enim dæmones exclúdunt, álii autem & præsciéntiam habent futurórum, & visiónes, & dictiónes prophéticas. Alii autem áliquâ laborantes infirmitáte per manûs impositiónem curant, & sanos restítuunt. Jam étiam quemádmodùm díximus, & mórtui resurrexérunt & perseveravérunt nobíscum annis multis: Et quid autem? Non est númerum dícere gratiárum, quas per universum mundum Ecclésia à Deo accípiens, in nómine Christi Jesu crucifíxi sub Póntio Piláto per síngulos dies in opitulatiónem géntium pérficit.

Lectio ix. Lib. 3. Cap. 5.

POrrò ad inventiónem errántium missi erant Apóstoli, & ad visiónem eórum qui non vidébant, & ad medicínam languéntium; útiquè non secundùm præsentem opiniónem colloquebantur eis, sed secundùm veritátis manifestatiónem. Nec enim quílibet hómines rectè fácient, si cæcos, jamjamque

que per præcipítium ferri incipiéntes, adhortentur insístere illi periculosíssimæ viæ, quasi verè rectæ, & quasi benè perventúri sint. Quis autem médicus volens curáre ægrótum, fáciet secundùm concupiscéntias ægrotantis; & non secundùm quod aptum est medicínæ? Quóniam autem Dóminus médicus venit eórum qui se malè habent, ipse testificátur, dicens: Non opus est sanis médicus, sed malè habéntibus; non enim veni vocáre justos, sed peccatóres ad pœniténtiam.

AD LAUDES, post Hymnum, ℣. Dixit Dóminus ut dispérderet eos; ℟. Si non electus ejus stetisset ut avérteret iram ejus. *Ps.* 105.

Ad Benedictus.

Ant. J. Próperans homo sine queréla deprecári pro pópulis, próferens servitútis suæ scutum, oratiónem, réstitit iræ, & finem impósuit necessitáti. *Sap.* 18.

Oratio.

POpulum tuum, quæsumus, Dómine, ad te confugientem paternâ récipe pietáte; ut qui tuæ iracúndiæ flagella formídant, intercedente beáto Rocho, tuâ mereantur misericórdiâ liberári: Per Dóminum nóstrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

Fit Commem. Oct. Assumptionis, ut in Laud. Festi, suprà.

AD II. VESP. post Hymn. ℣. Memor sit Dóminus omnis sacrifícii tui; ℟. Impleat omnes petitiónes tuas. *Ps.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Cadat orátio nostra in conspectu tuo, & ora pro nobis ad Dóminum deum tuum, ut benè sit nobis. *Jerem.* 42.

Oratio, ut suprà.

Fit Commem. Oct. Assumptionis, ut in II. Vesp. Festi, suprà.

DIE XVII.

DE OCTAVA.

Ex libro sancti Ambrósii, Epíscopi, de Virgínibus.

Lib. 2. *c.* 2. *Lectio ij.*

SIt vobis tanquàm in imágine descripta virgínitas vítaque beátæ Maríæ, de qua velut spéculo refúlgeat spécies castitátis & forma virtútis. Hinc sumátis licèt exempla vivendi, ubì tanquàm in exempári magistéria expressa probitátis, quid corrígere, quid effúgere, quid tenére debeátis ostendunt. Primus discendi ardor nobílitas est magistri. Quid nobílius Dei matre? quid splendídius eâ quam splendor elégit? quid cástius eâ

quæ corpus sine córporis contagióne generávit! Talis fuit María, ut ejus uníus vita ómnium sit disciplína. Si ígitur auctor non dísplicet, opus probémus; ut quicumque sibi ejus exoptat præmium, imitétur exemplum. Quantæ in una vírgine spécies virtútum émicant! Secrétum verecúndiæ, vexillum fídei, devotiónis obséquium; virgo intrà domum, comes ad ministérium, mater ad templum. O quantis illa virgínibus occurret! quantas compléxa ad Dóminum trahet, dicens: Hæc thorum fílii mei, hæc thálamos nuptiáles immaculáto servávit pudóre! Quemádmodùm eas ipse Dóminus commendábit Patri, nimírùm illud répetens suum: Pater sancte, istæ sunt quas custodívi tibi; peto ut ubi ego sum, & ipsæ sint mecum. Tunc étiam María tympanum sumens, choros virgináles excitábit cantantes Dómino, quòd per mare séculi sine seculáribus flúctibus transiérunt.

Sermo sancti Procli, Epíscopi.

In S. Deip. Orat 5. hab. in Concil. Ephes.

Lectio iij.

Quamvis ómnium Sanctórum memóriæ mirábiles sint, nihil tamen diéi hujus solémniis æquále ad glóriam. Abel propter sacrifícium celebrátur; Abraham propter fidem præclaris láudibus cumulátur; Móyses tanquàm legislátor prædicátur; Elías, ut zelótes, testimónium habet; David, ut pater mystérii in carne perfacti commendátur; verùm nihil tale est qualis est Dei génitrix María; ipsa enim, quem illi in ænígmate vidérunt, incarnátum in útero portávit. Cunctas res creátas, ô homo, cogitatióne percurre, & vide an quicquam sit æquále vel majus Maríâ Deiparâ. Terram úndiquè lustra, cœlos mente scrutáre, invisíbiles omnes virtútes cógita, ac pérspice núm sit in univérsis creátis aliud ejúsmodi miráculum.

DIE XVIII.

DE OCTAVA.

De sermóne sancti Bernardi, Abbátis.

In Assump. B. M. Virg. 4.

Lectio ij.

De Vírginis glória nec silére devótio pátitur, nec dignum áliquid stérilis concípere cogitátio, aut inerudíta potest locútio parturíre. Hinc est quòd & ipsi cœlestis cúriæ Príncipes in consideratióne tantæ novitátis clamant non sine admiratióne: Quæ est ista quæ ascendit de deserto, delíciis áffluens? ac si manifèstiùs dicant: Quanta est hæc, aut undè ei ascen-

denti, útiquè de deserto, affluéntia tanta deliciárum! Nec enim pares inveniuntur delíciæ vel in nobis, quos in civitáte Dómini lætíficat flúminis ímpetus, qui à vultu glóriæ, voluptátis torrente potámur. Quæ est ista quæ de sub sole, ubi nihil est nisi labor & dolor, & afflíctio spíritûs, ascendit delíciis spirituálibus áffluens? Quidni delícias díxerim, virginitátis decus cum múnere fœcunditátis, humilitátis insigne, distillantem caritátis favum, misericórdiæ víscera, plenitúdinem grátiæ, prærogatívam glóriæ singuláris?

Lectio iij.

Ascendens ígitur de deserto regína mundi, étiam Angelis sanctis, ut canit Ecclésia, Speciósa facta est & suávis in delíciis suis. Désinant tamen deserti hujus mirári delícias; quia Dóminus dedit benignitátem, & terra nostra dedit fructum suum. Quid mirantur de terra deserta Maríam ascéndere delíciis affluentem? Mirentur pótiùs páuperem Christum de cœlestis regni plenitúdine descendentem. Longè enim amplióri miráculo dignum vidétur, Dei Fílium paulò minùs ab Angelis minorári, quàm Dei Matrem super Angelos exaltári.

DIE XIX.
DE OCTAVA.

Sermo sancti Joannis Damascéni.

Orat. 2. de Dormitione Beatæ Mariæ.

Lectio ij.

Hodiè sacra & animáta arca Dei viventis, quæ suum in útero concépit Creatórem, requiescit in templo Dómini, quod nullis est extructum mánibus; & David exultat ejus parens, & cum eo choros ducunt Angeli, célebrant Archángeli, & Virtútes gloríficant, Principátus exultant, Potestátes collætantur, gaudent Dominatiónes, Throni festum diem agunt, laudant Chérubim, glóriam ejus prædicant Séraphim. Hódiè Eden, novi Adam paradísum súscipit animátum, in quo solúta est condemnátio, in quo plantátum est lignum vitæ, in quo operta fuit nostra núditas.

Lectio iij.

Hodiè virgo immaculáta, quæ nullis terrénis inquináta est afféctibus, sed cœléstibus educáta cogitatiónibus, non in terram reversa est; sed, cùm esset animátum cœlum, in cœléstibus tabernáculis collocátur. Ex qua enim ómnibus vera vita manávit, quómodò illa mórtem gustáret? Sed cedit legi latæ ab eo quem génuit; & ut

filia véteris Adam, véterem senténtiam súbiit: (nam & ejus Fílius, qui est vita ipsa, eam non recusávit:) ut autem Dei viventis mater, ad illum ipsum dignè assúmitur.

VESPERÆ de sequenti, Commem. Octavæ Assumpt. ut in II. Vesp. Fest.

DIE XX.

In Festo

SANCTI BERNARDI, primi Claravallensis Abbatis & Ecclesiæ Doctoris.

Duplex-minus.

Omnia de Communi Doctorum, additis quæ sequunt.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex vita ejus per Guill. Arn. & Gaufr. scripta ap. Sur.

BErnardus, Fontánis in Burgúndia nobílibus & piis paréntibus natus, anno ætátis vigésimo secundo, Cisterciense monastérium cui Stéphanus Hardingus tértius à sancto Roberto præerat, ingressus est; ejusque exemplo triginta sócii idem vitæ genus ampléxi sunt. Ut autem se ad arctiórem obsérvántiam excitáret, hoc sæpiùs in ore habébat: Bernarde, ad quid venisti? Eos in pietáte fecit progressus, ut à Stéphano ad construendum Claravallense monastérium, júvenis licèt, mitterétur. Cujus loci, ut tunc mos erat, Abbas páriter designátus, à Guillelmo Catalaunensi Epíscopo, absente Joscerannò Epíscopo Lingonensi, benedictiónem accépit. Ibi pro victu pulmenta, sæpiùs ex fóliis: panis ex hórdeo, mílio & viciâ; húmiles casæ; solitúdo ingens in magna fratrum multitúdine; siléntiúmque tanta obsérvántia, ut præter laborántium strépitus & voces laudántium Deum, nihil pénitùs audirétur. Tùm legem sibi ipsi impósuit Bernardus è monastério numquàm exeundi, nisi aut urgérent Ordinis sui negótia, aut ab Apostólicæ Sedis Legáto, vel próprio Epíscopo, evocarétur. Intérfuit Concílio Trecensi sub Honório secundo, in quo Templáriis milítibus Régula præscripta est. Remensem pópulum Archiepíscopo reconciliávit. Pontificátum asséruit Innocéntio secundo, quem Petrus Leónis, usurpáto Anacléti secundi nómine, Româ expúlerat: cùm enim, coacto apud Stampas Concílio, Rex & Antístites rem totam ad uníus Bernardi arbítrium detulissent, Innocéntium legítimum esse beáti Petri successórem declarávit.

Lectio v.

HEnrícum primum Angliæ regem, partes Anacléti cum Epíscopis

Anglicánis tuentem, ita flexit, ut Innocéntio Carnútas usquè óbviàm procésserit. Tùm Bernardus, solútâ Synodo Pisánâ cui affúerat, Mediolanenses & Aquitános, qui Anaclétum fovébant, ad unitátem Ecclésiæ revocávit; Ducemque Aquitániæ Guillelmum, expósitâ cum obtestatióne ob óculos ejus tremendâ Hóstiâ, ádeò térruit, ut ille abjecto schísmate, ad saniórem mentem súbitò redíerit. Imperatórem Lothárium jus investiturárum sibi vindicantem sólitâ loquendi libertáte reprehendit, & à susceptis consíliis dimóvit. Romam áccitus, Victóri qui Anacléto & ipse pseudo-póntifex subrogátus fúerat, persuásit ut Innocéntio obsequerétur. Claravallem revérsus, sancti Anastásii monastério, quod ad Aquas Sálvias propè Romam extrúxerat, eum præfécit Abbátem; qui pósteà summus Póntifex creátus, Eugénius tértius appellátus est, ad quem étiam scripsit libros de Consideratióne. Eo summi Pontíficis jussu concionante, sacra in Saracénos expedítio suscepta est, quæ tamen felícem éxitum non hábuit. Hinc multórum agitátus est calúmniis, quas patientíssimè tulit. Abailardum confutávit in Senonensi Concílio; & in Remensi advérsùs Gilbertum Porretánum Pictavensem Epíscopum, quem erróris convícerat, symbolum cóndidit. Radulfum mónachum árguit qui interficiendos esse Judæos contendébat.

Lectio vj.

A Clero Ecclésiæ Tolosánæ invitátus, ut Henrícum quemdam hæréticum, qui ímpia dógmata in his pártibus disseminábat, reprímeret; scripsit ad Hildefonsum Cómitem Tolosánum, ipsum ab Henríco protegendo fórtiter dissuádens; moxque cum Legáto apostólico Tolósam véniens, ibi tanto cum fructu prædicávit, ut intrà paucos dies, quotquot ab hæréticis seducti fúerant, ejurátis erróribus, ad avítam fidem redíerint. Cui óperi promovendo multùm contulérunt plúrima quæ in civitáte Tolosána édidit mirácula, inter quæ præcípuè memorátur célebris illa curátio uníus ex Canónicis reguláribus sancti Saturníni, qui jamdúdùm languens paralyticus, desperátus à médicis, & ferè exánimis ad oratiónem Bernardi íntegram non minùs quàm insperátam sanitátem recuperávit. Revérsus ad suos Bernardus scripsit

tercessióne concéde, eódem nos caritátis Spíritu ferventes, coram te semper ut filios lucis ambuláre; Per Dóminum... in unitáte ejusdem.

Fit Commem. Octavæ Assumpt. Ant. In plenitúdine. ℣. Tu, Dómine. *Oratio*, Veneranda nobis, Dómine, hujus diéi festívitas opem cónferat salutárem. *suprà.*

AD II. VESP. fit Comm. Octavæ Assumpt. Ant. Respéxit. ℣. Posuisti. *Oratio*, Veneranda nobis, Dómine, hujus diéi festívitas opem cónferat salutárem. *ut suprà.*

DIE XXII.
DE OCTAVA.
De Sermóne sancti Bernardi Abbátis.
De 12. prærogat. B. M. V.
Lectio ij.

AMplectámur Maríæ vestígia, fratres mei, & devotíssimâ supplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedíxerit nobis; potens est enim. Nempè vellus est médium inter rorem & áream, múlier inter solem & lunam, María inter Christum & Ecclésiam constitúta. Sed fortè miráris non tàm vellus opertum rore, quàm amictam sole mulíerem. Magna síquidèm familiáritas, sed mira omninò vicínitas solis & mulíeris. Quómodò enim in tàm vehementi fervóre tàm frágilis natúra subsístit? Non est virtútis humánæ, sed nec angélicæ quidèm; sublímior quædam necessária est. Spíritus sanctus, inquit, supervéniet in te. Et tanquàm respondéret illa: Quóniam Spíritus est Deus, & Deus noster ignis consúmens est; Virtus, ait, non mea, non tua, sed Altíssimi obumbrábit tibi. Nihil ítaque mirum, si sub tali obumbráculo talis étiam à mulíere sustineátur amictus.

Lectio iij.

MUlier, inquit, amicta sole. Planè amicta lúmine tanquàm vestimento. Non pércipit fortè carnális; nimírùm spirituále est, stultítia illi vidétur. Non sic videbátur Apóstolo, qui dicébat: Induímini Dóminum Jesum Christum. Quàm familiáris ei facta es, Dómina! quàm próxima, imò quàm íntima fieri meruisti! quantam invenisti grátiam apud eum! In te manet, & tu in eo; & vestis eum, & vestíris ab eo. Vestis eum substántiâ carnis, & vestit ille te glóriâ suæ majestátis. Vestis Solem nube, & Sole ipsa vestíris. Novum enim fecit Dóminus super terram, ut múlier circúmdaret virum, nec álium quàm

Christum, de quo dícitur: Ecce vir ; Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cœlo, ut múlier sole apparéret amicta. Déniquè, & coronávit eum, & vicissìm ab eo méruit coronári.

VESP. de die Octava, ut in primis Vesp. Festi, servato ritu Duplici-majori.

DIE XXII.

Octava

ASSUMPTIONIS

BEATÆ MARIÆ.

Duplex - majus.

Omnia, dempto ritu Solemni, ut in die, exceptis quæ sequuntur. Psalmi de Feria in toto Officio.

IN II. NOCTURNO.

De Sermóne sancti Bernardi, Abbátis.

In Assumpt. Serm. 4. n. 5.

Lectio iv.

NOn est quod me magìs delectet, sed nec quod térreat magìs, quàm de glória Vírginis matris habére sermónem. Ecce enim si in ea laudávero virginitátem, mihi multæ vírgines post eam videntur offerri. Si humilitátem prædicávero, invenientur fortè vel pauci, qui, docente Fílio ejus, mites facti sunt & húmiles corde. Si magnificáre voluero misericórdiæ ejus multitúdinem, sunt áliqui misericórdiæ viri, étiam & mulíeres. Unum est, in quo nec primam símilem visa est, nec habére sequentem, gáudia matris habens cum virginitátis honóre. Maríæ privilégium est, non dábitur álteri : singuláre est, sed contínuò étiàm indicíbile invenítur.

Lectio v.

VErúmtamen non hoc tantùm, sed céteras quoque virtútes singuláres prorsùs invénies in María, quæ videbantur esse commúnes. Quæ enim vel angélica púritas virginitáti illi áudeat comparári, quæ digna fuit Spíritûs sancti sacrárium fíeri, & habitáculum Fílii Dei ? Quanta verò & quàm pretiósa humilitátis virtus cum tanta puritáte, cum innocéntia tanta, cum consciéntia prorsùs absque delicto, imò cum tanta grátiæ plenitúdine ? Undè tibi humílitas, & tanta humílitas, ô beáta ? Digna planè quam respíceret Dóminus, cujus decórem concupísceret Rex, cujus odóre suavíssimo ab æterno illo paterni sinûs attraherétur accúbitu.

Lectio vj.

ECce jam quibus potúimus votis ascendentem te ad Fílium dedúximus, & prosecúti sumus saltèm à longè, Virgo benedicta. Sit deinceps pietátis tuæ ipsam quam apud Deum grátiam invenisti, notam fácere mundo : reis véniam, medélam ægris, pusillis corde robur, afflictis con-

solatiónem, periclitántibus adjutórium & liberatiónem sanctis tuis précibus obtinendo. In hac quoque die solemnitátis & lætítiæ dulcíssimum Maríæ nomen cum laude invocántibus sérvulis, per te, Regína clemens, grátiæ suæ múnera largiátur Jesus Christus Fílius tuus, Dóminus noster: qui est super ómnia Deus benedíctus in sǽcula: Amen. Tu autem.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 11.

IN illo témpore; Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ, Presbyteri.

In Luc. Cap. 11. Lib. 4.

MAgnæ devotiónis & fídei hæc múlier osténditur, quæ Scribis & Pharisæis Dóminum tentántibus, simul & blasphemántibus, tantâ ejus incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognoscit, tantâ fidúciâ confitétur, ut & præséntium prócerum calúmniam & futurórum confundat hæreticórum perfídiam. Nam sicut tunc Judæi, sancti Spíritûs ópera blasphemando, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant; sic hærétici, póstea negándo Maríam semper vírginem, sancti Spíritûs operánte virtúte, nascitúro ex humánis membris Unigénito Dei carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque matri fílium hóminis fatéri non debére dixérunt. Sed si caro Verbi Dei secundùm carnem nascentis à carne Vírginis matris pronuntiátur extránea; sine causa venter qui eum portásset, & úbera quæ lactassent, beatificarentur.

Lectio viij.

NOs ígitur, his contrà Eutychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia Cathólica, cujus hæc múlier typum gessit: extollámus & mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri: beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxísti! Verè enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait, eníxa est puérpera Regem, qui cœlum terramque tenet per sǽcula, cujus Numen & ætérno compléctens ómnia gyro, impérium sine fine manet; quæ ventre beáto gáudia matris habens cum virginitátis honóre, nec primam símilem visa est, nec habére sequentem.

Lectio ix.

AT ille dixit: Quinímò, beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt!

Pulchrè Salvátor attestatióni mulíeris ánnuit, non eam tantúmmodò quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed & omnes qui idem Verbum spirituáliter audítu fídei concípere, & boni óperis custódiâ vel in suo vel in proximórum corde párere, & quasi álere studúerint, assevérans esse beátos: quia & éadem Dei Génitrix & indè quidèm beáta, quia Verbi incarnandi ministra est facta temporális; sed indè multò beátior, quia ejusdem semper amandi custos manébat ætérna.

AD VESP. fit Commem. S. Joannæ Franciscæ ut in Communi SS. Mulierum. Ant. Exultávit. ℣. Averte. lxij. *Oratio*, Clementíssime Deus, qui sanctæ Joannæ Franciscæ. *infrà.*

DIE XXIII.

In Festo

S. JOANN. FRANCISCÆ

Viduæ, Ordinis Sanctimonialium Visitationis B. Mariæ Fundatricis.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex Bulla Canonisationis.

JOanna Francisca Divióne in Burgúndia, claríssimis paréntibus nata, jam indè à téneris annis, exímia futúræ sanctitátis indícia præbuit. Quintum ætátis annum nondùm excédens, hæréticum quemdam adversùs veritátem Córporis Christi in Eucharístia cavillantem, sapienter atque animósè redárguens, pudóre suffúdit. Gravíssima quæ ipsíus & innocéntiæ & fídei imminébant perícula, singulári Deíparæ Vírginis auxílio, evásit incólumis. Patris voluntáti óbsequens, nobilíssimo simul & fídei Cathólicæ addictíssimo viro núptui se dari non recusávit. Novum hoc vitæ genus, nihil virtútum ejus splendóri detráxit. In id únicè intenta, ut clementer famíliam régeret, fílios sanctè educáret, virum ad pietátis suæ imitatiónem addúceret, invíseret ægros, egéntibus subveníret, súbditis opitularétur, Deo & sibi vacáret. Vulneráto inter venandum, & paulò pòst extíncto viro, quem carum imprímis habébat, sanctíssimæ Dei voluntáti fórtiter acquiescens, ad aram beatíssimæ Vírginis, cœlesti sponso, votum núncupans perpétuæ castitátis, se obstrínxit. Altióris perfectiónis desidério flagrans, rei familiáris ónere magna ex parte depósito, quidquid conditiónis suæ necessitáte ad ornátum córporis pretiósum adhibúerat, partìm in levámen páuperum, partìm in ornátum templórum convertit. Jejúniis, cilíciis, vigíliis corpus afflíxit.

Invénerat, & quidem graves ab ancilla injúrias, incredíbili mansuetúdine pertulit. Novis inter hæc oblátis à patre nuptiis constantíssimè recusátis, ut propósitum, quo totam se Deo mancipáverat, magis magísque firmáret, adorábile Jesu nomen candénte ferro péctori impressit.

Lectio iij.

PRobante sancto Francisco Salésio quem consciéntiæ moderatórem singulári Dei providéntiâ accéperat, votum illud árduum édidit, semper id exequendi, quod perféctius atque accéptius Deo esse intellígeret. Eódem auctóre novi órdinis fundatiónem suscépit, cui óperi exequendo multæ occurrérunt superandæ difficultátes. Has inter fortassè illa máxima, quòd cùm filius strato per jánuam córpore, intercludere áditum matri tentasset, ne Annécium profectúra quò divínitùs vocabátur, domo pedem efferret, seipsâ fórtior mater super fílium tránsiit, quem exímiè carum habébat. Fundátum Ordinem Sanctimoniálium à Visitatióne beátæ Maríæ nuncupátum, obnitente frustrà dæmonum ac perversórum hóminum fraude, mirífice propagávit. Alia étiam non sui Ordinis Monastéria, jussu Episcopórum visitans, labentem in iis disciplinam restituit. Ubi præsens voce non póterat, per litteras quæ extant benè multæ, sacris posthumam Virginibus præsidio erat. Mortem consanguineórum, in iisque filii dulcíssimi, ipsius étiam Francisci Salesii, à cujus nutu, consilióque pendébat, virili ánimo tulit. In eam tandèm sapiéntiæ & sanctitátis opiniónem apud omnes venit, ut ex órdine quovis, étiam Episcopáli, ejus consilia expéterent príncipes viri, ac reges illíus se précibus commendárent. Cœlo jam matúra, Parísiis rédiens, quo jussu Epíscopi Genevensis ab Anna Austriaca expetíta, sese contúlerat, Molíni in morbum incidit, è quo instáre sibi suprémum diem intélligens, Sacramenta Ecclésiæ piè sanctéque suscépit, ac paulò pòst férvidos inter fidei, spei & caritátis actus ad Christum felíciter evolávit die décimâ tértiâ Decembris anni millésimi sexcentésimi quadragésimi primi. Miráculis claram Clemens décimus tértius in Sanctórum númerum rétulit.

Oratio.

CLementíssime Deus, qui sanctæ Joannæ Franciscæ glorióse mérita, per árduum semper perféctius exequendi votum, mirâ dignatióne dispoſuisti: con-

cède, ut ejus méritis & imitatióne, ad æterna gáudia consequenda, quotidiáno virtútum incremento, per grátiæ tuæ dona præparári mereámur; Per Dóminum nostrum.

VESP. de sequenti cum Commem. præc.

DIE XXIV.

In Festo

S. BARTHOLOMÆI, Apostoli.

Duplex - majus.

Omnia de Comm. Apost. additis quæ sequuntur.

IN II. NOCTURNO.

Lectio. iv.

Ex Evang. Parr. antiq. & veter. Monumentis.

BArtholomæus, unus ex Duódecim quos elégit Jesus & Apóstolos nominávit, post ejus Ascensiónem, accepto Spíritu sancto, in Indiam profectus, Christi fidem, ut scribit Eusébius in História Ecclesiástica, fertur illis Géntibus prædicasse, & Evangelium Matthæi Hebráicis conscriptum lítteris reliquisse, quod quidèm ad Pantæni témpora servátum esse memorátur. Idem refert in libro de Scriptóribus Ecclesiásticis Hierónymus. Postquàm enim Pantænum in Indiam à Demétrio Alexandriæ Epíscopo, rogántibus illius gentis legátis, missum rétulit, subdit eundem inter gentes illas comperisse olim adventum Dómini Jesu juxtà Matthæi Evangélium à Bartholomæo, qui inter duódecim Apóstolos numerátur, illic fuisse prædicátum. In cujus rei fidem ipsum Matthæi exemplar Hebráicis lítteris scriptum secum Alexandríam revertens detúlerat. Fide Gentílibus prædicátâ, Bartholomæus vitam martyrio consummávit.

De Sermóne sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 33. in Cap. 9. Matth.

Lectio v.

VIden ministérii magnitúdinem? Vides Apostolórum dignitátem? Nihil sensíbile jubentur dícere, nec sicut Móyses & Prophétæ prióres; sed nova quædam & inexpectáta. Neque enim tália ipsi prædicábant, sed terram & terréna bona: hi autem regnum cœlórum, & quæ ibi sunt ómnia. Neque indè solùm hi majóres sunt, sed étiam ex obediéntia. Neque enim recúsant, neque cunctantur sicut véteres illi: sed etiamsi perícula, bella & intolerabília mala áudiant, cum obsequéntiâ multâ imperáta suscípiunt, útpotè qui regni sint præcónes. Et quid mirum, ínquies, si nihil durum & ásperum prædicatúri, súbitò paruérunt? Quid dicis? Nihil durum prædicáre jussi sunt? Non audis cárceres,

abductiónes ad mortem, bella civília, universórum ódium? Quæ ómnia ipsis pauló pòst eventúra esse dicébat.

Lectio vj.

Diábolo cum orbe toto & turbâ dæmonum innúmerâ contrà Duódecim illos irruente, non brevi témpore, sed per totum vitæ spátium vicérunt illi & superârunt. Quodque mirum est, non cæsis hóstibus, sed mutátis & conversis. Illud enim máximè ubíquè observandum est, ipsos nec occidisse, nec delevisse insidiatóres suos; sed, cùm illos dæmónibus pares cepissent, Angelis æquáles fecisse, humánam natúram hâc ímprobâ tyránnide liberantes: illos autem scelestos dæmones, qui ómnia conturbábant, à médio foro & à dómibus, imò étiam à deserto expulérunt. Quodque mirabílius est, non instructâ ácie hoc faciébant; sed malè hábiti implébant ómnia. Habébant enim in médio pósitos illos ínfimæ conditiónis viros quos ligábant, verberábant, circumagébant; nec póterant eórum ora cláudere: sed sicut rádium solis vincíre nemo potest, sic non póterant ipsórum linguam alligáre. Cujus rei causa erat, non illi quidèm qui loquebantur, sed Spíritûs virtus.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 6.

In diébus illis; Exiit Jesus in montem oráre; & erat pernoctans in oratióne Dei. Et cùm dies factus esset, vocávit discípulos suos; & elégit duódecim ex ipsis, quos & Apóstolos nominávit. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii, Epíscopi.

In Luc. Lib. 5. n. 43.

Spécies tibi, Christiáne, datur, forma præscríbitur quam débeas æmulári. Quid enim te pro salúte tua fácere oportet, quandò pro te Christus in oratióne pernoctat? Quid te fácere cónvenit, cùm vis áliquod pietátis offícium adoríri; quandò Christus missúrus Apóstolos, orávit priùs, & solus orávit? Nec usquàm álibi, si non fallor, orasse cum Apóstolis repéritur: ubíquè solus óbsecrat. Dei enim consílium humána vota non cápiunt, nec quisquam interiórum potest esse párticeps Christo.

Lectio viij.

Vis scire quóniam mihi, non sibi oráverit? Vocávit, inquit, discípulos suos, & elégit duódecim ex ipsis, quos ad propagandum auxílium salútis humánæ per terrárum or-

ſatóres fídei deſtiná-
Simul adverte cœleſte
lium : non ſapientes
os, non dívites, non
es, ſed piſcatóres &
cános, quos dirige-
elégit ; ne traduxiſſe
éntiâ, nec redemiſſe
is, ne poténtiæ no-
tiſque auctoritáte tra-
áliquos ad ſuam grá-
viderétur ; ut veritá-
tio, non diſputatió-
rátia, prævaléret.

Lectio ix.

ígitur & Judas, non
er imprudéntiam, ſed
rovidéntiam. Quanta
ritas, quam nec ad-
rius miniſter infirmat!
a morálitas Dómini,
ericlitári magis apud
udícium ſuum quàm
um máluit ! ſuſcépe-
im hóminis fragilitá-
& ídeò nec has par-
ecuſávit infirmitátis
næ. Vóluit déſeri, vó-
rodi, vóluit ab Apóſ-
uo tradi ; ut tu à ſó-
ſertus, à ſócio pró-
, moderátè feras tuum
e judícium, periiſſe
icium.

Oratio.

Mnípotens ſempiterne
Deus, qui hujus diéi
andam ſanctamque læ-
in beáti Apóſtoli tui
olomæi feſtivitáte tri-
: da Eccléſiæ tuæ,
mus, & amáre quod
it, & prædicáre quod
; Per Dóminum
noſtrum Jeſum Chriſtum
Fílium tuum, qui tecum
vivit & regnat in unitáte
Spíritûs ſancti Deus, per
ómnia ſǽcula ſeculórum.

℟. Amen.

AD VESP. fit Commem. S. Ludovici. Ant. Quæſívit Dóminus ſibi virum juxtà cor ſuum, & præcépit ei ut eſſet dux ſuper pópulum ſuum. *Reg.* 13.

℣. Invéni ſervum meum:
℟. Oleo ſancto meo unxi eum. *Pſ.* 88.

Oratio, Deus, qui. *ut infrà ad Laudes.*

DIE XXV.

In Feſto SANCTI LUDOVICI IX. REGIS FRANCIÆ.

Duplex-majus.

Pſalmi de Feria in toto Officio.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Regem regum Dóminum, * Veníte, adorémus. 1. *Tim.* 6.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

REx ſumme regum, qui
potenti númine
Quo ſunt creáta regna
nutu dívidis,
Dùm thure fumant tem-
pla, voce pérſonant,
Audi profúſas Regis in
laudem preces.
Naſcens in ipſa Ludovícus
púrpura,
Sceptris avítis parvus ád-
movet manus;
Piæque ductu matris,
ignárus mali,

Servíre Christo discit, ántequàm regat.
Justi sevérus cultor; urbes légibus,
Amóre cives cóntinens, hostes metu:
Pietáte cœlum flectit, áras éxcitat;
Deóque templa, tecta nudis érigit.
Mox christiáni ferus ultor sánguinis
Emensus æquor, inque littus bárbarum
Vexilla pandens, urget armis ímpios,
Unóque vitam pro Deo pacíscitur.
Sit Trinitáti sempiterna glória,
Honor, potestas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubernans ómnia,
Per cuncta regnat secu-lórum sécula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Confortátus est in regno suo, & Dóminus Deus ejus erat cum eo, & magnificávit eum in excelsum. 2. *Paral.* 1.

Ant. 2. Fecit quod bonum & plácitum erat in conspectu Dei sui; & subvertit altária peregríni cultûs. 2. *Paral.* 14.

Ant. 3. *a.* Percussit fœdus coram Dómino, ut ambuláret post eum, & custodíret præcepta ejus; & fecit omnes servíre Dómino Deo suo. 2. *Paral.* 34.

℣. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex, ℟. Et super salutáre tuum exultábit vehementer. *Ps.* 20.

Tres Lectiones de Script. occurr.

Post j. Lect. ℟. Locútus es sanctis tuis, & dixísti, Dómine: * Exaltávi electum de plebe mea; manus enim mea auxiliábitur ei, & bráchium meum confortábit eum. ℣. Deus elégit patres nostros, & suscitávit illis regem; cui testimónium pérhibens, dixit: * Exaltávi. *Ps* 88. *Act.* 13.

Post ij. Lect. ℟. Ecce dedit vobis Dóminus regem: * Si timuéritis Dóminum, & serviéritis ei, éritis & vos & rex qui ímperat vobis, sequentes Dóminum Deum vestrum. ℣. Deum timéte, regem honorificáte; quia sic est voluntas Dei: * Si. 1. *Reg.* 12. 1. *Petr.* 2.

Post iij. Lect. ℟. Díssipat ímpios rex sápiens: misericórdia & véritas custódiunt regem, * Et † Roborábitur cleméntiâ thronus ejus. ℣. Dei minister est in bonum. * Et. Glória. † Roborábitur. *Prov.* 20. *Rom.* 13.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Fortis in bello, máximus in salútem electórum Dei, expugnáre insurgentes hostes, quam glóriam adeptus est! *Eccli.* 46.

Ant. 5. a. Invocávit Altíssimum potentem, in oppugnando inimícos úndiquè; & audívit illum magnus & sanctus Deus. *Eccli.* 46.

Ant. 6. Succinxit se arma béllica sua in præliis, & protegébat castra gládio suo. 1. *Mach.* 3.

℣. Véritas mea & misericórdia mea cum ipso; ℟. Et in nómine meo exaltábitur cornu ejus. *Ps.* 88.

Lectio iv.

Ex ejus vita per Joan. à Joinv. & alios autores scripta.

LUdovícus nonus, Francórum Rex, anno ætátis duodécimo, patri Ludovíco succeffit, regnumque sub tutéla Blanchæ sapientíssimæ matris administráre cœpit. Hæc fílium à púero sanctis documentis instituerat, dícere sólita: Mallem, fili, te vitâ & regno privátum, quàm lethális peccáti reum agnóscere. In ipso regni exórdio, viros spectátæ virtútis & prudéntiæ, cùm è cléricis, tùm è láicis, in consílium adhíbuit; & Albigenses perduelles, paternis jam armis impetítos, subégit. Rebus cum finítimis princípibus compósitis, totum se divíno cúltui promovendo dedit. Duello & blasphémiis pénitùs extirpandis incúbuit; histriónes & joculatóres regno éxpulit. Benefícia ecclesiástica nónnisi probátis, ac præcípuè per Ecclésiæ Parisiensis Cancellárium, persónis, neque jam áliud habéntibus, nisi illo abdicáto, conferébat. Adeò justítiæ studiósus fuit, ut quacumquè transíret, illáta si qua forent à comitátu damna, per Archidiáconum Parisiensem aliosve notæ æquitátis viros inquíri juberet ac resarcíri: & contrà Saracénos profectúrus, mónitos per præcónem súbditos volúerit, ut qui læsi fortè essent, ipsum adírent, ómnibus factúrum satìs.

℟. Sancta in manu extraneórum facta sunt: vasa glóriæ nostræ captíva abducta sunt: * Quæ erat líbera, facta est ancilla: quò ergò nobis adhuc vívere? Omnis qui zelum habet legis, státuens testamentum, éxeat post me. ℣. Ascendérunt gentes super latitúdinem terræ: & circuiérunt castra sanctórum & civitátem dilectam. * Quæ. 1. *Mach.* 2. *Apoc.* 20.

Lectio v.

TRicésimo ætátis anno gravi morbo affectus, acceptâ cruce ab Epíscopo Parisiensi, sacrum bellum vovit. Et post áliquot annos, contractis ingéntibus cópiis, matri com-

missâ regni curâ, mare trajécit. Atque ubi primùm Saracénos in líttore astantes conspéxit, è navi in mare ense districto congressúrus insíliit: fugatísque hóstibus, Damiátam victor intrávit. Sed debilitáto póstmodùm ex lue exércitu, victus ipse captúsque est; neque, per totum captivitátis tempus, Horárum Canonicárum, quas ubíquè ad usum Ecclésiæ Parisiensis quotídiè persolvébat, recitatiónem intermísit. Cùm de pace actum est, ipse conditiónes Saracénis dedit, mirántibus quòd victus victóribus leges impóneret. Pacto fœdere, Rex cum exércitu liber dimíttitur: cùmque in pecúnia numeranda, Saracénis non adverténtibus, errátum esset; íntegrum pecúniæ pondus solvi vóluit, violáti pacti alióquin reis. Annos deindè círciter quátuor, quò Saracénos ad servandas induciárum conditiónes adígeret, in Syria commorátus; Christiános multos è vínculis erípuit, Gentíles fídei præceptis ímbuit, ac Christianórum urbes áliquot & castra suis súmptibus instaurávit. Interìm mater ejus migrat è vita; cujus ut mortem accépit, in génua prócidens, obortis lácrymis, hæc verba prótulit: Grátias tibi ago, Dómine, qui matrem mihi diléctam quam ad tempus commodáveras, recepísti, ita fit ut plácitum est coram te; sit nomen Dómini benedíctum.

℟. Custodívit illum Dóminus ab inimícis, & * In vínculis non derelíquit illum, & dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Erat Deus cum eo, & erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus: * In vínculis. *Sap.* 10. *Act.* 7.

Lectio vj.

IN Gálliam rédiens, navi propè Cyprum ad syrtes allísâ, coram sacra Eucharístia, cujus in navi asservandæ facultátem à Legáto Apostólico obtinúerat, supplíciter orans, ab imminente naufrágii perículo liberátus est. Cùmque navis ad réliquum itíneris minùs tuta à nautis renuntiarétur; Rex pius, rejectâ prócerum senténtiâ, in aliam transíre nóluit; ne sexcenti ferè hómines qui metu perículi ex eádem navi descendissent, in ínsula remanérent, indè nunquàm aut vix reversúri; malle se dicens, cum líberis & uxóre, Deo áuspice, perículum adíre, quàm sibi suísque cum tanto totque hóminum damno consúlere. Post reditum, piis opéribus impénsiùs stúduit. Plúrima Lutétiæ aliiísque in locis ædificávit aut perfécit mo-

nastéria, & páuperum hospítia. Frequens visébat ægrótos, quibus non súmptibus modò, sed & mánibus própriis ministrábat. In páuperes munificentíssimè próvidus, virgínibus dotem, províncìis annónæ inópiâ laborántibus aliménta, univérsis egéntibus necessária suppeditábat. Veste vulgári utebátur; cilício & jejúnio sæpè corpus affligébat; statis jejuniórum & festórum diébus, cónjuge ábstinens. Cùm in Africam trajecisset, bellum dénuò Saracénis illatúrus; jamque, captâ Carthágine, castra propè Tunétum in eórum conspectu posuisset, mortem imminére séntiens, documenta Rege digna Christianíssimo, suâ manu conscripta, Philippo fílio & successóri trádidit: illúdque Davídicum próferens, Introíbo in domum tuam, adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo, Dómine; ánimam Deo réddidit apud Carthágìnem, anno ætátis quinquagésimo quinto; Christi verò millésimo ducentésimo septuagésimo. Eum miráculis illustrem Bonifácius octávus Sanctórum albo inséruit. Ossa ejus apud sanctum Dionysium religiósè asservantur in capsa argéntea, caput Paríssiis ad sanctam Capellam, pars verò carnis apud Montemregálem propè Panormum in Sicília.

℟. Ipse est directus divínitùs in pœniténtiam gentis, & * Tulit abominatiónes impietátis; & gubernávit ad Dóminum cor ipsíus, & † In diébus peccatórum corroborávit pietátem. ℣. Dei minister, vindex in iram ei qui malum agit, * Tulit. Glória. † In diébus. *Eccli.* 49. *Rom.* 13.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. a. Vólui nequáquàm abúti poténtiæ magnitúdine, sed cleméntiâ & lenitáte gubernáre subjectos. *Esther* 13.

Ant. 8. c. Adversùm me terra mea non clamat, nec ánimam agricolárum ejus afflíxi. *Job* 31.

Ant. 1. *D.* Non putávi aurum robur meum, nec lætátus sum super multis divítiis meis. *Job* 31.

℣. Diléxi mandáta tua super aurum & topázion: ℟. Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar. *Ps.* 118.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longinquam accípere sibi regnum, & reverti. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

De Civitate Dei. Lib. 5. C. 24.

CHristiános imperatóres non ideò felíces dícimus, quia vel diútiùs imperárunt, vel imperántes filios morte plácidâ reliquérunt, vel hostes Reipúblicæ domuérunt, vel inimícos cives adversùs se insurgentes & cavére & opprímere potuérunt. Hæc enim & ália vitæ hujus ærumnósæ, vel múnera, vel solátia quidam étiam cultóres dæmonum accípere meruérunt, qui non pértinent ad regnum Dei, quò pértinent isti: & hoc ipsíus misericórdiâ factum est, ne ab illo ista, qui in eum créderent, velut summa bona desiderárent.

℟. Auris áudiens beatificábat me, eò quòd liberassem páuperem vociferantem, & pupillum cui non esset adiútor. * Cùm sedérem rex, circumstante exércitu, eram tamen mœréntium consolátor. ℣. Sic decet nos implére omnem justítiam: * Cùm. *Job 29. Matth. 3.*

Lectio viij.

SEd felíces eos dícimus, si justè ímperant; si inter linguas sublímiter honorántium & obséquia nimis humíliter salutántium non extollúntur, sed se hómines esse meminérunt; si suam potestátem, ad Dei cultum máximè dilatandum, majestáti ejus fámulam fáciunt; si Deum timent, díligunt, colunt; si plùs amant illud regnum, ubi non timent habére consortes; si tárdiùs víndicant, fácilè ignoscunt; si eamdem vindíctam pro necessitáte regendæ tuendæque Reipúblicæ, non pro saturandis inimicitiárum ódiis éxerunt; si eamdem véniam, non ad impunitátem iniquitátis, sed ad spem correctiónis indulgent; si quod ásperè coguntur plerumquè decérnere, misericórdiæ lenitáte & beneficiórum largitáte compensant; si luxúria tantò eis est castigátior, quantò posset esse libérior; si malunt cupiditátibus pravis, quàm quibúslibet géntibus imperáre.

℟. Justítiâ indútus sum; & vestívi me, sicut vestimento & diadémate, judício meo: * Pater eram páuperum; & causam quam nesciébam, diligentíssimè investigábam. ℣. Judícium sine misericórdia illi qui non fecit misericórdiam; superexaltat autem misericórdia judícium. * Pater. *Job 29. Jac. 2.*

Lectio ix.

ET si hæc ómnia fáciunt, non propter ardórem inánis glóriæ, sed propter caritátem felicitátis æter-

næ; si pro suis peccátis, humilitátis & miseratiónis & orationis sacrifícium Deo suo vero immoláre non négligunt: tales Christiános Imperatóres dícimus esse felíces ínterim spe, póstea reipsâ futúros, cùm id quod expectámus advénerit.

℟. Regna terræ, cantáte Deo, psállite Dómino, * Quóniam rex omnis terræ Deus. ℣. Lucerna civitátis sanctæ Jerúsalem est Agnus; & reges terræ áfferent glóriam suam, & honórem in illam; * Quóniam. Glória Patri. * Quóniam. *Ps.* 67. & 46. *Apoc.* 21.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Vivit Dóminus, & benedictus Deus meus, ℟. Magníficans salútes regis ejus. *Ps.* 17.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. Magnificávit eum Dóminus, & dedit illi glóriam regni, qualem nullus hábuit ante eum rex. 1. *Paral.* 29.

Ant. 4. E. Operátus est bonum, & rectum & verum coram Dómino Deo suo, volens requírere Deum suum in toto corde suo: fecitque, & prosperátus est. 2. *Paral.* 31.

Ant. 8. G. Fecit judícium & justítiam, judicávit causam páuperis & egéni, quia cognóvit me, dicit Dóminus. *Jerem.* 22.

Ant. 7. d. Perambulávit civitátes, & pérdidit ímpios ex eis; & nominátus est usquè ad novíssimum terræ. 1. *Mach.* 3.

Ant. 2. De omni corde suo laudávit Dóminum, & diléxit Deum qui fecit illum, & dedit illi contrà inimícos poténtiam. *Eccli.* 47.

CAPITULUM. 1. *Esdr.* 7.

Benedictus Dóminus Deus patrum nostrórum, qui dedit hoc in corde regis, ut glorificáret domum Dómini.

HYMNUS.

Templa nunc fument, resonentque cantu,
En triumpháto Lodoícus hoste
Quærit æternas, tibi militando,
Christe, corónas.

Hic tuos ardet reparáre cultus:
Hic gregem tuto fugitívum ovíli
Reddit: hic armis tua christiánis
Sacra tuétur.

Béllicæ vixdùm memor ille laudis,
Cuncta qui subdit, tibi servit uni:
Imperes unus, satis imperábit,
Te duce, princeps.

Stat tuâ fidens ope, fortiorque
Sumit ex ipsis ánimos ruínis:
Jura dat victus, sedet inter ipsos
Arbiter hostes.

Summa laus summo super astra Patri:
Fílio compar hómini Deóque;
Nec tibi dispar, utriusque sacri
Nexus amóris. Amen.

℣. Ego primogénitum ponam illum, ℟. Excelsum præ régibus terræ. *Ps.* 88.

Ad Benedictus.

Ant. 1. In tentatióne inventus est fidélis: ideò dedit illi Dóminus glóriam in gente sua, créscere illum quasi terræ cúmulum; & ut stellas exaltáre semen ejus. *Eccli.* 44.

Oratio.

DEus, qui beátum regem Ludovícum, de terréno regno ad cœléstis regni glóriam transtulisti: ejus, quæsumus, méritis & intercessióne, Regis regum Jesu Christi Fílii tui fácias nos esse consórtes; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

AD HORAS.

Doxologia,

Rex summe regum, sit tibi
Laus, Christe, Patris única;
Sit laus Patri, laus Flámini,
Per cuncta semper sǽcula. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Magnificávit.

In ℟. *br.* ℣. Qui es Rex regum * & Dóminus dominántium. *Apoc.* 19.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Operátus est.

CAPITULUM. *Deut.* 17.

DIscat rex timére Deum, & custodíre verba ejus, & cæremónias ejus quæ in lege præcepta sunt: nec elevétur cor ejus in supérbiam super fratres suos, neque declínet in partem déxteram vel sinístram; ut longo témpore regnet ipse, & fílii ejus.

℟. *br.* Erudímini, reges * Qui judicátis terram. Erudímini. ℣. Servíte Dómino * in timóre. * Qui. Glória Patri. Erudímini. *Ps.* 2.

℣. Rex qui sperat in Dómino, ℟. In misericórdia Altíssimi non commovébitur. *Ps.* 20.

AD SEXTAM.

Ant. 8. G. Fecit judícium.

CAPITULUM. *Prov.* 29.

REx qui júdicat in veritáte páuperes, thronus ejus in ætérnum firmábitur.

℟. *br.* Judicábit páuperes pópuli, * Salvos fáciet fílios páuperum. Judicábit. ℣. Et humiliábit * calumniatórem; * Salvos. Glória Patri. Judicábit. *Ps.* 71.

℣. Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus; ℟. Timéntes autem Dóminum gloríficat. *Ps.* 14.

D NONAM.
Int. 2. De omni.
ITULUM. *Eccli.* 47.
re fecit cantóres con-
à altáre, & in sono
dulces fecit modos:
lit in celebratiónibus
, & ornávit témpora
ad consummatiónem
ut laudárent nomen
m Dómini, & am-
írent manè Dei sanc-
m.
br. Confiteantur tibi,
ine, * Omnes reges
. Confiteantur. ℣. Et
nt in viis Dómini, *
iam magna est glória
ini, * Omnes. Glória.
iteantur. *Ps.* 137.
Deus, cánticum no-
cantábo tibi, ℟. Qui
lútem régibus. *Ps.* 143.

II. VESPERAS.

IN géntibus non erat rex símilis ei, & :us Deo suo erat; & pó-
um Deus regem super
em Israël. 2. *Esdr.*

it. 7. ç. Símilis illi non
rex, qui reverterétur
óminum in omni cor-
io, & in tota ánima
& in universa virtúte
4. *Reg.* 23.
it. 3. a. Confirmávit
es húmiles pópuli sui,
gem exquisívit: sancta
ificávit, & multiplicá-
asa sanctórum. 1. *Mach.*

nt. 1. f. Hortabátur
, ne formidárent ad
adventum natiónum, sed in mente habérent adjutória sibi facta de cœlo. 2. *Mach.* 15.

Ant. 4. E. Spíritu magno vidit última, & consolátus est lugentes in Sion. *Eccli.* 48.

CAPITULUM. *Is.* 60.

JErúsalem, aperientur portæ tuæ júgiter: die ac nocte non claudentur, ut afferátur ad te fortitúdo géntium, & reges eárum adducantur, gens enim & regnum quod non servíerit tibi, períbit.

[*Ubi fit ritu Solemni*, Allelúia, allelúia. ℣. Deus non derelinquet misericórdiam suam, neque perdet à stirpe nepótes electi sui. Allelúia. *Eccli.* 47.]

HYMNUS.

TE sancte rursùs, Ludovíce, prælia
Divína poscunt: tu crucis clavum tenens,
Speśque sacras ánchorâ fundans rates,
Moves tyrannis bella, Christo mílitas.
Vincis cadendo: mors tibi victóriam
Aufert & addit: corpus hìc palmæ tegunt
Nondùm sepultum; sed triumpho nóbili
Cœlum parátur, & corónis sídera.
Tuus paternæ rédditus terræ cinis
Regnum tuétur, dùm throno præsens Dei,

Æterna regnans patris
inter lilia,
Famulisque blando nostra
cernis lumine.
Sit Trinitati sempiterna
gloria,
Honor, potestas, atque
jubilatio,
In unitate, quæ guber-
nans omnia,
Per cuncta regnat secu-
lorum secula. Amen.

℣. Introibo in domum tuam, Domine: ℟. Adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo. *Ps.* 5.

Ad Magnificat.

Ant. 5. C. Ambulabunt reges in splendore ortus tui, Jerusalem; & ministrabunt tibi, & venient, & adorabunt vestigia pedum tuorum. *Is.* 60.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Nunc facta est salus, & virtus, & regnum Dei nostri, & potestas Christi ejus. *Apoc.* 12.

Doxologia, Rex. *suprà.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Det Dóminus virtútem nobis, & illúminet óculos nostros, ut vivámus sub umbra Regis, & sub umbra filii ejus. *Baruch* 1.

DIE XXVII.

In Festo

SANCTI CÆSARII,

Arelatensis Episcopi, &

Ecclesiæ Doctoris.

Duplex-minus.

Omnia de Communi Doctorum, additis que seq.

IN I. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex vita ejus per discipulos suos scripta.

CÆsarius Cabilonensi [illegible] genere natus, in insula Lirinensi sub Porcario Abbate monachus, & [illegible] celeberrimus fuit. Quo munere [illegible] tempus absolutus, ita per jejunia, vigilias & orandi studium, vires corporis attrivit, ut Arelatem valetudinis recuperandæ causâ missus fuerit. Illic, cum Æonio Arelatensi Antistite [illegible] ob sacræ doctrinæ desiderium junxit consuetudinem. Is Cæsarium, perspectâ morum ejus innocentiâ, Diaconum, & tandem, impetrato Porcarii Abbatis consensu, Presbyterum ordinávit, & Arelatensi Ecclésiæ ascripsit, in qua nihilóminùs cursum canonicum institutiónis monásticæ, máximè verò humilitátem, caritátem, obsequium, & patiéntiam monastérii semper retínuit. Hinc triénnio ferè ante mortem Æónii, suburbánæ ínsulæ monastério ab eódem præfectus est; qui cùm eum jampridèm sibi successórem cúperet, suum hâc de re votum cívibus & Gothórum princípibus expósuit. Cæsárius verò, ne id fíeret, arreptâ fugâ, in sepulcris aliquándiù delítuit: verùm, Deo sic

sic volente, detectus & inventus, Pontificatûs quidèm onus, cogente caritátis necessitáte, suscépit, sed sublevante quam non dimísit contemplatiónis suavitáte, léniùs tolerávit.

Lectio v.

TErtiæ, Sextæ, & Nonæ Officia in majóre Basílica sancti Stéphani instítuit, Laicosque hortabátur Dei laudes in Ecclésia cánere, ut eos à fábulis avocáret. Ter apud reges Gothos proditiónis accusátus, ac tótiès in exílium, & in cárcerem detrúsus, ter innocéntiâ ejus manifestis argumentis comprobátâ, absolútus est, & ad Ecclésiam suam remissus. In hac síngulis ferè diébus prædicábat; áliis verò Ecclésiis homílias pópulo recitandas suppeditábat: inter bella quibus tunc ferè contínuis Arelatensis província deflagrábat, captívis redimendis sacram supelléctilem distráhere non dubitávit, in hoc cum Ambrósio consénticiens, ei displicére non posse de supelléctili sua dari redemptiónem, qui priùs semetipsum pro redemptióne hóminis tradidisset. Puelláre cœnóbium ante hæc bella in civitáte construere cœperat, ut Vírginum choris, Arelaténsium Ecclésia & cívitas muniré-tur. Quo tandèm instauráto atque perfecto, Cæsáriam sorórem, præpósuit Abbatissam. Extat háctenùs inter régulas Patrum institutiónis norma quam illi præscripsit; cujus prima lex erat, ut nulli unquàm licéret exíre è monastério. A Symmacho Papa, qui eum Romam invitáverat, humaníssimè exceptus est, & pállii dignitáte auctus.

Lectio vj.

PLúribus interfuit præfuitque Concíliis; imprímìs Arausicáno secundo, in quo de grátia & líbero arbítrio viginti quinque Cánones promulgáti sunt; in quibus inter cétera definítum est Cánone quinto, quòd, si quis, sicut augmentum, ita étiam inítium fídei, ipsumque credulitátis affectum naturáliter nobis inesse dicat, Apostólicis dogmátibus adversári comprobétur. Hoc erróre damnáto, sana de Christi grátiâ doctrína ex ipsis Augustíni senténtiis sancíta est, juxtà Capítula quæ à Felíce Románo Pontífice, auctoritáte Sedis Apostólicæ munítа Cæsárius suscéperat. Scripsit Cæsárius speciálem librum de grátia Dei, & líbero arbítrio, adversùs senténtiam Fausti Rhegiensis Epíscopi, & in Scriptúram enarratiónes, & homílias,

cum epístolis super vária rerum divinárum argumenta, viris Religiósis, ut in appendíce Gennádii légitur, omnínò necessárias; undè post Irenæum & Hilárium præcípuus Ecclésiæ Gallicánæ Doctor agnóscitur. Demùm exactis in Pontificátu annis quadraginta, prídiè festum sancti Augustíni, uti se, & optáre, & speráre díxerat, è vivis excessit anno ætátis septuagésimo-tértio, Christi quingentésimo-quadragésimo secundo; & in Basílica sanctæ Maríæ sepultus est.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 6.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum; & malus homo de malo thesauro profert malum. Ex abundántia enim cordis os lóquitur. Et réliqua.

Homília sancti Cæsárii, Epíscopi.

Homil. 26 tom. 2. Biblioth. Patrum Paris.

QUamvis mélius sit fácere quàm nosse, priùs est tamen nosse quàm fácere; debet enim díscere qui optat impléro. Ut ergò ista beatitúdo per Dei grátiam impleátur in vobis, si in veritáte, ut crédimus, esuríitis & sitítis justítiam, quótiès vobis verbum Dei fúerit tárdiùs prædicátum, nolíte expectáre ut vobis ultrò illud debeámus ingérere, sed étiam vos ipsi quasi rem vobis jure débitam fidéliter à nobis ac sitienter exígite. Nam si nos semper ultrò velímus offerre, & vos aliquótiès, tardántibus nobis, voluéritis exígere; póssumus ab illis qui perículum nostrum néściunt, importúni fórsitan judicári. Sed qui benè novit quàm grave pondus immíneat cervícibus sacerdótum, intélligit quòd quamvis verbum Dei assíduè prædicémus, minùs tamen réddimus quàm debémus. Testificátur enim sacerdótibus Spíritus sanctus per Prophétam: Clama, ne cesses; & Apóstolus: Memóriam meî retinéte, quóniam per triénnium non cessávi, die ac nocte cum lácrymis monens unumquemque vestrûm. Si Apóstolus, ut se apud Deum absólveret, die noctúque verbum Dei prædicábat; quid de nobis fiet qui vix vel post multos dies commisso nobis gregi spirituália páscua providémus?

Lectio viij.

PRoptéreà contestátur Timótheum idem Apóstolus, dicens: Testíficor coram Deo & Christo Jesu

qui judicatúrus est vivos & mórtuos, per adventum ipsíus & regnum ejus. Et quasi interrogarétur quarè tàm metuendam contestatiónem præmítteret, secútus adjunxit: Prædica verbum, insta opportúnè, importúnè; árgue, óbsecra, íncrepa. Quid est, opportúnè, importúnè? nisi opportúnè, voléntibus; importúnè, noléntibus? Voléntibus audíre verbum Dei offerendum est, fastidiéntibus ingerendum; ne fortè contrà nos ante tribúnal Christi stantes, dicant se à nobis admónitos non fuisse, & animárum illórum sanguis de nostris mánibus exquirátur. Undè cum grandi timóre pensáre debémus, ne ad nos étiam illa terríbilis senténtia dirigátur, quam servus ille méruit audíre qui acceptum talentum duplicáre nóluit. Quia ergò & nostrum, & vestrum perículum agnovistis, quótiès evénerit ut vobis verbum Dei tárdiùs ministrétur, sic hoc molestè accípite, quómodò si córpori vestro quotidiáni victûs substántia subtrahátur. Non enim apud nos major debet esse córporis fames quàm ánimæ. Nam quantùm ánimam digniórem esse nóvimus, tantùm de ejus victu majórem sollicitúdinem habére debémus.

Lectio ix.

Hoc ídeò dico, ut & in nobis & in vobis ista similitúdo servétur. Cúpimus enim à vobis istam desiderábilem inquietúdinem sustinére, dúmmodò ánimas vestras vidére mereámur in amóre Christi profícere. Undè sicut nobis éxpedit collectis Scripturárum flóribus spiritálem cibum confícere, ita & vos oportet cum grandi aviditáte requírere. Nam quómodò solent vítuli matrum úbera cum grandi ímpetu inquietáre, ut de interióribus eárum necessárium sibi possint extráhere cibum; ita pópuli christiáni sacerdótes suos; velut sanctæ Ecclésiæ úbera, assíduâ debent interrogatióne provocáre, ut cibum possint sibi salútis acquírere, & victum ánimæ suæ necessárium providére; ne fortè (si & sacerdótes tárdiùs volúerint offerre, & pópuli nímiis impedimentis mundi istíus occupáti, dedignentur inquírere) impleátur illud quod scriptum est: Mittam, inquit, famem in terram, non famem panis aut sitim aquæ, sed audiendi verbum Dei. Crédimus tamen de Dei misericórdia, quòd ita & nobis stúdium legendi vel prædicandi; & vobis audiendi desidérium præstáre dignábitur; ut ante tribúnal

æterni júdicis, & nos de prædicatiónibus nostris bonam possímus réddere ratiónem, & vos pro benigna obediéntia, & bonórum óperum perseverántia, ad ætérnæ salútis præmia perveníre.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo æternæ salútis beátum Cæsárium ministrum tribuísti: præsta, ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis; Per.

VESPERÆ de sequenti.

DIE XXVIII.

In Festo

SANCTI AUGUSTINI, Hipponensis Episcopi & Ecclesiæ Doctoris.

Duplex - majus.

Omnia de Communi Doct. exceptis quæ seq.

IN I. VESPERIS.

Ps. de Fer. & sic in toto Off.

Ant. 1. f. ERat vir astútus, multórum erudítor, & ánimæ suæ inútilis. *Eccli.* 37.

Ant. 2. Derelíquit Deum factórem suum, & recessit à Deo salutári suo. *Deut.* 32.

Ant. 3. a. Flebat mater ejus irremediabílibus lácrymis, atque dicébat: Heu, heu me, fili mi! *Tob.* 10.

Ant. 5. C. Cùm esset amáro ánimo, orávit ad Dóminum, flens lárgiter, & ait ei Sacerdos: Vade in pace; & Deus det tibi petitiónem tuam, quam rogasti eum. 1. *Reg.* 1.

Ant. 4. E. Fílius honorábilis mihi: idcircò conturbáta sunt víscera mea super eum: míserans miserébor ejus, ait Dóminus. *Jerem.* 31.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

CAstigasti me, & erudítus sum, quasi juvénculus indómitus: converte me, & convertar: quia tu Dóminus Deus meus. Postquàm enim convertisti me, egi pœniténtiam.

℞. Audívi vocem dicentem: Accipe librum & dévora illum; * Et † Accépi librum, & devorávi illum, & erat in ore meo tanquàm mel dulce. ℣. Factum est verbum à Dómino, dicens: Tolle & lege. * Et. Glória Patri † Accépi librum. *Apoc.* 10. *Jerem.* 36.

HYMNUS.

QUid non, Christe, potes? Néscia cédere
Ut gaudes sine vi rúmpere péctora!
Ut victríce manu quos súbigis, tuæ
Formas milítiæ duces!
Insánâ túmidus dùm sapiéntiâ
Augustínus ovat, nec pátiens regi,
Spreto, ferre priùs quod décuit, jugo,
Vanis servit amóribus.
Errórum ténebris ut prémitur miser,

Lucem quærit amans, quam trépidus fugit,
Pectus sollícitant hinc bona gáudia,
Hinc rursùs mala dístrahunt.
At cùm plena suo lúmine Véritas
Affulsit Júveni, térrita nox fugit;
Et divínus Amor sacrílegos piis
Ignes ígnibus éxcutit.
Quas victus lácrymas, quos gémitus dedit!
Altè, corda domans spíritus íncubat:
Rumpit vincla, sacro flúmine tíngitur,
Christi libérior jugo.
Tùm quæsíta diù pax ánimo redit,
Vanescunt dúbiæ lucis imágines,
Sublími plácidæ mentis in ótio,
Vero lúmine páscitur.
Qui lucis pater est, glória sit Patri;
Qui lux ipsa Patris, glória Fílio;
Amborumque tibi, nexus amábilis,
Compar glória, Spíritus. Amen.

℣. Dirupisti, Dómine, víncula mea: ℟. Tibi sacrificábo hóstiam laudis. *Ps.* 115.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Grátiâ Dei sum id quod sum, & grátia ejus in me vácua non fuit. 1. *Cor.* 15.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Cæsarii, *Ant.* Qui docti. ℣. Beátus. xxxv. *Oratio*, Deus, qui pópulo. *suprà.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. d. Abjiciámus ópera tenebrárum, sicut in die honestè ambulémus. *Rom.* 13.

In fine Hymni, Doxologia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus;
Qui grátiæ das víndicem,
Fac, corde regnet grátia. Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. D. Induímini Dóminum Jesum Christum; & carnis curam ne fecéritis in desidériis. *Rom.* 13.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Fontem sapiéntiæ Dóminum; * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1.

Ps. 94. Veníte 2.

HYMNUS.

Nunc cœlo, stygiis líbera péstibus,
Effer conspícuum, Rellígio, caput:
Augustínus adest, cédite, Tártara,
Tanto cédite lúmini.
Sacris, undè Deum pléniùs háuserat,
Pectus multa capax imbúerat libris;
Illi nuda patent, quæ fúerant priùs
Densis óbsita núbibus.
Tantis quanta venit de ténebris dies!

Vires indè novas, hinc ánimos refert;
Armis undè Érebi tela retúnderet,
Se cœléstibus índuit.

Hinc hostes cálami figit acúmine,
Illinc ore potens fulmíneo tonat:
Christi vellit agro, quæ ségetem necant
Errórum mala sémina.

Christi Sponsa, novas scissa per hæreses,
Per te tuta suis fulget honóribus,
Cui dos una fuit, páctaque désuper,
Simplex, únaque Véritas.

Actos dissídiis, & malè tránsfugas,
Ut priscæ fídei restítuas Patres,
Ter centum, duce te, Pontífices suis
Sese sédibus ábdicant.

Quæ vis blanda Dei te rápuit tibi,
Illam gratus amas pándere pósteris,
Ut natúra húmilis cedat amábili
Ultrò súbdita grátiæ.

Qui lucis pater est, glória sit Patri;
Qui lux ipsa Patris, glória Fílio;
Amborumque tibi, nexus amábilis,
Compar glória, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex vita ejus per Possid. discip. ejus scripta, & ex scriptis ejus.

AUgustínus, Tagaste in Africa natus, adolescens in amóres illícitos & Manichæórum hæresim impégit. Carthágine primùm Rhetóricam dócuit, deindè Romæ, ac Medioláni; ubi cùm Ambrósii frequens esset audítor, paulátim in Cathólicos propénsior factus, sacros códices, à quorum lectióne priùs abhorrébat, evólvere studiósiùs cœpit, & novæ vitæ institútum meditári. Verùm cùm diù multùmque secum ipse luctátus, conversiónem procrastinásset; tandèm insólitâ voce admónitus ut légeret, ex verbis Apóstoli in quæ íncidit, derepentè mutátus est, & ab Ambrósio aliquantò pòst, annum agens tricésimum-tértium, in Páschate baptizátus. Cùm pátriam repéteret, matri ad Ostia Tiberína defunctæ supréma christiánæ pietátis offícia persolvit. Reversus in Africam, rus se recépit, ut uni Deo vacáret.

Lectio v.

HIppónem-régium evocátus, ut virum ipsíus audiendi cúpidum Deo lucrarétur; raptus à pópulo, invítus atque ubertìm flens,

Présbyter civitátis ordinátus est à Valério Epíscopo: qui cùm génere Græcus esset, nec satìs Latínè sciret, potestátem ei fecit in Ecclésia coram se Evangélium prædicandi; idque ex more Orientálium, sed præter Africánæ Ecclésiæ consuetúdinem. Tùm Augustínus monastérium intrà Ecclésiam instítuit, & cum Dei servis vívere cœpit secundùm régulam sub sanctis Apóstolis constitútam. Véritus autem Valérius jam sénior, ne sibi Augustínus ab áliis Ecclésiis præriperétur, obtínuit à Primáte Carthaginensi, ut sibi adhuc viventi darétur Coepíscopus. In Episcopátu commúnem vitæ ratiónem, quam Présbyter instítúerat, cum Cléricis ténuit. Vestis ejus ac supellex nec nítida nímiùm, nec abjecta. Ita frugáli & parcâ mensâ utebátur, ut non nisi propter hóspites & infirmos carnes ad legúmina & ólera adhibéret; eamque lectióne aut disputatióne, exclúsâ pénitùs obtrectatióne, semper condiébat. Causis dirimendis vacábat per totam diem, sæpè jejúnus. Ut páuperes áleret, cùm non esset ália facultas, sacra vasa frangi jubébat. Pupillos dumtáxat invisébat & víduas: feminárum autem monastéria non adíbat, nisi urgente necessitáte: cùmque ab ægrotántibus peterétur ut ipsis manus impóneret, ad eos sine mora pergébat. Quin & áliquos, éditis miráculis, sublevávit; ægrum enim ad se addúctum æger ipse manûs impositióne sanávit: energúmenos étiam, fusis in oratióne lácrymis, Présbyter & Epíscopus liberávit.

Lectio vj.

Acérrimus contrà omnes hæreses cathólicæ veritátis propugnátor, Manichæos, quos statìm à baptismo aggressus fúerat, tùm scriptis tùm públicis disputatiónibus confutávit. Arianórum hæresim singulári veritátis illustratióne profligávit. Ecclésiæ unitátis stúdio, quam adversùs Donatistas validíssimè tutátus est, Epíscopos penè trecentos indúxit, ut schismáticis ad Ecclésiam redeúntibus, non honórem modò sédium servárent, sed &, si opus esset, Epíscopátum céderent. Grátiam Christi, suo témpore à Pelagiánis impugnátam, invictíssimè afféruit; eorúmque in Semipelagiánis relíquias, morti jam próximus, repressit. Adversùs Paganórum calúmnias & erróres Religiónem Christiánam, eruditíssimo præsertìm ópere de Civitáte Dei, vindicávit. In Confessiónum ac Retractatió-

num libris, à se gesta scríptaque magnâ cum humilitáte sevérus judex recénsuit. De Scriptúra váriis tractátibus sapientíssimè dissèruit. Difficíllimas quæstiónes undequáque sibi propósitas suis epístolis enodávit. Eum Theodósius júnior nominátìm invitávit ad Synodum Ephesínam in causa Nestórii, cujus erróres jam ipse scriptis præfocáverat : sed morte præventus, Concílio interesse non pótuit. Vándalis enim tértium jam mensem Hippónem obsidéntibus, in extrémum morbum íncidit : atque ubi lecto decúbuit, Psalmos de pœniténtia parieti jussit affígi, quos profúsis lácrymis júgiter meditátus, & per decem últimos dies soli inténtus oratióni, obdormívit in Dómino anno ætátis septuagésimo-sexto, Christi quadringentésimo trigésimo. Pro commendanda córporis ejus depositióne, sacrifícium Deo oblátum est. Testamentum nullum fecit; quia undè fáceret, ait Possídius, Christi pauper non hábuit. Corpus ejus primùm in Sardíniam translátum est; pósteà Papíam, ad Basílicam sancti Petri in Cœlo áureo, nunc sancti Augustíni dictam ; ubi tunc Mónachi sub régula sancti Benedicti Deo militábant.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore ; Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quòd si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultrà, nisi ut mittátur foràs, & conculcétur ab homínibus. Vos estis lux mundi. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 23. Ed. Ben.

OMnes hómines, lucernæ, cùm sápiunt; lucent, & spíritu fervent. Permansérunt enim servi Dei lucernæ bonæ, ex óleo misericórdiæ illíus, non ex víribus suis. Grátia quippè Dei gratúita, illa óleum lucernárum est. Plùs enim illis ómnibus laborávi, ait quædam lucerna : & ne víribus suis ardére viderétur, adjunxit : Non ego autem, sed grátia Dei mecum. Lucernæ ergò & Apóstoli : & grátias agunt, quia accensi sunt lúmine veritátis, & fervent Spíritu caritátis, & súppetit illis óleum grátiæ Dei. Si non essent lucernæ, non díceret illis Dóminus : Vos estis lumen mundi. Pósteà ostendit ne tale lumen se putárent, quale dictum est, Erat lumen verum quod illúminat omnem hóminem venien-

in hunc mundum. Er-
:ùm & discípulis díce-
Vos estis lumen mundi,
liquid sibi tribútum pu-
ınt quod de solo Christo
·lligendum esset, & ita
:rnæ vento supérbiæ ex-
;uerentur ; contínuò
junxit : Sic lúceat lu-
ı vestrum coram homí-
ıs, ut videntes bona
ra vestra, gloríficent,
ı vos, sed Patrem ves-
m qui in cœlis est.

:ctio viij. Serm. 340.

Uid retríbuam Dómi-
no, pro ómnibus quæ
:íbuit mihi ? Si dicam
: me retribúere, quòd
co oves ejus ; hoc fá-
, non ego, sed grátia
i mecum. Ubì ergò re-
ɔútor invéniar, cùm
què prævéniar ? Et ta-
n, quia gratìs amámus,
a oves páscimus, mer-
em quærimus. Quómo-
fiet istud ? quómodò cón-
uit, Gratìs amo ut pas-
n, & mercédem posco,
a pasco ? Nullo modo
ret hoc, nullo modo
rces quærerétur ab eo
gratìs amátur, nisi mer-
esset ipse qui amátur.
m si hoc retribúimus
ɔ eo quòd nos redémit,
ia ejus páscimus oves ;
ɔ eo ipso quid retribué-
ıs, quòd nos fecit esse
stóres ? Mali namque
stóres (quod à nobis ab-
) nostrâ malítiâ sumus :
ni verò (quod ab illo
nobis adsit) nisi ejus grá-
tiâ esse non póssumus. Undè
& vos, fratres mei, præ-
cipientes rogámus, ne in
vácuum grátiam Dei reci-
piátis. Fácite nostrum mi-
nistérium fructuósum. Ad-
juváte nos & orando &
obtemperando ; ut nos vo-
bis non tàm præesse quàm
prodesse delectet.

Lectio ix. Serm. 339.

PErículum meum est, si attendam quómodò laudátis, & dissímulem quómodò vivátis. Ille autem novit sub cujus óculis loquor, imò sub cujus óculis cógito, non me tàm delectári láudibus populáribus, quàm stimulári & angi quómodò vivant qui me laudant. Laudári autem à malè vivéntibus nolo, abhórreo, detestor : dolóri mihi est, non voluptáti. Laudári autem à benè vivéntibus, si dicam, Nolo, méntior : si dicam, Volo, tímeo ne sim inanitátis appeténtior quàm soliditátis. Ergò quid dicam ? Nec plenè volo, nec plenè nolo. Non plenè volo, ne in laude humána perícliter : non plenè nolo, ne ingráti sint quibus prædico.

℟. Implétus es quasi flumen sapiéntiâ : * Longè divulgátum est nomen tuum, & diléctus es in pace tua, & in interpretatiónibus mirátæ sunt terræ. ℣. Tu assecútus es doctrínam, si-

dem, longanimitátem, ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in justítia. * Longè divulgátum est. Glória Patri. * Longè divulgátum est. *Eccli.* 47. 2. *Tim.* 3.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Os meum loquétur sapiéntiam, ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Ps.* 48.

AD LAUDES.

Ant. 7. *d.* DEdit illi Deus sapiéntiam, & prudéntiam multam nimis, & erat nominátus in universis géntibus per circúitum. 3. *Reg.* 4.

Ant. 5. a. Universa terra desiderábat vultum ejus, ut audíret sapiéntiam ejus, quam déderat Deus in corde ejus. 3. *Reg.* 10.

Ant. 3. *a.* Expósuit ómnia; nec quidquam fuit, quod non perspícuum fécerit. 2. *Paral.* 8.

Ant. 6. Consílium quod dabat in diébus illis, quasi si quis consúleret Deum: sic erat omne consílium ejus. 2. *Reg.* 16.

Ant. 4. *E.* Contrívit inimícos úndiquè, & extirpávit contrários, & subjécit ei Dóminus omnes hostes. *Eccli.* 47.

CAPITULUM. *Eccli.* 50.

QUasi stella matutína in médio nébulæ, & quasi luna plena in diébus suis lucet; & quasi sol refulgens, sic ille effulsit in templo Dei.

HYMNUS.

ASsertor fídei summus, & árbiter,
Inconcussa stetit quo duce véritas,
Dicet Rellígio, te páriter suum
Dicet grátia víndicem.
Tanti vix cápiens flúmina lúminis,
Scribis plena Deo mille volúmina,
Omnes undè bibant lárgiùs, & Deum
Puris fóntibus háuriant.
Dictat nempè tibi, qui Deus ássidet;
Scriptis ipse præest, ipse regit manum;
Cœlestes áperit non penetrábilis
Thesauros sapiéntiæ.
Fidens ingénio ne caput éfferas,
Mentis prima vagæ vúlnera détegis,
Excelso ráperis quò própior Deo,
Hoc fis tu tibi vílior.
Doctor jam dócilis, magnánimus sequi
Quo te cumque vocat prævia Véritas,
Quâ solâ régeris, rebus in árduis
Hâc solâ regis ómnia.
Nil damnas témerè, nil léviter probas,
Anceps certa Dei lúmina cónsulis,
Cedis sponte; tibi víncere nam pudor,

In quo cédere glória.
Tu, quem pascit amor, núdaque Véritas,
Si te nostra movent, nos bonus áspice,
Flammis ure tuis frígida péctora,
Et mentes dúbias rege.
Qui lucis pater est, glória sit Patri,
Qui lux ipsa Patris, glória Fílio;
Amborumque tibi, nexus amábilis,
Compar glória, Spíritus. Amen.

℣. Introíbo in poténtias Dómini, ℟. Usquè in altíssima quæ fecisti magnália. Ps. 70.

Ad Benedictus.

Ant. 7. a. Ministérium verbi accépi à Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei. *Act.* 20.

Oratio.

OMnípotens & miséricors Deus, qui beátum Augustínum Evangélii grátiæ tuæ testem & propugnatórem in Ecclésia suscitasti: ejusdem grátiæ, quæsumus, in nobis ostende virtútem; ut & voluntátem tuam, te docente, cognóscere, & eam corde magno valeámus, te operante, perfícere; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

AD HORAS.

Doxologia,

Sit laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus;
Qui gratiæ das víndicem,
Fac, corde regnet grátia.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 7. *d.* Dedit.

In ℟. *br.* ℣. Qui es via, * véritas, & vita. *Joan.* 14.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Universa terra.

CAPITULUM. *Sap.* 8.

HAbébo propter sapiéntiam claritátem ad turbas, & honórem apud senióres júvenis: & acútus invéniar in judício, & in conspectu poténtium admirábilis ero, & fácies príncipum mirabuntur me.

℟. *br.* Constítuit eum Dóminus, * Ut erudíret príncipes; Constítuit. ℣. Et senes * prudéntiam docéret. * Ut erudíret. Glória. Constítuit. *Ps.* 104.

℣. Loquétur poténtias Dómini; ℟. Audítas fáciet omnes laudes ejus. *Ps.* 105.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Expósuit.

CAPITULUM. *Sap.* 8.

LOquente me respícient, & sermocinante me plura, manus ori suo impónent. Prætéreà habébo per sapiéntiam, immortalitátem: & memóriam ætérnam his, qui post me futúri sunt, relinquam.

℟. *br.* In ætérnum * Non

commovébitur. In ætérnum. ℣. Dispónet sermónes suos * in judício ; * Non commovébitur. Glória. In ætérnum. *Ps.* 111.

℣. Pronuntiábo mirabília tua, Dómine ; ℟. Poténtiam tuam, & justítiam tuam. *Ps.* 70.

AD NONAM.

Ant. 4. *E.* Contrívit.

CAPITULUM. *Eccli.* 46.

INvocávit Altíssimum poténtem in oppugnando inimícos úndiquè, & audívit illum magnus & sanctus Deus.

℟. *br.* Pérsequar inimícos meos, * Et comprehendam illos. Pérsequar. ℣. Et non convertar * donec defíciant ; * Et comprehendam. Glória. Pérsequar.

℣. Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus ; ℟. Liberátor meus de inimícis meis. *Ps.* 17.

VESPERÆ de sequenti.

[*Si alicubi per Diœcesim Festum S. Augustini habeat II. Vesperas, sumuntur Antiphonæ è Laudibus, Capitulum, &c. ut sequitur.*

CAPITULUM. *Phil.* 4.

QUæ & didicistis, & accepistis, & audistis, & vidistis in me, hæc ágite, & Deus pacis erit vobiscum.

Hymnus, Assertor fidei. *ut suprà ad Laudes.*

℣. Dómine, Dómine, virtus salútis meæ ; ℟. Obumbrasti super caput meum in die belli. *Ps.* 139.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Máximus in salútem electórum Dei expugnáre insurgentes hostes : quis ante illum réstitit ? Nam hostes ipse Dóminus perdúxit. *Eccli.* 46.

Oratio, Omnípotens. *suprà.*

Fit Commem. S. Joannis, Ant. Dico. ℣. Dixi. *cum Orat. infrà.*]

DIE XXIX. AUGUSTI.
IN FESTO
DECOLLATIONIS
S. JOANNIS BAPTISTÆ.
SOLEMNE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.
Psalmi de Feria.

Ant. Ecce ego mitto 3. a. Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam. *Malach.* 3.

Ant. 1. g. Mittam vobis Elíam Prophétam, ántequàm véniat dies Dómini. *Malach.* 4.

Ant. 2. Convertet cor patrum ad fílios, & cor filiórum ad patres eórum. *Malach.* 4.

Ant. 6. Erit quómodò scriptum est in Fílium hóminis, ut multa patiátur, & contemnátur. *Marc.* 9.

Ant. 4. *E.* Si vultis recípere, Joannes ipse est Elías qui ventúrus est. *Matth.* 11.

CAPITULUM. *Act.* 12.

Deus ex sémine David secundùm promissiónem edúxit Israël Salvatórem Jesum, prædicante Joanne ante fáciem advéntûs ejus baptismum pœniténtiæ omni pópulo Israël.

℟. Misistis ad Joannem, & testimónium perhíbuit veritáti: * Ille erat lucerna ardens & lucens. ℣. Surréxit Elías Prophéta quasi ignis, & verbum illíus quasi fácula ardébat: * Ille. Glória Patri. *Repet.* ℟. Misistis. *usquè ad* ℣. *Joan.* 5. *Eccli.* 48.

HYMNUS.

Quis ille, sylvis è penetrálibus
Egressus, ad se tot pópulos trahit?
Ab ore pendentes loquentis
Quâ súbitò tenet arte turbas?
An ille fastu regífico tumens,
Molli solútus díffluit ótio?
Levis-ne-arundo ventilátur
Arbítrio populáris auræ?
Atqui ter annos jam dècies trahit

Vitam in profundis sál-
tibus ásperam,
Virtútis Elíæ futúrus
Atque ánimi generósus
hæres.
Ergò sevéram Númmis óm-
nibus
Ostentat iram, non tí-
midus mori :
Assertor acer véritátis,
In próceres tonat, inque
plebem.
Aulâ receptum non rétinet
timor,
Non blanda flectit grátia
Príncipis,
Contamináti quin re-
prendat
Flagítium opprobrium-
que lecti.
Sit summa Patri, súmma-
que Fílio,
Sanctóque compar glória
Flámini,
Sanctæ litémus Trinitáti
Perpétuo pia corda cultu.
Amen.

℣. Dixi iníquis : Nolíte iníquè ágere ; ℟. Et delinquéntibus : Nolite exaltáre cornu. *Ps.* 74.

Ad Magníficat.

Ant. J. duplicanda. Dico vobis quia Elías jam venit, & non cognovérunt eum; sed fecérunt in eo quæcumque voluérunt. *Matth.* 17.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Pro Commem. sancti Augustini, Ant. Máximus. ℣. Dómine. *Oratio*, Omnípotens & misericors Deus, qui beátum Augustínum, *ut suprà.*

AD COMPLETORIUM,

Psal. & Capit. de Fer. reliqua ut infrà post II. Vesp.

AD OFFIC. NOCT.

Invit. Dóminum qui dat voci suæ vocem virtútis, * Veníte, adorémus. *Ps.* 67.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

IMpúnè Vati non erit,
ímpotens
Totum furórem fémina
cólligit ;
Iræque causas aggerando
Extímulat fera corda re-
gis.
Quid non libído cogis adúl-
tera ?
Dantur caténis innócuæ
manus :
At alligári veritátis
Néscia vox, sua jura ser-
vat.
Christum vel atro cárceris
in specu
Præco fidélis núntiat ;
& suos
Divína patranti Magis-
tro
Discípulos jubet ire tes-
tes.
Vinctus triumphat ; tu pá-
vitans fremis,
Tyranne. Cæcum mens
malè cónscia
Quatit flagellum : stricta
Vatem
Impávidum fériet secú-
ris.
Sit summa Patri, súmma-
que Fílio,

Sanctóque compar glória Flámini,
Sanctæ litémus Trinitáti
Perpétuo pia corda cultu. Amen.

Psalmi de Dominica, & sic in toto Officio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. *a.* Venit Joannes in omnem regiónem Jordánis, prædicans baptismum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum. *Luc.* 3.

Ant. 5. a. Hic est qui dictus est pet Isaíam Prophétam, dicentem : Vox clamantis in deserto, Paráte viam Dómini. *Matth.* 3.

Ant. 8. *G.* Exíbat ad eum omnis Judæa ; & baptizabantur ab eo in Jordáne, confitentes peccáta sua. *Matth.* 3.

℣. Vox Dómini super aquas, ℟. Vox Dómini concutientis desertum. *Ps.* 28.

Incipit Jeremías Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

VErba Jeremíæ fílii Helcíæ, de Sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth, in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ fílii Amon regis Juda, in tértio décimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim fílii Josíæ regis Juda, usquè ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ fílii Josíæ regis Juda, usquè ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens : Priusquàm te formárem in útero, novi te : & ántequàm exíres de vulva, sanctificávi te, & prophétam in géntibus dedi te.

℟. Videns Joannes multos Pharisæórum venientes ad baptismum suum, dixit eis : Progénies viperárum, quis demonstrávit vobis fúgere à ventúra ira ? * Fácite ergò fructum dignum pœniténtiæ. ℣. Replétus sum fortitúdine Spíritûs Dómini, judício, & virtúte; ut annúntiem Israël peccátum suum : * Fácite. *Matth.* 3. *Mich.* 3.

Lectio ij.

ET dixi, A, a, a, Dómine Deus : ecce néscio loqui, quia puer ego sum, & dixit Dóminus ad me : Noli dícere : Puer sum, quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis : & univérsa quæcumque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas à fácie eórum : quia tecum ego sum ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, & tétigit os meum : & dixit Dóminus ad me : Ecce dedi verba mea in ore tuo : Ecce constítui te hódiè super gentes, & super regna, ut evellas, & déstruas, & dispérdas, & dis-

sipes, & ædífices, & plantes.

℟. Interrogábant eum turbæ : Quid faciémus ? Dicébat illis : Qui habet duas túnicas, det non habenti. Et dixit ad publicános : * Nihil ámpliùs quàm quod constitútum est vobis, faciátis. ℣. Vir si fécerit justítiam, per vim nihil rapúerit, panem suum esurienti déderit, vitâ vivet : * Nihil. *Luc.* 3. *Ezech.* 18.

Lectio iij.

TU ergò accinge lumbos tuos, & surge, & lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes à fácie eórum : nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippè dedi te hódiè in civitátem munítam, & in columnam férream, & in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, & sacerdótibus, & pópulo terræ. Et bellábunt adversùm te, & non prævalébunt : quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

℟. Interrogábant eum & mílites : Quid faciémus & nos ? Ait illis : Contenti estóte stipéndiis vestris. * Multa quidem & ália exhortans, evangelizábat pópulo. ℣. Mónita salútis dabat eis, & consolabátur eos. * Multa. Glória. *Repetitur* ℟. Interrogábant. *usquè ad* ℣. *Luc.* 3. *Tob.* 1.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. *E.* Venérunt ad Joannem, & dixérunt ei : Ille cui tu testimónium perhibuisti trans Jordánem, ecce hic baptízat ; & omnes véniunt ad eum. *Joan.* 3.

Ant 2. Respondit Joannes : Ipsi vos mihi testimónium perhibétis, quòd díxerim : Non sum ego Christus, sed quia missus sum ante illum. *Joan.* 3.

Ant 1. a. Illum opportet créscere, me autem mínui. Qui desursùm venit, super omnes est. *Joan.* 3.

℣. Tu es lucerna mea, Dómine : ℟. In te enim curram accinctus. 2. *Reg.* 22.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 28. *in Ep.* 2. *ad Cor.*

Lectio iv.

UT virtúte nihil púrius est, sic improbitáte nihil obscœnius est. Illa enim sole splendídior est : hæc cœno fœtídior. Atque hoc suo testimónio comprobáre illi queant, qui in cœno volutantur, atque in ténebris versantur, cùm ab áliquo eórum, qui in virtúte vivunt, sese coárgui víderint, vel étiam eum conspéxerint. Tùm demùm miésriam suam apértiùs agnoscunt, ac velut immisso quodam rádio fœditátem

ſuam cóntegunt, atque ante conſciórum ora erubeſcunt; étiamſi hic ſervus ſit, ille liber; hic ſúbditus, ille rex. Sic Heródes, cùm reprehenſiónum pudórem ferre non poſſet, (ſiquidèm prophéticæ vocis ingens, ac præclárus ſplendor erat,) Joannem in cárcerem conjécit, tanquàm qui nudus eſſet, ac lucernam extínguere conarétur, ut rursùs in ténebris dégeret. Cur enim non eum contempſit? Num Joannes eum in judícium tractúrus erat? Num adultérii pœnas ab eo expétiit? Nonnè reprehénſio duntáxat erant ea quæ dicebantur? Quid ergò métuit ac tremit? Annon verba erant, ac ſimplex ſermo? Sed hujúſmodi verba magìs quàm res ipſæ pungébant. Non eum ad judícium, ſed ad áliud conſciéntiæ tribúnal pertrahébat; omneſque eos qui líberâ cogitatióne ſuffrágium tunc ferébant, júdices ipſi conſtituébat. Quocircà tremébat tyrannus, virtútis ſplendórem haud ferens. Vides quanta philoſóphiæ vis ſit? Eum qui caténis vinctus erat, tyranno ſplendidiórem réddidit; effecitque ut hic illum formidáret ac trémeret.

℟. Heródes cùm corriperétur á Joanne de Herodíade uxóre fratris ſui, & de ómnibus malis quæ fecit, * Adjécit & hoc ſuper ómnia, & inclúſit Joannem in cárcere. ℣. Non récipit ſtultus verba prudéntiæ; & cùm in profundum vénerit peccatórum, contemnit: * Adjécit & hoc. *Luc.* 3. *Prov.* 18.

Ex Libro ejuſdem ad eos qui ſcandalizati ſunt. C. 22.

Lectio v.

PErpende quómodò affectum fuiſſe veriſímile eſt Heródem reprehenſum à vincto, cùm cérneret nihil eum de loquendi libertáte propter caténam remíttere, ſed occídi malle quàm pulchérrimam illam líberè loquendi facultátem amíttere. Cógita quis ex homínibus illíus ætátis, vel étiam conſequentis ævi, cùm hæc cérneret & audíret, quantumvis deſes ac remiſſus eſſet, at exíguo tamen judício valéret, non ſummam utilitátem indè decérperet. Noli enim mihi commemoráre ſcelerátos & ſtultos hómines, ſocordes, totos córpori curando addictos, ac fóliis levióres. Iſti enim non his ſolùm, ſed re quâvis quæ accíderit, offenduntur: non áliter ac pópulus Judæórum, qui & cùm manna coméderet, & cùm panem, páriter moróſus erat & offendebátur, ſive in Ægypto eſſet, ſive ab

Ægypto liberátus, sive adesset Moyses, sive abesset. Verùm illos in médium mihi prodúcito, qui sóbrii erant & vígiles : & cum ánimo tuo réputa quantam ipsos probábile sit utilitátem indè percepisse, cùm ánimam constantem cérnerent, mentem invíctam, linguam máximâ libertáte loquendi præditam ; hóminem deserti íncolam, regem superáre ; vinctum esse, nec tamen cédere ; cápite truncári, nec silére.

℟. Joannes in vínculis duos de discípulis suis misit ad Jesum. In ipsa autem hora multos curávit Jesus à languóribus, & ait : Dícite Joanni quæ vidistis ; & * Beátus qui non fúerit scandalizátus in me. ℣. Ne extimescas fáciem potentis, & ponas scándalum in æquitáte tua : * Beátus qui non fúerit. *Matth.* 11. *Luc.* 7. *Eccli.* 7.

Lectio vj.

SEd ne hìc quidèm subsiste ; verùm ea quæ secúta sunt, exámina. Caput amputávit Heródes, cápite truncátus est Joannes. Quis ergò beátus ab ómnibus prædicátur ? quis imitandus propónitur ? quis celebrátur ? quis coronátur ? quis præcóniis ornátur ? quis laudátur ? quis commendátur ? quis in hunc usquè diem reprehendit ? Nonnè in síngulis Ecclésiis hic quidèm clamat : Non licet tibi habére uxórem fratris tui : ille verò diffamátur étiam post óbitum ob adultérium, insániam, & audáciam ? Consídera verò præter ea quæ dicta sunt, quanta virtus esset captívi, tyranni imbecíllitas. Nam hic quidèm non pótuit linguam unam compéscere ; sed, eâ sublátâ, sexcenta pro illa & cum illa ora reserávit. Síquidèm unusquisque dùm Evangélium illud legit, dicit ; Non licet tibi habére uxórem fratris tui : & sine Evangélio in cœtibus, in congréssibus, vel étiam ad ipsos últimos mundi límites, hanc vocem áudies ; & justum illum vidébis etiamnùm clamantem, inculcantem, & nequítiam tyranni redarguentem. Quid ergò detrimenti cepit ex óbitu justus ille ? quid ex morte violenta ? quid ex caténa ? quid ex cárcere ? Quos autem non corréxit, quibus cor sáperet, ex iis quæ dixit, ex iis quæ passus est, ex iis quæ nunc prædicat, éadem prorsùs quæ cùm víveret ?

℟. Cùm discessissent núntii Joannis, cœpit Jesus de Joanne dícere ad turbas : Quid existis in desertum vidére ? Arúndinem vento agitátam ? * Dico vobis : major inter natos mulíerum Prophéta Joanne Baptistâ

nemo est. ℣. Sicut Angelus Dei, sic est, ut nec benedictióne nec maledictióne moveátur. * Dico. Glória. *Repet.* ℟. Cùm. *usquè ad* ℣. *Luc.* 7. 2. *Reg.* 14.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. A diébus Joannis Baptistæ usque nunc, regnum cœlórum vim pátitur, & violenti rápiunt illud. *Matth.* 11.

Ant. 7. a. Omnes Prophétæ & lex usquè ad Joannem prophetavérunt. Qui habet aures audiendi, áudiat. *Matth.* 11.

Ant. 1. f. Omnis pópulus áudiens, & publicáni, justificavérunt Deum, baptizáti baptismo Joannis: Pharisæi autem consílium Dei sprevérunt, non baptizáti ab eo. *Luc.* 7.

℣. Deféctio ténuit me, ℟. Pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam. *Ps.* 118.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio vij. Cap. 6.

IN illo témpore; Heródes misit, ac ténuit Joannem, & vinxit eum in cárcere, propter Herodíadem uxórem Philippi fratris sui. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 3. *de Virg.*

QUóniam Joannis prænúntii Christi non strictìm prætereunda est recordátio; ínterest ut quis, & à quibus, & quam ob causam, quo modo, & quo témpore sit occísus, advértere debeámus. Ab adúlteris justus occíditur, & à reis in júdicem capitális scéleris pœna convértitur. Deindè præmium saltatrícis, mors est Prophétæ. Postrémò (quod étiam omnes bárbari horrére consuevérunt) inter épulas atque convívia consummandæ crudelitátis profertur edictum; & à convívio ad cárcerem, de cárcere ad convívium, ferális flagítii circumfertur obséquium. Quanta in uno facínore sunt crímina!

℟. Heródes dúxerat Herodíadem. Dicébat Joannes Heródi: * Non licet tibi habére uxórem fratris tui. ℣. Ne sequáris in fortitúdine tua concupiscéntiam cordis tui; Deus enim víndicans vindicábit: * Non. *Marc.* 6. *Eccli.* 5.

Lectio viij.

QUis non? cùm è convívio ad cárcerem cursári vidéret, putáret Prophétam jussum esse dimitti? Quis, inquam, cùm audísset natálem esse Heródis, solemne convívium, puellæ optiónem eligendi quod vellet datam, missum ad Joannem ob solutiónem non arbitrarétur? Quid crudelitáti cum delíciis? quid cum funéribus voluptáti? Rápitur ad pœnam

Prophéta, convivâli témpore, convivâli præcepto, quo non cúperet vel absolvi: perímitur gládio, caput ejus affertur in disco. Hoc crudelitáti férculum debebátur, quo insatiáta épulis féritas vescerétur.

℟. Heródias insidiabátur Joanni, & volébat occídere eum, nec póterat; * Heródes enim metuébat Joannem, sciens eum virum justum & sanctum. ℣. Fortitúdo simplicis, via Dómini; & pavor his qui operantur malum: * Heródes. *Marc.* 6. *Prov.* 10.

Lectio ix.

INtuére, rex acerbíssime, tuo spectácula digna convívio. Pórrige déxteram, ne quid sævítiæ tuæ desit, ut inter dígitos tuos rivi défluant sancti cruóris. Et quóniam non exsaturári épulis fames, non restingui póculis pótuit inaudítæ sævítiæ sitis; bibe sánguinem scaturiéntibus adhuc venis exsecti cápitis profluentem. Cerne óculos in ipsa morte scéleris tui testes, aversantes conspectum deliciárum. Clauduntur lúmina, non tàm mortis necessitáte, quàm horróre luxúriæ. Os áureum illud exangue, cujus senténtiam ferre non póteras, conticescit, & adhuc timétur.

℟. In diébus suis non pertímuit príncipem, & poténtiâ nemo vicit illum, * Nec superávit illum verbum áliquod. ℣. Heródes propter Herodíadem volens Joannem occídere, tímuit pópulum, quia sicut Prophétam eum habébant: * Nec. Glória. *Repet.* ℟. In. *usquè ad* ℣. *Eccli.* 48. *Matth.* 14.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Loquébar de testimóniis tuis in conspectu regum; ℟. Et non confundébar. *Ps.* 118.

AD LAUDES.

Ant. 3. a. HEródes ténuit Joannem, & alligávit eum, & pósuit in cárcerem propter Herodíadem. *Matth.* 14.

Ant. 8. *G.* Die natális Heródis saltávit fília Herodíadis, & plácuit Heródi; undè cum juramento pollícitus est ei dare quodcumque postulasset ab eo. *Matth.* 14.

Ant. 7. d. Illa præmónita à matre sua, Da mihi, inquit, hìc in disco caput Joannis Baptistæ. *Matth.* 14.

Ant. 6. Contristátus est rex.

CANTICUM. *Eccli.* 23.

DOctrínam oris audíte, fílii; * & qui custodíerit illam non périet lábiis, nec scandalizábitur in opéribus nequíssimis.

In vanitáte sua apprehénditur peccátor, * & supérbus & maledicus scandalizábitur in illis.

Juratióni non . assuescat os tuum, * multi enim casus in illa.

Vir multùm jurans implébitur iniquitáte, * & non discédet à domo illíus plaga.

Et erit dédecus ómnibus, * eò quòd non intelléxerit timórem Dómini.

Et agnoscent qui derelícti sunt, * quóniam nihil mélius est quàm timor Dei:

Et nihil dúlcius, quàm respícere in mandátis Dómini: * glória magna est sequi Dóminum.

Ant. Contristátus est rex: propter juramentum autem, & eos qui páriter recumbébant, jussit dari. *Matth.* 14.

Ant. 1. a. Misso spiculatóre, præcépit afferri caput ejus in disco. *Marc.* 6.

Capitulum. *Jerem.* 1.

EGo dedi te hódiè in civitátem munítam, & in columnam férream, & in murum æreum super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, & sacerdótibus, & pópulo terræ.

Hymnus.

ECce, saltantis prétium puellæ,
Fertur in disco caput amputátum;
Hæc cruentátis nova proferuntur
Fércula mensis.

Quæ rudes sylvis pópulos docébat,
Quæ Deum totâ resonábat aulâ,
Illa vox, eheu! gládio resecta,
Muta silébit.

Occidit Vates, & adhuc timétur;
Vox silet Verbi, cruor ille clamat:
Sancta fraterni temeráta carpit
Fœdera lecti.

Nube sub densa jubar involútum
Vénerat cæcis aperíre seclis:
Sole matúro, velut umbra, cessit
Lúcifer Orbi.

Summa laus Patri, genitóque Verbo:
Et tibi compar, utriusque nexus
Spíritus semper, duce quo, Joannes
Fúnera vincit. Amen.

℣. Superbi iníquè agébant usquequáquè: ℟. A lege autem tua non declinávi. *Ps.* 118.

Ad Benedictus.

Ant. 2. *duplic.* Misit Heródes, & decollávit Joannem in cárcere; & allátum est caput ejus in disco, & datum est puellæ; & puella dedit matri suæ. *Matth.* 14. *Marc.* 6.

Oratio.

DEus, qui beátum Joannem Baptistam, & nascentis & morientis Fílii tui Præcursórem esse voluisti: concéde, ut sicut

ille veritátis & justítiæ Martyr occúbuit; ita nos pro veritáte & justítia ad mortem usquè certêmus; Per eumdem.

AD HORAS.

Doxologia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo vates sacri
Et vincla spernunt & necem. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Heródes.

In ℟. *br.* ℣. Qui mittis Angelum tuum * ante fáciem tuam. *Mal.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 8. *G.* Die natális Heródis.

CAPITULUM. *Eccles.* 5.

NE témerè quid loquáris, neque cor tuum sit velox ad proferendum sermónem coram Deo; Deus enim in cœlo, & tu super terram.

℟. *br.* Deus, iníqui * insurrexérunt super me. * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Et synagóga poténtium * quæsiérunt ánimam meam, * Allelúia. Glória Patri. Deus. *Ps.* 85.

℣. Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; ℟. Et qui laudábant me, adversùm me jurábant. *Ps.* 101.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Illa præmónita.

CAPITULUM. *Is.* 4.

VÆ qui potentes estis ad bibendum vinum, & viri fortes ad miscendam ebrietátem: qui justificátis ímpium pro munéribus, & justítiam justi aufertis ab eo. Propter hoc sicut dévorat stípulam lingua ignis, & calor flammæ exúrit; sic radix eórum quasi favilla erit, & germen eórum ut pulvis ascendet.

℟. *br.* Adversùm me loquebantur, * qui sedébant in porta, * Allelúia, allelúia. Adversùm. ℣. Et in me psallébant * qui bibébant vinum, * Allelúia. Glória. Adversùm. *Ps.* 68.

℣. Quæsiérunt ánimam meam, ℟. Et non proposuérunt Deum ante conspectum suum. *Ps.* 53.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Misso.

CAPITULUM. *Eccli.* 49.

MAlè tractavérunt illum, qui à ventre matris consecrátus est Prophéta, evértere, & erúere, & pérdere, & iterùm ædificáre, & renováre.

℟. *br.* Príncipes * persecúti sunt me gratìs, * Allelúia, allelúia. Príncipes. ℣. Et à verbis tuis * formidávit cor meum: * Allelúia. Glória. Príncipes. *Ps.* 118.

℣. Eripe me, Dómine, de operántibus iniquitátem: ℟. Et de viris sánguinum salva me. *Ps.* 58.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. *a.* ACcedentes discípuli Joannis, tulérunt corpus ejus, &

érunt illud. *Matth.*

t. 1. f. Audívit Heró-
ımam Jesu, & ait:
ɜst Joannes Baptista;
surréxit à mórtuis.
ı. 14.
t. 5. C. Hæsitábat, &
Joannem ego decól-
Quis est iste de quo
áudio? Et quærébat
e eum. *Luc.* 9.
t. 8. G. Venientes
uli Joannis, nuntia-
ıt Jesu. Quod cùm au-
Jesus secessit indè in
ula, in locum deser-
seorsùm. *Matth.* 14.
t. 6. Venérunt multi
esum, & dicébant:
Joannes quidèm sig-
fecit nullum: ómnia
n quæcumque dixit de
vera erant. Et credi-
ıt in eum. *Joan.* 10.
PITULUM. *Is.* 57.
tus perit, & non est
ui recógitet in corde
Et viri misericórdiæ
guntur, quia non est
ntélligat: à fácie enim
iæ collectus est justus.
lelúia, allel. ℣. Con-
ıat justus mórtuus vi-
mpios: vidébunt enim
ı sapientis, & con-
ıent eum; illos autem
ıinus irridébit. Alle-
Sap. 4.

H y m n u s.

Mnibus manat cruor
ecce venis:
nc sitim longam sá-
tia, Tyranne,
Et cibos inter paterasque puro
Sánguine liba.
Ut caput vidit dápibus parátis
Triste fumanti natitáre tabo,
Hæsit, impastis fremuítque mensis
Fúneris auctor.
Non tamen frontis grávitas serénæ
Cessit immíti violáta ferro:
Dura mitescit plácido sub ore
Mortis imágo.
Sic suo rursùm Deus hunc præíre
Núntium Christo jubet, inferisque
Ferre præcónem nova liberandi
Gáudia mundi.
Qui Deo plenus rígidis futúrum
Móribus Christum rudis exprimébat,
Débuit durâ quoque morte totum
Réddere Christum.
Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriusque nexus
Spíritus semper, duce quo, Joannes
Fúnera vincit. Amen.

℣. Custódit Dóminus ánimas Sanctórum suórum: ℟. De manu peccatóris liberábit eos. *Ps.* 96.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. *duplicanda.* Ve-

nit Joannes in via justítiæ, & non credidistis ei: publicáni autem & meretríces credidérunt ei; vos autem videntes, nec pœniténtiam habuistis pósteà, ut crederétis ei. *Matth.* 21.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Dómine pater & Deus vitæ meæ, ánimæ irreverenti & infrunítæ ne tradas me. *Eccli.* 23.

Doxol. ut suprà ad Horas.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Mundus gaudébit, vos autem contristabímini; sed tristítia vestra vertétur in gáudium. *Joan.* 16.

DIE XXXI.

AD VESPERAS, Psalmi sub sola Ant. Quid prodest, &c. *in Communi Abbatum.* xxxvj.

Oratio.

SAncti Abbátis Ægídii supplicatiónibus tríbue nos, Deus, adjuvári; ut quæ piè crédidit, appetámus; & quod justè sperávit, consequámur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

EXCERPTA

EXCERPTA QUÆDAM E RUBRICIS usum Communis Sanctorum contingentia.

¶ *Officium Duplex, & suprà, nisi cum æquali aut digniori concurrat, habet I. & II. Vesperas integras; & ad Matutinum tres Nocturnos, & Psalmos Feriales, vel de Dominica, vel proprios pro qualitate Festorum, ut fusè dicitur in Communi Apostolorum.*

Officium Semiduplex habet etiam I. Vesperas integras, sed isto modo: quinque Psalmi dicuntur sub unica Antiphona, quæ est prima è I. Vesperis de Communi, nisi adsit propria. Unico verò ad Matutinum constat Nocturno, in quo dicuntur tres Antiphonæ super novem Psalmos, scilicèt unaquæque Antiphona super tres Psalmos; deindè Versiculus, tres Lectiones & tria Responsoria. Lectio j. semper est de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis, ij. & iij. habentur in Proprio Sanctorum: tres autem Antiphonæ, ℣. & ℟℟℟. sumenda sunt secundùm Feriarum ordinem, id est; Feriâ II. & V. de primo Nocturno; Feriâ III. & VI. de secundo; Feriâ IV. & Sabbato de tertio Nocturno. Quinque habet Antiphonas ad Laudes & ad II. Vesperas, nisi aliter fieri debeat propter Octavam, ut suis locis notatur.

Officium simplex incipit à Capitulo I. Vesperarum, unicam habet Antiphonam ad Laudes, quæ semper est quarta ex assignatis. Hoc Officium desinit ad Nonam inclusivè. Unico ad Matutinum constat Nocturno, quod ordinatur ut in Officio Semiduplici. Excipiendæ tamen Lectiones j. & ij. quæ erunt de Scriptura occurrente, è tribus duæ: scilicèt j. legitur sola, ij. & iij. in unam junguntur; Lectio verò iij. ut assignatur in Proprio Sanctorum.

Modus dicendi Invitatorii in quolibet Officio variatur pro gradu Festorum. In solemnibus & suprà, Invitatorium ante Psalmum Veníte. *bis dicitur, & post singulos ejus Versus repetitur integrum: post* Glória. *cum* Sicut erat. *repetitur ab Asterisco, id est, à medio, ac posteà integrè adhuc dicitur. In Duplicibus quibuscumque & Dominicis, idem servatur ritus, nisi quod post II. & IV. Versum repetitur dumtaxat à medio. In Semiduplicibus & infrà, semèl tantùm dicitur*

ante Psalmum Venite. repetitur integrum post I. Versum & Glória. cum Sicut erat. à medio autem post alios Versus ; licèt aliter notetur in Psalterio.

Responsórium in I. Vesperis assignatum dicitur tantùm in Duplicibus-majoribus , & suprà , licèt aliter notetur in Communi. Modus autem illius dicendi variatur in Solemnibus & Annualibus. In Solemnibus quibusvis , post Glória Patri. omissâ reclamatione, repetitur ℟. integrum usquè ad ℣. In Annualibus post Glória. dicitur reclamatio , post quam resumitur ℟. integrum usquè ad ℣. Ad Officium Noctur. in Solemnibus-minor. ℟. IX. omissâ reclamatione post Glória. repetitur usquè ad ℣. In Solemnibus-major. ℟. III. VI. & IX. dicitur modo supradicto. In Annualibus verò dicitur Glória Patri. in omnibus ℟℟. sed ad III. VI. & IX. post ultimam reclamationem , resumitur ℟. integrum usquè ad ℣.

Doxologiæ unicuique Communi assignatæ dicuntur ad Horas & ad Completorium , præterquam intrà Octavas.

Antiphonæ ad Completorium dicuntur de Festo , de quo dictæ sunt Vesperæ , vel de quo factum est à Capitulo.

Quocumque Festo etiam Annuali occurrente intrà Octavam Corporis Christi , dicetur in omnibus Hymnis ejusdem metri Doxologia , Qui carne. de Festo Corporis Christi , necnon ℣. in ℟. br. Primæ , Hymnus ad Completorium , ac Canticum ad Laudes , (nisi Festum occurrens proprium habeat.)

COMMUNE

COMMUNE SANCTORUM.

PARS ÆSTIVA.

COMMUNE APOSTOLORUM.

[*In hoc Communi, & in cæteris, ad I. Vesperas semper dicuntur Psalmi de Feria.*]

IN I. VESPERIS.

Ant. 1.D. VOcávit Jesus discípulos suos, & elégit duódecim ex ipsis, quos & Apóstolos nominávit. *Luc.* 6.

Ant. 3. a. Vocávit ad se quos vóluit; & dedit illis potestátem curandi infirmitátes, & ejiciendi dæmónia. *Marc.* 3.

Ant. 4. E. Hos misit Jesus, præcípiens eis: Ite ad oves quæ periérunt domûs Israël. *Matth.* 10.

Ant. 5. C. Euntes prædicáte, dicentes: Quia appropinquávit regnum cœlórum. *Matth.* 10.

Ant. 7. d. Egressi autem, circuíbant per castella, evangelizantes, & curantes ubíquè. *Luc.* 9.

CAPITULUM. *Hebr.* 2.

CUm inítium accepisset salus enarrári per Dóminum, ab eis qui audiérunt in nos confirmáta est, contestante Deo signis & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritûs sancti distributiónibus secundùm suam voluntátem.

℟. Ecce dedi vobis potestátem super omnem virtútem inimíci: * Verúmtamen in hoc nolíte gaudére: † Gaudéte quòd nómina vestra scripta sunt in cœlis. ℣. Dabo vos in nomen, & in laudem ómnibus pópulis: * Verúmtamen. Glória Patri. † Gaudéte. *Luc.* 10. *Soph.* 3.

HYMNUS.

LÆtáre, cœlum; pláusibus
Tellus resultet æmulis:
Apostolórum glóriam
Solemnis instaurat dies.

Vos, ceu tubis sonántibus,
Christum per orbem spárgitis:
Vos illa sacris vátibus
Prædicta mundi lúmina.

Qui, dante Christo, pánditis,
Qui cláuditis cœli fores,
Nos críminum tenácibus
Vinclis ligátos sólvite.

Potente qui nutu graves

Morbos fugátis córporum,
Desiderátam póscite
Ægris medélam móribus.
Sublímis ut cùm vénerit,
Vobis simul sedéntibus,
Ad déxterum Judex latus
Nos inter agnos cóllocet.
¶ Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, ℟. Virtúte multâ. *Ps.* 67.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà, Antiphona sequens dicitur integra antè & post Canticum : & sic in cæteris Communibus.*]

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Prædicábant ut pœniténtiam ágerent: & dæmónia multa ejiciébant; & ungébant óleo multos ægros,& sanábant. *Marc.* 6.

Oratio, ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM,

(*In quo semper dicuntur Ps. Feriales.*)

Ant. 1. a. Vos estis lux mundi: lúceat lux vestra coram homínibus. *Matth.* 5.

Doxologia, ¶ Uni sit & trino Deo, *ut suprà.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox speculatórum Sion : parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium. *If.* 52.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum Apostolórum Magistrum & Dóminum, * Veníte, adorémus. *Joan.* 13.

Ps. 94. Veníte 2.

HYMNUS.

SUpréme, quales, Arbiter,
Tibi ministros éligis,
Tuas opes qui vílibus
Vasis amas commíttere!
Hæc nempè plena lúmine
Tu vasa frangi præcipis:
Lux indè magna rúmpitur,
Ceu, nube scissâ, fúlgura.
Totum per orbem núntii,
Nubes velut, citi volant:
Verbo graves, Verbo Deo,
Tonant, coruscant, pérpluunt.
Christum sonant: versæ ruunt
Arces superbæ dæmonum.
Circùm tubis clangéntibus,
Sic versa quondàm mœnia.
Fac, Christe, cœlestes tubæ
Somno graves nos éxcitent:
Accensa de te lúmina
Pellant tenébras méntium.
Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus ad Officium Noct. itemque ad II. Vesperas, Psalmi sunt proprii, prout designantur in*

Proprio Ecclesiarum : vel, si nulli sunt ejusmodi, sumuntur de Dominica : ad Laudes verò, ad Horas, & ad Completorium, dicuntur de Dominica ; & sic in omni alio Communi.

In Solemnibus-minoribus & infrà, Psalmi in toto Officio semper sunt de Feria.]

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, cœpit illos míttere binos prædicáre regnum Dei. *Luc.* 9. *Marc.* 6.

Ant. 2. Præcípiens, dicébat eis : Infirmos curáte, mórtuos suscitáte, dæmones ejícite : gratìs accepistis, gratìs date. *Matth.* 10.

Ant. 3. g. Nolíte possidére aurum, neque argentum, neque pecúniam in zonis vestris : dignus enim est operárius cibo suo. *Matth.* 10.

℣. Custodiébant testimónia ejus, ℟. Et præceptum quod dedit illis. *Ps.* 98.

Pater noster. *Benedictiones habentur post Psalterium.*

Tres primæ Lectiones de Scriptura occurrente.

[*In Annualibus & Solemnibus - majoribus, Lectiones sunt propriæ ; & sic in omni alio Communi.*]

℟. *j.* Ecce ego mitto vos ut oves in médio. lupórum : * Estóte ergo prudentes sicut serpentes, & símplices sicut columbæ. ℣. Ex ore Dómini prudéntia ; & próteget gradientes simplíciter : * Estóte. *Matth.* 10. *Prov.* 2.

℟. *ij.* Tradémini à paréntibus, & cognátis, & amícis ; & morte affícient ex vobis, & capillus de cápite vestro non períbit : * In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras. ℣. Nolíte timére oppróbrium hóminum, & blasphémias eórum ne metuátis ; ego, ego ipse consolábor vos : * In patiéntia. *Luc.* 21. *Is.* 51.

℟. *iij.* Cùm tradent vos, nolíte cogitáre quómodò, aut quid loquámini : * Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri qui lóquitur in vobis. ℣. Spíritus meus erit in médio vestrûm, nolíte timére : * Non. Glória. * Non. *Matth.* 10. *Agg.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. In quamcumque domum intravéritis, dícite : Pax huic dómui ; & si ibi fúerit fílius pacis, requiéscet super illum pax vestra. *Luc.* 10.

Ant. 5. a. Qui vos audit, me audit ; & qui vos spernit, me spernit : qui autem me spernit, spernit eum qui misit me. *Luc.* 10.

Ant. 6. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine ; & quod in aure

audítis, prædicáte super tecta. *Matth.* 10.

℣. Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini, ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Ps.* 95.

Pater noster. *Benedictiones habentur post Psalterium.*

Tres Lectiones, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *iv.* Vos estis qui permansístis mecum in tentatiónibus meis: * Et ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum. ℣. Dispósui testamentum eléctis meis: * Et ego. *Luc.* 22. *Ps.* 88.

℟. *v.* Jam non dicam vos servos: vos autem dixi amícos; * Quia ómnia quæcumque audívi à Patre meo, nota feci vobis. ℣. Antíqua ne intueámini: ecce ego fácio nova, & nunc oriéntur: útique cognoscétis ea; * Quia. *Joan.* 15. *Is.* 43.

℟. *vj.* Elégi vos, & pósui vos, ut eátis, & fructum afferátis, & fructus vester máneat; * Ut quodcumque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. ℣. Quod salvátum fúerit de domo Juda, fáciet fructum: zelus Dómini exercítuum fáciet istud; * Ut. Glória Patri. * Ut. *Joan.* 15. *Is.* 37.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. Gj Príncipes géntium dominantur eórum; & qui majóres sunt, potestátem exercent in eos: non ita erit inter vos. *Matth.* 20.

Ant. 7. d. Quicumque volúerit inter vos major fíeri, sit vester minister: sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre. *Matth.* 20.

Ant. 3. a. Cùm fecéritis ómnia quæ præcepta sunt vobis, dícite: Servi inútiles sumus; quod debúimus fácere, fécimus. *Luc.* 17.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis, sed nómini tuo da glóriam, ℟. Super misericórdia tua & veritáte tua. *Ps.* 113.

Pater noster. *Benedictiones habentur post Psalterium.*

Evangelium & Homilia, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *vij.* Mementóte sermónis mei quem ego dixi vobis: * Non est servus major dómino suo: si me persecúti sunt, & vos persequentur. ℣. Locúti sunt adversùm me linguâ dolósâ, & sermónibus ódii circumdedérunt me: * Non est. *Joan.* 15. *Ps.* 108.

℟. *viij.* De mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo; proptéreà odit vos mundus: sed * Confídite, ego vici mundum. ℣. Non derelinquet Dóminus sanctos suos; éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos: * Confídite. *Joan.* 15. *Ps.* 36.

℟. *ix.* Pater sancte, serva

eos in nómine tuo quos dedisti mihi. Sicut tu me misisti in mundum, ego misi eos in mundum: & * Pro eis ego sanctífico meipsum, ut sint & ipsi sanctificáti in veritáte. ℣. Sanctificábunt Sanctum Jacob, & Deum Israël prædicábunt: * Pro. Glória Patri. * Pro. *Joan.* 17. *Is.* 29.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus: ℟. Annuntiáte inter gentes ópera ejus. *Ps.* 104.

AD LAUDES.

Ant. 8. *G.* JEsus locútus est úndecim discípulis, dicens: Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra; euntes ergo, docéte omnes gentes. *Matth.* 28.

Ant. 6. Prædicáte Evangélium omni creatúræ, baptizantes eos, docentes serváre ómnia quæcumque mandávi vobis. *Marc.* 16. *Matth.* 28.

Ant. 2. Quorum remiséritis peccáta, remittuntur eis; & quorum retinuéritis, retenta sunt. *Joan.* 20.

Ant. 4. *D.* Accipiétis virtútem superveniéntis Spíritûs sancti in vos; & éritis mihi testes usque ad últimum terræ. *Act.* 1.

Ant. 1. a. Ecce ego vobiscum sum ómnibus diébus usque ad consummatiónem séculi. *Matth.* 28.

CAPITULUM. *Ephes.* 4.

CHristus dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios verò Evangelistas, álios autem Pastóres, & Doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi.

HYMNUS.

CŒlestis aulæ Príncipes,
Sacri duces exércitûs,
Bisséna mundi lúmina,
Olim futúri júdices:

Mersis gravi calígine,
Per vos dies renáscitur:
Quos vanus error lúserat,
Illustrat alma véritas.

Non vi, nec armis mílitum,
Fandi nec ullis ártibus,
Verbo sed irrísæ Crucis,
Christo rebelles súbditis.

Quibus gemébat súbditus,
Rumpuntur orbis víncula:
Jam gaudet, excusso jugo,
Liber Dei sub légibus.

Vulgata terris ómnibus
Per vos Dei mystéria:
Sic vestra terris ómnibus
Præclára facta pérsonant.

¶ Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

℣. Príncipes populórum congregáti sunt. ℟. Cum Deo Abraham. *Ps.* 46.

[*In Solemnibus-minori-*

bus & suprà, Antiphona sequens dicitur integra, antè & post Canticum : & sic in cæteris communibus.]

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Vos, qui secúti estis me, in regeneratióne cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos judicantes duódecim tribus Israël. *Matth.* 19.

Oratio, ut in Proprio.

AD HORAS,

Antiphonæ de Laudibus, quartâ prætermissâ; quod semper observatur, nisi aliter notetur : & sic in quolibet communi.

AD PRIMAM.

Ant. 8. *G.* Jesus.

Capitulum & cætera indè sumuntur, undè sumpti sunt Psalmi : & sic in aliis communibus.

In ℟. *br.* ℣. Qui Ecclésiæ tuæ * Apóstolos dedisti. *Ephes.* 4.

Cetera ut in Psalterio.

AD TERTIAM.

Ant. 6. Prædicáte.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 2.

DEo grátias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, & odórem notitiæ suæ manifestat per nos in omni loco.

℟. *br.* In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ * verba eórum. * Exívit. Glória Patri. In omnem.

[*In Solemnibus minoribus & suprà, ac per Octav. Annualium (nisi aliter notetur) in* ℟℟℟. *brevibus additur* * Allelúia, allelúia. *Isque ritus servatur in quolibet Communi.*]

℣. Non sunt loquélæ neque sermónes, ℟. Quorum non audiantur voces eórum. *Ps.* 18.

Oratio, ut in Proprio.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Quorum.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 2.

POsuit in nobis Deus verbum reconciliatiónis. Pro Christo ergo legatióne fúngimur, tanquàm Deo exhortante per nos. Obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo.

℟. *br.* Dóminus excelsus * Subjécit pópulos nobis. Dóminus. ℣. Elégit nobis * hæreditátem suam : * Subjécit. Glória Patri. Dóminus. *Ps.* 46.

℣. Nimìs honorificáti sunt amíci tui, Deus : ℟. Nimìs confortátus est principátus eórum. *Ps.* 138.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Ecce.

CAPITULUM. 2. *Thess.* 2.

STate, & tenéte traditiónes quas didicistis sive per sermónem, sive per epístolam nostram. Ipse autem Dóminus noster Jesus Christus, & Deus, & Pater noster, qui diléxit nos, & dedit consolatiónem æternam, & spem bonam in grátia, exhortétur corda

vestra, & confirmet in omni ópere & sermóne bono.

℞. *br.* Confitébimur tibi, Deus: * Invocábimus nomen tuum. Confitébimur. ℣. Narrábimus * mirabília tua: * Invocábimus. Glória Patri. Confitébimur. *Ps.* 74.

℣. In generatiónem & generatiónem ℞. Annuntiábimus laudem tuam. *Ps.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6. INjecérunt manus in Apóstolos, & posuérunt eos in custódia. *Act.* 5.

Ant. 2. Cæsis denuntiavérunt ne omnínò loquerentur in nómine Jesu. *Act.* 5.

Ant. 4. E. Ibant gaudentes à conspectu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati. *Act.* 5.

Ant. 1. g. Loquebantur verbum Dei cum fidúcia; & virtúte magnâ reddébant testimónium resurrectiónis Jesu Christi. *Act.* 4.

Ant. 3. a. Tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. *Act.* 15.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 4.

DEus nos Apóstolos novíssimos ostendit, tanquam morti destinátos; quia spectáculum facti sumus mundo, & ángelis, & homínibus.

In Solemnibus & Annualibus: Allelúia, allelúia. ℣. Exulta, cœlum, & sancti Apóstoli; quóniam judicávit Deus judícium vestrum. Allelúia. *Apoc.* 18.

HYMNUS.

QUem misit in terras Deus,
Ut morte nos servet suâ,
Amóris hic fidos sui
Vos éligit vicários.

Occísus Agnus à lupis,
Vos misit agnos ad lupos:
Mores ferínos éxuunt,
Agni repentè de lupis.

Quæ victimárum cædibus
Tellus madébat ímpiis,
Vestris eam sudóribus,
Vestro piastis sánguine.

Hoc rore facta pínguior,
Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta surrexit seges!
Et ista nos seges sumus.

Quam si bonus respéxeris,
Qui das rigátis créscere;
Frumenta nos cœléstibus
Matúra condes hórreis.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: ℞. Constítues eos príncipes super omnem terram. *Ps.* 44.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà, Antiphona sequens dicitur integra antè & post Canticum: & sic in cæteris Communibus.*]

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. In fundaméntis civitátis sanctæ Jerúsalem nómina duódecim Apostolórum Agni : & lucerna ejus est Agnus. *Apoc.* 21.

Oratio , ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM.

Antiphonæ ut pridiè , Capitulum & cætera indè sumuntur undè sumpti sunt Psalmi : & sic in aliis communibus.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

IN I. VESPERIS.

Ant. 8.G. FOrtitúdo símplicis via Dómini : justus in æternum non commovébitur. *Prov.* 10.

Ant. 4. E. Qui timet Dóminum ; nihil trepidábit, & non pavébit ; quóniam ipse est spes ejus. *Eccli.* 34.

Ant. 3. a. Qui audit Sapiéntiam, permanébit confídens ; quóniam in tentatióne ámbulat cum eo, & in primis éligit eum. *Eccli.* 4.

Ant. 6. Timórem , & metum , & probatiónem indúcet super illum , donec credat ánimæ illíus ; & firmábit illum. *Eccl.* 4.

Ant. 1. D. In tentatióne Deus illum consérvábit, & liberábit à malis ; & non illidétur quasi in procella navis. *Eccli.* 33.

CAPITULUM. *Josue* 1.

ECce præcípio tibi : Confortáre , & esto robustus. Noli metúere, & noli timére ; quóniam tecum est Dóminus Deus tuus.

In Duplicibus , & suprà :

℞. Cepérunt me inimíci mei gratis : dixi , Périi ; vocem meam , Dómine , audísti : * Dixísti , Ne tímeas : † Judicásti causam ánimæ meæ , Redemptor vitæ meæ. ℣. Ego non solùm alligári , sed & mori parátus sum propter nomen Dómini Jesu : * Dixísti. Glória Patri. † Judicásti. *Thren.* 3. *Act.* 21.

HYMNUS.

EX quo , salus mortálium ,
Fluxit sacer Dei cruor ;
Homo redemptus æmulum
Deo litávit sánguinem.

Non jam crucis Christi pudet :
Quin surgit ingens glória
Deum fatéri mórtuum ,
Pro mórtuo mori Deo.

Hoc iste plenus spíritu
Ridet minas , ridet neces ;
Tuáque fretus déxterâ ,
Tibi , Redemptor , mílitat.

Paráta spectans præmia ,
Secúrus ad pœnas volat :
Sic pugnat , ut speret mori,
Et morte mortem víncere.

Unus tot armátas manus
Stupente lassat júdice;
Et tortus ipsis qui cadit
Torquéntibus fit fórtior.
Da, Christe, tanti mílitis
Æquáre facta fórtia:
Da sustinére pro tuo,
Quodcumque durum, nómine.
¶ Sit laus Patri; laus Fílio,
Testi fidéli, quo duce
Tormenta vincunt Mártyres;
Sit & tibi laus, Spíritus. Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad Completorium, & ad omnes Horas.*]

℣. In Deo sperávi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi caro. *Ps.* 55.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo; quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, & factus est mihi in salútem. *Is.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes, nisi sit propria.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris; sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus. *Joan.* 8.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Ego ad Dóminum aspíciam: expectábo Deum salvatórem meum. *Mich.* 7.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum patiéntiæ & solátii, * Veníte, adorémus. *Rom.* 15.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Felix morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo diffícilem rúmpere amas viam,
Et signáre cruóre
Quam Christo déderas fidem!
Pœnis victa quibus defíceret fides?
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas:
Cui non súfficit una,
Ambis innúmeras neces.
Te pro lege sua magnánimum mori,
Te Christus púgilē spectat ab æthere:
Ne succúmbere possis,
Tecum prælia sústinet.
Et nos delícias, vana per ótia,
Gens infída Deo, quærimus ánxii:
Quid torpémus? inertes
Sanguis Mártyris éxcitat.
Patri máxima laus; máxima Fílio;
Amborúmque sacro máxima Flámini,
Cujus róbore freti,
Vincunt fúnera Mártyres. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Omnis qui te colit, Dómine, vita ejus, si in probatióne fúerit, coronábitur. *Tob.* 3.

Ant. 8. G. Hæc eſt grátia, ſi propter Dei conſciéntiam ſúſtinet quis triſtítias, pátiens injuſtè. 1. *Petr.* 2.

Ant. 6. Qui ſuſtinúerit in finem, hic ſalvus erit. *Marc.* 13.

℣. Cepérunt ánimam meam; irruérunt in me fortes: ℟. Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine. *Pſ.* 58.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Probávit me Dóminus quaſi aurum quod per ignem tranſit: * Veſtígia ejus ſecútus eſt pes meus; viam ejus cuſtodívi, & non declinávi ex ea. ℣. Omnia detrimentum feci ad cognoſcendum Chriſtum, & ſocietátem paſſiónum illíus, configurátus morti ejus: * Veſtígia. *Job.* 23. *Philipp.* 3.

℟. *ij.* Certámen forte dedit illi Dóminus, * Ut vínceret, & ſciret quóniam ómnium poténtior eſt ſapiéntia. ℣. Confortátus eſt fide, dans glóriam Deo, * Ut vínceret. *Sap.* 10. *Rom.* 4.

℟. *iij.* Cuſtodívit illum Dóminus ab inimícis: * Deſcendit cum illo in fóveam, & † In vínculis non dereliquit illum. ℣. Erat Deus cum eo, & erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus: * Deſcendit. Glória. † In vínculis. *Sap.* 10. *Act.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Etſi in præſenti témpore ſupplíciis hóminum erípiar, manum Omnipotentis nec vivus, nec defunctus effúgiam; quamóbrem fórtiter vitâ excedendo, exemplum forte relinquam. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. *d.* Prompto ánimo pro graviſſimis ac ſanctíſſimis légibus honeſtâ morte perfungar. 2. *Mach.* 6.

Ant. 8. c. E cœlo membra iſta poſſídeo; ſed propter Dei leges hæc ipſa deſpício, quóniam ab ipſo me ea receptúrum ſpero. 2. *Mach.* 7.

℣. Fortitúdinem meam ad te cuſtódiam; ℟. Quia Deus ſuſceptor meus es. *Pſ.* 58.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Factus es mihi adjútor, Dómine, & liberaſti me * A rugiéntibus præparátis ad eſcam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me. ℣. Dóminus mihi áſtitit, & confortávit me; & liberátus ſum de ore leónis, * A rugiéntibus. *Eccli.* 51. 2. *Tim.* 4.

℟. v. Dómine, qui habes ſanctam ſciéntiam, maniſeſtè tu ſcis quia cùm à morte poſſem liberári, * Duros córporis ſuſtíneo dolóres; ſecundùm ánimam verò, propter timórem tuum, libenter hæc

pátior. ℣. Gáudeo in passiónibus, & adímpleo ea quæ desunt passiónum Christi in carne mea; * Duros córporis. 2. *Mach.* 6. *Coloss.* 1.

℟. vj. Liberávit me Dóminus ab omni ópere malo, * Et salvum fáciet in regnum suum cœleste. ℣. In die tribulatiónis exultábo in Deo Jesu meo: super excelsa dedúcet me victor. * Et salvum. Glória. * Et. 2. *Tim.* 4. *Habac.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Scio ópera tua, & labórem, & patiéntiam tuam; & quia sustinuisti propter nomen meum, & non defecisti. *Apoc.* 2.

Ant. 4. a. Scient omnes quia ego dilexi te: quóniam servasti verbum patiéntiæ meæ, & ego servábo te ab hora tentatiónis. *Apoc.* 3.

Ant. 3. g. Qui vícerit, & custodíerit usquè in finem ópera mea, dabo illi potestátem super gentes, sicut & ego accépi à Patre meo. *Apoc.* 2.

℣. In die tribulatiónis éruam te, ℟. Et honorificábis me. *Ps.* 49.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. vij. Qui volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam; * Qui autem perdíderit ánimam suam propter me & Evangélium, salvam fáciet eam. ℣. Erit tibi ánima tua in salútem, quia in me habuisti fidúciam, ait Dóminus. * Qui. *Marc.* 8. *Jerem.* 39.

℟. viij. Esto fidélis usquè ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ: * Qui vícerit, non lædétur à morte secunda. ℣. Usquè ad mortem certa pro justítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos: * Qui. *Apoc.* 2. *Eccli.* 4.

℟. ix. Qui vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei; * Et foràs non egrediétur ámpliùs: & † Scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitátis novæ Jerúsalem. ℣. Plantábo eum, & non turbábitur ámpliùs; nec addent filii iniquitátis, ut afflígant eum sicut priùs, * Et. Glória. † Scribam. *Apoc.* 3. 2. *Reg.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo, Dómine, fortitúdinem tuam: ℟. Et exultábo manè misericórdiam tuam. *Ps.* 58.

AD LAUDES.

Ant. 3. a. DOminus mecum est, quasi bellátor fortis: idcircò qui persequuntur me, cadent, & infirmi erunt. *Jerem.* 20.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me úndiquè, & non erat qui adjuváret: memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, quóniam éruis sustinentes te. *Eccli.* 51.

Ant. 2. Bonus Dóminus, & confortans in die tribulatiónis, & sciens sperantes in se. *Nahum* 1.

Ant. 4. A. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum; quia liberávit ánimam pauperis de manu malórum. *Jerem.* 20.

Ant. 7. d. Eripuisti me de témpore iníquo; proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini. *Eccli.* 51.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

QUi vícerit, vestiétur vestimentis albis; & non delébo nomen ejus de libro vitæ: & confitébor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus.

HYMNUS.

ECquis magnánimus se pugil éxhibet?
Fit verbum gládius, fit clypeus fides;
Athletámque Dei præparat árdua
Ad certámina véritas.

I nunc, sancte pugil, quò pia prælia,
Quò te magna vocant præmia mílitem:
Præsens Christus adest: hoc duce, non cades,
Ni victâ nece fórtior.

Frustrà barbáries explícuit cruces;
Nil tormenta movent, ore serénior,
Et fidens ánimi, promptus ad ómnia;
Pœnas inter ovat suas.

Réges antè feros impávidus volat,
Testatúrque fidem, nil métuit mori:
Os, viréscque, sui pollíciti memor
Præsens suppéditat Deus.

Æternum cita mors vívere Mártyri
Quod spondet, próperas, Martyr ovans mori;
Palmam dum móriens conséqueris tibi,
Firmas, nósque mori doces.

Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque sacro máxima Flámini,
Qui dat Martyribus mille neces pati,
Et per fúnera víncere.
Amen.

℣. Adjútor meus, tibi psallam; ℟. Quia Deus suscéptor meus es. *Ps.* 58.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: in réliquo repósita est mihi coróna justítiæ. 2. *Tim.* 4.

Oratio.

ADesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, ut qui beáti Mártyris tui *N.* natalítiis gloriámur, nec minis injustè persequéntium, nec ullis perturbémur advérsis; Per.

Alia Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, intercedente beáto *N.* Mártyre tuo, in

tua fide & sinceritáte constántiam ; ut in caritáte divína firmáti, nullis tentatiónibus ab ejus integritáte divellámur; Per.

Si sit Pontifex, Oratio.

OMnípotens sempiterne Deus, qui beáto *N.* dignam Mártyre atque Pontífice fidem & fortitúdinem tribuísti : fac nos ejus méritis vitæ frágilis amórem abjícere, & ad te, qui solus vera vita es, perveníre; Per.

Alia Oratio.

DEus, cujus grátia beátum *N.* Pontíficem tuum in sacerdótium elégit, doctrína ad prædicandum erúdiit, poténtia ad perseverandum confirmávit : da nobis ex ejus imitatióne pópulum christiánum & instrúere vivendi exemplo, & confirmáre patiendo; Per.

Si sit Sacerdos tantùm, Oratio.

DEus, à quo constántiam fides, & virtútem sumit infírmitas : quæsumus, ut beáti *N.* Sacerdótis & Mártyris tui exemplo & précibus, quidquid in persecutiónibus sævum est, quidquid in morte terríbile, fácias nos tui nóminis confessióne superáre ; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Dóminus.

In ℟. *br.* ℣. Qui es testis * fidélis & verus. *Apoc.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me.

CAPITULUM. *Is.* 41.

ERunt quasi non sint, & véluti consúmptio, hómines bellantes advers̀um te ; quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicensque tibi : Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. *br.* In Deo salutáre meum, * Et glória mea. In Deo. ℣. Deus auxílii mei, * & spes mea in Deo est, * Et. Glória Patri. In Deo. *Ps.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, & sperábo in eum : ℟. Protector meus, & cornu salútis meæ. *Ps.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Bonus Dóminus.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 1.

PAtior, sed non confúndor : scio enim cui crédidi; & certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem.

℟. *br.* Si consístant advers̀um me castra, * Non timébit cor meum. Si. ℣. Si exurgat advers̀um me prælium, * in hoc ego sperábo : * Non. Glória Patri. Si. *Ps.* 26.

℣. Dóminus mihi adjútor, ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. *Ps.* 117.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Eripuisti me.

CAPITULUM. *Tob.* 3.

POst tempestátem tranquillum facis, Dómine; & post lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infundis. Sit nomen tuum, Deus Israël, benedíctum in sécula.

℟. *br.* Factus es, Dómine, * Susceptor meus. Factus es. ℣. Et refúgium meum * in die tribulatiónis, * Susceptor. Glória. Factus es. *Ps.* 58.

℣. Tu, Dómine, adjuvísti me, ℟. Et consolátus es me. *Ps.* 85.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8.G. PRopter opus Christi usquè ad mortem accessit, tradens ánimam suam. *Philipp.* 2.

Ant. 3. a. Patienter sústinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. a. Divítias æstimans impropérium Christi, aspiciébat in remuneratiónem. *Hebr.* 11.

Ant. 5. C. Gloriosíssimam mortem magis quàm odíbilem vitam compleċtens, voluntáriè præíbat ad supplícium. 2. *Mach.* 6.

Ant. 1. D. Hoc modo vitâ decessit, universæ genti memóriam mortis suæ ad exemplum virtútis & fortitúdinis derelinquens. 2. *Mach.* 6.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

BEátus vir qui suffert tentatiónem; quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

In Solemnibus & Annualibus : Allelúia, allelúia. ℣. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam æternam, custódit eam. Allelúia. *Joan.* 12.

HYMNUS.

JAm non te lácerant carníficum manus,
Inter qui récubas cœlítuum choros:
Nunc pro cárcere cæco
Fulgentes hábitas domos.

Non jam vincla manus, non cóhibent pedes;
Tu liber súperûm regna perámbulas:
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot rádiis nites.

Nec te dira fames, nec sitis ámpliùs,
Nec probrósa premit te modò núditas:
Nunc te lúmine puro
Pascit Christus & índuit.

Sic tu Martyribus dexter ades, Deus,
Ut quos mors périmit, glória víndicet;
Confundisque tyrannum,
Dum quos déprimit, élevas.

Patri máxima laus, máxima Fílio,
Ambórúmque sacro máxima Flámini,

Cujus rôbore freti
Vincunt fûnera Mártyres.
Amen.

℣. Posuisti, Dómine, in cápite ejus corónam,
℟. De lápide pretióso. *Ps.* 20.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *D.* Justum non derelíquit Deus, donec afferret illi poténtiam advérsùs eos, qui eum deprimébant; & dedit illi claritátem ætérnam. *Sap.* 10.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. VEnit hora, ut omnis qui intérficit vos, arbitrétur obséquium se præstáre Deo. *Joan.* 16.

Ant. 3. g. Injícient vobis manus suas, & persèquentur, trahentes ad reges & præsides propter nomen meum. *Luc.* 21.

Ant. 4. *D.* Tradet autem frater fratrem in mortem; & insurgent fílii in parentes, & morte eos affícient. *Matth.* 10.

Ant. 1. D. Eritis ódio ómnibus propter nomen meum: qui autem perseveráverit usquè in finem, hic salvus erit. *Matth.* 10.

Ant. 8. *G.* Dabo vobis os & sapiéntiam, cui non póterunt resístere & contradícere omnes adversárii vestri. *Luc.* 21.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 4.

SI exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis; quóniam quod est honóris, glóriæ, & virtútis Dei, & qui est ejus Spíritus, super vos requiéscit.

In Duplicibus, & suprà:

℟. In nullo terreámini ab adversáriis; * Quia vobis donátum est pro Christo, non solùm ut in eum credátis, sed ut étiam pro illo patiámini. ℣. Confortámini, & non dissolvántur manus vestræ: erit enim merces óperi vestro; * Quia. Glória Patri. * Quia. *Philipp.* 1. 2. *Paral.* 15.

HYMNUS.

CHristi Martyribus débita nos decet,
Virtútis memores, prómere cántica;
Quos nec blandítiis, nec pótuit minis
Fallax víncere séculum.
Cœlestis Pátriæ mens inhians bonis,
Mundi sperñit opes, flúxaque gáudia:
Vitæ quin etiam, præ Dómini lucro,
Jactúram fácilem putant.
Non vultus métuunt carníficum truces;

Fœtas suppliciis despíciunt manus :
Enses, flágra, rotas, ómnia pérpeti
Victrix edócuit fides.
O incredíbilem vim patiéntiæ!
Non, artus láceros qui crúciat dolor, ...
Extorquet gémitum, non querimóniam
Agnis mítibus élicit.
Ergo nunc própior, Christe, tibi sedet
Palmis turba nitens usque viréntibus,
Victorumque gerens præmia, nóbiles
Multo sánguine láureas.
Sit laus summa Patri, súmmaque Fílio :
Sit par, sancte, tibi glória, Spíritus,
Cujus præsídio prælia sústinent,
Contemptâ nece, Mártyres.
Amen.

℣. Víriliter ágite, & confortétur cor vestrum, ℟. Omnes qui sperátis in Dómino. *Ps.* 30.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Cùm vos óderint hómines, & exprobráverint propter Fílium hóminis, gaudéte & exultáte : ecce enim merces vestra multa est in cœlo. *Luc.* 6.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Complebuntur dies luctûs tui, Sion : non óccidet ultrà sol tuus : pópulus tuus omnes justi. *Is.* 60.

Doxologia, ¶ Testis fidélis, *ut infrà ad Off. Noct.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Sérvient Deo servi ejus, & vidébunt fáciem ejus ; & nomen ejus in fróntibus eórum. *Apoc.* 22.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum legítimè certantes coronantem, * Veníte, adorémus. 2. *Tim.* 2.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Fortes cadendo Mártyres,
Quos empta fuso sánguine
Cœlestis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.
Acti procellis ómnibus,
Sui cruóris flúmine
Vehuntur, & Christo duce,
Portus beátos óccupant.
Sævit tyrannus, állicit :
Temnunt minas, temnunt preces,
Deum minantem dum timent,
Dum munerantem díligunt.
Quem lictor insánus sitit,
Quem cæcus effundit furor,
Amor sacerdos pródigum
Christo cruórem cónsecrat.
Et ille mixtus sánguini
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non cessat Deum.
Implére vos omnes decet
Passo Deo quod déesuit :
Per tot neces læso Patri

ia Christus hóstia.
tis fidélis, quo duce
ita vincunt Márty-
,
bi sit glória
itre, cumque Spí-
i. Amen.
NOCTURNO.
3. g. Convenérunt
m nos, ut nos dis-
: quómodò potéri-
osístere, nisi tu,
ádjuves nos ? 1.
.
5. a. Séquimur te in
de, & timémus te,
imus fáciem tuam:
s, & da glóriam
tuo, Dómine.

8. G. Omnes qui
it servis tuis mala,
antur in omnipo-
ua; & sciant quia
óminus Deus solus.

i nobis auxílium de
óne, ℟. Quia vana
minis. *Ps.* 59.
nes de Scriptura oc-
.
Nos stulti propter
n: maledícimur,
lícimus: * Perse-
n pátimur, & sus-
: blasphemámur,
rámus. ℣. Propter
iine, mortificámur
: æstimáti sumus
s occisiónis: * Per-
em. 1. *Cor.* 4.

Quis nos separábit
e Christi ? Tribu-
látio ? an angústia ? an fa-
mes ? an persecútio ? an
gládius ? * Neque mors, ne-
que vita póterit nos sepa-
ráre à caritáte Dei. ℣. Hæc
ómnia venérunt super nos,
nec oblíti sumus te, Dó-
mine; * Neque mors. *Rom.*
8. *Ps.* 43.

℟. *iij.* Deus omnis grá-
tiæ, qui vocávit nos in
æternam suam glóriam in
Christo Jesu, * Módicùm
passos ipse perfíciet: ipsi
glória & impérium † In
sécula sæculórum. ℣. Rex
mundi defunctos nos pro
suis légibus in æternæ vitæ
resurrectióne suscitábit:
Módicùm. Glória Patri.
† In sécula. 1. *Petr.* 5. 2.
Mach. 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. b. In mortem
trádimur propter Jesum,
ut & vita Jesu manifesté-
tur in carne nostra mortáli.
2. *Cor.* 4.

Ant. 3. b. Paráti sumus
mori, magis quàm pátrias
Dei leges prævaricári. 2.
Mach. 7.

Ant. 6. Propítius sit no-
bis Deus: non est nobis
útile relínquere legem &
justítias Dei, ut eámus ál-
terâ viâ. 1. *Mach.* 2.

℣. In Deo faciémus vir-
tútem; ℟. Et ipse ad ní-
hilum dedúcet tribulantes
nos. *Ps.* 59.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Absit à nobis, ut
relinquámus Dóminum,

& serviámus diis aliénis : * Dómino Deo nostro serviémus, & obedientes érimus præceptis ejus. ℣. Et si sunt qui dicantur dii, sive in cœlo, sive in terra ; nobis tamen unus Deus : * Dómino. *Jos.* 24. 1. *Cor.* 8.

℟. *v.* Dóminus Deus aspíciet veritátem, & consolábitur in nobis. * Pótius est ab homínibus morti datos spem expectáre à Deo, íterùm ab ipso resuscitandos. ℣. Sicut abundant passiónes Christi in nobis, ita & per Christum abundat consolátio nostra : * Pótius est. 2. *Mach.* 7. 2. *Cor.* 1.

℟. *vj.* Exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, * In necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus. ℣. Omnes qui placuérunt Deo, per multas tribulatiónes transiérunt fidéles, * In. Glória Patri. * In. 2. *Cor.* 6. *Judith* 8.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. ç. Ruent in gládio, & in flamma, & in captivitáte ; ut conflentur, & dealbentur usque ad tempus præfinítum. *Dan.* 11.

Ant. 4. A. Distenti sunt, non suscipientes redemptiónem, ut melióre inveníren resurrectiónem. *Hebr.* 11.

Ant. 8. c. Ecce quómodò computáti sunt inter fílios Déi, & inter sanctos sors illórum est ! *Sap.* 5.

℣. Salus justórum à Dómino ; ℟. Et protector eórum in témpore tribulatiónis. *Ps.* 36.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* Ludíbria & vérbera experti, insuper & víncula & cárceres, * Lapidáti sunt, secti sunt, tentáti sunt, in occisióne gládii mórtui sunt. ℣. Tradidérunt córpora sua, ne servírent, & ne adorárent omnem deum, excepto Deo suo : * Lapidáti sunt. *Hebr.* 11. *Dan.* 3.

℟. *viij.* Vicérunt propter sánguinem Agni, & propter verbum testimónii sui, & non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem : * Proptéreà lætámini, cœli, & qui habitátis in eis. ℣. Módico dolóre sustentáto, sub testamento æternæ vitæ effecti sunt : * Proptéreà. *Apoc.* 12. 2. *Mach.* 7.

℟. *ix.* Antíquus diérum judícium dedit sanctis excelsi ; * Et † Regnum obtinuérunt sancti. ℣. Per fidem operáti sunt justítiam, adepti sunt repromissiónes ; * Et. Glória. † Regnum. *Dan.* 7. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Salvasti nos, Dómine, de affligéntibus nos ; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in séculum. *Ps.* 43.

AD LAUDES.

nt. DAtum est béstiæ
G. bellum fácere
ım sanctis, & víncere eos.
poc. 13.

Ant. 7. *d.* Elegérunt ma-
s mori, & noluérunt in-
íngere legem Dei sanc-
m; & trucidáti sunt. 1.
ach. 1.

Ant. 1. f. Si coram homí-
bus tormenta passi sunt,
es illórum immortalitáte
ena est. *Sap.* 3.

Ant. 2. In paucis vexá-
, in multis benè dispo-
ntur, quóniam Deus ten-
vit eos, & invénit illos
gnos se. *Sap.* 3.

Ant. 7. d. Tanquàm au-
m in fornáce probávit il-
s, & quasi holocausti hós-
ım accépit illos; & in
mpore erit respectus illó-
ın- *Sap.* 3.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

OMne gáudium existi-
máte, fratres mei, cùm
tentatiónes várias inci-
ritis: sciéntes quòd pro-
ítio fídei vestræ patién-
ım operátur; patiéntia
item opus perfectum ha-
et.

HYMNUS.

QUam, Christe, signasti
viam
rimus, profúso sánguine,
er hanc tui te fórtiter
ucem sequuntur mílites.
Fossus manus, fossus pe-
des,
vans ad astra tránsvolas;
t membra trunci Márty-
res
Addunt triumpho se tuo.
Omnes in ostro spléndidi
Tuum tribúnal ámbiunt;
Accepta monstrant vúlne-
ra,
Et per tot ora súpplicant.
Audíre si nos réspuis,
Quos críminum moles gra-
vat;
Audi tuos, qui sánguinem
Fudére pro te, Mártyres.
Fac, si tyrannus déficit,
Ne blandiendo mólliùs
Frangat voluptas péctora,
Ipsis tyrannis sævior.
¶ Testis fidélis, quo duce
Tormenta vincunt Márty-
res,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spí-
ritu. Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

℣. Multæ tribulatiónes justórum; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Ps.* 33.

Ad Benedictus. *Ant.* J. Beáti qui persecutiónem patiuntur propter justítiam: quóniam ipsórum est regnum cœlórum. *Matth.* 5.

Oratio.

DEus, invisíbilis fortitúdo certántium, adesto, quæsumus, nobis supplicántibus; ut qui hodiernâ die sanctórum Mártyrum tuórum *N.* & *N.* gloriósum triumphum recólimus, eórum méritis & précibus contra spirituália nequítiæ muniámur; Per.

Alia Oratio.

OMnípotens, sempiterne Deus, qui in sanctórum tuórum córdibus flammam tuæ dilectiónis accendis: da méntibus nostris eamdem fídei caritatísque virtútem; ut Mártyris tui *N.* & sociórum, quorum gaudémus victóriis, profíciámus exemplis; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Datum est bestiæ.

In ℟. *br.* ℣. Qui es testis * fidélis & verus. *Apocal.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *d.* Elegérunt.

CAPITULUM. *Sap.* 3.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori, & æstimáta est afflíctio éxitus illórum; & quod à nobis est iter, extermínium: illi autem sunt in pace.

℟. *br.* Dóminus loquétur pacem * In plebem suam. Dóminus. ℣. Et super * sanctos suos. * In. Glória. Dóminus. *Ps.* 84.

℣. Custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; ℟. De manu peccatóris liberábit eos. *Ps.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Si coram homínibus.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 4.

QUod in præsenti est momentáneum & leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporália sunt; quæ autem non videntur, ætérna sunt.

℟. *br.* Probasti nos, Deus, * Et eduxisti nos in refrigérium. Probasti. ℣. Igne nos examinasti * sicut examinátur argentum, * Et eduxisti. Glória Patri. Probasti. *Ps.* 65.

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Ps.* 89.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Tanquam aurum.

CAPITULUM. *Isaiæ* 9.

LÆtabuntur coram te, sicut qui lætantur in messe, sicut exultant victóres captâ prædâ, quando dívidunt spólia.

℟. *br.* Qui séminant in lácrymis, * In exultatióne metent. Qui. ℣. Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua; * In exultatióne. Glória Patri. Qui séminant.

℣. Venientes vénient cum exultatióne, ℟. Portantes manípulos suos. *Ps.* 125.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. VIdi ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter testimónium quod habébant. *Apoc.* 6.

4. *D.* Stabant antè
m in conspectu. Ag-
palmæ in mánibus
Apoc. 7.
8. G. Venérunt de
tióne magna, & la-
stolas suas & deal-
nt eas in sánguine
Apoc. 7.
. 1. D. Antè thro-
ei sunt, & sérviunt
ac nocte in templo
& qui sedet in thro-
abitábit super illos.
7.
3. a. Non esúrient,
sítient ámpliùs, nec
iper illos sol, nequè
stus. *Apoc.* 7.
TULUM. *Apoc.* 21.
terget Deus omnem
crymam ab óculis
; & mors ultrà non
nequè luctus, nequè
, nequè dolor erit
quia prima abiérunt.
olemnibus & Annua-
Allelúia, Allelúia.
is secunda mors non
otestátem; sed erunt
ótes Dei & Christi,
ábunt cum illo. Al-
Apoc. 20.

HYMNUS.

anto, morte sacrâ
quos tibi dévoves,
nas, Christe, tuos
bore mílites!
ormenta rapit, non
ividos mori,
m das, ígnea cáritas.
ris rábies sæviat ím-
otens;

Addat carcéribus férrea
vincula;
Constanti púgiles péctore
prælia,
Trunci córpore sústinent.
Alto de sólio nunc, Deus,
áspice,
Non indigna tuo númine
múnera;
Quot prostráta jacent
córpora Mártyrum,
Astant tot tibi víctimæ.
Ad te lethífero vúlnere
saúcii,
Vectantur róseo flúmine
sánguinis:
Emensi, duce te, Christe,
te, perícula,
Tangunt líttora pátriæ.
Sed quid barbáries ímpia
próficit?
Non hæc Christiádas vúl-
nera déprimunt:
Gens exorta sacro fúnere
Núminis,
Crescit sánguine Márty-
rum.
Patri máxima sit, máxima
Fílio,
Sit par Spirítui, laus ti-
bi, Trínitas,
Quæ te Martyribus pró-
diga præmium,
Das, & vívere per neces.
Amen.

℣. In æternum exultá-
bunt, ℟. Et habitábis in
eis. *Ps.*

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Datæ sunt il-
lis síngulæ stolæ albæ; &
dictum est illis ut requiés-
cerent, donec compleán-
tur conservi eórum, qui

interficiendi sunt sicut & illi. *Apoc. 6.*

Oratio, ut suprà des.

COMMUNE PONTIFIC

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. SUscitábo mihi sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet. 1. *Reg.* 2.

Ant. 8. G. Elégi eum ex ómnibus mihi in sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incensum. 1. *Reg.* 2.

Ant. 2. Ædificábo ei domum fidélem; & ambulábit coram Christo meo cunctis diébus. 1. *Reg.* 2.

Ant. 5. C. Erit ipsi pactum sacerdótii sempitérnum, quia zelátus est pro Deo suo, & expiávit scelus filiórum Israël. *Num.* 25.

Ant. 1. f. Quemcumque elégerit Dóminus, ipse erit sanctus. *Num.* 16.

CAPITULUM. *Hebr.* 5.

NEc quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo, tanquàm Aaron. Sic & Christus non semetipsum clarificávit ut póntifex fíeret, sed qui locútus est ad eum; Fílius meus es tu, ego hódiè génui te; quemádmodùm & in álio loco dicit: Tu es sacerdos in ætérnum secundùm órdinẽ Melchísedech.

In duplicibus, & suprà:

℟. Locútus es sanctis tuis, Dómine, & dixisti:

Invéni servum 1
* Oleo sancto m
eum: † Manus mea
bitur ei. ℣. Huic D
timónium pérhiben
Invéni virum secun
meum: * Oleo. Gl
tri. † Manus. *Ps.* 8
13.

HYMNUS.

CHriste, Pastórum
atque princ
Præsulis festam v
lucem,
Débitis supplex t
pla votis
Turba frequenta
Ille non vano tén
mendam
Spíritu sedem, p
nec ausu:
Sed sacrum jussus
mino vocante,
Sumpsit honórem.
Strénuum bello púgi
perni
Chrísmatis pleno
unxit intùs
Spíritus cornu, p
que sanctam
Páscere gentem.
Fit gregis pastor, pa
que forma:
Lætus impendit su
que; servus
Omnium, curis g
omnibusque
Omnia factus.

Pro reis orat, réficit gementes,
Erigit lapsos, tenebrasque pellit;
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hostem.
Fac ut illíus précibus juvémur,
Christe; fac Patrem, pariterque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymno
Omne per ævum.
Amen.

℣. Beátus quem elegisti & assumpsisti; ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *E.* Elégit ipsum Dóminus ab omni vivente offerre sacrifícium Deo, incensum & bonum odórem pro pópulo suo. *Eccli.* 45.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Die noctúque fugiébat somnus ab óculis meis pro grégibus tuis, Dómine. *Gen.* 31.

Doxologia, ¶ Supréme Christe Póntifex, *ut infrà ad Laudes.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. G. Cùm vénerit Dóminus, & pulsáverit, beáti servi quos invénerit vigilantes. *Luc.* 12.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum Pastórum príncipem, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 5.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

CHriste, decréto Patris institútus
Póntifex summo, tibi, qui fidéles
Quos legis, formas pópulis regendis
Ipse ministros:
Hunc juvat festo celebráre cantu,
Qui licèt magnis méritis abundans,
Flens & invítus, duce te, tremendum
Sumpsit honórem.
Nóverat quantis páteat períclis
Ille, qui summos ápices adeptus,
Omnium curas, sibi raptus uni,
Sústinet omnes.
Fécerat fervens amor inquiétum:
Quò gregis cari pia cura poscit,
Advolat promptus: mora non euntem
Ulla retardat.
Dux iter, vitâ præeunte, monstrat;
Cómprobat factis sua dicta magnis;
Et domum sanctam benè olente Christi
Implet odóre.
Lux erat cæco, cólumen labanti,
Una spes lapso, mísero levámen,
Próvidus cunctis pater, omnibusque
Omnia factus.

Christe, Pastórum bonus ipse Pastor,
Qui greges pascis próprio cruóre,
Fac ut ætérnæ súbeant opíma
Páscua vitæ. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. Vocávit eum Dóminus, & ait: Vidi afflictiónem pópuli mei: veni, & mittam te, ut edúcas pópulum meum. *Exod.* 3.

Ant. 1. g. Dixit ad Deum: Quis sum ego, ut vadam & edúcam fílios Israël? Qui dixit ei: Ego ero tecum. *Exod.* 3.

Ant. 8. G. Vade in hac fortitúdine tua, & liberábis Israël: scito quòd míserim te. *Judic.* 6.

℣. Pósui adjutórium in potente, ℟. Et exaltávi eleétum de plebe mea. *Ps.* 88.

Lectiones de Script. occurrente.

℟. *j.* Rectórem te posuérunt, noli extolli: * Esto in illis quasi unus ex ipsis; curam illórum habe. ℣. Si quis vult primus esse, erit ómnium novíssimus, & ómnium minister: * Esto. *Eccli.* 32. *Marc.* 9.

℟. *ij.* Speculatórem dedi te dómui Israël: * Audiens ergo ex ore meo sermónem, annuntiábis eis ex me. ℣. In mente habe quáliter accéperis & audíeris, & serva: * Audiens. *Ezech.* 33. *Apoc.* 3.

℟. *iij.* Accéde ad altáre, & ímmola pro peccáto tuo: * Offer holocaustum, & † Deprecáre pro te & pro pópulo. ℣. Debet Póntifex quemádmodùm pro pópulo, ita étiam & pro semetipso offerre pro peccátis: * Offer. Glória Patri. † Deprecáre. *Levit.* 9. *Hebr.* 5.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. In lege Dómini congregatiónem judicávit, & in fide sua probátus est prophéta; & cógnitus est in verbis suis fidélis. *Eccli.* 46.

Ant. 1. a. Dedit illis legem, ne oblivisceréntur præcepta Dómini, & ut non exerrárent méntibus; & hortabátur ne legem amovérent à corde suo. 2. *Mach.* 2.

Ant. 8. c. Apériet os suum, & in oratióne confitébitur Dómino; & ipse díriget consílium ejus & disciplínam. *Eccli.* 39.

℣. Invocábant Dóminum sacerdótes ejus; ℟. Ipse exaudiébat eos, & loquebátur ad eos. *Ps.* 98.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Audívit eum Dóminus & vocem ipsius, & dedit illi præcepta & legem vitæ & disciplínæ, * Docére Jacob testaméntum suum, & judícia sua Israël. ℣. Hic est qui fuit in Ecclésia cum pátribus nostris, qui accépit verba vitæ dare nobis, * Docére.

* Docére. *Eccli.* 45. *Act.* 7.

℟. v. Pactum meum fuit cum eo vitæ & pacis; & dedi ei timórem, & tímuit me: * Lex veritátis fuit in ore ejus; & iníquitas non est inventa in lábiis ejus. ℣. Fidélis erat in tota domo ejus tanquàm fámulus, in testimónium eórum quæ dicenda erant: * Lex. *Malach.* 2. *Hebr.* 3.

℟. vj. In pace & in æquitáte ambulávit, & multos avertit ab iniquitáte: * Lábia enim sacerdótis custódient sciéntiam, & legem requírent ex ore ejus; † Quia ángelus Dómini exercítuum est. ℣. Oportet Epíscopum amplecti eum, qui secundùm doctrínam est, fidélem sermónem; ut potens sit exhortári in doctrína sana: * Lábia. Glória Patri. † Quia. *Malach.* 2. *Tit.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. A. In omni ópere dedit confessiónem Sancto & Excelso in verbo glóriæ. *Eccli.* 47.

Ant. 7. *d.* Erogávit pecúnias multas: justítiam & fidem conservávit genti suæ, & exquisívit omni modo exaltáre pópulum suum. 1. *Mach.* 14.

Ant. 1. *a.* Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem. *Eccli.* 39.

℣. Justítia ejus manet in sǽculum sǽculi: ℟. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Ps.* 111.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. vij. Quis est fidélis servus & prudens, quem constítuit dóminus suus super famíliam suam, ut det illis cibum in témpore? * Beátus ille servus, quem cùm vénerit dóminus ejus, invénerit sic facientem. ℣. A dómino suo præpósitus ómnibus, gubernábat créditam sibi domum: * Beátus. *Matth.* 24. *Genes.* 39.

℟. viij. Dóminus supra ómnia quæ póssidet, constítuet illum: * Omni autem cui multùm datum est, multùm quærétur ab eo; & cui commendavérunt multùm, plus petent ab eo. ℣. In manu Dei potestas terræ, & útilem rectórem suscitábit in tempus super illam: * Omni autem. *Luc.* 12. *Eccli.* 10.

℟. ix. Euge, serve bone & fidélis; quia super pauca fuisti fidélis, super multa te constítuam: * Intra in gáudium dómini tui. ℣. Super pópulum meum constítui te: sapiéntia & sciéntia data sunt tibi; & glóriam dabo tibi: * Intra. Glória. * Intra. *Matth.* 25. 2. *Paral.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Domus Aaron, benedícite Dómino: ℟. Domus Levi, benedícite Dómino. *Ps.* 134.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. Qui intrat per óstium, pastor est óvium: huic ostiárius áperit; & oves vocem ejus áudiunt. *Joan.* 10.

Ant. 2. Próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas, & ante eas vadit. *Joan.* 10.

Ant. 7. d. Oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus; aliénum autem non sequuntur, sed fúgiunt ab eo. *Joan.* 10.

Ant. 6. Si perdíderit unam ex illis, vadit ad illam donec invéniat eam; & cùm invénerit, impónit in húmeros suos gaudens. *Luc.* 15.

Ant. 8. G. Fur venit ut perdat; mercenárius videt lupum, & fugit: bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. *Joan.* 10.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 5.

PAscite qui in vobis est gregem Dei, providentes non coactè, sed spontáneè secundùm Deum; neque turpis lucri grátiâ, sed voluntáriè; neque ut dominantes in cleris, sed forma facti gregis ex ánimo.

HYMNUS.

JEsu, Sacerdótum decus,
In hac die, quâ glóriâ
Sanctum corónas Præsulem,
Votis adesto súpplicum.
Sui probátus præmium
Amóris, & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páscere.
Hos novit, & præit vocans
In tuta quemque páscua,
Victumque præbet: áudiunt,
Sequuntur, & vivunt oves.
Quam sentit errantem jugis,
Hanc nocte quærit ac die;
Et gaudet inventam suo
Portans ovíli réddere.
Arcet frementes béstias,
Lupi retundit ímpetus,
Dolosque fallit, vel mori
Caro parátus pro grege.
Offert frequentem víctimam
Cum plebe Pastor ínnocens;
Secumque devótum gregem
Pius Sacerdos ímmolat.
¶ Supréme, Christe, Pontifex,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

℣. Elégit Dóminus servum suum, ℟. Páscere hæreditátem suam. *Ps.* 77.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Ego sum óstium: per me si quis introíerit, salvábitur; & ingredietur, & egredietur, & páscua invéniet. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus, qui pópulis tuis regendis vicários caritátis tuæ præficis minis-

tros : da, quæsumus, intercedente beáto *N.* Pontífice, Spíritum sapiéntiæ, quibus præesse dedisti Ecclésiæ tuæ, ut de profectu sanctárum óvium fiant gáudia æterna pastórum; Per... in unitáte ejusdem Spíritûs.

Alia Oratio.

DEus, fidélium lumen & Pastor animárum, qui beátum *N.* Epíscopum in Ecclésia posuisti, ut oves tuas verbo pásceret, & informáret exemplo : da nobis ejus intercessióne, & fidem serváre quam dócuit, & viam sequi quam exemplo monstrávit; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Qui intrat.

In ℟. *br.* ℣. Qui es Póntifex * confessiónis nostræ. *Hebr.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Próprias oves.

CAPITULUM. *Prov.* 27.

DIligenter agnosce vultum pécoris tui, tuosque greges consídera; non enim habébis júgiter potestátem; sed coróna tribuétur in generatiónem & generatiónem.

℟. *br.* Deus protector meus, * In ipso sperávi. Deus. ℣. Qui subdit * pópulum meum sub me, * In ipso. Glória Patri. Deus. *Ps.* 143.

℣. Nisi Dóminus custodíerit civitátem, ℟. Frustrà vígilat qui custódit eam. *Ps.* 126.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Oves.

CAPITULUM. *Jerem.* 3.

INtrodúcam vos in Sion, & dabo vobis Pastóres juxtà cor meum; & pascent vos sciéntiâ & doctrínâ.

℟. *br.* Deduxit eos * In viam rectã. Deduxit. ℣. Ut irent * in civitátem habitatiónis, * In viam. Glória Patri. Deduxit. *Ps.* 106.

℣. Abstulit sicut oves pópulum suum, ℟. Et deduxit eos in spe. *Ps.* 77.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Fur venit.

CAPITULUM. *Act.* 20.

ATténdite vobis, & universo gregi in quo vos Spíritus sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo.

℣. *br.* Pavit eos * In innocéntia cordis sui. Pavit eos. ℣. Et in intelléctibus mánuum suárum * deduxit eos, * In innocéntia. Glória. Pavit eos. *Ps.* 77.

℣. Nos pópulus tuus & oves páscuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in séculum. *Ps.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. ECclésiæ factus sum ego minister secundùm dispensatiónẽ Dei, quæ data est mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei. *Coloss.* 1.

Ant. 4. E. Scitis quómodò nihil subtráxerim utílium, quóminùs annuntiá-

rem vobis, & docérem vos públicè, & per domos. *Act.* 20.

Ant. 1. D. Mundus sum à sánguine ómnium; non enim subterfúgi quóminùs annuntiárem omne consílium Dei vobis. *Act.* 20.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me, dúmmodò consummem cursum meum, & ministérium verbi quod accépi à Dómino Jesu. *Act.* 20.

Ant. 7. ç. Absit à me hoc peccátum in Dóminum, ut cessem oráre pro vobis; & docébo vos viam bonam & rectam. 1. *Reg.* 12.

CAPITULUM. *Act.* 20.

NOcte & die non cessávi, cum lácrymis monens unumquemque vestrûm: & nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, & dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus.

In Solemnibus & Annualibus, Allelúia, allelúia. ℣. Dedit illi Dóminus sacerdótium gentis, & beatificávit illum in glória. Allelúia. *Eccli.* 45.

HYMNUS.

SEdibus, Præsul, súperis recepte,
Advola terris: sacra te reposcunt,
Nostra dum cantu tibi dedicáto
Templa resultant.

Pro Deo vitam cúpidus pacisci,
Otium durus tibi denegasti;
Prælium Christi benè præliári
Una voluptas.

Si reis vindex minitátur ira,
Súpplici defers prece vim Tonanti:
Et Deum, jugis grege pro tuendo
Víctima placas.

Erudis, vitâ præeunte, Clerum;
Légibus sacris pópulum coërces:
Quas Deus dotes dedit, ad salúbrem
Cóntrahis usum.

Laude non unâ, memorande Præsul,
Nos ama patris stúdio benigni;
Et laborantem médiis periclis
Dírige plebem.

Christe, pro nobis, Patre sic jubente,
Póntifex factus, tibi laus, tuóque
Una sit Patri, sit & una sancto
Semper Amóri. Amen.

℣. Salvum fecit Dóminus Christum suum: ℟. Exáudiet illum de cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Sacerdótes tui induantur salútem: Dómine Deus, ne avérteris faciem Christi tui: meménto misericordiárum servi tui. 2. *Paral.* 6.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

OMMUNE DOCTORUM.

I. VESPERIS.
A Deo profecta est sapiéntia : & in déli abundábit ; & nátor dabit eam illi. 15.
. 5. C. Denudábit nsa sua illi, & theábit super illum sciéntiam & intelléctum justí- Eccli. 4.
. 8. G. Firmábitur , & non flectétur ; tinébit illum, & non ndétur ; & exaltábit apud próximos suos. 15.
. 3. a. In médio Ecapériet os ejus, & lébit illum Spíritu saæ & intelléctûs. Eccli.

. 1. D. Stolâ glóriæ illum ; & nómine hæreditábit illum. 15.
TULUM. Eccli. 51.
imam meam direxi d Sapiéntiam, & in óne invéni eam : posum ipsa cor ab iníropter hoc non deuar.
uplicibus, & suprà : Dóminus dat sapiénapiéntibus, & sciénntelligéntibus discin : * Ipse revélat pro- & abscóndita, & cum eo est. ℣. Spíómnia scrutátur, étiam profunda Dei : * Ipse. Glória. † Lux. Dan. 2. 1. Cor. 2.

HYMNUS.

O Qui perpétuus nos mónitor doces,
Vox ætérna Patris, Christe, vicários
Doctóres, pátrias cùm rémeas domos,
Nobis quàm benè súfficis!
Hi semper vígilant, ne quid adúlterum
Corrumpat fídei virgíneum decus :
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His custódibus íntegra.
Infámes ábolent rellíquias deûm :
Erróres ábigunt, crímina dédocent :
Christo restítuunt, quos malè crédulos
Mendax lúserat hæresis.
Patrum canítiem, tot venerábiles
Rugas objíciunt, undè nitet fides :
Quæ sunt prisca, docent ; quæ nova, súbruunt :
Servant depósitum Dei.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Pátrum quandò foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.
℣. Beátus homo quem

tu erudíeris, Dómine, ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Ps.* 93.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Beátus qui excógitat vias sapiéntiæ in corde suo, vadens post illam quasi investigátor: protegétur sub tégmine illíus à fervóre, & in glória ejus requiescet. *Eccli.* 14.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Dedit illi Dóminus in præceptis suis potestátem docére Jacob testimónia, & in lege sua lucem dare Israël. *Eccli.* 45.

In fine Hymni,

¶ Jesu, Magister única
Tibi decus, laus, glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc & per omne séculum. Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Qui vigiláverit propter sapiéntiam, citò secúrus erit; quóniam dignos se ipsa círcuit quærens, & in viis ostendit se illis hiláriter. *Sap.* 6.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Fontem sapiéntiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

JAm nunc, quæ númeras tot tibi víndices,
Effer sidéreum, Rellígio, caput:
Quot sunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.
Cùm per mille neces impíetas furit,
Oppónis válido péctore Mártyres:
Cùm per mille dolos décipit hæresis,
Doctóres tibi súscitas.
Quandò sparsa lues úndiquè críminum,
Hi gliscens vítium prótinus ámputant:
Quandò plúrima nox méntibus íncubat,
Hi plenū révehunt diem.
Firmant instábiles, & dúbios regunt:
Monstrant tuta procul líttora náufragis:
Nobis, qui véhimur cæca per æquora,
Lucent perpétuæ faces.
Quæ dixêre tuis cónsona sénsibus,
Nostris illa, Deus, córdibus ímprimas:
Quos terris cólimus, quos séquimur duces,
Fac nos móribus ássequi.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum, quandò foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Sapiéntia non est multis manifesta; quibus autem cógnita est, per-

manet usque ad conspectum Dei. *Eccli. 6.*

Ant. 4. E. Os prudentis quæritur in ecclesia, & verba illíus cogitábunt in córdibus suis. *Eccli. 21.*

Ant. 5. a. Sciéntia sapientis tanquàm inundátio abundábit, & consílium illíus sicut fons vitæ pérmanet. *Eccli. 21.*

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, ℟. Et lingua ejus loquétur judícium. *Ps.* 36.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Sápiens apériet os suum in oratióne: * Si enim Dóminus magnus volúerit, Spíritu intelligéntiæ replébit illum. ℣. Si quis vestrûm índiget sapiéntiâ, póstulet à Deo qui dat ómnibus affluentèr. * Si. *Eccli. 39. Jac. 1.*

℟. *ij.* Ipse tanquàm imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ: * Ipse palàm fáciet disciplínam doctrínæ suæ, & in lege testamenti Dómini gloriábitur. ℣. Multos filiórum Isrraël convertet ad Dóminum Deum ipsórum. * Ipse. *Eccli. 39. Luc. 1.*

℟. *iij.* Omnis scriba doctus in regno cœlórum * Símilis est hómini patrisfamílias qui † Profert de thesauro suo nova & vétera. ℣. In corde prudentis requiéscit sapiéntia, & indoctos quosque erúdiet. * Símilis. Glória. † Profert. *Matth. 13. Prov. 14.*

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. ç. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te ut evellas, & déstruas, & disperdas, & ædífices, & plantes. *Jerem. 1.*

Ant. 8. G. Ne retíneas verbum in témpore salútis: in lingua enim sapiéntia dignóscitur; & sensus, & sciéntia, & doctrína in verbo sensáti. *Eccli. 4.*

Ant. 2. Depósitum custódi, devítans profánas vocum novitátes, & oppositiónes falsi nóminis sciéntiæ. *1. Tim. 6.*

℣. Deus, docuísti me à juventúte mea: ℟. Pronuntiábo mirabília tua. *Ps. 70.*

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Qui habet sermónem meum, loquátur sermónem meum verè. * Numquid non verba mea sunt quasi ignis, & quasi málleus cónterens petram? ℣. Si quis volúerit voluntátem fácere ejus qui misit me, cognoscet de doctrína, utrùm ex Deo sit. * Numquid. *Jerem. 23. Joan. 7.*

℟. *v.* Ponam verba mea in ore ejus, loqueturque ómnia quæ præcépero illi: * Qui autem verba ejus audíre nolúerit, ego ultor existam. ℣. Qui à semetipso lóquitur, glóriam própriam quærit: qui quærit glóriam ejus qui misit eum, hic ve-

rax est. * Qui. *Deut.* 18. *Joan.* 7.

℟. *vj.* Dabo te, dicit Dóminus, in murum æreum, fortem: * Et bellábunt advesùm te, & † Non prævalébunt; quia ego tecum sum. ℣. Exurgent viri loquentes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se: * Et bellábunt. Glória Patri. † Non. *Jerem.* 15. *Act.* 20.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. *E.* Propósui sapiéntiam addúcere mihi ad convivendum; sciens quóniam mecum communicábit de bonis. *Sap.* 8.

Ant. 7. d. Quæsívi sapiéntiam palàm in oratióne mea; & efflóruit tanquàm præcox uva. *Eccli.* 51.

Ant. 1. f. Inventi sunt sermónes tui, Dómine; & comédi eos: & factum est mihi verbum tuum in lætítiam cordis mei. *Jerem.* 15.

℣. Scrutábor legem tuam, Dómine; ℟. Et custódiam illam in toto corde meo. *Ps.* 118.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* Super salútem & spéciem dilexi sapiéntiam: * Et propósui pro luce habére illam: venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa. ℣. Quæ desursùm est sapiéntia, pudíca est, pacífica, plena misericórdiâ & frúctibus bonis; * Et propósui. *Sap.* 7. *Jac.* 3.

℟. *viij.* Optávi, & datus est mihi sensus; & invocávi, & venit in me Spíritus sapientiæ: & præpósui illam regnis & sédibus, * Et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. ℣. Exístimo ómnia detrimentum esse propter eminentem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei; * Et divítias. *Sap.* 7. *Philipp.* 3.

℟. *ix.* Sapiéntia bonórum ómnium mater est; quam sine fictióne dídici, & sine invídia commúnico: infinítus enim thesaurus est; * Quo qui usi sunt, † Partícipes facti sunt amicítiæ Dei. ℣. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum; * Quo. Glória Patri. † Partícipes. *Sap.* 7. *Luc.* 6.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Os meum annuntiábit justítiam tuam, ℟. Totâ die salutáre tuum. *Ps.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 2. DOminus dedit mihi linguam erudítam; ut sciam sustentáre eum qui lassus est, verbo. *Is.* 50.

Ant. 6. Sermo meus non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis; sed in ostensióne Spíritûs & virtútis. 1. *Cor.* 2.

Ant. 3. g. Auxílio adjútus Dei sto, testíficans minóri

atque majóri, nihil extra dicens quàm ea quæ Prophétæ locúti sunt. *Act.* 26.

Ant. 4. *E.* Non judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, & hunc crucifixum. 2. *Cor.* 2.

Ant. 5. a. Si nóverim mystéria ómnia, & omnem sciéntiam; caritátem autem non habúero, nihil sum. 1. *Cor.* 13.

CAPITULUM. *Sap.* 7.

MIhi dedit Deus dícere ex senténtia, & præsúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipse sapiéntiæ dux est, & sapiéntium emendátor: in manu enim illíus & nos, & sermónes nostri, & omnis sapiéntia, & óperum sciéntia & disciplína.

HYMNUS.

VOs succensa Deo spléndida lúmina:
Vos sal, nos hómines quo sápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, móribus íntegri,
Quo condímur in álterum.
Per vos Rellígio, tútaque Véritas,
Per vos virgíneis fulget honóribus:
Per vos Christus amat pándere dívites
Thesauros sapiéntiæ.
Vestris unda fluit pura canálibus;
Christi floret ager; munda nitet seges:
Lac aptum púeris, & sólidum viris
Cauti sufficitis cibum.
Hi sunt, summe Deus, qui tibi mílitant;
Hi sunt, qui stábiles ædíficant domos:
Unâ docta cohors arma tenet manu,
Muros cónstruit álterâ.
Vicistis stygias vos quibus hæreses,
Hæc nos accípimus tela supérstites:
His pugnámus adhuc, nec dúbio éxitu;
His armis quoque víncimus.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

℣. Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna; ℟. Ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti. *Ps.* 39.

Ad Benedictus.

Ant. J. Sapiéntia & fortitúdo Dómini sunt: tibi, Deus, confíteor, teque laudo; quia sapiéntiam & fortitúdinem dedisti mihi. *Dan.* 2.

Oratio.

OMnípotens, ætérne Deus, qui Ecclésiæ tuæ fílios, sicut non cessas erudíre, ita non désinis adjuváre: da fidélibus tuis intercessióne beáti *N.* quem eis ætérnæ salútis minis-

trum tribuisti, ut, te miserante, sciéntiam recta faciendi, & virtútem cápiant exequendi; Per.

Alia Oratio.

EXcita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo beátus N. servívit: ut eódem nos replente, studeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit; Per.... in unitáte ejusdem Spíritûs.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Dóminus.

In ℟. *br.* Qui Magister noster * unus es. *Matth.* 23.

AD TERTIAM.

Ant. 6. Sermo meus.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 12.

UNicuíque datur manifestátio Spíritûs ad utilitátem: álii quidèm per Spíritum datur sermo sapiéntiæ: álii autem sermo sciéntiæ secundùm eumdem Spíritum.

℟. *br.* Da mihi intellectum, * Et scrutábor legem tuam. Da mihi. ℣. Státue servo tuo * elóquium tuum, Dómine, * Et. Glória Patri. Da mihi. *Ps.* 118.

℣. Os meum loquétur sapiéntiam, ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Ps.* 48.

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Auxílio.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 6.

SI quis áliter docet, & non acquiescit sanis sermónibus Dómini nostri Jesu Christi, & ei quæ secundùm pietátem est doctrínæ; supérbus est, nihil sciens.

℟. *br.* Viam veritátis elégi, * Judícia tua non sum oblítus. Viam. ℣. Adhæsi * testimóniis tuis, Dómine; * Judícia. Glória Patri. Viam.

℣. A judíciis tuis non declinávi; ℟. Quia tu legem posuisti mihi. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Si nóverim.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1.

FInis præcepti est cáritas de corde puro, & consciéntiâ bonâ, & fide non fictâ: à quibus quidam aberrantes, conversi sunt in vanilóquium, volentes esse legis doctóres, non intelligéntes neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant.

℟. *br.* Veritátem tuam * Et salutáre tuum dixi. Veritátem. ℣. Non abscondi misericórdiam tuam, * & veritátem tuam; * Et salutáre. Glória Patri. Veritátem. *Ps.* 39.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui: ℟. In via testimoniórum tuórum delectátus sum. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. f. FUit gratus Deo, erudítus omni sapiéntiâ; & erat potens in verbis & in opéribus suis. *Act.* 7.

Ant. 5. C. Juxta manum Dei sui bonam super se,

parávit cor suum, ut investigáret legem Dómini, & fáceret, & docéret. 1. *Esdr.* 7.

Ant. 8. c. Postquàm se ampliùs dedit ad diligéntiam lectiónis legis & Prophetárum, vóluit & ipse scríbere quæ ad doctrínam & sapiéntiam pértinent. *Prolog. Eccli.*

Ant. 3. a. Cùm esset sapientíssimus, dócuit pópulum: quæsívit verba utília, & conscripsit sermónes rectíssimos ac veritáte plenos. *Eccles.* 12.

Ant. 4. E. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes; & laudem ejus enuntiábit Ecclésia. *Eccli.* 39.

CAPITULUM. *Prov.* 3.

BEátus homo qui invénit sapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior est acquisítio ejus negotiatióne argenti & auri primi; & puríssimi fructus ejus: pretiósior est cunctis ópibus; & ómnia quæ desiderantur, huic non valent comparári.

In Solemnibus & Annualibus: Allelúia, allelúia.

℣. Qui fécerit & docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlorum. Allelúia. *Matth.* 5.

HYMNUS.

LUx lucis & fons lúminis,
A quo dies hic náscitur,
Quàm dignióri lúmine
Lucére das Ecclésiam!

Sanctis eam Doctóribus
Indesinenter instruens,
Quibus tenébris quæritat
Error latére, détegis.

His stat fides, his véritas
Intamináta pérmanet;
Ab hisque, quam nos vis sequi,
Doctrína sana tráditur.

His hauriámus fóntibus
Verbi tui sciéntiam,
Horumque puris móribus
Præcepta fac nos ássequi.

Qui vera lux es méntium,
Jesu, Magister únice,
Sit laus tibi, sit laus Patri,
Sancto simul cum Spíritu.
Amen.

℣. Beátus vir qui dispónet sermónes suos in judício: ℟. In æternum non commovébitur. *Ps.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmamenti, & qui ad justítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes. *Dan.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE SS. ABBATUM, Monachorum, Cœnobitarum, & Anachoretarum.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. QUid prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ verò suæ detriméntum patiátur? *Matth.* 16.

Ant. 8. c. Si vis perfectus esse, vade, vende quæ habes, & da paupéribus; & habébis thesaurum in cœlo. *Matth.* 19.

Ant. 6. Nemo est qui relíquerit domum, aut agros propter me, qui non accípiat céntíes tantùm in témpore hoc, & in século futúro vitam æternam. *Marc.* 10.

Ant. 3. b. Salva ánimam tuam: noli respícere post tergum; salvum te fac, ne péreas. *Genes.* 19.

Ant. 7. c. Séquere me, & dimitte mórtuos sepelíre mórtuos suos. *Matth.* 8.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 6.

EXíte de médio eórum, & separámini, dicit Dóminus, & immundum ne tetigéritis: & ego recípiam vos; & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in fílios.

In Duplicibus, & suprà:

℟. Suscéptor meus es tu, Dómine, & in verbum tuum supersperávi: * Declináte à me, maligni, & † Scrutábor mandáta Dei mei. ℣. Magíster, sequar te quocúmquè ieris. * Declináte. Glória Patri. † Scrutábor. *Ps.* 118. *Matth.* 8.

HYMNUS.

FElíces némorum pángimus íncolas,
Certo consílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio secli
Mores læderet íntegros.
Ut te possídeant, quem sítiunt Deum,
Urbes, regna, suos, & quoque déserunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléstia cógitant.
Nudi, prompti, álacres, líberi ab ómnibus,
Ad luctam púgiles ócius ádvolant:
Ut vastum mare tranent,
Prudentes onus éxuunt.
Æternas ut opes, cértaque gáudia
Secúri rápiant, ómnia lúdicra
Sano péctore temnunt,
Confísi melióribus.
Illis summa fuit glória, déspici;
Illis divítiæ, paupériem pati;
Illis summa voluptas,
Longo supplício mori.

Fac nos, fumme Deus, quæ pátimur mala,
In pœnam fcélerum ferre libéntiùs;
Et, tellúre relićtâ,
Immortália quærere.
Patri máxima laus; máxima Fílio,
Amborumque facro máxima Flámini,
Quo deferta petívit
Quondàm dućtus homo Deus. Amen.

Si fit Abbas, ℣. Potens in terra erit femen ejus: ℟. Generátio rećtórum benedicétur. *Pf.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Egrédere de cognatióne tua, & de domo patris tui; & veni in terram quam monftrábo tibi: faciamque te ingentem magnam, & benedícam tibi. *Genef.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non fit Abbas, ℣. In umbra alárum tuárum fperábo, ℟. Donec tránfeat iníquitas. *Pf.* 56.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Reliquifti parentes tuos: plenam mercédem recípias à Dómino Deo, ad quem venifti, & fub cujus confugifti alas. *Ruth.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. c. Qui hábitant in deferto, fecúri dórmient in fáltibus: & ponam eos in circúitu collis mei benedićtiónem. *Ezech.* 34.

Doxologia, ¶ Qui fponte defertum petis, *ut infrà ad Laudes.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 2. Habitábit in folitúdine judícium; & erit opus juftítiæ pax, & cultus juftítiæ filéntium, & fecúritas ufque in fempiternum. *If.* 32.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jefum, qui dućtus eft in defertum à Spíritu, * Veníte, adorémus. *Matt.* 4.

Pf. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

O Pulchras ácies, cáftraque fórtia,
Quæ fpes, una fides, unus amor regit!
Omnes lege fub una,
Uno fub duce mílitant.
Heu! quantis rápiunt aftra labóribus!
Pulfant perpétuis queftibus æthera,
Per jejúnia longa
Vires córporis átterunt.
Votis unánimes, vi quoque flétuum
Inftant, & fócias ingéminant preces,
Et concórdibus armis
Vim cœlo fimul ínferunt.
Hæc vis grata Deo: fic amat óptimus
Vinci per lácrymas, per gémitus, Pater:
Sic duris referátur
Cœlum conditiónibus.
Fervent quandò die cunćta tumúltibus,
Altum turba filet: cætera dum tacent,

Hi per cántica rumpunt
Noctis longa siléntia.
Exercet vígiles contínuus labor;
Incumbunt óperi non ré-sides manus;
Tellus culta colónis
Victum suppéditat suis.
Quin regína sui mens quoque súbditur,
Rectorísque studet núti-bus óbsequi:
Nil servat sibi juris,
Capto libérior jugo.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque sacro máxima Flámini,
Quo deserta petívit
Quondàm ductus homo Deus. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Omnis ex vobis qui non renúntiat ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. *Luc.* 14.

Ant. 7. ç. Véndite quæ possidétis, & date eleemósynam: fácite vobis thesaurum non deficientem in cœlis. *Luc.* 12.

Ant. 8. G. Nolíte quærere quid manducétis, aut quid bibátis: quærite primùm regnum Dei, & justítiam ejus; & hæc ómnia adjicientur vobis. *Luc.* 12.

℣. Non est inópia timéntibus Dóminum: ℟. Dívites eguérunt, & esuriérunt. *Ps.* 33.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. j. Fúgite de médio Babylónis, & salvet unusquísque ánimam suam; * Quóniam tempus ultiónis est à Dómino. ℣. Exite de illa, pópulus meus, ut ne partícipes sitis delictórum ejus, & de plagis ejus non accipiátis; * Quóniam. *Jerem.* 51. *Apoc.* 18.

℟. ij. Vade, pópule meus, intra in cubícula tua, abscóndere módicùm, * Donec pertránseat indignátio. ℣. Veníte seorsùm in desértum locum, & requiéscite, * Donec. *Is.* 26. *Marc.* 6.

℟. iij. Exeámus ad Jesum extrà castra, impropérium ejus portantes: * Non enim habémus hîc manentem civitátem, sed futúram inquírimus. ℣. Peregríni sumus coram te, Deus: dies nostri quasi umbra super terram. * Non. Glória Patri. * Non. *Hebr.* 13. 1. *Paral.* 29.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. g. Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te. *Matth.* 19.

Ant. 7. c. Esurímus, & sitímus, & nudi sumus, & laborámus operántes mánibus nostris. 1. *Cor.* 4.

Ant. 2. Non defícimus: sed licèt is qui foris est, noster homo corrumpátur; tamen is qui intùs est, renovátur de die in diem. 2. *Cor.* 4.

℣. Rédimit Dóminus de intéritu vitam tuam;

℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Ps.* 102.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Omnis qui in agóne contendit, ab ómnibus se ábstinet : * Ego ígitur sic curro, non quasi in incertum : sic pugno, non quasi áerem vérberans ; sed castígo corpus meum, & in servitútem rédigo. ℣. A juventúte mea investigábam sapiéntiam : colluctáta est ánima mea in illa, & in faciendo eam confirmátus sum. * Ego ígitur. 1. *Cor.* 9. *Eccli.* 51.

℟. *v.* Non secundùm carnem ambulámus, sed secundùm spíritum; quóniam sapiéntia carnis inimíca est Deo : * Qui autem in carne sunt, Deo placére non possunt. ℣. Excelsus Deus & hábitans cum contríto & húmili spíritu ; ut vivíficet spíritum humílium, & vivíficet cor contritórum. * Qui. *Rom.* 8. *Is.* 57.

℟. *vj.* Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detrimenta; * Ut invéniar in illo habens justítiam quæ ex fide est, configurátus morti ejus. ℣. Elégi abjectus esse in domo Dei mei, magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum ; * Ut. Glória. * Ut. *Philipp.* 3. *Ps.* 83.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne. *Act.* 1.

Ant. 5. F. Possessiónes & substántias vendébant, & dividébant illa ómnibus, proùt cuíque opus erat. *Act.* 11.

Ant. 6. Plorábant, & jejunábant, & orábant in conspectu Dómini. *Baruch.* 1.

℣. Flévimus, cùm recordarémur Sion : ℟. Quómodò cantábimus in terra aliéna ? *Ps.* 136.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* Sapiéntia direxit ópera eórum : * Iter fecérunt per deserta quæ non habitabantur ; & in locis desertis fixérunt casas. ℣. Circuiérunt in péllibus caprínis, egentes, angustiáti, afflicti; quibus dignus non erat mundus : in solitudínibus errantes, & in cavernis terræ. * Iter. *Sap.* 11. *Hebr.* 11.

℟. *viij.* Multitúdinis erat cor unum, & ánima una : nec quisquam áliquid suum esse dicébat; sed * Erant illis ómnia commúnia. ℣. Ecce quàm bonum & quàm jucundum habitáre fratres in unum ! * Erant. *Act.* 4. *Ps.* 132.

℟. *ix.* Pars Dómini pópulus ejus : invénit eum in terra deserta, circumduxit, & dócuit, atque portávit in húmeris suis, * Et constítuit super excelsam ter-

ram. ℣. Confiténtes quia peregríni & hóspites sunt super terram, pátriam melióem áppetunt: ídeò parávit illis civitátem, * Et. Glória. * Et. *Deut.* 32. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, sancti, & húmiles corde, Dómino: ℟. Laudáte, & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. PErféctio tua, Dómine, & doctrína tua viro sancto tuo, qui dixit patri suo & matri suæ: Néscio vos; & frátribus suis: Ignóro vos. *Deut.* 33.

Ant. 1. g. Non sedi in concílio ludéntium: solus sedébam, quóniam comminatióne replesti me. *Jerem.* 15.

Ant. 3. b. Exui me stolâ pacis, índui autem me sacco obsecratiónis; & venit mihi gáudium à Sancto. *Baruch.* 4.

Ant. 4. a. Mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. *Galat.* 6.

Ant. 8. G. In voce laudis immolábo tibi: quæcumque vovi, reddam pro salúte Dómino. *Jonæ* 2.

CAPITULUM. *Isaïæ* 51.

COnsolábitur Dóminus Sion, & consolábitur omnes ruínas ejus: & ponet desertum ejus quasi delícias, & solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio, & vox laudis.

HYMNUS.

QUid tu, relíctis úrbibus,
Mortálium consórtia
Timens fugis? quid tu vides,
Solúsque tecum cógitas?
Méntis voláru líbero,
Percurris ætérnas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.
Præsens choris cœléstibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo Númini,
Totus colendo tu vacas.
Quàm pura, qui te díligunt,
O Christe, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.
¶ Qui sponte desertum petis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

Si sit Abbas, ℣. Veníte, fílii, audíte me: ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D.* Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in signum & in portentum Israël à Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion. *Is.* 8.

Oratio.

)Eus, cujus múnere beá- tus *N.* Abbas Christum ıperem sequi, & húmi- ı corde usque in finem ·severávit imitári : da ıctis sémitam mandató- n tuórum ingressis, ut : retrò aspíciant, nec in hæreant; sed ad te sine ənsióne currentes, vitam ·rnam apprehendant ; : eumdem.

Alia Oratio.

)A nobis, quæsumus, Deus noster, beáti bátis *N.* intercessiónibus levári; ut per quem ser- tuis perfectiónis evan- .cæ documenta donasti, eum nobis subsídia per- ıæ salutis impendas ;

i non sit Abbas, ℣. Cla- /i ad te, Dómine; dixi : es spes mea, ℟. Pórtio ı in terra vivéntium. 141.

Ad Benedictus.

'nt. 5. C. Pars mea Dó- .us, dixit ánima mea. ıus est Dóminus ánimæ ·renti illum. Bonum est stolári cum siléntio sa- .re Dei. *Thren.* 3.

Oratio.

Mnípotens, sempiterne Deus, terréna pro te ·ántium merces magna .is : da nobis exemplo intercessióne beáti *N.* ıs hódiè tránsitum cele- .nus, temporália óm- despícere, & ad æterna totâ mentis intentióne fes- tináre ; Per.

Alia Oratio.

QUæréntium te, Dómine, Salvátor & custos, qui beáto *N.* ne párticeps esset coinquinatiónis, renuntiáre século, & sub alas tuas confúgere tribuisti : ejus intercessióne da pópulo tuo diabólica vitáre contágia, & te solum Dóminum purâ mente sectári ; Qui vivis.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Perféctio.

In ℟. *br.* ℣. Qui ductus es in desertum * à Spíritu. *Matth.* 4.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *g.* Non sedi.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 2.

SI quis díligit mundum, non est cáritas Patris in eo ; quóniam omne quod est in mundo, concupiscéntia carnis est, & concupiscéntia oculórum, & supérbia vitæ, quæ non est ex Patre, sed ex mundo est. Et mundus transit, & concupiscéntia ejus : qui autem facit voluntátem Dei, manet in ætermum.

℟. *br.* Elongávi fúgiens : * Mansi in solitúdine. Elongávi. ℣. Quóniam vidi iniquitátem * & contradictiónem in civitáte, * Mansi. Glória. Elongávi. *Ps.* 54.

℣. Confíge timóre tuo carnes meas : ℟. A judíciis enim tuis tímui. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Exui me.

CAPITULUM. *Hebr.* 1.

OMnis disciplína in præsenti quidem vidétur non esse gáudii, sed mœróris; pósteà autem fructum pacatíssimum exercitátis per eam reddet justítiæ.

℟. *br.* Propter verba labiórum tuórum * Ego custodívi vias duras. Propter. ℣. Pérfice gressus meos * in sémitis tuis. * Ego. Glória Patri. Propter. *Ps.* 16.

℣. Induébar cilício : ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Ps.* 34.

AD NONAM.

Ant. 8. *G.* In voce laudis.

CAPITULUM. *Eccli.* 51.

VIdéte óculis vestris quia módicùm laborávi, & invéni mihi multam réquiem. Assúmite disciplínam in multo número argenti, & copiósum aurum possidete in ea. Lætétur ánima vestra in misericórdia ejus; & non confundémini in laude ipsíus.

℟ *br.* Séptiès in die * Laudem dixi tibi. Séptiès in die. ℣. Super judícia * justítiæ tuæ, * Laudem. Glória Patri. Séptiès.

℣. Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, ℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. SUmus húmiles in universa terra, Dómine : sed in ánimo contríto & spíritu humilitátis suscipiámur; quóniam non est confúsio confidéntibus in te. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Non derelínquimur, semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferentes; ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. 2. *Cor.* 4.

Ant. 6. Quasi morientes, & ecce vívimus; quasi tristes, semper autem gaudentes; tanquàm nihil habentes, & ómnia possidentes. 2. *Cor.* 6.

Ant. 7. d. Omnes unánimes, compatientes, fraternitátis amatóres, misericordes, modesti, húmiles. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. d. Teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem, (fidélis enim est qui repromísit,) & considerémus ínvicèm in provocatiónem caritátis & bonórum óperum. *Hebr.* 10.

CAPITULUM. *Deut.* 7.

DOminus Deus ipse est fortis & fidélis, custódiens pactum & misericórdiam diligéntibus se, & his qui custódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

In Solemnibus & Annualibus, Allelúia, allelúia; ℣. In loco solitúdinis, Dóminus eum dócuit, & custodívit quasi pupillam óculi sui. Allelúia. *Deut.* 32.

HYMNUS.

QUas ferat pœnas pia turba flentûm,
[T]urba crudélis sibi quis renarret?
[P]rævenit læsi nimis ah! timendas
Júdicis iras.

Próferunt longas vigilando noctes,
[E]t dies ducunt sólidos canendis
[L]áudibus sacris, precibusque juncti
Astra lacessunt.

Frígidos temnunt, calidosque soles:
[Q]uæ tegit nudos malè vestis artus
[U]rit, intonsis & acúta figit
Spícula setis.

Invidet cœlum, próprios reposcit,
[M]ente qui regnant super astra, cives:
[D]um novos terris hómines iníquus
Déspicit orbis.

Sic ad æternas datur ire sedes;
[N]ullus intrábit, nisi durus ultor
[E]xpiet fletu, crucianda sævis
Crímina flammis.

Ipse desertum petis, ô Redemptor,
Factus exemplum: decus hinc tibi sit:
Par decus Patri: decus & tibi par,
Spíritus alme. Amen.

Si sit Abbas, ℣. Justus ut palma florébit: ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Ps.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Atténdite ad patrem vestrum, qui sequímini quod justum est, & quæritis Dóminum; quia unum vocávi eum, & benedixi ei, & multiplicávi eum. *Is.* 51.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Abbas, ℣. Plantáti in domo Dómini, florébunt; ℟. Ut annúntient quóniam rectus Dóminus. *Ps.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. Scimus quóniam, si terrestris domus nostra dissolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus æternam in cœlis: nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram quæ de cœlo est, superíndui cupientes. 2. *Cor.* 5.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE JUSTORUM.

IN I. VESPERIS.

[A]*nt.* [1.] [D]*a.* DIcébat Jesus ad omnes: Si quis [vu]lt post me veníre, ábneget semetipsum, & tollat crucem suam quotídiè, & sequátur me. *Luc.* 9.

Ant. 2. Dico vobis;

Nisi abundáverit justítia vestra plusquàm Scribárum & Pharisæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matth.* 5.

Ant. 6. Nisi conversi fuéritis, & efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matth.* 18.

Ant. 8. G. Non omnis qui dicit mihi: Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse intrábit in regnum cœlórum. *Matth.* 7.

Ant. 4. *d.* Conténdite intráre per angustam portam; quia multi, dico vobis, quærent intráre, & non póterunt. *Luc.* 13.

CAPITULUM. *Eccli.* 2.

QUi timétis Dóminum, crédite illi; & non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum, speráte in illum; & in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum; & illuminabuntur corda vestra.

In Duplicibus, & suprà:

℟. Qui timent Dóminum non erunt incredíbiles verbo illíus; & * Qui díligunt illum, conservábunt viam illíus. ℣. Plenitúdo legis est diléctio. * Qui. Glória. * Qui. *Eccli.* 2. *Rom.* 13.

Si sit Sacerdos,

HYMNUS.

JAm satis fluxit cruor hostiárum;
Prístinæ cessent holocausta legis;
Christe, quos formas, melióra libant
Sacra Ministri.

Orat Elías; celer ignis astat:
Mysta nunc major jubet; & potenti
Obsequens verbo, Deus astat aris,
Hóstia factus.

Pingue libámen, novus & Sacerdos,
Orbe jam toto, Deus immolátur:
Se, manu Mystæ, litat incruento
Fúnere Christus.

Tale nil príscis pátribus tribútum;
Angelis nusquàm data par potestas:
Se, manu Mystæ, Deus ipse cunctis
Præbet in escam.

Christe, fac semper tua sacra puro
Corde tractémus, manibusque puris;
Cáritas aptos tua nos tremendis
Applicet aris.

Lúminis splendor, Patris una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis. Amen.

℣. Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum ; ℟. Ambulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat. *Ps.* 100.

Ad Magníficat.

Ant. 5. c. Notũ fáciet Dóminus qui ad se pertíneant, & sanctos applicábit sibi, & quos elégerit, appropinquábunt ei. *Num.* 16.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Sacerdos,

HYMNUS.

SUmmi pusillus grex Patris,
Timóre mentem sólvite :
Sui paternus vos amor
Vult esse regni cómpotes.

En regnat inter Cœlites,
Qui vixit olim século
Ignótus, exósus sibi,
Qui pauper, & sciens pati.

Angusta pœniténtiæ
Ingressus, & viam crucis,
Per dura Christum prælia,
Per damna non timet sequi.

Carnem terit jejúniis ;
Linguam domat siléntio :
In páuperum, parcus sibi,
Abscondit & spargit sinu.

Sapóre verbi páscitur ;
Totóque legem péctore
Scrutátus, orat pérvigil :
Mens celsa versátur polo.

Hâc surgit ad cœlum viâ :
Et nos eâdem da, Pater,
Da, Nate, da cum Spíritu,
Ad te veníre sémitâ. Amen.

℣. Sperent in te qui novérunt nomen tuum ; ℟. Quóniam non dereliquisti quærentes te, Dómine. *Ps.* 9.

Ad Magníficat.

Ant. 1. Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiescent illi ; quóniam donum & pax est electis ejus. *Sap.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Vigiláte, & estóte paráti ; quia quâ nescítis horâ Filius hóminis ventúrus est. *Matth.* 24.

Si sit Sacerdos,

In fine Hymni.

¶ Jesu, Sacerdos máxime,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, & almo Spíritu,
Per cuncta semper sécula.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

Si non sit Sacerdos, Æterna Justórum quies, *ut infrà ad Officicium Noct.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Oculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparasti expectántibus te. *Is.* 64.

AD OFFICIUM NOCT.

Si sit Sacerdos,

Invitatorium. Sacerdótem in æternum Jesum Christum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 5.

Psalmus. Veníte.

HYMNUS.

O Tuâ dignum pietáte munus !
Christe, cùm per te légitur Sacerdos

Ille, qui primum decus, & ministris,
Reddit & aris.
Quàm pavens, sanctus, procul à tumultu,
Cùm dapes Christi meditátur Agni,
In quibus manat sacer incruento
Fúnere sanguis!
Thure fumantes quis hic inter aras?
Quanta majestas sedet ore sancto!
Nec minùs fervent calefacta puris
Péctora flammis.
Nec sacrum durus sedet ad tribúnal:
Súblevat tristes miseráta casus
Cáritas, clemens, aliisque mater,
Dum sibi judex.
Quas relaxávit, luit ipse noxæ
Innocens pœnas; aliéna culpa
Hunc reum fecit; piat acta largo
Non sua fletu.
Lúminis splendor, Patrís una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.
Si non sit Sacerdos,
Invit. Diligentem justos Dóminum, * Veníte, adorémus. *Ps.* 145.
Ps. 94. Veníte. 2.

HYMN
NOn parta solo
Ornat beá
pura:
Sunt incruenta,
Habent triumph
lia.
Non iste flamm
cruces,
Non sensit uncos
Crudélis & durus
Se morte lentâ c
Si lictor illi dé
Si vincla, fustes,
Paráta pro Chri
Hoc supplet omn
Corpus subégit
Et líberam ment
Amor supernis ig
Totam litávit hó
Venis apertis ó
Qui vellet ultrò e
Fraudátus optátâ
It fusus in fletum
Da, Christe,
vere,
Discámus ut sem
Da, post brevis
Vitæ perennis gá
¶ Æterna justór
Tibi beáta Tríni
Sit summa laus,
decus
In sempiterna séc
Amen.
IN I. NOCT
Ant. 1. a. Qui v
dilígere, & dies
nos, declínet à
fáciat bonum. 1.
Ant. 4. d. Cùr
sus fúeris sémita
tis, non arctabur
sus tui; & curre

habébis offendículum. *Proverb.* 4.

Ant. 7. d. Inhabitábis cum justítia, & próteget te in sempiternum; & in die agnitiónis invénies firmamentum. *Eccli.* 27.

℣. In nómine tuo exultábunt justi, Dómine, ℟. Et in justítia tua exaltabuntur. *Ps.* 88.

Lect. de Script. occurrente.

℟. *j.* Tóllite jugum meum super vos, & díscite à me quia mitis sum & húmilis corde: * Et inveniétis réquiem animábus vestris; jugum enim meum suáve est, & onus meum leve. ℣. Interrogáte quæ sit via bona, & ambuláte in ea: * Et inveniétis. *Matth.* 11. *Jerem.* 6.

℟. *ij.* Nihil dúlcius, quàm respícere in mandátis Dómini. * Glória magna est sequi Dóminum. ℣. Si quis mihi ministrat, me sequátur; & ubi sum ego, illîc & minister meus erit.* Glória magna. *Eccli.* 23. *Joan.* 12.

℟. *iij.* Omnis qui venit ad me, & audit sermónes meos, & facit eos, ostendam vobis cui símilis sit: * Símilis est hómini ædificanti domum, qui † Fodit in altum, & pósuit fundamentum super petram. ℣. Beátus homo, cui donátum est habére timórem Dei: qui tenet illum, cui assimilábitur? * Símilis est. Glória. † Fodit. *Luc.* 6. *Eccli.* 25.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Turris fortíssima nomen Dómini: ad ipsum currit justus, & exaltábitur. *Prov.* 18.

Ant. 6. Deridétur justi simplícitas: lampas contempta apud cogitatiónes dívitum, paráta ad tempus statútum. *Job.* 12.

Ant. 5. a. Benedíctio Dei in mercédem justi festínat; & in hora velóci processus illíus fructíficat. *Eccli.* 11.

℣. Gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, ℟. Quóniam tu benedíces justo. *Ps.* 5.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Quàm magnus qui invénit sapiéntiam & sciéntiam! sed * Non est super timentem Dóminum. ℣. Mundémus nos ab omni inquinamento carnis & spíritûs, perficientes sanctificatiónem in timóre Dei: * Non est. *Eccli.* 25. 2. *Cor.* 7.

℟. *v.* Si quis emundáverit se, * Erit vas in honórem sanctificátum, & útile Dómino, ad omne opus bonum parátum. ℣. Sápiens cor abstinébit se à peccátis, & in opéribus justítiæ succéssus habébit. * Erit vas. 2. *Tim.* 2. *Eccli.* 31

℟. *vj.* Beátus qui inventus est sine mácula, & qui post aurum non ábiit, nec

speravit in pecúnia & thesauris : * Qui probátus est in illo, & perféctus est, † Erit illi glória ætérna. ℣. Probátio fídei multò pretiósior auro. * Qui. Glória. † Erit. Eccli. 31. 1. Petr. 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Qui sperant in Dómino, mutábunt fortitúdinem: current, & non laborábunt; ambulábunt, & non defícient. Is. 40.

Ant. 2. Tenébit justus viam suam, & mundis mánibus addet fortitúdinem. Job. 17.

Ant. 3. a. Qui fidúciam habet meî, hæreditábit terram, & possidébit montem sanctum meum. Is. 57.

℣. Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus; ℞. Et non respexit in vanitátes & insánias falsas. Ps. 39.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℞. vij. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum; ut, cùm vénerit, conféstim apériant ei. ℣. Qui vigiláverint ad illum, justítias quasi lumen accendent. * Et vos. Luc. 12. Eccli. 32.

℞. viij. Ego in justítia apparébo conspéctui tuo, Dómine: * Satiábor, cùm apparúerit glória tua. ℣. Nunc cognosco ex parte; tunc autem cognoscam sicut & cógnitus sum. * Satiábor. Ps. 16. 1. Cor. 13.

℞. ix. Sapiéntia justum deduxit per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei; & * Dedit illi sciéntiam sanctórum: † Honestávit illum in labóribus; & complévit labóres illíus. ℣. Regnum Dei justítia est, & pax in Spíritu sancto: qui in hoc servit Christo, placet Deo.* Dedit. Glória.† Honestávit. Sap. 10. Rom. 14.

Te Deum.

℣. Sacerd. Benedícite, servi Dómini, Dómino: ℞. Laudáte & superexaltáte eum in sécula. Dan. 3.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. ANte Dóminum qui elégit me, vílior fiam plusquàm factus sum; & ero húmilis in óculis meis. 2. Reg. 6.

Ant. 8. c. Semper quasi tumentes super me fluctus tímui Deum, & pondus ejus ferre non pótui. Job. 31.

Ant. 4. a. A mandátis labiórum ejus non recessi, & in sinu meo abscondi verba oris ejus. Job. 23.

Ant. 5. a. Ambulávit pes meus iter rectum: zelatus sum bonum, & non confundar. Eccli. 51.

Ant. 3. à. Donec súperest hálitus in me, non loquentur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditabitur

ditábitur mendácium. *Job.* 27.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

GLória nostra hæc est, testimónium consciéntiæ nostræ, quòd in simplicitáte cordis & sinceritáte Dei, & non in sapiéntia carnáli, sed in grátia Dei conversáti sumus in hoc mundo.

Si sit Sacerdos,

HYMNUS.

O Sacerdótum veneranda jura!
Ceu vices Christi téneant salútis
Arbitri, claudunt, reserantque nobis
Atria cœli.

Omne pendentes scelus in statéra,
Cùm reum solvunt, Deus ipse solvit;
Cùm ligant sontem, Deus ipse sontis
Víncula nectit.

Quàm manus morbis ádhibent perítas!
Cùm secant, semper pia dextra cædit;
Cùm fovent, semper pia lenit ungens
Vúlnera dextra.

Verba dum promunt, pópulus fidélis
Excipit vocem, cúpidus docéri;
Nempè divínæ sacra verba legis
Mente recondunt.

Irruens prompti cohibére fulmen,
Stant ab adverso, Dominumque placant,
Víndices in nos quótiès ab alto
Dépluit iras.

Dùm Sacerdótes tua sacra tractant,
Christe, fac sacris quibus applicasti,
Cónsonent mores, populique fiat
Forma Sacerdos.

Lúminis splendor, Patris una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

℣. Emitte lucem tuam & veritátem tuam, Dómine: ℟. Ipsa me deduxérunt & adduxérunt in tabernácula tua. *Ps.* 42.

Ad Benedictus.

Ant. J. Fidúciam habémus per Christum ad Deum, qui & idóneos nos fecit minístros novi testamenti, non litterâ, sed spíritu. 2. *Cor.* 3.

Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut sacerdótio tibi fungerétur, à pópulo segregasti; ejus nos intercessióne à peccatóribus ségrega; ut, secundùm vocatiónem nostram, gens sancta, & regále sacerdótium coram te efficiámur; Per.

Alia Oratio.

DEus, qui in Ecclésiæ tuæ decus & subsídium, beátum N. verendo sacerdótii ministério decorasti: præsta ut, per quem pópulus tuus Evangélii verbum, & Domínici córporis sacramentum suscépit, ejus patrocínio dignos utriusque fructus percípiat; Per eumdem.

Si non sit Sacerdos,

HYMNUS.

QUi te, Deus, sub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Suspírat, oblítus suî.
Quid ergo gaudes néctere
Tristes moras amántibus?
Terris retardas éxules
Cives polo quos déstinas.
Hinc fervet in dies amor;
In vota toti díffluunt:
Ad astra festinántibus
Fit pœna vita lóngior.
Vix iste tardi córporis
Pondus molestum sústinet;
Præ mortis óccupat diem,
Ardens Deo se júngere.
¶ Ætérna justórum quies,
Tibi beáta Trínitas,
Sit summa laus, summum decus
In sempiterna sécula.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

℣. Proba me, Deus, & vide si via iniquitátis in me est; ℟. Et deduc me in via ætérna. *Ps.* 138.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Qui facit veritátem, venit ad lucem, ut manifesténtur ópera ejus; quia in Deo sunt facta. *Joan.* 3.

Oratio.

FAc, quæsumus, Dómine Deus noster, intercedénte beáto N. pópulum tuum in tua dilectióne ambuláre; quia perpétua est & plena felícitas, si bonórum ómnium serviámus auctóri; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Ante Dóminum.

Si fiat de Sacerdote,

In ℟. *br.* ℣. Qui es Sacerdos * in ætérnum. *Ps.* 109.

Si fiat de non Sacerdote,

In ℟. *br.* ℣. Qui exemplum * dedisti nobis. *Joan.* 13.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Semper.

CAPITULUM. *Philipp.* 2.

CUm metu & tremóre vestram salútem operámini; Deus est enim qui operátur in vobis & velle & perfícere, pro bona voluntáte.

℟. *br.* Convertántur mihi * Timéntes te, Dómine. Convertántur. ℣. Et qui novérunt * testimónia tua, * Timéntes. Glória Patri. Convertántur.

℣. Párticeps ego sum ómnium timéntium te, ℟. Et custodiéntium mandáta tua. *Ps.* 118.

SEXTAM.
4. a. A mandátis.
[TULUM. *Jac.* 1.
perspéxerit in legem
fectam libertátis,
ánserit in ea, non
obliviósus factus,
or óperis; hic beá-
acto suo erit.
. Lucerna pédibus
Verbum tuum, Dó-
Lucerna. ℣. Et lu-
émitis meis, * Ver-
lória Patri. Lucer-

rvávi mandáta tua
nónia tûa; ℟. Quia
viæ meæ in conf-
io. *Ps.* 118.
NONAM.
3. *a.* Donec súper-

TULUM. *Eccli.* 15.
ia longè abest à su-
ia & dolo: viri men-
on erunt illíus mé-
& viri veráces in-
ur in illa, & suc-
habébunt usquè ad
ónem Dei.
. Justítia tua, Dó-
* Justítia in æter-
Justítia tua. ℣. Et
, * véritas. * Justí-
ória Patri. Justítia

e áuferas de ore meo
veritátis usquequá-
. Quia in judíciis
perspérávi. *Ps.* 118.
I. VESPERAS.
Cce verè Israëlíta,
in quo dolus non
an. 1.

Ant. 4. *E.* Erat vir simplex, & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo. *Job.* 1.

Ant. 1. D. Custodívit ánimam suam, & memor fuit Dómini in toto corde suo. *Tob.* 1.

Ant. 3. a. Non prætériit de univérsis mandátis, nec unum quidem verbum quod jússerat Dóminus. *Josue* 11.

Ant. 5. C. Immóbilis in Dei timóre permansit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ. *Tob.* 2.

CAPITULUM. *Galat.* 6.

FRatres, quæ semináverit homo, hæc & metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne & metet corruptiónem: qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam.

Si sit Sacerdos,
In Solemnibus & Annualibus: Allelúia, allelúia. ℣. Induit eum Deus stolam glóriæ, & coronávit eum in vasis virtútis. Allelúia. *Eccli.* 45.

HYMNUS.

QUantis micas honóribus,
Cœlo Sacerdos áddite,
Cùm, præmiórum pródigus,
Totum tibi dat se Deus!
Partis labóre plúrimo
Quot clarus es virtútibus;
Tot fulgurantem glóriâ
Ornant corónæ vérticem.
Quos parturisti Númini,

Te filii nunc ámbiunt :
Tuóque lætis cánticis
Certant triumpho pláudere.
Christus tuum sit præmium,
Quem consecrasti víctimam ;
Dehinc, aperto Númine,
Te pascet escâ Cœlitûm.
Adhuc Sacerdos, hóstiam
Gratam Deo, nos dévove ;
Undísque mersos naúfragis,
Duc ad salútis littora.
Jesu, Sacerdos máxime,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Sacerdótes Sion índuam salutári : ℟. Et sancti ejus exultatióne exultábunt. *Ps.* 131.

Ad Magníficat.

Ant. 8, G. Operátus est bonum, & rectum, & verum coram Dómino Deo suo in universa cultúra ministérii domûs Dómini : fecitque, & prosperátus est. 2. *Paral.* 31.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Sacerdos,

In Solemnibus & Annualibus : Allelúia, allelúia. ℣. Timenti Dóminum benè erit in extrémis, & in die defunctiónis suæ benedicétur. Allelúia. *Eccli.* 1.

HYMNUS.

Tuâ beandos glóriâ,
Miris, Deus, probas modis ;
Qui dum lates præsentior
Votis amantûm páſceris.
Procul remóti, súpplices
Tendunt manus, & pátrium,
Per vota, per suspíria,
Cœlum salútant éxules.
Te sola mors cùm difrui,
Sese necant labóribus,
Sese necant jejúniis,
Et, quâ licet, vellent mori.
Quam, morte promptâ, fervidi
Emêre palmam Mártyres;
Hic doctus in dies mori,
Longo reportat fúnere.
Æterna justórum quies,
Tibi beáta Trínitas,
Sit summa laus, summum decus
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Innocens mánibus & mundo corde, ℟. Hic accípiet benedictiónem à Dómino. *Ps.* 23.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Tu fecisti, Dómine, cum servo tuo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspectu tuo in veritáte, & justítia, & recto corde tecum. 3. *Reg.* 3.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

OMMUNE VIRGINUM.

I. VESPERIS.

Uid Dómini bonum est, & quid
'um ejus, nisi frumen-
leĉtórum, & vinum
ıans vírgines? Zach.

. 6. Laudábunt, &
ent ad bona Dómini;
à non esúrient: tunc
tur virgo in choro.
. 31.
. 5. a. Non dicat:
go lignum áridum;
ıæc dicit Dóminus:
núerint fœdus meum,
is in domo mea lo-
Is. 56.
1. D. Dabo eis no-
ıélius à fíliis & filiá-
ıomen sempiternum
is, quod non períbit.

7. a. Non omnes
t verbum istud, sed
datum est. *Matth.* 19.
TULUM. 1. *Cor.* 7.
ısquisque próprium
num habet ex Deo:
ıidem sic, álius verò
.co autem non nup-
víduis: Bonum est
si sic permáneant.
plicibus, & suprà:
escítis quóniam cór-
estra membra sunt
? membra vestra
m sunt Spíritûs sanc-
n vobis est. * Glori-
& † Portáte Deum
ore vestro. ℣. Ponam tabernáculum meum
in médio vestrî: ambulábo
inter vos, & ero Deus vester. * Glorificáte. Glória
Patri. † Portáte. 1. *Cor.* 6.
Levit. 26.

Si sit Martyr, HYMNUS.

FEstis læta sonent sídera cántibus:
Nunc aptáte tubas, súmite tympana,
Cœtus Angélici: dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.
Vestris illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula
Ut vos exprímeret, dedídicit genus,
Virgo córporis ímmemor.
Sed quid cogis, amor? Fórtiter ámbiit
Sponso vírgineum fúndere sánguinem:
Oblíti méminit tunc benè córporis,
Præclaræ sítiens necis.
Sic quâ parte minor, vos superéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna sui córporis íntegram
Testári Dómino fidem.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Ambórumque sacro máxima Flámini;
Per quem magnánimæ prælia sústinent,

Ant. 3. g. Trahe me: post te currémus in odórem unguentórum tuórum. *Cant.* 1.

Ant. 5. a. Exultábimus & lætábimur in te; recti díligunt te. *Cant.* 1.

℣. Deus meus, impollúta via ejus: ℟. Protector est ómnium sperántium in se. *Ps.* 17.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Súscipe me, Dómine, secundùm elóquium tuum, & vivam: * Non confundas me ab expectatióne mea. ℣. Ut Deo vivam, in fide vivo Fílii Dei qui dilexit me. * Non. *Ps.* 118. *Galat.* 2.

℟. *ij.* Lex tua, Dómine, meditátio mea est: * Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, ut non confundar. ℣. Secundùm expectatiónem & spem meam, magnificábitur Christus in córpore meo. * Fiat. *Ps.* 118. *Philipp.* 1.

℟. *iij.* Ecce qui elongant se à te, Dómine, períbunt: * Mihi adhærére Deo bonum est, pónere in Dómino Deo spem meam. ℣. Qui adhæret Dómino, unus spíritus est. * Mihi. Glória Patri. * Mihi. *Ps.* 72. 1. *Cor.* 6.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. *G.* In caritáte perpétua dilexi te; ídeò attraxi te, míserans. *Jerem.* 31.

Ant. 4. *E.* Ingressus sum pactum tecum, & facta es mihi. *Ezech.* 16.

Ant. 7. b. Cave nequandò obliviscáris pacti Dómini Dei tui, quod pépigit tecum; quia Dóminus Deus tuus, Deus æmulátor. *Deuter.* 4.

℣. Concupiscet rex decórem tuum; ℟. Quóniam ipse est Dóminus Deus tuus. *Ps.* 44.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Sponsábo te mihi in sempitérnum: * Et sponsábo te in justítia & judício, & in misericórdia, & in miseratiónibus. ℣. Sectáre justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem.* Et sponsábo. *Os.* 2. 1. *Tim.* 6.

℟. *v.* Scient quia ego dilexi te: * Tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam. ℣. Dedi corónam decóris in cápite tuo: & profecisti in regnum, quia perfecta eras in decóre meo. * Tene. *Apoc.* 3. *Ezech.* 16.

℟. *vj.* Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum; * Quia † Fortis est ut mors diléctio. ℣. Neque instántia, neque fortitúdo, neque creatúra ália póterit separáre à caritáte Dei; * Quia. Glória Patri. † Fortis est. *Cant.* 8. *Rom.* 8.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Grátia cum ómnibus qui díligunt Dóminum nostrum Jesum Chris-

in incorruptióne.
: 6.
: 3. *a.* Incorrúptio
esse próximum Deo.
i.
. 1. a. Omnis ponde-
non est digna conti-
ánimæ. *Eccli.* 26.
Beáti immaculáti in
℟. Qui ámbulant in
)ómini. *Ps.* 118.
ngelium & Homilia,
Proprio.
vij. O quàm pulchra
ta generátio cum cla-
! * Immortális est
memória illíus; quó-
& apud Deum nota
x apud hómines. ℣.
o munda apud Deum
rem hæc est, imma-
m se custodíre ab hoc
. * Immortális. *Sap.*
. 1.
viij. Felix est stérilis;
coinquináta habébit
m in respectióne ani-
i sanctárum. ℣. Deus
iis qui secundùm pa-
m boni óperis incor-
nem quærunt, vitam
m; * Et incoinqui-
Sap. 3. *Rom.* 2.
x. Dábitur illi sors
plo Dei acceptíssi-
' Bonórum enim la-
gloriósus est fructus,
non cóncidat radix
iæ. ℣. Beáti mundo
quóniam ipsi Deum
nt. * Bonórum. Gló-
ri. * Bonórum. *Sap.*
th. 5.
Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo tibi, Dómine: ℟. Psallam, & intélligam in via immaculáta. *Ps.* 100.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. Dilectus meus descendit in hortum suum ad aréolam arómatum, ut lília cólligat. *Cantic.* 6.

Ant. 5. a. Invéni quem díligit ánima mea: ténui eum, nec dimittam. *Cant.* 3.

Ant. 2. Ego dilecto meo, & dilectus meus mihi, qui páscitur inter lília. *Cant.* 6.

Ant. 6. Dilectus meus ordinávit in me caritátem: fulcíte me flóribus, stipáte me malis. *Cant.* 2.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem desideráveram, sedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo. *Cant.* 2.

CAPITULUM. *Sap.* 8.

Scivi quóniam áliter non possem esse cóntinens, nisi Deus det; & hoc ipsum erat sapiéntiæ, scire cujus esset hoc donum.

Si sit Martyr.

HYMNUS.

Quid sacram, Virgo, generósa Martyr,
Ambiunt frontem dúplices corónæ?
Nempè non unum gémino reportas
Hoste triumphum.
Móllior fregit neque te voluptas;
Impotens flexit neque te tyrannus:
Tu graves pœnas, pa-

riterque blandos
Vincis amóres.
Liliis Sponsus récubat, rosisque:
Tu, tuo semper benè fida Sponso,
Et rosas martyr, simul & dedisti
Lília virgo.
Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriusque Nexus;
Fac tibi semper placeámus uni
Péctore mundo. Amen.

℣. Hæréditas immaculatórum in ætérnum erit: ℟. Non confundentur in témpore malo. *Ps.* 36.

Ad Benedictus.

Ant. 5. G. Factus est Dóminus firmaméntum meū: liberávit me, quia complácui ei: secundùm mundítiam mánuum meárum reddet mihi. 2. *Reg.* 22.

Oratio.

DEus, qui inter cétera potentiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti: concéde propítius, ut qui beátæ *N.* Vírginis & Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur; Per.

Alia Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, cujus múnere beáta *N.* virginitátis & martyrii palmam adepta est: da nobis ejus précibus, ita córporis ac mentis serváre puritátem, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur; Per.

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

NOn vana diléctum gregem
Pavêre mundi gáudia,
Nec pura fallax péctora
Imágo lusit sǽculi.
Sed hæc tuárum própria
Sunt, Christe, sponsárum bona,
Te semper, & tecum tuis
In te potíri gáudiis.
Castis vicíssim tu tibi
In córdibus thorum struis;
Interque flammas íntimo
Amans quiescis in sinu.
Hic unus est sponsis amor,
Unusque tecum spíritus;
Beasque sponsus singulas,
In teque transformas, Deus.
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsùs ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Sit laus Patri, laus Fílio:
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas sigillis fœdera.
Amen.

℣. Sitívit in te ánima mea: ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Ps.* 62.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me vestiméntis salútis, quasi sponsam ornátam monílibus suis. *Isaiæ.* 61.

Oratio.

DEus, qui habitáculum tuum in corde pudíco constituísti : concéde, ut qui fidélis sponsæ tuæ *N.* puritátem húmili venerámur obséquio, piæ conversatiónis exemplo sequámur; Per.

Alia Oratio.

FIdéles tuos, quæsumus, Dómine, intercedente beátâ *N.* Vírgine tuâ, córpore & mente puríf ica; ut tuâ inspiratióne compuncti, & tuâ semper suavitáte affecti, nóxias delectatiónes vitáre præváleant; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Dilectus meus.

In ℟. *br.* ℣. Quem sequuntur * vírgines. *Apoc.* 14.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Invéni.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7.

DE virgínibus præceptum Dómini non hábeo ; consílium autem do, tanquàm misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis.

℟. *br.* Lætétur mons Sion : * Exultent fíliæ Judæ. Lætétur. ℣. Propter judícia tua, * Dómine, * Exultent. Glória Patri. Lætétur. *Ps.* 47.

℣. Audívit, & lætáta est Sion ; ℟. Et exultavérunt fíliæ Judæ. *Ps.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Ego.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7.

MUlier innupta, & virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore & spíritu : quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodò pláceat viro.

℟. *br.* Quid mihi est in cœlo ? * Et à te quid vólui super terram ? Quid. ℣. Deus cordis mei, * & pars mea Deus in æternum.* Et. Glória Patri. Quid. *Ps.* 72.

℣. Concupíscit, & déficit ánima mea in átria Dómini : ℟. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Sub umbra.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 11.

ÆMulor vos Dei æmulatióne : despondi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. *br.* Afferentur Regi vírgines * In lætítia & exultatióne. Afferentur Regi vírgines. ℣. Adducentur * in templum Regis, * In lætítia. Glória Patri. Afferentur.

℣. Delectavérunt te fíliæ regum, ℟. In honóre tuo. *Ps.* 44.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. *D.* VIrgines accipientes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso & sponsæ. *Matth.* 25.

Ant. 3. a. Prudentes ac-

cepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus, & ornavérunt lámpades suas. *Matth.* 25.

Ant. 7. d. Médiâ nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei. *Matth.* 25.

Ant. 2. Venit sponsus; & quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias. *Matth.* 25.

Ant. 1. D. Vírgines sequuntur Agnum quocumquè ierit: sine mácula enim sunt ante thronum Dei. *Apoc.* 14.

CAPITULUM. *Apoc.* 19.

REgnávit Dóminus Deus noster omnípotens: gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei; quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit se.

In Solemnibus & Annualibus: Allelúia, allelúia.

℣. Cantábant vírgines quasi cánticum novum ante sedem Dei & Agni. Allelúia. *Apoc.* 14.

Si sit Martyr,

HYMNUS.

ADeste, Sponsæ Vírgines,
Christi gregis, pars óptima:
O vos, furóris víctimæ,
O vos, amóris hóstiæ.

Adeste, solemnis dies
Hæc consecráta Vírgini,
Quæ dúplicem gestat suo
Tinctam cruóre laúream.

Inter choros cantántium
Agno litáto Vírginum,
Hæc jure fusi sánguinis
Virgo sedet non última.

Quæ córpori pœnæ nocent,
Illas amans ampléctitur;
His nempè pœnis líbera
Mortále corpus éxuit.

Amat rosas & lília
Sponsus rubens & cándidus;
Martyr dedit Sponso rosas,
Dedítque Virgo lília.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus,
Qui corda pura Vírginum
Puris adúris ígnibus.
Amen.

℣. Conféssio & pulchritúdo in conspectu Dei:
℟. Sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus. *Ps.* 95.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Casta generátio in perpétuum coronáta triumphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens. *Sap.* 4.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

O Virgo, pectus cui sacrum,
Amóris expers ímprobi,
Intùs suis ardóribus
Sanctus perussit Spíritus!

Non te voluptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amantem pérsequi
Cœléstis Agni núptias.

Sic ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,
Ut ejus ardens ígnibus

Mundána cuncta témneres.
Beáta cui nunc, Cœlítûm
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponsi potíri gáudiis.
Æterne sponse Vírginum,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini; ℟. Quia exaltátum est nomen ejus solíus. *Ps.* 148.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. In resurrectióne neque nubent, neque nubentur; sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. *Matth.* 22.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE SANCTARUM MULIERUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 6. DOmine, qui habes ómnium sciéntiam, tu scis quòd nunquàm lætáta sit ancilla tua nisi in te, Dómine Deus. *Esther* 14.

Ant. 2. Ad te, Dómine, óculos meos dírigo: tu scis quia mundam servávi ánimam meam ab omni concupiscéntia. *Tob.* 3.

Ant. 8. c. Nunquàm cum ludéntibus míscui me; neque cum his qui in levitáte ámbulant, partícipem me præbui. *Tob.* 3.

Ant. 3. a. Dómine Pater, omne desidérium averte à me, & ánimæ irreverenti & infrunítæ ne tradas me. *Eccli.* 23.

Ant. 5. C. Adjuva me ancillam tuam, nullum áliud auxílium habentem, nisi te, Dómine, qui nosti quia óderim glóriam iniquórum. *Esther.* 14.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

RElinquet homo patrem, & matrem suam, & adhærébit uxóri suæ; & erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum est; ego autem dico in Christo & in Ecclésia. Verúmtamen & vos sínguli unusquisque uxórem suam sicut seipsum díligat; uxor autem tímeat virum suum.

In Duplicibus, & suprà:

℟. Virum, Dómine, cum timóre tuo, non cum libídine mea consensi suscípere: * Sit nomen tuum, Deus Israël, benedictum in sécula. ℣. Non vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem. * Sit. Glória. * Sit. *Tob.* 3. 1. *Thess.* 4.

[illegible] *Ps.* [illegible].

Lectio [illegible].

R. i. M[illegible] tua, Domine, [illegible] & * C[illegible] : [illegible] V. Q[illegible] * C[illegible] *Ps.* 25. [illegible]

R. ii. Dilexi, Domine, mandata tua super aurum & topazion; * Propterea ad omnia mandata tua dirigebar: omnem viam iniquam odio habui. V. Non in abundantia cujusquam vita ejus est ex his quæ possidet. * Propterea. *Ps.* 118. *Luc.* 12.

R. iii. Ego in Domino speravi: * Exultabo & lætabor in misericordia tua: † Quoniam respexisti humilitatem meam, salvasti de necessitatibus animam meam. V. Ubi Spiritus Domini, ibi libertas. * Exultabo. Gloria Patri. † Quoniam. *Ps.* 30. 2. *Cor.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Tu gloria Jerusalem, tu lætitia Israel, tu honorificentia populi nostri. *Judith* 15.

Ant. 8. G. Benedicta es à Domino; scit enim omnis populus mulierem te esse virtutis. *Ruth* 3.

Ant. 9. C. Gaudebit super te Dominus, in lætitia, silebit in dilectione sua, e[illegible] super te in laude. S[illegible] 3.

V. [illegible] R. [illegible]

[illegible]

R. vii. [illegible] * F[illegible] D[illegible] V. [illegible] * Fallax. *P*[illegible] 3[illegible] 1. *P*[illegible] 3.

R. viii. Fecisti viriliter, & confortatum est cor tuum, eo quod castitatem amaveris: * Ideo & manus Domini confortavit te, & ideo eris benedicta in æternum. V. O mulier, magna est fides tua: * Ideo. *Judith* 15. *Matth.* 15.

R. ix. Omnia quæ locuta es, vera sunt; & non est in sermonibus tuis ulla reprehensio: * Nunc ergo † Ora pro nobis, quoniam mulier sancta es, & timens Deum. V. Fides tua te salvam fecit. * Nunc. Gloria. † Ora. *Judith* 8. *Luc.* 7.

Te Deum.

V. *Sacerd.* Glorificabo nomen tuum in æternum: R. Quia misericordia tua magna est super me. *Ps.* 5.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. SIcut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic mulíeris bonæ spécies in ornámentum domûs ejus. *Eccli.* 26.

Ant. 2. Múlier fortis oblectat virum suum; & annos vitæ illíus in pace implébit. *Eccli.* 26.

Ant. 3. g. Múlier sensáta, & tácita: non est immutátio erudítæ ánimæ. *Eccli.* 26.

Ant. 4. a. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus. *Prov.* 31.

Ant. 5. a. Non discedébat de templo, jejúniis & obsecratiónibus sérviens nocte ac die. *Luc.* 2.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 3.

MUlíeres súbditæ sint viris suis; ut & si qui non credunt verbo, per mulíerum conversatiónem sine verbo lucrifíant, considerantes in timóre castam conversatiónem vestram.

HYMNUS.

ARdet Deo quæ Fémina,
Latére frustrà cógitat:
Quot índigos hæc súblevat,
Tot pródit ur præcónibus.

Prodesse quærit ómnibus,
Curis honestis ánxia;
Patróna custos vírginum,
Secunda mater órphanis.

Pannis latentem vílibus
Christum fovébat hóspitem:
Quas dura subtraxit sibi,
Opes refundit pródiga.

Pacem domi, pacem foris
Alto colit siléntio:
Lites amat compónere,
Ut una mens sit ómnibus.

¶ Divína proles féminæ,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc & per omne séculum.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

Si sit Martyr, ℣. Adhæsit ánima mea post te, Deus meus: ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

Ad Benedictus.

Ant. J. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ; & exaudíta est orátio mea. *Eccli.* 51.

Oratio.

DEus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perfícitur: largíre nobis beátæ *N.* Mártyris tuæ passiónem recoléntibus; ut quæ à te accépit ut vínceret, à te quoque vincendi grátiam nobis obtíneat; Per.

Si non sit Martyr, ℣. Humiliábam ánimam meam. ℟. Et orátio mea in sinu meo convertétur. *Ps.* 34.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Orátio humiliantis se nubes penetrábit; & non discédet, donec Altíssimus aspíciat. *Eccli.* 35.

Oratio.

TUórum corda fidélium, Deus miserátor, illustra : & beátæ *N.* précibus ac méritis, fac nos terréna despícere, & amáre cœléstia; Per.

Si sit Vidua, *Oratio.*

DEus, in quem sperat omnis ánima quæ longè à te éxulans in terris se verè víduam sentit ac desolátam : tríbue nobis, quæsumus, ut exémplo beátæ *N.* nocte ac die obsecratiónibus & oratiónibus instantes, cœléstium consolatiónum mereámur esse partícipes; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Sicut sol.

In ℟. *br.* ℣. Cui ministravérunt * sanctæ muliéres. *Luc.* 8.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Múlier fortis.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

MUlíeres viris suis súbditæ sint, sicut Dómino; quóniam vir caput est mulíeris, sicut Christus caput est Ecclésiæ : ipse salvátor córporis ejus.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam, * Quia Deus meus es tu. Doce me. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me, * Quia. Glória Patri. Doce me. *Ps.* 142.

℣. Ab omni via mala prohíbui pedes meos; ℟. Ut custódiam verba tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Múlier.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

MUlier in siléntio discat cum omni subjectióne. Docére autem mulíeri non permitto, neque domináre in virum, sed esse in siléntio.

℟. *br.* Custódiam vias meas, * Ut non delinquam in lingua mea. Custódiam. ℣. Pósui ori meo * custódiam, * Ut non. Glória Patri. Custódiam. *Ps.* 38.

℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ : ℟. Dicam Deo, Susceptor meus es. *Ps.* 41.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Non discedébat.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

VOlo oráre mulíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia & sobrietáte ornantes se, & non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veste pretiósâ; sed quod decet mulíeres, promittentes pietátem per ópera bona.

℟. *br.* Expectávi Dóminum, * Et intendit mihi. ℣. Expectávi. ℣. Et exaudívit * preces meas, * Et. Glória Patri. Expectávit. *Ps.* 39.

℣. Veníte, & vidéte ópera Dei, ℟. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. *Ps.* 65.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. IN ancilla sua adimplévit Dóminus misericórdiam suã. *Judith* 13.

Ant. 4. E. Erat hæc in omnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valdè; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. *Judith* 8.

Ant. 7. ç. Considerávit sémitas domûs suæ, & panem otiósa non comédit. *Prov.* 31.

Ant. 1. D. Fílios educávit, hospítio recépit, sanctórum pedes lavit, tribulatiónem patiéntibus subministrávit, omne opus bonum subsecúta est. 1.*Tim.*5.

Ant. 6. Surrexérunt fílii ejus, & beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, & laudávit eam. *Prov.* 31.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

MUlier salvábitur per filiórum generatiónem, si permánserit in fide, & dilectióne, & sanctificatióne cum sobrietáte.

In Solemnibus & Annualibus: Allelúia, allelúia. ℣. Ego sum, egò sum, quæ Dómino canam: psallam Dómino Deo Israël. Allelúia. *Judic.* 5.

HYMNUS.

O Jam beáta, quæ suo
Tandem solúta córpore,
Vinclis perenniόribus
Uni Deo conjúngitur!
Per quos gradus cœlum petit,
Hâc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo;
Et vos solútæ Cónjuges.
Insignis & nos Féminæ
Sequi decet vestígia,
Magnum vel ipsis quæ fuit
Virtútis exemplum viris.
Queis arsit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus;
Eóque, quo te vis coli,
Amóre fac mens te colat.
Divína proles féminæ,
Jesu, tibi sit glória.
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc & per omne séculum.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Vídeant qui odérunt me, & confundantur; ℟. Quóniam, tu Dómine, adjuvisti me. *Ps.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Confitébor nómini tuo, Dómine; quóniam adjútor & protector factus es mihi, & liberasti corpus meum à perditióne. *Eccli.* 51.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Martyr, ℣. Anima mea Dómino vivet: ℟. Et semen meum sérviet ipsi. *Ps.* 21.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Fortitúdo & decor indumentum ejus: date ei de fructu mánuum suárum; & laudent eam in portis ópera ejus. *Prov.* 31.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

SOLEMNE-MAJUS.

(*Ipso die Dedicationis*, *ANNUALE*.)

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 1.D. Cernitis quòd Dóminus Deus vester vobiscum sit : præbéte ígitur corda vestra, ut quærátis Dóminum ; & consúrgite, & ædificáte sanctuárium Dómino. 1. *Paral.* 22.

Ant. 7. *d.* Domus quam ædificári volo Dómino, talis esse debet, ut in cunctis regiónibus nominétur : præparábo ergo ei necessária. 1. *Paral.* 22.

Ant. 5. C. Magnus est Deus noster super omnes deos : quis ergo póterit prævalére, ut ædíficet dignam Deo domum ? 2. *Paral.* 2.

Ant. 6. Si cœlum & cœli cœlórum cápere eum néqueunt, quantus ego sum, ut possim ædificáre ei domum ? 2. *Paral.* 2.

Ant. 3. a. Dóminus Deus cœli ipse præcépit mihi ut ædificárem ei domum. 1. *Esdr.* 1.

CAPITULUM. *Agg.* 1.

Hæc dicit Dóminus exercítuum : Pónite corda vestra super vias vestras : ascéndite in montem ; portáte ligna, & ædificáte domum ; & acceptábilis mihi erit, & glorificábor, dicit Dóminus.

℟. Cuncta, Dómine, quæ in cœlo sunt & in terra, tua sunt ; & quæ de manu tua accépimus, dédimus tibi : * Dómine Deus noster, † Omnis hæc cópia quam parávimus, ut ædificarétur domus nómini sancto tuo, de manu tua est. ℣. Quis prior Dómino dedit, & retribuétur ei ? Ex ipso sunt ómnia : ipsi glória in sécula. * Dómine. Glória. † Omnis. 1. *Paral.* 29. *Rom.* 11.

HYMNUS.

Quisquis ô ! sacram próperas ad ædem,
Dírigat gressus píetas fidésque ;
Regis hæc regum Domus, & Tonantis
Altera Sedes.

Cujus in cœlo thronus est perennis,
Parva vult terris habitáre tecta :
Incapax claudi, latet hospes, arcto

Clausus in orbe.
Non malos ultor venit inter ignes,
Non nigrâ nimbi tonat è procellâ:
Nec minùs credas plácido verenda
Númine templa.
Quid vetus fluxit cruor hostiárum?
Prístinæ cessent holocausta legis:
Ipse libámen Deus, & Sacerdos,
Se litat aris.
Quid venis, audax? procul hinc profánus;
Sancta ni fletûs lavet unda crimen.
Munda quàm multis jubet esse mundum
Vócibus ædes!
Quæ tibi fumant, Deus alme, templis,
Thura, jucundo pláceant odóre;
Et pluant pingues resolúta lætis
Núbibus imbres.
Amen.

℣. Fundátur exultatióne universæ terræ mons Sion: ℟. Deus in dómibus ejus cognoscétur. *Ps.* 47.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Domus mea ædificábitur in Jerúsalem; & consolábitur adhuc Dóminus Sion, & éliget adhuc Jerúsalem. *Zach.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*Si sit Dominica, fit Commemoratio Dominicæ occurrentis in utrisque Vesperis & Laudibus.*]

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria.

Ant. 6. Sint óculi tui aperti super domum hanc nocte ac die, Dómine, ut exáudias deprecatiónem pópuli tui. 3. *Reg.* 8.

Doxologia, Qui nos tibi templum facis, *ut infrà ad Horas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Implébo domum istam glóriâ, & in loco isto dabo pacem. *Agg.* 2.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum in templo sancto suo, * Veníte, adorémus. *Habac.* 2.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Ecce sedes hìc Tonantis;
Ecce cœli jánua:
Hìc Sacerdos, ara, templum,
Hìc Deus fit hóstia;
Incruentâ morte, jugis
Hìc amor litat Deum.
Qualis ara, quanta sedes,
Ipsíus capax Dei!
Quem nec universa terra,
Omne nec cœlum capit,
Orbe parvo se coarctans
Hìc latére sústinet.
Quàm libentèr hìc pudícis
Inserit se córdibus!
Hìc amantis tota Christi
Exerit se cáritas;
Hìc Pater caros sedére
Gestit inter fílios.
Hinc facesse, quem profána

IN II. NOCTURNO.

In Ps. Afferte Dómino. 151.

Ant. 1. *f.* Sanctificávi dómum hanc quam ædificasti, ut pónerem nomen meum ibi in sempiternum. 3. *Reg.* 9.

In Ps. Deus noster. 153.

Ant. 5. a. Sanctificábitur altáre in glória mea: sanctificábo & tabernáculum cum altári, & habitábo in médio filiórum Israël. *Exod.* 29.

In Ps. Magnus Dóminus. 154.

Ant. 4. *E.* Scient gentes quia ego Dóminus sanctificátor Israël, cùm fúerit sanctificátio mea in médio eórum in perpétuum. *Ezech.* 37.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus: ℟. Deus in médio ejus. *Ps.* 45.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 1. *de Dedicatione*, *N.* 1. *Lectio iv.*

FEstívitas hodierna, fratres, tantò nobis debet esse devótior, quantò familiárior est. Nam céteras quidèm Sanctórum solemnitátes cum Ecclésiis áliis habémus commúnes: hæc verò sic nobis est própria, ut necesse sit, vel à nobis eam, vel à némine, celebrári. Nostra est, quia de Ecclésia nostra: magis autem nostra, quia de nobis ipsis. Mirámini fórtitan, & erubéscitis celebrári festa de vobis. Sed quid lápides isti potuérunt sanctitátis habére, ut eórum solémnia celebrémus? Habent útique sanctitátem, sed propter córpora vestra. An verò córpora vestra sancta esse quis dúbitet, quæ templum sancti Spíritûs sunt; ut sciat unusquisque vas suum possidére in sanctificatióne? Itaque sanctæ sunt ánimæ propter inhabitantem Spíritum Dei in vobis: sancta sunt córpora propter ánimas: sancta est étiam propter córpora domus.

℟. Mactávit hóstias, & dedicávit domum Dei rex, & universus pópulus; Sacerdótes autem stabant & Levítæ ad laudandum Dóminum: * Quóniam in æternum misericórdia ejus. ℣. Christus diléxit Ecclésiam, & seipsum trádidit pro ea, ut illam sanctificaret: * Quóniam. 2. *Paral.* 7. *Ephes.* 5.

N. 3. *&* 4. *Lectio v.*

QUando domus ista per manus Pontíficum dedicáta est Dómino, propter nos sine dúbio factum est. In nobis proindè spirituáliter impléri necesse est, quæ in pariétibus visibíliter præcessérunt. Et si vultis scire, hæc útique sunt: aspérsio, inscríptio, inúnctio, illuminátio, benedíctio. Hæc quidem in

hac

hac visíbili domo fecêre Pontífices; hæc Christus assistens Póntifex futurórum bonórum invisibíliter quotídiè operátur in nobis. Aspergit nos hyssópo, ut mundémur, lavémur, dealbémur: lavat nos in confessióne; lavat nos lacrymárum imbre; lavat sudóre pœniténtiæ: magìs autem lavat nos aquâ illâ pretiósâ quæ de fonte pietátis, id est, ab ejus látere, emanávit. Non solùm autem, sed inscríbit dígito Dei, in quo ejiciébat dæmónia, haud dúbium quin in Spíritu sancto. Inscríbit, inquam, legem suam, non jam in lápide, sed in tábulis cordis carnálibus, prophéticam implens promissiónem, quâ se pollícitus est ablatúrum cor lapídeum, & cárneum cor esse datúrum, id est, non durum, non obstinátum, non Judáicum; sed pium, sed mansuétum, sed tractábile, sed devótum. Beátus quem tu erudíeris, Dómine, & de lege tua docúeris eum.

℟. Qui adhærent Dómino, ut colant eum, & díligant nomen ejus, lætificábo eos in domo oratiónis meæ; * Quia domus mea, domus oratiónis vocábitur cunctis pópulis. ℣. Nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis. * Quia. *Is.* 56. *Joan.* 2.

N. 4. 5. 6. *Lectio vj.*

BEáti, inquam, qui docti & mémores sunt mandatórum ejus, sed ad faciendum ea: alióquin scienti bonum & non facienti, peccátum est illi; & servus sciens voluntátem dómini sui, & non fáciens, plagis vapulábit multis. Undè necesse est, ut únctio spirituális grátiæ ádjuvet infirmitátem nostram, observantiárum & multímodæ pœnitentiæ cruces devotiónis suæ grátiâ líniens; quia nec est sine cruce sequi Christum; & sine unctióne, crucis asperitátem ferre quis posset? Hinc est quòd multi abominantur & fúgiunt pœniténtiam, crucem quidem videntes, sed non étiam unctiónem. Vos qui experti estis, ecce ipsi scitis quia verè crux nostra inuncta est, & per grátiam Spíritûs adjuvantis, suávis & delectábilis est pœniténtia nostra. At postquàm únctio grátiæ hujus præcésserit, jam lucernam suam Christus non ponit sub módio, sed super candelábrum; quia tempus est ut lúceat lux nostra coram homínibus. Jam verò benedictiónem quidem expectámus in fine, quando apériet manum suam, & implébit omne ánimal benedictióne. Nam in quátuor præmissis mérita constant: in benedictióne sunt præ-

mia. In benedictióne tota complébitur grátia sanctificatiónis, quandò jam in domum transíbimus non manufactam, æternam in cœlis.

℟. Tu, Dómine universórum, qui nullíus índiges, voluisti templum habitatiónis tuæ fíeri in nobis: * Et nunc, Sancte Sanctórum, Dómine, † Conserva in æternum impollútam domum istam. ℣. Si quis templum Dei violáverit, dispérdet illum Deus: templum enim Dei sanctum est. * Et. Glória Patri. † Conserva. 2. Mach. 14. 1. Cor. 3.

IN III. NOCTURNO.

In Ps. Te decet hymnus. 86. *Ant.* 1. g. Majestas Dómini implévit domum; nec póterant Sacerdótes íngredi domum Dómini, eò quòd implesset majestas Dómini templum Dómini. 2. *Paral.* 7.

In Ps. Quàm dilecta. 110. *Ant.* 6. Verè Dóminus est in loco isto: quàm terríbilis est locus iste! Non est hic áliud nisi domus Dei, & porta cœli. *Genes.* 28.

In Ps. Fundamenta. 154. *Ant.* 3. g. Ipse qui habet in cœlis habitatiónem, visitátor & adjútor est loci; & venientes ad malefaciendum pércutit ac perdit. 2. *Mach.* 3.

℣. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? ℟. Qui ingréditur sine mácula, & operátur justítiam. *Ps.* 14.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore; Cùm intrasset Jesus Jerosólymam, commóta est universa cívitas, dicens: Quis est hic? Pópuli autem dicébant: Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jesus in templum Dei. Et réliqua.

Homília sancti Basílii Epíscopi.

In Ps. 28. *Ed. Ben.* 1721. *n.* 3.

NEcessária est adorátio, non ea quæ fit extrà Ecclésiam, sed quæ in ipsa Dei aula perfícitur. Ne mihi privátas aulas aut ecclésias excogitétis. Una est aula sancta Dei. Synagóga Judæórum priùs aula erat: sed post admissum in Christum peccátum, facta est habitátio eórum deserta. Quapropter & Dóminus: Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli. Cùm autem loquítur de iis qui ex Géntibus ad salútem præordináti sunt, aulam própriam præter Judæórum aulam ostendit. Non ígitur extrà sanctam hanc aulam adoráre oportet, sed intrà ipsam, ne quis extrà ipsam constitútus, aut ab iis qui extrà illam sunt, attractus, in aula Dómini esse désinat. Inter-

sunt ènim multi in hábitu quidèm precatiónis; nec sunt tamen in aula ob mentis evagatiónem, & ánimi eórum aberratiónem, ex vanis ac inutílibus curis nascentem.

℞. Cùm intulisset Móyses arcam in tabernáculum, pósuit & mensam, & candelábrum è regióne mensæ, * Juxtà præceptum Dómini. ℣. Lucernam ponunt super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt: sic lúceat lux vestra coram homínibus: * Juxtà. *Exod.* 40. *Matth.* 5.

n. 7. *Lectio viij.*

IN templo adstant sancti Angeli: adest Dóminus, qui ánimum ingrediéntium intuétur. Preces uniuscujusque manifestæ Deo sunt, quis ex affectu, quis scitè exquírat cœléstia; quis perfunctoriè & extrémis labris verba pronúntiet, cor verò ipsíus procul à Deo sit. Quòd si orat; carnis sanitátem, opesque terrestres, & humánam glóriam exquírit. Oportet autem nihil horum quærere, ut Scriptúra docet: sed in templo ejus unusquisque dicit glóriam. Creatúra omnis tum silens, tum loquens, tum cœlestis, tum terréna, dat glóriam Conditóri: miserábiles verò hómines, postquàm, ædibus suis relictis, ad templum concurrérunt, quasi quidpiam consecutúri emolumenti, tamen Dei verbis aures non præbent, suam ipsórum natúram non séntiunt: præoccupáti peccáto, non affliguntur: non mœrent, dum reminiscuntur peccatórum; non timent judícium; sed arridentes, & inter se jungentes dextras, precatiónis domum in locum immódicæ loquacitátis vertunt.

℞. Móyses tabernáculum & ómnia vasa ministérii aspersit; & ómnia in sánguine secundùm legem mundantur: * Necesse est ergo exemplária quidèm cœléstium his mundári; ipsa autem cœléstia melióribus hóstiis, quàm istis. ℣. Tulit Móyses unctiónis óleum, quo linívit tabernáculum cum ómni supelléctili sua: óbtulit & vítulum pro peccáto. * Necesse est. *Hebr.* 9. *Levit.* 8.

[*Si sit Dominica, loco sequentis Lectionis, legitur Evangelium & Homilia Dominicæ occurrentis.*]

Lectio ix.

CAve ne quandò ábeas unà cum iis qui ímpia & contumeliósa verba in Dei nomen évomunt, condemnátus, cùm debuisses mercédem pro rerum divinárum celebratióne recípere. Habes Psalmum, habes Prophetíam, præcepta Evangélica, Apostolórum prædicatiónes. Lingua psal-

lat : mens eórum quæ dicta sunt , scrutétur intelligéntiam ; ut psallas spíritu , psallas item & mente. Deus enim mínimè índiget glóriâ : sed te vult esse dignum , qui glóriam consequáre. Quapropter quod séminat homo , hoc & metet. Sémina glorificatiónem , ut corónas , honorésque & laudes in regno cœlórum metas. Hæc à nobis ideò dicta sunt , quòd sunt qui loquendi finem in Dei templo nunquàm fáciant , ac inútíliter ingrediantur. Utinàm inutíliter , non cum detrimento !

℟. Exaltáte Dóminum Deum nostrum , & adoráte scabellum pedum ejus , quóniam sanctum est : adoráte in monte sancto ejus , * Quóniã sanctus Dóminus Deus noster. ℣. Veri adoratóres adorábunt Patrem in spíritu & veritáte : nam & Pater tales quærit qui adórent eum : * Quóniam. Glória Patri. * Quóniam. *Ps.* 98. *Joan.* 4.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino cánticum novum ; ℟. Laus ejus in ecclésia sanctórum. *Ps.* 149.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 3. a. Domus Dei est Ecclésia Dei vivi , columna & firmamentum veritátis. 1. *Tim.* 3.

Ant. 4. E. Christi domus sumus nos , si fidúciam & glóriam spei usque ad finem , firmam retineámus. *Hebr.* 3.

Ant. 8. c. Ad Dóminum accedentes , lápidem vivum & electum , & ipsi tamquàm lápides vivi superædificámini , domus spirituális. 1. *Petr.* 2.

Ant. 5. a. Omnis ædificátio.

CANTICUM. *Tob.* 13.

De Ecclesia Prophetia.

JErúsalem cívitas Dei , luce splendidâ fulgébis , * & omnes fines terræ adorábunt te.

Natiónes ex longinquo ad te vénient : & múnera deferentes adorábunt in te Dóminum , * & terram tuam in sanctificatiónem habébunt ;

Nomen enim magnum * invocábunt in te.

Maledicti erunt qui contémpserint te ; & condemnáti erunt omnes qui blasphemáverint te ; * benedictíque erunt qui ædificáverint te.

Tu autem lætáberis in fíliis tuis ; * quóniam omnes benedicentur & congregabuntur ad Dóminum.

Beáti omnes qui díligunt te , * & qui gaudent super pace tua.

Anima mea , bénedic Dóminum ; * quóniam liberávit Jerúsalem civitátem suam à cunctis tribulatió-

nibus ejus Dóminus Deus noster.

Beátus ero si fúerint relíquiæ séminis mei * ad videndam claritátem Jerúsalem.

Portæ Jerúsalem ex sapphíro & smaragdo ædificabuntur; * & ex lápide pretióso omnis circúitus murórum ejus.

Ex lápide cándido & mundo omnes platéæ ejus sternentur : * & per vicos ejus Allelúia cantábitur.

Benedictus Dóminus qui exaltávit eam; * & sit regnum ejus in sécula seculórum super eam. Amen.

Glória Patri, &c.

Ant. Omnis ædificátio constructa in Christo Jesu, crescit in templum sanctum in Dómino; in quo & vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu. *Ephes.* 2.

Ant. 1. a. Dei ædificátio estis, fundamentum pósui: unusquisque vídeat quómodò superædíficet; fundamentum enim Christus Jesus. 1. *Cor.* 3.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 6.

AN nescítis quóniam membra vestra templum sunt Spíritûs sancti qui in vobis est, quem habétis à Deo, & non estis vestri? Empti enim estis prétio magno : glorificáte & portáte Deum in córpore vestro.

HYMNUS.

PAtris æterni Sóboles coæva,
Dum tuæ sacros pia plebs honóres
Ædis instaurat, Deus alme, nostris
Annue votis.

Hîc sacri fontis látices ab ortu
Inditi purgant máculam reátûs :
Hîc & infúsum nova membra Christo
Chrisma coaptat.

Hîc suâ pascit pópulos fidéles
Carne, qui mundi scelus omne tollit
Agnus, & fusi prétium cruóris
Ipse propínat.

Hîc salus ægris ánimis parátur :
Hîc reos Judex fácilis relaxat,
Atque lethálem redivíva pellit
Grátia culpam.

Cujus in cœlo thronus est perennis,
Incolit parvam Deus altus ædem :
Hîc adorátor sibi quisque sedem
Præparat astris.

Nullus hanc turbo quatit, irruentis
Nulla vis nimbi, rapidive fluctûs;
Cedit hanc contra furor inferórum
Irritus omnis.

Laus Deo, qui nos sibi consecrávit:
Una sit Patri, parilíque Proli:
Par sit ambórum tibi nexus omni,
Spíritus, ævo.
Amen.

℣. Domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, ℟. In longitúdinem diérum. *Ps.* 92.

Ad Benedictus.

Ant. 7. a. Domus tua, Dómine, in sanctificatióne tua permáneat; & omnes gentes agnoscant quia tu es Deus, & non est álius præter te. *Judith* 9.

[*Ipso die Dedicationis, & per Octavam,*

Oratio.

DEus, qui invisibíliter ómnia cóntines, & tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter ostendis: Templum hoc poténtiâ tuæ inhabitatiónis illustra, & concéde ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacumque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequantur; Per Dóminum.]

In Anniversario Dedicationis, & per Octavam,

Oratio.

DEus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti Templi tui consecratiónis réparas diem, & sacris semper mystériis repræsentas incólumes: exaudi preces pópuli tui, & præsta ut quisquis hoc Templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrasse lætétur; Per Dóminum.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui nos tibi templum facis,
Ter sancte, ter potens Deus,
Jugis tibi sit glória,
Per cuncta semper sécula.
Amen.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Domus Dei.

In ℟. *br.* ℣. Qui magníficas in nobis * locum tuum & Templum. 2. *Mach.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Christi domus.

CAPITULUM. *Hebr.* 10.

HAbentes, fratres, fidúciam in intróitu sanctórum in sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, (id est, carnem suam,) & Sacerdótem magnum super domum Dei; accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei.

℟. *br.* In multitúdine misericórdiæ tuæ * introíbo in domum tuam, * Allelúia, allelúia. In. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum * in timóre tuo, * Allelúia. Glória Patri. In. *Ps.* 5.

℣. Introíbo in domum tuam in holocaustis: ℟.

Reddam tibi vota mea. *Ps.* 65.

[*Per Octavam Anniversarii, omisso* Allelúia. *resumptio fit ad primum asteriscum* * ; *& sic ad alias Horas.*]

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Ad Dóminum.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

QUi vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei, & foràs non egrediétur ámpliùs : & scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitátis Dei mei novæ Jerúsalem, quæ descendit de cœlo à Deo meo, & nomen meum novum.

℟. *br.* Beátus * quem elegísti & assumpsísti, * Allelúia, allelúia. Beátus. ℣. Inhabitábit * in átriis tuis, * Allelúia. Glória. Beátus. *Ps.* 64.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine : ℟. In sécula seculórum laudábunt te. *Ps.* 83.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Dei.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 5.

SCimus quóniam si terrestris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufactam, æternam in cœlis. Nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cœlo est, superíndui cupientes.

℟. *br.* Replébimur * in bonis domûs tuæ, * Allelúia, allelúia. Replébimur. ℣. Sanctum est templum tuum, * mirábile in æquitáte, * Allelúia. Glória Patri. Replébimur. *Ps.* 64.

℣. Quàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum ! ℟. Concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini. *Ps.* 83.

AD II. VESPERAS.

In Ps. Lætatus sum. 74.

Ant. 4. E. UNus de septem Angelis sústulit me in spíritu, & ostendit mihi civitátem sanctam Jerúsalem descendentem de cœlo à Deo. *Apoc.* 21.

In Ps. Nisi Dóminus. 96.

Ant. 8. G. Erat structúra muri ejus ex lápide jáspide ; ipsa verò cívitas aurum mundum, símile vitro mundo. *Apoc.* 21.

In Ps. Memento. *cum sua divisione*, 157. *Ant.* 1. D. Templum non vidi in ea ; Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus est, & Agnus. *Apoc.* 21.

In Ps. Super flúmina. 55.

Ant. 3. a. Cívitas non eget sole neque lunâ, ut lúceant in ea ; nam cláritas Dei illumnávit eam, & lucerna ejus est Agnus. *Apoc.* 21.

In Ps. Lauda, Jerúsalem, Dóminum. 107. *Ant.* 6. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum, aut abominatiónem fáciens & mendácium, nisi qui scripti

sunt in libro vitæ Agni. *Apoc.* 21.

CAPITULUM. *Isaiæ* 33.

RESpice Sion civitátem solemnitátis nostræ : óculi tui vidébunt Jerúsalem, hábitatiónem opulentam, tabernáculum quod nequáquàm transferri póterit : nec auferentur clavi ejus in sempiternum, & omnes funículi ejus non rumpentur; quia solúmmodò ibi magníficus est Dóminus noster.

Allelúia, allelúia. ℣. Erit Jerúsalem sancta, & aliéni non transíbunt per eam ámplius, allelúia. *Joël.* 3.

HYMNUS.

URbs beáta, vera pacis
Vísio Jerúsalem,
Quanta surgit ! celsa saxis
Cónditur vivéntibus :
Quæ polívit, hæc coaptat
Sédibus suis Deus.

Síngulis ex margarítis
Síngulæ portæ nitent :
Murus omnis fulget auro,
Fulget uniónibus :
Anguláris petra Christus
Fundat urbis mœnia.

Ejus est sol cæsus Agnus,
Ejus est templum Deus :
Æmulantes hic beáti
Purióres Spíritus,
Laude jugi Numen unum
Terque Sanctum concinunt.

Undequáquè sunt aperta
Civitátis óstia :
Quisquis ambit huc veníre,
Inferíque mœnibus,
Antè duris hic probári
Débuit labóribus.

Sit perennis laus Parenti;
Sit perennis Fílio ;
Laus tibi, qui nectis ambos,
Sit perennis, Spíritus ;
Chrisma cujus nos inungens,
Viva templa cónsecrat.
Amen.

℣. Glorióśa dicta sunt de te, cívitas Dei : ℞. Sicut lætántium ómnium habitátio est in te. *Ps.* 86.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Gressus rectos fácite pédibus vestris ; accessistis enim ad civitátem Dei viventis Jerúsalem cœlestem : ítaque regnum immóbile suscipientes, serviámus Deo cum metu & reveréntia. *Hebr.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Dominica. Cetera ut heri, lxix.

[¶ *De Dominica (si occurrat intra Octav. Anniversarii Dedic.) fit Officium ut in Psalterio, cum Commem. Octavæ in utrisque Vesp. & Laudibus.*]

DIEBUS INTRA OCTAVAM.

Semiduplex.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

Psalmi de Feria in toto Officio.

AD NOCTURNUM.

Tres Antiph. ℣. *&* ℞℞℞. *ex Nocturno Festi, juxtà Feriam.*

Lectio j. de Script. occ. è tribus fit una: ij & iij. ut habent. infrà pro qualibet die.

AD LAUDES.

Ant. sola 5. a. Omnis ædificátio constructa in Christo Jesu, crescit in templum sanctum in Dómino; in quo & vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu. *Ephes.* 2.

Cantic. Jerúsalem. lxxvj.

AD HORAS, omittitur Allelúia. *in* ℟℟℟ *brevibus.*

AD VESPERAS.

Ant. sola 4. E. Unus de septem Angelis sústulit me in spíritu, & ostendit mihi civitátem sanctam Jerúsalem descendentem de cœlo à Deo. *Apoc.* 21.

SECUNDA DIE.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 336. *in Dedic. Tom.* 5.

Lectio ij.

CElébritas hujus congregatiónis, dedicátio est domûs oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum, ista est; domus Dei, nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc século ædificámur, ut in fine séculi dedicémur. Ædifícium, imò ædificátio habet labórem, dedicátio exultatiónem. Quod hîc fiébat, quandò ista surgébant; hoc fit modò, cùm congregantur credentes in Christum. Credendo enim, quasi de sylvis & móntibus ligna & lápides præciduntur. Cùm verò catechizantur, baptizantur, formantur; tanquàm inter manus fabrórum & opíficum dolantur, collineantur, complanantur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quandò caritáte compaginantur.

Lectio iij.

LIgna ista & lápides si non sibi certo órdine cohærérent, si non se pacíficè innécterent, si non se ínvicèm, cohærendo sibi, quodam modo amárent, nemo huc intráret. Déniquè quandò vides in áliqua fábrica lápides & ligna benè sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, & in nobis habitáre, tanquàm ædificando dicébat: Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicèm diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis; véteres enim erátis, domum mihi nondùm faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini de vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicèm amáte.

TERTIA DIE.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Unde suprà. *Lectio ij.*

DUm novam constructiónem sanctæ hujus Ecclésiæ libenter atténdimus, quam divíno nómini hódiè dedicámus; invenímus à nobis debéri, & Deo nostro máximam lau-

dem, & sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domûs ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intériùs ædificante, profíciat. Quod hîc factum corporáliter vidémus in pariétibus, spirituáliter fiat in méntibus: & quod hîc perfectum cérnimus in lapídibus & lignis, hoc, ædificante gratiâ Dei, perficiátur in córdibus vestris.

Lectio iij.

PRincipáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, à quo est omne datum óptimum, & omne donum perfectum: & ejus bonitátem totâ cordis alacritáte laudémus; quóniam ad construendam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit affectum, surrogávit auxílium; inspirávit necdùm voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent; ac per hoc Deus, qui operátur in suis & velle & perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit. Et quia ópera bona in conspectu suo nunquàm esse permittit inánia; fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tribuet condignam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámpliùs agendæ sunt grátiæ Deo nostro: hanc enim Ecclésiam, quam fecit nómini suo constrùi, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámpliùs honorári.

QUARTA DIE.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 337. de Dedic. Ecclès. C. 1.

Lectio ij.

BOna ópera fidéliũ de suâ temporáli terrenâque substántiâ, cùm in thesauris cœléstibus reconduntur; fides hoc videt, quæ pietátis óculum habet in corde. Undè & ista ædifícia, quæ congregandis religiósis cœtibus extruuntur, cum óculo carnis inspéxerit, laudat intériùs quod cernit extériùs; & visíbili áccipit lúmine, ad quod gáudeat in invisíbili veritáte. Neque enim occupáta est fides inspícere quàm pulchra sint membra hujus habitatiónis, sed de quanta interióris hóminis pulchritúdine procédant hæc ópera dilectiónis.

Lectio iij.

REtríbuet ergo Dóminus fidélibus suis tam piè, tam hiláriter, tam devótè ista operántibus, ut eos quoque ipsos in suæ fábricæ constructióne compónat, quò currunt lápides vivi, fide formáti, spe solidáti, caritáte compacti: ubi sa-

piens ille architectus Apóstolus fundamentum pósuit Christum Jesum, summum ipsum lápidem angulárem; sicut & Petrus de prophética Scriptúra commémorat, ab homínibus quidèm reprobátum, à Deo autem electum & honorificátum. Huic adhærendo, pacámur; huic incumbendo, firmámur.

QUINTA DIE.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Unde suprà. Lectio ij.

CHristus simul est & lapis fundamentális, quia ipse nos regit; & anguláris, quia ipse conjungit. Ipsa est petra suprà quam vir sápiens ædíficans domum suam, contrà omnes hujus séculi tentatiónes tutíssimus persevérat; nec plúviâ irruente lábitur, nec flúmine inundante subvértitur, nec ventis flántibus commovétur. Ipse est & pax nostra, qui fecit útraque unum: in ipso enim neque circumcísio quidquam valet, neque præpútium, sed nova creatúra. Hi enim duo tanquàm paríetes ex diverso venientes, longè ab ínvicem fúerant; donec ad illum, tanquam ad ángulum ducti, étiam in illo sibimet copuláti sunt.

Cap. 2. Lectio iij.

ITaque sicut hoc ædifícium visíbile factum est nobis corporáliter congregandis; ita illud ædifícium, quod nos ipsi sumus, Deo spirituáliter habitatúro constrúitur. Templum enim Dei sanctum est, inquit Apóstolus, quod estis vos. Sicut hoc terrénis mólibus constrúimus, sic illud benè compósitis móribus erigámus. Hoc enim nunc visitántibus nobis, illud in fine séculi, Dómino veniente, dedicábitur, quandò corruptíbile hoc nostrum índuet incorruptiónem, & mortále hoc nostrum índuet immortalitátem; quia corpus humilitátis nostræ conformábit córpori glóriæ suæ.

SEXTA DIE.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 33. in Matth.

Lectio ij.

COmmúnis ómnium domus est Ecclésia, in quam vobis priùs ingressis, nos intrámus, discipulórum formam retinentes: ideòque commúniter ómnibus, statìm atque ingressi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdiâ tórpeat, némo secuiáribus rebus suspensum ánimum hábeat, cùm jam ad prædicandum Sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei imminet pœna. Equidèm mílliès pótiùs malim in domum alicújus vestrûm ingressus des-

títui, quàm hic prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset quàm illud; quandóquidèm hæc magis próprié domus nostra est, quàm illa.

Lectio iij.

HIc magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hîc spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est & admirandum? Nam hæc mensa longè pretiósior est atque jucúndior; & lucerna hæc quàm illa, ut nórunt qui cum fide óleo perúncti, à morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multò mélior, magísque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet; quamvis pauci sint qui eam possídeant. Hîc & léctulus est valdè illo præstántior; divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

SEPTIMA DIE.

De Sermóne sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. in Vidi Dóminum.

Lectio ij.

CUm ánimi divítias consídero in vobis augéscere, gáudeo semper, ut qui non frustrà sementem fécerim, ut qui non incassùm labóres pertúlerim. Undè ígitur hoc lucrum conjício, undè perspício sermónes ad ópus profícere? Nimirùm, ex hoc concursu; ex eo quòd Ecclésiam ómnium matrem studiósè amplectímini; ex hac pernocte perpetuáque statióne; ex eo quòd angelicórum órdinum statiónem imitantes, sine cessatióne laudes & hymnos offertis Conditóri. O mira Christi dona! In supernis, exércitus Angelórum canunt glóriam: in terris, hómines in Ecclésiis choros agentes, ad illórum exemplum eamdem canunt glóriam. In supernis, Séraphim ter sanctum illum hymnum résonant: in terris, eumdem hóminum promit multitúdo; communiterque, tum cœléstium, tum terréstrium plaudit celébritas.

Lectio iij.

NUlla res tantùm affert gáudii vitæ nostræ, quantùm hoc, quòd ex ánimo gaudétis in Ecclésia congregári. In Ecclésia, gaudéntium consservátur gáudium. In Ecclésia, ánimo dejectórum est recreátio. In Ecclésia, doléntium est voluptas. In Ecclésia, defatigatórum est respirátio. In Ecclésia, laborántium est réquies. Veníte enim, inquit, post me, qui laborátis & oneráti estis; & ego refíciam vos. Quid hâc voce potest esse desiderabílius? quid hâc invitatióne jucúndius? Ad épulum te vocat, qui in Ecclésiam te vocat.

VESPERÆ de die Octava, ut in I. Vesperis Festi.

OCTAVA DEDICATIONIS.

Duplex-minus.

Officium, dempto ritu Solemni, ut in die, præter Lect.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Cæsárii Epíscopi.

In App. t. 5. Op. S. Aug. Serm. 229. qui est in Dedic. Ecclesiæ. *Lectio iv.*

QUotiescumquè, fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligenter atténdimus, & sanctè ac justè vívimus; quidquid in templis manufactis ágitur, totum in nobis spirituáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos; & íterùm: Nescítis quia córpora vestra templum sunt Spíritûs sancti? Quia verò nullis præcedéntibus méritis, sed per grátiam Dei merúimus fíeri templum Dei; quantùm póssumus, cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis, invéniat quod óculos suæ majestátis offendat: sed habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, & virtútibus repleátur; claudátur diábolo, & aperiátur Christo.

Serm. 230. *Lectio v.*

QUia, fratres, habitáre desíderat in nobis Deus, cum ipsíus adjutório ita cor nostrum studeámus bonis semper cogitatiónibus occupáre, & córpora nostra ab omni sorde luxúriæ munda custodíre, ut Deum in nobis delectet habitáre. In templo enim à Salomóne ædificáto légimus duo altária fuisse constitúta, unum foris, áliud intùs: in illo quod foris erat, animálium celebrabátur sacrifícium; in illo verò quod intùs erat, thymiámatis offerebátur incensum. Videámus ergo ne fortè in nobis duo sint altária constitúta; córporis scílicet, & cordis nostri. Déniquè duplex à nobis sacrifícium quærit Deus: unum, ut simus casto córpore; áliud, ut mundo corde esse debeámus.

Lectio vj.

IN illo altári, quod à Salomóne légitur dedicátum, júgiter quotidiánus ignis ardébat: quod útinàm & in nobis píetas divína perfíciat! Undè non solùm oratiónibus; sed étiam bonis opéribus placandus est Deus; ut in altári cordis nostri ignem suum semper accendat, illum de quo ipse dixit: Ignem veni míttere in terram; & quid volo nisi ut accendátur? Quia duo sunt ignes; cupiditátis scí-

licèt, & caritátis: & unus de parte Dei, alter de parte diáboli: unus dévorans ómnia mala, alter universa bona consúmens. Consíderet unusquisque consciéntiam suam: & si in se videt ignem cupiditátis ardére, cum Dei adjutório festínet extínguere; quia nihil in illo boni remanére póterit, quem ignis cupiditátis accénderit; sicut è contrário nihil in eo mali remanébit, in quo ignis árserit caritátis.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore; Facta sunt Encænia in Jerosólymis; & hyems erat: & ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Expos. in Evang. Joan.

ENcænia vocabátur solémnitas dedicatiónis templi, quam pópulus Dei ex antíqua patrum traditióne per annos síngulos celebráre consuéverat. Sed notandum est quòd hæc Encænia quæ hìc leguntur, non ad primam templi dedicatiónem, sed ad últimam pértinent: quod ex eo fácile collígitur, quia híeme facta referuntur. Prima síquidem ejusdem témpli dedicátio à Salomóne, tempore autumni; secunda autem à Zoróbabel & Jesu sacerdóte, témpore veris; tértia à Juda Machabæo, témpore híemis est facta; quandò speciáliter constitútum esse légitur, ut éadem dedicátio per omnes annos in memóriam solémnibus renovarétur offíciis: quæ étiam ad tempus usque Domínicæ Incarnatiónis obsérváta fuit, sicut modò, cùm legerétur Evangélium, audívimus. Quæ étiam dedicátio salúbri consuetúdine in Ecclésiis Christi moderno témpore dignóscitur.

Lectio viij.

ET ambulábat Jesus in pórticu Salomónis. Si Dei Fílius ambuláre vóluit in templo, in quo caro & sanguis brutórum animálium offerebátur; multò magìs nostram oratiónis domum, ubi carnis ipsíus ac sánguinis sacramenta celebrantur visitáre gaudébit. Si perambuláre non despexit pórticum in qua rex quondam mortális ac terrénus, quamvìs potentíssimus ac sapientíssimus, ad orandum stare solébat; quantò magìs penetrália córdium nostrórum invísere atque illustráre desíderat: si tamen ea pórticum esse Salomónis, hoc est, si ea timórem suum, qui est inítium sapiéntiæ, habére perspéxerit?

[*Si Octava Dedicationis*

ominicam inciderit, uentis Lectionis legi· angelium cum Homi- minicæ occurrentis.]

Lectio ix.

que enim putandum ft, quia domus fo- dò in qua ad oran- vel ad myftéria cele- i convenímus, tem- plum fit Dómini; & non ipfi qui in nómine Dómini convenímus, multò ámpliùs templum ejus appellémur & fimus; cùm manifeftè dicat Apóftolus: Vos eftis templum Dei vivi; ficut dicit Deus: Inhabitábo in eis, & inter illos ambulábo.

FICIUM B. MARIÆ IN SABBATO.

Simplex.

VESPERIS Feriæ præcedentis,

TULUM. *Genef.* 3.

Dóminus Deus ad pentem: Inimicítias i inter te & mulíe- k femen tuum & fe- llíus: ipfa cónteret uum.

HYMNUS.

:, maris ftella,
ei mater alma,
femper virgo,
cœli porta.
ens illud Ave
lis ore,
nos in pace,
s Evæ nomen.
e vincla reis,
lumen cæcis,
noftra pelle,
cuncta pofce.
ftra te effe matrem;
per te preces,
o nobis Natus
effe tuus.
Virgo fingulâris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis folútos,
Mites fac & caftos.
Vitam præfta puram,
Iter para tutum;
Ut videntes Jefum,
Semper collætémur.
Sit laus tibi, Chrifte,
Cujus Virgo parens:
Laus par fit & Patri,
Sit par tibi, Flamen.
Amen.

℣. Deus operátus eft falútem in médio terræ: ℟. Tu confregifti cápita dracónis. *Pf.* 73.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Benedictus Dóminus qui te direxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noftrórum. *Judith* 13.

Oratio, Concéde nos. *ut infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 5. a. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur ſuper te Deus Iſraël. *Judith* 13.

HYMNUS.

VIrgíneis títulis matris quæ jungis honóres,
Hâc natos fóveas nocte benigna tuos.
Fúlgida ſtella maris, ſecli dum mérgimur undis,
Sis lux in ténebris, & benè fida quies.
Si ſopor obrépit, caſti fac Mater amóris,
Cor vígilans uno ſpiret amóre Dei.
O Regína potens, própiùs res áſpice noſtras.
Dicáris pópuli vita ſaluſque tui.
Cujus Virgo parens, ſit laus tibi ſumma Redemptor;
Compar ſit Patri, Spirituíque decus.
Amen.

Cùm in Veſperis Feriæ ſextæ facta eſt tantùm commemoratio de B. M. tunc ad Completorium dictæ Feriæ vj. In fine Hymni dicitur Doxologia.

Qui natus es de Vírgine; *ut infrà ad Horas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 4. E. Memoráre diérum humilitátis tuæ, & ínvoca Dóminum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte. *Eſther* 15.

AD NOCTURNUM.

Invit. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

O Quàm gloríficâ luce coruſcas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublímis réſidens, Virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!
Tu cum virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viſcéribus caſta dediſti:
Humános Deus hinc índuit artus.
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne;
A quo, te précibus ſubveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen.
Amen.

Pſalmi de Sabbato, ſub tribus Antiphonis ſequentibus.

Ant. 1. a. Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum:

benedicta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

Ant. 8. c. Ecce concípies in útero, & páries fílium; & vocábis nomen ejus Jesum. *Luc.* 1.

Ant. 2. Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Descendet sicut plúvia in vellus: ℟. Et replébitur majestáte ejus omnis terra. *Ps.* 71.

Pater noster, &c.

Absolutio & Benedictiones ut ordinantur post Psalterium.

Lectiones duæ priores de Scriptura occurrente; è tribus fiunt duæ.

Post j. Lect. ℟. Benedícam ei, & ex illa dabo fílium cui benedictúrus sum: *Constítuam pactum meum illi in fœdus sempiternum. ℣. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur; & regnábit in domo Jacob in ætернum. * Constítuam. *Genes.* 17. *Luc.* 1.

Post ij. Lect. ℟. Quod in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium; * Ipse salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi Dóminus. * Ipse. *Matth.* 1. *Eccli.* 44.

Pro tertia Lectione legitur una è sequentibus, secundùm diversitatem mensium.

Post iij. Lect. ℟. Deus ex sémine David * Secundùm promissiónem eduxit Israël salvatórem Jesum. ℣. Jurávit Dóminus David veritátem: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. * Secundùm. Glória. * Secundùm. *Act.* 13. *Ps.* 131.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

AD LAUDES.

Psalmi de Sabbato, sub sola Ant. 4. A. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

Creávit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum.

HYMNUS.

Nunc auróra, novæ núntia lucis,
Tristes orbe procul díssipat umbras.
O quàm lucídior, nocte sepultis
Portans ipsa diem, Virgo, refulges!
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas indè tuæ múnera lucis:
Te si terra dedit munus olympo,
Quæ non dona memor reddet olympus?
Inter perpétuos Núminis haustus,
O Regína, tibi sánguine junctum

Ne desiscat genus: nostra fuisti,
Summi facta parens, Virgo, Tonantis.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen.
Amen.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israël. *Ps.* 97.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Beáta quæ credidisti; quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. *Luc.* 1.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis sanitáte gaudére; & gloriósâ beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, à præsenti liberári tristítia, & æternâ pérfrui lætítiâ; Per Dóminum.

AD HORAS, Doxologia:

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalmi de Sabbato.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Fílius Dei factus est ei ex sémine David secúndùm carnem. *Rom.* 1.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 4. a. De María natus est Jesus, qui vocátur Christus. *Matth.* 1.

CAPITULUM. *Isaiæ* 7.

Dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus; * Non commovébitur. Deus. ℣. Adjuvábit eam * mane dilúculo: * Non commovébitur. Glória Patri. Deus. *Ps.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Péperit fílium másculum, qui rectúrus erat omnes gentes. *Apoc.* 12.

CAPITULUM. *Mich.* 5.

Egrediétur qui sit dominátor in Israël, & egressus ejus ab inítio, à diébus æternitátis.

℟. *br.* Dominábitur * A mari usque ad mare. Dominábitur. ℣. Et à flúmine * usque ad términos orbis terrárum. * A mari. Glória. Dominábitur.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ; ℟. Omnes gentes sérvient ei. *Ps.* 71.

) NONAM.

1. g. Manifestum est x Juda ortus sit Dónoster. *Hebr.* 7.

:TULUM. *Galat.* 4.

venit plenitúdo témoris, misit Deus Fíium, factum ex mufactum sub lege; ut i sub lege erant redí-, ut adoptiónem fireciperémus.

r. Misericórdia & * Obviavérunt sibi. córdia. ℣. Justítia & osculátæ sunt, * Obnt sibi. Glória. Midia.

Véritas de terra orta. Et justítia de cœlo xit. *Ps.* 84.

'TIONES *sequentes ir singulis mensibus cia beatæ Mariæ in o.*

NSE MAIO.

ris sancti Augustíni copi, de Trinitáte.

3. *C.* 18. *Lectio iij.*

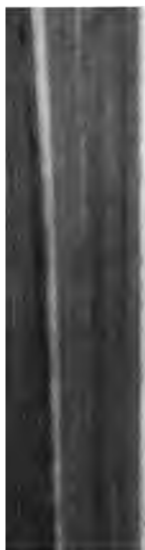
erat Deus hóminem cípere non de génere : sed méliùs judicávit so quod victum fúeiere assúmere hómieum, per quem géumáni vínceret ini-: & tamen, ex vírujus conceptum spínon caro; fides, non, prævénit. Nascebámo, nullum habens, habitúrus omnínò um; per quem renascerentur liberandi à peccáto, qui nasci non possent sine peccáto. Oportébat ítaque ut concupiscéntia nulla ibi esset omnínò, quandò concipiebátur vírginis partus; in quo nihil dignum morte fúerat inventúrus (& eum tamen occisúrus) auctor mortis, auctóris vitæ morte vincendus: victor primi Adam, & tenens genus humánum; victus à secundo Adam, & amittens genus christiánum; ut deceptor ille ab eo vincerétur génere, quod vícerat crímine.

MENSE JUNIO.

Sermo sancti Petri Chrysólogi.

Serm. 143. *Lectio iij.*

CONcépit virgo, virgo péperit: non te conceptus turbet; partûs te non confundat audítus, quandò virgínitas quidquid est humáni pudóris excúsat. Aut quæ ibi verecúndiæ læsio, ubi init Déitas cum amíca sibi semper integritáte consórtium? Ubi est interpres Angelus; fides, prónuba; desponsátio, cástitas; dotátio, virtus; judex, consciéntia; causa, Deus; conceptus, intégritas; virgínitas, partus; virgo, mater. Nemo ergò júdicet humáno modo quod divíno géritur sacramento: nemo mystérium cœleste discútiat ratióne terrénâ.

conceptus [illegible] [illegible] . post per [illegible] ut Deus esset, accepit fide [illegible] Angelo, & [illegible] Spiritu . [illegible] Verbum in utero, [illegible] Verbum caro . & manente incommutabili essentiâ quæ est ei cum Patre & cum sancto Spiritu coæterna, assumpsit intra virgínea víscera unde & impassíbilis pati, & immortalis mori, & æternus ante sécula temporális posset esse in fine seculórum; ut per ineffábile sacramentum, conceptu sancto & partu inviolábili secundùm veritátem utriusque natúræ, éadem virgo & ancilla Dómini esset & mater. Sic quippè ei ab Elísabeth dí-

Q[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] : hæc . Dei [illegible] [illegible] [illegible] : hæc . [illegible] sacrum [illegible] hæc . [illegible] ci alabastrum [illegible] dotále [illegible] tem indicans candelabrum lychnórum [illegible] tans : hæc, a & extrínsec córpore scili sanctificáta.

OFFICIUM PARVUM BEATÆ MARIÆ.

[*Dicitur in Choro secundùm consuetudinem locorum & Ecclesiarum, & ut præscribitur parte 3. Rubricarum generalium.*]

Singulæ Horæ hujus Officii dicuntur hoc modo : Officium Nocturnum, Laudes & Vesperæ dicuntur intrà Suffragia. Prima post Primam diei, antè Officium Capituli : Tertia post Benedicámus. *Tertiæ ; & sic de ceteris Horis.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

O Quàm gloríficâ luce coruscas,
Stirpis Davídicæ régia proles ;
Sublímis résidens, Virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes !
Tu cùm virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viscéribus casta dedisti :
Humános Deus hinc índuit artus.
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne ;
A quo, te précibus subveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri :
Cujus Virgo parens, glória Nato :
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

Ant. sola Ave.

PSALMUS 44.

Christus, Rex ; Regina, Virgo Mater.

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis ; * proptéreà benedixit te Deus in ætemum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ inténde, * próſperè procéde,

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in ſéculum ſéculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexiſti juſtítiam, & odiſti iniquitátem; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtiméntis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Diviſio Pſalmi 44.

AUdi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui:

Et concupiſcet rex decórem tuum, * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs, * in fim-

briis áureis ci
varietátibus.

Adducentur r
poſt eam: * p
afferentur tibi.

Afferentur i
exultatióne; *
in templum re

Pro pátrib
ſunt tibi fílii :
eos príncipes
terram,

Mémores e
tui * in omn
& generatión

Proptéreà p
buntur tibi in
& in ſéculum

P S A L M

Vivum Dei
non commove

DEus noſte
virtus;
tribulatiónibu
runt nos nimi

Proptéreà
mus, dum tu
ra, * & tranſf
tes in cor ma

Sonuérunt
ſunt aquæ eór
turbáti ſunt m
titúdine ejus.

Flúminis ím
cat civitátem
ſanctificávit t
ſuum Altíſſim

Deus in méd
commovébitur
bit eam Deus
culo.

Conturbátæ
& inclináta ſu

dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Ave, grátiâ plena, Dóminus tecum, benedicta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus: ℟. Deus in médio ejus. *Ps.* 45.

Pater noster, &c.

Absolutio & Benedictiones de B. M. post Psalterium.

Lectio j. Isaiæ 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum suprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David: Numquid parum vobis est molestos esse homínibus; quia molesti estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Tu autem.

℟. Benedícam. lxxxix.

Lectio ij. Galat. 4.

QUanto témpore hæres párvulus est, nihil differt à servo, cùm sit dóminus ómnium; sed sub tutóribus & actóribus est, usque ad præfinítum tempus à patre: ita & nos, cùm essémus párvuli, sub eleméntis mundi erámus serviéntes. At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. Tu autem.

℟. Quod in ea. lxxxix.

Lectio iij. Apoc. 11. & 12.

APertum est templum Dei in cœlo, & visa est arca testamenti ejus in templo ejus: & facta sunt fúlgura, & voces, & terræ motus, & grando magna. Et signum magnum appáruit in cœlo: Múlier amicta sole, & luna sub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna stellárum duódecim. Tu autem.

℟. Deus ex fémine. lxxxix.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteántur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

Si Laudes non sequantur, dicitur hîc Oratio, Concéde. ut infrà ad Sextam. xcvij.

AD LAUDES.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

Psalm. Deus misereátur. 108. Dóminus regnávit; decórem. 11. Jubiláte Deo, omnis terra; servíte, 11.

CANTICUM. *Zach.* 2.

De adventu Christi Prophetia.

LAuda & lætáre, filia Sion; * quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tui, ait Dóminus.

Et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, * & erunt mihi in pópulum, & habitábo in médio tui.

Et scies quia Dóminus exercítuum * misit me ad te.

Et possidébit Dominus Judam partem suam in terra sanctificáta; * & éliget adhuc Jerúsalem.

Sileat omnis caro à fácie Dómini, * quia consurrexit de habitáculo sancto suo.

Psalm. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 149. *sub sola Ant.* Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

CReávit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum.

HYMNUS

NUnc auróra,
mínthia lucis,
Tristes orbe procu
pat umbras
O quàm lucidior,
sepultis
Portans ipsa diem
go, refulges!
O quæ nunc hábitas
regna,
Mittas indè tuæ n
lucis:
Te si terra dedit
Olympo,
Quæ non dona n
reddet Olympus
Inter perpétuos N
haustus,
O Regína, tibi sin
junctum
Ne dedisce genus:
tra fuisti,
Summi facta Pa
Virgo, Tonanti
Divínæ sóboli qui da
trem
In terris vóluit,
Patri:
Cujus Virgo parens
ria, Nato:
Quo fœcunda, tib
ria, Flamen.
Amen.

℣. Recordátus est
minus misericórdiæ
℟. Et veritátis suæ d
Israël. *Ps.* 97.

Ad Benedictus.

Ant. Beáta quæ
disti; quóniam perfici
ea quæ dicta sunt t
Dómino. *Luc.* 1.

O

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscípere voluisti: præsta supplícibus tuis, ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur; Per eumdem Dóminum nostrum.

Fit Suffragium de omnibus Sanctis.

AD PRIMAM.

HYMNUS.

MEmento, de Deo Deus,
Quòd matre natus Vírgine,
Nostrî misertus, pérditi
Mundi redemptor véneris.
Et nos, Dei Virgo parens,
Vultu benigno réspice:
Placábilem tuâ prece
Fac esse nobis Fílium.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Ps. Dómine Dóminus noster. 46. Fundamenta. 154. Cantáte... quia mirabília. 50. *sub Ant.* Fílius Dei factus est ei ex sémine David secundùm carnem. *Rom.* 1.

CAPITULUM. *Isaiæ* 11.

EGrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascendet, & requiescet super eum Spíritus Dómini.

℟. *br.* Semen ejus * In æternum manébit. Semen. ℣. Et thronus ejus sicut sol * in conspectu meo, * In. Glória Patri. Semen.

℣. Ponam in séculum séculi semen ejus, ℟. Et thronum ejus sicut dies cœli. *Ps.* 88.

Oratio.

PRótege, Dómine, fámulos tuos subsídiis pacis; & beátæ Maríæ semper vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóstibus & perículis redde secúros; Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Hymnus, Memento, de Deo Deus. *ut suprà.*

Ps. Crédidi propter. 114. Ad te levávi. 95. Nisi quia. 54. *sub Ant.* De María natus est Jesus, qui vocátur Christus. *Matth.* 1.

CAPITULUM. *Isaiæ* 7.

DAbit Dóminus ipse vobis signum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus; *. Non commovébitur. Deus. ℣. Adjuvábit eam * mane dilúculo: * Non commovébitur. Glória Patri. Deus. *Ps.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

Oratio.

DEus, qui salútis æternæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcundâ, humáno

PROSA DE BEATA ad devotionem.

INviolâta, íntegra & caſta es, María:

Quæ es effécta fúlgida cœli porta.

O mater alma Chriſti caríſſima,

Súſcipe pia laudum præcónia.

Noſtra ut pura péctora ſint & córpora,

Te nunc flágitant devóta corda & ora.

Tua per precáta dulcíſona,

Nobis concédas véniam per ſécula.

O benigna! O be

O benigna!

Quæ ſola inviolá manſiſti.

℣. Véritas de ter eſt, ℟. Et juſtítia c proſpexit. *Pſ.* 84.

Oratio.

FAmulórum tuó quæſumus, Dó delíctis ignoſce; ut placére de áctibus non valémus, Ge Fílii tui Dómini no terceſſióne ſalvémur eumdem Chriſtum.

PSALMI PŒNITENTIALI

Dicuntur ſecundùm conſuetudinem locorum & ſiarum, & ut præſcribitur parte 3. Rubricarum lium.

PSALMUS 6.

Pœnitentis gemitus & fiducia.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miſerére meî, Dómine, quóniam infirmus ſum: * ſana me, Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valde: * ſed tu, Dómine, úſquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * ſalvum me fac prop ſericórdiam tuam;

Quóniam non morte, qui memor * in inferno autei confitébitur tibi?

Laborávi in gémit lavábo per síngulas lectum meum: * lá meis ſtratum meu gábo.

Turbátus eſt à óculus meus: * inv inter omnes inimíco

Diſcédite à me, qui operámini iniqui * quóniam exaudív.

minus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam : * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei : * convertantur & erubescant valde velóciter.

PSALMUS 31.

Misericordia Dei peccatorem per gratiam suam justificantis commendatur.

BEáti quorum remissæ sunt iniquitátes ; * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærumna mea, dum confígitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injustítiam meam non abscondi.

Dixi : Confitébor adversùm me injustítiam meam Dómino ; * & tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me : * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac quâ gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus & mulus, * quibus non est intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris : * sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, justi ; * & gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 37.

Mala hujus vitæ sustinenda ad obtinendam peccatorum veniam.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me ;

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, * & confirmasti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meum : * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt & corruptæ

sunt cicatrices meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum & curvátus sum usque in finem : * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus ; * & non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliátus sum nimis : * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum ; * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea ; * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Amíci mei, & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & stetérunt.

Et qui juxtà me erant, de longè stetérunt ; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquàm surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequandò supergáudeant mihi inimíci mei ; * &, dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum ; * & dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo ; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me ; * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi ; * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine ; Deus meus, ne discésseris à me : * intende in adjutórium meum, Dómine Deus salútis meæ.

PSALMUS 50.

Cor mundum à Deo postulandum : Ecclesiæ bona desideranda.

MIserére meî, Deus, * secundùm magnam misericórdiam tuam.

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me ;

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & ma-

ſum coram te feci ; * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus ſum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexiſti : * incerta & occulta ſapiéntiæ tuæ manifeſtaſti mihi.

Aſperges me hyſſópo, & mundábor : * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam ; * & exultábunt oſſa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus ; * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua ; * & Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam ſalutáris tui ; * & ſpíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas ; * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de ſanguínibus, Deus, Deus ſalútis meæ ; * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries ; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſacrifícium, dediſſem útiquè ; * holocauſtis non delectáberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus : * cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jeruſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes & holocauſta ; * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

P S A L M U S 101.

Pœnitentis inter mundi hujus adverſa ſpes in Dei Verbo, per quod omnia facta ſunt.

DOmine, exaudi oratiónem meam ; * & & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me : * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me ;

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei, * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percuſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum ; * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pelicáno ſolitúdinis : * factus

sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquàm panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt; * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exurgens miseréberis Sion, * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória sua.

Respexit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia prospexit de excelso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundasti: * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt; * tu autem pérmanes:

Et omnes sicut vestimentum veterascent; * & sicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, * & anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt; * & semen eórum in séculum dirigétur.

P S A L M U S 129.

Pœnitentis spes in Redemptore Christo.

De profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſervá-veris, Dómine; * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt, * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus: * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem * ſperet Iſraël in Dómino;

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſraël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

PSALMUS 142.

Pœnitentis nihil de ſe, omnia de Deo miſericorde, præſumentis inſtantia & fiducia.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo; * quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſéculi; * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus: in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit ſpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam; * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in miſericórdia tua diſperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Ant. Dómine, memor eſto meî, & ne vindictam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delicta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3.

Spíritus sancte, Deus, miserere nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserere nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes ſancti Angeli & Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes ſancti beatórum Spirítuum órdines, oráte.
Sancte Joannes Baptiſta, ora pro nobis.
Sancte Joſeph, ora.
Omnes ſancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, [*Zeb.*] ora.
Sancte Joannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.

Sancte F
Sancte S
Sancte Papul
Sancte Vincen
Sancte Laure
Sancte Ance
Sancte Sebaſt
Sancte Poth
nus,
Sancte Irenæ
nis, ora p
Sancte Diony
tuis, ora p
Sancte Mauri
tuis, ora p
Sancti Cyrice
oráte pro n
Sancti Aciſcl
oráte pro n
Sancti Joanne
oráte pro n
Sancti Coſma
oráte pro n
Sancti Gerváſ
oráte pro n
Sancte Georg
Sancte Eadmu
Sancte Felix
Omnes ſancti

Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Athanási, ora.
Sancte Basíli, ora.
Sancte Gregóri Nazianzéne, ora pro nobis.
Sancte Joannes Chrysóstome, ora pro nobis.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Cæsári, ora.
Sancte Honoráte, ora.
Sancte Hilári, (*Tolos.*) ora.
Sancte Sylvi, ora.
Sancte Exúperi, ora.
Sancte Germéri, ora.
Sancte Eremberte, ora.
Sancte Ludovíce, (*Tolos.*) ora pro nobis.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Remígi, ora.
Sancte Sylvíne, ora.
Sancte Aláne, ora.
Sancte Bertrande, ora.
Sancte Cárole, ora.
Sancte Francisce Saléfi, ora pro nobis.
Sancte Bernarde, ora.
Sancte Thoma Aquínas, ora pro nobis.
Omnes sancti Pontífices & Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancte Honeste, ora.
Sancte Raymunde, ora.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Ægídi, ora.
Sancte Odo, ora.
Sancte Guillelme, ora.
Sancte Gilberte, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francisce, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Roche, ora.
Sancte Gauderíce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléne, ora pro nobis.
Sancta Thecla, ora.
Sanctæ Perpétua & Felícitas, oráte pro nobis.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Sancta Camilla, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Sancta Clotildis, ora.
Sancta Radegundis, ora.
Sancta Bathildis, ora.
Sancta Therésia, ora.
Sancta María Ægyptia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis, Dómine.
Propítius esto, Exaudi nos, Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea & improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab immundis cogitatiónibus, líbera nos, Dómine.
A spíritu fornicatiónis,

libera nos, Dómine.

Ab ira, & ódio, & omni mala voluntáte, líbera.

A fúlgure & tempestáte, líbera nos, Dómine.

A morte perpétua, líbera.

Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.

Per Adventum tuum, líbera.

Per Nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.

Per Baptismum & sanctum Jejúnium tuum, líbera.

Per Crucem & Passiónem tuam, líbera.

Per Mortem & Sepultúram tuam, líbera.

Per sanctam Resurrectiónem tuam, líbera.

Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.

Per adventū Spíritûs sancti paracléti, líbera.

In die judícii, líbera.

Peccatóres, Te rogámus, audi nos.

Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut remissiónem peccatórum nostrórum nobis dones, te rogámus, audi nos.

Ut compunctiónem cordis, fontemque lacrymárum nobis dones, te.

Ut fidem, spem & caritátem nobis dones, te.

Ut Ecclésiam tuam sanctam régere & conserváre dignéris, te.

Ut Domnum Apostólicum, & omnes gradus Ecclésiæ in sancta religióne conserváre dignéris, te.

Ut Antístitem nostrum, & omnes congregatiónes illi commissas, in tuo sancto obséquio conserváre dignéris, te.

Ut Regem nostrum custodíre dignéris, te.

Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te.

Ut Régibus & Princípibus Christiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te.

Ut cuncto pópulo Christiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te.

Ut nosmetipsos in tuo sancto servítio confortáre & conserváre dignéris, te.

Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te.

Ut ómnibus benefactóribus nostris sempiterna bona retríbuas, te.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, & benefactórum nostrórum, ab ætérna damnatióne, erípias, te.

Ut fructus terræ dare & conserváre dignéris, te.

Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater. *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, non secundùm peccáta nostra fácias nobis: ℟. Neque secundùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. *Ps.* 102.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Orémus pro summo Pontífice *N.* ℟. Det illi Dóminus assistrícem sapiéntiam, ut dispónat pópulum Dei justè. *Sap.* 9.

℣. Pro Pastóre nostro *N.* ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro Rege nostro *N.* ℟. Dómine, salvum fac Regem; & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro benefactóribus nostris. ℟. Deus omnem grátiam abundáre fáciat in illis, & áugeat incrementa frugum justítiæ illórum. 2. *Cor.* 9.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiā ejus. *Mich.* 7.

℣. Pro infirmis, afflictis, captívis, & peregrínis. ℟. Líbera eos, Deus, ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ, ℟. Quam possedisti ab inítio. *Ps.* 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum, &c.

Orémus.

DEus, cui próprium est miseréri semper, & párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis clementer absolvat.

EXaudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus & pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam clementer ostende; ut simul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpas delinquéntium districtè feriendo pércutis, fletus quoque lugéntium non recúsas: quæsumus, ut qui pondus tuæ animadversiónis cognóvimus, pietátis tuæ grátiam sentiámus.

DEus, ómnium fidélium pastor & rector, fámulum tuum *N.* quem pastórem Ecclésiæ tuæ præesse voluisti, propítius réspice; da ei, quæsumus, verbo & exemplo, quibus præest profícere, ut ad vitam unà cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam.

OMnípotens, sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro *N.* & dírige eum secundùm tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ; ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, & totâ virtúte perfíciat.

QUæsumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noster *N.* qui tuâ miseratióne suscépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat increménta; quibus decenter ornátus, vitiórum monstra devitáre, hostes superáre, & ad te, qui via, véritas, & vita es, gratiósus váleat perveníre.

DEus, à quo sancta desidéria, recta consília, & justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquilla.

URe igne sancti Spíritûs renes nostros, & cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

ACtiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirando præveni, & adjuvando proséquere; ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat, & per te semper finiátur.

FIdélium, Deus, ómnium cónditor & redemptor, animábus famulórum famularumque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequantur.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul & mortuórum, omniumque miseréris, quos tuos fide & ópere futúros esse prænoscis: te súpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens séculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum suórum véniam consequantur; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

O R D O

ɪMENDATIONIS ANIMÆ

NTE DECESSUM.

ꞁm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

ie, eléiſon. Chriſ-
, eléiſon. Kyrie,
ɪn.
María, Ora pro eo
ea.)
ſancti Angeli, oráte.
Abel, ora.
chorus Juſtórum,

Abraham, ora.
Joannes Bapt. ora.
Joſeph, ora.
ſancti Patriarchæ
ophétæ, oráte.
Petre, ora.
Paule, ora.
Andréa, ora.
Joannes, ora.
ſancti Apóſtoli &
geliſtæ, oráte.
ſancti Diſcípuli Dó-
, oráte.
ſancti Innocentes,
pro eo (*vel* ea.)
Stéphane, ora.
Saturníne, ora.
Laurenti, ora.
ſancti Mártyres,
pro eo (*vel* ea.)
Sylveſter, ora.
Auguſtíne, ora.
Benedícte, ora.
Franciſce, ora.
ſancti Confeſſóres,

oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancta María Magdaléne,
ora pro eo (*vel* ea.)
Sancta Thecla, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes ſanctæ Vírgines,
oráte pro eo (*vel* ea.)
Omnes Sancti & Sanctæ
Dei, intercédite pro eo
(*vel* ea.)
Propítius eſto, Parce ei,
Dómine.
Propítius eſto, Adjuva eum,
(*vel* eam,) Dómine.
Propítius eſto, Líbera eum,
(*vel* eam,) Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A mala morte, líbera.
A poteſtáte diáboli, líbera.
A pœnis inferni, líbera.
Per nativitátem tuam, lí-
bera eum, (*vel* eam,)
Dómine.
Per Crucem & Paſſiónem
tuam, líbera.
Per Mortem & Sepultúram
tuam, líbera.
Per glorióſam Reſurrectió-
nem tuam, líbera.
Per admirábilem Aſcenſió-
nem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs ſancti
paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.

Peccatóres, te rogámus, audi nos.

Ut ei parcas, te rogámus.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Deinde, cùm in agone ſui exitûs anxiatur anima, dicitur:

PRoficiſcere, ánima chriſtiána, de hoc mundo, In nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: In nómine Jeſu Chriſti Filii Dei vivi, qui pro te paſſus eſt: In nómine Spíritûs ſancti, qui in te effúſus eſt. Egredienti de córpore áditus tibi páteat ad Sion montem, civitátem Dei viventis, Jerúſalem cœleſtem, & multórum Angelórum frequéntiam, & Eccléſiam primitivórum qui conſcripti ſunt in cœlis. Exurgat Deus, & diſſipentur omnes poteſtátes tenebrárum; fúgiant cuncta ſpirituália nequítiæ in cœléſtibus, & ovem pretióſo Chriſti sánguine redemptam violáre non áudeant. Líberet te à cruciátu Chriſtus, qui pro te crucifixus eſt. Líberet te ab æterna morte Chriſtus, qui pro te mori dignátus eſt. Ovem ſuam te bonus paſtor agnoſcat, atque in electórum ſuórum grege conſtítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas; & præſens ſemper aſſiſtens manifeſtíſſimam beátis óculis aſpícias verittáem in ſécula ſeculórũ. ℟. Amen.

COmmendámus tibi, Dómine, ánimam * fámuli tui [vel fámulæ tuæ]; precamúrque te, Dómine Jeſu Chriſte, Salvátor mundi, ut propter quam ad terram miſericórditer deſcendíſti, eam in pace ſuſcípias, & in ſinu Abrahæ per manus ſanctórum Angelórum collocáre dignéris. Agnoſce, Dómine Jeſu, creatúram tuam, per te renátam ex aqua & Spíritu ſancto, conſecrátam ſigno crucis tuæ, nutrítam córpore & sánguine tuo, & in Eccleſiæ tuæ ſinu verbo veritátis inſtructam. Ne péreat prétium quod pro ejus æterna redemptióne perſolviſti. Delicta juventútis ejus & ignorántias clementer indulge. Ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, quas ſuſcitávit furor mali deſidérii: ſed memento miſeratiónum tuárum, & glóriæ nóminis tui. Licèt enim peccáverit, tamen in te ſperávit & crédidit, teque Deum & Salvatórem ſuum unà cum Patre & Spíritu ſancto fidéliter adorávit. ℟. Amen.

PSALMUS 3.

DOmine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? * multi inſurgunt adversùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suſceptor meus es: * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormívi, & ſoporátus ſum; * & exurrexi, quia Dóminus ſuſcépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me: * exurge, Dómine; ſalvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percuſſiſti omnes adverſantes mihi ſine cauſâ: * dentes peccatórum contriviſti.

Dómini eſt ſalus, * & ſuper pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri, &c.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater. ℣. Et ne nos, &c. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvum me fac, Deus; ℟. Quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam. *Pſ.* 68.

℣. In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaudi me, ℟. In veritáte ſalútis tuæ. *Pſ.* 68.

℣. Eripe me de luto, ut non infígar: ℟. Líbera me ab iis qui odérunt me, & de profundis aquárum. *Pſ.* 68.

℣. Non me demergat tempeſtas aquæ, neque abſórbeat me profundum: ℟. Neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum. *Pſ.* 68.

℣. Exurge in adjutórium mihi: ℟. Dic ánimæ meæ, Salus tua ego ſum. *Pſ.* 34.

℣. Fac mecum ſignum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundantur; ℟. Quóniam tu, Dómine, adjuviſti me, & conſolátus es me. *Pſ.* 85.

Orémus.

UNigénite & dilecte Fili Dei vivi, qui pro redemptióne mundi voluiſti in præſépio naſci, à Judæis reprobári, à Juda proditóre óſculo tradi, vínculis alligári, ſicut agnus ad víctimam duci, flagellis & cólaphis cædi, ſputis fœdári, ſpinis coronári, cruci affígi, cum ſcelerátis deputári, & inter acerbíſſimos dolóres expiráre: quæſumus ut per has ſanctíſſimas pœnas tuas, & per crucem ac mortem tuam, liberáre dignéris * fámulum tuum *N.* [*vel* fámulam tuam *N.*] à pœnis inferni, & perdúcere quò perduxiſti latrónem tecum crucifixũ; Qui cum Patre & Spíritu ſancto vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Poſteà legitur de Paſſione Domini noſtri Jeſu Chriſti.

(Ex Matth. Marc. Luc.)

ASſúmit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joannem ſecum; & cœpit pavére & tædére, contriſtári & mœſtus eſſe. Tunc ait illis: Triſtis eſt ánima mea uſque ad mortem; ſuſti-

orábat, ut, si fieri posset, transíret ab eo hora. Et dixit : Abba, Pater, si possíbile est, tránseat à me calix iste : ómnia tibi possibília sunt; transfer cálicem hunc à me : sed non quod ego volo, sed quod tu. Et factus est sudor ejus, sicut guttæ sánguinis decurrentis in terram.

PSALMUS 69.

DEus, in adjutórium meum intende : * Dómine, ad adjuvandum me festína.

Confundantur & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm & erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

tum est in m
mído mortis
me. *Ps.* 54.
℣. Timor
nérunt supe
contexérunt
Ps. 54.
℣. Ego au
rávi, Dómi
Deus meus e
nibus tuis so
30.
℣. Illúmin
ne unquàm
morte; ℟.
cat inimícus
lui adversùs
℣. Custódi á
& érue me :
bescam; qu
in te. *Ps.* 2
Oré
DOmine
clemén
míliter impl
illam ánima

re * fámulo tuo, [*vel* fámulæ tuæ] in agóne mortis * constitúto [*vel* constitútæ] : tuére * eum [*vel* eam] in hac hora contrà diabólicos incursus : líbera * eum [*vel* eam] à mortis imminentis terróribus; & de peccatórum suórũ consciéntia formidantem, fac * eum [*vel* eam] de misericórdiæ tuæ immensa largitáte * secúrum [*vel* secúram] : Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

PSALMUS 141.

VOce meâ ad Dóminum clamávi, * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effundo in conspectu ejus oratiónem meam, & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio, * in deficiendo ex me spíritum meum.

Et tu cognovisti sémitas meas : * in via hac quâ ambulábam, abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam; * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me; * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine; * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam; * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me; * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam, ad confitendum nómini tuo : * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

Glória Patri, &c.

℣. Vide, Dómine, humilitátem meam & labórem meum : ℟. Et dimitte universa delicta mea. *Ps.* 24.

℣. Dómine Deus miserátor & misericors, pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax; ℟. Réspice in me, & miserére meí. *Ps.* 85.

℣. Ne derelinquas me, Dómine; ℟. Deus meus, ne discésseris à me. *Ps.* 37.

℣. Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? ℟. Et volábo & requiescam. *Ps.* 54.

℣. Moriátur ánima mea morte justórum : ℟. Et fiant novíssima mea horum símilia. *Num.* 23.

Orémus.

DOmine Jesu Christe, qui per os Prophétæ dixisti : In caritáte perpétua dilexi te; ídeò attráxi te, míserans : te súpplices deprecámur per istam caritátem quâ dilexisti nos, ut omnes amaritúdines passiónum tuárum quas pro nobis peccatóribus sustinuisti in cruce, offerre & osténdere dignéris Deo Patri pro ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] in hac hora éxitûs ejus; quátenùs cum

ipsa misericórdiùs agátur, quàm ejus peccáta meruérunt: Qui cum eódem Deo Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Finitis Psalmis & Orationibus, (vel etiam antequàm finiantur,) si instet momentum exitûs animæ de corpore, legitur super moribundum quod sequitur de Passione Domini nostri Jesu Christi. (Ex Matth. Luc. Joann.)

TEnebræ factæ sunt in universam terram usque in horam nonam, & obscurátus est sol. Et circà horam nonam clamávit Jesus voce magnâ, dicens: Eli, Eli, lamma sabacthání? hoc est: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? Póstea, sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sitio. Vas ergò erat pósitum acéto plenum. Et contínuò currens unus ex eis, acceptam spóngiam implévit acéto, & impósuit arúndini; & dabat ei bíbere. Cùm ergò accepisset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et iterùm clamans voce magnâ, ait: Pater, in manus tuas commendo spíritum meum. Et hæc dicens, inclináto cápite, trádidit spíritum.

Orémus.

MEmor esto, piíssime Dómine Jesu, illíus horæ in qua de cruce pendens, clamasti voce magnâ: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? & iterùm: Pater, in manus tuas commendo spíritum meum; & hæc dicens expirasti. Per istam ergò pretiosíssimam mortē quâ vita nostra fuit, obsecrámus cleméntiam tuam, ut non derelinquas in hac hora * fámulum tuum [vel fámulam tuam] cujus præter te nullus est auxiliátor álius; sed suscípere dignéris spíritum ejus, & introdúcere in regnum tuum, ubi te cum Deo Patre & Spíritu sancto perpétuâ caritáte díligat, & cum sanctis & electis in ætermum cantet misericórdias tuas. ℟. Amen.

[*Finitâ præcedenti Oratione, & egressâ animâ, statim dicitur* ℟. In te, Dómine, sperávi. *cum Versibus & Oratione infrà.*]

Si autem adhuc anxiatur anima, recitantur sequentes Psalmi, vel eorum pars, proùt necesse erit.

Ps. 21. Deus, Deus meus, réspice in me. 133.

Ps. 34. Júdica, Dómine, nocentes me. 67.

Ps. 53. Deus, in nómine tuo. 124.

Ps. 56. Miserére mei, Deus. . . . . quóniam in te confídit. 145.

Ps. 70. In te, Dómine, sperávi. 124.

Ps. 85. Inclína, Dómine, aurem tuam. 160.

Ps. 87. Dómine Deus salútis. 150.

Ps. 90. Qui hábitat in adjutório. 33.

Ps. 138. Dómine, probasti me. 135.

Egressâ autem animâ, dicitur ℟. In te, Dómine, sperávi; non confundar in æternum: accélera ut éruas me: in manus tuas commendo spíritum meum: * Redemisti me, Dómine Deus veritátis: illustra fáciem tuam super * servum tuum [*vel* ancillam tuam]; * salvum [*vel* salvam] me fac in misericórdia tua. ℣. Dómine Jesu, súscipe spíritum meum: * Redemisti me. *Ps.* 30. *Act.* 7.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos, &c. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Non intres in judícium cum * servo tuo [*vel* ancilla tua,] Dómine; ℟. Quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens. *Ps.* 142.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confitentes tibi: ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem. *Ps.* 73.

℣. Dómine, exaudi, &c.

℣. Dóminus vobiscũ, &c.

Orémus.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* ut * defunctus [*vel* defuncta] século, tibi vivat: & quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis absterge; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OFFICIU
DEFUNCTORU

Quælibet Hora sequentis Officii inchoatur absolutè.

AD VESPERAS.

In Psalm. Diléxi. 53. *Ant.* 3. b. O Dómine, líbera ánimam meam.

In hoc Officio, in fine omnium Psalmorum & Canticorum tantùm, dicitur:

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; * & lux perpétua lúceat eis.

In Ps. Ad Dóminum. 74. *Ant.* 2. e. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est!

In Ps. Levávi óculos. 54. *Ant.* 8. d. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum & terram.

In Ps. De profúndis. 96. *Ant.* 4. g. Si iniquitátes observáveris, Dómine; Dómine, quis sustinébit?

In Ps. Confitébor tibi, Dómine.... quóniam audísti. 115. *Ant.* 6. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

Continuò dicitur:

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet; & eum qui venit ad me, non ejíciam foràs. *Joan.* 6.

Secretò. Pater. *Clarâ voce*, ℣. Et ne no in tentatiónem; l bera nos à malo.

℣. In memóri erunt justi; ℟. Al ne mala non timé 111.

℣. A porta í Erue, Dómine, eórum. *Ps.* 88.

℣. Credo vidé Dómini ℟. In ter tium. *Ps.* 26.

Dicitur Psalmus. ánima mea, Dó 127. *in cujus fine n tur*, Réquiem æt *sed continuò dicitu*

℣. Requiescant ℟. Amen.

℣. Dómine, exa tiónem meam; ℟. mor meus ad te vé 101.

℣. Dóminus vo ℟. Et cum spíritu

In depositione De

Oratio.

INclína, Dómir rem tuam ad pre tras, quibus miseric tuam súpplices depre ut ánimam fámuli quam de hoc sécu grare jussísti, in p lucis regióne cons

& sanctórum tuórum júbeas esse consortem : Per.

Pro Diacono, post litteram N. *additur* Diáconi.

In depositione Defunctæ, Oratio.

Quæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ *N.* & à contágiis mortalitátis exútam, in æternæ salvatiónis partem restítue : Per Dóminum.

In depositione Sacerdotis, Oratio.

Deus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum *N.* sacerdotáli fecisti dignitáte vigére : præsta, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio : Per.

(*Pro Episcopo, loco* sacerdotáli. *dicitur* pontificáli.)

In Anniversariis dicuntur tres sequentes Orationes.

Deus indulgentiárum, Dómine, da ánimæ * fámuli tui *N.* [sacerdótis, *vel* potíficis] [*vel* fámulæ tuæ *N.*] cujus [*vel* animábus famulórum tuórum *N.* & *N.* quorum] [*vel* famumulárum tuárum *N.* & *N.* quarum] anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem.

Pro Benefactoribus.

Deus, véniæ largítor, & humánæ salútis amátor; quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propinquos, & benefactóres, qui ex hoc século transiérunt, beátâ Maríâ semper vírgine intercedente cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtiu pervenire concédas.

Pro omnibus Defunctis.

Fidélium, Deus, ómnium cónditor & redemptor, animábus famulórum famularumque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum ; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequantur; Qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.

Si aliud Officium non sequatur, dicitur :

Requiescant in pace.
℟. Amen.

[*Privatim pro patre & matre,*

Oratio.

Deus, qui nos patrem & matrem honoráre præcepisti : miserére clementer animábus patris mei ac matris meæ, eorumque peccáta dimitte ; meque eos in æternæ claritátis gáudio fac vidére ; Per Dóminum nostrum.]

AD VIGILIAS.

Invit. Deum, cui omnes vivunt, * Veníte, adorémus. *Luc.* 20.

Psalmus. Veníte. *in cujus fine, loco* Glória Patri. *dicitur* ; Réquiem æternam

co Nocturno sic : die Dominicâ primum : Feriâ II. & V. dicitur etiam primum ; Feriâ III. & VI. secundum ; Feriâ IV. & Sabbato, tertium.

Cæterùm Vigiliæ dicunt. cùm unico, vel cùm tribus Nocturnis secundum usum locorum.

Si Vigiliæ celebrentur manè, dicitur Nocturnum diei : si verò celebrentur vespere, dicitur Nocturnum diei sequentis.

IN I. NOCTURNO.

In Ps. Verba mea. 58.

Ant. 7. b. Dómine, deduc me in justítia tua : propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam.

In Ps. Dómine, ne in furóre. . . . Miserére. 56.

Ant. 8. b. Salvum me fac propter misericórdiam tuam : quóniam non est in

PArce m
sunt d
est hoı
níficas eum
pónis erga e
Vísitas eum c
bitò probas
quò non paı
dimittis me
lívam mean
quid fáciam
hóminum ?
me contrári
factus sum m
vis ? Cur no
tum meum ?
aufers iniqui
Ecce nunc iı
miam ; & si
síeris, non s

In fine L
additur.

℟. Defecé
mus dies me
sicut crémiı
* Dies mei f

adversùm me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo : Noli me condemnáre ; índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, & ópprimas me opus mánuum tuárum, & consílium impiórum ádjuves ? Numquid óculi cárnei tibi sunt ? aut sicut videt homo, & tu vidébis ? Numquid sicut dies hóminis dies tui, & anni tui sicut humána sunt témpora ; ut quæras iniquitátem meam, & peccátum meum scrutéris ? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cùm sit nemo qui de manu tua possit erúere. Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me totum in circúitu ; & sic repentè præcípitas me ? Meménto, quæso, quòd sicut lutum féceris me, & in púlverem redúces me. Nonnè sicut lac mulsisti me, & sicut cáseum me coagulasti ? Pelle & cárnibus vestisti me ; óssibus & nervis compegisti me. Vitam & misericórdiam tribuisti mihi, & visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Peccávi valdè ; sed * Precor, Dómine, ut tránsferas iniquitátem servi tui, quia stultè egi nimis. ℣. Deus, propítius esto mihi peccatóri. * Precor, Dómine. 2. *Reg.* 24. *Luc.* 18.

Lectio iij. Job 10.

QUarè de vulva eduxisti me ? qui útinàm consúmptus essem, ne óculus me vidéret. Fuissem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi ? Dimitte ergò me, ut plangam páululùm dolórem meum, ántequàm vadam, & non revertar, ad terram tenebrósam & opertam mortis calígine, terram misériæ & tenebrárum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

℟. Ad Dóminum aspíciam ; expectábo Deum salvatórem meum ; consurgam, cùm sédero in ténebris : * Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei. ℣. Flagellat Dóminus omnem fílium quem récipit : * Iram. *Mich.* 7. *Hebr.* 13.

IN II. NOCTURNO.

In Ps. Dóminus regit me. 111. *Ant.* 6. In médio umbræ mortis non timébo mala ; quóniam tu mecum es, Dómine.

In Ps. Ad te, Dómine, levávi. 48. *Ant.* 4. g. Delicta juventútis meæ & ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

In Divisionem ejusd. Ps. Quis est homo. 48. *Ant.* 2. e. Custódi ánimam meam, & érue me ; non erubescam, quóniam sperávi in te.

℣. Amove à me plagas tuas, Dómine; ℟. A fortitúdine manûs tuæ ego deféci. *Ps.* 38.

Lectio iv. Job 13.

QUantas hábeo iniquitátes & peccáta, scélera mea & delicta ostende mihi. Cur fáciem tuam abscondis, & arbitráris me inimícum tuum? Contrà fólium quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, & stípulam siccam persequeris. Scribis enim contrà me amaritúdines, & consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuisti in nervo pedem meum, & observasti omnes sémitas meas, & vestígia pedum meórum considerasti; qui quasi putrédo consumendus sum, & quasi vestimentum quod comédi- tur à tínea.

℟. Ecce ánimam meam porto in mánibus meis: * Etiamsi occíderit me, in ipso sperábo, & ipse erit Salvátor meus. ℣. Sive vívimus, sive mórimur, Dómini sumus: * Etiamsi. *Job* 13. *Rom.* 14.

Lectio v. Job 14.

HOmo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur & contéritur, & fugit velut umbra, & nunquàm in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immundo concéptum sémine? Nonnè tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt; númerus ménsium ejus apud te est; constituisti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululùm ab eo, ut quiescat, donec optáta véniat sicut mercenárii dies ejus.

℟. Hi qui cum pietáte dormitiónem accepérunt, óptimam habent repósitam grátiam. * Sancta ergò & salúbris est cogitátio pro defunctis exoráre, ut à peccátis solvantur. ℣. Si quis superædíficat super fundaméntum, & opus ejus árserit, detrimentum patiétur; ipse autem salvus erit, sic tamen quasi per ignem. * Sancta ergò. 2. *Mach.* 12. 1. *Cor.* 3.

Lectio vj. Job 14.

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inferno prótegas me, & abscondas me, donec pertránseat furor tuus, & constítuas mihi tempus in quo recordéris meî? Putasne mórtuus homo rursùm vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, expecto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, & ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidèm gressus meos dinume-

rasti : sed parce peccátis meis.

℟. Dómine omnípotens, Deus Israël, * Audi nunc oratiónem mortuórum Israël : noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum ; sed memento manûs tuæ & nóminis tui. ℣. Occísus es, Dómine, & redemisti nos Deo in sánguine tuo : * Audi nunc. *Baruch* 3. *Apoc.* 5.

IN III. NOCTURNO.

In Ps. Dóminus illuminátio. 109. *Ant.* 5. e. Unam pétii à Dómino, hanc requíram, ut inhábitem in domo Dómini.

In Divisionem ejusd. Ps. Exaudi, Dómine. 110. *Ant.* 1. g. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

In Ps. Quemádmodum desíderat. *cum sua divisione* 90. *Ant.* 3. c. Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : quandò véniam & apparébo ante fáciem Dei ! ℣. Quarè tristis es, ánima mea ? & quarè conturbas me ? ℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Ps.* 42.

Lectio vij. Job 16. & 17.

BReves anni tránseunt; & sémitam per quam non revertar, ámbulo. Spíritus meus attenuábitur ; dies mei breviabuntur, & solum mihi súperest sepulcrum. Non peccávi, & in amaritudínibus morátur óculus meus. Libera me, Dómine, & pone me juxtà te ; & cujusvis manus pugnet contrà me.

℟. Scio quòd Redemptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum, * Et in carne mea vidébo Deum meum. ℣. Oportet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, & mortále hoc indúere immortalitátem ; * Et in carne. *Job* 19. 1. *Cor.* 15.

Lectio viij. Job 17.

DIes mei transiérunt ; cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquentes cor meum. Noctem vertérunt in diem, & rursùm post ténebras spero lucem. Si sustinúero, infernus domus mea est ; & in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es ; Mater mea & soror mea, vérmibus. Ubi est ergò nunc præstolátio mea ? & patiéntiam meam quis consíderat ?

℟. Qui dórmiunt in terræ púlvere, * Evigilábunt ; álii in vitam æternam ; & álii in oppróbrium, ut vídeant semper. ℣. Omnes quidèm resurgémus ; sed non omnes immutábimur : * Evigilábunt. *Dan.* 12. 1. *Cor.* 15.

Lectio ix. Job 19.

PElli meæ, consumptis cárnibus, adhæsit os meum ; & derelicta sunt

tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, ſaltem vos amíci mei; quia manus Dómini tetígit me. Quare perſequímini me ſicut Deus, & cárnibus meis ſaturámini? Quis mihi tríbuat ut ſcribántur ſermónes mei? Quis mihi det ut exarentur in libro ſtylo férreo & plumbi lámina, vel celte ſculpantur in ſílice? Scio enim quòd Redemptor meus vivit, & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſum: & rurſùm circúmdabor pelle meâ, & in carne mea vidébo Deum meum; quem viſúrus ſum ego ipſe, & óculi mei conſpectúri ſunt, & non álius. Repóſita eſt hæc ſpes mea in ſinu meo.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me: non abſórbeat me profundum, neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum: * Exaudi me, quóniam † Benigna eſt miſericórdia tua: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Dómine Deus, rex ſeculórum, ſolus pius es: * Exaudi me, quóniam benigna eſt miſericórdia tua; intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Miſerére mei, Dómine fili David: Dómine, ádjuva me: † Benigna eſt miſericórdia tua: intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Propóſuit te Deus propitiatiónem per

fidem propter re
delíctorum: § In
mæ meæ, & lib
Repetitur ℟. Líb
ad ℣. Dómine.
Apoc. 15. *Matth.* 1

[*Quando Vig*
brantur manè, pr
quæ ſequuntur,
inchoantur Laude

℣. Réquiem
dona eis, Dómin
lux perpétua lúce

℣. Requieſcant
℟. Amen.

℣. Dómine, exau
nem meam; ℟. I
meus ad te véniat.

℣. Dóminus v
℟. Et cum ſpíritu

Orémus.

ABſolve, qu
Dómine, á
fámuli tui *N.* [S
vel Pontíficis] [v
tuæ *N.*] [*vel* ánima
lórum tuórum *N.*
famulárum tuáru
N.] [& ánimas
fidélium defunctó
omni vínculo del
ut in reſurrectión
inter ſanctos & el
reſuſcitáti reſpíre
eum qui ventúrus
cáre vivos & mó
ſéculum per igne

℟. Amen.
℣. Requieſcant
℟. Amen.]

A D L A U I

In Pſalm. Miſer
Ant. 1. *g.* Secund
titúdinem miſerati

rum dele iniquitátem meã.

In Ps. Te decet. 86. *Ant.* 3. b. Exaudi, Deus, oratiónem meam : ad te omnis caro véniet.

In Ps. Dómine, exaudi oratiónem meam; aúribus. 151. *Ant.* 5. e. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me.

Ant. 2. e. Miserére.

CANTICUM. *Baruch* 3.

Misericordia Dei in angustiis animæ humiliter obsecranda.

DOmine omnípotens, Deus Israël, *ánima in angústiis, & spíritus ánxius clamat ad te :

Audi, Dómine, & miserére, quia Deus es miséricors; * & miserére nostrî, quia peccávimus ante te.

Quia tu sedes in sempiternum; * & nos períbimus in ævum?

Dómine omnípotens, Deus Israël, * audi nunc oratiónem mortuórum Israël,

Et filiórum ipsórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei sui : * & agglutináta sunt nobis mala.

Noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum; * sed memento manûs tuæ, & nóminis tui in témpore isto :

Quia tu es Dóminus Deus noster; * & laudábimus te, Dómine.

Ant. Miserére nostri, Dómine; quia peccávimus ante te.

In Ps. Laudáte Dóminum in sanctis. 66. *Ant.* 7. b. Omnis spíritus laudet Dóminum.

Ad Benedictus.

Ant. 1. a. Ego sum resurréctio & vita : qui credit in me, etiamsi mórtuus fúerit, vivet; & omnis qui vivit & credit in me, non moriétur in æternum. *Joan.* 11.

Pater. *& cetera ut suprà in Vesperis, excepto quòd loco Psalmi* Lauda. *dicitur Ps.* De profundis. 96.

COMMENDATIONES.

Pro pluribus dicuntur in plurali.

℟. DOmine Deus, audi nunc oratiónem mortuórum Israël, qui peccavérunt ante te. Noli meminisse iniquitátum patrũ nostrórum, sed * Memento manûs tuæ & nóminis tui. ℣. Occísus es, Dómine, & redemisti nos Deo in sánguine tuo : * Memento. *Baruch* 3. *Apoc.* 5.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater. *Clarâ voce*, Et ne nos indúcas, &c.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui *N.* ut defunctus [*vel* fámulæ tuæ *N.* ut defuncta] século, tibi vivat : & quæ per fragilitátem mundánæ conver-

fatiónis peccáta commífit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge; Per Chrístum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

MIsericórdiam tuam, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, pietátis affectu rogáre pro áliis cógimur, qui pro nostris rogáre peccátis nequáquam sufficimus; tamen de tua confísi gratúita pietáte & insólita benignitáte, clementiam tuam depóscimus, ut ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] ad te reverténtem cum pietáte suscípias: adsit ei Angelus testamenti tui Míchaël, & per manus sanctórum Angelórum tuórum inter sanctos & electos tuos in sínibus Abrahæ, Isaac & Jacob Patriarchárum tuórum eam collocáre dignéris: quátenùs liberáta de princípibus tenebrárum & de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitátis, vel ignorántiæ, aut própriæ iniquitátis seu fragilitátis confundátur erróribus; sed agnoscátur à Sanctis tuis & beatitúdinis réquie perfruátur: atque cùm magni judícii dies advénerit, inter sanctos & electos tuos * resuscitátus [*vel* resuscitáta] glóriâ manifestæ contemplatiónis tuæ perpétuò satiétur; Per Chrístum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

In Ps. In éxitu. 30. *in cujus fine dicitur* Réquiem. *Ant.* 7. b. Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino; adjútor eórum & protector eórum est. *Ps.* 113.

Orémus.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui humáno córpori ánimam ad similitúdinem tuam inspiráre dignátus es: dùm, te jubente, pulvis in púlverem revértitur; tu imáginem tuam cum sanctis & electis tuis ætérnis sédibus præcípias sociári; eamque ad te reverténtem de Ægypti pártibus blandè leníterque suscípias, & Angelos tuos sanctos ei óbviàm mittas, viamque illi justítiæ demonstra, & portas glóriæ tuæ áperi. Repelle, quæsumus, Dómine, ab ea omnes príncipes tenebrárum, & agnosce depósitum fidéle quod tuum est. Súscipe, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, sed à te solo Deo vivo & vero; quia non est álius Deus præter te, Dómine, & non est secundùm ópera tua. Lætífica, clementíssime Pater, ánimam ejus, & clarífica eam in multitúdine misericórdiæ tuæ. Ne memíneris, quæsumus, iniquitátum ejus antiquárum quas suscitávit furor

lefidérii : licèt enim
'erit, tamen te non
t ; fed figno fídei in-
, te qui ómnia, &
nter ómnia fecifti,
:r adorávit; Qui vivis
ıas Deus.
\men.
Pfalm. Dilexi. 53.
li. 114. Laudáte Dó-
1, omnes gentes. 149.
émini. 15. & Beáti
:uláti. 16. *integrè*,
ola, 4. g. Circum-
ınt me dolóres mor-
< perícula inferni in-
ınt me. O Dómine,
ánimam meam. *Pf.*

Orémus.

ri vúlneris novitáte
›erculfi, & quodám-
córdibus fauciáti ;
córdiam tuam, mun-
demptor, flebílibus
ıs implorámus; ut *
oftri *N.* [*vel* caræ
: *N.*] ánimam ad
:leméntiam, qui fons
is es, revertentem
è leníterque fufcípias;
ıs ex carnáli commo-
e contráxit máculas,
us, inólita bonitáte
nter déleas, *Chorus*,
: Piè indúlgeas,
s, Amen : Oblivióni
pétuum tradas, *Cho-*
\men : Atque hanc
n tibi cum céteris
úram, & ad corpus
ium quandóquè re-
am, Sanctórum tuó-
ætibus aggregári præ-
cípias; Qui cum Deo Patre & Spíritu fancto vivis & regnas Deus, per ómnia fécula feculórum.

℟. Amen.

Pater, &c. ℣. Et ne nos, &c. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réquiem æternam dona ei, Dómine; ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. Anima ejus in bonis demorétur, ℟. Et femen ejus hæréditet terram. *Pf.* 24.

℣. Non intres in judícium cum * fervo tuo, [*vel* ancilla tua,] Dómine; ℟. Quia non juftificábitur in confpectu tuo omnis vivens. *Pf.* 142.

℣. A porta ínferi ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus. *Pf.* 88.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pf.* 101.

℣. Dóminus vobifcum. ℟. Et cum fpíritu tuo.

Orémus.

PArtem beátæ refurrectiónis obtíneat, quæfumus, Dómine, ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* vitamque ætérnam habére mereátur in cœlis, per te, Jefu Chrifte, Salvátor mundi.

DEus, cui foli cómpetit medicínam præftáre poft mortem : præfta, quæfumus, ut ánima * fá-

muli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* terrénis exúta contágiis, in tuæ redemptiónis parte numerétur; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Requiescat in pace. ℟. Amen.

BENEDICTIONES MENSÆ, ET GRATIARUM ACTIONES.

BENEDICTIO MENSÆ ANTE PRANDIUM.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine; & tu das illis escam in témpore opportúno: áperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne. *Ps.* 144.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, &c.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater. *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Orémus.

BEnedic, Dómine, dona † tua, quæ de tua largitáte sumus sumptúri; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si fiat Lectio, Lector dicit: Jube, domne, benedícere.

Bened. Mensæ cœlestis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine Lectionis dicitur: Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

GRATIARUM ACTIO POST PRANDIUM.

COnfiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; & Sancti tui benedícant tibi. *Ps.* 144.

Glória Patri, &c.

AGimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis; Qui vivis & regnas in sécula seculórum.

℟. Amen.

Deindè procedendo ad Ecclesiam, dicitur Ps. Miserére. 159. *Si verò non proceditur, dicitur Ps.* Laudáte Dóminum, omnes gentes. 149. *Qui Psalmus semper dicitur, quandò absolvitur Gratiarum actio in loco refectionis.*

In fine Psalmi dicitur Glória Patri.

Deindè Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater. *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dispersit, dedit paupéribus; ℟. Justítia ejus manet in séculum séculi. *Ps.* 111.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore; ℟. Semper laus ejus in ore meo. *Ps.* 33.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea : ℟. Audiant mansuéti, & læténtur. *Ps.* 33.

℣. Magnificáte Dóminum mecum; ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipsum. *Ps.* 33.

℣. Sit nomen Dómini benedictum, ℟. Ex hoc nunc, & usque in séculum. *Ps.* 112.

Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen sanctum tuum, vitam æternam.

℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Demissiori voce, Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace.

℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ ANTE CŒNAM.

Benedícite. ℟. Dóminus.

Edent páuperes, & saturabantur; & laudabunt Dóminum, qui requírunt eum : vivent corda eórum in séculum séculi. *Ps.* 21.

Glória Patri, &c.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Secretò*, Pater. *Clarâ voce*, Et ne nos, &c.

Orémus.

Benedic, Dómine, dona † tua, quæ de tua largitáte sumus sumptúri; Per.

Ad Lect. Bened. Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex æternæ glóriæ.

℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST CŒNAM.

Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dóminus : escam dedit timéntibuss se. *Ps.* 110.

Glória Patri, &c.

Benedictus Deus in donis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis; Qui vivit & regnat in sécula seculórum.

℟. Amen.

Psalm. & reliqua, ut suprà.

¶ In Jejuniis, *ad refectionem fit Benedictio mensæ & Gratiarum actio, ut notatum est pro Cœna.*

AD UTRAMQUE refectionem.

A NATALI DOMINI, ad Vigiliam Epiphaniæ.

BENEDICTIO.

Benedícite. ℟. Dóminus.

Verbum caro factum est, allelúia, & habitávit in nobis, allelúia. *Joan.* 1.

Glória Patri, &c.

Kyrie, eléison. Christe, eléison, Kyrie, eléison. *Et reliqua, ut suprà.*

GRATIARUM ACTIO.

NOtum fecit Dóminus, allelúia, salutáre suum, allelúia. *Ps.* 97.

Glória Patri. *Et reliqua, ut suprà, excepto quòd loco Psalmi* Miserére. *dicitur Psalmus,* Cantáte. . . . quia mirabília fecit. 50.

IN EPIPH. DOMINI, ET PER OCTAVAM.

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Omnes de Saba vénient, allelúia, aurum & thus deferentes, allelúia. *Is.* 60.

Glória Patri. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Et reliqua, ut suprà.*

GRATIARUM ACTIO.

REges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent, allelúia; reges Arabum & Saba dona addúcent, allelúia. *Ps.* 71.

Glória Patri. *Et reliqua, ut suprà, excepto quod loco Ps.* Miserére. *dicitur Ps.* Deus, judicium. *cum sua divisione.* 59.

ITINERARIUM.

Viator, in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur, in singulari; si cum sociis, in plurali, ut sequitur.

In Cantic. Benedictus. 14.

Ant. 5. C. In viam pacis & prosperitátis dírigat nos omnípotens & miséricors Dóminus: & Angelus Ráphaël comitétur nobiscum in via, ut cum pace, salúte & gáudio revertámur ad própria.

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò. Pater. *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvos fac servos tuos, ℟. Deus meus, sperantes in te. *Ps.* 85.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto; ℟. Et de Sion tuére nos. *Ps.* 19.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis, ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Ps.* 88.

℣. Benedictus Dóminus die quotídiè: ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum. *Ps.* 67.

℣. Vias tuas, Dómine, demonstra nobis, ℟. Et sémitas tuas édoce nos. *Ps.* 24.

℣. Utinàm dirigantur viæ nostræ, ℟. Ad custodiendas justificatiónes tuas! *Ps.* 118.

℣. Erunt prava in di-recta, ℟. Et áspera in vias planas. *Is.* 40.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te, ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. *Ps.* 90.

℣. Dómine, exaudi, &c.

Orémus.

DEus, qui fílios Israël per maris médium sicco vestígio ire fecisti, quique Magis iter ad te, stellâ duce, pandisti: tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum tempusque tranquillum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demùm ad æternæ salútis portum, pervenire felíciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodisti; quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procinctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia & frígore tegumentum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, prósperè perveniámus; & demùm incólumes ad própria redeámus.

ADesto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris: & viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes, tuo semper protegámur auxílio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat; & beáti Joannis præcursóris hortamenta sectando, ad eum quem prædíxit secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini.

℟. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM, AD LIBITUM SACERDOTIS.

Psalmi, Quàm dilecta. 110. Benedixisti. 63. Inclína, Dómine. *cum sua divisione*, 160. Crédidi. 114. De profundis clamávi. 96.

Ant. Dómine, memor esto meî; & ne vindictam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delicta mea, *Tob.* 3.

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, &c.

Ego dixi: Dómine, miserére meî: sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

Convértere, Dómine; úsquequò? & deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

Sacerdótes tui induantur justítiam, & sancti tui exultent. *Ps.* 131.

Ab occultis meis munda me, Dómine; & ab aliénis parce servo tuo. *Ps.* 18.

Dómine, exaudi oratiónem meam; & clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Orémus.

AUres tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, & grátiâ sancti Spíritûs illúmina cor nostrum; ut tuis mystériis dignè ministráre, teque æternà caritáte dilígere mereámur.

DEus, cui omne cor patet, & omnis voluntas lóquitur, & quem nullum latet secrétum: purífica per infusiónem sancti Spíritûs cogitatiónes cordis nostri, ut te perfectè dilígere, & dignè laudáre mereámur.

URe igne sancti Spíritûs renes nostros & cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

MEntes nostras, quæsumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet, & indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

ADsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritûs sancti; quæ & corda nostra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur advérsis.

DEus, qui corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus sem-

per consolatióne gaudére.

Conscíentias nostras, quæsumus, Dómine, visitando purífica; ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem; Qui tecum vivit & regnat Deus. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Psalmi, Dóminus regit me. 111. Benedícam Dóminum. *cum sua divisione*, 112. Bénedic, ánima mea, Dómino; & ómnia. *cum sua divisione*, 92.

Ant. O quàm suávis est, Dómine, Spíritus tuus! qui ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito, esurientes reples bonis, divites dimittens inánes. *Sap.* 12. *&* 16. *Luc.* 1.

PRECES.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, &c.

Memóriam fecit mirabílium suórum misericors & miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110.

Quid est homo, quòd memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea; & lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Ps.* 62.

Non nobis, Dómine, non nobis; sed nómini tuo da glóriam. *Ps.* 113.

Nunc dimittis servum tuum, Dómine, secundùm verbum tuum, in pace; quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. *Luc.* 2.

Dómine, exaudi oratiónem meam; & clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Orémus.

Vísita, quæsumus, Dómine, famíliam tuam: & corda sacris dicáta mystériis pervígili tuére pietáte; ut remédia salútis ætérnæ, quæ te miserante percípiunt, te protegente custódiant.

Quæsumus, Dómine Deus noster, ut quos divínâ tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis.

Cognóscimus, Dómine, tuæ circà nos cleméntiæ largitátem: & ideò fiduciálius implorámus, ut quos páscere non désinis imméritos, & dignè tibi

servíre perfícias, & donis uberióribus prosequáris.

MAjestátem tuam, Dómine, suppliciter exorámus, ne períre patiáris quibus tanta remédia providísti; sed cum divini frequentatióne mystérii crescat nostræ salútis effectus.

ACtiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirando præveni, & adjuvando proséquere; ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat, & per te semper finiátur.

ADjuvet nos grátia tua, omnípotens Deus; ut qui officium sacerdotále suscépimus, digné ac devoté tibi in omni puritáte & consciéntia bona famulári valeámus: & si non póssumus in tanta innocéntia vitæ conversári ut debémus, concéde nobis tamen digné flere mala quæ gessimus, & in spíritu humilitátis, ac bonæ voluntátis propósito tibi ferventiùs de cétero deservíre; Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

CANONES PARTIS ÆSTIVALIS.

De Festo SS. Trinitatis, & Pueris in ejus & ceterorum mysteriorum fide instituendis; tùm de solemnitate Corporis Christi, & Latriæ cultu interno & externo ei debito.

DOMINICA PRIMA *post Pèntecosten.* In Festo SS. TRINITATIS.

Ex Concílio Constantinopolitáno secundo œcuménico.

Ann. 553. *Collat.* 8. *Can.* 1.

SI quis non confitétur Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti, unam natúram, sive substántiam, & unam virtútem & potestátem, Trinitátem consubstantiálem, unam Deitátem in tribus subsisténtiis sive Persónis adorandam, talis anáthema sit.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tolosáno.

Ann. 1590. *Part.* 3. *Cap.* 3.

CUm omnis ignorántia perniciósa sit, tùm ea potíssimùm, quæ de divínis rebus est, perniciosíssima semper exístere consuévit. Huic pellendæ Epíscopi, quâ póterunt diligéntiâ, incumbent; Christiánam juventútem, morum, doctrínæque præceptis informári, sed máximè fídei, Christianæque disciplínæ rudimentis ímbui curábunt. Tu autem, &c.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Tolosáno.

Ann. 1590. *Part.* 3. *Cap.* 3.

DOmínicis, Festísque diébus fídei præcípua cápita Párochos ipsos, aut álios eórum nómine, púeros, rudiorésque è pópulo, pomeridiánis horis palàm in templo edocére, & benè vivendi, orandi, confitendi, communicandíque ratiónem, iisdem explicáre, omni vigilántiâ Epíscopi compellant.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

Ann. 1579. *Part.* 1. *Tit.* 2.

COnfessárii gravíssimam pœniténtiam impónant, itemque Concionatóres divínam ultiónem denúntient, & pátribus-famílias, & dóminis qui, nullâ aut saltèm parvâ diligéntiâ adhíbitâ, omnem ratiónem non íneunt ut sui líberi ac fámuli Christiánam doctrínam addiscant, neque iis quos in

[illegible] pro [illegible] perpetuum [illegible]

FERIA QUINTA

Infra Octav.

CORPORIS CHRISTI

Ex Concilio Tridentino.

Ann. 1551. Sess. 13. de Euchar. cap. 5.

DEclarat sancta Synodus pie & religiose admodum in Dei Ecclesiam inductum fuisse hunc morem, ut singulis annis peculiari & festo die praecelsum & venerabile Eucharistiae Sacramentum singulari veneratione ac solemnitate celebraretur, utque in Processionibus reverenter & honorifice illud per vias & loca publica circumferretur. [illegible] grati & memores [illegible] Dominum & Redemptorem pro tam ineffabili & plane divino beneficio.

FERIA SEXTA

infra Octavam.

Ex Concilio Tridentino.

Ann. 1551. Sess. 13. de Euchar. Can. 4.

SI quis dixerit, peracta consecratione, in admirabili Eucharistiae Sacramento non esse corpus & sanguinem Domini nostri Jesu Christi: sed tantum in usu, dum sumitur, non autem ante vel post; & in hostiis seu particulis consecratis, quae post communionem reservantur vel supersunt, non remanere verum corpus Domini, anathema sit.

SABBATO

infra Octavam.

Ex Concilio Tridentino.

Ann. 1551. Sess. 13. de Euchar. Cap. 5.

NUllus itaque dubitandi locus relinquitur, quin omnes Christi fideles, pro more in Catholica Ecclesia semper recepto, latriae cultum, qui vero Deo debetur, huic sanctissimo Eucharistiae Sacramento in veneratione exhibeant. Nam illum eumdem Deum praesentem in eo adesse credimus, quem Pater aeternus introducens in orbem terrarum, dicit: Et adorent eum omnes Angeli Dei; quem Magi procidentes adoraverunt; quem denique in Galilaea ab Apostolis adoratum fuisse Scriptura testatur. Tu autem, Domine, miserere nobis.

R. Deo gratias.

DOMINICA

infra Octavam.

[illegible]

Ex Concilio Tridentino.

Ann. 1551. Sess. 13. de Euchar. Cap. 6.

COnsuetudo asservandi in Sacrario sanctam Eucharistiam adeo antiqua

eam séculum étiam
Concílii agnóverit.
.eferri ipsam sacram
ístiam ad infirmos,
usum diligenter in
s conservári, præ-
n quòd cum summa
e & ratióne con-
n est, tùm multis
ríliis præceptum in-
, & vetustíssimo
icæ Ecclésiæ more
servátum. Quarè
hæc Synodus reti-
omnínò salutárem
neceſſárium mo-
ítuit. Tu autem,
e, miserére nos-

eo grátias.

IA SECUNDA
trà Octavam.
ncílio Tridentíno.
. de Euchar. Can. 7.
iis díxerit non li-
sacram Euchariſ-
sacrário reservári,
m post consecratió-
tántibus neceſſáriò
endam, aut non li-
illa ad infirmos ho-
deferátur, anáthe-
Tu autem, Dó-
miserére nostrî.
eo grátias.

IA TERTIA
trà Octavam.
oncílio Tolosáno.
. Part. 2. de Euchar.
Cap. 5. n. 1.
olo altári, taber-
ilo lígneo, clauso,
, quantùmque fíeri
póterit scitè, venustéque condecoráto, accensâ perpétuò lámpade, custodíto, Eucharístia diligentíssimè servétur, éaque si non semper, at saltèm ut plúrimùm ex píxide ministrétur. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA
intrà Octavam.
Ex Concílio Tolosáno.
An. 1590. *Part.* 2. *Cap.* 5.

FRequentíssimam pópulo communiónem, debitamque in ea sumenda reveréntiam, Párochi, Concionatóres, & Confeſſárii crebris hortatiónibus suadébunt. Tu autem, Dómine, miserére, nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.
Octava
CORPORIS CHRISTI,
ET FESTUM SACERDOTII
DOMINI N. J. C.
Ex Concílio Tridentíno.
Seſſ. 22. *Can.* 22.

SI quis díxerit illis verbis: Hoc fácite in meam commemoratiónem; Christum non instituiſſe Apóstolos Sacerdótes, aut non ordinaſſe, ut ipsi aliíque Sacerdótes offerrent corpus & sánguinem suum; anáthema sit. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

De Sacramentis Viatici & Extremæ - Unctionis, & reliquo sacerdotali ministerio erga infirmos.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Narbonensi.

Ann. 1609. *Can.* 32.

INvígilent Párochi supra gregem, & paráti semper sint, ne per illórum negligéntiam, aut párvuli sine Baptismo, aut adulti sine Sacramentis Pœniténtiæ, Communiónis, & Extrémæ-Unctiónis moriantur. Infirmos sæpiùs vísitent & consolentur, ac de salúte ánimæ móneant. Olea sancta intrà cremérias nítidas, mundas, & non fractas distinctè custódiant.

SABBATO.

Ex Statútis Synodálibus Joannis d'Orleans Archiepíscopi Tolosáni.

Ann. 1531. *Tit.* 28.

INjúngimus Médicis córporum, ut vocáti ad infírmos, statim eos móneant & indúcant, ad appellandos Médicos animárum, ut præmissâ ánimæ curâ secúriùs procedátur ad córporis curatiónem.

DOMINICA III. *post Pentecosten.*

Ex Sacramentáli Ambrosiáno sancti Cároli, Mediolanensis Archiepíscopi.

Script. post an. 1582. *C.* 5. *de visit & cur. infirm.*

ÆGrótis máximè visitandis & consolandis assíduam carítátem Párochus navábit, qui rerum ómnium indigéntiâ & morbi acerbitáte miserábilem in modum afflicti, curatiónem difficíllimam experiuntur, quorum paupertátem commótus zelo pietátis ita sublevábit, ut & ipse, si per facultátes potest, de suo éroget, & aliórum eleemósynas conquírat.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

An. 1579. *Part.* 2. *Cap.* 4.

PArochi animarumve curatóres tantùm abest ut necessário pestiléntiæ témpore pópulum cujus curam gerunt, áliquo modo destítuant, ut fixâ ánimi deliberatióne sibi statuendum putent ómnia prorsùs étiam mortis perícula paratíssimo ánimo subíre pótiùs, quàm fidéles Christi sánguine redemptos, ac sibi præcípuè in curam tráditos, in summa penè ómnium adjumentórum necessitáte desérere.

FERIA TERTIA.

Ex Synodo Claromontána.

Ann. 1268.

Tit. 7. *de Pænitentia.*

INfirmis in mortis articulo constitútis pia est inquirenda peccatórum conféssio. Est eis intimandum ut conterantur & ut dó-

ant de peccátis suis uni-
rsis & síngulis, non tàm
nóre pœnæ quam pec-
ndo meruérunt, sed quòd
eum & Patrem Creató-
m & Redemptórem suum
féndere præsumpsérunt.
ducantur infirmi, ut acer-
tátes ægritúdinis quasi
gella pii Patris, quemád-
odùm ei plácuit, cum
udio toleráre labórent.

'ERIA QUARTA.

t Concílio Nannetensi.
Can. 4. & 5. *seculo ix.*

Acerdos infirmum blan-
dè leniterque alloquá-
r, ut omnem spem suam
Deo ponat, ut peccáta
nfiteátur, ut emenda-
inem promittat: hujus-
modi allocutiónibus det
:um Sacerdos ut ægró-
s de peccátis suis possit
gitáre. Infirmus qui ne-
lítáte mortis urgente
nfitétur peccáta, sub ea
nditióne à Sacerdóte re-
nciliétur, ut si ei Dó-
nus sanitátem reddíde-
, secundùm qualitátem
ícti & secundùm Cáno-
m statúta & Pœnitentiá-
m probatórum pœníteat.

ERIA QUINTA.

Ex Concílio Tolosáno.
. 1590. *Part.* 2. *Cap.* 9.

Grótos Párochi, quan-
tâ máximâ fieri póte-
caritáte, visitábunt,
nsolabuntur, ínstruent,
rò sese étiam non vocáti
ófferent, dabuntque
ulò óperam ne in id tem-
pus sacram, Extremamque
Unctiónem dífferant, quo
tàm profutúri Sacramenti
cómmoda, quod frequen-
ter nímiùm áccidit, satis
agnóscere non possint.

FERIA SEXTA.

Ex Statútis Synodálibus
Joannis d'Orleans, Ar-
chiepíscopi Tolosáni.
Ann. 1531. *Tit.* 34.

NOn detur Extrémæ
Unctiónis Sacramen-
tum púeris, furiósis, &
deméntibus, qui nunquàm
requisivérunt, neque étiam
condemnátis ad mortem.
Sed detur adultis, labo-
rántibus non levi morbo,
sed gravi, qui id póstu-
lant. Si tamen post requisi-
tiónem loquélam amittant,
nihilóminùs det illis Sacer-
dos.

SABBATO.

Ex Concílio Mediolanensi
quarto, sub sancto Cá-
rolo.
Ann. 1576. *Part.* 2. *Cap.* 6.

SAcerdos, dùm ægrótus
sénsuum usum non amí-
sit, eum brévibus & suá-
vibus ardentibusque verbis
excitáre ad desidérium vitæ
ætérnæ & ad spem de diví-
na misericórdia concipien-
dam, ne opportúnè desis-
tat; tùm cùm propè mori-
bundus est, in illíus áni-
mæ commendatióne, quàm
máximâ potest íntimâ áni-
mi pietáte, statas, religió-
sas sanctasque preces réci-
tet. Tu autem, &c.

De Sacramento Matrimonii.

DOMINICA IV. post Pentecosten.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 24. de Matrim. Can. 1.

SI quis díxerit Matrimónium non esse verè & próprié unum ex septem legis Evangélicæ Sacramentis, à Christo Dómino institutum, sed ab homínibus in Ecclésia inventum; neque grátiam conferre; anáthema sit. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Parisiensi.

An. 1528. in Decr. fid. C. 10.

SAcramentum Matrimónii magnum est in Christo quidèm & Ecclésia, quo sanctificátur vir infidelis per mulíerem fidélem, & múlier infidélis per virum fidélem. Hoc honorábile connúbium per quod cónjuges benedictiónem consequuntur in filiis, nec habet in eos dæmónium potestátem, nisi ita conjúgium suscípiant, ut Deum à se & à sua mente exclúdant.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Tolosáno.

Anno 1590. Part. 2. Cap. 8.

SI quid in ipsam Matrimónii celebritátem, aut pétulans hóminum lascívia; aut témporis injúria, inhonestum, minúsque convéniens invéxerit, id omne Epíscopi, quâ póterunt cautióne, & géntiâ prohibendum movendumque curáb

FERIA QUAR

Ex Epístola canóni cunda sancti Basílii ni ad beátum Am chium, Epíscopun niensem.

Anno 375. C. 42

QUæ sine iis qui h potestátem fiunt trimónia, sunt f catiónes. Nec ergò vente patre, nec dón ii qui convéniunt, su accusatióne líberi, d conjúgio dómini ar rint; tunc enim ac firmitátem conjúgium

FERIA QUINT

Ex Concílio Mediola quinto, sub sancto rolo.

An. 1579. Part. 3. C

PArochus, quos s sos experiundo vi doctrínæ christiánæ menta planè ignoráre matrimónio illos antè gat, quàm ea item ra cognôrit didicisse qu de génere illos planè oportet.

FERIA SEXT

Ex Concílio Camerac

An. 1565. Tit. 15. Ca

DOcébunt Pastóres que frequenter p láres suos in Matrim spectári debére fidem, lem, & Sacramentu

:ílicèt quæ jus con-
:rvet indissolúbile ;
, ut Dei benefício
ı ac donáta mútuâ
léntiâ nutriátur, &
tur religiósè ; Sacra-
n autem, ut exem-
.risti & Ecclésiæ di-
ı cónjuges non sé-

ABBATO.
ncílio Narbonensi.
n. 1609. C. 22.
trimónium non do-
ıi, sed in loco sa-
lebrétur, ab auróra
ad merídiem, in
:antùm. Nec ad con-
dum Párochi admit-
idéles ab Adventu
ıi usquè ad Epiphá-
, & à Féria quarta
ım usquè ad Domí-
in Albis, sine Epís-
céntia. Secundæ verò
e nusquàm benedi-
·.

MINICA V.
ost Pentecosten.
ıístola Sirícii Papæ,
Himérium Tarraco-
sem Epíscopum.
nn. 385. Can. 4.
conjugálium vio-
atióne requisísti, si
ısátam álii puellam
in matrimónium pos-
:ípere. Hoc ne fiat,
ómnibus inhibémus ;
lla benedíctio quam
ræ Sacerdos impónit,
fidéles cujusdam sá-
ii instar est, si ullâ
gressióne violétur.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Tridentíno.
Anno 1563. Sess. 24. Cap. 1. de Reform. Matrim.

ANtequàm matrimónium contrahátur, ter à próprio contrahéntium Párocho tribus contínuis diébus festívis in Ecclésia inter Missárum solémnia públicè denuntiétur quos inter matrimónium sit contrahendum. Quibus denuntiatiónibus factis, si nullum legítimum opponátur impedimentum, ad celebratiónem matrimónii in fácie Ecclésiæ procedátur.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Narbonensi.
Ann. 1609. C. 22.

GRadus omnes cognatiónis tàm carnális quàm spirituális, affinitátis & públicæ honestátis, qui à sacro Concílio Tridentíno impedíre Matrimónium declarantur, Nos eosdem étiam gradus legítima esse Matrimónii impedimenta declarámus, & in illis contracta dirimenda esse, & sic contrahentes puniendos esse decérnimus, juxtà dicti sacri Concílii decréta.

FERIA QUARTA.
Ex Concílio Tridentíno.
Anno 1563. Sess. 24. C. 1. de Reform. Matrim.

QUi áliter, quàm præsente Párocho, vel álio Sacerdóte de ipsíus Párochi seu Ordinárii

licéntia, & duóbus vel tribus téstibus, Matrimónium contráhere attentábunt; eos sancta Synodus ad sic contrahendum omnínò inhábiles reddit: & hujúsmodi contractus írritos & nullos esse decernit, proùt eos præsenti decréto írritos facit & annullat.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Sess.* 24. *C.* 1.

SAncta Synodus hortátur ut cónjuges antè benedictiónem Sacerdotálem in templo suscipiendam, in eádem domo non cohábitent. Postrémò, ut ántequàm cóntrahant, peccáta diligenter confiteántur, & ad Eucharístiæ Sacramentum piè accédant.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Remensi.

Ann. 1583. *de Ref. Matrim.* *C.* 11.

NUptiis ritè complétis, ita se compónant cónjuges, ut putent se non à Sacerdóte, sed per eum à Christo conjunctos, in quem peccátur quóties fides promissa sólvitur; neutri ergò líceat ab áltero discédere, étiam quoad thorum, nisi causâ legitimâ, priùs à Superióre approbátâ. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

Ex Concílio Agathensi.

Ann. 506. *Can.* 39.

Aderat Heraclianus, Tolos. Episc.

PResbyteri, Diáconi, Subdiáconi, vel deinceps quibus uxóres ducendi licéntia non est, étiam alienárum nuptiárum evítent convívia. Nec his cœtibus admisceantur, ubi amatória cantantur & túrpia, aut obscœni motus córporum chóreis & sáltibus efferuntur. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

De nominatione & institutione canonica ad Beneficia & dignitates Ecclesiasticas.

DOMINICA VI.

post Pentecosten.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Ann. 829. *Lib.* 1. *Cap.* 11.

SUmmóperè cavendum est ut hi per quos & Relígio Christiána constáre, & céteri ab offensióne debent salvári, tales posthábitâ simoníacâ peste eligantur, quales & Apostólicus sermo, & canónicus ordo, & beáti Gregórii pastorális Régula docet: scílicèt ut nullíus terrénæ rei grátiâ nisi Dei solíus eligantur; quóniam si pro áliquo múnere præsentis futuræque retributiónis,

quálibet ália re quæ
ia esse possit veri-
inæque auctoritáti,
, liquet profectò
hujuscémodi facto
ffendátur. Orandus
ut eam pestem ab
n fidélium corde,
manu procul amó-

IA SECUNDA.
oncílio Lateranensi
tértio.
no 1179. *Can.* 8.
lla Ecclesiástica mi-
istéria, seu étiam be-
, vel Ecclésiæ, alí-
buantur seu promit-
, ántequàm vacent;
deráre quis mortem
ai videátur, in cujus
& benefícium se cre-
: successúrum. Turpe
est & divíni ple-
animadversióne judí-
i locum in Dei Ec-
futúræ suscessiónis ex-
io hábeat.

RIA TERTIA.
Concílio Remensi.
n. 1119. *Can.* 4.
Illus Epíscopus, nul-
us Présbyter, nullus
iò de Clero Ecclesiás-
dignitátes vel bene-
cuílibet quasi hære-
o jure derelinquat.

RIA QUARTA.
Concílio Tridentíno.
1563. *Seff.* 24. *de Ref.*
Cap. 1.
Si ad promotiónem
præficiendórum quod-
ue jus habent, aut
alióquin óperam suam præs-
tant, imprímis meminerint
nihil se ad Dei glóriam &
populórum salútem utílius
posse fácere, quàm si bo-
nos pastóres & Ecclésiæ
gubernandæ idóneos pro-
movéri stúdeant: eosque
aliénis peccátis communi-
cantes mortáliter peccáre,
nisi quos digniores & Ec-
clésiæ magìs útiles ipsi ju-
dicáverint; non quidèm
précibus vel humáno af-
fectu, aut ambiéntium
suggestiónibus, sed eórum
exigéntibus méritis, præ-
fici diligenter curáverint.

FERIA QUINTA.
Ex Concílio Albiensi.
Anno 1254. *C.* 56.
CUm in collatióne Be-
neficiórum Ecclesiasti-
córum habéri débeat prin-
cipáliter ante óculos solus
Deus: distrìctè præcípi-
mus & mandámus, ut óm-
nia Ecclesiástica bona per-
sónis idóneis, & statúto à
Canónibus témpore con-
ferantur.

FERIA SEXTA.
Ex Concílio Tridentíno.
An. 1563. *Seff.* 24. *de Ref.*
Cap. 12.
NEmo deinceps ad dig-
nitátes quascumque,
quibus animárum cura
subest, promoveátur, nisi
qui saltèm vigésimum-quin-
tum ætátis annum attíge-
rit; & in Clericáli órdine
versátus, doctrínâ ad suum
munus exequendum neces-

sáriâ, ac morum integritáte commendétur.

SABBATO.

Ex Concílio Lateranensi primo.

Anno 1113. *Can.* 7.

NUllus omninò Archidiáconus, aut Archipréſbyter, aut Præpóſitus, vel Decánus, animárum curam, vel Præbend… clésiæ sine judício ve… sensu Epíscopi, alíc… buat: imò sicut sanct… nónibus constitútum… cura & rerum Eccle… cárum dispensátio in… copi judício & pot… permáneant. Tu au… Dómine, &c.

De Prælatoris residentia, & Pastorali sollicitudi…

DOMINICA VII. *post Pentecosten.*

Ex Concílio Cloveshoviensi secundo.

Anno 747. *C.* 1.

UNusquisque Episcopórum curam pastorálem sibi créditam, canonicasque Christi Ecclésiæ institutiónes, summo conámine deféndere sit promptus: nec ullátenùs negligenter vivendo, ségniter docendo, negótiis seculáribus, plusquàm Dei servítiis, quod absit, súbditus exsistat; sed bonis útique móribus, abstinéntiæ virtútibus, justítiæ opéribus, doctrínæ stúdiis adornátus, ut secundùm Apóstolum, pópulum Dei suis exemplis bene corrígere, & sanæ quoque doctrínæ sermónibus instrúere præváleat.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1547. *Sess.* 6. *de Reform.* *Cap.* 1.

OMnes Cathedrálibus Ecclésiis quibuscumque, quovis nómine ac título, Præfectos mone… mónitos esse vult s… Synodus, ut attend… sibi & universo gregi… quo Spíritus sanctus p… eos régere Ecclésiam… vígilent, & minister… suum impleant.

FERIA TERTI…

Ex Concílio Tridentí…

An. 1547. *Sess.* 6. *de Refo…* *Cap.* 1.

IMplére ministérium s… nequáquàm posse sci… (Epíscopi,) si greges… commissos mercenarió… more déserant, atque óv… suárum, quarum sangui… eórum est mánibus à su… mo Júdice requirend… custódiæ mínimè incu… bant; cùm certíssimum… non admitti Pastóris ex… satiónem si lupus oves… medit, & Pastor nescit…

FERIA QUART…

Ex Concílio Tolosán…

Anno 1590. *C.* 3.

QUàm ánxiè sollic… que commissæ sibi… márum salúti invig… re Párochi débeant, s…

intélli…

iliget, qui iis de pópeccátis rationem redlam esse nóverit. Id ne dat, super gregis cusam perpétuò stent, sahortatiónibus, concioisque diébus Domínicis liis Festivitátibus habis, pópulum commociant, ad crebram conónem communionem invítent; ægrótos freiter étiam non vocáti int, & quàm máxipóterunt, eorumdem sciéntiæ cónsulant; tùm què réliqua ómnia Paiórum múnera fidéliexequantur. Tu au-, Dómine, miserére trî.

:. Deo grátias.

RIA QUINTA.

Concílio Burdigalensi.

to 1583. *Tit.* 18. *de Parochis.*

Bservent Párochi sui gregis vítia, & comnia vel própria pec-; iisque corrigencum omni mansuetú- & caritáte, cùm púè omnes, tùm priváséngulos admonendo, ;éntiam adhibeant. Si contentióne discordes int, vel ódia in ínvisuscéperint, aut simuls exercúerint, curent uamprímùm ad pacem raternam concórdiam ocáre. Tu autem, Dóe, miserére nostrî.

t. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1551. *Sess.* 13. *de Reform.* *Cap.* 1.

SE Pastóres memínerint ita præesse sibi súbditis oportére, ut non eis dominentur, sed illos tanquàm fílios & fratres díligant: elaborentque ut hortando & monendo ab illícitis detérreant. Quos tamen si quid per humánam fragilitátem peccáre contígerit, illa Apóstoli est ab eis observanda præcéptio, ut illos árguant, óbsecrent in omni bonitáte & patiéntia. Sin autem ob delicti gravitátem virgâ opus fúerit, tunc cum mansuetúdine rigor, cum misericórdia judícium, cum lenitáte sevéritas adhibenda est. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.

Ex Concílio Avenionensi.

Anno 1594. *Can.* 42.

STudiósè Párochus sit sollícitus de paupéribus suæ Paróchiæ, præsertìm puellis nubílibus, víduis, órphanis; pupillis, ægrótis, sénio conféctis, aliisque persónis utrâque misericórdiâ indigéntibus, quibus & ipse opitulétur, & álios hortátu suo ad id offícium invítet. Præcípuè de iis Epíscopum certiórem fáciat; ut qui commúnis eórum pater est, iisdem paternam curam præstet. Tu autem, &c.

De Visitatione Episcopali.

DOMINICA VIII. *post Pentecosten.*

Ex Concílio Tolosáno. *Ann.* 1590. *Part.* 4. *Cap.* 8.

PRæcípuum hoc Epíscopális officii munus est, vultum pécoris sui agnóscere & super greges suos considerare. Quotannis ítaque síngulas, & sibi súbditas, & álias étiam exemptas, quarum visitátio facultáte sibi à sacris Canónibus concessâ eórum curæ incumbit, Ecclésias Epíscopi vísitent. Quæ anno pérfici non póterit, in sequentem visitátio prorogétur.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tolosáno. *Ann.* 1590. *Part.* 4. *Cap.* 8.

QUi justâ occasióne impedíti, (Visitatiónem) per se præstáre Epíscopi néqueunt, Vicários, Visitatóresque íntegros, idoneósque déligant, qui brevi témpore visitatiónem sédulò absolvant. In vitam potíssimùm, moresque Ecclesiasticórum Visitantes diligentíssimè inquírant, eosque, si emendandi fúerint, córrigant.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Narbonensi. *Ann.* 1609. *Cap.* 27.

ECclésias Epíscopi vísitent moderáto comitátu, ne súbditos nímiis súmptibus ópprimant; eosque secum assúmant, quos probátæ fídei & doctrinæ nóverint, & quorum íntegra fama iis ad quos profiscíscantur, exemplo esse possit. Abúsus, si qui irrépserint, tollant; modos státuant quibus in pósterùm vitári possint.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Tridentíno. *An.* 1563. *Sess.* 24. *de Reform. Cap.* 3.

VIsitatiónum (Episcopálium) præcípuus sit scopus sanam orthodoxamque doctrínam, expulsis hæresibus, indúcere, bonos mores tuéri, pravos corrígere, pópulum cohortatiónibus & admonitiónibus ad religiónem, pacem, innocentiamque accéndere; cétera, proùt locus, tempus & occásio feret, ex visitántium prudéntia, ad fidélium fructum constitúere.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Bracarensi secundo. *Anno* 572. *Can.* 1.

EPíscopi per Diœcéses euntes, primùm discútiant Cléricos, quómodò órdinem Baptismi téneant, vel Missárum, & quáliter quæcumque officia in Ecclésia peragantur. Et si rectè quidem invénerint,

Deo grátias agant; sin autem mínimè, docére debent ignáros. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Bracarensi.

Anno 572. *Can.* 1.

POstquàm suos Cléricos discússerint vel docúerint Epíscopi, convocátâ plebe ipsíus Ecclésiæ, dóceant illos, ut fúgiant peccáta; aut quod nolunt sibi fíeri, non fáciant álteri. Sic pósteà Epíscopus de Ecclésia illa proficiscátur ad áliam. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1563. *Sess.* 24. *de Reform.*

Cap. 10.

EPíscopi, ut áptiùs quem regunt pópulum, possint in officio atque obediéntia continére, in ómnibus his quæ ad visitatiónem spectant, jus & potestátem hábeant ea ordinandi, moderandi, puniendi, & exequendi juxtà Cánonum sanctiónes, quæ illis ex prudéntia sua pro subditórum emendatióne ac Diœcésis suæ utilitáte necessária videbuntur.

De Conciliis, & de Synodis Diœcesanis.

DOMINICA IX.

post Pentecosten.

Ex Concílio Vaurensi.

Anno 1368. *Cap.* 6.

Aderat Gaufredus de Vayrolis Archiepisc. Tolos.

SAcro approbante Concílio statúimus, ac in virtúte sanctæ obediéntiæ suffragáneis nostris præcípimus, síngulis annis per se, vel per idóneos viros, si ex causa necessária fúerint impedíti, Synodália Concília hábeant celebráre.

FERIA SECUNDA.

Ex Epístola sancti Leónis Papæ ad Anastásium Thessalonicensem Epíscopum.

Script. anno 444. *Cap.* 5.

IN Synodo máximè constituendum quod ad disciplínam Ecclesiásticam póterit pertinére. Méliùs enim culpa vitábitur, si inter Sacerdótes Dómini collátio frequéntior habeátur; & emendatióni páriter & caritáti plúrimùm præstat adunáta sociétas. Illic, si quæ causæ natæ fúerint, præstante Dómino, ita póterunt terminári, ut conténtio nulla resídeat, sed sólida inter fratres cáritas coalescat.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Tullensi.

Anno 859. *Can.* 2.

EPíscopi secundùm sacram auctoritátem unîti sint, & mútuo consílio atque auxílio pópulum sibi commissum regant atque córrigant; & nemo se à solátio mútuo súbtrahat:

sed Synodáles conventus secundùm jussiónem canónicam frequentáre procúrent; quátenùs ordo Ecclesiásticus, qui quasi jam fúerat obliterátus, quóniam Synodi frequentári non póterant, Episcopáli collatióne ad necessárium ac débitum statum redúci præváleat.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Anno 829. *L.* 1. *Cap.* 26.

VAlde profutúrum sanctæ Dei Ecclésiæ fuit, ut quia ordo canónicus docet, & in ipsis Concíliis adsint Presbyteri & Diáconi, & omnes qui se læsos exístimant, & Synodi experiantur exámen; ut adsint étiam uniuscujusque Epíscopi erudíti viri, quos ad Christi milítiam ejusque Ecclésiæ honórem utilitatemque præparat, quátenùs & céteris Ecclésiis noti sint, & stúdium ac providéntia Epíscopi ad aliórum exempla manifesta fiant. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1563. *Sess.* 24. *de Reform. Cap.* 2.

PRovinciália Concília sícubì omissa sunt, pro moderandis móribus, corrigendis excéssibus, controvérsiis componendis, aliisque ex sacris Canónibus permissis, renoventur. Synodi quoque Diœcesánæ quotannis celebrentur, ad quas accédere teneantur qui Parochiálium Ecclesiárum curam gerunt, quicumque illi sint.

FERIA SEXTA.

Ex Statútis Synodálibus Joannis d'Orleans, Archiepíscopi Tolosáni.

An. 1531. *Tit.* 78. *de Synod. n.* 5.

OMnes qui administratiónem curæ animárum habent, die Domínicâ, quæ præcédit diem Synodi, inquírant públicè an sint áliqui infirmi in suis Paróchiis, & eos étiam non requisíti vísitent, instruant, & dóceant, quæ ad salútem animárum eórum pértinent. Et nihilóminùs députent áliquem Sacerdótem, qui eis abséntibus, possit & váleat, perículis præter spem eveniéntibus providére.

SABBATO.

Ex Statútis Synodálibus Bernardi du Rosier, Archiepíscopi Tolosáni.

Anno 1452. *Tit.* 66.

CUm Constitutiónes Synodáles dóceant (Rectóres,) quáliter opórteat ipsos in domo Dómini conversári, ad honórem & laudem Dei, & utilitátem subjectórum, & habéntium curam régere animárum: Eapropter prædictos Rectóres monémus,

quátenùs præséntes Constitutiónes hábeant, & eas frequenter legant, & quantùm in ipsis erit fáciant cum diligentia observári. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

De Pontificum vita domestica, & de Viris Ecclesiasticis quorum operâ utuntur in Diœceseon regimine.

DOMINICA X. *post Pentecosten.*

Ex Concílio Carthaginensi quarto.

An. 398. *Can.* 15. 26. & 35.

EPíscopus dignitátis suæ auctoritátem fide & vitæ méritis quærat: dissidentes fratres, sive Cléricos, sive Láicos, ad pacem magìs quàm ad judícium cohortétur. In Ecclésia & in consessu Presbyterórum sublímior sédeat; intrà domum verò collégam se Presbyterórum esse cognoscat.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Mediolanensi tértio, sub sancto Cárolo.

Ann. 1573. *Tit.* 10.

EPíscopus cujus in primis est Sacerdotálem dignitátem tuéri, ut Láici discant Sacerdótes tanquàm parentes ab ipsis únicè in Christo díligi & coli étiam debére, effíciat ut semper illis à laicális órdinis viris débitus tribuátur locus & honor. Idem prætéreà ne patiátur Sacerdótem quemquam abjéctiùs se gérere, quàm Sacerdótis dígnitas póstulat. Sacerdótes verò morbo, senectutísve incómmodis affectos, qui Sacerdotále munus præstáre néqueunt, inopiáque premuntur, in locum áliquem cogi curet, aut álio modo eis cónsulat & provídeat, ubi victus suppeditétur. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Parisiensi, áliàs Meldensi.

An. 846. *mense Februario.* *Can.* 25. & 35.

SAlúbre & decens esse cognóscitur, ut non solùm, secundùm Apóstolum, dómui suæ spirituáliter Epíscopus benè præsit, verùm étiam & domum temporálem benè ordinátam & compósitam, secundùm cómpetens ministérium suum, & de vicinitáte Ecclésiæ, & de conveniéntia Religiónis, & de receptióne páuperum vel hóspitum hábeat: & ita sit ordináta, ut quicumque conversatiónem & domos conversatiónis ipsíus víderit, habitácula ea Religiónis váleat computáre. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.
Ex Concílio Senonensi.
Anno 1460. *Art.* 2. *Cap.* 1.

EPíscopi vitæ mundítiâ, morum gravitáte & conversatiónis exemplo, ópere páriter & sermóne, ómnibus víribus suis decréta Apostólicæ Régulæ quæ in consecratióne sua professi sunt, & ea quæ in divínis Scriptúris, Canónibus & júribus de Epíscopis statuuntur, diligenter obsérvent. In suis Diœcésibus (nisi ex causa necessária, honesta & probábili) resídeant, & principáliter post tempus visitatiónis in civitáte sua mansiónem fáciant: in festivitátibus solémnibus per se in Ecclésiis suis solémniter célebrent. Ecclesiásticos viros in divínis Scriptúris & Canónibus erudítos, præsertìm in visitatiónibus suis, semper hábeant.

FERIA QUINTA.
Ex Concílio Tridentíno.
Ann. 1563. *Sess.* 25. *de Ref.* *Cap.* 1.

EXemplo Patrum nostrórum in Concílio Carthaginensi sancta Synodus non solùm jubet ut Epíscopi modestâ supelléctili & mensâ, ac frugáli victu contenti sint, verùm étiam in réliquo vitæ génere, ac totâ ejus domo cáveant ne quid appáreat quod à sancto hoc institúto sit aliénum, quodque non simplicitátem, Dei zelum, ac vanitátum contemptum præ se ferat.

FERIA SEXTA.
Ex Concílio Mediolanensi quarto, sub sancto Cárolo.
Anno 1576. *Part.* 3. *Tit.* *de Episcopis.*

FAmília Episcopórum, Ecclésiæ súmptibus sustentáta, in dómibus ministrórum Dei educáta, céteris propósita esse debet ad imitatiónem christianárum virtútum. Quamóbrem ejúsmodi sit, quæ prælúceat vitæ & morum exemplis. Qui (de família) Clérici sunt, vel sacris initiáti, vel Sacerdótes, eórum óperâ ne epíscopi utantur ad offícii alicújus quod Sacerdotáli Clericalíve Ordini minùs convéniat, actiónes.

SABBATO.
Ex Concílio Aquisgranensi.
Anno 816. *L.* 1. *C.* 138.

ECclésiæ Prælári de congregatióne sibi commissa éligant boni testimónii fratres, in quibus ónera regíminis secúrè possint partíri: quibus étiam talem cónferant potestátem, ut vice illórum fungentes, & inobedientes corrípere, & obedientes hortando ad melióra váleant provocáre. Vice (Prælatórum) fungentes, & sicut álios præcédunt magistério, ita nimírùm innocentiæ vitæ in-

formént exémplo ; ut, juxtà Apóstolum, exemplo sint céteris in verbo, in conversatióne, in caritáte, in fide, in castitáte. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

De moribus & officiis Canonicorum.

DOMINICA XI. *post Pentecosten.*

Ex Concílio Rothomagensi.

Anno 1581. *De Episcopis, & Capitulis. n.* 15.

CAnónici.... eâ sint morum integritáte ornáti, ut nomen suum tuéri & retinére possint, ac præ áliis Cléricis Canónici seu Reguláres, ex observáta Ecclesiásticæ disciplínæ perféctiùs régula, nominári mereantur ; à quibus céteros stúdium & amórem, ac tanquàm régulam cultûs divíni non pîgeat accípere. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Burdigalensi.

Ann. 1624. *Cap.* 9.

CApítula quæ cápita populórum Epíscopos máximè attingunt, universo pópulo conspícua & clara esse oportet. Decet persónas ita probitáte ac sciéntiâ commendátas ad Canonicátus (Cathedrálium) elígere & assúmere, ut ex iis corpus Capítuli coalescens, senátus Episcopórum, undè consílium arcessant, méritò dici possit. Tu autem, &c.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Anno 816. *L.* 1. *C.* 131.

CAnónici laudes Deo in commúne persolventes, pro suis, populorumque quorum oblatiónibus vivunt, delictis Dóminum exórent. Cáveant étiam nè pro réquie sibi in locis divínò cúltui mancipátis concessâ ótio tórpeant, sed magìs in persolvendis divínis láudibus promptióres ac devotióres existant ; ut per hanc quiétem benè operantes, ad eam quæ fine caret pervenire váleant. Tu autem, &c.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Coloniensi.

An. 1536. *Part.* 3. *Cap.* 5.

QUàm à vero aberrant qui exístimant sese non alicújus Offícii in Ecclésia exercendi, sed quiétis & inértiæ tantùm causâ Canonicátus esse adeptos! perindè atque satìs sit, paucis quibusdam Cléricis ádmodùm ignáris, ténui prétio conductis, curam divíni Offícii committi, quod deindè hujuscémodi mercenárii, non servátis témporum interstítiis, syncopando transcurrunt, interim

ipsis Canónicis totâ vitâ torpéntibus.

FERIA QUINTA.

Ex Concíliis * Coloniensi & ** Bituricensi.

**Anno* 1536. *Part.* 3. *C.* 16.

*** Anno* 1584. *Tit.* 34.

Ante ómnia curæ erit ne quis Canonicórum sacris absit; sed ut qui emolumentum ferre volent, officium quoque suũ propter quod benefícium datur, in Ecclésia gerant... Sciant autem omnes qui bona Ecclésiæ póssident, & iis utuntur, si offícium suum non impléverint, aut ab Ecclesiástico órdine defécerint, se ad restitutiónem tenéri: quod cuique in sua receptióne significétur.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Anno 816. *C.* 145.

Canónici discórdiam fúgiant; & quos discordantes invénerint, ad caritátis concórdiam révocent: amóri Christi nihil præpónant, próprio Epíscopo secundùm canónicam constitutiónem obtémperent, doctrínis spiritálibus óperam dent, irreprehensibíliter vivant: senióres spiritáliter junióres díligant: junióres senióribus obséquium dignum exhíbeant. Doctióres minùs doctis nequáquàm se præferant, sed magis eos cum caritáte ædíficent; neque hi qui nobilitáte géneris aut virtútum donis pollent, céteris se túmidè superextollant.

SABBATO.

Ex Concílio Remensi.

Anno 1583. *de Capitul. & Canonic. n.* 12.

Pacis ubíque sint amantes Canónici, ne cum Epíscopis animósè conténdant, vel superbè respóndeant, sed illis honórem & reveréntiam cum summa modéstia exhíbeant, & si quæ lites inter se suboríri cœperint, utríque amícè compónant. Tu autem, Dómine, &c.

De Officii divini publica celebratione, & privata recitatione; ubi de Cantu Ecclesiastico, de Cantoribus, &c. de Organis, Campanis, & de Reformatione Breviarii.

DOMINICA XII.

post Pentecosten.

Ex Concílio Parisiensi.

Anno 1528. *Decr.* 18.

In Cathedrálibus, ac Collegiátis, & Conventuálibus Ecclésiis, laudes divínæ per síngulas Horas, non cursim ac festinanter, sed tractim cum pausa decenti, præsertim in médio cujúslibet versículi Psalmórum, débitam faciendo inter solemne ac feriále Offícium differéntiam, reverenter ab óm-

s persolvantur. Tu au-
Dómine, &c.
RIA SECUNDA.
Concílio Parisiensi.
nno 1528. *Decr.* 18.
Oras Canónicas dic-
túri, cùm in Choro
nt, gravitátem ser-
quam locus & Offi-
exposcunt : non cum
confabulantes, seu
quentes, aut lítteras
:riptúras álias legen-
sed omnes, præser-
qui majóri funguntur
re, in psalmis, hym-
c cánticis Deo alácri-
nodulentur. Tu au-
Dómine, &c.
RIA TERTIA.
Concílio Trevirensi.
nno 1549. *Decr.* 6.
Mnes qui Horis Canó-
nicis persolvendis de-
i sunt, dent óperam,
llectis ánimis, quoad
potest, débitum pen-
absolvant; nec ita se
ant, ut dùm voce
ınt, quidvis pótiùs
ı Deum ánimo cogi-
videantur; semper ca-
:s ne prophéticum il-
udiant : Lábiis qui-
me honórant, cor au-
eórum longè est à me.
autem est voce qui-
psállere, mente au-
domum aut forum cir-
re, nisi hómines fál-
& Deum irridére?
utem, Dómine, mi-
e nostrî.
Deo grátias.

FERIA QUARTA.
Ex Concílio Parisiensi.
Anno 1528. *Decr.* 18.

NEmo, cùm Horæ in commúni cantantur, legat vel dicat privátim Offícium. Nam non solùm Offícium quo obnóxius est, Choro súbtrahit, sed & álios psallentes perturbat. Horum autem transgressóres, illíus Horæ in qua circa prædicta excésserint vel áliâ majóri, proùt transgressiónis grávitas exégerit, plectantur mulctâ.

FERIA QUINTA.
Ex Concílio Basileensi.
Anno 1435. *V. Sessione* 21. *Canone V. acceptato in Concilio Senonensi anno* 1460.

QUoscumque Beneficiátos, sive in sacris constitútos, cùm ad Horas Canónicas teneantur, ádmonet hæc sancta Synodus, si oratiónes suas Deo acceptas fore cúpiunt, ut non in gútture vel inter dentes, seu deglutiendo aut syncopando dictiónes, nec collóquia, vel risus intermiscendo; sed sive soli, sive associáti, diurnum nocturnumque Offícium reverenter verbisque distinctis péragant, ac tali loco, undè à devotióne non retrahantur, ad quam se dispónere & præparáre debent, juxtà id quod scriptum est : Ante oratiónem præpara ánimam tuam, ne

sis quasi qui tentat Deum. Tu autem, &c.

FERIA SEXTA.

Ex Synodo Diœcésana Mediolanensi quarta, sub sancto Cárolo.

Anno 1574. *Decr.* 20. & 21.

SAcerdos, Clericusve sacris initiátus, aut Ecclesiásticum benefícium óbtinens, ne morbi quidèm causâ quo labórat, Canonicárum Horárum Offícium omittat, nisi is ita gráviter morbo labóret, ut planè séntiat se illíus gravitáte impedíri quóminùs statas preces horárias recitáre possit.

SABBATO.

Ex Synodo Diœcesána Mediolanensi undécima, sub sancto Cárolo.

Anno 1584.

Monit. de divinis Officiis.

MArtyrológii usum in perpétuum deinceps ita retinéri mandámus, ut in Metropolitána Basílica recitári sólitum, in omni Collegiáta Ecclésia tàm urbis quàm Diœcésis de more in Choro recitétur. Sacerdótes & sacris initiátos, qui divíni Offícii in Choro collegiátim recitandi lege devincti non sunt, hortámur, ut idem quoque instítútum usumque cum Patrum régulis congruentem piâ sollicitúdine suscípiant. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

DOMINICA XIII. *post Pentecosten.*

Ex Concílio Toletáno undécimo.

Anno 675. *Cap.* 3.

UNiuscujusque Provínciæ Pontífices, Rectoresque Ecclesiárum unum eumdemque in psallendo téneant modum, quem in Metropolitána sede cognóverint institútum. Sic enim justum est, ut indè unusquisque sumat régulas magistérii, undè honóris consecratiónem accépit: ut, juxtà Majórum decréta, sedes quæ unicuíque Sacerdotális mater est dignitátis, sit & Ecclesiásticæ magistra ratiónis.

FERIA SECUNDA.

Ex Statútis Synodálibus Joannis d'Orleans, Archiepíscopi Tolosáni.

Ann. 1531. *Tit.* 59.

PRæcípimus ómnibus Rectóribus, & Vicáriis curam animárum actu habéntibus, & exercéntibus in nostra Diœcési, quátenùs ipsi in Canónicis Horis dicendis, administratióne Sacramentórum, in Missæ, & divíni servítii celebratióne assúmant usum nostræ Diœcésis.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Aquisgranensi.

An. 816. *Lib.* 1. *Cap.* 132.

STudendum solerter est, ut cùm Ecclésiam, vel ad divínæ laudis débita solvenda, vel ad Missárum so-

lémnia intrámus, semper Angélicæ præséntiæ mémores, cum timóre & veneratióne competenti, cœleste compleámus officium.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Aquisgranensi.
Anno 816. *L.* 1. *C.* 137.

STudendum summópere Cantóribus est, ne donum sibi divínitùs collátum vítiis fœdent; sed pótiùs illud humilitáte, castitáte & sobrietáte, & céteris sanctárum virtútum ornamentis exornent: quorum melódia ánimos pópuli circumstantis ad memóriam amoremque cœléstium, non solùm sublimitáte verbórum, sed étiam suavitáte sonórum, quæ dicuntur, érigat. Psalmi in Ecclésia, non excelsis atque inordinátis seu intemperátis vócibus, sed planè ac dilúcidè & cum compunctióne cordis recitentur; ut & recitántium mens illórum dulcédine pascátur, & audiéntium aures illórum pronùnciatióne demulceantur.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Bituricensi.
An. 1584. *Tit.* 14. *de Pueris Choristis. Can.* 2.

SIt Puerórum Choristárum rector aut præceptor bonæ & probátæ vitæ & fídei, qui Músicam & ritum Ecclésiæ ritè cálleat: qui sédulò eos dóceat, qui cum illis cibum sumat, nec áliò divertat: curam eórum gerat, tùm ánimi, tùm córporis; eos ad Ecclésiam ducat & redúcat; & nunquàm, nisi eo duce, extrà domum incédere sinat.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Parisiensi.
An. 1528. *Decret.* 17.

CUrent Sacerdótes & Clérici sic suos cantus instituere, ut modestâ honestâque psallendi gravitáte, placidâque modulatióne próvocent excitentque ad devotiónem. Organórum usum Ecclésia à Pátribus ad cultum servitiumque divínum recépit. Nólumus ítaque quòd orgánicis instrumentis résonet in Ecclésia lascíva melódia, sed sonus omnínò dulcis, qui nihil præter hymnos divínos & cántica spirituália repræsentet.

SABBATO.

Ex Concíliis * Coloniensi, & ** Tolosáno.
* *An.* 1536. *Part.* 9. *Cap.* 14.
** *An.* 1590. *Part.* 3. *C.* 1.

BEnedicentur campánæ, ut sint tubæ Ecclésiæ militantis, quibus vocétur pópulus ad conveniendum in Templum, & audiendum verbum Dei; . . . his postquàm consecrátæ fúerint, leves inhonestæque cantiúnculæ non pulsentur. Tu autem, Dómine, &c.

DOMINICA XIV. post Pentecosten.

Ex Concilio Coloniensi primo.

Anno 1536. *Part.* 3. *C.* 13.

UTinam optando à Deo óptimo máximo cónsequi possímus, ne quisquam lucri causâ divínis interesset, alióqui non accessúrus sacra, véluti quem nummi magis quàm Dei amor in templum trahit, quæstum pietátem esse putantem! Debet Cléricus habére semper menti recónditum Christi verbum: Primùm quærite regnum Dei & justítiam ejus, & hæc ómnia adjicientur vobis. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Remensi.

*An.*1583.*Tit.*3.*De Cult. div.*

NE cui precum multitúdo aut prolíxitas tædium géneret, némoque eárum partem áliquam tácitus prætéreat: aut volubilitáte linguæ illas omnes ita percurrat, ut plerumquè mentem lingua prævéniat; póterunt Epíscopi, adhíbito Canonicórum & aliórum grávium virórum judício, preces ad eum modum redúcere, ut & Ecclésiæ dignitáti respóndeant, & fácilè ab ómnibus exolvi, piéque decantári possint. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Remensi.

Anno 1564. *Congr.* 5.

QUóniam à primæva Breviárii institutióne, id antíqui Patres voluisse videntur, ut síngulis hebdómadis totum Psaltérium recitarétur; in Breviário Davídici Psalmi ita per dies síngulos disponantur, ut totus Psalmórum liber in unaquáque hebdómada recitétur.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Narbonensi.

Ann. 589. *Can.* 2.

PEr quemque Psalmum Glória dicátur omnipotenti Deo: per majóres verò Psalmos, proùt prolíxiùs fúerint pausatiónes fiant; & per quamcumque pausatiónem Glória Trinitátis Dómino decantétur.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Coloniensi primo.

Anno 1536. *Part.* 2. *Can.* 6. & 11.

MUlto jam ex témpore pio ánimo desiderávimus repurgári Breviária; nam cùm olim à sanctíssimis Pátribus institútum sit, ut solæ Scriptúræ sacræ in Ecclésia recitarentur, nescímus quâ incúriâ accíderit ut in eárum locum successerint ália cum his néutiquàm comparanda, atque ínterìm históriæ Sanctórum tàm incultè, ac tàm negligenti judício

conscriptæ, ut nec auctoritátem habére videantur, nec gravitátem. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Milevitáno secundo.

Anno 416. *Can.* 12.

PReces vel Oratiónes, seu Missæ quæ probátæ fúerint, sive præfatiónes, sive Commendatiónes, sive mánuum impositiónes, ab ómnibus celebrentur, nec áliæ dicantur in Ecclésia; ne fortè áliquid contrà fidem, vel per ignorántiam, vel per minus stúdium, sit compósitum. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

Ex Concílio Coloniensi primo.

An. 1536. *Part.* 2. *Cap.* 7.

SUnt in Clero zelum quidèm Dei habentes, sed non secundùm sciéntiam; qui privátis afféctibus ducti, effíciunt ut nova Festa & Offícia præter Ecclésiæ auctoritátem solémniter celebrentur. Quo ínterìm fit ut preces horáriæ, ac réliqua públicè recepta, pro affectu cujúslibet fácilè noventur; id quod nobis non satìs probátur. Quòd si his afféctibus singulórum indulgébitur, tandèm antíquus ritus pénitùs evanescet.

De Precibus pro Defunctis.

DOMINICA XV.

post Pentecosten.

Ex Concílio Emeritensi.

Ann. 666. *Can.* 19.

PRo Ecclésiis in quibus Présbyter jussus fúerit per sui Epíscopi ordinatiónem præesse, síngulis diébus Domínicis sacrifícium Deo procúret ófferre; & eórum nómina à quibus eas Ecclésias constat esse constructas, vel qui áliquid his Ecclésiis videntur aut visi sunt contulisse, témpore Missæ, si ab hac decessérunt luce, cum defunctis fidélibus recitentur. Tu autem, Dómine, &c.

De Exequiis & Cœmeteriis.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tolosáno.

Anno 1590. *Part.* 2. *C.* 10.

SAncta & salúbris est cogitátio pro defunctis exoráre, ut à peccátis solvantur. Id Párochi sédulò præstábunt. Nullus, ínscio vel non approbante Epíscopo, mórtuum in fúnere hábitâ oratióne laudábit. Cóncio tamen áliqua habéri póterit, quâ humánæ tantùm misériæ status, mortis judiciíque necéssitas qualitasque describétur. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Sess.* 25. *Dec. de Purgatorio.*

CUrent Epíſcopi ut fidélium vivórum ſuffrágia, Miſſárum ſcílicèt ſacrifícia, oratiónes, eleemóſynæ, alíaque pietátis ópera quæ à fidélibus pro áliis fidélibus defunctis fieri conſuevérunt, ſecundùm Eccléſiæ inſtitúta piè & devótè fiant; & quæ pro illis ex teſtatórum fundatiónibus vel áliâ ratióne debentur non perfunctóriè, ſed à Sacerdótibus & Eccléſiæ miniſtris, & áliis qui hoc præſtáre tenentur, diligenter & accurátè perſolvantur.

FERIA QUARTA.

Ex Tractátu Jonæ Aurelianenſis Epíſcopi, de Inſtitutióne Laicáli.

An. 830. *Lib.* 3. *Cap.* 15.

NUllátenùs audiendi ſunt illi qui dicunt quod nullæ áliæ eleemóſynæ opitulári poſſint defunctis, niſi ſolúmmodò quæ Sacerdótibus dantur, & ſacrifícia quæ per eos Deo offeruntur. Hoc qui credunt & dicunt, aut ignorántiâ, aut certè aliórum perſuaſióne falluntur. Sancta quippè mater Eccléſia pro defunctis ſuis non ſolùm ſacrifícia altáris, ſed étiam quaſcumque álias eleemóſynas offerre conſuévit.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Toloſáno.

Ann. 1590. *Part.* 2. *Cap.* 10.

MOrtuos intrà Eccléſiam, multò minùs propè altáre ſepelíri non ita fácilè permittátur, niſi eos, quos Eccleſiáſtica dígnitas, aut géneris prærogatíva, aut ómnibus perſecta virtus illuſtrióres reddíderit, ita tamen, ut ſupra ſoli planítiem ſepulcri moles non attollátur.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Toloſáno.

Ann. 1590. *Part.* 2. *Cap.* 10.

PEcuniárias ſuper fúnere, exequiiſque defunctórum pactiónes fieri non permittant; & ſi quæ factæ fúerint, írritas declárent Epíſcopi; & ſi opus fúerit, mandatóque minùs parentes Preſbyteros nacti fúerint, eos quâ decet ſeveritáte púniant.

SABBATO.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto, ſub ſancto Cárolo.

An. 1576. *Part.* 1. *tit.* 14. & 17.

CŒmetéria ut muro, vel áliàs, tutè úndiquè ſepiantur, & eórum ingreſſus béſtiis occludátur, curet Epíſcopus diligenter. In eórum médio crux firmiter erecta ſit. Cœmetéria Rectóri aut étiam áliis úſui ne ſint, res profánas onérave aſportántibus, hàcque & illàc per Eccléſiam ſácraque loca, quaſi per viã públicam tranſeúntibus.

De ambitione à Clericis fugiendâ.

DOMINICA XVI.
post Pentecosten.
Ex sancto Ambrósio, Epíscopo.
Epistolâ 63. *ad Vercell. scriptâ ann.* 396. *in Decr. Gr. dist.* 63. *Et lib.* 1. *Offic. cap.* 22.

NEóphytus prohibétur ordinári, ne extollátur supérbiâ. Tamen, si non deest humílitas competens sacerdótio, ubi causa non hæret, vítium non imputátur..... Ergò bonis áctibus & sincéro propósito nitendum ad honórem árbitror Ecclesiásticum, ut neque resupína arrogántia, vel remissa negligéntia sit, neque turpis affectátio & indecóra ambítio. Ad ómnia abundat ánimi direćta simplícitas, satìsque seipsa commendat.

FERIA SECUNDA.
Ex Epístola sancti Leónis Papæ, ad Epíscopos Mauritániæ Cæsariensis.
Script. ann. 440. *Cap.* 4.

SI ad honóres mundi sine suffrágio témporis, sine mérito labóris, indignum est perveníre; & notári ámbitûs solent, quos probitátis documenta non ádjuvant: quàm díligens & quàm prudens habenda est dispensátio divinórum múnerum & cœléstium dignitátum, ne in áliquo Apostólica & Canónica decréta violentur, & his Ecclésiæ Dómini regenda credátur, qui (sunt) legitimárum institutiónum néscii, & totius humilitátis ignári.

FERIA TERTIA.
De Sermóne Synodáli Stéphani, Tornacensis Epíscopi.
Ann. 1197. *Serm.* 1.

NOn quid fiat, sed quid fieri débeat, attendámus. Generális enim est régula illa, & quæ locum habet in omni Sacerdóte, summo, médio, infimóve, ut (ad régimen) quærátur cogendus, rogátus recédat, invitátus fúgiat; sola illi suffragétur necéssitas se non excusándi. Si áliter factum est, vitiáta est régula, & pérdidit offícium suum. Inter hæc clamat legis austéritas, stat rigor Cánonum intráre volentes arcens.

CANONES PROPRII PRO QUIBUSDAM FESTIS.

DIE XXIV. JUNII.
IN FESTO SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ.

Ex Epístola sancti Gregórii, Papæ.

Epist. l. 9. *ep.* 39.

QUantæ virtútis Præcursor nostri Redemptóris fuit, nóvimus, qui per sacrum elóquium non solùm plusquàm Prophéta, sed étiam Angelus vocátur. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

DIE XXIX. JUNII.
IN FESTO SS. APOST. PETRI ET PAULI.

Ex Epístola Encyclica Vigílii Papæ ad universam Ecclésiam.

Epist. 15. *Tom.* 5. *Concil. anno* 557.

REctè Petro pascendárum óvium est cura commissa, cujus fídei præclára conféssio Dei est ore laudáta. Confitenti enim ac dicenti: Tu es Christus Fílius Dei vivi, perennis beatitúdo repénditur, & columbæ fílius vocitátur, & claves regni cœlestis áccipit.

DIE XV. AUGUSTI.
IN FESTO ASSUMPTIONIS B. M. VIRGINIS.

Ex sancto Bernardo.

Epist. 174. *n.* 2. & 3.

EXalta Matrem Dómini Vírginem régiam, exaltátam super choros Angelórum ad cœléstia regna. Hæc de illa cantat Ecclésia, & dócuit illum diem cum summa veneratióne recolendum, quo assumpta de século nequam, cœlis quoque íntulit celeberrimórum festa gaudiórum. Tu autem, &c.

DIE XXIX. AUGUSTI.

IN DECOLLAT. S. JOANN. BAPTIST.

Ex sancto Bernardo.
Serm. in Nat. S. Joann. Bapt.

JOannes totâ libertáte spíritûs árguit peccantem regem, crudélem atque superbum; sacrâ quâdam veheméntiâ ad hoc ipsum pródiens de deserto. Ligátus quoque, & in cárcerem trusus, nihilhóminùs fórtiter stetit in veritáte, & occúbuit pro veritáte felíciter. Férveat étiam in nobis zelus iste: férveat amor justítiæ, ódium iniquitátis.

IN PRÆCIPUA SOLEMNITATE SS. PATRONORUM,

Ubi deest proprius Canon.

Ex Concílio Mediolanensi tértio, sub sancto Cárolo.
Ann. 1573. *Tit.* 1.

QUò religiósiùs íncolæ, uniuscujusque Paróchiæ festum diem cólant illíus Sancti Sanctæve cujus patrocínio Parochiális Ecclésia dicáta est, cohortatiónibus agat Párochus, ut ánimo piè répetant religiósas ejus sanctárum virtútum exercitatiónes; quarum méritis in cœlum ille vocátus, cùm sempiternâ glóriâ perfruátur, pro caritáte quâ abundat, eórum quorum salútis patrocínium suscépit, preces Deo offert. Die Sancti qui Paróchiæ patrónus est & custos, quò ad illíus imitatiónem magìs fidéles inflammentur, id Párochus præstet, cùm frequéntior in Ecclésia pópulus adest, ut ipse aut álius in suggestu res ejus sanctè admirabiliterque gestas, morum disciplínam, pietátis stúdia ac virtútes pronúntiet. Tu autem.

IN DEDICATIONE ET ANNIVERS. DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

Ex Concílio Parisiensi sexto.
Anno 829. *Lib.* 1. *Cap.* 11.

QUia Pontífices Basílicas Deo dédicant, ut omnes qui illùc deprecatúri véniunt, de quacumque tribulatióne ad eum clamáverint, consolatiónis ejus benefícia consequantur; oportet ut, remóto negligéntiæ torpóre, hujúsmodi loca ad Deum exorandum, sibíque propítium faciendum, frequenter ac devótè ádeant (Christiáni;)

dignoſque ſe aſpéctibus Angelórum, quorum conventus mínimè ibi adeſſe dubitantur, exhíbeant.

OCTAVA
DEDIC. ET ANNIVERS.
DEDIC. ECCLESIÆ.

Ex Concílio Colonienſi primo.

Anno 1536. *Part.* 9. *C.* 13.

SIgnat Templi Dedicátio tàm fidélis ánimæ, quàm Eccléſiæ cum Chriſto deſponſatiónem. Ipſa enim Eccléſia Cathólica, ex multis vivis lapídibus adunáta, verum Dei Templum eſt. Quòd ſi Dei Templum ſumus, altáre intùs habémus. In hoc altári fit ſacrificium laudis. Hinc preces ad cœlum aſcendunt: ad cor enim réſpicit Deus. Quamóbrem, niſi ómnia quæ in hujuſcémodi conſecratióne extériùs aguntur, in nobis ſpirituáliter impleantur, parùm hinc fructûs nobis accéſſerit. Tu autem, Dómine, &c.

IN FESTIS B. MARIÆ VIRGINIS,

Quæ non habent in Breviario Canonem proprium.

Ex Concílio Conſtantinopolitáno ſecundo, œcuménico.

Ann. 553. *Coll.* 8. *Can.* 6.

SI quis ſanctam glorióſam ſemperque Vírginem Maríam, non própriè & verè Dei genitrícem confitétur; eò quòd ipſe qui ante ſécula ex Patre natus eſt Deus Verbum, in últimis diébus ex ipſa incarnátus & natus eſt: talis anáthema ſit.

IN FESTIS SANCTORUM RITU SOLEMNI CELEBRATIS,

Quæ non habent in Breviario Canonem proprium.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Seſſ.* 25.

De invocatione Sanctorum.

(OMnes docendi munus ſuſtinentes,) fidéles diligenter inſtruant, illos, qui negant, Sanctos, æternâ felicitáte in cœlo fruentes, invocandos eſſe; aut qui áſſerunt, vel illos pro homínibus non oráre; vel eórum, ut pro nobis étiam síngulis orent, invocatiónem eſſe idololátriam; vel pugnáre cum verbo Dei, adverſaríque honóri unius mediatóris Dei & hóminum Jeſu Chriſti; ímpiè ſentíre. Tu autem, &c.

LECTIONES
E NOVO TESTAMENTO
ANTE COMPLETORIUM DICENDÆ.
PARS ÆSTIVA.

SABBATO.
Ante Dominicam I. post Pentecosten.
Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.
Cap. 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, ómnibus sanctis, qui sunt Ephesi, & fidélibus in Christo Jesu: Grátia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo.... Non cesso grátias agens pro vobis, memóriam vestrî fáciens in oratiónibus meis: ut Deus Dómini nostri Jesu Christi pater glóriæ, det vobis spíritum sapiéntiæ & revelatiónis, in agnitióne ejus.

DOMINICA I.
post Pentecosten.
In Festo
SS. TRINITATIS.
De Epístola ad Ephésios.
Cap. 3.

FLecto génua mea ad Patrem Dómini nostri Jesu Christi, ex quo omnis patérnitas in cœlis, & in terra nominátur, ut det vobis secundùm divítias glóriæ suæ virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem, Christum habitáre per fidem in córdibus vestris:... Scire étiam supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei.

FERIA SECUNDA.
De Epístola ad Ephésios.
Cap. 4.

OBsecro vos ego vinctus in Dómino, ut dignè ambulétis vocatióne, quâ vocáti estis, cum omni humilitáte, & mansuetúdine, cum patiéntia, supportántes ínvicèm in caritáte, sollíciti serváre unitátem Spíritûs in vínculo pacis. Unum corpus, & unus Spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum Baptísma.

FERIA TERTIA.
De Epístola ad Ephésios.
Cap. 4.

HOc dico, & testíficor in Dómino, ut jam non ambulétis, sicut & Gentes ámbulant in vani-

Vos autem non ita didicistis Christum.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Ephésios.

Cap. 4.

IN Christo edocti estis,... depónere vos secundùm prístinam conversatiónem véterem hóminem, qui corrúmpitur secundùm desidéria erróris. Renovámini autem spíritu mentis vestræ, & indúite novum hóminem, qui secundùm Deum creátus est in justítia, & sanctitáte veritátis.

FERIA QUINTA.

In Festo

CORPORIS CHRISTI.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 19.

† GAudeámus, & exultémus; & demus glóriam (Deo nostro:) quia venérunt núptiæ Agni, &

cundiam ... locum dar... furabátur ... tur: ma... ret, opera... quod bonu... undè tríb... patienti.

SAB...

De Epísto...

...

OMnis ... ore ve... dat: sed ... ædificatión... grátiam a... nolíte cont... sanctum D... náti estis i... tiónis. Om... & ira, & ... clamor, & ... látur à vob... lítia.

DOMI...

post P...

ritia nec nominétur in vobis, ſicut decet ſanctos: aut turpitúdo, aut ſtultilóquium, aut ſcurrílitas, quæ ad rem non pértinet: ſed magis gratiárum áctio.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola ad Ephéſios.

Cap. 5.

HOc ſcitóte intelligentes: quòd omnis fornicátor, aut immundus, aut avárus, quod eſt idolórum ſérvitus, non habet hæreditátem in regno Chriſti, & Dei. Nemo vos ſedúcat inánibus verbis: propter hæc enim venit ira Dei in fílios diffidéntiæ. Nolíte ergò éffici partícipes eórum.

FERIA TERTIA.

De Epíſtola ad Ephéſios.

Cap. 6.

FIlii obedíte paréntibus veſtris in Dómino: hoc enim juſtum eſt. Honóra patrem tuum & matrem tuam: quod eſt mandátum primum in promiſſióne: ut benè ſit tibi, & ſis longævus ſuper terram. Et vos, patres, nolíte ad iracúndiam provocáre fílios veſtros: ſed educáte illos in diſciplína, & correptióne Dómini.

FERIA QUARTA.

De Epíſtola ad Ephéſios.

Cap. 6.

SErvi obedíte dóminis carnálibus cum timóre, & tremóre, in ſimplicitáte cordis veſtri, . . . non ad óculum ſervientes, . . . ſed ut ſervi Chriſti, . . ſicut Dómino, & non homínibus. . . . Et vos dómini éadem fácite illis, remittentes minas: ſcientes quia illórum, & veſter Dóminus eſt in cœlis: & perſonárum accéptio non eſt apud eum.

FERIA QUINTA.

De Epíſtola ad Ephéſios.

Cap. 6.

FRatres, confortámini in Dómino, & in poténtia virtútis ejus. Indúite vos armatúram Dei, ut poſſítis ſtare adversùs insídias diáboli. Quóniam non eſt nobis colluctátio adversùs carnem & ſánguinem: ſed adversùs príncipes, & & poteſtátes, adversùs mundi rectóres tenebrárum harum, contrà ſpirituália nequítiæ in cœléſtibus. Tu autem, &c.

FERIA SEXTA.

De Epíſtola ad Ephéſios.

Cap. 6.

STate ergò ſuccincti lumbos veſtros in veritáte, & indúti lorícam juſtítiæ, & calceáti pedes in præparatióne Evangélii pacis: in ómnibus ſumentes ſcutum fídei, in quo poſſítis ómnia tela nequíſſimi ígnea extínguere: & gáleam ſalútis aſſúmite: & gládium ſpíritûs (quod eſt vérbum Dei.) Tu autem, Dómine, miserére noſtri.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

De Epíſtola ad Ephéſios.

Cap. 6.

ACcípite armatúram Dei, . . . per omnem oratiónem & obſecratiónem orantes omni témpore in ſpíritu, & in ipſo vigilantes in omni inſtántia, & obſecratióne pro ómnibus ſanctis. . . . . Pax frátribus, & cáritas cum fide, à Deo Patre, & Dómino Jeſu Chriſto. Grátia cum ómnibus, qui díligunt Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum in incorruptióne, Amen. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℞. Deo grátias.

DOMINICA III. *poſt Pentecoſten.*

Incipit Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli, ad Philippenſes.

Cap. 1.

PAulus, & Timótheus ſervi Jeſu Chriſti, ómnibus ſanctis in Chriſto Jeſu, qui ſunt Philippis: . . . Grátia vobis, & pax à Deo Patre noſtro, & Dómino Jeſu Chriſto. Grátias ago Deo meo, . . ſemper in cunctis oratiónibus meis pro ómnibus vobis, cum gáudio deprecatiónem fáciens, . . confídens hoc ipſum, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perfíciet uſquè in diem Chriſti Jeſu. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℞. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola ad Philippenſes.

Cap. 1.

TEſtis mihi eſt Deus, quómodò cúpiam vos omnes in viſcéribus Jeſu Chriſti. Et hoc oro ut cáritas veſtra magìs ac magìs abundet in ſciéntia, & in omni ſenſu: ut probétis potióra, ut ſitis ſincéri, & ſine offenſa in diem Chriſti, repléti fructu juſtítiæ per Jeſum Chriſtum, in glóriam & laudem Dei.

FERIA TERTIA.

De Epíſtola ad Philippenſes.

Cap. 1.

QUidam propter bonam voluntátem Chriſtum prædicant, quidam ex caritáte: ſcientes quóniam in defenſiónem Evangélii póſitus ſum. Quidam autem ex contentióne, . . non ſincérè, exiſtimantes preſſúram ſe ſuſcitáre vínculis meis. Quid enim? dùm omni modo, ſive per occaſiónem, ſive per veritátem, Chriſtus annuntiétur: & in hoc gáudeo, ſed & gaudébo.

FERIA QUARTA.

De Epíſtola ad Philippenſes.

Cap. 1.

DIgnè Evangélio Chriſti converſámini: ut ſive cùm vénero, & vídero vos, ſive abſens áudiam de vobis, quia ſtatis in uno ſpíritu unánimes, col-

laborantes fídei Evangélii : & in nullo terreámini ab adversáriis : . . . quia vobis donátum est pro Christo, non solùm ut in eum credátis, sed ut étiam pro illo patiámini.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Philippenses.

Cap. 2.

SI qua consolátio in Christo, . . . impléte gáudium meum, ut idem sapiátis eandem caritátem habentes, unánimes, idipsum sentientes, nihil per contentiónem, neque per inánem glóriam : sed in humilitáte superióres sibi invicèm arbitrantes, non quæ sua sunt singuli considerantes, sed ea quæ aliórum.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Philippenses.

Cap. 2.

CAríssimi mei, . . . cum metu & tremóre vestram salútem operámini. Deus est enim, qui operátur in vobis & velle & perfícere, pro bona voluntáte. Omnia autem fácite sine murmuratiónibus, & hæsitatiónibus : ut sitis sine queréla, & símplices fílii Dei, sine reprehensióne, in médio natiónis pravæ, & perversæ : inter quos lucétis sicut luminária in mundo. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.

De Epístola ad Philippenses.

Cap. 3.

FRatres, ego me non árbitror comprehendisse. Unum autem, quæ quidèm retrò sunt obliviscens, ad ea verò, quæ sunt prióra, extendens meipsum, ad destinátum pérsequor, ad bravíum supernæ vocatiónis Dei in Christo Jesu. Quicumque ergò perfecti sumus, hoc sentiámus.

DOMINICA IV.

post Pentecosten.

De Epístola ad Philippenses.

Cap. 3.

IMitatóres meî estóte, fratres, & observáte eos qui ita ámbulant, sicut habétis formam nostram. Multi enim ámbulant, quos sæpè dicébam vobis (nunc autem & flens dico) inimícos crucis Christi : quorum finis intéritus : quorum Deus venter est : & glória in confusióne ipsórum, qui terréna sápiunt.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Philippenses.

Cap. 3.

NOstra autem convers átio in cœlis est : undè étiam Salvatórem expectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ, se-

omnium operationem, qui etiam possit subjicere sibi omnia.

FERIA TERTIA.

De Epistola ad Philippenses.

Cap. 4.

Fratres mei carissimi, & desideratissimi, gaudium meum, & corona mea: sic state in Domino, carissimi. . . . Gaudete in Domino semper: iterum dico, gaudete. Modestia vestra nota sit omnibus hominibus: Dominus prope est.

FERIA QUARTA.

De Epistola ad Philippenses.

Cap. 4.

Nihil solliciti sitis: sed in omni oratione, & obsecratione, cum gratiarum actione, petitiones vestræ innotescant apud Deum. Et pax Dei, quæ exsuperat omnem sensum, custodiat corda vestra, & intelligentias vestras in Christo Jesu.

FERIA QUINTA.

De Epistola ad Philippenses.

Cap. 4.

De cetero, fratres, quæcumque sunt vera, quæcumque pudica, quæcumque justa, quæcumque sancta, quæcumque amabilia, quæcumque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplinæ, hæc cogitate. Ita amen, &c.

FERIA SEXT

De Epistola ad P

penses.

Cap. 4.

Ego didici, in q sum, sufficien Scio & humiliari, abundare: (ubiqu omnibus institutu & satiari, & esur abundare, & pe pati. Omnia possum qui me confortat.

SABBAT

De Epistola ad P

penses.

Cap. 4.

Deus meus imple ne desiderium ve secundum divitias su gloria in Christo Je Salutate omnem s in Christo Jesu. Sa vos, qui mecum fratres. Salutant vo nes sancti, maximè a qui de Cæsaris domo Gratia Domini nost Christi cum spiritu v Amen.

DOMINICA

post Pentecosten.

Incipit Epistola beati Apostoli ad Colosse

Cap. 1.

Paulus, . . . & T theus: . . . eis, sunt Colossis, sanct fidelibus fratribus in C to Jesu: Gratia vo pax. . . . Gratias ag Deo, . . . semper pro v orantes: audientes f vestram in Christo Jes

caritat

ónem quam habétis
ctos omnes, propter
quæ repósita est vo-
cœlis : quam audistis
bo veritátis Evangé-
uod pervénit ad vos,
& in universo mundo
: fructíficat, & cres-
Tu autem, Dómi-
&c.

.IA SECUNDA.
ístola ad Colossenses.
Cap. 1.

bulétis dignè Deo
er ómnia placen-
. . . grátias agentes
Patri, qui dignos nos
n partem sortis sanc-
i in lúmine : qui erí-
ios de potestáte tene-
m, & tránstulit in
m fílii dilectiónis suæ,
habémus redemptió-
per sánguinem ejus,
iónem peccatórum.
item, &c.

RIA TERTIA.
ístola ad Colossenses.
Cap. 2.

it accepistis Jesum
hristum Dóminum,
so ambuláte, radi-
& superædificáti in
& confirmáti fide,
& didicistis, abun-
s in illo in gratiárum
e. Vidéte ne quis vos
at per philosóphiam,
nem falláciam, se-
m traditiónem hó-
n, & non secundùm
um. Tu autem, Dó-
, miserére nostrî.
Deo grátias.

FERIA QUARTA.
De Epístola ad Colossenses.
Cap. 3.

DEpónite vos ómnia : iram, indignatiónem, malítiam, blasphémiam, turpem sermónem de ore vestro. Nolíte mentíri ínvicèm, expoliantes vos véterem hóminem cum áctibus suis, & induentes novum, eum qui renovátur in agnitiónem secundùm imáginem ejus, qui creávit illum.

FERIA QUINTA.
De Epístola ad Colossenses.
Cap. 3.

INdúite vos sicut electi Dei, sancti, & dilecti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam : supportantes ínvicèm, & donantes vobismetipsis si quis adversùs áliquem habet querélam : sicut & Dóminus donávit vobis, ita & vos.

FERIA SEXTA.
De Epístola ad Colossenses.
Cap. 3.

SUper ómnia. . . caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis, & pax Christi exultet in córdibus vestris, in qua & vocati estis in uno córpore : & grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundanter, in omni sapiéntia, docentes, & commonentes vosmetipsos, psalmis, hymnis, & cán-

tiçis spirituálibus, in grátia cantantes in córdibus vestris Deo.

SABBATO.

De Epístola ad Colossenses.

Cap. 3.

MUlieres súbditæ estóte viris, sicut oportet, in Dómino. Viri dilígite uxóres vestras, & nolíte amári esse ad illas. Filii obedíte paréntibus per ómnia: hoc enim plácitum est in Dómino. Patres, nolíte ad indignatiónem provocáre filios vestros, ut non pusillo ánimo fiant.

DOMINICA VI.

post Pentecosten.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses.

Cap. 1.

PAulus, & Silvánus, & Timótheus Ecclésiæ Thessalonicénsium in Deo Patre, & Dómino Jesu Christo: Grátia vobis, & pax. Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri faciéntes in oratiónibus nostris sine intermissióne, mémores óperis fídei vestræ, & labóris, & caritátis, & sustinéntiæ spei Dómini nostri Jesu Christi.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 2.

MÉmores estis, fratres, labóris nostri, & fatigatiónis: nocte ac die operantes, ne quem vestrûm gravarémus, prædicávimus vobis Evangélium Dei. Vos testes estis, & Deus, quàm sanctè, & justè, & sine querela, vobis, qui credidistis, fuimus.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 2.

SCitis, quáliter unumquemque vestrûm (sicut pater filios suos) deprecantes vos, & consolantes testificáti sumus, ut ambularétis dignè Deo, qui vocávit vos in suum regnum & glóriam. Ideò & nos grátias ágimus Deo sine intermissióne: quóniam cùm accepissetis à nobis verbum audítûs Dei, accepistis illud, non ut verbum hóminum, sed (sicut est verè) verbum Dei.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 3.

COnsoláti sumus, fratres, in vobis in omni necessitáte, & tribulatióne nostra per fidem vestram, quóniam nunc vívimus, si vos statis in Dómino. Quam enim gratiárum actiónem póssumus Deo retribúere pro vobis in omni gáudio, quo gaudémus propter vos ante Deum nostrum, nocte ac die abundántiùs orantes, ut videámus fáciem vestram, &

compleámus ea, quæ desunt fídei vestræ.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 3.

IPse Deus, & Pater noster, & Dóminus noster Jesus Christus, ... vos multíplicet, & abundáre fáciat caritátem vestram in ínvicèm, & in omnes, quemádmodùm & nos in vobis: ad confirmanda corda vestra sine queréla in sanctitáte, ante Deum & Patrem nostrum, in adventu Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus sanctis ejus.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 4.

FRatres, rogámus vos & obsecrámus in Dómino Jesu, ut quemádmodùm accepistis à nobis quómodò opórteat vos ambuláre, & placére Deo, sic & ambulétis ut abundétis magìs. Scitis enim quæ præcepta déderim vobis per Dóminum Jesum.

SABBATO.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 4.

HÆc est voluntas Dei, sanctificátio vestra: ut abstineátis vos à fornicatióne, ut sciat unusquisque vestrûm vas suum possidére in sanctificatióne, & honóre: non in passióne desidérii, sicut & gentes, quæ ignórant Deum.

DOMINICA VII.

post Pentecosten.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 4.

NE quis supergrediátur, neque circumvéniat in negótio fratrem suum: quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut prædíximus vobis, & testificáti sumus. Non enim vocávit vos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem. Itaque qui hæc spernit, non hóminem spernit, sed Deum.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 4.

ROgámus vos, fratres, ut abundétis magìs, & óperam detis ut quiéti sitis, & ut vestrum negótium agátis, & operémini mánibus vestris, sicut præcípimus vobis: & ut honestè ambulétis ad eos, qui foris sunt: & nullíus áliquid desiderétis.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 5.

DE tempóribus autem & momentis, fratres, non indigétis ut scribámus vobis. Ipsi enim diligenter scitis, quia dies Dómini, sicut fur in noc-

te, ita véniet. Cùm enim díxerint pax, & secúritas: tunc repentínus eis supervéniet intéritus, sicut dolor in útero habenti, & non effúgient. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 5.

NOs, qui diéi sumus, sóbrii simus, indúti lorícam fídei, & caritátis, & gáleam spem salútis: quóniam non pósuit nos Deus in iram, sed in acquisitiónem salútis per Dóminum nostrum Jesum Christum, qui mórtuus est pro nobis: ut sive vigilémus, sive dormiámus, simul cum illo vivámus. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 5.

ROgámus vos, fratres, ut novéritis eos, qui labórant inter vos, & præsunt vobis in Dómino, & monent vos, ut habeátis illos abundántiùs in caritáte propter opus illórum: pacem habéte cum eis. . . . Corrípite inquiétos, consolámini pusillánimes, suscípite infirmos, patientes estóte ad omnes. Tu autem Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 5.

VIdéte ne quis malum pro malo alícui reddat: sed semper quod bonum est sectámini in invicèm, & in omnes. Semper gaudéte. Sine intermissióne oráte. In ómnibus grátias ágite. . . . Spíritum nolíte extínguere. Prophétias nolíte spérnere. Omnia autem probáte: quod bonum est tenéte. Ab omni spécie mala abstinéte vos.

SABBATO

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 5.

IPse Deus pacis sanctíficet vos per ómnia: ut ínteger spíritus vester, & ánima, & corpus sine queréla in adventu Dómini nostri Jesu Christi servétur. Fidélis est, qui vocávit vos: qui étiam fáciet. Fratres, oráte pro nobis. Salutáte fratres omnes in ósculo sancto.

DOMINICA VIII.

post Pentecosten.

Incipit Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli, ad Thessalonicenses.

Cap. 1.

PAulus, & Silvánus, & Timótheus; Ecclésiæ Thessalonicénsium; . . . . Grátia vobis, & pax. . . . Grátias ágere debémus semper Deo pro vobis,

fratres, ita ut dignum est, quóniam supercrescit fides vestra, & abundat cáritas uniuscujusque vestrûm in invicèm.

FERIA SECUNDA.

De Epístola secunda ad Thessalonicenses.

Cap. 1.

QUi non obédiunt Evangélio Dómini nostri Jesu Christi, ... pœnas dabunt in intéritu ætérnas à fácie Dómini, & à glória virtútis ejus: cùm vénerit glorificári in sanctis suis, & admirábilis fíeri in ómnibus, qui credidérunt.

FERIA TERTIA.

De Epístola secunda ad Thessalonicenses.

Cap. 3.

DE cétero, fratres, oráte pro nobis, ut sermo Dei currat, & clarificétur, sicut & apud vos: & ut liberémur ab importúnis, & malis homínibus: non enim ómnium est fides. Fidélis autem Deus est; qui confirmábit vos, & custódiet à malo. Confídimus autem de vobis, in Dómino, quóniam quæ præcípimus, & fácitis, & faciétis.

FERIA QUARTA.

De Epístola secunda ad Thessalonicenses.

Cap. 3.

DOminus dírigat corda vestra in caritáte Dei, & patiéntia Christi. Denuntiámus autem vobis, fratres, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, ut subtrahátis vos ab omni fratre ambulante inordinátè, & non secundùm traditiónem, quam accepérunt à nobis.

FERIA QUINTA.

De Epístola secunda ad Thessalonicenses.

Cap. 3.

IPsi scitis quemádmodùm opórteat imitári nos: quóniam non inquiéti fúimus inter vos: neque gratis panem manducávimus ab áliquo, sed in labóre, & in fatigatióne, nocte & die operantes, ne quem vestrûm gravarémus.

FERIA SEXTA.

De Epístola secunda ad Thessalonicenses.

Cap. 3.

AUdívimus inter vos quosdam ambuláre inquiétè, nihil operantes, sed curiósè agentes. Iis autem, qui ejúsmodi sunt, denuntiámus, & obsecrámus in Dómino Jesu Christo, ut cum siléntio operantes, suum panem mandúcent. Vos autem, fratres, nolíte defícere benefacientes.

SABBATO.

De Epístola secunda ad Thessalonicenses.

Cap. 3.

QUod si quis non obédit verbo nostro per Epístolam, hunc notáte,

& ne commisceámini cum illo, ut confundátur: & nolíte quasi inimícum exis-timáre, sed corrípite ut fratrem. Ipse autem Dóminus pacis det vobis pacem sempitérnam in omni loco. Dóminus sit cum ómnibus vobis.

DOMINICA IX.
post Pentecosten.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Cap. 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi: ... Timótheo dilecto fílio in fide: Grátia, misericórdia, & pax à Deo Patre, & Christo Jesu Dómino nostro.... Fidélis sermo & omni acceptióne dignus; quòd Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum. Sed ídeò misericórdiam consecútus sum, ut in me primo osténderet Christus Jesus omnem patiéntiam, ad informatiónem eórum, qui creditúri sunt illi, in vitam ætérnam.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 2.

OBsecro ígitur primùm ómnium fíeri obsecratiónes, oratiónes, postulatiónes, gratiárum actiónes, pro ómnibus homínibus: pro régibus, & ómnibus qui in sublimitáte sunt, ut quiétam & tranquíllam vitam agámus in omni pietáte, & castitáte. Hoc enim bonum est, & acceptum coram Salvatóre nostro Deo, qui omnes hómines vult salvos fíeri, & ad agnitiónem veritátis veníre.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 2.

UNus Deus, unus & mediátor Dei & hóminum homo Christus Jesus: qui dedit redemptiónem semetipsum pro ómnibus, testimónium tempóribus suis: in quo pósitus sum ego prædicátor, & Apóstolus (veritátem dico, non méntior) doctor géntium in fide, & veritáte. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 3.

FIdélis sermo: Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Oportet ergò Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudentem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modestum: non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui benè præ-

pósitum : fílios habentem súbditos cum omni castitáte.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 3.

SI quis autem Dómui suæ præesse nescit, quómodò Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum, ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Oportet autem illum & testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, & in láqueum diáboli.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 3.

DIáconos simíliter (oportet esse) pudícos, non bilingues, non multo vino déditos, non turpe lucrum sectantes : habentes mystérium fídei in consciéntia pura. Et hi autem probentur primùm : & sic minístrent, nullum crimen habentes.... Qui enim benè ministráverint, gradum bonum sibi acquírent, & multam fidúciam in fide, quæ est in Christo Jesu.

SABBATO.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 4.

INeptas & aniles fábulas devíta : exerce autem teipsum ad pietátem. Nam corporális exercitátio ad módicum útilis est : píetas autem ad ómnia útilis est, promissiónem habens vitæ, quæ nunc est, & futúræ.

DOMINICA X.

post Pentecosten.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 4.

IN hoc laborámus, & maledícimur, quia sperámus in Deum vivum, qui est Salvátor ómnium hóminum, máximè fidélium. Præcipe hæc, & doce. Nemo adolescéntiam tuam contemnat : sed exemplum esto fidélium in verbo, in conversatióne, in caritáte, in fide, in castitáte. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 4.

ATtende lectióni, exhortatióni, & doctrínæ. Noli neglígere grátiam, quæ in te est, quæ data est tibi per prophétiam, cum impositióne mánuum presbytérii. Hæc meditáre, in his esto : ut profectus tuus manifestus sit ómnibus. Attende tibi, & doctrínæ : insta in illis. Hoc enim fáciens, & teipsum salvum fácies, & eos, qui te áudiunt. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.
De Epístola prima ad Timótheum.
Cap. 5.

SEniórem ne increpáveris, sed óbsecra ut patrem: júvenes, ut fratres: anus, ut matres: juvénculas, ut sorores in omni castitáte. Víduas honóra, quæ verè víduæ sunt... Et hoc præcipe ut irreprehensíbiles sint. Si quis autem suórum, & máximè domesticórum curam non habet, fidem negávit, & est infidéli detérior.

FERIA QUARTA.
De Epístola prima ad Timótheum.
Cap. 5.

ADversùs presbyterum accusatiónem noli recípere, nisi sub duóbus aut tribus téstibus. Peccantes coram ómnibus árgue: ut & céteri timórem hábeant... Manus citò némini imposúeris, neque communicáveris peccátis aliénis. Teipsum castum custódi. Noli adhuc aquam bíbere, sed módico vino útere propter stómachum tuum, & frequentes tuas infirmitátes.

FERIA QUINTA.
De Epístola prima ad Timótheum.
Cap. 6.

EST quæstus magnus, píetas cum sufficiéntia. Nihil enim intúlimus in hunc mundum: haud dúbium quòd nec auferre quid póssumus. Habentes autem alimenta, & quibus tegámur, his contenti sumus. Nam qui volunt dívites fíeri, íncidunt in tentatiónem, & in láqueum diáboli, & desidéria multa inutília, & nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum & perditiónem.

FERIA SEXTA.
De Epístola prima ad Timótheum.
Cap. 6.

RAdix ómnium malórum est cupíditas; quam quidam appetentes, erravérunt à fide, & inseruérunt se dolóribus multis. Tu autem ô homo Dei, hæc fuge: sectáre verò justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem. Certa bonum certámen fídei, apprehende vitam æternam, in qua vocátus es. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.
De Epístola prima ad Timótheum.
Cap. 6.

DIvítibus hujus sǽculi præcipe non sublímè sápere: neque speráre in incerto divitiárum, sed in Deo vivo, qui præstat nobis ómnia abundè ad fruendum; benè ágere, dívites fíeri in bonis opéribus, fácilè tribúere, communicáre, thesaurizáre sibi fundamentum bonum in fu-

tórum, ut apprehendant veram vitam.

DOMINICA XI. post Pentecosten.

Incipit Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Cap. 1.

PAulus, Apóstolus Jesu Christi : . . . . Timótheo caríssimo fílio, grátia, misericórdia, pax à Deo Patre, & Christo Jesu Dómino nostro. . . Admóneo te, ut resúscites grátiam Dei, quæ est in te per impositiónem mánuum meárum. . . Formam habe sanórum verbórum, quæ à me audisti in fide & in dilectióne in Christo Jesu.

FERIA SECUNDA.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 2.

FIli mi, confortáre in grátia, quæ est in Christo Jesu. . . . Labóra sicut bonus miles Christi Jesu. Nemo mílitans Deo ímplicat se negótiis seculáribus; ut ei pláceat, cui se probávit. Nam & qui certat in agóne, non coronátur nisi legítimè certáverit.

FERIA TERTIA.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 2.

NOli conténdere verbis : ad nihil enim útile est, nisi ad subversiónem audiéntium. Sollícit cur a teipsum probábilem exhibére Deo, operárium inconfusíbilem, rectè tractantem verbum veritátis. Profána autem, & vanilóquia devíta : multùm enim profíciunt ad impietátem : & sermo eórum ut cancer serpit.

FERIA QUARTA.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 2.

JUvenília desidéria fuge, sectáre verò justítiam, fidem, caritátem, & pacem cum iis qui ínvocant Dóminum de corde puro. Stultas autem, & sine disciplína quæstiónes devíta : sciens quia génerant lites.

FERIA QUINTA.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 2.

SErvum Dómini non oportet litigáre : sed mansuétum esse ad omnes, docíbilem, patientem, cum modéstia corripientem eos, qui resistunt veritáti : nequandò Deus det illis pœniténtiam ad cognoscendam veritátem, & resipiscant à diáboli láqueis, à quo captívi tenentur ad ipsíus voluntátem.

FERIA SEXTA.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 3.

HOc autem scito, quòd in novíssimis diébus instábunt témpora periculósa; erunt hómines seipso

amatores, cupidi, elati, superbi, blasphémi, paréntibus non obediéntes, ingráti, scelesti, sine affectióne, sine pace, criminatóres, incontinéntes, immites, sine benignitáte, proditóres, protervi, túmidi, & voluptátum amatóres magis quàm Dei: habentes spéciem quidem pietátis, virtútem autem ejus abnegantes. Et hos devita.

SABBATO.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 3.

TU autem assecútus es meam doctrínam, institutiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam, persecutiónes, passiónes: ... quales persecutiónes sustínui, & ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes, qui piè volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patiéntur.

DOMINICA XII.

post Pentecosten.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 3.

MAli hómines, & seductóres profícient in pejus, errantes, & in errórem mittentes. Tu verò pérmane in iis, quæ didicisti, & crédita sunt tibi: sciens à quo didíceris, & quia ab infántia sacras lítteras nosti, quæ te possunt instrúere ad salútem, per fidem, quæ est in Christo Jesu. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SECUNDA.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 4.

PRædica verbum, insta opportúnè, importúnè: árgue, óbsecra, íncrepa in omni patiéntia, & doctrína. Erit enim tempus, cùm sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magistros, pruriéntes áuribus, & à veritáte quidem audítum avertent, ad fábulas autem convertentur. Tu verò vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelístæ, ministérium tuum imple. Sóbrius esto. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

Incipit Epístola beati Pauli Apóstoli ad Titum.

Cap. 1.

PAulus servus Dei, Apóstolus autem Jesu Christi, ... Tito dilecto filio secundùm commúnem fidem, grátia & pax à Deo Patre, & Christo Jesu Salvatóre nostro. Hujus rei grátiâ relíqui te Cretæ, ut ea, quæ desunt córrigas, & constítuas per civitátes presbyteros, sicut & ego dispósui tibi. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Titum.

Cap. 1.

OPortet Epíscopum sine crímine esse sicut Dei dispensatórem : non superbum, non iracundum, non vinolentum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum : sed hospitálem, benignum, sóbrium, justum, sanctum, continentem, amplectentem eum, qui secundùm doctrínam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, & eos, qui contradícunt argúere.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Titum.

Cap. 1.

SUnt multi étiam inobedientes, vaníloqui, & seductóres : . . . quos oportet redárgui : qui universas domos subvertunt, docentes quæ non oportet, turpis lucri grátiâ. . . Confiténtur se nosse Deum, factis autem negant : cùm sint abomináti, & incredíbiles, & ad omne opus bonum réprobi.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Titum.

Cap. 2.

TU lóquere quæ decent sanam doctrínam : Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudentes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia : anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, benè docentes : ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, filios suos díligant, prudentes, castas, sóbrias, domûs curam habentes, benignas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei.

SABBATO.

De Epístola ad Titum.

Cap. 2.

JUvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teipsum præbe exemplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile : ut is, qui ex adverso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

DOMINICA XIII.

post Pentecosten.

De Epístola ad Titum.

Cap. 3.

ADmone illos princípibus, & potestátibus súbditos esse, dicto obedíre, ad omne opus bonum parátos esse : néminem blasphemáre, non litigiósos esse, sed modestos, omnem ostendentes mansuetúdinem ad omnes hómines.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Titum.

Cap. 3.

FIdélis sermo est : & de his volo te confirmáre : ut curent bonis opéribus præesse qui credunt Deo. Hæc sunt bona, &

utilia hominibus. Stultas autem quaestiónes, & genealógias, & contentiónes, & pugnas legis devita; sunt enim inútiles & vanæ.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Titum. *Cap.* 3.

HÆréticum hóminem post unam, & secundam correptiónem devíta: sciens quia subversus est, qui ejúsmodi est, & delinquit, cùm sit próprio judício condemnátus... Discant autem & nostri bonis opéribus præesse ad usus necessários: ut non sint infructuósi.

FERIA QUARTA.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli, ad Philemónem.

PAulus vinctus Christi Jesu, & Timótheus frater: Philemóni dilecto, & adjutóri nostro,... & Ecclésiæ, quæ in domo tua est: Grátia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo, semper memóriam tuî fáciens in oratiónibus meis, áudiens caritátem tuam, & fidem, quam habes in Dómino Jesu, & in omnes sanctos.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Philemónem.

GAudium magnum hábui, & consolatiónem in caritáte tua: quia víscera Sanctórum requiévérunt per te, frater. Propter quod multam fidúciam habens in Christo Jesu imperandi tibi quod ad rem pértinet: propter caritátem magis óbsecro, cùm sis talis, ut Paulus senex, nunc autem & vinctus Jesu Christi.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Philemónem.

OBsecro te pro meo fílio, quem génui in vínculis, Onésimo, qui tibi aliquandò inútilis fuit, nunc autem & mihi & tibi útilis, quem remísi tibi. Tu autem illum, ut mea víscera súscipe,... jam non ut servum, sed pro servo caríssimum fratrem, maximè mihi: quantò autem magis tibi, & in carne, & in Dómino?

SABBATO.

De Epístola ad Philemónem.

SI ergò habes me sócium, súscipe illum sicut me: si autem áliquid nócuit tibi, aut debet; hoc mihi ímputa. Ego Paulus scripsi meâ manu: ego reddam, ut non dicam tibi quòd & teipsum mihi debes. Ita frater. Ego te fruar in Dómino. Réfice víscera mea in Dómino. Confídens in obediéntia tua scripsi tibi: sciens quóniam & super id, quod dico, fácies.

DOMINICA XIV.
post Pentecosten.
Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli, ad Hebræos.
Cap. 1.

MUltifáriàm, multísque modis olìm Deus loquens pátribus in Prophétis: novíssimè diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit hærédem universórum, per quem fecit & sécula. Qui cùm sit splendor glóriæ, & figúra substántiæ ejus, ... sedet ad déxteram majestátis in excelsis: tantò mélior Angelis effectus, quantò differéntius præ illis nomen hæreditávit.

FERIA SECUNDA.
De Epístola ad Hebræos.
Cap. 1.

AD Angelos quidèm dicit: Qui facit Angelos suos spíritus, & minístros suos flammam ignis. Ad Fílium autem: Thronus tuus, Deus, in séculum séculi...Ad quem autem Angelórum dixit aliquandò: Sede à dextris meis, quoadusquè ponam inimícos tuos scabellum pedum tuórum? Nonnè omnes sunt administratórii spíritus, in ministériū missi propter eos, qui hæreditátem cápient salútis?

FERIA TERTIA.
De Epístola ad Hebræos.
Cap. 3.

FRatres sancti, vocatiónis cœlestis partícipes, consideráte Apóstolum & Pontíficem confessiónis nostræ Jesum: qui fidélis est ei, qui fecit illum, sicut & Móyses in omni domo ejus. Amplióris enim glóriæ iste præ Móyse dignus est hábitus, quantò amplióerm honórem habet domûs, qui fabricávit illam.

FERIA QUARTA.
De Epístola ad Hebræos.
Cap. 3.

VIdéte, fratres, ne fortè sit in áliquo vestrûm cor malum incredulitátis, discedendi à Deo vivo: sed adhortámini vosmetipsos per síngulos dies, donec Hódiè cognominátur, ut non obdurétur quis ex vobis fallácià peccáti. Partícipes enim Christi effecti sumus: si tamen inítium substántiæ ejus usquè ad finem firmum retineámus.

FERIA QUINTA.
De Epístola ad Hebræos.
Cap. 4.

VIvus est sermo Dei, & éfficax, & penetrabílior omni gládio ancípiti: ac pertingens usquè ad divisiónem ánimæ & spíritûs, compágum quoque ac medullárum, & discrétor cogitatiónum & intentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisíbilis in conspectu ejus: ómnia autem nuda, & aperta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 6.

IMpossíbile est eos, qui semèl sunt illumináti, gustavérunt étiam donum cœleste, & partícipes facti sunt Spíritûs sancti, gustavérunt nihilóminùs bonum Dei verbum, virtutésque séculi ventúri, & prolapsi sunt; rursùs renovári ad pœniténtiam, rursùm crucifigentes sibimetipsis Fílium Dei, & osténtui habentes.

SABBATO.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 6.

TErra sæpè venientem super se bibens imbrem, & génerans herbam opportúnam illis, à quibus cólitur: áccipit benedictiónem à Deo. Próferens autem spinas ac tríbulos, réproba est, & maledicto próxima: cujus consummátio in combustiónem. Confídimus autem de vobis dilectíssimi melióra, & viciniòra salúti.

DOMINICA XV.

post Pentecosten.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 6.

NOn injustus Deus, ut obliviscátur óperis vestri, & dilectiónis quam ostendistis in nómine ipsíus, qui ministrastis sanctis, & ministrátis. Cúpimus autem unumquemque vestrùm eandem ostentáre sollicitúdinem ad ex[...] nem spei usque in [...] ut non segnes effici[...] verùm imitatóres [...] qui fide, & patién[...] reditábunt promissi[...]

FERIA SECU[...]

De Epístola ad H[...]

Cap. 10.

COnsiderémus [...] in provocatió[...] ritátis, & bonór[...] rum: . . . & tant[...] quantò vidéritis a[...] quantem diem. V[...] enim peccántibu[...] post acceptam not[...] ritátis, jam non re[...] pro peccátis hósti[...] bilis autem quæda[...] tátio judícii, & ig[...] látio, quæ consum[...] adversários. Tu [...] Dómine, &c.

FERIA TER[...]

De Epístola ad [...]

Cap. 10.

IRritam quis fa[...] gem Móysi, [...] miseratióne, du[...] tribus téstibus [...] quantò magis pu[...] rióra meréri supp[...] Fílium Dei concu[...] & sánguinem te[...] pollútum dúxerit [...] sanctificátus est, [...] tui grátiæ contum[...] cerit? Scimus [...] dixit: Mihi vind[...] ego retríbuam. . . [...] rendum est incíde[...] nus Dei viventis. [...] tem, Dómine, [...]

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 12.

REmissas manus, & soluta génua, erígite, & gressus rectos fácite pédibus vestris: ut non cláudicans quis erret, magis autem sanétur. Pacem sequímini cum ómnibus, & sanctimóniam, sine qua nemo vidébit Deum: contemplantes ne quis desit grátiæ Dei: ne qua radix amaritúdinis sursùm gérminans impédiat, & per illam inquinentur multi.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 13.

CAritas fraternitátis máneat in vobis. Et hospitalitátem nolíte oblivisci, per hanc enim latuérunt quidam, Angelis hospítio receptis. Mementóte vinctórum, tanquàm simul vincti: & laborántium, tanquàm & ipsi in córpore morantes. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 13.

HOnorábile connúbium in ómnibus, & thorus immaculátus. Fornicatóres enim, & adúlteros judicábit Deus. Sint mores sine avarítia, contenti præséntibus: ipse enim dixit: Non te déseram, neque derelinquam; ita ut confidenter dicámus: Dóminus mihi adjútor: non timébo quid fáciat mihi homo. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 13.

MEmentóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei: quorum intuentes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. Jesus Christus herì, & hódiè: ipse & in sécula. Doctrínis váriis, & peregrínis nolíte abdúci. Optimum est enim grátiâ stabilíre cor, non escis, quæ non profuérunt ambulántibus in eis.

DOMINICA XVI.

post Pentecosten.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 13.

HAbémus altáre, de quo édere non habent potestátem, qui tabernáculo desérviunt. Quorum enim animálium infertur sanguis pro peccáto in Sancta per Pontíficem, horum córpora cremantur extra castra. Propter quod & Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extrà portam passus est. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 13.

EXeámus ígitur ad (Jesum) extra castra, impropérium ejus portan-

ſes. Non enim habémus hic manentem civitátem, ſed futúram inquírimus. Per ipſum ergò offerámus hóſtiam laudis ſemper Deo, id eſt, fructum labiórum confiténtium nómini ejus. Beneficéntiæ autem, & communiónis nolíte oblivíſci: tálibus enim hóſtiis promerétur Deus. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

De Epíſtola ad Hebræos. *Cap.* 13.

OBedíte præpóſitis veſtris, & ſubjacéte eis. Ipſi enim pervígilant quaſi ratiónem pro animábus veſtris redditúri, ut cum gáudio hoc fáciant, & non geméntes: hoc enim non expedit vobis. Oráte pro nobis: confídimus enim quia bonam conſciéntiam habémus in ómnibus benè volentes converſári.

INDEX SALMORUM.

i.	*Paginæ.*
A D Dóminum, cùm tribulárer.	74
Ad te, Dómine, clamábo.	7
d te, Dómine, levávi.	48
d te levávi óculos meos.	95
Ferte Dómino, filii Dei.	151
:téndite, pópule meus.	81
ıdíte hæc, omnes gentes.	141
) Eáti immaculáti in via.	16
) Beáti omnes qui timent Dóminum.	157
:áti quorum remissæ sunt.	77
:átus qui intélligit.	140
:átus vir qui non ábiit.	3
:átus vir qui timet Dóminum.	29
:nedícam Dóminum in omni témpore.	112
:nedic, ánima mea, Dómino: Dómine Deus.	35
:nedic, ánima mea, Dómino; & ómnia.	92
:nedictus Dóminus Deus meus.	158
:nedixisti, Dómine, terram tuam.	63
›num est confitéri Dómino.	41
' Antáte Dómino cánticum novum: cantáte.	49
' Cantáte Dño cánticum novum: laus ejus.	153
ıntáte Dómino cánticum novum; quia.	50
ɐli enarrant glóriam Dei.	58
›nfitébimur tibi, Deus.	143
›nfitébor tibi, Dómine.... in concílio.	29
›nfitébor tibi, Dómine.... narrábo.	79
›nfitébor tibi, Dómine.... quóniam audisti.	115
›nfitémini Dómino, & invocáte.	37
›nfitémini Dómino, quóniam.... Confitémini.	42
›nfitémini Dómino, quóniam.... Dicant qui.	61
›nfitémini Dómino, quóniam.... Dicat nunc.	15
›nfitémini Dómino, quóniam...Quis loquétur.	39
›nserva me, Dómine, quóniam sperávi in te.	98
édidi, propter quod locútus sum.	114
ım invocárem, exaudívit me Deus.	32
D E profundis clamávi ad te, Dómine.	96
Deus, áuribus nostris audívimus.	118
:us deórum Dóminus locútus est.	69
:us, Deus meus, ad te de luce vígilo.	[illegible]

Psalmi. Pag.
46 OMnes gentes, pláudite mánibus,
107 PArátum cor meum, Deus.
72 QUàm bonus Israël Deus.
83 Quàm dilecta tabernácula tua.
2 Quarè fremuérunt gentes.
41 Quemádmodùm desíderat cervus.
124 Qui confidunt in Dómino.
51 Quid gloriáris in malítia.
90 Qui hábitat in adjutório Altíssimi.
79 Qui regis Israël, intende.
128 SÆpè expugnavérunt me.
68 Salvum me fac, Deus.
11 Salvum me fac, Dómine.
57 Si verè útiquè justítiam.
136 Super flúmina Babylónis.
64 TE decet hymnus, Deus, in Sion.
94 VEníte, exultémus Dómino.
5 Verba mea áuribus pércipe, Dómine.
76 Voce meâ ad Dóminum.... voce meâ ad Deum.
141 Voce meâ ad Dóminum.... voce meâ ad Dñum.
12 USquequò, Dómine.
73 Ut quid, Deus, repulísti in finem?

Index Canticorum Psalterii.

AUdíte, cœli, quæ loquor.
Benedícite, ómnia ópera.
Benedictus Dóminus.
Benedictus es, Dómine.
Cantémus Dómino.
Collaudáte cánticum.
Confitébor tibi.
Dómine, audívi.
Ego dixi: In dimídio.
Exultávit cor meum.
Incípite Dómino in tympanis.
Magníficat ánima mea.
Magnus es, Dómine.
Miserére nostri, Deus.
Nunc dimittis.
Urbs fortitúdinis nostræ.

FINIS.

TABULA MODORUM CANTUS, nec non Intonationes, Mediationes, & Terminationes Psalmorum & Canticorum, secundùm omnes cujusque Modi differentias.

IN hocce Breviario quisque modus psallendi, quem vulgò sed impropriè Tonum vocant, suo numero notatur ad Antiphonas, variæ etiam uniuscujusque modi terminationes propriis litteris designantur; siquidem variatio terminationum in cantu Gregoriano fit juxtà initium cantûs Antiphonæ, quod huic terminationi respondet, sicut vice versâ initium cantûs Antiphonæ respondere debet terminationi psalmodicæ secùndùm varietates in systemate S. Gregorii Papæ admissas.

Itaque terminationes aliæ sunt completæ, incompletæ aliæ. Terminationes completæ, majusculis; incompletæ verò minusculis litteris designantur. Terminatio completa illa est, quæ in singulis Psalmi versibus desinit in legitimam toni sui finalem; id est, cujus ultimus sonus idem est ac ultimus sonus Antiphonæ quæ præcessit; verbi gratiâ, in primo & secundo modo terminatio in re *vel in* la; *in tertio modo terminatio in* mì, *& sic de ceteris. Terminatio vero incompleta seu suspensa est illa quæ non in Psalmi versibus, sed in sola Antiphona perfectè terminatur; id est, cujus ultimus sonus alius est ac ultimus sonus Antiphonæ ejusdem modi; exempli gratiâ, in primo modo cujus Antiphonæ terminantur in chorda* re, *terminationes verò in* la, *in* sol, *in* fa, *&c.*

Intonatio adhibetur tantùm ad primum versum Psalmi; reliqui versus à dominante resumuntur. In Canticis Evangelicis in Duplicibus & suprà, ac in omnibus Dominicis, singuli versus inchoantur ut primus; nisi cantentur cum vulgò Faux-bourdon; *tunc enim resumuntur à dominante ut in Psalmis. Cum autem in primo versu cantici* Magnificat, *intonatio & mediatio ut plurimùm compleri non possit propter ejus brevitatem, in ceteris ejus versibus recurrendum est ad intonationem & mediationem Psalmorum.*

Mediatio fit in omnibus versibus eodem modo quo in primo, nisi sit dictio monosyllaba vel hebræa non declinata.

Terminatio in omnibus versibus semper eadem est [cut off] *primo versu. Omnis autem terminatio, quæ, ut* [cut off] *dictum est, denotatur per litteras alphabeticas, id* [cut off] *designatur, quia hæ litteræ notis cantûs respondent;* *ut more veterum* a *designet chordam* la; b *chordam* [cut off] *chordam* ut; d *chordam* re; e *chordam* mi; f *chordam* [cut off] g *chordam* sol.

I. Modus cujus Antiphonæ desinunt in chorda [cut off] *aliter dicta chorda* re.

Di xit Do mi nus Do mi no me o:

Se de à dex tris me is.

1. D. *vel D.*

Se cu lo rum, A men.

vel

e u o u. a e.

Sequens desinit pariter in D. *sed cum ultimam syllab*[cut off] *reddat caudatam, sitque de primo, notatur per* J. *caudat*[cut off]

J *vel*

Spi ri tu i sancto. e u o u. a e.

1. f f *vel*

e u o u. a e. e u o u. a e.

1. g g *vel*

e u o u. a e. *vel* e u o u. a e.

e u o u. a e.

I. Modus in A. id est in la.

In ex i tu Is ra ël de Æ gip to, *

do mus Jacob de po pu lo bar ba ro.

II. Modus in D. id est in re.

Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

Se de à dex tris me is.

i i u i a o. *vel* e u o u. a e.

e u o u. a e. 2. e e i i u i a o.

Se de a dex tris me is.

5. C — vel

i i u i a o. e u

vel — 5. e e

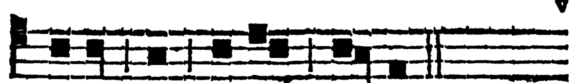
e u o u. a e. e u

V. Modus in F. aliter in

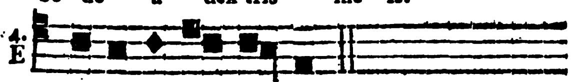
Dixit Do mi nus Do mi no me o

à dextris me is. — 5. F — i i u

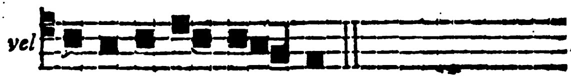
V. Modus in a. id est in

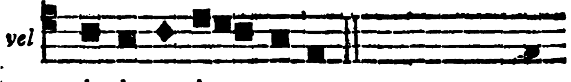
Se de à dex tris me is.

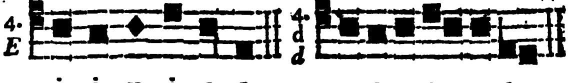
i i u i a o.

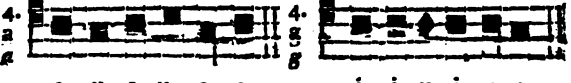
e u o u. a e.

i i u i. a o.

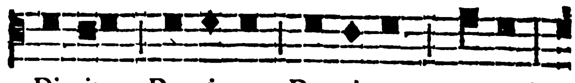

i i u i a o. e u o u. a e.

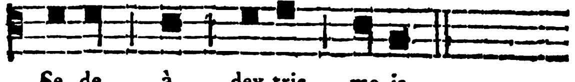

e u o u. a e. i i u i a o.

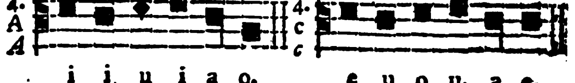
IV. Modus in A. *aliter in* la. *prævio b molli.*

Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

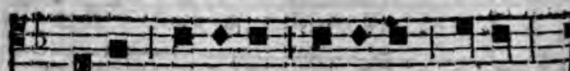

Se de à dex tris me is.

i i. u i a o. e u o u. a e.

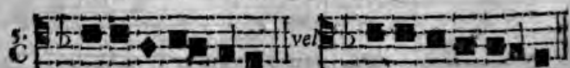
V. Modus in C. *aliter in* ut.

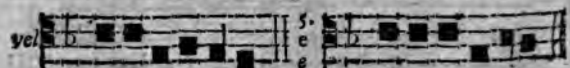
Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

Se de à dex tris me is.

i i u i a o. e u o u. a e.

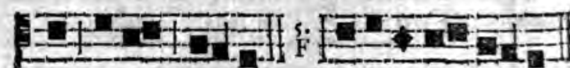

e u o u. a e. e u o u. a e.

V. Modus in F. *aliter in* fa.

Di xit Do mi nus Do mi no me o: * Se de

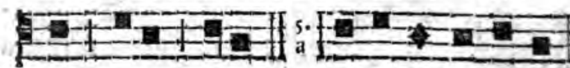

à dextris me is. i i u i a o.

V. Modus in a. *id est in* la.

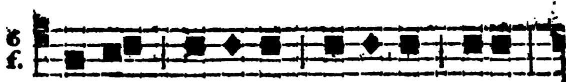

Di xit Do mi nus Do mi no me o: * Se de

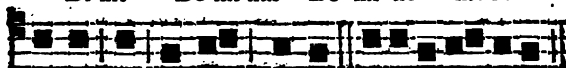

à dex tris me is. i i u i a o.

VI. Modus in F. *aliter in* fa.

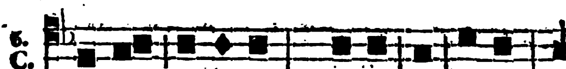

Di xit Do mi nus Do mi no meo:*

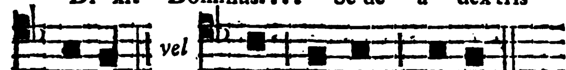

Se de à dex tris me is.

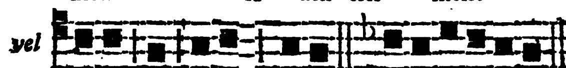
VI. Modus in C. *aliter in* ut, *prævio* b. *molli.*

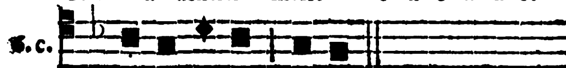
Di xit Dominus.... * Se de à dex tris

meis A dex tris meis.

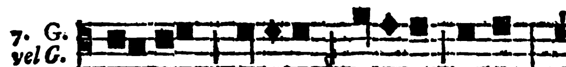

Se de à dextris meis. e u o u a e.

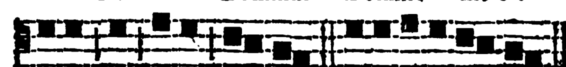

i i u i a o.

VII. Modus in G. *vel G. aliter in* sol.

Di xit Dominus Domino me o: *

Sede à dextris me is. e u o u a e.

7. a. e u o u a e. 7. b. e u o u a e.

7. c. e u o u a e.

7. c. e u o u a. e. *vel* e u ou a e.

7. *d.* e u ou a e. 7. d. e u o u a e.

VIII. Modus in G, vel G. aliter in sol.

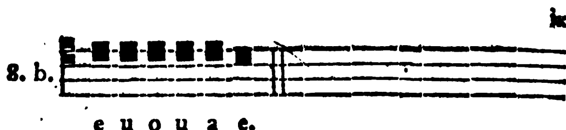
8. G. Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

Se de à dex tris me is. e u o u a e.

8. *G.* Se de à dex tris me is.

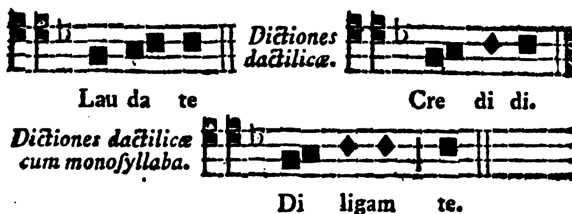
vel e u o u a e. *vel* i i u i a o.

8. c. *vel c.* e u o u a e. 8. d. e u o u a e.
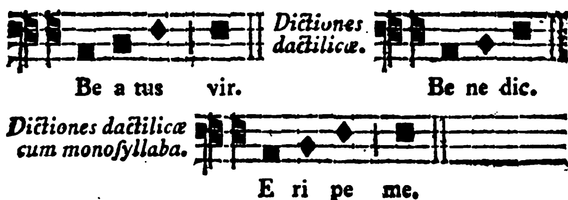

Variæ Intonationes, Mediationes, & Terminationes Psalmorum & Canticorum in octo Modis.
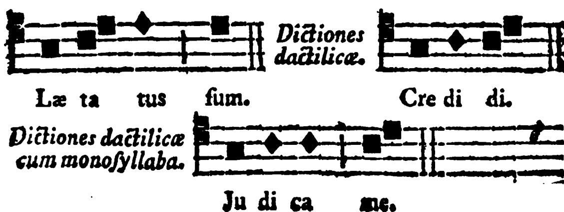
INTONATIONES 1. & 6.

INTONATIONES 2. & 8.

INTONATIONES 3.

Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

Di ligam te. E

INTONATIONES 5

Ad Do mi num.

Dictiones dactilicæ.

Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

Di li gam

INTONATIONES 7

Lau da te.

Dictiones dactilicæ.

Do

Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

In Officio Feriali (excepto Tempore Paschali, & à Circumcisione ad Septuagesimam) Intonationes fiunt absolutè à Nota dominante in directum, nec non in Officio Defunctorum.

In 1. & 6. modo. Memento

In 2. modo. Be ne dic.

In 3. & 8. mod. Con fi te bor.

In 4. mo- do. Ad Dominum. Credi di.

In 5. modo. Di li gam te.

In 7. modo. Be a tus vir.

Intonationes Canticorum Evangelicorum quæ numquàm mutantur.

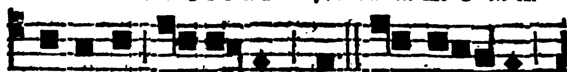
In 1. & 6. modo. Mag ni fi cat. Et e re xit.

In 2. & 8. modo. Mag ni fi cat. Be ne dic tus.

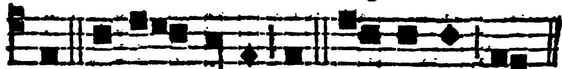
Et ex ul ta vit.

In 3. modo. Mag ni fi cat. Et e re xit.

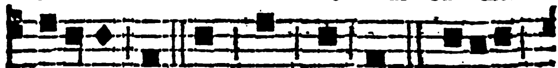
TERMINATIONES 4. *modi in* E. & *in* A.

fru men ti fa ci at te. ge nu i

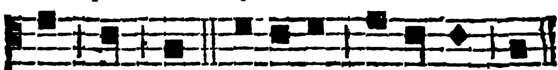
te. ti men ti bus se. Ju di ca me.

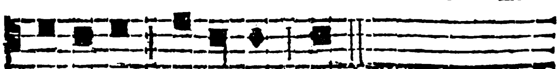
E ri pe me. ex hoc in hoc. i ni quo

e ri pe me. cor ri pi as me. ha bi ta ti o

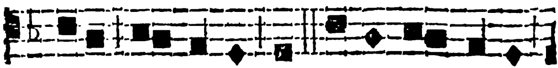

eſt in te. do lo ſo e ru e me.

fru men ti ſa ti at te.

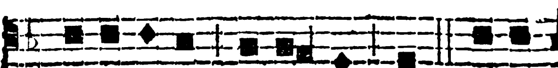
TERMINATIONES 5 *modo in* C. *in* F. & *in* a.

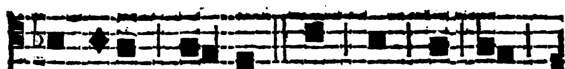
me a lau da bunt te. di li gen ti bus

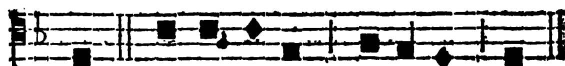
te. ha bi ta ti o eſt in te.

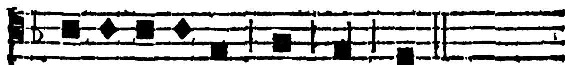
lu ci ſe rum ge nu i te. ta ber-

na cu la Ja cob. vit ex hoc in

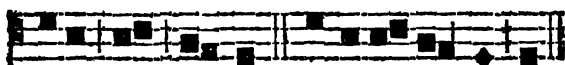

hoc, lu ci fe rum ge nu i te.

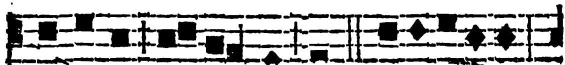

ha bi ta ti o est in te.

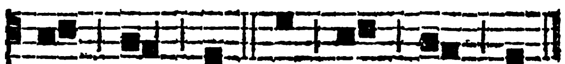
In terminationibus 5. modi in, F, & in, a; non attollitur Syllaba brevis, nec ultima dictionis.

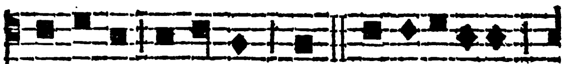
tu um in pa ce. di li gen ti bus te.

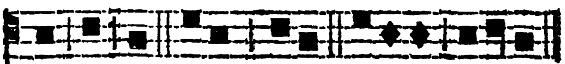
fru men ti sa ti at te. ha bi ta ti o.

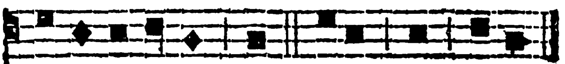
est in te. ex hoc in hoc.

fru men ti sa ti at te. ha bi ta ti o

est in te. De i Jacob. domu i A a ron.

di li gen ti bus te. tu um in pa ce.

TERMINATIONES 6. modi.

frumenti ſa ti at te. ha bi ta ti o

eſt in te. ex hoc in hoc.

di li gen ti bus te. lu ci fe rum

ge nu i te. ſpe ra vi in te.

Scien ti um me. tu a ju di ca *me.*
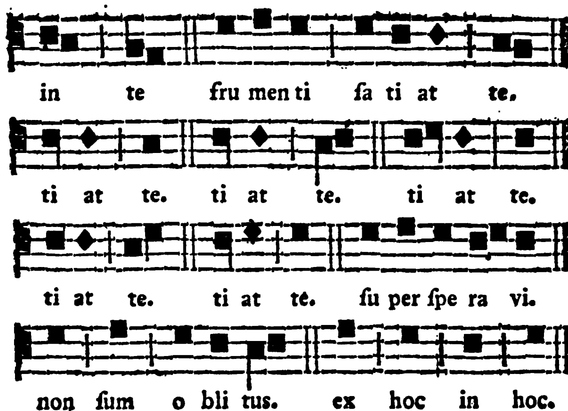
ha bi ta ti o eſt in te.

TERMINATIONES 7. modi.
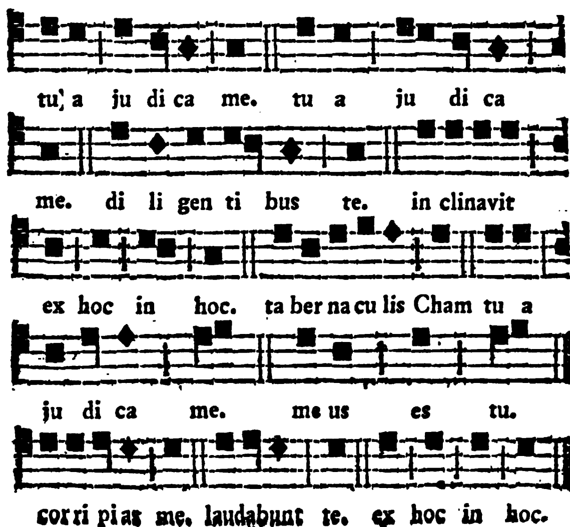
Non attolitur ſyllaba brevis, nec uliima dictionis.

lu ci fe rum ge nu i te. di li gen-

ti bus te. ha bi ta ti o eſt

TERMINATIONES 8. *modi.*

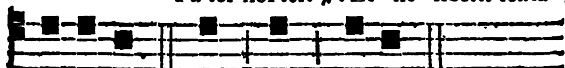

MODUS cantandi Absolutiones, Benedictiones, & Lectiones ad Officium Nocturnum.

Celebr.

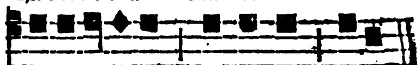

Pa ter nofter. ℣. Et ne nos... tenta

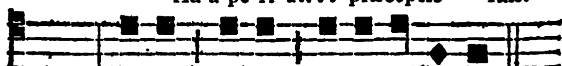

ti o nem ℟. Sed... à ma lo.

Abfolut.

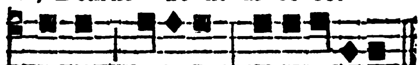

Ad a pe ri at... præceptis fuis.

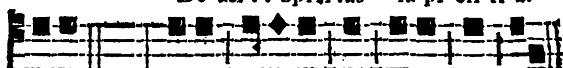

Lector : Ju be, Domne be ne di ce re.

Benedict.

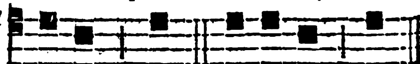

De us... Spi ri tus fa pi en ti æ.

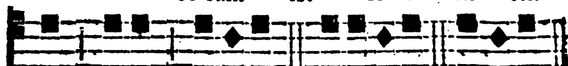

℟. Amen. *Lectio.* Primo tempore...lux or ta eft eis.

Punctum quod præc. dic. monofyll. vel hebraic. non decl.

co ram te. lo cu tum eft.

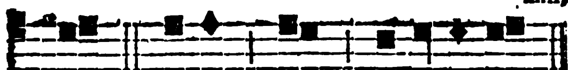

in di e Madian. Melchifedech. ufquequo.

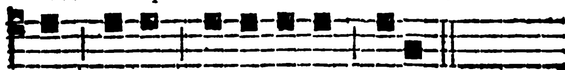
Punctum Admirationis, & exclamationis.

quis nos vi de bit? lau do

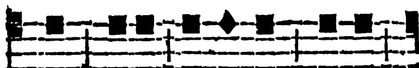
vos? pul chra in de li ci is!

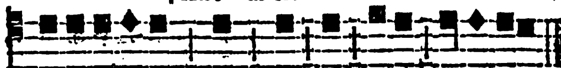
Tu au tem... mi se re re nostri.

LECTIONES Isaïæ & Jeremiæ Tempore Adventûs & Passionis, necnon Lectiones in ultimo triduo majoris Hebdomadæ, ac in Officio Defunctorum terminantur sine responsione, ut sequitur.

Isaïæ.

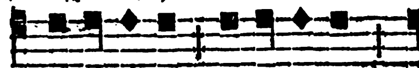

¶ Hæc di cit Do mi nus De us:

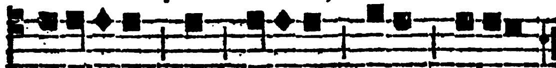

Convertimini ad me, & salvi e ri tis.

Jeremiæ.

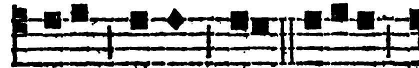

¶ Je ru sa lem, Je ru sa lem

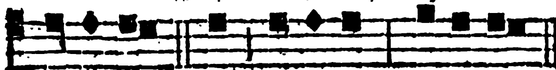

convertere ad Dominum Deum tu um

In Triduo.

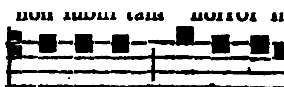

vo bis tra det me. perfectum

ef fi cit. cùm ve ne ro, dis po nam.

Oratio, Reſpice.

ſu bi re tormen tum.

NEUMATA (ſeu Jubili) quorum tal quibuſdam aliis utilioribus daretur locu licuit, ex antiquis Eccleſiarum Libris coll eſſe ut cantentur in fine Antiphonarum; Antiphonarii vel Pſalterii apponetur; ib quomodò cantari debeant, ſimul cum aliis c attinentibus, fusè explicabitur, Deo juva

Benè cantate ei in jubilatione.

S. AUG. Enar

